

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחָל

חלק ב"ח

והוא קבץ ספרים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנזכר
 מקור חכמה וסדרתם, ענינים נוראים ונפלאים, עצות יקרות,
 התחזקות והתעוררות להתקרב אל השם ותפוד בכל דעה
 ודעה מכל מקום שהוא, וקנה מי שיתקח.

בני ומסר על פי דברי רבנו הקדוש ותוכו, אור הנני ומצפון
 מוציא קדשא עלאה, אדונינו, מוכנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב

זכותו יגן עלינו

ועל פי דברי תלמידו, מוכנו הנאון הקדוש, אור נפלא, אשר
 כל רז לא אגים ליה

רבי נתן מברסלב

זכותו יגן עלינו

וקשלב בסוכו תורה, נביאים, כתובים ומאמרי תלמינו
 הקדושים מנמרא ומקראים וזמר הקדוש

חבא להפס על ידי
 מסרי ברסלב
 ע"ה"ק רדושלים תובכ"א

פֶּתַח דְּבָר

הַיְנֵה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוּתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַיְנֵה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֹדֵר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְף מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצִמְנוּ לְסֹדֵר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנֵדפֵּס עַד עַתָּה, דְּבָר הַמְּסַתֵּפֵם בְּיוֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֹדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲר־כֵּן מִכַּתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשָׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנֻנִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבָר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עֲתָה אֶת כָּרֶךְ פֶּתַח,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחֵר כָּרֶךְ, וּבְלִבְנוּ תִקְוָה, שְׁכַל מִי שְׂיִקְרָא בְּזוֹהַ,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ הֵם אוֹצָר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאמְרֵי חו"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבְזוֹהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלֻבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּאִפְּן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיוֹן לְשְׁכַל
תַּחְתּוֹן, מֵעִילָא לְעֻלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׂרָגִיל בְּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
כְּרוּחַנִּיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזוֹהַ הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִתְמִיד בְּהֶם, וְאִזּוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמְתִי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חֲבָלִים נִפְלוּ לְנוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינֵן ל'א ר'אֲתָה
אֱלֻקִּים ז'וּלְתִיךְ י'עֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁל'מ'ה', אָמֵן
וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אֲמוּנַת חֻכְמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הֵינּוּ מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁאָדָם לּוֹמֵד, צָרִיף שְׂיִקְבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, שְׂיִקְבֵּל וְיִלְמַד מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁלוֹמֵד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שְׂיִדַּע אִיף לְהַתְנַהֵג — הֵן לְעֲצֻמוֹ וְהֵן לְאַחֲרֵים, שְׁמִתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וְכִפִּי הַמְּמַשְׁלָה וְהַרְבָּנוֹת שְׂיִשׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעַט, וְכֹל זֶה זּוֹכִים עַל-יְדֵי אֲמוּנַת חֻכְמִים וְכו'.

והנה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת אֲמוּנַת חֻכְמִים הוּא, כְּשִׂיזְכֶּה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי, וְיִדַּע וְיִבִּין בְּאֵמֶת בְּאִיזָה מְעַמֵּד וּמַצֵּב אֲנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְכֹל מֵה שְׂאוֹמֵר לִי הַחֻכָּם הָרַב הָאֱמֶת, אֲנִי צָרִיף לְקַבֵּל עָלַי כֹּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה — דְּבַר קָטָן וְדְבַר גָּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֶסֶת וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יָמִין וּשְׂמֵאל, וְכִמוֹ שְׂאִמְרוּ חֻכְמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (סִפְרֵי, שׁוֹפְטִים י"א): אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יָמִין שֶׁהוּא שְׂמֵאל וְכו'; וְלִהְשָׁלִיף מֵאֵתוֹ כֹּל הַחֻכְמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ שׁוּם שֶׁכֵּל בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדּוֹר. וְכֹל זָמָן שְׂנִשְׂאָר אֲצֻלוֹ שֶׁכֵּל עֲצֻמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק, אֲבָל כְּשׁוֹזְכֶה לְבִטֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי אֶל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן טו), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-פן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שפן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-פן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרח את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ו"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו' וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות

ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים
 למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי
 כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי
 אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם
 צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא
 מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה
 ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל
 זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה
 הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק
 יבלו ימיהם בספרים שיש מפבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת
 להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם
 זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם
 חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם
 באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר
 להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול
 להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם
 מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה פראוי כי לכה
 נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין
 ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו
 בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר
 מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם
 בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן
 יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה
 ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה
 וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד
 אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של
 התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה
 ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכִּמָּה ספרים לאלפים ולרבבות מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחומר בן בנו של קל וחומר כִּמָּה אלפי אלפים ורב רפי רבבות רבבות וכו' ספרים עד אין קץ, אנו צריכים לחבר ולהדפיס בשביל התכלית האחרונה לעולם הבא, פי אנו צריכים להכין לעצמנו צידה לדרבנו הרחוקה מאד מאד, וכבר נלכדו רבים מאד מאד בתאוות העולם הזה ובהבליו ובטעיותיו וכו', וכִּמָּה ספרים ותחבולות אין מספר אנו צריכים לחדש בכל יום, כדי למצא עצה ותחבולה להציל את נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו והתלויים בנו להציל כלם מני שחת, ולהחיותם על פני האדמה בחיים נצחיים, לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם פי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, פי תורת ה' תמימה, פי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שכתב נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כִּמָּה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מכל שכן וכל שכן לבוא לחדריה ולירד לעמקה, על-כן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלה מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-כן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר ההולך על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריו"ל, כי כלם צריכים לעולם, וגם כי יש כִּמָּה וכִּמָּה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו וַאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כְּלָל, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּדוֹר הַמְּבוּל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאִין מִי שִׁירְחָם עֲלֵיהֶם כְּלָל, כִּי נִתְפָּשְׁטוּ סִפְרֵי מִינּוּת וְנִאֻף לְאַלְפִים וְלִרְבּוּבוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים נִתְפָּסוּ בְּזֶה בְּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְחִבְרָא חִבְרֵי אִית לֵיהּ, וְחִבְרָא דְחִבְרֵי חִבְרֵי אִית לֵיהּ, וְאַחַד מִכְשִׁיל אֶת חִבְרוֹ, וְשׁוּם רֹאשׁ יְשִׁיבָה וּמְשֻׁגָּח אִינוּ יוֹדַע מְזֶה כְּלָל (או עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ כְּאִינוּ יוֹדַע), וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁקָעִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחָם; עַל-כֵּן הִתְכַּרַח לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבִוּר בְּכַמְּה מִיַּי דְּבִוּרִים, כְּאֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: כְּשִׁיגִיעַ בְּכַתִּיבְתוֹ לְעַנְיָן "אֲמוּנָה" או "צִדִּיק", יִרְחִיב אֶת הָעֵט, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְהַנְצִיל וְלַצְאֵת מִהַחֲשָׁה, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצִּדִּיק הָאֲמֵת, אֲשֶׁר מְגַלֶּה אֲמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲמֵתוֹ יִתְבָּרַךְ וְרַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא הַרּוֹפֵא הָאֲמֵתִי, הַרּוֹפֵא הַמְּמַחֶה מְאֹד מְאֹד (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנְ"ת, חֵלֶק א', סִימָן ל), וְהוּא וְאֲנֹשְׁיוֹ יְכוּלִים לִירֵד אֶל כָּל מִיַּי צְנוּרוֹת שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא לְהַכְנִיעָהּ, לְשַׁבְּרָהּ וּלְבַטְלָהּ, וּלְהַרִים אֶת הַנְּפָשׁוֹת שֶׁנִּשְׁקָעוּ שָׁם (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנְ"ת, חֵלֶק א', סִימָן ח).

עַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְהִתְקַרֵב אֶל הַצִּדִּיק הָאֲמֵת מִיַּחֲדֵי הַדְּוּרוֹת, שֶׁהוּא גָּמַר כָּל הַתְּקוּנִים וְכוּ', שֶׁהוּא תְּקוּת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתְּקוּת כָּל הַדְּוּרוֹת וְתְּקוּת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', נֶחַל הַנוֹבֵעַ בּוֹ מְקוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוּמָה הַיוֹצֵאת מִשְׁלֵשׁ רֵאשׁוֹנוֹת דְּעֵתִיק וְכוּ', גְּאֻלְתָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְאֵל אֲנֹשְׁיוֹ הַיְקָרִים שֶׁבְּכָל דוֹר, שֶׁהֵם צִדִּיקֵי הָאֲמֵת שְׁבִדוֹר, כִּי כָל אֶחָד מֵאֲנֹשְׁיוֹ הוּא אֵיבָר לְצִדִּיק, וּבְהִתְחַבְּרוּתָם יַחַד, שָׁם כָּל הַצִּדִּיק וְכוּ'.

וְאֵז יִזְכֶּה לְתַקּוּן אֲמֵתִי וְנִצְחִי, וְיִזְכֶּה לְהַתְּגַלּוֹת הָאוֹר הַגָּנוּז, אֲשֶׁר עֵינִי לֹא רָאִתָּה אֱלֵקִים זוֹלְתָּךְ יַעֲשֶׂה וְיִזְכֶּה לְגֻאֲלָהּ שְׁלֵמָה, אָמֵן בְּן יְהִי רְצוֹן!

סֵפֶר אֲשֶׁר בִּנְחָל כֶּרֶךְ פַּח

י"ט תקא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְאֻמָּא, כ"ז טַבַּת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְל שְׁמִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת כָּל
בְּרֵי-יִשְׂרָאֵל, וּמַעַלְת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְשִׁמְחָה אַחֲרֵיהֶם — אֵין לְתֵאָר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל בְּכֹל מִיְּנֵי אַפְּנֵים שְׁבַע עוֹלָם לְשִׁמְחָה אֶת
עֲצָמְךָ וְלְשִׁמְחָה אַחֲרֵיהֶם, וּבִפְרִט שְׂאֵתָה זּוֹכֶה וְגֵר בִּיבְנֵי אֵל, יַעֲזֹר לְךָ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֵּית זִוְגְךָ, וְתִתְחַתֵּן מֵה שְׂיִוִּיתָ
מֵהָר, וְתִבְנֶה בֵּית גְּאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וְתִשְׂאֵר כְּבָר בְּקִבְעוֹת לְגֹר
בִּיבְנֵי אֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּבַדֵּד בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ,
שְׂאֵין לְתֵאָר וְלְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרִט בְּחִיק הַטְּבַע בִּיבְנֵי אֵל, אֵין עוֹד
מְקוֹם כָּל-כֶּף מְסַגֵּל לְהַתְּבַדְּדוֹת כְּמוֹ בִּיבְנֵי אֵל.

וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתַּנִּי בְּזֶה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, שְׂאֵתָה לוֹמֵד בְּכָל יוֹם מִשְׁנֵינּוֹת, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִלְמַד גַּם הַלְכָה.

רְאֵה לְהַפְיִץ אֶת "אוֹר יְבֻנְאֵל" בֵּין כָּל הַתּוֹשְׁבִים, וְאֵל תְּחַבֵּישׁ מֵאֵף אֶחָד, כִּי "אוֹר יְבֻנְאֵל" שִׁיךְ בְּעַקֵּר לְתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, כִּי הֵם לְעַת עֵתָה, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, חַלּוֹנֵיִים, וְצָרִיכִים לְהַחְזִיר אֶת כָּלָם בְּתִשׁוּבָה, וּבִנְקֵל לְהַחְזִיר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה עַל-יְדֵי שְׂמִפְיָצִים בֵּינֵיהֶם אֶת "אוֹר יְבֻנְאֵל", שֶׁהוּא מְלֵא וְגֵדוּשׁ בְּדַבּוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְיִרְאַת שָׁמַיִם. וְעַל-כֵּן בְּכָל פַּעַם שִׁיַּצָּא "אוֹר יְבֻנְאֵל" חֲדָשׁ, תִּרְאֶה לְהַפְיִץ אֶת זֶה בֵּין הַתּוֹשְׁבִים, וּשְׂכַרְךָ יִגְדֵל מָאֵד מָאֵד מִן הַשָּׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדֵּר וְאֶרָא, כ"ז טַבַּת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מָאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְגִדְל צְעָרִי וְעִגְמַת נַפְשִׁי שִׁישׁ לִי מִצְעָרְךָ הַקָּשָׁה, שְׂעוּבֵר עֲלֶיךָ בְּזִינּוֹת, חֲרוּפִין וְגֵדוּפִין בְּבִיתְךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַבְּשֶׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמַחוֹת.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת עַד אֵין סוּף, וְצָרִיכִים חֲזוּק עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט בְּחַיִּים, וְאֶסוּר לִפְלֵ בְּדַעְתּוֹ מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוֹלָם, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדַע

שׁוּזָה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה בְּעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה נִתְּנָסָה כָּל בְּרִי-יִשְׂרָאֵל, וּבַפְּרָט מִי שְׂרוּצָה לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, מְנַסִּים אוֹתוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד מְאֹד, שְׂצָרֶיךָ לְסַבֵּל חֲרוּפֵינִי וְגִדּוּפֵינִי, שְׂמַדְבָּרִים עָלָיו כָּל דְּבָר רַע, וְדוֹקְרִים אוֹתוֹ, וְאִם מִחֲזִיק מֵעֲמֵד, וְאִינוֹ מִתְּפַעֵל מִשׁוּם דְּבָר — זֶה עָקֵר תִּשׁוּבָתוֹ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אִם הֵייתִי מְסַפֵּר לָךְ מַה שְּׂעֵבַר עָלַי כְּבָר בֵּימֵי חַיִּי, הֵייתָ עוֹמֵד מֵרַעִיד וּמִשְׁתוּמֵם, אֵיךְ בָּשָׂר וָדָם יְכוֹל לְסַבֵּל כָּל-כֶּף הַחֲרוּפֵינִי וְהַגִּדּוּפֵינִי, הַצָּעַר וְהַמְכַאֲבִים, הַעֲנִיּוֹת וְהַדַּחְקוֹת שָׂרַק עָבְרוּ עָלַי, מִבְּהִיל עַל הַרְעִיוֹן, עִם כָּל זֹאת הַתְּחַזְקָתִי כָּל יְמֵי חַיִּי, כִּי בְּאֵמֶת מַהוּ סוּד הַצְּלַחְתִּי וְכַחֲמִי לְהַתְּחַזֵּק? שְׂבַכָּל יוֹם רָצִיתִי לְמָקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְצָעַקְתִּי וּבְכִיתִי אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלַי, וְכֶף הַתְּנַהֲגָתִי מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְאֵךְ שְׂבַתְחַלֶּה נְדָמָה לִי, שְׂאִין מִי שְׂשׁוּמַע אוֹתִי, וְאִין מִי שְׂצָרֶיךָ אוֹתִי, עִם כָּל זֹאת הֵייתִי עֹקֵשׁן גְּדוֹל עַל תְּפִלָּה, וּבְאֵתִי בְּכָל יוֹם לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַזֵּן לְפָנָיו יִתְּבַרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה זְכִיתִי אַחֲר־כֶּף לְהַתְּחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְכֵן עָבְרוּ עָלַי עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַחֲזוּקָתִי מֵעֲמֵד. וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ גַם-כֵּן רְאֵה לֹא לְהִיּוֹת בְּטָלָן, אֲלֵא לָךְ וּבְרַח לְעֲצֻמְךָ לְמָקוֹם פְּנוּי, שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וּתְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחַתְךָ אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, וְתַצְעַק בְּקוֹלִי קוֹלוֹת אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלֶיךָ וִירַחֵב לָךְ, וְאִז תֵּעֲמֵד מִשְׁתוּמֵם אֶל אֵילָנוֹ יִשׁוּעוֹת תְּגִיעַ.

הַתְּבוּנָה נָא הֵיטֵב הֵיטֵב עַל הַבְּנִין שְׂבַנִּיתִי בְּיַבְנָאֵל, אֲנִי מְכַרָּה לְהַגִּיד לָךְ, שְׂאִין אֲבָן שְׂלֵא מְרוּחָה בְּדַמְעוֹת וּבְתַפְלוֹת וּבַקְשׁוֹת, שְׂבַקְשִׁיתִי וּבְכִיתִי לְפָנָיו יִתְּבַרֵךְ, וְהַפֵּל גְּבוּהָ בְּנֵס גְּמוֹר פְּלֵאִי פְּלֵאוֹת, וְאִם אָדָם רוּצָה לְרְאוֹת בְּנִין שְׂנִבְנָה בְּנֵס — יִסְתַּכֵּל עַל הַבְּנִין הַזֶּה. וְלְדַעַתִּי, גַּם זֹאת שְׂזָכִיתָ לְהַשִּׁיג אֶת הַדִּירָה, זֶהוּ גַם-כֵּן גַּם בְּתוֹךְ גַּס, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׂמַע אֶת תְּפִלְתְּךָ. אֲלֵא מָה? כָּל הַעֲפוּב שְׂמִתְעַפְּבוֹת כָּל הַדִּירוֹת, שְׂהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוּצָה לְשָׂמַע עוֹד תְּפִלוֹת וְעוֹד בַּקְשׁוֹת מִמֶּךָ, וְעַל-כֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! אֲלֵא לָךְ בַּחוּץ לְטִיֵּל בֵּין הַהָרִים, וְתַצְעַק בְּקוֹלִי קוֹלוֹת אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלֶיךָ, וְשִׂמְתְּקוֹ כָּל הַדִּינִים מִבֵּיתְךָ, וְיִהְיֶה לָךְ

שְׁלוֹם-בֵּית, וּמוֹהַרְנֵ"ת ז"ל הָיָה רָגִיל לְסַפֵּר, אֲשֶׁר בְּיָמָיו הָיָה אֵינְזָה צַדִּיק גָּדוֹל, שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ שְׁלוֹם-בֵּית, וּבְכָל פַּעַם שֶׁאֲשַׁתּוֹ הִקְנִיטָה אוֹתוֹ, בָּרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבִקֵּשׁ וְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שֶׁיַּחֲוִס וַיִּרְחַם עָלָיו, שֶׁיְהִיָּה לוֹ שְׁלוֹם-בֵּית. וְעַל-כֵּן גַּם אֶתָּה עֲשֵׂה דְבַר זֶה, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשְׁלוֹם בֵּיתְךָ.

הַעֲקֵר אֶל תּוֹפֵל בְּיָאוֹשׁ, כִּי הֵיִאוֹשׁ גָּרוּעַ מִהַכֹּל, וְזֶה מֵהַשְׁהוּרִס אוֹתְךָ לְגַמְרִי, שֶׁאֶתָּה כָּל-כַּף מִתְיַאֵשׁ מִחַיֶּיךָ, וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה מֵהַ שְׂמֵעָשֶׂה — לְשַׂמַּח אֶת עַצְמְךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְתִדְבֵר הַרְבֵּה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וְהָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּדְבֵר בְּכָל יוֹם קִצָּת עִם תּוֹמֵיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִקְבַּל מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה מְאֹד.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַזְּרוֹי בַּחוּרֵי יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה", הַזְּנוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שֶׁכִּינְתוּ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵהֶם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

מְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְבוֹא כָּל אֶחָד עִם אֲשַׁתּוֹ אֶל אֲסֻפַּת הַהוֹרִים שֶׁיִּתְקַיֵּם בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ זֶה עִם שְׁנֵי רְאִשֵׁי הַיְשִׁיבוֹת: הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, כְּדֵי לְטַפֵּס עֲצוֹת אֵיךְ לְהַרְחִיב אֶת גְּבוּלֵי הַקְּדוּשָׁה, וְלְהַצְלִיחַ בְּלַמּוּדִים עִם יְלָדֵיכֶם, וְלִשְׁפֹר אֶת הַמַּדּוֹת, וְעוֹד כַּמָּה נוֹשָׂאִים הַעוֹמְדִים עַל הַפֶּרֶק, וְזֶה מְאֹד

מֵאֵד נְחוּץ, שְׁפָל הַהוֹרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלל יִתְקַבְּצוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת הַזֶּה, וּתְשׁוּעָה בְּרַב יוֹעֵץ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאָרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַגֵּרִים "בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׂמִחָתִי שְׂיֵשׁ לִי, שְׂאֲנִי זוֹכֶה לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת מֵהַצְּלָחַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, וְאֵיךְ שְׂדַבְרֵי עוֹשִׂים רַשָּׁם אֶצְלָכֶם, אֲשֶׁר כָּל זֶה הַנַּחַת-רוּחַ שְׁלִי, שְׂאֲנִי זוֹכֶה לְשִׁמְעַ אֵיךְ שְׂהַמְנִין וְתִיקִין הַשְּׂתַפֵּר, וְנִצְטַרְפוּ אֵלָיו עוֹד הַרְבֵּה מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, כִּי סוּף כָּל סוּף רַבְּנוּ וְ"ל רְצָה מְאֹד מְאֹד, שְׂנַתְּפָלֵל תְּפִלַּת הַתִּיקִין, וְעַל-כָּל-פָּנִים כָּל אֵלוֹ שְׂלֵא יְכוּלִים לְבוֹא לְתַפִּלַּת וְתִיקִין, לְבַל יַחְסִירוּ אֶת מְנַן הַתְּפִלָּה בְּשַׁעַר שְׂמוֹנָה, וְכֵן מְנַחָה שְׂיִתְּפָלְלוּ כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו בְּיַחַד — בְּשַׁעַר שְׁלֵשׁ, וְלִרְקֹד אֲז רְקוּדִין שְׂל שְׂמִחָה, וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׁמְחָה, שְׂבַתוֹף תַּקָּף הַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת וְהַקְּטָנוֹת שְׂעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׂעוֹבֵר וְכו', וְאֶחָד-כֶּף הַסְּתוֹת שְׂל הַסֵּמ"ך-מ"ם וְכו', עִם כָּל זֹאת זְכִינוּ בְּמִסִּירוֹת נְפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה לְהַקִּים תְּלַמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְיִשִּׁיבָה קִטְנָה לְבַחֲרֵי חֲמֹד, וְכוּלָּל לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, בְּזֶה רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד, מְקוֹם חֲלוּנֵי כְּנֵה, שְׂיִכּוּלִים לְהִיּוֹת שָׁם מְנַיְנִים בְּשַׁחֲרִית, וּמְנַיְנִים בְּעֶרְבִית, וְכֵן שְׂיִלְדִים יִלְמְדוּ שָׁם תּוֹרָה, אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת-רוּחַ שְׂיֵשׁ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזֵה, כִּי עִיר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׂאָף פַּעַם לֹא

לְמַדּוֹ שֵׁם תּוֹרָה, וְעַכְשָׁו סוֹעֵר הַמְּקוֹם, זֶה בָּא וְזֶה נִכְנָס, וְשׁוֹמְעִים קוֹל תּוֹרָה, וְכֵן רוֹאִים שְׂמֵסֻתוֹכְבִּים אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים עִם זֶקֶן וּפְאוֹת, וְהַנְּשִׁים הוֹלְכוֹת בְּצַנִּיעוֹת, וְהַיְלָדִים מְסֻתוֹכְבִּים עִם חֵן יְהוּדִי, זֶה עֵקֶר הַנַּחֲת־רוּחַ שְׂיִכּוּלִים לְגֵרִם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַרְחִיב גְּבוּלֵי הַקְּדָשָׁה, וְנִזְכָּה לַפֶּתַח אֶת הַתְּלַמּוּד-תּוֹרָה לְכָל הַגִּילָאִים, וְיִתְּסַפּוּ עוֹד מִשְׁפָּחוֹת רַבּוֹת מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּקָרוֹב, וְהַבְּנִין יִגְמְרוּ עַל תְּלוּ, וְנִתְחַיֵּל לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ הַגָּדוֹל, וּבְזֶה רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, וְאֶצְלֵי זוֹ נַחֲת־רוּחַ גְּדוֹלָה לְשַׂמֵּעַ תְּמִיד מִכֶּם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, כִּי אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹכַל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ תַּהֲיֶה לוֹ פְּרִנְסָה בְּשַׁפֵּעַ, וְאִף שְׁלֵעַת עֵתָה עֲדִין הַכֹּל בְּצַמְצוּם וּבְקִטְנוּת, אֲבָל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְּדוֹל מְאֹד, וְכֹאֲשֶׁר אָנוּ רוֹאִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם נְסִים נִגְלִים וְנִחְדָּשִׁים, כֵּן נִזְכָּה לְרְאוֹת עוֹד נְסִים חֲדָשִׁים בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, וּמִמֶּשׁ אַתֶּם גּוֹרְמִים לִי נַחֲת־רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, בְּזֶה שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, אִיךְ שְׂאֶתֶם מְחֻזְקִים אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, כְּמוֹ מְשֻׁפְּחָה אַחַת, שְׂאֶחָד עוֹזֵר לְהַשְׁנִי, וּבְאַמְתַּת כֶּף רְאוּי לְהִיּוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ גְּרִים בְּמְקוֹם חִלּוּנִי, וְעַלִּינוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל עֲצַמְנוּ, שְׂתִשְׁתַּדְּלוּ לַעֲשׂוֹת בְּכָל לַיַל שְׁבֵת "עֲנֵג שְׁבֵת", וְלִדְבַר אֲזוֹ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלִשְׁמֹחַ בְּיַחַד בְּשִׂמְחַת שְׁבֵת, וְכֵן הַנְּשִׁים תִּתְּוַעְדְּנָה לְכָל הַפָּחוֹת פְּעֻמִּים בְּשַׁבּוּעַ, וְאַשֶׁה תְּחֻזַק אֶת רַעוּתָה מִמֶּשׁ כְּמוֹ מְשֻׁפְּחָה אַחַת, שְׂיִהְיֶה כָּל אֶחָד עוֹזֵר לְהַשְׁנִי. וּבִיּוֹתֵר צְרִיכִים לִשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים, לְרְאוֹת עִם מִי הֵם מִתְּחַבְּרִים וּמִי תְּחַבְּרִיהֶם, כִּי עַל דְּבַר זֶה צְרִיכִים לָשִׁים עֵינַי פְּקִיחָא, וְלִשְׁמֹר עֲלֵיהֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף הַיְלָדִים הֵם הַעֵינַיִם שְׁלָנוּ, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן פְּרָאִי לְתוֹזַק אֶת הַחֻגִּים, הֵן לְהַבְּנִים וְהֵן לְהַבְּנוֹת, וְלְהַשְׁתַּדֵּל שְׂהַיְלָדִים אַחֵר הַלְמוּדִים, שְׂיִתְקַבְּצוּ יַחַד, וּיְבַלּוּ בְּרוּחַ שֵׁל תּוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׂמִים.

בָּא וְנָא, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה נִכְנָס רֹאשׁ חֲדָשׁ שְׁבֵט, שֶׁהוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָנוֹת — כְּדְבַרֵי בֵּית שְׂמַאי, וְיָדוּעַ, אֲשֶׁר מוֹהֲרֵנָּת

ו"ל התחיל לנסע אצל אנשי שלומנו היקרים בערב ראש חודש שבט הראשון אחר ההסתלקות של רבנו ו"ל לכל הקבוצים היכן שהיו שם אנשי שלומנו, לחזקם ולעוררם ולאמץם ולעודדם, שיתזיקו את עצמם ביחד. ועל-פני באתי בשורותים אלו גם-פני לחזקכם ולעודדכם, שתזיקו את עצמכם ביחד, וכל אחד מאנשי שלומנו יקח לעצמו חבר ללמד עמו איזו מסכתא מלבד השעורים הקבועים שיש לו במקרא, משנה, גמרא, מדרש, זהר ותקונים, רמב"ם, טור ושלחן ערוך וכו' וכו', שיהיה לו שעור עם איזה חבר, שיקבע לעצמו איזו מסכתא, כי למוד עם חבר זה מחדד את המח. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ילקוט פנחס, רמז תשעו): אין חבר נקנה אלא בקשוי קשיון; ואמר התנא הקדוש (אבות א, ו): 'וקנה לך חבר', שראוי לקנות לעצמו חבר טוב, וללמד עמו יחד, וזה מועיל לחדוד המחין, ואם אפשר ללמד דף גמרא ביום — אין למעלה מזה, כי דף גמרא ממשיך על האדם אור וזיו וחיות ודבקות הבורא ותברך שמו.

מה מאד חפצני ורצוני, שכל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים יתחיל עכשו ללמד מסכת מגלה בעצמו, באפן שביום הפורים יזכה לעשות סיום, בדרבנו בכל שנה לסיים בפורים מסכת מגלה, ואת המסכתא הזו יכולים ללמד כל אחד לעצמו אפלו בגרסא, כי מסגלת למחית המן-עמלק, וכן המסכתא הזו מסגלת מאד ליראת שמים — כמובא מצדיקים; ועל-פני מה טוב ומה נעים מי שזוכה כבר עכשו בראש-חודש שבט להתחיל ללמד מסכת מגלה לעצמו בגרסה, באפן שיזכה לסימו ביום חג הפורים.

העקר ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם להיות תמיד שמחים ועליזים, כי, תהלה לאל, אנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, רבי המחיה ומשמח אותנו, ומה היינו עושים בלי רבנו ו"ל. והשמחה תכניס בכם תקנה על העתיד, ובפרט שעל-ידי רבוי השמחה יתרחב לבכם לדבר אליו ותברך, אשר אין עוד דבר גדול מזה, שאדם ירגיל את עצמו לצאת בין הקרים, ולבקש ולהתחנן ממנו ותברך על נפשו ועל נפשות ביתו, ויבקש

מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שֶׁהוּא צָרִיף, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת — שׁוֹם דְּבָר שֶׁבְעוֹלָם אֵינּוּ יָכוֹל לִפְעֹל, וְאִם הֵייתֶם רְגִילִים בְּתְפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, הֵייתֶם רוֹאִים נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רנ): הֵטְבַע מַחֲבֵב כָּף, וְהִתְפִּלָּה מְשַׁנָּה אֶת הֵטְבַע, כִּי הִתְפִּלָּה הִיא שְׂדוּד הַמַּעֲרָכוֹת וְשְׂדוּד הֵטְבַע, כִּי הִתְפִּלָּה מִמְשַׁכֶּת לְאָדָם נְסִים נְגִלִים. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים ק') בְּשַׁעֲה שֶׁאַתָּה עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל, יֵהָא לְבָךְ שְׂמַח, שְׁנֵאמַר: "עֲבָדוּ אֶת ה' בְּשִׂמְחָה", כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה לְאָדָם כְּמוֹ שֶׁבָּא וּמִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הִתְפִּלָּה נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלֶת אֲצִלּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְפֶרֶט כְּשֶׁנִּזְדַּקֵּר מְאֹד לְבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וּמִתְפַּלֵּל בְּצַבּוּר, נִמְתְּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ש"ם ד'): אָדָם נִכְנָס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְעוֹמֵד אַחַר הָעַמּוּד וְלוֹחֵשׁ תְּפִלָּתוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵאֲזִין, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּכְנָס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְיֹשֵׁב בְּמִקוֹמוֹ הַקְּבוּעַ, וְלוֹחֵשׁ תְּפִלָּתוֹ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וּמְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵז נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתוֹ.

אַבְקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיִּתְפַּלְלוּ בְּעַבּוּרֵי, שְׂאֵזֶה לְצֵאת מֵהַחֹבוֹת וְהַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים, וְאֵזֶה לְבוֹא וְלִגְוֹר וְלִהְתְּגוֹרֵר עִמָּכֶם בְּיַחַד, אֲשֶׁר כָּל זֶה חֲפָצִי וּרְצוֹנִי וְתִקְוָתִי.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וְאֵרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת אֶת הַטוֹב

ממך, ואיך שאתה מחזק את עצמך ללמד עם התלמידים, אשר אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שגראה בעזרתו יתברך שמו, פרות טובים מהאילנות האלו. וטוב מאד שאתה מסדר אספת הורים למוצאי שבת הזה, ותשתף פעלה עם ההורים, ותאמר להם מה שיש לך לומר, העקר שיהיה שתוף פעלה, ולדחוק על זה מאד מאד, ולדעתי, גם הכתה השניה יכולה ללמד עוד שעה וחצי עד אחר זמן מעריב, והם יכולים ללמד אפלו לבד משניות בגרסא, רק צריכים להשתדל, שיהיה להם איזה פקוח.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי סוף כל סוף תראה דברים נוראים ונפלאים מאד מאד, שלא חלמת, כי הנה אנחנו יודעים שרבנו ז"ל אחר כל השגה והשגה בכה הרבה מאד, והיה בוכה ומבכה שמים עמו, והיתה פליאה בעיני אנשי שלומנו מאד מאד על הנהגתו של רבנו ז"ל, שהתאנח ואמר: "איך זוכים להיות יהודי?! ופעם אחת העז אחד מאנשי שלומנו, ושאל את רבנו ז"ל בשעה ששמע איך שרבנו ז"ל מתאנח ובוכה: "איך זוכים להיות יהודי", אחרי שגלה תורה נוראה ונפלאה מאד, "היתכן, רבי, שתאמרו דברים כאלו — איך זוכים להיות יהודי"? ענה ואמר לו רבנו ז"ל: "הלא קדם לא ידעתי שיש בכלל השגה כזו, ועכשו כשנתחדשה אצלי השגה כזו, אני בטוח שיש עוד השגה יותר גדולה, שאיני זוכה לזה". כמו-כן לענינו, תאמין לי, שאני בעצמי לא חלמתי על הרחבת הבגין הזה, ויצא בפאר ובחן כזה, והנה הקדוש-ברוך-הוא הראה לי דבר שלא חלמתי ולא קויתי וצפיתי כלל, ומכל שכן וכל שכן שבבגין הזה יהיה משפן ישיבת "בית שלמה", וילמדו שם בחורי חמד, הן אמת שעכשו עדין הוא בקטנות, אבל אני רואה וצופה ומביט למרחוק, שעוד תהיה לנו ישיבה גדולה של מאות בחורים, ואף שדבר זה נראה כחלום, אבל הרבה חלומות חלמנו, ונתגשמו בעזרתו יתברך שמו.

על-כן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותבקש הרבה ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, ותחדיר בתלמידים דבורי

תורה ויראת שמים, ועוד תראה נחת מהם, וגם בפרנסה הקדוש-
ברוך הוא ירחיב לך מאד, שלא תצטרך לטובות בשר ודם, ויתרחב
לך בין בגשמי ובין ברוחני, ויהיה לך בית דירה משלך, ולא תצטרך
לגור בשכירות ובשכנות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקו.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה' יקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי, שתקנה מנורות לפתה למעלה, וכן למטבחון
ולשרותים, כי הולכים עכשו לרצף, ואין שם שום אור, ותכף-ומיד
אחר הרצוף רציתי שתלמידים יאכלו שם, ויבשלו להם על
המקום, ולא יצטרכו לצאת חוץ לבנין ולהסתובב על הרחובות, וכן
יש בדעתי להכניס שם עוד פתה, שילמדו שם תורה. והזכות הזו
שתאיר את המקום, וילמדו תורה, ויאכלו שם הילדים, ויברכו את
הקדוש-ברוך הוא תחשב על חשבונך וחשבון אשתך, ותזכו להפקד
בזרע של קמא. ואני בטוח שעוד תראה נסים נגלים שיעשה עמך
הקדוש-ברוך הוא, כפי שהבטחתי לך על שני האורות שהרפכת
בכניסה, ויהיה בעזרתו ותברך שמו, שתיים שהם ארבע... כמו
המנורות שהן כפולות. וכן רציתי שתזמין לי לצד שמאלי של
הבית, ולהרכיב שמה גם-כן אותו דבר, והקדוש-ברוך הוא ישמיענו
תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וארא, כ"ח טבת ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו ויירדפו אל ידי הַקָּר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב פֶּל הַיָּמִים, ר' ... גְּרוּ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, אִיף שְׂאֲתָה
מְצִלִיחַ עִם הַתְּלִמִּידִים. הֵן אָמַת שְׁהֵם עֲדִין צְעִירִים וְעוֹשִׂים בְּעִוּוֹת,
אֲבָל אָנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָל הַטְּרַחָה וְהִגִּיעָה
וְהַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֲתָה מְכַנִּים בָּהֶם — זֶה מְשֻׁתְּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף
הֵם נְעָרֵי יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה שְׁלוֹמֵדִים עִמָּהֶם —
זֶה רְצוֹנוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הָאֵילָנוֹת הָאֵלוֹ יִגְדְּלוּ וְיִתְנַוּ
פְּרוֹת יָפִים. לְדַעְתִּי, הִיָּה טוֹב לְהַחְזִיק אֶת הַיְלָדִים עַד אַחַר עֲרֻבִית,
הֵינּוּ עוֹד שְׁעָה וְחֻצֵי בְּעֶרְףָּ, שְׁלֹא יִסְתַּכְּבוּ בְּרַחוּבוֹת, וְאֶפְלוּ שְׁבַשְׁעָה
הַזֶּה עַד תְּפִלַּת עֲרֻבִית רַק יִגְרְסוּ מִשְׁנִיּוֹת — גַּם-כֵּן טוֹב, וְלָכֵן אָנִי
מְצִיעַ אִם אֶפְשָׁר לְהַשְׁאֵר עוֹד שְׁעָה, אוֹ עַל-כָּל-פָּנִים כְּשֶׁאֲתָם הוֹלְכִים
לְבַקֵּשׁ אֶת מִישֵׁהוּ שְׁיִשְׁמַר עֲלֵיהֶם, הִיָּה טוֹב מֵאֵד, כִּי כֵּן עַד אַחַר
תְּפִלַּת עֲרֻבִית, שְׁהִיא סוּף הַכֹּל עוֹד שְׁעָה, יִהְיוּ תַּחַת הַשְּׁגָחַתְנוּ, וּמָה
גַּם שְׁבַבִּית הֵם לֹא מִתְּפַלְּלִים עֲרֻבִית, וְכֵן יִתְּפַלְּלוּ בְּצַבוּר, וְדַבֵּר זֶה
הוּא טוֹב מֵאֵד.

מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אִיף שְׂאֲתָם עוֹשִׂים אֲסַפֵּת הוֹרִים
בְּמוֹצָאֵי-שַׁבָּת הַזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיַעֲבֹר הַכֹּל בְּהַצְלָחָה
רַבָּה, וְתִטְכְּסוּ עֲצָה בִּינֵיכֶם מֵהַלְעִשׂוֹת, וְלַפְעַל לְהַצְלַחַת הַיְשִׁיבָה
קְטָנָה שְׁלָנוּ.

אָנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד מְעַט יִגְמְרוּ אֶת הַמְּטַבְּחוֹן
וְגַם הַשְּׁרוּתִים, וְאִזּוֹ הַיְלָדִים לֹא יִצְטָרְכוּ בְּכֻלָּל לְצֵאת מִהַבְּנִין, אֲלֹא
יִשְׁאָרוּ שְׁמָה, וְזוֹ תִהְיֶה טוֹבָה גְּדוּלָה לָהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי

כב אָשׁוּר י"ט תקח — י"ט תקט בַּנְחַל

מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂמֵצְלִיחוּ דְרָכְכֶם, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת מִיַּלְדֵיכֶם,
וְתִזְכּוּ לְהַרְבִּיץ תּוֹרָה, וּלְהַקִּים תְּלִמִידִים יְרֵאֵי הַשֵּׁם.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׂתִלַּחֵץ עַל הַהוֹרִים שֶׁל יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה",
שְׂיִשְׁלְמוּ שְׂכָר לַמּוֹד לַחֲדָשׁ הַזֶּה, כִּי פִּשׁוּט הַמְּלַמְּדִים הֵם מְצַפִּים
לָזֶה, כִּי זֶה עֵקֶר פְּרֻגְסָתָם, וְכֵן תִּכְרִיז בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, שֶׁכָּל הַהוֹרִים
שֶׁל הַיְשִׁיבָה בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שְׂיִבֹאוּ לְאַסְפַּת הוֹרִים. אֲנִי מְקַנְוֶה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֶּל יִסְתַּדֵּר. הָעֵקֶר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל
מִינֵי אָפְנִים שְׂבַעֲוֹלָם, וּכְמוֹ שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַד עַכְשָׁו
נְסִים נִגְלִים, עוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה נְסִים, שְׂיִרְחִיב לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, וְנִזְכֶּה לְשִׁמְעַ וְלְהַשְׁמִיעַ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וָאָרָא, כ"ח טַבַּת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף מְכַתֵּב כָּלְלִי וְעוֹד מְכַתֵּב לַהוֹרִים, שְׂתִתְּלֶה אֶת
זֶה עַל לוּחַ הַמוֹדְעוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיַעֲשׂוּ אֶת הַפְּעֻלוֹת
הַנִּכְוֹנוֹת, כִּי אֲנִי רוֹאֶה עֲתִיד גָּדוֹל לְיְשִׁיבָה שְׁלֵנוּ, וּבְנוֹדָאֵי צְרִיכִים
לְהַשְׁקִיעַ כַּחוֹת, וּבִפְרָט פְּשִׁיחֵיהֶם גְּמוּר הַמְטַבְּחוֹן, וּיִבְשְׁלוּ לָהֶם עַל

הַמָּקוֹם, זוֹ תִהְיֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד. אֲנִי מִקְנָה, שְׁתּוּכַל לְסַדֵּר אֶת הַשַּׁעַר, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ לְפָרֵק אֶת זֶה, כִּי חִבַּל עַל כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שֶׁבָּאָה לִי מִמַּשׁ בְּמַסִּירוֹת נַפֶּשׁ וּבְנִסִּים גְּדוֹלִים, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְדַחֵק עַל ... שְׁיִרְפִּיב לְמַעַלָּה אֶת הַתְּאוּרָה, כְּדֵי שְׁיִוְכְלוּ אַחֲר־כֶּף לְרַצָּף, וְכֵן אֲנִי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְחִילוּ תַכְף-וּמְיָד עִם הָאֲרוֹן-קֹדֶשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְנוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסַדֵּר וְאָרָא, כ"ט טַבַּת ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי עֲכָשׁוּ אֶת מַכְתְּבִיךָ, וְחִשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמַהְתִּי לְעֵנוֹת לָךְ.

מָה אִמַּר לָךְ! כָּבֹד הַזֵּהִירוֹנוּ תַכְמִינּוּ הַקְדוּשִׁים מְאֹד מְאֹד לֹא לְקַבֵּל לְשׁוֹן־הָרַע וְכוּ', וְזוֹ לֹא הַפְּעַם הָרִאשׁוֹנָה, שְׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ דְּבָרִים כְּאֵלוּ וְסַפּוּרִים וְכוּ', שְׁאוּמְרִים "בְּשֵׁם אוֹמְרִים", וּכְבֹּר הַזִּנְהָרְתִי אֶת יְדֵי ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁיִכְתְּבֶם בְּסִפֵּר הַשִּׁיחוֹת שְׁכוּתֵב, אוֹת "בְּשֵׁם אוֹמְרוּ", מִי שֶׁלֹּא שָׁמַע מִפִּי בְּפִרוּשׁ — אֵל יֵאֱמִין לְשׁוֹם בְּרַכָּה, כִּי הַכֹּל שָׁקֵר. וְהַקְדַּמְתִּי לָךְ הַקְדַּמָּה זֹה, כִּי מְאֹד מְאֹד הַצְטַעַרְתִּי, וְנִפְל הַדָּבָר בְּעֵינַי כְּרַעַם בְּיוֹם בְּהִיר, שְׁאוּמְרִים לָךְ דְּבָרִים כְּאֵלוּ בְּשֵׁמִי. הֲלֹא אַתָּה חֲקוּק בְּתוֹךְ לְבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְהֵייתָ מִמַּשׁ יָד יְמִינִי, וְסַפְרָתִי לָךְ דְּבָרִים פְּרֻטִיִּים, שֶׁלֹּא סַפְרָתִי לְשׁוֹם בְּרַיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, יִשְׁבַּתָּ עִמִּי שְׁעוֹת, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לֹא רָאִיתָ אֶצְלִי שׁוֹם דְּבָר, רַק הֵייתִי יוֹשֵׁב וְשׁוֹמֵעַ בְּסִבְלָנוֹת שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת צְרוּת יִשְׂרָאֵל, יוֹשֵׁב בְּסִבְלָנוֹת וְעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וּלְכָל שְׁבוּר וְאִמְלָל וּמִסְכֵּן יֵשׁ לוֹ מְקוֹם בְּלְבִי, לֹא אֶכְלָתִי וְלֹא יִשְׁנָתִי,

פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, כְּאֲשֶׁר רְאִיתָ וְהִיטָה אֶצְלִי כָּל הַזְּמַן, וְלִבְסוֹף יֹאמְרוּ
 בְּשָׂמִי עָלֶיךָ מָה שֶׁאָמְרוּ וְכוּ'. מָה אָמַר לָךְ! אִם כָּךְ כָּבֵר עוֹמֵד
 הָעוֹלָם, אֵינִי יוֹדֵעַ מָה לְחַשֵּׁב מָה קוֹרָה פֹּה, אִתָּה פְּשוּט מְסֻרָת אֶת
 נִפְשֶׁךָ בְּעִבּוּרֵי וְכוּ', וּפְתָאֵם יָבוֹאוּ וַיֹּאמְרוּ דְבָרִים כְּאֵלוֹ בְּשָׂמִי
 הַמְּצָאוֹת שֶׁל שֶׁקֶר וְכוֹז, עַד שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, אִךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּאִפְּן גִּפְּלָא, שִׁיּוּכְלוֹ לְרֹאוֹת עוֹלָם וְהַפּוּכּוֹ, הַעֲלָמָה
 וְגִלּוּי וְכוּ', וְהַכֵּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה. הִנֵּה זֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם גּוֹנֵב וְגוֹזֵל,
 זוֹלֵל וְסוֹבֵא, וְהִנֵּה אָדָם שֶׁמְסַר נַפְשׁוֹ — אֲשֶׁתּוֹ וַיִּלְדְּיוּ, וּמָה לֹא,
 בְּשִׁבִיל לְהַקִּים בֵּית חֲנוּךְ לְיִלְדֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִבְסוֹף הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שֶׁאֵינּוּ
 עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבָר, רַק מְלַשֵּׁין וְגוֹנֵב, הוּא אֲשֶׁר מְצַלִּיחַ וְגוֹרֵף כְּסָפִים,
 וּמְמַלֵּא אֶת חֻשְׁבוֹן הַבִּנְיָן שֶׁלוֹ, וְלֵהֲפֹךְ — מִי שֶׁכֵּן עָשָׂה וּמְסַר
 נַפְשׁוֹ, מִנְּחָ בְּצָרוֹת וְחֻבוֹת וְכוּ', זֶה מְנַפְּלָאוֹת פְּלִאֵי הַבְּחִירָה, וְכֵן
 הוּא בְּכָל פְּרֻט מְפָרְטֵי הָעוֹלָם, אִיךְ שֶׁמְכַסִּים וּמְסַתִּירִים אֶת הָאֱמֶת,
 יִרְאִים וְשִׁלְמִים הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבַּרְךָ נִמְצָאִים בְּשִׁפְלַת הַמַּצֵּב, סוֹבְלִין
 חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין וְכוּ', וְאֵלוֹ הַקְּלֵי עוֹלָם בְּעֲלֵי לְשׁוֹן-הָרַע וְכוּ', רְשָׁעִים
 נוֹאֲפִים יוֹשְׁבִים עַל הַגְּבֵה וְכוּ', כָּל זֶה הוּא מַצַּד הַבְּחִירָה, עַל-פִּי כָּל
 אֵלוֹ הַקְּדָמוֹת אֲנִי מְבִין אִיךְ יָכְלוּ לְהִטְעוֹת גַּם אוֹתָךְ, וְלוֹמַר עָלִי מָה
 שֶׁאָמְרוּ.

מָה אָמַר לָךְ! אֶצְלִי אֵין דְּבָר "חֲזוֹרָה לְאַחֹר", אִם אֲנִי לוֹקֵחַ
 אֶת עֲצָמִי עַל אֵיזָה דְּבָר, זֶה הוֹלֵךְ עַד הַסּוֹף, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 עוֹזֵר לִי צַעַד אַחַר צַעַד, אִם אֲנִי אוֹמֵר עַל מִישֶׁהוּ שֶׁהוּא יְדִידִי
 הַצָּמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי, זֶה הוֹלֵךְ עַד הַסּוֹף, אֶפְלוֹ שִׁיְהִי אַחֲרֵי-כֵן
 מָה שִׁיְהִי וְכוּ', וּבְפָרְט אִתָּה, שֶׁנַּעֲשִׂיתָ חֵלֶק מִמֶּנִּי, אִיךְ יַעֲלֶה עַל
 הַדַּעַת לְהַתְּהַפֵּף מִמָּדָּ בֵּן לִילָה לְיוֹם, מָה אִתָּה חוֹשֵׁב, שֶׁדָּם זֶה מִיָּם,
 שִׁיְכוּלִים לְהַחְלִיפוֹ? ! הֲלֹא הִיטָה קָשׁוּר עִמִּי בְּלֵב וּנְפֶשׁ, וְלֹא הָיָה יוֹם
 שֶׁלֹּא אֶכְתֵּב לָךְ מִכְּתָב אֶחָד אוֹ שְׁנָיִם, וְלִפְעָמִים גַּם שְׁלֹשָׁה מְדֵי יוֹם
 בְּיוֹמוֹ, וְלִבְסוֹף יוֹכְלוּ אֵילוֹ רְשָׁעִים לַעֲשׂוֹת פְּרוּד בִּינֵינוּ, אֵינִי מְבִין
 מָה קוֹרָה כָּאֵן!

הֵיטְבַת מְאֹד מְאֹד שְׁכַתְּבַת לִי, כִּי אַחֲרַת מִי יוֹדֵעַ מָה הָיָה יָכוֹל
 לְהִיּוֹת מִהַלְשׁוֹן-הָרַע שֶׁהַכְּנִיסוֹ בְּךָ עָלִי כְּאֲשֶׁר נִהְוֵג, הֲלֹא מְאֹד

שְׁהִלַכְתָּ מִיבְנֵאֵל, אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׁחֻלְק מִמְּנֵי הַלֶּף וְנֶאֱבָד, רַחֲמָנָא לְצֻלָן, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, הֲלֵא סְבֻלַת בְּיַחַד עִמִּי הַסְּבֵל שֶׁל הַסְּמ"ף-מ"ם וְשֶׁאֵר מִתְנַגְּדִי, וְאִיף יָכוֹל לִהְיוֹת דְּבָר פְּזָה, וְעַד הַיּוֹם אֵינִי מְסַפֵּים בְּכֻלָּל שְׁעֻבַת אוֹתִי וְנִסְעַת מִיבְנֵאֵל, וְאֶצְלִי עֲדִין הַכֵּל כְּמוֹ חֵלוֹם רַע, שְׂאִינִי מֵאֲמִין שְׁבֻאֲמַת עֻבַת אֶת יְבֵנֵאֵל, אֶצְלִי זֶהוּ רַק עֲנִין שֶׁל זְמַן קֶצֶר, וְהִנֵּה אַתָּה שָׁב, כִּי אֶצְלִי בְּלַעְדֶּיךָ לֹא שׁוּה יְבֵנֵאֵל מִטְּעָמִים כְּמוֹסִים אֲשֶׁר עֲמָדִי, וְאִיף יְכוּלִים לְהַחֲלִיף יְדִידוֹת שֶׁל שָׁנִים עַל גְּבִי שָׁנִים בְּשִׁבְיֵל לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת וְכוּ', הֲלֵא אַתָּה חֲקוּק בְּתוֹךְ לְבִי, וְלֹא תִצָּא מִלְּבִי בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן שְׁבַעֲוֹלָם, יִהְיֶה מַה שְׂיִהְיֶה.

דְּבָר אַחַד אָמַר לָךְ, שְׂאֵם יֵשׁ לִי עוֹד אוֹהֵב נֶאֱמָן כְּמוֹךָ — אֵינִי יוֹדֵעַ.

כֹּל זֶה כְּתַבְתִּי בְּזִרְיוֹת קֶדֶם כְּנִיסַת הַשְּׁבֵת, כְּשֶׁרַק מְצֵאתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְעֲדִין לְבִי מְפַעֵם וְרוֹעֵד וּמְצֻטְעֵר, אִיף שָׁגַם לָךְ הַכְּנִיסוֹ לְשׁוֹן-הָרַע עָלַי, אָבֵל מִחֲמַת קֶצֶר הַזְּמַן, וְעוֹד מְעַט שְׁבֵת מְגִיעָה אֶצְלָנוּ — אֶקְצֵר, וְעוֹד אֶכְתֵּב לָךְ בְּאַרְיֵכוֹת, כִּי מִמְּנֵי לֹא תֵלֶךְ, וְאַתָּה עוֹד תַּחֲזוֹר מַה שְׂיִוְתֵר מֵהַר לְיְבֵנֵאֵל, לֹא יוֹעִיל לָךְ שׁוּם דְּבָר, עֲבוּדָה כְּזוֹ תִמְצָא גַם בְּגֻלִיל.

הַהֲכַרְתָּ לְקֶצֶר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כֹּל הַיָּמִים...

י"ט תְּקִיָּא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר וְאָרָא, כ"ט טַבַּת הַתְּשַׁנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

עָלִי לְהוֹדִיעַ לָךְ, שְׂאֵתֶם חוֹזְרִים לְגוֹר בְּיְבֵנֵאֵל, וְלֹא יוֹעִילוּ לָכֶם שׁוּם תְּרוּצִים, אָמַת שְׁעַבְרַתֶם כְּכֹר הַרְבֵּה גְסִיווּת בְּחִיכֶם וּבְפִרְט לְאַחַרְוֶנָה מַה שְׁקָרָה בְּיְבֵנֵאֵל בְּעֲנִין הַדִּירָה וְהַחֻבוֹת וְכוּ', בְּאָמַת אֵם

בְּעֵלְךָ הָיָה מְסַפֵּר לִי בְּקִצְתָּ מֵהַ הוֹלֵךְ בְּעֵנְנֵי הַדִּירָה לֹא הָיִיתִי מִנְעֵץ
 אוֹתוֹ לְהִשְׁקִיעַ אֶפְלוֹ פְּרוּטָה אַחַת בְּהַדִּירָה שֶׁל ... אֲשֶׁר עִם הַכֶּסֶף
 שֶׁהִשְׁקַעְתָּם הָיִיתֶם יְכוּלִים לְבָנוֹת וַיְלֵה, אִיךָ שֶׁהוּא ה' גָּתָן וְה' לָקַח,
 יְהִי שֵׁם ה' מְבָרָךְ, אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתָךְ עֲכָשׁוּ, אִם אַחַר כָּל הַבְּזִיווֹת
 וְהַשְׁפִּיכוֹת דָּמִים שֶׁעֲבַרְתָּם, אִם הָיוּ שׂוֹאֵלִים אֶתְכֶם בְּשָׁמַיִם מָה אַתֶּם
 רוֹצִים: "עֲדִיף שִׁיקְחוּ מִכֶּם אֵיזָה יֵלֵד, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, בֵּר מִיָּנֹן,
 חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, אוֹ לַעֲבֹר אֶת הַבְּזִיווֹת וְהַשְׁפִּיכוֹת דָּמִים שֶׁעֲבַרְתָּם",
 בְּנֻדְאֵי הָיִיתֶם קוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים וְאוֹמְרִים: "לֹא, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם,
 מוֹטֵב שֶׁעֲבַר מֵהַ שֶׁעֲבַר, וּבְרוּךְ ה' אֲנִי וּבְעֲלֵי וַיְלָדֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִיאִים",
 וְעַל-כֵּן תִּדְעֵי לָךְ, שֶׁאַתֶּם חוֹזְרִים לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יִזְמִין לָכֶם דִּירָה טוֹבָה מִשְׁלָכֶם, כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ בְּלִי יוֹצֵא מִהַכֶּלֶל
 רוֹצִים אֶתְכֶם שֵׁם וְאַתֶּם חוֹסְרִים לָנוּ שֵׁם.

מַחֲמַת טְרָדוֹת הַשְּׁבֵת שֶׁנִּכְנָס אֵלֵינוּ אֶקְצֹר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם וְטוֹבַתְכֶם כָּל הַיָּמִים...

י"ט תְּקִיב.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסֹדֵר וְאֵרָא, רֹאשׁ חֹדֶשׁ שְׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁכְּתַבְתִּי רְצִיתִי לְשַׁלַּח עוֹד עֲרֵב-שְׁבֵת-קִדְשׁ, אִךְ
 כְּפִי הִנְרָאָה הַפֶּקֶס לֹא הָיָה מְחַבֵּר, עַל-כֵּן אֲנִי שׂוֹלַח עֲכָשׁוּ
 מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ אֶצְלָנוּ.

עֲדִינִי אֲנִי בְּצַעַר גְּדוֹל עַל הַלְשׁוֹן-הַרְעֵ שֶׁאָמְרוּ לָךְ בְּשָׁמַי, וּמִי
 יוֹדֵעַ מֵהַ שֶׁעוֹד יֵאמְרוּ, עַל-כָּל-פְּנִיִם אִיךָ שֶׁהוּא הַקָּאֵמֶת עַד לְעֶצְמוֹ,
 וּמִצַּד הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן יֵשׁ רְשׁוֹת לְכָל אֶחָד לֹאֲמַר אֶת שְׁלוֹ.

אִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ אִיךָ שֶׁאַתָּה צָמוּד בְּלִבְכִי, וְאִיךָ שֶׁאַתָּה חוֹסֵר לִי,
 הָיִיתָ מִשְׁתּוֹמֵם מְרַב אֶהְבְּתִי אֵלֶיךָ, וּכְפִי הִנְרָאָה הַסֵּמ"ך-וְהַמ"ם עוֹשֶׂה
 אֶת שְׁלוֹ לְעֵשׂוֹת מַחְלָקָת וּפְרוּדִים וְכוּ', תִּאֲמִין לִי, שֶׁהוּא לֹא יִצְלַח,

פִּי אֲנַחֲנוּ נָקִים עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וּנְגַלָּה וּנְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ עַל אֶף כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֵׁישׁ עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, שְׁסַתֵּם מְבַלְבְּלִים אֶת בְּנֵי-אָדָם עִם "דְּמִיוֹנוֹת שֶׁל שָׁקֵר", רַחֲמָנָא לִישׁוּזְבֵן, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַדּוֹר כָּל-כָּף יְרוּד וְנַפּוּל, עַד שֶׁאֵין שׁוֹם "שְׁעוֹר קוֹמָה" שְׁיֻכַּל לְצִאת נֶגֶד הַקְּלָפָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר לְבִסּוֹף תַּעֲשֶׂה הָרֶם בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), וְהַפְרַתִּי כָּבֵר אֶת הַקְּלָפָה הַזֹּאת תַּכְּף-וּמַדְּ כְּשֶׁנִּכְנָסוּ לִיְבִנְאֵל, אֲכַל אֲנִי מְקַנֶּה, שְׁאוּר רַבְּנוּ ז"ל יִתְגַּבֵּר וְיִתְפַּשֵּׁט מְאֹד בְּעוֹלָם, וְיִכְבֹּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְהַפְרִירוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֶשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תְּקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאֶרָא, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ שְׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אֵמַר לָךְ! בְּאַמַּת רְצִיטִי לְכַתֵּב לָךְ כָּל הַשָּׁבֻעַ, אֶף הֵיטִיב עֲסוּק מְאֹד מְאֹד מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ מִמָּשׁ שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת עִם אַחִיךָ וְנִסְתַּף לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי הִנֵּה מִשְׁהוּ רְצִינִי מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר הֵיוּ אֲמוּרִים לְהַתְגַּרֵּשׁ, חֲסִי-וְשְׁלוֹם, וְכִבֵּר אֲנִי בַּעֲצָמִי בְּאַמְצַע הַשָּׁבֻעַ הַגְּבִהֲתִי אֶת הַיְדִים, וְרֵאִיתִי שְׁכָבֵר אַחַר הַמַּעֲשֶׂה, וְהֵם הוֹלְכִים לְהַתְגַּרֵּשׁ, וּבְאוֹתוֹ לִילָה לֹא יִכְלֹתִי לִישֵׁן כָּלֵל, וְאַמְרַתִּי לְעֲצָמִי: אִם-כֵּן אַחֲבֵר קִנְטֵרֶס "לְמָה לְהַתְגַּרֵּשׁ", וְזֶה יִהְיֶה הַנְּסִיוֹן הָאַחֲרוֹן שְׁלִי, וְתַכְּף-וּמַדְּ סִימְתִי אֶת זֶה, וְנִתְתִּי לְשִׁנְיָהֶם, וְכִפִּי הַנִּנְרָאָה זֶה מָה שְׁהַחֲזִיר אוֹתָהּ, וְעַל-כֵּן מִכָּל זֶה לֹא הִנֵּה הַפְּנָאִי לְכַתֵּב לָךְ, אֶף שְׁמַאֲד מְאֹד רְצִיטִי לְהִיּוֹת בְּקִשׁוֹר.

עֲכָשׁוּ בְּעִנְיָן שְׁאַתָּה צְרִיף לִילָךְ וְכוּ', תַּעֲשֶׂה בְּדִיוֹק כְּמוֹ

שְׁאֲמַרְתִּי לָךְ, וְתֹאמַר שְׁאֲמַךְ בָּאָה אֵלֶיךָ תָּמִיד וְכוּ', וְהִפֵּל בְּתַמִּימוֹת
בְּלִי שׁוּם תְּכַמּוֹת, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אוֹתְךָ מִהָעֵל הַזֶּה,
וְתִפְטֹר לְגַמְרִי, הֶעָקַר מֵאֶף גִּישׁוּט קִיִּין שׁוּם תְּכַמּוֹת, אוֹן דָּאֵס אִיז
בְּעֶסְעֶר.

אוֹדוֹת הַשְּׁדוּף, בְּוֹדֵאֵי צְרִיכִין לְרֹאוֹת לְגַמֵּר עִם גִּיסְתָּךְ, כִּי בְּתָךְ
בְּגֵרָה וְכוּ', אֶף צְרִיכִים קָדָם לְבָרַר אִם בְּאַמֶּת הוּא רִוּק וְכוּ', וְכֵן אֶת
הַמִּדּוֹת שָׁלוֹ, וְאִם הֵם מוֹצֵאִים חֵן אֶחָד בְּעֵינֵי הַשֵּׁנִי, שְׁיִגְמְרוּ אֶת זֶה
בְּכִי טוֹב, כִּי חָבַל לְחַפּוֹת כִּי עִם בֵּת וְאַסּוּר לְחַפּוֹת.

אוֹדוֹת "אוֹר יִבְנֶאֱל", עֲדִינן לֹא קִבְּלֵתִי אֶת מִסְפֵּר 37, וְאֶת מִסְפֵּר
47 עֲדִינן לֹא מִסְרַת לְהַדְפִּיס, וְזֶה חָבַל מְאֹד, הוּא מוֹכֵן לְהַדְפִּיס כֹּל
מֵה שֶׁתִּתֵּן לוֹ, אֶף אֶתָּה צְרִיף לְתֵת לוֹ לְכָל הַפְּחוֹת כְּשֶׁלְּשָׁה יָמִים
יְמֵי עֲבוּדָה, וְזֶה בְּזִרְיוֹת גְּדוֹלָה, כִּי גַם כָּאֵן לֹא הֵייתִי יְכוּל לְהִרְאוֹת
אֶת זֶה יוֹתֵר מֵהַר, וְהִנֵּה מֵאֵז שְׁיִצָּא מִסְפֵּר 37 כְּבָר עָבְרוּ שְׁבֻעִים,
וְלֹא הִבֵּאתָ לוֹ עוֹד אֶחָד, וְעַל-כֵּן הוּא חוֹשֵׁב שֶׁכָּךְ זֶה יִהְיֶה בְּכָל
חֹדֶשׁ. לְדַעֲתִי, מִסְפֵּר 47 שְׁיִשָּׂאֵר עַל חֹדֶשׁ טַבַּת, כִּי עֲנִין הַצִּיּוֹן
וְהַמְּכַתֵּב שִׁיף עוֹד לְטַבַּת, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כְּפִי שְׁאֶתָּה מִבֵּין, אֲבָל הוּא
מוֹכֵן לְהַדְפִּיס כֹּל מֵה שֶׁתִּתֵּן לוֹ.

רַק חִזַּק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, אֲנִי מִבֵּין הֵיטֵב אֶת הַדְּחָקוֹת שֶׁלָּךְ,
וְאַקְנֶה, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּבוֹאֵי עַל שֶׁבֶת יִתְרוֹ לְשֵׁלֶם לָךְ עַל כָּל
הַעֲתוּנִים שְׁאֲנִי חָיֵב לָךְ, וְחָבַל שְׁיִפְסֹק, כִּי הוּא כְּלִי נִפְלֵא לְגִלוֹת בּוֹ
אֶת דַּעַת רַבְּנּוֹ ו"ל — אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה לְהַמּוֹן עִם. גַּם טוֹב שֶׁלֹּא
תִּקְצֹר אֶת הַפְּתֻבוֹת שֶׁל ... כִּי הֵן טוֹבוֹת מְאֹד.

אַקְנֶה שְׁאֶתָּה מִמְשִׁיף בְּדַרְשׁוֹת-מוֹהֲרָא"ש, כִּי מְאֹד רְצִיתִי כְּבָר
לְהַדְפִּיס חֵלֶק ג'.

הַמְּחַפֵּה לְתִשׁוּבָה...

י"ט תקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְאֵרָא, רֵאש־חֲדָשׁ שְׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת הַמַּכְתָּב כְּשֶׁהִיָּה עֲדִין שַׁבַּת, לְכֵן לֹא יִכְלַמֵּי לְהַשִּׁיבֶךָ.

לְדַעְתִּי, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת תַּקָּנָה חֲזָקָה, שֶׁהֵילְדִים אֲסוּר לָהֶם לְלַכֵּת לְבַד לַמַּקְנָה בְּלֵי הוֹרִים, וְהַתַּקָּנָה הַזֹּאת כָּבֵד תַּקְנֵנוּ בְּהַמּוֹן יְשִׁיבוֹת, וְעַל־יְדִי־זֶה נִשְׁמַר אֶת יְלָדֵינוּ מִכָּל ר"ע, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

תַּכְּף־וּמַיֵּד כְּשֶׁאַתָּה מִתְעוֹרֵר מֵהַשָּׁנָה עוֹד קֹדֶם תַּפְּלַת הַנְּתִיקִין שְׁלַח פָּקֶס, וְאִז אֲצַלְצֵל אֵלֶיךָ, כִּי אֲצַלְנוּ עֲדִין מוֹצָאֵי שַׁבַּת־קֹדֶשׁ אֲרָךְ.

אִם בְּכָל זֹאת לֹא אֲשִׁיג אוֹתְךָ, רְאֵה לְקִנּוֹת הַיּוֹם אֶת הַפְּלוֹרוֹסֶנְטִים וְכָל חֲלָקֵי הַתְּאוֹרָה, כְּדֵי לְהַרְפִּיב לְמַעַלָּה, כִּי זֶה לְטוֹבַת הַתְּלַמִּידִים כִּף שִׁיּוּכְלוּ לְאָכַל שֵׁם, וְלֹא יִצְטָרְכוּ בְּכָלֵל לְצִאָתָּה, וּבִכְפָּרֵט בַּעַת שֶׁהַחִילוּנִים בַּחוּץ.

אוֹדוֹת הַתַּכְּנוּן, פְּשׁוּט בְּרַגַע זֶה אֵין לִי שׁוּם כֶּסֶף, וְזֶהוּ סְכוּם גְּדוֹל, וְעַל־כֵּן חִפָּה עֲדִין עִם הַתַּכְּנוּן, קֹדֶם לְגַמֵּר כָּאֵן, וּבִכְפָּרֵט בְּשָׁבוּעַ זֶה אֲנִי צָרִיךְ לְגַיֵּס כֶּסֶף לְרֵאשׁוֹן בַּחֲדָשׁ, שֶׁהוֹצֵאתָ טְשָׁקִים.

אֲנִי מְקַנָּה שֶׁ... יְסַדֵּר הַיּוֹם אֶת שַׁעַר הַכְּנִיסָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמָאד מְאֹד שְׂמַחְתִּי, שְׂתַכְּף-וּמְיָד הַתְּחַלְתָּם לְתַקְּתֶךָ אֶת קִנְטָרְס "לְמָה לְהַתְּגַרְשׁ", כִּי עִם הַקִּנְטָרְס הַזֶּה הִצַּלְתִּי מִשְׁפָּחָה מְלֻרְדֵת אֶל פִּי פִּחַת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּבִזְכוּת הַקִּנְטָרְס הַזֶּה לֹא הִתְגַּרְשׁוּ, וְזֶה קָרָה הַשְּׂבוּעַ, וְעַל-כֵּן נִסְפָּם בְּדַעְתִּי לְחַבֵּר עוֹד כַּמָּה קִנְטָרְסִים עַל נוֹשֵׂא זֶה, יַעֲזֹר לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עֲדִינְךָ לֹא קַבְּלָתִי עֵתוֹן מִסְפָּר 37, אוֹלֵי תוּכַל לְגַשֵּׁת אֶל חָמִי, וְלִשְׁלַח עֲמוֹ, כִּי הוּא נוֹסֵעַ מְחַר כְּךָ אֲנִי חוֹשֵׁב, אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל מַה שְׂיִוְתֵר מֵהָר לְהַכִּין סְפָרִים חֲדָשִׁים, אֲבָל טְרֹדוֹתֵי רַבּוֹ כְּמוֹ שָׂרְבוּ, וּמָאד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה מַה שְׂיִוְתֵר סְפָרִים, כִּי אֲנִי רוֹאֶה מְכַל הַלִּיצְנוֹת וּמְכַל הַלְּשׁוֹן-הָרַע שְׂמַדְבָּרִים עָלַי וְכוּ', לֹא יִשָּׂאָר רַק אֵלּוֹ הַסְּפָרִים, וְרַק זֶה קוֹבֵעַ וְזֶה יִקְבַּע וְכוּ', וְעַל-כֵּן מָה וְלְמָה לְהַתְּבַלְּבֵל.

מָה אָמַר לְךָ! כְּךָ בְּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת עוֹלָמוֹ, שְׂיִהְיֶה הַכֹּל בְּבַחֲיִנַת הַעֲלָמָה וְהַסְּתָרָה בְּשִׁבִיל הַבְּחִינָה וְהַנְּסִיּוֹן. תִּאֲמִין לִי אִם סְפָרֵי "אָשֶׁר בְּנַחֵל", או "אוֹצֵר הַקִּנְטָרְסִים" הֵיוּ מִלְּפָנַי כַּמָּה דוֹרוֹת, הֵיךְ גַּם-כֵּן חֲדוּשׁ נִפְלָא לְמִי שְׂמַסְתַּבֵּל בְּעֵין הָאֱמֶת, וְיָבוֹא הַיּוֹם כְּשִׂאֲזוּכָה כְּבָר לְהִיּוֹת לְמַעַלָּה וְכוּ', אֲזוּ דִיקָא יַעֲשׂוּ הַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלּוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת וּמַהֲפֵכָה גְדוֹלָה וְכוּ', וְיִתְמָהוּ מְאֹד מְאֹד — עַל זֶה הֵיוּ חוֹלְקִים וְכוּ'!

רַק חֲזוּךְ וְאֲמִץ מְאֹד מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוּלָם לֹא יִפִּיל אוֹתְךָ, תִּכְתֹּב אֶת תְּגוּבַת אֲשַׁתְּךָ עַל הַקִּנְטָרְס, הַעֲקֹר לְהַכְנִיס מְרָאֵה מְקוֹמוֹת.

הַמְּחַפָּה לְתִשׁוּבָה...

י"ט תקטז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרָא בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי עַכְשָׁו אֶת מְכַתְּבְּךָ, מִמָּשׁ בְּעֵת שְׂרָצִיתִי לְכַתֵּב לְךָ

אָשֶׁר י"ט תקיז בַּנְּחָל לַא

מה קָרָה הַיּוֹם וְכוּ', וְאֲנִי מְקַנְהָ כִּינּוֹן דְּאִידְחֵי אִידְחֵי בֵּת דִּינָא בְּטַל דִּינָא (סְנֵהֲרִין צ.ח.), וְהַכֵּל יִתְבַּטֵּל, בְּעֲזָרְתּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַגִּיעַ בַּיּוֹם חֲמִישֵׁי פְּרֶשֶׁת יִתְרוֹ, וְלִשְׁבוֹת שְׁבֵת בְּיַבְנָאֵל, וְתַכְף-וּמִיד אֲנִי מִכְרַח לְחִזּוֹר, וְעַל-כֵּן יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֲזוֹ חֲלָאָה, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

אִתָּה צוּדֵק, זֶה יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁשֻׁלְחָתָּ פְּתֻבוֹת וְנִשְׁאַרוּ וְלֹא נִדְפְּסוּ מֵאִיזָה טַעַם, אֲנִי מְקַנְהָ שְׁתַּמְשִׁיךָ, כִּי הוּא כָּלִי נִפְלָא לְהַמְשִׁיךָ בּוֹ אוֹר רַבְּנּוּ ו"ל.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַבִּיא עַמִּי אֶת כָּל הַקְּסָטוֹת שֶׁל הַתּוֹרוֹת שְׁחָסַר, רְאֵה לְסִדֵּר עַד הֵיכָן שָׁיֵשׁ לָךְ, וְאִם תּוּכַל לְהַכְנִיס מֵרְאֵי מְקוֹמוֹת, וְאִם לֹא, אֲזִי ... מוֹכֵן לְזֶה, כִּי סִפֵּר עִם מֵרְאֵי מְקוֹמוֹת יוֹצֵא יָפָה מְאֹד.

רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ, וְאֲנִי מְקַנְהָ, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתִאֲמִין לִי שְׁגַם אַחִידָה הָיָה לוֹ נְסִים גְּדוּלִים, אֲבָל אִינִי מְקַנָּא בְּחַיִּים שָׁיֵשׁ לוֹ, לֹא עֲלִינוּ, יִשְׁמְרֵהוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִכָּל רַע, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ תָּמִיד...

י"ט תקיז.

בְּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה לִידִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֲקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, תִּאֲמִין לִי, שְׁגַם לִי הָיוּ צָרוֹת רַבּוֹת עִם בְּחוּרִים בְּגִיל שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה, וְאִפְלוּ יוֹתֵר מִבְּגָרִים כְּמוֹ שְׁאִתָּה זוֹכֵר, וּלְבִסוּף הַכֵּל עֶבֶר וְנִתְבַּגְּרוּ וְנִעְשׂוּ בְּנֵי-אָדָם וְכוּ', אֲנִי מְקַנְהָ שְׁיַעֲזֵרֵךְ אוֹתָם הַמְּכַתֵּב וְכָךְ יִשְׁתַּנּוּ, אַךְ עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת, וְתִהְיֶה לָּאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר

לנו, שָׁאנוּ יוֹדְעִים מֵרַבְּנוּ ו"ל הַמַּחֲלֵק סְבָלְנוֹת עַל-יְדֵי לַמּוֹדוֹ הַטּוֹב, וְכַמוּבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה, שֶׁהַתּוֹרָה הַזֹּאת הִיא יְסוּד גְּדוֹל בַּחַיִּים, וּבְלִי הַתּוֹרָה הַזֹּאת אִי-אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם כָּלֵל, רַק חֻזַּק וְאַמֶּץ מְאֹד מְאֹד, כִּי עוֹד תִּרְאֶה נְסִים וְנִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּאֵן תִּהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב", פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאִף שֶׁעֲכָשׁוּ נִדְמָה כְּחֵלוֹם, אָבֵל הַחֵלוֹם יִתְגַּשֵּׁם, בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי אֲנִי עוֹד זוֹכֵר שֶׁלֹּא חָלַמְתִּי עַל הַבְּנִיָּן בְּרַחוּב 47, רַק כֵּלָם בָּאוּ לְבֵיתִי, וְאַחֲרֵי-כֵן לֹא שִׁעַרְתִּי בְּכֹלֵל עַל יְבֻנְאֵל, וְאַחֲרֵי-כֵן עַל הַבְּנִיָּן הַקּוֹרֵם, וּמְכַל שָׁכַן עַל הַבְּנִיָּן הַזֶּה, וְעוֹד יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרְאוֹת נְסִים וְנִגְלִים בֵּית-מִדְרָשׁ עֲנֻקִי, תִּלְמוּד-תּוֹרָה כְּמַבְנֶה פְּרָטִית, וְכֵן בֵּית-סֵפֶר כְּמַבְנֶה פְּרָטִי, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ.

הַמַּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקיח.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי בְּזֶה שִׁמְסַרְתָּ אֶת נַפְשִׁךְ, פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְעֲזָרְתָּ לִי לְבָנוֹת אֶת הַחֶדֶר לְמַעְלָה וְכֵן אֶת הַמְטַבְּחוֹן וְכֹל הַתְּקוּנִים, וְאֲנִי מַעֲרִיף אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אֵין מִי שֶׁיַּעֲזֹר לִי, רַק אַתָּה הַתְּנַדְּבָתָ לַעֲזוֹר לִי, וּבְכֹאֲמַת דְּבַרְתִּי עִמָּךְ בְּטֵלְפוֹן, שֶׁכְּדֹאֵי לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, וּבִפְרָט ... שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים, וְאִף אֶחָד אֵינּוּ יוֹדֵעַ מַזֶּה שֶׁלְקַחְתּוּ מִמֶּנּוּ אֶת הַבְּטָחַת הַכְּנֶסֶה וְאֶת הַבְּטוּחַ לְאָמִי, וְנִשְׁאַר בְּלִי כְּלוֹם, וְעַל-כֵּן אִם פָּעַם הַתְּקוּטֵט עִמָּךְ, זֶה הִיָּה רַק מַחֲמַת הַלַּחֲץ שְׁלוֹ, אָבֵל תִּדַע, שֶׁפְּשוּט הַצְּלַת אוֹתִי וְעֲזָרְתָּ לִי מְאֹד מְאֹד, וְאֶהְיֶה לָךְ אֶסִיר תּוֹדָה עַל זֶה.

אֲשֶׁר   י"ט תְּקִיט   בְּנַחַל   לֵג

רָאָה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּיוֹתֵר, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי מְקַנְהָ
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְהַקִּים אִיזָה מִפְעַל בְּיַבְנָאֵל, וְתַהֲיֶה לְךָ
פְּרִנָּסָה בְּשִׁפְעָה. כִּי, תַהֲלֶה לְאֵל, אַתָּה בְּחֹר תְּרוּץ, וַיֵּשׁ לְךָ רֹאשׁ עַל
הַכְּתָפִים, וּבְעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרְךָ תְּצַלִּיחַ.

רַק רָאָה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמָךְ, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתָּךְ מִשׁוּם דְּבַר
שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּרְוֶה רַב גַּחַת מִיִּלְדִּיךָ,
וְשִׁיגְדְלוֹ תִלְמִידֵי חֻכְמִים אֲמִתִּיִּים, וְתַרְוֶה רַב גַּחַת מֵהֶם.

גַּא וְנָא רָאָה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמָךְ לְהַתְּפַלֵּל עָרַב וּבִקֵּר בְּמַנְיָן, וּבְזִכּוּת
זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיַהֲיֶה לְךָ דְּבַר שְׁבַמְנָנָן, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ
פְּרִנָּסָה בְּשִׁפְעָה, וְאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְגַעַע בְּךָ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֻכְמִינוּ
הַקְדוּשִׁים (גִּטִּין ז): מִי שֶׁנִּזְהָר לְהַשְׁפִּים וּלְהַעֲרִיב לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ,
עַל-יְדֵי-זֶה כָּל הַשּׁוֹנְאִים נוֹפְלִים תַּחְתָּיו, וְעַל-כֵּן תַּהֲיֶה חֻזֵק בְּזֶה מְאֹד
מְאֹד לְבוֹא וּלְהַתְּפַלֵּל עָרַב וּבִקֵּר בְּמַנְיָן דִּיקָא, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

אִם אֶפְשָׁר גַּם לְהַצְטַרֵּף לְשַׁעוֹר שֶׁל הָרַב ... מַה טוֹב וּמַה נְעִים.

הַעֲקֵר רָאָה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמָךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִיטִיב עִמָּךְ
כְּמוֹ שְׁהִיטְבָת עִמִּי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תְּקִיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֵר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּהֲיֶה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת שְׁנֵי מִכְתָּבֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ
הַטוֹב מִמָּךְ, אִיךָ שְׂאֵת מְחֻזְקָת אֶת עֲצָמָךְ בְּתַקְּךָ הַצְרוּת וְהַדְחָקוֹת
שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאִי לְהַתְּאָזֵר בְּמַדַּת הַסְּבָלְנוּת, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁנֵה מְאֹד מְאֹד
קָשָׁה לְךָ, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מְאַמְצִים לְהַתְּאָזֵר בְּמַדַּת

הסבִּלְנוֹת, כִּי אִי־אֶפְשֶׁר לְהִנְהִיג בֵּית אֶלָּא בְּסִבְלָנוֹת, וְתִמְשִׁיכִי לְהַתְפַּלֵּל וְלִכְבוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַצְּלַחַת בְּעֲלֶיךָ וְעַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וְתִדְעִי וְתִאֱמִינִי, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂאֵת תְּדַבְּרִי וְתִבְקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאַף שְׂבִינן כָּךְ וּבֵין כָּךְ אֵת לֹא שׁוֹמְעַת וְלֹא רוֹאָה שׁוֹם דְּבַר, עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וְעַל־כֵּן רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה — לְשַׁפְּךָ דְמַעוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עֲלֶיךָ, וְאַז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, כִּי לְמַעְלָה בְּשָׂמִים מְאֹד מִתְחַשְׁבִּים עִם הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מִתְפַּלֵּלַת וּמִבְקֶשֶׁת, וְעַל־כֵּן רְאִי לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעֲוֹלָם לְהַדְלִיק גַּר לְכַבוֹד הַתַּנּוּא רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, וְלְהַדְלִיק גַּר לְכַבוֹד הַתַּנּוּא רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַגֵּס, וְלִבְקֶשׁ אֶז מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עֲלֶיךָ, וְתִשְׁפְּכִי שִׁיחַ וְתִפְלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂבַעֲלֶיךָ יִשְׁתַּנֶּה, וְאַז תִּרְאִי סוּף כָּל סוּף אֵת גְּדֹל הַנְּסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאַם הָיוּ בְּנֵי־אָדָם יוֹדְעִים מִמַּעַלַת הַתְּפִלָּה וְהַבְּקָשָׁה, וְאִיךָ שֶׁתְּפַלְתֶּם נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלַת לְמַעְלָה, הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה תָּמִיד, וְעַל־כֵּן רְאִי לְהִתְחַזֵּק וְלְהִתְאַזֵּר מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וְאַז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֲדֶךָ שְׂתַצְלִיחִי — בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְעוֹד תִּרְוִי הַרְבֵּה נַחַת הֵן מִבְּעֲלֶיךָ וְהֵן מִהַיְלָדִים, וּמוֹבָא בְּזֶה־הַקְּדוּשׁ, שְׂפַעֵם אַחַת הַתְּחַתְּנָה אִשָּׁה עִם אִיזָה בּוֹר וְעִם הָאָרֶץ, וְהִיָּתָה לָהּ עֲגַמַת נֶפֶשׁ גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי חֲשָׁבָה שֶׁהִתְחַתְּנָה עִם תְּלָמִיד חֶסֶם, וּבִכְתָּה הַרְבֵּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׂמַע אֵת תְּפִלָּתָהּ, וְהַכֵּל נִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְעַל־כֵּן אֲנִי מְקַנְהָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַכֵּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה. הַעֲקֵר רְאִי לְהִיּוֹת חֲזָקָה בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה, וְאַז תִּרְאִי נְסִים גְּדוֹלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי בְּאַמַּת בְּעֲלֶיךָ הוּא נִשְׁמָה טוֹבָה, יֵשׁ לוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת, אִךְ כְּפִי הַנִּרְאָה הוּא לֹא לְמַד, וְעַל־כֵּן עוֹבֵר עֲלָיו מִה שְׂעוֹבֵר, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי לְדוֹן אוֹתוֹ מְאֹד לְכַף זְכוּת, וּבְזְכוּת זֶה הַכֵּל יִשְׁתַּנֶּה.

הכפל הדבר, ראוי לחזק את עצמה בכל מיני אפנים שבעולם, ובפרט להיות בשמחה, ותדברי תמיד עם נשות אנשי שלומנו, ותחזקי אותן, כי על כל אחד ואחד עובר מה שעובר. ועל-כן אשרי ואשרי מי שעוסק במצנה הקדושה הזו — לחזק ולאמץ את שאר אנשים, ובזכות זה גם את תהיי מחזקת.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בין בגשמיות ובין ברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקכ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ותשואות חן לך על ההתחזקות שכתבת, כי כל דבור ודבור של התחזקות, הוא יקר מאד מאד בעיני.

אודות שאלתך על מה פון מוהרנ"ת ז"ל — צדיק האמת או צדיק הגדול במעלה ונפלאה מאד, זה סובב על רבנו ז"ל, והיכן שמןפיר צדיקים אמתיים, זה סובב על אנשי שלומנו האמתיים, הדבוקים בו יתברך, ואינם מסיחים דעתם ממנו יתברך כרגע, והם העובדי השם האמתיים, אף צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך, שיזכה למצא אותם, כי בעוונותינו הרבים, נתהפך העולם וכו' וכו', ואין יודעים היכן אהרן שרוי והיכן משה שרוי וכו' וכו'.

אודות שאתה מפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם — אין למעלה מזה בשביל תקון הברית, ומה גם שבזכות זה תהיה לך פרנסה, ותשתדל לתן את כל הכסף לאשתך, ועל-ידי-זה יהיה לך שלום-בית אמתי.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזֵק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, לְדַבֵּר וְלִשׁוֹחַ וְלִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לֹמֵר בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, כִּי הַלְמוּד מְשֻׁנּוֹת מְזַכֵּךְ וּמְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְתַהֲיֶה חֹזֵק וְאִמִּין בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקכ"א.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְל צְעָרִי וְעִגְמַת נֶפֶשׁ מִמָּה שְׁיִישׁ לָךְ צְרוֹת וְיִסּוּרִים בְּבֵית — אִין לְתֹאֵר וְאִין לִשְׁעַר כָּלֵל.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא לְמוּד עֵמֶק עֵמֶק בְּהִתְחַזְּקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם צְרוֹת וְיִסּוּרִים וְקִטְנוֹת וְחִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת, וּבְכַפְרֵט בְּבֵיתוֹ, וְעַקֵּר גְּדֵלֵת בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא, שְׂיִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא יִפֹּל וְלֹא יִתְיַאֵשׁ מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם, אַתָּה רְאֵה לְשִׂמְחָה וְלִשְׂמֵחַ אֶת אֲשַׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתַהֲיֶה סְבֵלֵן גְּדוֹל, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים לְהִיּוֹת סְבֵלֵן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאִי־אֶפְשָׁר לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי מֵדַת הַסְּבֵלָנוּת, וְאִי־אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ אֶל מֵדַת הַסְּבֵלָנוּת, אֲלֹא עַל־יְדֵי תַקְוָה הָאֱמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְהַדְבִּיק אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִבְטֹל אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי אֵל אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדֵעַ, שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְצָרִיכִים לְחַקֵּק

בְּדַעְתּוֹ הַיֵּטִב הַיֵּטִב יְדִיעָה זֹה, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדֵּי יִתְבַּרַךְ כָּלֵל, וְרַבְּנוּ
 ו"ל אָמַר (שיחות ה'ר"ן, סימן נג): אֲצֵל הָעוֹלָם אֲמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן,
 אֲבָל אֲצֵלֵי אֲמוּנָה הוּא דְבַר גָּדוֹל מְאֹד. וּבְפִרּוּשׁ אָמַר: מִי שֵׁישׁ לוֹ
 אֲמוּנָה, אֲזִי חֲזִיו חַיִּים, וּמִי שֵׁאֵין לוֹ אֲמוּנָה, אֲזִי חֲזִיו מְרוֹרִים מְאֹד
 מְאֹד, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה יוֹדֵעַ, בְּשִׁעָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֶה שְׁעוֹבֵר
 — צְרוּת וְיִסּוּרִים חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּמִכְאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', הַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ הוּא יֵיטִיב עִמּוֹ לְבִסּוּף, וְזוֹ כְּפֶרֶת עֲוֹנוֹת, וּמְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ
 בְּזֶה בְּעֲצָמוֹ, אֲבָל מִי שֵׁאֵין לוֹ אֲמוּנָה, אֵין לוֹ אֵל מִי לְבָרַח, וְעַל-כֵּן
 רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָהּ בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת הָאֲמוּנָה שֶׁתְּבִיא אוֹתָהּ לְאֲרִיכוּת
 אֲפִים. וְהָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַתּוֹרָה בְּלִקּוּטֵי-
 מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה, וְתֹאמַר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה מְלִקּוּטֵי-תְּפִלוֹת,
 וְשֵׁם מְדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל מַעֲנִין אֲרִיכוּת אֲפִים, שְׁזֶה זוֹכִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
 כִּי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא אֲמוּנָה, וְתִהְיֶה לָּאֵל, אֲתָהּ זוֹכָה לְגוֹר בְּאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, וְרֹאוּי לָךְ לְחַדֵּשׁ אֶת עֲצָמָהּ מְדֵי פַעַם בְּפַעַם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
 שְׂאֲתָהּ זוֹכָה לְהִיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמֶה יַעֲשֶׂוּ כָל אַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
 שֵׁאֵינָם זוֹכִים לְגוֹר עֲדִין בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְעַל-כֵּן רָאוּי לָךְ לְהַחֲיוֹת אֶת
 עֲצָמָהּ מְאֹד מְאֹד, שְׂאֲתָהּ גֹר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְסַפְּרִים,
 שֶׁר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן, כְּשֶׁהָיָה הוֹלֵךְ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָיָה מַעֲמִיד אֶת
 עֲצָמוֹ מְדֵי פַעַם בְּפַעַם, וְהָיָה שׂוֹאֵל אֶת עֲצָמוֹ: "וּוִי גַיִי אֵיךְ?" וְהִשִּׁיב
 לְעֲצָמוֹ: "אֵין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל" ... וְכֵן הָיָה בְּכָל פַּעַם: "וּוִי זִטָּן אֵיךְ?"
 וְהִשִּׁיב לְעֲצָמוֹ: "אֵין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל" ... כִּי רָצָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא
 בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וּבְאֲמַת צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל פַּעַם בִּידְעָה
 זֹה, לִידַע שְׁגָרִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְאֲרִיכוּת אֲפִים
 לְהֵאֲרִיךְ אִפּוֹ עַל כָּל מֶה שְׁעוֹבֵר עָלָיו.

וּבְכַפְרֵט מֶה שְׁעוֹבֵר עַל אַבְרָהָם עִם אִשְׁתּוֹ, עַל זֶה צְרִיכִים אֶרֶךְ
 אֲפִים יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, וְהָיָה טוֹב מְאֹד, שְׁגַם תִּקְבַּע לְעֲצָמָהּ שְׁעוֹר
 בְּסַפְּרֵי הַנִּפְלָא "אֶרֶךְ אֲפִים", שֶׁשֵׁם מְדַבֵּר מִכָּל הָעֲנִינִים שֶׁרַק צְרִיכִים
 סְבָלְנוֹת, וְאֶחָד מֵהֶם הוּא עִם הָאִשָּׁה, וּבְכַפְרֵט בְּמַצְבָּהּ צְרִיכִים הַרְבֵּה
 סְבָלְנוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּפְלַל בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתַחֲדֵשׁ אֶת

החברותא שלף, ונתחילו ללמד בִּיתָר שְׁאֵת וּבִיתָר עוֹ, וְכֵן תְּדַבֵּר על לב בְּנֵי הַנְּעוּרִים מַעְבֹּדֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל כָּל אֱלוֹ הַלְּצִים שְׁמַתְלוֹצְצִים מִדְּבוּרִים אֱלוֹ, מֵה לָנוּ וְלָהֶם?! יִלְכוּ כָּל אֶחָד כְּפִי דְרָכוֹ שְׁבַחֵר לוֹ, וְאַנְחֵנוּ נְדַבֵּק אֶת עֲצָמֵנוּ רַק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זֶה כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל — לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם מִהַפֶּח יְקוּשׁ שְׁנֵפֶל לְשֵׁם וְכוּ' וְכוּ', וְלִקְשָׁטוּ בְּקִשּׁוּטִים נִפְלְאִים וְלִהְחִזִּירוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְכַרְט שֵׁישׁ לָנוּ עֲצָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד מְרַבֵּנוּ ז"ל — עֲנִין הַדְּבוּר לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, הִיא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתַאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, וְעַל-כֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְהַתְּבוֹדֵד עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְתִהְיֶה קְבוּעַ עַל דְּבַר זֶה, וְאַפְלוּ רַק כַּמָּה דְּבוּרִים גַּם-כֵּן טוֹב מְאֹד מְאֹד, הֵינּוּ בְּשַׁעַה שְׁאֵתָה יוֹצֵא מִפֶּתַח בֵּיתְךָ, כְּכֹר תִּתְחִיל לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁתַּנְּצַל מִרְאִיּוֹת אֲסוּרוֹת וּמִשְׁמִיעוֹת אֲסוּרוֹת וּמִכַּעַס וּקְפָדוֹת, וּמִכָּל שְׁכֵן מִדְּבוּרִים אֲסוּרִים, שֶׁהוּא לְשׁוֹן-הֶרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, וְהַדְּבִק אֶת עֲצָמָךְ רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאַמַּת אֵין לָנוּ אֵף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם — רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכוֹ.

אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאֵה אֵיךְ שְׁעוֹבְרִים עֲלֵינוּ הַיָּמִים וְהַלִּילוֹת, וּמֵה נִשְׁאָר מִהָאָדָם? רַק מֵה שְׂזֻכָּה לְדַבֵּר דְּבוּרִים, בְּעַבְדֵּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּעַבְדֵּת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת — הֵן לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים מַעְבֹּדֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְתַעֲוֹרְרֵם וְתַחֲזָקֵם וְתַאֲמָצֵם, שְׁיִלְכוּ עַל-פִּי דַעַת רַבֵּנוּ ז"ל. וְהֵן שְׁתְּדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ מִשַּׁעַה שְׁאֵתָה יוֹצֵא מִפֶּתַח בֵּיתְךָ, עַד שְׁאֵתָה הוֹלֵךְ לַמְּקוֹה, יֵשׁ לְךָ כְּבֵרֵת דֶּרֶךְ שְׁשֵׁם אֵתָה יְכוֹל לְדַבֵּר דְּבוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמֵהַמְּקוֹה עַד בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ אֵתָה יְכוֹל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִבֵּית-הַמְּדֻרָשׁ עַד הַבַּיִת אֵתָה יְכוֹל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן בְּכָל מְקוֹם שֶׁרַק אֵתָה הוֹלֵךְ, הִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצַל מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְאִוִּירִים אֲרִסִּים שֶׁל גְּאוּף שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, וְתִהְיֶה שְׁמוֹר מִהַכֵּל, כִּי בְּזֶה שְׁמַרְגְּלִים אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹלִים מִהַכֵּל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחֲזַק בְּעַבְדֵּת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלוֹתַי אֶת מִכְּתָבְךָ עִם הַטְּשָׁעֶק עַל סֶף מֵאָה וּשְׁמוֹנִים דּוֹלָר לְהַדְפָּסֵת הַסְּפָרִים, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינָיִם, וְתִזְכֶּה לְהַשְׁתַּתֵּף תְּמִיד בְּהַדְפָּסֵת הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים, וְתִהְיֶה זֹכָה וּמִזְכָּה אֶת הַרְבִּיּוֹת, וְזִכּוֹת הַרְבִּיּוֹת תִּהְיֶה תְּלוּיָהּ בְּךָ.

רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בְּמַדַּת הַשְּׂמִיחָה, כִּי כָּל הַבְּלוּלִים שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, הֵם רַק מִחֲמַת הַעֲצָלוּת, וְעֲצָלוּת נִכְנָסֵת בּוֹ מֵרַב עוֹנוֹתָיו, וְכִשְׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַשְּׂמִיחָה מְבִיאָה אֶת הָאָדָם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי "עֹז וְחִדְוָה בְּמִקְוָמוֹ" (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' טז, כז), וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמִיחָה אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְעַלָּה מַעְלָה מַעְלָה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי הַשְּׂתַדְּלִיּוֹת לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פָּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת, כִּי כָּל דְּבִיר וְדְבִיר שְׂמִדְּבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הִיא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֵאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂחִזֵּק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת.

בְּעִנְיַן הַעֲבוּדָה וְכוּ', עֲלֶיךָ לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵתָה רוּצָה לְבָרַח מִזֶּה, וְתִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂמוֹנֵעַ אוֹתָךְ וְכוּ', וּמָה מֵעַכְבֹּת אוֹתָךְ וְכוּ', וּמָה מִבְּלָבֵל אוֹתָךְ וְכוּ', הַכֵּל לְכָל תִּסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה רְגִיל בְּזֶה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְאֵתָה אֵל תַּעֲזֹב שׁוֹם מַעֲשֶׂה, רַק תְּבַקֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂאֵתָה

רוצה להחליף לפרנסה יותר טובה, ואז תראה מה שהקדוש-ברוך-
הוא יעשה עמך. כי באמת האדם צריך להרגיל את עצמו למסור את
עצמו לגמרי אליו ותברך, ולא יעשה שום אדם בלי הסכמתו ותברך,
ועל-כן אשרי ואשרי מי שמרגיל את עצמו בעבודה הקדושה הזו
לדבר ולפרש את כל שיחתו אליו ותברך, ואז תראה הנסים נגלים
שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הרגל את עצמך בלמוד משניות, כי למוד משניות מזכך ומטהר
את הנפש מכל מיני חלדה, וטוב ויפה מאד מאד אם תהיה רגיל
לומר בכל יום כמה פרקים משניות כסדרן, אשר האמירה בעלמא
גם-כן מזככת את הנשמה. ומוכא במדרש תלפיות, שאשר בן יעקב
יושב על פתחו של גיהנום, ומי שלמד משניות, אינו מניחו להפגס
שם. והחיד"א הביא רמז מהפסוק (בראשית מט, כ): "מאשר שמנה
לחמו", למה דיקא אשר יושב על פתחו של גיהנום? שמנ"ה
אותיות משנ"ה, והבן. על-כל-פנים איך שהוא ראה להיות חזק
באמירת משניות, ונה יזכך לך את המחין.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע את תפלתו,
שאני מבקש ומתפלל בעדך שתצליח דרכך, ונשמע ונתבשר תמיד
בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקכג.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש...
גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה, כי בדורנו זה צריכים
להתחזק מאד מאד באמונה פשוטה, לידע ולהודיע ולהודיע,

שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְצָרִיכִים לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נִקְדָּה זו, שֶׁתְּהִיָּה לוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְ"אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת" (מְשָׁלִי כַת, כ), וְעַל-יְדֵי תַקְנֵי הָאֲמוּנָה זוֹכִים לְהַשְׁפְּעוֹת טוֹבוֹת וְלִבְרִכּוֹת מְרִבּוֹת.

אודות למוד שֶׁלְחֵן עָרוּף, תִּדְעַ כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל לְמוּד שֶׁלְחֵן עָרוּף יוֹתֵר מִהַפֵּל, הֵינּוּ יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים (שיחות ה"ו, סימן כט), אֲף שֶׁרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד, שֶׁנִּקְבַּע לְעֲצֻמְנוּ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בְּזִהַר וּבִתְקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בְּיוֹתֵר הִדְגִּישׁ עַל לְמוּד הַלְכָה, וְעַל-כֵּן רָאָה לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמָּךְ שְׁנֵי שְׁעוּרִים: שְׁעוּר אֶחָד פְּשוּט לְלִמּוֹד הַרְבֵּה מִחִבֵּר רַמ"א, כְּדֵי שֶׁתּוֹכָה לַעֲבֹד ד' חֻלְקֵי שֶׁלְחֵן עָרוּף כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, וְשְׁעוּר אֶחָד בְּעִיּוֹן, לְלִמּוֹד טוֹר בֵּית יוֹסֵף, וְאַחֲרֵי-כֵן הַשֶּׁלְחֵן עָרוּף עִם הַמְּגִנִּים, וּתְבַרֵּר לְעֲצֻמָּךְ אֶת הַהֲלָכָה, וְזֶה טוֹב מְאֹד לְרִשְׁם לְעֲצֻמָּךְ אֶת הַסְּכוּם מִכָּל סִימָן וְסִימָן, וְזֶה מְכַנֵּס בְּאֶדָם זְכָרוֹן, שְׂיִזְכֹּר כִּי כָּל מָה שֶׁאֶדָם כּוֹתֵב, זֶה נִשְׁאָר לוֹ בְּזִכְרוֹנוֹ, וְעַל-כֵּן כְּדַאי לְבַרֵּר לְעֲצֻמוֹ אֶת הַהֲלָכָה מִכָּל סִימָן וְסִימָן, וְלִרְשֵׁם אֶת הַזְכָּרוֹן מָה שֶׁהוֹצִיא עַד הָאֲחֵרוֹן שֶׁבְּאַחֲרוּנִים.

מְלַבֵּד זֹאת טוֹב מְאֹד שֶׁתְּהִיָּה קְבוּעַ עַל דָּף גִּמְרָא בְּכָל יוֹם, כִּי דָף גִּמְרָא מְאִיר אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּאוֹר עֲלִיוֹן מְאֹד, וּמוֹכָא בְּסִפְרֵי הַחַיִּים (מֵאַחֵי הַמַּהְר"ל מִפְּרָג זצ"ל): גִּמְרָא רְאֵשֵׁי תְבוֹת: גִּבְרִיאֵל, מִיְכָאֵל, רַפְּאֵל, אִירִיאֵל; הֵינּוּ מִי שְׁזוֹכָה לְלִמּוֹד גִּמְרָא, אֵלוֹ הָאֲרַבְּעָה מְלֹאכֵי שְׁמִירָה שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל רַע.

וְהַעוֹלָה עַל הַפֵּל — רָאָה לְהַתְּפַלֵּל בְּהַתְּלַבְּבוֹת מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא שְׁחִרִית, מְנַחֵה, מְעַרֵּב, חֲצוֹת, וְאַפְלוֹ בְּרִפְתֵּי-הַמְּזוֹן וּקְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה תֵּאמַר מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, כִּי זֶה מְעוֹרֵר וּמוֹסִיף לְהַכּוֹנֵה. וְעַל כֵּלָּם — הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר וְלִשְׁוֹחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵּאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל.

וְעַל כֵּלָּם — רָאָה לְחַבֵּר אֶת עֲצֻמָּךְ עִם יְרֵאֵי הַשֵּׁם, כִּי בְּעַתִּים

הִלְלוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר אֶת עֲצָמוֹ רַק עִם יְרֵאֵי הַשֵּׁם, וְלִבְרַח מִכָּל מִינֵי לִיְצָנוֹת הַבָּאָה עִכְשָׁו, כִּי זֶה רַק הוֹרֵס אֶת הַחַיִּים, וּמְקַרֵּר אֶת הָאָדָם מִיִּרְאַת שָׁמַיִם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְמִצְאָ קְבוּצָה שֶׁל יְרֵאֵי הַשֵּׁם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שָׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדַל שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה זוּכָה וּמְזוּכָה אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה — אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תַּעֲסֵק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וְשׁוּם דְּבָר שְׂבָעוּלָם לֹא יוּכַל לַעֲצוֹר בְּעַדְךָ, כִּי בְּאֵמֶת זְכוּיֵי הַרְבִּים עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִהְיֶה חֶלְקוֹ תַּמִּיד מִמְּזוּכֵי הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוּת הַרְבִּים תִּגַּן בְּעַדוֹ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם לְדַבֵּר עִם הָאֲבָרְכִים בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת מַעֲצוֹת רַבְּנוֹ ו"ל, וְאֵינִי לָךְ מִמָּה לְהַתְּבַיֵּשׁ, כִּי רַבְּנוֹ ו"ל אָמַר פַּעַם לְרַבֵּי נַפְתָּלִי: מַה יֵּשׁ לָנוּ לְהַתְּבַיֵּשׁ, בְּשִׁבְלֵנוּ נִבְרָא הָעוֹלָם (ת"י מוֹהֲר"ן, סִימָן רטו), וְרָצָה לְהַחֲדִיר בּוֹ יְדִיעָה זוֹ, שֶׁבֵּר יִשְׂרָאֵל אֲסוּר לוֹ לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, אֲדַרְבָּה רְאוּי לוֹ לְהַתְּחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׂבָעוּלָם, וְלִידַע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִּי פְּרִטִּית, וְעֲלִינוּ לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָאֱמוּנָה הַזֹּאת לְכֹל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂעוֹסֵק בְּזֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת, וְאִז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ בְּכֹל אֲשֶׁר יִפְנֶה, וּבְכַפְרֵת הָעֲגִיזָן שֶׁל סֵדֶר הַלְמוּד, אֵינִי לָךְ מִמָּה לְהַתְּבַיֵּשׁ כָּלֵל, אֲדַרְבָּה תִּגְלֶה אֶת זֶה לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד, וְאֵתָה רוֹאָה שֶׁהַדְּבוּרִים שֶׁלָּךְ פּוֹעֲלִים,

ועל-כן ראה להמשיך לדבר, ואתה אף פעם אל תכנס בשום ופוחים עם שום ברך שבעולם, רק לגלות להם את אמת עצותיו הקדושות של רבנו ז"ל, ועל-ידי-זה תצליח את דרכך.

ראה להתבודד עצמך בכל יום בקביעות, ותמיד כשאתה הולך בדרכך, תדבר הרבה עמו ותברך, כי אז בדרכך כלל האדם נמצא במצב שבו, ואז ראוי לו להתחבר אל השכינה, וכן מובא בזהר הקדוש (ח"ג פ.): כשאתם נמצא בדרכך, אם עוסק בתורה, ומתפלל אליו ותברך, על-ידי-זה השכינה שורה בו, ולכן כשהולכים על הדרכך, כדאי להתבודד עמו ותברך, וככה אף פעם אתה לא לבד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לשבות בפרשת יתרו בארצנו הקדושה, ומאד מאד רציתי שתבוא גם-כן לשבת זו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקכה.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר בא ב' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל תלמידי ישיבת "בית שלמה", גרם ואיר לנצח.

אתמול בליילה במוצאי-שבת-קדש היתה אספת הורים, וקבלתי דיו"ח מאד מאד שלילי, ונספם בדעתי לסגור את הישיבה חד משמעת, כי לא על זה צפיתי וקויתי, ולא על זה פללתי, כי הולך לי בחיים להקים תלמידים כאלו, שיהיו ממקדשי שם רבנו ז"ל, ולא חס-ושלום, יחללוהו, ועל-כן בהתנהגותכם, ובמה שאתם מתנהגים זה ממש חמור מאד, בלי שום מדינה, ובלי שום דרך ארץ, ועל-כן ההכרח לי לסגור את הישיבה, ואני מאד מאד מצטער על כך, אף מה לעשות?! הזהרתי אתכם כל-כף הרבה פעמים

והבטחתם, ולבסוף לא שמעתם בקולי. ועל-פן מה ולמה לי למסר את נפשי על רוח והכל כשאתם אינכם מציתים, פי קויתי שתהיו עובדי השם אמתיים, סוף כל סוף אתם גרים במקום חילוני, רציתי לכל הפחות שתהיו לאות ולמופת ולדגמא יפה לתושבי המקום, איך שפחורי ישיבה מתנהגים, ולבסוף לא רק שאתם לא עובדי השם כרצונו של רבנו ו"ל, אלא אתם מתנהגים ממש כפרועים בזריקת אבנים ובשוכבות וכו' וכו', ובמקום להכניס את כל המרץ בחזרת משניות, בלמוד ב"ספר-המדות", ולהכניס כחות בתפלה והתבודדות — אתם מתפרעים, על-פן נספם בדעתי חזד משמעית, לסגור את הישיבה, ותעברו ללמד בטבריה.

המאחל לכם הצלחה במקום החדש...

י"ט תקכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לכבד איש את רעהו, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב הכבוד שאחד מכבד את רעהו. ואמרו חכמינו הקדושים (אבות דרבי נתן, פרק טו): כשם שרואה את כבודו, כך יהיה אדם רואה את כבוד חברו, וכשם שאין האדם רוצה שיצא שם רע על כבודו, כך יהיה אדם רוצה שלא להוציא שם רע על כבודו של חברו; ולכן תשתדלו לכבד אחד את השני, ובזה אתם מרבים כבוד שמים. וצריכים לבקש הרבה ממנו יתברך, שנוזקה לכבד אחד את השני, ולשמר את עצמו מאד מאד לא להתכבד בקלון חברו, שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי חגיגה, פרק ב'): המתכבד בקלון

חֲבֵרוֹ, אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, בְּכַבוֹד חַיֵּי עוֹלָמִים לֹא כָּל שָׁפָן, וּמְכַל שָׁפָן בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת צְרִיכִים לְכַבֵּד אֶחָד אֶת זוּלָתוֹ, כִּי בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ הֵם מִשְׁפָּן הַשְּׂכִינָה, וְלִכְּנֹן צְרִיכִים שֵׁם לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, כִּי בְּזֶה שְׂמֵכְבָּדִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, בְּזֶה מְגַלִּים שֶׁהַמְּשִׁיכוֹ עַל עֲצָמָם כְּבוֹדוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּבְאֵמֶת חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יְלֻקוּט תְּהִלִּים, רַמְזוֹ חֲתָנָה): צְרִיף הָאָדָם לְהִיּוֹת עֲלוֹב בְּבֵיתוֹ, אֵין צְרִיף לֹאמֵר בְּבֵיתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵינּוּ שְׂצָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְסַבֵּל עַל־בְּנוֹת בְּבֵיתוֹ וְלֹא לְהִגִּיב, כִּי הַפֶּל כְּפֶרֶת עוֹנוֹת, מְכַל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן בְּבֵיתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וּבֵית-הַכְּנֶסֶת, שֵׁם אֵין צְרִיף לֹאמֵר שְׂצָרִיכִים לְסַבֵּל עַל־בְּנוֹת וְלֹא לְהִשִּׁיב, כִּי הַפֶּל בְּהַשְּׁגָחָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ. וְלִכְּנֹן תִּשְׁתַּדְּלוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְכַבֵּד אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ, וּמְכַל שָׁפָן שְׂתַכְבְּדוּ אֶת הַמְּקוֹם. וְכַמוֹכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אֵרַח חַיִּים, סִימָן קנא), מִמַּעַלֶּת קִדְשֵׁת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, שְׂאֵין נוֹהֲגִים בּוֹ קְלוֹת רֹאשׁ, כְּגוֹן: שְׁחֹק וְהַתוֹל וְשִׂיחָה בְּטֵלָה וְכוּ', וּמְכַל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן שְׂאֵסוֹר לְעִשׂוֹת שׁוּק בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, לְשֵׂא וּלְתַן וּלְמַכּוֹר דְּבָרִים, אֵף שֶׁהַכּוֹנֵה הֵיא לְשֵׁם שְׂמַיִם, אֲבָל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת צְרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד בְּכַבוֹדוֹ, כִּי הוּא בֵּיתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמוֹכָא בְּמַגֵּן אַבְרָהָם (שֵׁם סַעֲיָ גָטָן ט'), וְהָאֵרִיז"ל הִיָּה נִזְהָר מִרְקִיקָה, עֵינֵי שֵׁם; עַד כְּדֵי כּוֹף כְּבֹד אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, שְׂלֵא רַקַּק בּוֹ, וְכָל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן לְעִשׂוֹת יְרִיד וְיִוָּמָא דְּשׁוּקָא בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ וּבְבֵית-הַכְּנֶסֶת, זֶה זְלוּל גְּדוֹל, אִם רוֹצִים לְמַכּוֹר מִשְׁהוּ, שְׂיִמְכְּרוּ אֶת זֶה בְּעִזְרַת נְשִׁים, אֲבָל לֹא בְּתוֹף בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי שֵׁם צְרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד, שְׂיִהְיֶה הַמְּקוֹם נְקִי, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂשֵׁם כְּתָף וְיָד לְנִקּוֹת אֶת הַמְּקוֹם, כִּי הוּא בֵּיתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁהַיְלָדִים לֹא מְדִים דְּגָמָא מִהַהוֹרִים, אִם הַהוֹרִים מִתְּנַהֲגִים בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּבְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְשׁוֹמְרִים אֶת עֲצָמָם מִלְּיַצְנוֹת וּדְבָרִים בְּטִלִּים וְשִׂיחָה בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה וּבְאִמְצַע קְרִיאַת הַתּוֹרָה, אֲזִי גַם הַיְלָדִים יִחְקוּ אֶת הַהוֹרִים, וְהַתּוֹף מוֹכֵן מִמֵּילָא. וְעַל-כֵּן רָאוּ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל קִדְשֵׁת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וּבֵית-הַכְּנֶסֶת, שֶׁהוּא בֵּיתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַכְבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, וְתַחֲזְקוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, כִּי

על כל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר — עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְצַמְצוּמִים,
קִטְנוֹת וְחִלְשוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְצָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת,
וּבְזְכוּת זֶה יְדוֹן אֶתְכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכַף זְכוּת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תַּקְכוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי דו"ח אִם קָנִיתָ הַיּוֹם אֶת הַמְכַשֵּׁרִים
הָאֶלְקָטְרוֹנִים, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁ... יִרְכִּיבֶם, וְכֵן הֵאֵם הַפּוֹעֲלִים שֶׁל קִיר
אֲבֹן עֲבָדוֹ, וְכֵן בְּעֵינֵי הָאֲרוֹן-קֹדֶשׁ וְהַרְצוּף וְכוּ'.

פֶּה תִקְבֵּל מִכָּתֵב כָּלִי לְתַלּוֹתוֹ בְּלוֹחַ הַמּוֹדְעוֹת, וְכֵן מִכָּתֵב
לְיִלְדִים, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֵה יוֹעִיל, אֲכַל אֶתְה צָרִיף
לְהוֹדִיעַ קֹדֶם לְר' ... וְלְר' ... כִּי הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל חִלְשוֹת הַדַּעַת,
וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, כִּי אֲנִי מְפִיר אוֹתָם, וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד לֹא
לְפַגֵּעַ בָּהֶם, כִּי מִמֶּשׁ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הֵם לוֹמְדִים עִם הַיִּלְדִים, וְאֲנִי
מִקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, צָרִיכִים רַק לְקַחַת
אוֹתָם בְּיָדִים, וְזוֹ צָרִיכָה לְהִיּוֹת עֲבוֹדַת הַהוֹרִים. וְאֲנִי זוֹכֵר לֹא פָעַם
אֶחָת, שֶׁהַיִּלְדִים בְּמֵאָה שְׁעָרִים הִשְׁתּוֹלְלוּ מְאֹד מְאֹד בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת,
וְקָם ר' לוי יִצְחָק מִמֶּשׁ כָּל חֲצֵי שָׁעָה, וְצָעַק בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אֲיֵנִי מִבִּין,
אֵין לְיִלְדִים הוֹרִים?" כְּאוֹמֵר שֶׁהַהוֹרִים צָרִיכִים לְטַפֵּל בְּיִלְדֵיהֶם, כִּי
לֹא יְכוּלִים לְזַרֵּק אֶת הָעַל שֶׁל כָּל הַיִּלְדִים עַל אִישׁ אֶחָד, וְעַל-כֵּן
אֶתְה צָרִיף לְהוֹדִיעַ לָהֶם קֹדֶם, שְׁנֵה רַק אִיוֹם וְלֹא הוֹצָאָה בְּפַעַל, וְזֶה
מְאֹד נְחוּץ.

הַמְחַפֶּה לְתִשׁוּבָה מִהַדו"ח...

י"ט תקכח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. לְדַעְתִּי, תִּמְשִׁיךְ לֹאמֵר מֵה שְׁאֲמַרְתִּי לָךְ וְכוּ', וְאֵל תִּפְחַד כָּלֵל, כִּי לֹא צְרִיכִים אוֹתְךָ לְגַמְרֵי שֵׁם וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֵין לָךְ מִמֶּה לְפַחַד כָּלֵל, רַק חֲזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחְוֶס וְיִרְחַם עָלֶיךָ, שְׂתִזְכֶּה לְצֵאת מִכַּל מִיַּי עַל שֶׁל בְּשֵׁר וְדָם, וּתִקְבֵּל עַל עֲצָמְךָ עַל מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצֵל מֵהַכֵּל. הֶעָקֵר צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזַק וְאַמִּיץ מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִתְפַּחַד וְלֹא לַעֲשׂוֹת מִהֵם מְצִיאוֹת, וּמִמִּילָא אֵין לָךְ מִמֶּה לְפַחַד. וְאַנִּי חוֹשֵׁב, שְׂמִכְתָּב מֵהַכּוֹלֵל גַּם-כֵּן יִסְפִּיק, וְאַף שְׂזֶה לֹא רָשׁוּם בְּוַעַד הַיְשִׁיבוֹת, אֶתְּהָ תִּגִּיד כְּמוֹ שְׁאֲמַרְתִּי לָךְ, שְׂבֵאתָ כְּאֵן לְיִבְנָאֵל וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂתִצְלִיחַ, וּתְבַשֵּׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקכט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בֵּא, ב' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד רְצִיתִי אוֹלֵי אֶתְּהָ יְכוּל לַעֲשׂוֹת אֶת הַכּוֹלֵל רְשָׁמִית אֲצֵל וְעַד הַיְשִׁיבוֹת, וְכָךְ לֹא יִהְיוּ בְּעִיּוֹת לְאַבְרָכֵי הַכּוֹלֵל וְכוּ'. הֶעָקֵר רְאָה לְחֲזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיַּי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי כָּלֵל זֶה אֶתְּהָ צְרִיךְ לְקַחַת בְּיַדֶּיךָ — מִי שְׂעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר,

עליו לסבל חרופין וגדופין וכו', וחושדים אותו במה שחושדין וכו', ועם כל זאת אין צריכים להתפעל כלל, רק אתה תמשיך את הכולל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיכנסו לגור עוד אברכים רציניים וגם ראש הכולל רציני, שילמדו עם כלם, וזה יהיה לשם ולתפארת הכולל, רק צריכים סבלנות, כי גם זה יעבור. העקר אל תפל בדעתך כלל משום דבר שבעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקל.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר בא, ב' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות בנך, יכול להיות שיש לו דלקת באזניים, שאלו כאבים חזקים עד מאוד, וזה עכשו בחרף מאוד שכיון בין תינוקות, על-כל-פנים טוב להבדק אצל רופא ממחה, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לו רפואה שלמה, ותרווי רב נחת ממנו ומכל הילדים.

אודות משפחת ... עכשו דברתי עם הבן שלהם, והוא כבר ידבר עמם, וכנראה רק ממנו מפתדים, אם זה לא ילך, אז יהיה ההכרח להוציא אותם מבית-המדרש, מה לעשות? הצער והעגמת נפש שיש מהם, זה אים ונורא, והקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די, יאמר לצרותי די, לא מספיק לי להתמודד עם החובות הפבדים שעומדים עלי, עוד גם לדאג עכשו על שכר מורות, שאין אנו מקבלין שום תקציב אליהן, וכן לדאג להישיבה "בית שלמה", שלא חסר שם בעיות, עוד זאת צריכים לסבל מהם חרופין וגדופין וקללות וכו', לא מספיק מה שאנחנו סובלים מהסמ"ך-מ"ם ומהמסירות שלו.

אֲשֶׁר י"ט תְּקֵלָא בְּנַחֲל מַט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁהַפֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְשִׁתְּהִיָּה לְכֶם
דִּירָה מְשֻׁלְכֶם בְּקֶרֶב מְאֹד.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אַבְקֵשׁ שִׁתְּהִי בְּקִשְׁרֵי לְשִׁמְעַ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת מֵהֵילָד.

י"ט תְּקֵלָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בּא, כ' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שֶׁאַתָּה מְחַדֵּשׁ,
וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי נִהְנֶה מֵהַחֲדוּשִׁים, וּכְבֹר כְּתִבְתִּי לָךְ כַּמָּה פְּעָמִים,
שֶׁהִיָּה טוֹב שִׁישָׂאֵר אֲצִלְךָ, כִּף תּוּכַל לְהַחֲיוֹת עֲצָמְךָ מְדִי פֶעַם בְּפֶעַם,
בְּזֶה שֶׁתִּסְתַּכַּל בְּתוֹךְ הַחֲדוּשִׁים שְׁלֹךְ. וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד
עַל חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וְאָמַר שֶׁהוּא תִקּוֹן גְּדוֹל לְפָגַם הַבְּרִית וְתִקּוֹן הַמַּח.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר
— יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוּת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְאֲשֵׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְחִזֵּק
אֶת אַחֲרֵים. וְזוֹ מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְכָל הַמְקִיִּם נִפְשׁ מִיִּשְׂרָאֵל,
כְּאֵלוּ קִיָּם עוֹלָם מְלֵא (בְּכֹא מִצִּיעָא יא.), וְאִף פֶּעַם לֹא תִדַּע אֶת מִי
הַצְלִיָּת. וְאֲנִי מְקַבֵּל לְאַחֲרוֹנָה בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
שֶׁמְאֹד נִהְנִיִּם מִהַשְׁעוּר שְׁלֹךְ. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַעֲקֵר רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת, וְעַקֵּר הַלְמוּד

צָרִיף לְהִיּוֹת סְפוּרִים מִתְּבָלִים עִם דְּבָרֵי תוֹרָה, בְּאִפְסָן לְהַמְשִׁיף אֶת
אֲנָשִׁים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וַיֵּשׁ לֹאמֹר (שְׁמוֹת ג, יג): "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים, הֲנֵה אֲנֹכִי
בָּא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתִּי לָהֶם, אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם,
וְאָמְרוּ לִי, מַה שְּׁמוֹ מָה אָמַר אֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה, אֵהְיָה
אֲשֶׁר אֵהְיָה, וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֵהְיָה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם"
וַגּו', וּבְאֵמַת יֵשׁ כָּאֵן לְדַקְדָּק מָה הַקְשִׁיָּה שְׁשָׂאֵל מֹשֶׁה רַבְּנוּ, שְׁעַם
יִשְׂרָאֵל יִשְׁאַלוּ: מַה שְּׁמוֹ, הֲלֹא יָדְעוּ אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּפִי שְׁקִבְלוּ
מֵאֲבוֹתֵיהֶם וּמֵאֲבוֹת אֲבוֹתֵיהֶם עַד יַעֲקֹב אֲבִינוּ, וְאִפְלוּ לוֹ יַצִּיר שְׁהֵם
כֵּן יִשְׁאַלוּ, מָה הַקְשִׁיָּה שְׁשָׂאֵל מֹשֶׁה: מָה אָמַר אֱלֹהִים, וְכִי אֵין מֹשֶׁה
רַבְּנוּ יוֹדֵעַ מַה לְהַשִּׁיב לָהֶם? וְכֵן אַחֲר־כֵּן אָמַר אֱלֹקִים אֶל מֹשֶׁה:
אֵהְיָה אֲשֶׁר אֵהְיָה, וַיֹּאמֶר: כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵהְיָה שְׁלַחְנִי
אֵלֵיכֶם, קִדְּם הוּא אוֹמֵר לוֹ "אֵהְיָה אֲשֶׁר אֵהְיָה", וְאַחֲר־כֵּן הוּא אוֹמֵר
לוֹ: "כֹּה תֹאמַר אֵהְיָה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם", רַק 'אֵהְיָה' אַחַד, וְרַש"י פָּרַשׁ
מִדְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ט): אֵהְיָה אֲשֶׁר אֵהְיָה, אֵהְיָה עִמָּהֶם
בְּצָרָה זֹאת, אֲשֶׁר אֵהְיָה עִמָּהֶם בְּשַׁעֲבוּד שְׂאֵר מַלְכִּיּוֹת, אָמַר לְפָנָיו:
רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָה אֲנִי מְזַכִּיר לָהֶם צָרָה אַחֲרָת, דַּיִם צָרָה זֹה, אָמַר
לוֹ: יָפֵה אֲמַרְתָּ, כֹּה תֹאמַר אֵהְיָה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם, הֲיֵנוּ אֵהְיָה אַחַד.

וַיּוֹכֵן הֵיטֵב עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן ו', שְׁאֵהְיָה הוּא סוּד הַכֶּתֶר, סוּד הַרְצוֹן, רַעְוֵא דְרַעְוִין, וְזוּהִי
הַמְדַרְגָּה הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁאֵאֲדָם צָרִיף לְזִפּוֹת לְזֶה לְהַפְלִל בְּסוּד אָדָם
הַיּוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶּא, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמִלְבִּישׁ
אֶת עֲצָמוֹ בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת, מִכֶּתֶר עַד מַלְכוּת, וְכָל סְפִירָה וּסְפִירָה יֵשׁ
לָהּ שֵׁם בְּפָנָי עֲצָמָה, וְהַשֵּׁם הַמְּאִיר בְּכֶתֶר הוּא אֵהְיָה, וּמִגְלָה שֵׁם
רַבְּנוּ ו"ל סוּד נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, כִּי שֵׁם אֵהְיָה הוּא לְשׁוֹן הַמְתַּנָּה,
בְּסוּד (וַיֹּא לַח): הֵבֵא לְשֹׁהַר מְסִיעִין לוֹ, וְאוֹמְרִים לוֹ: הַמְתַּן; וְזֶה
סוּד הַתְּשׁוּבָה, שְׁאֵאֲדָם צָרִיף לְדַעַת, שְׁבִנָּה הָעוֹלָם צָרִיכִין סְבָלְנוֹת
גְּדוֹלָה מְאֹד, לְחַכּוֹת לְחַכּוֹת וּלְחַכּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא לְדַחַק אֶת
הַשְּׁעָה, כִּי רַב צָרוֹת הָעוֹבְרוֹת עַל בְּנֵי-אָדָם הֵן רַק מִחֲמַת דְּחִיקַת
הַשְּׁעָה, כִּי בְּאֵמַת אִם הֵיְתָה לְאָדָם סְבָלְנוֹת, הוּא אֵף פַּעַם לֹא הֵיְתָה

מתעצבן — לא על אשתו, ולא על ילדיו, ולא על חבריו וידידיו, ולא על משפחתו ועל קרוביו, ותמיד היה בסבלנות, שזה סוד התשובה, שהוא משיג את הפתח, אבל קודם התשובה עדין אהיה בהסתרת פנים ממנו, פי עדין לא הכין את עצמו למהוי בעולם, והסתרת פני אהיה בגימטריה ד"ס, הינו כשחוזרים אחורנית בכל פעם: א' אה' אהי' אהי"ה, האחורים בגימטריה ד"ס, כי אי-אפשר להגיע לשום מדרגה בזה העולם, אלא על-ידי סבלנות, שנקראת אהיה, פתח, המתן, סוד "פתח לי ועיר ואחונך" (איוב לו, ב); וכשאדם זוכה למדרגה זו, אז הוא נגאל מכל צרותיו, כי כל הצרות בעולם הן רק על-ידי דחיקת השעה, שרוצים שמכרח להיות על המקום, ואם אין לי את זה אני מתפוצץ, והן כל הצרות והמרירות. אבל באמת זה לא כף, כל החיים צריכים ללכת בסבלנות גדולה, ועל-ידי זה מצליחים. וזה מה ששאל משה רבנו: הרי יש שעבוד גדול במצרים, ועוברים גלות מרה ומרורה מאד, כמו שאמרו חכמינו הקדושים, שהיה פרעה לוקח תינוקות, ושוחטם ורוחץ בדמם, כמובא בפרוש רש"י. וזו היתה גזרה מרה מאד, וקשי השעבוד ועבודת הפרך. ועל-פני שאלו עם ישראל: מה שמו, באיזה שם הוא יתברך נמצא אתנו, כי הלא עמו אנכי בצרה, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתנו. וזה ששאל משה רבנו: אם ישאלו אותי באיזה שם הקדוש-ברוך-הוא נמצא, מה אמר אליהם, הינו שמשה רבנו בעצמו אמר, כי למעשה יש צרה גדולה, ועם ישראל סובלים צרות על גבי צרות, וגלות נוראה, ובמה אנחם אותם, ובמה אחזק אותם? על זה השיב לו הקדוש-ברוך-הוא ואמר לו: "אהיה אשר אהיה", רעוא דרעוין, רצון שברצונות, הינו שיחזקו את עצמם ברצונות, וזה 'אהיה עמהם בצרה זאת, אשר אהיה עמהם בשעבוד שאר מלכיות', הינו שייגיד להם, ששם אהיה הוא המציל את האדם מכל צרותיו, על זה בא משה רבנו ושאל: דים בצרה זו, למה אתה צריך להזכיר שיהיו עוד גליות? על זה השיב לו הקדוש-ברוך-הוא: כה תאמר אל בני ישראל אהיה שלחני אליכם, כי אתה צודק, ותגיד להם רק שם אהיה אחד; כי זה היסוד והעקר בזה העולם, להתדיר בעצמו את שם אהיה, שאדם ידע שאי-אפשר לעבר זה העולם רק

על-ידי מדת הסבֵּלנות, ואין לו רק היום הַזֶּה וְהַרְגַע הַזֶּה, על-כֵּן כְּשֶׁתִּתְבַּרַר לוֹ יְדִיעָה זֹאת, אַף פֶּעַם לֹא יִדְחַק אֶת הַשְּׁעָה, כִּי רוֹאֵין עַל-פִּירֵיב בְּנֵי-אָדָם מְבֻזְזִין אֶת הַיּוֹם שְׁלָהֶם, וְחוֹשְׁבִין שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה אִינוֹ יוֹם, אֲבָל תִּכְרֶה-וּמִיד כְּשֶׁנִּתְבַּרַר לָהֶם שְׁגָם הַיּוֹם הַזֶּה הוּא יוֹם, עַל-יְדִי-זֶה הֵם לֹא דוֹחִים אֶת זֶה עַל יוֹם אַחֵר, דְּיָם בְּצָרָה זֶה, הֵינּוּ בַיּוֹם הַזֶּה שֵׁישׁ לוֹ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וְאִנִּי רוֹצֶה לְדַחַק אֶת הַשְּׁעָה, עַל זֶה בָּא הַתְּרוּץ: אֶהְיֶה שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם, הֵינּוּ אֶהְיֶה אַחֵד, כִּי מִשָּׁה רַבְּנוּ רָצָה לְהַגִּיד לָהֶם, שְׁצָרִיכִין לַחֲשֹׁב מִכָּל יוֹם וְיוֹם, וְאַחֲרֶי-כֵן הַבֵּין שְׁבִנֵי-אָדָם לֹא יוֹכְלוּ לְקַחַת אֶת זֶה, כְּעֵין שְׁפָרַשׁ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ערב) עַל הַפֶּסוּק (תְּהִלִּים צה, ז): "הַיּוֹם אִם בָּקָלוּ תִשְׁמְעוּ", שְׁכָלֶל גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, שְׁאָדָם יִסְתַּכֵּל רַק עַל הַיּוֹם הַזֶּה, וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל יוֹם הַמָּחָרָת, וּבְדַרְךָ זֶה יִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, לֹא-כֵן כְּשֶׁאָדָם מְסַתַּכֵּל גַּם עַל יוֹם מָחָר, אֲזַי הוּא מִתְחִיל כְּבָר לְדַחוּת עַל הַיּוֹם הַשְּׁנַי, וְכֶף מִיּוֹם הַשְּׁנַי לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּמִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְרַבִּיעִי, וְכֶף מִיּוֹם לַיּוֹם, עַד שְׁמֵאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ, אֲבָל אִם יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַעַת, שְׂאֵין לוֹ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, שְׁזֶה סוּד אֶהְיֶה, שְׁצָרִיכִין לַחֲפּוֹת הַרְבֵּה, וְלֹא לְדַחַק אֶת הַשְּׁעָה, עַל-יְדִי-זֶה יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ תָּמִיד.

לְדַעַתִּי, כְּשֶׁמְכַנְיִסִין בְּעֲצָמוֹ יְדִיעָה זֹה, אֲזוֹ מְצַלִּיחִים מְאֹד מְאֹד, כִּי רַב הַצְּרוּת שֶׁל הָאָדָם בֵּין אֲצֵלוֹ וּבֵין בְּבִיתוֹ וּבֵין עִם יְלָדָיו וּבֵין עִם שְׁכֵנָיו וּבֵין עִם אֲנָשִׁים, הוּא רַק מִחֲמַת דְּחִיקַת הַשְּׁעָה, שְׂאֵי-אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל אֶת הַלְמוּד הַזֶּה שֶׁל 'אֶהְיֶה' שֶׁל הַיּוֹם, וְלְדַעַת שְׂאֶהְיֶה שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם, שְׁשֵׁם 'אֶהְיֶה' נִמְצָא אִתּוֹ. וְעַל-כֵּן אֶשְׁרִי וְאֶשְׁרִי מִי שְׁמְכַנְיִס בְּדַעַתוֹ יְדִיעָה זֹה, וְאֲזוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר, וּלְחֻזַּק אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְתַחֲדִיר בָּהֶם אֶת הַלְמוּד הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְהַעֲקֵר שְׁתִּשְׁמַח אֹתָם בְּכָל מִיּוֹם אֶפְנִים שְׁבַע-עוֹלָם. וְאֵין בְּפִי מַלִּים לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדוֹל הַעֲגוּן הַזֶּה שֶׁל לְלַמֵּד בְּרַבִּים, כִּי לְמוּד תּוֹרָה בְּרַבִּים דּוֹחָה אֶפְלוּ בְּגוּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, כְּמוֹ שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מַגִּלָּה ו,): עַל-כֵּן חִילָּךְ לְאוֹרֵי-תָא, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעַתְךָ מִפְּנֵי שׁוֹם דְּבָר שְׁבַע-עוֹלָם, וְעוֹד תִּרְאֶה נִסִּים וְנִלְמִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

רֵאָה לְכַתֵּב לִי בַפְּרָטִיּוֹת אֵיךְ אַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ, וְאֵיךְ אַתָּה
מְחַזֵּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲשַׁמַּח עַל הַדְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בֵּא, ג' שְׁבֵט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְאוֹר כָּל הָאָמוֹר בְּמִכְתָּבְךָ, כְּדֹאֵי שִׁישְׁכַּחוּ מֵהַכֵּל, כִּי זֶה לֹא זֶה,
וְחִבָּל לְהַכְנִס בְּמִטָּה חוֹלָה, כִּי בְּעֵצִים שִׁכַּחַשׁ שֶׁהִיָּה כְּבָר פְּעַם מֵאַרְס
וְכוֹי, זֶה כְּבָר אוֹמֵר הַכֵּל, כִּי אִם לֹא הִיָּתָה אֲשַׁמְתוּ, הִיָּה צָרִיךְ לוֹמֵר
זֹאת, וְאֶדְרָבָה מִי שֶׁהוּא הַצַּד הַחֲזֵק אֵינּוּ מִפְּחַד מְלוֹמֵר אֶת חַוֹת
דַּעֲתוֹ וְכוֹי, וְעַל-כֵּן תֵּאֵמֵר לְחַמִּיךָ וְלַחֲמוֹתֶיךָ וְלִגִּיסֶתְךָ שְׁלֹא כְּדֹאֵי,
וְטוֹב עֲכָשׁוּ מֵאֲשֶׁר מֵאַחֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדֵי יְזַמִּין לָהּ אֶת
הַזְיוּג הַנִּכּוֹן מֵהַשָּׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתַחַזֵּק
אֶת גִּיסֶתְךָ וְלֹא תִשָּׁבֵר, כִּי תִּבָּל לְפַל, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם בִּפְח וְכוֹי, אֲשֶׁר
יְהִיָּה כְּבָר מֵאַחֵר, חֶסֶד-וְשְׁלוֹם, פֶּה לֹא מְדַבֵּר מִי מְגִזִּים וּמְשַׁקֵּר יוֹתֵר,
עֲצָם הַעֲבָדָה שֶׁהַכְחִישׁ לְגַמְרֵי שְׁלֹא הִיָּה אֵף פְּעַם בְּקִשְׁר וְכוֹי, וְנִמְצָא
שֶׁהַכֵּל שָׁקֵר, זֶה כְּבָר אוֹמֵר הַרְבֵּה מֵאֵד עַל הָאִפִּי שְׁלוֹ.

נָא וְנָא אֶל תִּצְטַעְרוּ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקלג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בּא, ג' שָׁבֵט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם לְ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה קִבְּלֹתִי אֶת הַסֵּפֶם עֲבוֹדַת הַתְּכָנוּן, וּבְאֵמַת עֲמֻדָתִי קֶצֶת מִשְׁתוֹמֵם, כִּי פְּשׁוּט אִמְרָתִי לָךְ לְדַחוּת אֶת זֶה לְחֹדֶשׁ חֲדָשִׁים, כִּי כָּרָגַע אֵין לִי פְּרוּטָה לְפָרְטָה, וְאֲנִי עוֹמֵד וּמִבְקֵשׁ מִמְּנֹו יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִיָּה לִי לְשָׁלֹם לְרֹאשׁוֹן בְּחֹדֶשׁ אֶת הַטְּשָׁעִקִים שֶׁל ... כִּי רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שִׁיִּתְחִילוּ וַיִּגְמְרוּ אֶת אַרְוֹן־הַקֶּדֶשׁ וְכֵן הִרְצוּנִי לְמַעְלָה, וְכֵן אֲנִי צָרִיךְ לְגַיֵּס כֶּסֶף לְ... שְׁעוֹמֵד לְגִמְרוֹ, וְהִנֵּה פִתְאֹם הוּצָאָה חֲדָשָׁה חֲשֵׁבֶתִי שְׁנַחֲכָה עוֹד חֲדָשׁ חֲדָשִׁים, הִנֵּה אֲנִי צָרִיךְ לְשַׁלַּח לְשָׁנֵי הַמְּלַמְדִים ר' ... וְלר' ... טְשָׁעִקִים עַל חֲדָשׁ שָׁבֵט, וְהִנֵּה עָלִי לְדָאָג מֵאֵין יִשְׁלְמוּ לְמִוּרוֹת, אֲשֶׁר עֲדִין אֵין תְּקָצִיב, וְעָלִי גַּפְל הַכֹּל, וְעַל־כֵּן פֶּלֶא שֶׁהִזְדַּרְזוֹת כְּבָר עִם הַנִּ"ל.

רְאֵה לוֹמַר לְשָׁנֵי הַמְּלַמְדִים, שֶׁשְׁלַחְתִּי לְשָׁנֵיהֶם הַיּוֹם שְׁנֵי טְשָׁעִקִים, וְכֵן אִם אֶפְשֶׁר שֶׁ... יִתְחִיל לְהִרְכִּיב אֶת הַמְּנֹוֹרוֹת הַפְּלוֹרֶסְנֵטִים לְמַעְלָה, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְרַצֵּף כְּבָר.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לִי בְּנִסִּים נְגִלִים, שְׁאֲזַכֶּה כְּבָר לְצֵאת מִכָּל הַסְּבוּכִים וְכוּ', וְלַחֲזוֹת בְּנַעַם הַנְּיָ"ה עַל אֲדַמַּת אֶרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַיּוֹם בְּעָרֵב אֶשְׁלַח פָּקֵס לְ... גֵּרוֹ יְאִיר.

י"ט תקלד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בא, ג' שבט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לַיְדִיד נִפְשִׁי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

את מכתבך עכשו קבלתי. תאמין לי אשר זה יומים שיש
בדעתי לכתב לך, אך טרדותי רבו כמו שרבו מאד מאד ביומים
אלו, כי קבלתי הודעה, שאבי, גרו יאיר, נמצא בבית חולים במצב
קשה, לא עלינו, והיום בבקר דברתי עם הרופא, ויש לו סתימות
בלב, לא עלינו, וזה אשר עכב אותי מלכתב לך, כי אני פאן והוא
שם, עם כל זאת אחר תפלת מנחה, ואני יושב בבית-המדרש לבר,
ומתבודד עמו יתברך, ועבר דרך זכרוני את כל מה שקרה עם אמי,
עליה השלום (היא גם-כן קבלה התקפת לב, לא עלינו, ושכבה
באותו בית-חולים), ובתוף שיוודות לי דמעות מהעינים מכל
החנה, ונזכרתי איך שממש לוית אותי כל הזמן בעת הלונה וכו',
ועכשו אחרי הכל לאבד גם ידי נפש פנה? ! זה הוסיף לי דמעות,
אך מה לעשות? כך ברא הקדוש-ברוך-הוא את עולמו, בשביל
הבחירה והנפסיון נכנסים בבני-אדם כל מיני דמיונות ומחשבות על
זולתו וכו', וכשנכנסתי בחדרי ומצאתי את מכתבך, ממש החיית
אותי, ממש הרחבת לי בעת צרה הנ"ל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא,
וישלח לאבי רפואה שלמה מן השמים.

ועכשו בענין שלך. קדם פדאי יותר טוב לשלח מכתב דרך
הדאר, שמגיע לאחרונה מהר מאד מהתם להכא, וחבל ההוצאה של
פקס, שבמשך הזמן מצטבר לסכום גדול, וחבל על מומן ישראל
שילך לטמיון.

ראה לחזק את עצמך קדם כל להיות בשמחה, ואף שבמצבך
קשה לשמח וכו', עם כל זאת הדבר הראשון בעת צרה צריכין
לעבד על נקדת השמחה, ולשמע כלי זמר, ולהרחיק מעצמו כל
מיני עצבות ודפאון וכו', שאינו מביא שום טובה וישועה, רק מסבך

יותר ויותר, וכבר אי-אפשר לחשב כלל, ועל-כן בעת צרה הדבר הראשון רק להחיות עצמו עם כל החסדים הגדולים שעשה הקדוש-ברוך-הוא עמך. ובאמת מי שבאמת אוהב את הקדוש-ברוך-הוא, יראה ויבין וישפיל שהוא מלא רחמים, מלא רחמנות, ואף שפואב כל הצרות והיסורים, החובות והחרופין והגדופין של בני-אדם וכו', ואפלו שיהיה הצדק עם כלם וכו', ואפלו עשיתי כבר עד עכשו כל העולות שבעולם וכו', עדין הקדוש-ברוך-הוא מלא רחמים, מלא רחמנות, והולך עמי בחסד וברחמים, ועל-כן צריכין לאהב יותר ויותר את הקדוש-ברוך-הוא, ולידע אשר לא נשאר מן האדם רק הקדוש-ברוך-הוא, ורק אליו חוזרים, וכשזוכים להכניס ידיעות אלו היטב היטב בלב, אז זה כבר ישועה גדולה עד מאד, ופתח לכל הנסים; כי בדרך כלל כשאדם נופל באיזה צרה ופח וכו', הדבר הראשון הוא מתחיל להתלונן עליו ותברך, ולכעס ולהטיח דבריו כלפי מעלה, ונופל בעצבות ובדכאון וביאוש וכו'.

ועל-כן ראה, ידידי היקר! לישב את עצמך היטב היטב, ותתבונן על כל החסדים הגדולים שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ובפרט שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל, ומה גם בעת צרה ברכת אל ציון רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה, ועל-ידי-זה שתסתכל רק על החסדים והרחמים גמורים שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, יתרחב לך לבך ודעתך, ותוכל לבקש ולהתחנן על להבא, והוא בודאי יושיעך, כי אין מי שיושיע בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, ורק הקדוש-ברוך-הוא מבין היטב היטב את האדם, ועל-כן כדאי תמיד לדבר עמו ותברך. ולכן מפעם לפעם תברח אל שפת הים במקום שעמדתי וכו', ותבכה אליו ותברך, ותתחנן לפניו ותברך, שיחוס וירחם עליך ויוציא אותך מפל החובות, ועל-כל-פנים ראה לסגור קדם את כל הפרזים וכל החורים איפה שרק נוזל בחוץ... וזה כבר יהיה לך חסכון גדול, ותוכל לאט לאט לשלם חובות דחוקים, וזה יהיה התחלת ישועתך, עד שתזכה לישועה שלמה.

העקר חזק ואמץ מדי לילה בלילה לצאת אל שפת הים, ותבכה ותבכה ותתפלל אליו ותברך, ותראה שם בחוש איך החיים של

הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵנָּה עוֹמֵד עַל שְׂפַת הַיָּם, וְהֵנָּה מִתְרוֹמֵם גַּל, וְרוֹצֵה מִמֶּשׁ לְהִטְבִּיעַ אוֹתוֹ וּלְשַׁטֹּפוֹ, חֶסֶד-וְשִׁלּוּם, וְהֵנָּה כְּשֶׁרַק מֵגִיעַ לְשֵׁפֶת הַיָּם הַגַּל נִטְבָּע ... וּמִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנָיִךְ, כְּאוֹמֵר: "אֵינִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם דְּבָר". וְזֶה כָּלֵל חַיֵּי אָדָם; שְׂפַת הַיָּם הוּא הַדְּבֹוֹר שְׂיֹצֵא מִבֵּין הַשְּׂפָתִים, כִּי הַדְּבֹוֹר נִקְרָא יָם (לְקוּטֵי-מוֹתָר", חֶלֶק א', סִימָן לח), וְנִדְקָא עַל-יְדֵי הַדְּבֹוֹר שְׂיֹצֵא מִהַשְּׂפָתִים, עַל-יְדֵי-זֶה כָּל הַגְּלִים שְׂבָעוּלָם לֹא יוּכְלוּ לוֹ כָּלֵל.

תְּהִיָּה חֲזַק בְּזֶה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ אֶפְלוֹ לְחַמֵּשׁ אוֹ לְעֶשֶׂר דְּקוֹת, לַעֲמֹד לְפָנָי הַיָּם הַרוֹעֵשׁ, וְלִכְפוֹת שֵׁם אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם. וְעַקֵּר הַיִּשׁוּעָה, שְׂתִזְכֶּה לְחֹזֵר מֵהַשְּׂיֹתֵר מֵהָר לְגוּר בְּיַבְנָאֵל, וְגַם שֵׁם תִּמְצָא עֲבוּדָה כְּזוֹ, אוֹ אֶפְלוֹ שְׂהִלָּה יִפְתַּח סִנְיָף בְּטַבְּרִיָּה, וְאַתָּה תְּהִיָּה הָאֲחֵרָאֵי עַל זֶה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת בְּבִקְרָךְ כְּשֶׁאַתָּה קָם אַחֵר בְּרַכַּת הַתּוֹרָה, תֹּאמֵר דָּף זֶה, וְלְפָנָי הַשְּׁנָה אַחֵר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטֵּה, תֹּאמֵר דָּף תְּקוּנֵי זֶה, וְדַבֵּר זֶה יִהְיֶה אֶצְלָךְ קְבוּעַ בַּקְּדוּשָׁה אֶחָד, וְתִתְחִיל מֵהַיּוֹם הַזֶּה מִהַתְחִלָּה, וְאִז בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן תִּרְגִּישׁ הָאֲרָה גְּדוּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִהְיֶה שְׁמוֹר מִכָּל מִינֵי מִזִּיקִים, מְלַבֵּד הַשְּׁעוּרִים שְׁלָךְ שְׁיִישׁ לָךְ אֶפְלוֹ בְּזֶה, זֶה לֹא מִפְּרִיעַ לְשִׁנֵּי שְׁעוּרִים הָאֵלֹהִים: בְּבִקְרָךְ בְּשַׁעַת קִימָה דָּף זֶה, וּבְלִילָה קִדְם הַשְּׁנָה דָּף תְּקוּנִים, וְאִז תִּרְאֶה נִרְאוֹת נִפְלְאוֹת.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצָּא מִכָּל צְרוּתֶיךָ וְתִבּוֹא לְיַבְנָאֵל.

וְאוֹדוֹת אֲשַׁתֵּךְ ... תְּחִיָּה, הַהִכָּרַח לָהּ לְחֹזֵר לְיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל רוֹצוֹת אוֹתָהּ חֲזָרָה.

הַכָּפַל הַדְּבָר, אֵל תִּשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַפְּקִס לְאַרְצוֹת-הַבְּרִית, בַּקְּדוּשָׁה מִכְתָּבִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּאַרְיִכוֹת
יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וּתְגַדְּלִי אֶת יְלָדֶיךָ, וְתִתְרַבֶּה הַמְּשֻׁפָּחָה בְּנִים
וּבָנוֹת בְּרִיאִים וּמְצַלְחִים, וְיִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם-בַּיִת, וְתִהְיֶי לְעֶזֶר לְבַעֲלֶךָ.

אוֹדוֹת הַחֹבוֹת שֶׁלְקַחְתָּם עַל הַמְקָנָה, הַכֹּל אֲשֶׁלָּם בְּעֶזְרָתוֹ
יִתְבָּרַךְ, אִךְ כִּדְאֵי לְדַחוֹת לְעוֹד חֲדָשִׁים, כִּי אֲנִי עֹכָשׁוּ בְּלַחֲץ, וְעַל-כֵּן
בּוּ בְּרַגַע קָשָׁה לִי, וּבִפְרֹט שְׁלֹא תִכְנַנְתִּי עַל זֶה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַחֶסֶד חַנּוּם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי,
בְּעֶזְרַת שְׁהִרְשִׁיתָ לְעֲשׂוֹת וְלִבְנוֹת לְנוּ מְקָנָה בְּבֵיתְכֶם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, שֶׁעָשִׂיתִי בְּדַבָּר זֶה, וְעַד-כֵּן
אֲנִי מְשַׁלֵּם עַל זֶה, וּבְכֹדְאֵי לֹא אֲנִיחַ שְׁאַתָּם תִּצְאוּ מְקַפְּחִים וּבְחֹבוֹת,
חֶסֶד-וְשְׁלוֹם.

נָא לְבַקֵּשׁ אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ לְהַתְּפַלֵּל עָלַי וְעַל אִשְׁתִּי,
שֶׁנִּזְכָּה לְנַחַת מִיוֹצְאֵי חֲלָצִינוּ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעַ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר אַתָּה מְבַשֵּׂר שֶׁשְׁלַחְתָּ אֵלַי אֶת
"אוֹצֵר הַקְּנֻטְרָסִים" חֶלֶק ב'.

מָה אָמַר לָךְ! זֶה יוֹם בְּשׁוּרָה טוֹבָה, כִּי אֵין לָךְ מַשְׁגַּח מַה שְּׁהַסְפָּרִים עוֹשִׂים וְעוֹד יַעֲשׂוּ בְּעוֹלָם, כִּי הִנֵּה הָעוֹלָם עוֹמֵד לְפָנֶי מִשְׁבַּר גָּדוֹל, עַל-יְדֵי הַשְּׁגָעוֹן וְהַקְּלָפָה שֶׁנִּדְבָּקָה בָּהֶם וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה עֲלוֹל לְגֵרָם "שׂוֹאָה רוֹחֵנִית" עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּיּים, אֵין שׂוֹם שְׁעוֹר קוֹמָה בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁיַּעֲמֵד נִגְדָם, אֲשֶׁר הֵם מְכִינִים חֲרַבֵּן וְהַרְס גָּדוֹל, כִּי מִשְׁחָקִים מִמֶּשׁ עִם אֵשׁ שׁוֹרֶף, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַל-פֶּן עֲלִינוּ לְשִׁבְתָּ עִכְשָׁו מִן הַצַּד, וְרַק לְהַכִּין סְפָרִים עַל גְּבֵי סְפָרִים, וְעוֹד תִּרְאֶה מַה שְּׁהַסְפָּרִים הָאֵלּוּ יַעֲשׂוּ פְּעֻלוֹת לְמַעַן הַצִּלַּת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אִם לֹא עֵבֵר עוֹד מִשְׁבַּר עֲלֵיהֶם, זֶה יִהְיֶה מִשְׁבַּר רְצִינִי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עֲלֵינוּ. וְעַל-פֶּן בְּאִמַּת צָבֹט לִי בַלֵּב בְּזֶה שְׁפִתְבָּתֶם אֹדוֹת הַנ"ל, כִּי הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוּת-רוּחַ וְסַפְּנָה עֲצוּמָה, אֲבָל בְּזֹאת אָנִי בְּטוֹחַ, שְׂאֵם לְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, יִהְיֶה דִּיקָא עַל-יְדֵי הַסְפָּרִים הָאֵלּוּ, כְּפִי הַנִּרְאָה צָרִיף לְעֵבֵר קִדְּם מִשְׁבַּר עֲצוּם וְכוּ', וְאִזּוֹ יִתְפָּסוּ אֶת סְפָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל. וְעַל-פֶּן רָאוּ לְהַתְחַזֵּק לְהַדְפִּיס סֵפֶר אַחַר סֵפֶר, וּבְפָרֵט "אֲשֶׁר בְּנַחַל" וּבְפָרֵטִיּוֹת הַקְּנֻטֵרִסִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקלז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ד' שְׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

עִכְשָׁו אֲצַלְנוּ בְּקָר, וְקַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּבָר פְּתַבְתִּי, וְאֵין לִי מַה לְהוֹסִיף, אִם הֵם מִתְעַקְּשִׁים, שְׁיִחַקְרוּ יוֹתֵר טוֹב וְכוּ', וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיף אוֹתָם בְּדַרְךְ הָאֵמֶת, כִּי סוּף כָּל סוּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים קִיג): בְּתַף בְּגִרָה שְׁחָרַר עִבְדְּךָ וְכוּ'.

אֹדוֹת לְחַבְּרָה עוֹד עֵתוֹן וְעוֹד עֵתוֹן, תְּכַנִּיס עֲצֻמָּה בְּזֶה בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז, וּכְשֶׁאֲבֹא אֲשַׁלֵּם לָךְ עַל כָּל עֵתוֹן, הָעֵקֶר לַעֲשׂוֹת

פתבות מאמונה וצדיק, אשר רבנו ז"ל אמר למוהרנ"ת ז"ל: תחודש הרבה, וכשתבוא לדבר מאמונה וצדיק — הרחב את העט (צו שפרייט דעם פּען), פי בעוונותינו הרבים, היום האמונה רופפת לגמרי, ובמקום למפור להמון-עם בענין אמונה פשוטה, מוכרים להם שטיות, אשר יגמר עם אסון נורא, רחמנא לצלן, ואנשים יאבדו את האמון יותר ויותר, ודי לחכימא. ועל-פן צריכים להרחיב בדבורי אמונה פשוטה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקלח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בא, ד' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל תלמידי ישיבת "בית שלמה", גרם יאיר.

אחרי לחץ גדול מההורים, ואחרי שקראתי את מכתבכם, שפלקם מתחרטים על העבר, ואחרי הרבה התבודדות ולישוב הדעת, נספם בדעתי לפתח עוד פעם את הישיבה, פי פשוט אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שמהיום והלאה הפל ישפנה, ותקחו את עצמכם בידיכם, ותתחילו להתמיד בתקון המדות, פי דרך ארץ קדמה לתורה, ותקון המדות קודם להפל, פי הלמוד מלמד להאדם שכל ודעת, ומשפיל ומבין וחקם וכו' וכו', אבל אם אין לו מדות — אין לו פלום, פי בלי מדות אי-אפשר בשום פנים להסתדר עם אף אחד, ואם לא קונים מדות טובות, אז פשיגדל, תהיינה לו בעיות רבות עם בני-אדם. ועל-פן היסוד אצלי הוא מדות טובות, עבודה על המדות, ולא בחנם שרבנו ז"ל הזהיר את אנשי שלומנו כל-כף על "ספר-המדות", לשקד בו ולחזור בו פעמים אין מספר, עד שרבנו ז"ל רצה שידיפסו את זה בהוצאה מקטנת, כדי שישאווהו תמיד בכיס, והוא בעצמו אמר בזו הלשון: "הספר הזה עשה אותי ליהודי".

עמדו והתבוננו! רבנו ז"ל, שמסר את נפשו בשבילו יתברך, ועוד בהיותו בגיל שש כבר התחיל להתענות ולעשות לעצמו סגופים, והתבודד ולמד בהתמדה רבה, כמובא ב"שבחי-הר"ן" באריכות, וכן נתגדל שנה אחר שנה וזכה למה שזכה, אף-על-פי-כן אמר והתפאר, שהספר הזה: "ספר-המדות", עשה אותו ליהודי, אתם יכולים לתאר מה זה "ספר-המדות"? ועל-כן אצלי היסוד — מדות, ותהלה לאל, אני מתפעל מכל תלמידי "היכל-הקדש" שעברו אצלי, שיש בהם מדות טובות, ואם יש, חס-ושלום, אחד בלי מדות טובות, סימן שלא למד אצלי, ואף שאומר שהיה אצלי אבל הוא לא למד אצלי, כי אצלי לומדים מדות טובות.

ועל-כן היסוד והעקר שיהיה חקוק בכם — רק מדות טובות, ואחר-כך ראו להתמיד בלמוד חמש ורש"י וגמרא מה שאתם לומדים בישיבה, מלבד זאת בזמן הפנוי שלכם תחזרו המון פרקים משניות, כי למוד משניות מוציף את האדם מאד מאד.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעכשו כבר תתחילו להיות רציניים, ואם באמת אשמע מכם בשורות משמחות, אני מבטיח לכם לקנות לכם מתנות יקרות, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לבוא על פרשת יתרו, ואז אביא לכל אחד ואחד סט חמשה חמשי תורה באשר הבטחתי לכם, העקר תעזבו כבר את כל השטיות ואת הקטנות ואת הילדות, ותתחילו להיות ילדים רציניים.

גם נסכם בדעתי, וכן ההורים מסכימים, וממכתבכם אני רואה שגם אתם מסכימים שר' ... גרו יאיר, יהיה המנהל, ואקנה להקדוש-ברוך-הוא שתציתו אותו, ותאמינו לי שפדאי ומשתלם, כי על-ידי-זה תצליחו בין ברוחניות ובין בגשמיות.

מאד מאד אבקש אתכם, שתחקקו היטב היטב את דברי אלו בתוך לבכם, ותקיימו את כל אשר בקשתי מכם, ותשתדלו כל אחד ואחד מכם לכתב לי מכתב.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בּא, ד' שְׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַבֵּר עִמָּךְ, אֲבָל לֹא יָצָא לִי, וְכֵן כָּבֵר רְצִיתִי לְכַתֵּב לָךְ, וּמֵרֵב טְרַדוֹתֵי הַרְבוֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מֵעֶסֶק הַרְבִּים, גַּם זֶה לֹא יָצָא לִי. עַל-כָּל-פָּנִים בְּאֵתִי בְּבִקְשָׁה מְאֹד מְאֹד דְּחוּפָה, אִם מֵצֵד אֶחָד קָשָׁה לִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, מֵאַחַר שֶׁלְקַחְתָּ עַל עֲצֻמָּךְ כָּבֵר לְהִיּוֹת גִּבְאֵי צְדָקָה עִם יְדִידֵינוּ ... עִם כָּל זֹאת כָּבֵר אָמַר הַחֶכֶם: "הַהֶכְרַח אִם לֹא יִשְׁבַּח לֹא יִגָּה", רְצִיתִי מְאֹד שְׁאֵתָה תִּהְיֶה הַמְּנַהֵל עַל יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה". וּמָה זֹאת אוֹמֶרֶת מְנַהֵל? אֵתָה צָרִיף לְהִיּוֹת תַּקִּיף בְּדַעְתָּךְ מְאֹד, וְתַכְף-וּמָיֵד כְּשֶׁרַק תִּרְאֶה שְׁאִינָם מִתְנַהֲגִים כַּהֲגֹן, תַּעִיר לָהֶם בְּתַקִּיפּוֹת גְּדוּלָה, שְׁאִם לֹא יִשְׁתַּנּוּ, יִסְלְקוּ אוֹתָם מִהִישִׁיבָה, אוֹ תִמְסַר אֶת זֶה אֵלַי, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבֹזָה שֶׁתַּקַּח אֶת הָעֲנִינִים לְיָדַיִם בְּתַקִּיפּוֹת, זֶה יוֹעִיל מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל הַהוֹרִים מְרָצִים שְׁאֵתָה תִּהְיֶה הַמְּנַהֵל, הֵן אֵמֶת שְׁזָה לֹא קָל, אִךְ בְּתַקְףָּ — מַחֲד, וּבְקִרוּב — מֵאִידָךְ, עִם הַרְבֵּה כְּבֹד רֹאשׁ, וְדַעַת לְנִבּוֹן שֶׁהַכֹּל צָרִיף לִילָף בְּשֶׁכֶל וּבְהַשְׁכֵּל, בּוֹדָאֵי תַצְלִיחַ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ, שֶׁתַצְלִיחַ דְרָכְךָ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ו"ל, כִּי אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה — מַלְעֹזֵר לְעוֹד יְהוּדִים, וְעֲלִינוּ לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעֶבֶר שְׁלֵנוּ, כִּי אִי-אֶפְשָׁר לְעֶסֶק בְּתַקְוֵנוּ, אֲלֹא בְּזֶה שְׁנֹכַח אֶת אַחֲרִים לְלַמֵּד וּלְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה, וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִנִי.

י"ט תקמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שָׁבֵט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל־הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְהוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׂזוּכֵינוּ לִידַע מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וּנְפֵלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְלֵמֵד אוֹתָנוּ עֲצוֹת אֵיךְ לַעֲבֹר אֶת כָּל יוֹם וְיוֹם, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ז"ל?! כְּזֶה בְּעֲצָמוֹ רְאוּ לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: רְאוּ לָכֶם לְשִׂמְחָה עִמִּי. וּבִדְוֹר הַזֶּה רוֹאִים אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, קִטְנוֹת וּמְרִיבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלוֹלֵא עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, מִמֶּשׁ לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַיֵּם כְּרַגְעַ, וְעַל־כֵּן עָלֵינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂזוּכֵינוּ לְהַתְּוֹדַע מִרַבְּנוּ ז"ל.

וּבִכְפָּרֵת אַתֶּם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֲשֶׁר אַתֶּם הַנְּחַשׁוֹנִים שְׂנֹכְנִסְתֶּם לְגוֹר בְּיְבִנְאֵל, אֲשֶׁר בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, תִּהְיֶה נַעֲשִׂית "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמֶּלֶךְ, עַל אֵף שֶׁהִסְמִ"ךְ־מ"ם אוֹרְבַּ עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, אֵךְ כְּבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: "נִצְחָתִי וְאֲנֵצְחָ" כִּי מִדָּתוֹ נִצָּח, וְאֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ, אֵיךְ שֶׁדָּבָר אֶחָד מִדְּבָרָיו לֹא יָשׁוּב רִיקָם, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, מִתְּפַתְחִים מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׂנֹזְכָה לְרְאוֹת עוֹד מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת מְאֲנֵשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיִּכְנָסוּ לְגוֹר פֶּה, וְאִז תִּהְיֶה הַשְּׂמִיחָה בְּשִׁלְמוֹת. אֵיזָה תַעֲנוּג וְאֵיזוֹ שְׂמִיחָה תִהְיֶה, כְּשִׁירָאוּ עַל כָּל הַיְקָרִים סְבִיב יוֹשְׁבִים אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִתְּבוֹדְדִים עֲצָמָם עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבִכְפָּרֵת בְּלִילָה יִשְׁמְעוּ מִכָּל פִּנָּה וְצַד קוֹלוֹת וְיַצְעָקוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהַשְּׂמִיחָה תִהְיֶה כָּל־כָּף גְּדוּלָה אַחֲר־כָּף,

שְׂיָרְקְדוּ שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוֹ
וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יְתִבְרַךְ.

נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד אֶחָד בְּכָבוֹד
הַשְּׁנִי, לֹא לְנִגְעַע, חֶסֶם וְחִלְיָלָהּ, אֶחָד בַּשְּׁנִי, רַק לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי
לְכַף זְכוּת, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר בְּבֵיתוֹ וְכוּ', וְלֹא
כָּל אֶחָד יְכוֹל לְהִתְבַּטֵּא הַיֵּטֵב מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', וְעַל-כֵּן
צָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, כִּי בְּאַמֶּת אִם הָיָה אֶחָד
יֹדֵעַ מֵה שְׁקוֹרָה בְּבֵיתוֹ שֶׁל זֹלָתוֹ, הָיָה פְּשׁוּט מֵרַחֵם עָלָיו, וּמִשְׁתַּדֵּל
לְעֶזֶר לוֹ בְּגוּף וּבְנַפֶּשׁ וּבְמָמוֹן. וְלִכֵּן צָרִיכִים לְרְאוֹת מְאֹד מְאֹד לְדוֹן
אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְהִדָּן אֶת חֲבֵרוֹ לְכַף זְכוּת, דְּנִים אוֹתוֹ לְכַף
זְכוּת בְּשָׁמַיִם (שְׁבַת קְבוֹ:), כִּי אֲצִלוֹ יְתִבְרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב מִי שֶׁדָּן
אֶת זֹלָתוֹ לְכַף זְכוּת. וּבְאַמֶּת רְאוּי לְכֶם לְגוֹר בְּיַחַד מִמֶּשׁ כְּמוֹ אַחֵים,
וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם תָּמִיד בֵּינָם וּנְשׁוֹתֵיכֶם, וְשִׁתְּאֻסְפְּנָה לְכָל
הַפְּחוֹת פְּעָמִים בְּשָׁבוּעַ, וְאַתֶּם רְאוּ לְעֶזֶר לְזֶה שְׁתּוֹכְלָנָה לְצֵאת
מִהַבֵּית, כְּדֵי לְהִתְאַוֵּר קֶצֶת, כִּי גַם הֵן סוֹבְלוֹת הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד
בְּבֵית מְהִלְדִּים, שְׂיִהְיוּ בְּרִיאִים, שֶׁהֵם קוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים וְכוּ' וְכוּ',
וְעַל-כֵּן מְצוּה גְּדוּלָה לְעֶזֶר לְנָשִׁים לְצֵאת קֶצֶת לְהִתְאַוֵּר, וְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם בְּזְכוּת זֶה, שִׁתְּהִי לְכֶם בְּרִיאוֹת הַנְּכוּנָה,
וְיִלְדִים בְּרִיאִים, וְאִשָּׁה בְּרִיאָה, וְהַכֹּל יִהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה
הִיא הַגְּאֻלָּה, וְכַפִּי שְׂאֵדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, הוּא תָּמִיד בְּמִצְב רֹיחַ טוֹב,
וְעַל-יְדֵי-זֶה נִגְאָל מִכָּל צָרוֹתָיו, כִּי כָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים שְׁעוֹבָרִים עַל
הָאָדָם, הֵם רַק מִחֲמַת הַדְּפֹאוֹן שְׁנֹכְנֵס בּוֹ, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהוֹצִיא
אֶת הַדְּפֹאוֹן — הֵן מֵעֲצָמוֹ וְהֵן מֵאִשְׁתּוֹ וְהֵן מֵהִלְדִּים, וְלִהַשְׁתַּדֵּל
שִׁתְּהִי תָּמִיד בְּבֵית אוֹרָה שֶׁל שְׂמִחָה.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין
לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְתַפְיץ אֶת
אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, כִּי בְּנֻדְאֵי שְׁלַח אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהוֹצִיא
מִהַכֹּחַ אֶל הַפֶּעַל נִקְדַּתְךָ בְּמִקּוֹם שְׁאִתָּה נִמְצָא שָׁם, וְעַל-כֵּן אֵל יִרַע
לְבָבְךָ מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי בְּנֻדְאֵי הַכָּל בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה מִמֶּנּוּ
יִתְבַּרֵךְ, וְזֶה צְרִיף כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל לִידַע, שֶׁכָּל מַה שְׁמִסְבָּכִים עִמּוֹ
מִלְּמַעְלָה, הַכָּל בְּכּוֹנֵה עֲמָקָה, עֲמָק עֲמָק מִי יִמְצָאנוּ, כִּי לֹא יִמְצָא
דְּבַר שְׁקוּרָה לְאָדָם, שְׁלֹא תִהְיֶה בְּזֶה כּוֹנֵה עֲמָקָה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ,
וְעַל-כֵּן אֲסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, יִהְיֶה מַה שְׁיִהְיֶה וַיִּהְיֶה
אֵיף שְׁיִהְיֶה, כִּי לְפַעְמִים הָאָדָם צְרִיף לְנִסְעַ נְסִיעוֹת שֶׁל מְאוֹת
קִילוֹמֶטְרִים, כְּדֵי לְמַצֵּא וּלְפָגֵשׁ אֵיזֶה יְהוּדִי, וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אוֹתוֹ,
וּלְשִׁמְחוּ וּלְעוֹדְדוּ.

וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּבְכָל מְקוֹם שְׁאִתָּה נִמְצָא
שָׁם, תְּדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הַדְּבוּר שְׁמִדְּבָרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, מוֹרִיד אֶת
הַשְּׂכִינָה לְמִטָּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַתְּבוּרָד עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם, וְאֵז טוֹב
לוֹ לְנַצַּח.

ראה לחזור הרבה פרקים משניות, כי זה מזכיר את הנפש מכל מיני חלדה.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקמב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויורדפו אל ידי הַיָּקָר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל בדתך מכל מה שעובר עליך, כי באמת עליך לדעת, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והפל לכל השגחתו יתברך, ועל-כן בידיעות אלו תוכל לעבר על הפל, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקויט-מוהר"ן, חלק א', סימן רנ): כשאדם מכניס את עצמו בהשגחתו הפרטית, יכול לעבר על הפל. ועל-כן ראה לחזק את עצמך ביותר באמונת ההשגחה, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, ואם הנהיג אותך בהנהגה כזו, שהצרכת לפתח חנות, ואחר-כך לסגור אותה, זה גם-כן לטוב, כי כל דבר זה לטובה, ואם תחיה בצורה כזו, כל החיים שלך יעברו בצורה אחרת לגמרי. העקר צריכים להכניס בעצמו אמונה, כי אמונה פשוטה זה היסוד והעקר אצל דעת רבנו ז"ל.

ואי-אפשר לזכות לזה, כי אם על-ידי רבוי שיחה בינו לבין קונו, שהאדם צריך להרגיל את עצמו רק לדבר אליו יתברך, וזו המתנה הכי יקרה והכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, שכל מה שעובר עלינו, אנחנו יכולים לדבר אתו. ועל-כן ראה לחזק את עצמך ביותר בעבודה הקדושה הזו, ואז תראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא חדש ימך פקדם, ותקח לעצמך חבר ללמד עמו בכל יום תורה הקדושה, אשר אין למעלה מזה, כי מי שמכניס את עצמו

בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שׁוֹכַח מִכָּל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה. וְתֹאמִין לִי, יְדִידֵי הַיְקָר! שְׁלֹא כְּדָאֵי לְמִכּוֹר אֶת הַנְּשָׁמָה בְּשִׁבִיל גְּשָׁמִיּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּי הַכֹּל עוֹלָה כְּהֶרֶף עֵינַן, הַגָּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן וְעוֹד מְעַט גִּצָּא מִכְּאֵן, וְכִבֵּר נִהְיָה לְמַעְלָה וְכוּ', וְנִסְתַּפֵּל לְמַטָּה וְכוּ', וְנִצְחָק — אִיךָ עָבְרוּ עָלֵינוּ יְמֵינוּ וְשָׁנוֹתֵינוּ בְּהֶבֶל וּבְרִיק, וְעַל-כֵּן תֹּאמִין לִי, שְׁלֹא כְּדָאֵי אֶפְלוּ לְדָאָג בְּעוֹלָם הַזֶּה, "דִּי גִאנְצָע וְוַעֲלֵט אִיז גִּישֵׁט כְּדָאֵי אִז מְעַן זָאל אוֹיף אִיר אִיין קוֹק גְּעֵבִין, דִּי גִאנְצָע וְוַעֲלֵט אִיז גִּישֵׁט כְּדָאֵי אִז מְעַן זָאל אוֹיף אִיר אִיין קְרַעֲכֵץ גְּעֵבִין [כָּל הָעוֹלָם לֹא שׁוּהַ שְׂיִתְנוּ עָלָיו הַסְתַּכְּלוֹת], כִּף אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע. וּבְאַמַּת דְּבַר זֶה מְרַמֵּז בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ז', מִיּוֹם ב'), שְׁאָמַר הַבַּעַטְלִיר הַחֲרָשׁ, שֶׁהוּא חַי חַיִּים טוֹבִים, מֵאַחַר שְׁאִינוּ שׁוֹמְעֵ אֶת חֲסְרוֹנוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה.

וְעַל-כֵּן רְאֵה, יְדִידֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגָּיִם שְׁבַע-עוֹלָם, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַע-עוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאִנִּי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֵם תַּחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ דְּבוּרִים אֱלוֹ, אִז כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִשְׁתַּנוּ לְגַמְרֵי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וְתַבְּשֵׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַכֹּפֵל הַדְּבַר, לְבַל תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבַר שְׁבַע-עוֹלָם, עָלֶיךָ רַק לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִיִן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה
הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ו"ל, וְעַל-יְדֵי שִׂמְחָה יְכוּלִים לְהַתְחַזֵּק
בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו; כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְחַזְּקוֹת גְּדוֹלָה,
וּבַפְּרָט מִי שֶׁכָּבַר נִכְשָׁל בְּמָה שֶׁנִּכְשָׁל, הוּא צָרִיךְ הַתְחַזְּקוֹת. וְעַקֵּר
הַהַתְחַזְּקוֹת הוּא שִׂמְחָה. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשִׂמַח אֶת עַצְמְךָ בְּכָל מִיּוֹ
אָפְנִים שֶׁבָּעוֹלָם, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

לְדַעַתִּי, קַח מִסְכַּת אַחַת, וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּקַּח מִסְכַּת סְכָה,
וּתְתַחֵל לְלַמֵּד הַרְבֵּה אֶת הַמִּסְכָּתָא הַזֶּה, הֵינּוּ קִדְּם תְּגַרְס אֶת כָּל
הַמִּסְכָּתָא מִהַתְחֵלָה עַד הַסּוּף בְּלִי רִשׁוּ"י וּבְלִי תוֹסְפוֹת, כִּף תַּעֲשֶׂה
לְכָל הַפְּחוֹת אַרְבַּע פְּעָמִים, וְאַחַר-כֵּן תְּתַחֵל לְלַמֵּד עִם רִשׁוּ"י,
וְאַחַר-כֵּן תְּתַחֵל לְלַמֵּד עִם תוֹסְפוֹת, וְאַחַר-כֵּן עִם הַרִי"ף וְהַרְא"ש,
וְאַחַר-כֵּן תִּצְיֵן אֶת הַהֲלָכוֹת מִהַרְמַב"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עָרוּף וְכָל נוֹשְׂאֵי
כְּלִיָּהֶם, וְתַעֲשֶׂה לְקוּט מִכָּל הַמְּפָרְשִׁים עַל הַמִּסְכָּתָא הַזֶּה, בְּאִפְּן
שֶׁתִּכְנִים אֶת עַצְמְךָ בְּאִיזוֹ מִסְכָּתָא, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ כְּלָיִם
טוֹבִים, וּבְמִקוֹם לְבַבְּךָ אֶת הַכְּלָיִם שֶׁלָּךְ עַל דְּבָרִים שֶׁל מָה בְּכָךְ,
תִּכְנִים אֶת עַצְמְךָ בְּאִיזוֹ מִסְכָּתָא, בְּאִפְּן שֶׁיִּהְיֶה לָךְ מִשְׁהוּ מְזִה. וְיִדוּעַ
אֲשֶׁר הַכֶּהֵן הַגְּדוֹל מְאֻחֵיו הַ"חִפְּזֵי-חַיִּים" ו"ל אָמַר, שֶׁבָּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן
קוֹרְאִים אֶת כָּל אֶחָד בְּשֵׁם הַמִּסְכָּתָא שֶׁלָּמַד, הֵינּוּ אִם אֶחָד לְמַד
מִסְכַּת סְכָה, קוֹרְאִים אוֹתוֹ 'מִסְכַּת סְכָה', וְכֵן כָּל אֶחָד כְּפִי הַמִּסְכָּתָא
שֶׁלוֹ, וּמוֹבָא בְּהַקְדָּמַת הַתְּקוּנֵי זֶהר (דף יד): מֵאֵן דִּיִּרִית מִסְכָּתָא חֲדָא,
יְהִיבָנָא לָהּ עַלְמָא חֲדָא [מִי שֶׁזוֹכֶה לְסִיִּים מִסְכַּת אַחַת, נוֹתֵנִים לוֹ
עוֹלָם אֶחָד]; וְעַל-כֵּן כְּדָאֵי לָךְ לְהַכְנִים אֶת עַצְמְךָ בְּאִיזוֹ מִסְכָּתָא,
וּתְחַדֵּשׁ בָּהּ חֲדוּשִׁים, וּתְלַקֵּט לְקוּטִים עַל מִסְכָּתָא זֶה, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ
מְאֹד מְאֹד.

אוֹדוֹת שֶׁאֵתָּה רוֹצֵה לְרוּץ עַל הַרְחוּבוֹת וְכוּ', תִּדְעַ כְּשִׁמוּהַרְנֵי תִּתֵּן
ו"ל זָכָה לְשִׁמְעַ פַּעַם הָרִאשׁוֹנָה מִרַבְּנוּ ו"ל אֶת הָעֲנָנִים שֶׁל תְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדוֹת — הַתְּלַהֵב כָּל-כָּךְ, עַד שֶׁרָצָה לְרוּץ עַל כָּל הַרְחוּבוֹת
וְלִצְעַק: גִּינוּאֵלְד וְכוּ', מָה אַתָּם חוֹשְׁבִים, מִדּוּעַ אַתָּם לֹא חוֹזְרִים אֶל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וְתִכְף-וּמְיָד הַתְּחִיל לְרוּץ, וְתַפְסוּ רַבְּנוּ ו"ל,
וְאָמַר לוֹ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "שְׂטִי דוּ וְנִעְסַט נִישְׁט פּוֹיִלְעֵן" [עַמַּד, כִּי לֹא

תִּפְעַל כָּלֵל]; כֵּן הוּא בְּעִנְיָנִיךָ, בְּוִדְאֵי מַה שְּׁקוֹרָה הַיּוֹם בְּעִנְיָן הַפְּרִיצוֹת — זֶה אֵים וְנוֹרָא, אָבֵל בְּדִרְךָ שְׁאֵתָה רוֹצֵה לִילֵךְ בָּהּ, לֹא תוּכַל לַעֲצֹר אֶת הַיִּצָּר הָרַע... כִּי הַיִּצָּר הָרַע הוּא יוֹתֵר חֲזָק מִמֶּךָ, וַיֵּשׁ לוֹ יוֹתֵר הַרְבֵּה תַחְבוּלוֹת מִמֶּךָ... וְעַל-כֵּן זֶה בְּעִצְמוֹ שְׁאֵתָה רוֹצֵה לְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלֶךָ, זֶה בְּעִצְמוֹ עֲצַת הַיִּצָּר.

וְעַל-כֵּן תַּכְנִיס אֶת עֲצֻמְךָ בְּאִיזוֹ מִסְכָּתָא, וְהִיָּה טוֹב בְּשָׁבִיל שְׂרֵשׁ נִשְׁמַתְךָ — מִסְכַּת סְפָה, וְתִלְמַד בְּתַתְּמָדָה רַבָּה, וְאִז אֲשַׁתֵּךְ וְחַמִּיךָ יִרְאוּ שְׁאֵתָה בֵּן תּוֹרָה, וְיִתְחִילוּ לְכַבֵּד אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵתָה בֹא מִמְשַׁפְּחָה לִיטְאִית, שֶׁהֵם בְּנֵי תּוֹרָה, וְכִשְׂיִרְאוּ אִיךָ שֶׁהִתְחַתָּן וְהִבְעֵל כָּל-כֶּף מִתְמַסֵּר לְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וּמַה גַּם שְׁמַחְדֵּשׁ חֲדוּשִׁים, אִז מִמִּילָא יַעֲזֹבוּ אֶת עִנְיָן בְּרִסְלָב הַצְּדָה, וּבִקְאֵת כָּל הַמַּחְלוּקָת שְׂיֵשׁ עַל בְּרִסְלָב, זֶה רַק מִחֲמַת שֶׁהֵם בְּעִצְמָם גּוֹרְמִים לְהִבְיֵא עֲלֵיהֶם מַחְלָקָת, כִּי מַה לַעֲשׂוֹת? כִּי יֵשׁ תַּלְמִידִים שְׁלֹא שָׁמְשׁוּ כָּל צָרְכָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה בֹא לָהֶם מַה שְּׁבֹא וְכוּ' וְכוּ', וְהֵם אֲשֶׁר גּוֹרְמִים אֶת כָּל הַשֵּׁם רַע שְׂיִוְצֵא עַל בְּרִסְלָב, וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה זֹאת, יְדִידֵי הַיָּקָר! וְתַצִּיֵּת אוֹתִי, וְתַכְנִיס אֶת עֲצֻמְךָ בְּאִיזוֹ מִסְכָּתָא, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

בְּעִנְיָן אֲשַׁתֵּךְ, אֵתָה צְרִיף לְשַׁמְחָה מְאֹד מְאֹד, כִּי 'אִשָּׁה — בְּעֵלָה מְשַׁמְחָה' (ראש השנה ו:); וְצְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקָּר מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׂיָכוֹ כִּי הֵיכִי דַתְתַּעֲתְרוּ [תַּכְּבְּדוּ וְתִיַקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְעֲשְׂרוּ]; וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּיִטִּי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט), כִּי עֲקָר הָעֲשִׂירוֹת בָּאָה עַל-יְדֵי הָאִשָּׁה וְכוּ', עֵינֵן שָׁם; וְכֵן הִזְהִירָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקָּר אֶת אֲשֶׁתוֹ, וְאָמַר, שְׁהִסְמִיךְ-מ"ם לְקַח אֶת עֲצֻמוֹ עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים לְקַלְקֵל בֵּינֵיהֶם אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית, כְּדִי לְהַכְשִׁילָם בַּפְּגָם-הַבְּרִית, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל שְׁלוֹם-בֵּית (עֵינֵן שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד); וְעַל-כֵּן, לְדַעֲתִי, עֲשֵׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלִתְךָ לְשָׁנוֹת אֶת כָּל הַנְּהַגוֹתֶיךָ עִם אֲשַׁתְךָ, וְתַחֲזֹקָה וְתִשְׁמָחָה, וְתַהֲיֵה עִמָּה בְּאַהֲבָה, אַחֲנָה וְרַעוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם קְרוֹב לְכַבּוֹת, וְתוּכַל לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּהִרְחֵבַת הַדַּעַת. כִּי הַפְּחַד שְׁאֵתָה כָּל-כֶּף מִפְּחַד מֵאֲשַׁתְךָ, זֶה גּוֹרֵם לְבַלְבֵּל אֶת מַחְדָּךְ לְגַמְרֵי,

וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה אַתָּה צָרִיף דְּבַר כְּנֹה לַפְּחֹד כָּל-כֶּף מֵאֲשֶׁתְּךָ...
 צָרִיכִים לַפְּחֹד רַק מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵת הָאִשָּׁה צָרִיכִים לְאַהֵב,
 לָמָּה? כִּי הִיא מְצֹנָה כְּמוֹ שְׁאֵר הַמְצֹנֹת, שְׂצֹנָנוּ הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ,
 וְכִמוֹ שְׂצָרִיכִים לְאַהֵב אֵת כָּל מְצֹנָה וּמְצֹנָה, צָרִיכִים לְאַהֵב אֵת
 הָאִשָּׁה גַם-כֵּן, מִחֲמַת הַמְצֹנָה שְׂצֹנָה הֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ הָאֲהָבָה
 תִּהְיֶה אֲהָבָה נְצִחִית, וְהַשְׂמֻחָה הִיא שְׂמֻחָה נְצִחִית. לֹא-כֵן אִם יֵשׁ
 אֲהָבָה גְּשָׁמִית, לְבִסּוּף מִתְקַרְרֶת הָאֲהָבָה. וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהִנְהִיג
 בֵּית רַק כְּפִי דְרַכֵּי הַתּוֹרָה, וְאִזּוֹ הָאֲהָבָה — תּוֹרְדִיג'ע אֲהָבָה, וְהַבֵּית
 אִיזוֹ אַ תּוֹרְדִיג'ע שְׂטוֹב, וְזֶה צָרִיכִים לְחַקֵּק הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, וְזוֹ דַעַת
 רַבְּנוּ ו"ל.

רָאָה לְהִתְמַיֵּד הַרְבֵּה בְּחַמֵּשׁ וְרִש"י, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ שְׁבוּעַ אֶחָד,
 שְׁלֹא תִלְמַד 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם' עִם פְּרוּשׁ רִש"י, וְאַתָּה כָּכֵר
 יָכוֹל לְהִתְחִיל מִיּוֹם רֵאשׁוֹן, כְּמוֹבֵא בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, אֲשֶׁר מִיּוֹם רֵאשׁוֹן
 וְאֵילָף לְקָרוֹת עִם הַצְּבוּר, וְזוֹ סִגְלָה לְיִרְאֵת שְׂמַיִם. וּמִי שְׂמַתְמִיד
 בְּרִש"י הֶקְדוּשׁ עַל הַחַמֵּשׁ, הוּא קוֹנֵה הַרְבֵּה קְנִינֵי תּוֹרָה, כִּי רַב קְנִינֵי
 תּוֹרָה תְּלוּיִים בְּרִש"י עַל הַתּוֹרָה, וְעַל-כֵּן הַתְּמִיד בְּכָל יוֹם בְּחַמֵּשׁ
 וְרִש"י עִם הַתַּרְגוּם, בְּאֶפֶן שְׁבֻכָּל שְׁבוּעַ תַּסִּיִם אֵת כָּל פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ
 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם' עִם פְּרוּשׁ רִש"י.

מְלַבֵּד זֹאת רָאָה לְהַכְנִיֵס אֵת עֲצֻמָּה בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה, שְׂתַתְּפִלֵּל
 מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא שְׁחֲרִית — מַה שְׂיֹתֵר מִקְדָּם, מְנַחָה — מַה
 שְׂיֹתֵר מִקְדָּם, מְעָרִיב — מַה שְׂיֹתֵר מִקְדָּם, מְלָה בְּמִלָּה מִתּוֹךְ
 הַסְּדוּר דִּיקָא, וְאִזּוֹ תַּרְגִּישׁ כָּל מִינֵי נַעַם בְּחַיִּיף.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשְּׂמַיִם...

י"ט תקמד.

בְּצִוְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר בֵּא, ה' שְׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל דִּידֵי הַיְקָר לִי
 מֵאֵד ... גְּרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַהִזְמָנָה לַחֲתֹנָה, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי, שְׂאֵתָה כָּבֵד אוֹחֹז כָּאֵן — אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְעַקֵּר שְׂמֵחָתִי — שְׂהַצְלָתִי לָךְ אֶת הַשְּׂדוּדָה, כִּי בְּאֵמֶת הוּא בְּחֹר טוֹב, אֶךְ אַתֶּם צְרִיכִים לְהַבִּין אֶת הַמְּנַטְלִיּוֹת הָאֲמֵרִיקָאִית, שְׂזוּ מְנַטְלִיּוֹת אַחֲרֵת לְגַמְרֵי מֵהָאַרְץ, וְצְרִיכִים לְדוֹן אוֹתֶם לְכַף זְכוּת, כִּי זֶה טְבַעַם וְכוּ'.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר לְעֵבֵד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרֵת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְרִירוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאָדָם נוֹפֵל בְּקִטְנוֹת וּבְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת מְדֵי פַעַם בְּפַעַם, וְהוּא בְּעֲצָמוֹ אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה סוֹחֵב אוֹתוֹ לְעֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, אֲשֶׁר דְּבָר זֶה נִמְשָׁף מְעוֹנוֹתָיו שֶׁל הָאָדָם, כִּי עַל-יְדֵי הָעוֹנוֹת, הָאָדָם בּוֹרֵא קְלָפוֹת וּמְשַׁחִיתִים, שְׂסוֹחֵבִים אוֹתוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמְרִירוֹת, וְעַל-פֶּן מִי שְׂרוּצָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה, עָלָיו לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְיִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִיּוֹ אֲפָנִים שְׂבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, הֵן שְׂיִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְשִׁיר בֵּינוֹ לְבִין עֲצָמוֹ אֶת הַנְּגוּן שֶׁל שְׂמֵחָה, וְהֵן שְׂדוּן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, וּבְכַרְט אֶת אֲשֶׁתוֹ וְאֶת יְלָדָיו, וְיִסְתַּפֵּל עֲלֵיהֶם בְּעֵין הָאֵמֶת, וְיִבְקֹשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיֵאֵהֵב אוֹתֶם, כִּי הַרְבֵּה פְּעָמִים נִכְנָסֶת בְּלֵב הָאָדָם אֵיזוֹ קִנְאָה וְשִׁנְאָה עַל אֲשֶׁתוֹ וְעַל יְלָדָיו מְאִיזוֹ סְבָה שְׂרֵק לֹא תִהְיֶה, וְאֶפְלוֹ שְׂיֵהִיָּה הַצְּדָק עִמּוֹ, כְּגוֹן: שְׂהֵם מְמַרְרִים אֶת חַיָּו וְכִדּוּמָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָסֶת בּוֹ קִנְאָה וְשִׁנְאָה עֲלֵיהֶם, כִּי לֹא יְכוּל לְסַבֵּל אוֹתֶם, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְדוֹן אוֹתֶם לְכַף זְכוּת, וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיֵאֵהֵב אוֹתֶם, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם בְּשׂוֹר מְבַשְּׂרֵי וְנִפְשׁ מְנַפְשֵׁי, כִּי אַחֲרֵת לֹא הִיָּתָה לָהֶם שְׂיִכוּת אֵלֵי, וְעַל-יְדֵי שְׂמִבְקָשִׁים וּמִתְפַּלְלִים לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיֵאֵהֵב אֶת אֲשֶׁתוֹ וְאֶת יְלָדָיו, וְיִסְתַּפֵּל רַק בְּהַטּוֹב בָּהֶם, וְיִשְׁתַּדֵּל לְהַגְבִּיהֶם וְלְהַעֲלוֹתָם וְלְהַרְחִיב אֶת דַּעְתָּם, עַל-יְדֵי-זֶה מְמִילָא תִתְרַחֵב גַּם דַּעְתּוֹ; כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה, כִּי בְּבִית צְרִיכִים לְהַסְתַּפֵּל בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרֵי, צְרִיכִים לְדַעַת, כִּי כָּךְ רָצָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיֵהִיָּה לִי בֵּית כְּזֶה וְכוּ', וְאֶךְ שְׂזֵה כָּל-כָּךְ קָשָׁה לִי לְהַתְמוּדָד עִם חַיֵּי יוֹם וְכוּ' וְכוּ' הָאֵשָׁה וְהַיְלָדִים וְכוּ' וְכוּ', יֵשׁ לִי עֲלֵיהֶם הַרְבֵּה טְעָנוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, וּבְכַרְע

שְׁמִכְנִיסִים אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַסְּפוּר שֶׁל הַבַּיִת, כְּכֹר כֹּל הַבַּיִת מִשְׁתַּנָּה, הֵינּוּ צְרִיכִים לְדַעַת — זֶה הַבֵּן שְׁלִי, וְזוֹ הַבֵּת שְׁלִי, דָּאת כָּכָה וְזָאת כָּכָה, אֲשֶׁתִי כָכָה וְחַמּוֹתִי כָכָה וְכוּ', כָּל אֶחָד כָּפִי בְּחִינָתוֹ, וְעָלִי לְהִתְמוּדָד עִם הַבְּעֵיָה הַזֹּאת שֶׁיֵּשׁ לִי וְכוּ', אֲנִי לֹא יָכוֹל לְכַרַח מִהַמְּצִיאוֹת וְכוּ', כִּי הַמְּצִיאוֹת הֵיא כְּזוֹ וְכוּ', וְאִז כְּשֶׁמְחַדִּיר בְּעֶצְמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹהִים, עוֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. כִּי אֵל תִּשְׁבַּח, שְׁאַנְחֵנוּ לֹא נִשְׁאַרִים פֹּה, הִנֵּה עוֹד מַעֲט יִבְרַחוּ לָנוּ הַשְּׂבָעִים שָׁנָה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְתַן דִּין וְחִשְׁבוֹן לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן כְּדָאִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהַרְגִיל אֶת עֶצְמוֹ לְהִתְבּוֹדָד עִמּוֹ יְתִבְרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת לְעֶצְמוֹ מִשְׁפָּט וְלַצַּחֲקֵי מִהַכֹּל, וְלֹא לְקַחַת שׂוֹם דְּבָר אֶל הַלֵּב, וְאַפְלוּ שָׂזָה כּוֹאֵב כָּל-כָּף וְכוּ' וְכוּ', תִּאֲמִין לִי, אִם מִדְּבִיקִים אֶת עֶצְמוֹ לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְיִוְדָעִים שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה, אִז מַה שֶׁיִּפֶּן לְכָאֵב הַלֵּב וְכוּ', וּמַה שֶׁיִּפֶּן לְהִשְׁבֵּר, כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יְתִבְרַךְ! וְזֶה נִקְרָא חַיִּים גְּצוּחִים, חַיִּים אֲמִתִּים. וּמִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּצוּרָה כְּזוֹ, הוּא נִקְרָא יְהוּדֵי מְעוֹלָם הַבָּא ("א עוֹלָם הַבָּא דִּיגָעֵר אִיד").

תִּאֲמִין לִי, יְדִידֵי הַיִּקְרָא! יְכוּלִים לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם מִמָּשׁ כְּדָגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא, אִם רַק מְכַנִּיסִים בְּעֶצְמוֹ אֶת הַלְמוּד הַזֶּה. וְלַהֲפֹךְ, חֶסֶד-וְשָׁלוֹם, יְכוּלִים לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם חַיִּי גִיְהוֹנוֹם מִמָּשׁ אִם לֹא מְכַנִּיסִים בְּעֶצְמָם אֶת הַלְמוּד הַזֶּה, וְאִי-אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לָזֶה, רַק עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֲמִתִּית אֶל הַצְּדִיקִים, כִּי הַצְּדִיקִים נִקְרָאִים אַחִים, שְׂמֵחַבְרִים וּמְיַחֲדִים כֹּל הָעוֹלָמוֹת — עוֹלָם הַתְּחַתּוֹן וְעוֹלָם הַיְצִירָה עַד אֲצִילוֹת דְּאֲצִילוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַיּוֹת מְקַרֵּב אֶל צְדִיק כְּזֶה, שֶׁהוּא בְּחִינַת אַח. וּמוֹכָא בְּקַהֲלוֹת יַעֲקֹב (עַרְף אַח), שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְבוֹת: אִזֹּר ח'שָׁף, שָׂזָה חֶסֶד וּגְבוּרָה, אִזֹּר זֶה חֶסֶד, וְח'שָׁף זֶה גְבוּרָה, וּמִי מִתְּבַרֵם? הַתְּפָאֶרֶת, שֶׁהוּא הַצְּדִיק. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַיּוֹת מְקַרֵּב אֶל צְדִיק כְּזֶה, שֶׁיְכוּל לְחַבְרוֹ אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וְזוּכָה לְקַשֵּׁר אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן אֶל הָעוֹלָם הַתְּחַתּוֹן, שְׂאִז כֹּל הַחַיִּים שְׁלוֹ יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרַיִם לְגַמְרֵי, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּבָא!

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

כְּפִי הַנִּרְאָה אֲשֶׁבוֹת בְּשֵׁבֶת פְּרִשְׁת יִתְרוּ בְּיַבְנָאֵל, וְיִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂאֵהֶיָה קֹדֶם לְכֵן, זֶה הַכַּל תְּלוּי בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבַּרַךְ אֵיךְ שְׂיִנְהִיג אוֹתִי, וּבּוֹדָאִי אִם אֶהְיֶה בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה אֲז בּוֹמֵן הַחֲתָנָה — אֲשַׁתְּפָהּ בְּשִׁמְחָתָהּ, וּבָאֵם לֹא — אֲשִׁמַּח בְּמִקּוּמִי.

רְאֵה לְמִסֵּר לְאַשְׁתְּךָ וּלְבִתְךָ שֶׁלֹּא יִדְאָגוּ, וְשֶׁהַכַּל יִסְתַּדֵּר, הַעֲקָר שְׂיִקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת. וְטוֹב שֶׁהַבַּת תַּעֲבֹר הַיֵּטֵב עַל קִנְטְרָס: "יּוֹם הַנְּשׂוּאִינ'ן", שְׁשֵׁם יֵשׁ הַנְּהַגוֹת אֵיךְ לְהַתְּנֵהֵג עִם הַחֲמוּת... וְאַקְוֶה עִם הַעֲצוֹת הָאֵלוֹ שֶׁתּוּכַל לְהַסְתַּדֵּר.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקמה.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁמַיִם יִתְבַּרַךְ, יּוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

בְּאַתִּי לְנַחֵם אוֹתְךָ בְּכַרְפַּת אַבְלִים: "הַמְּקוֹם יְנַחֵם אוֹתְךָ בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם", וְאַמְרַתִּי טַעַם: מַה הַלְשׁוֹן "הַמְּקוֹם"? אֲלֹא הָאָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְחַשֵּׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ, וּלְצַיֵּר לְפָנָי עֵינָיו אֶת שֵׁם הַנְּוִי"ה בְּרוּךְ הוּא, וּכְשֶׁנִּפְטָר אֶחָד מִהַמְּשֻׁפָּחָה, שְׂאֲזוּ יִדְאָגוּ כָּל הַמְּשֻׁפָּחָה, וּבְמִקּוֹם דְּאָגָה אֵין הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, וְהַכַּל גַּעְלָם וְנִסְתָּר מִמֶּנּוּ וְכוּ', וְלִכֵּן אוֹמְרִים "הַמְּקוֹם", כִּי הַנְּוִי"ה בְּהַכָּאָה כְּנֹה: "י פַּעַם י", ה' פַּעַם ה', ו' פַּעַם ו', ה' פַּעַם ה' — עוֹלָה "מְקוֹם", הִינּוּ מִי שְׂקִיבֵל, לֹא עָלִינוּ, הַכָּאָה, שְׁנִפְטָר מִיִּשְׁהוּ מִבְּנֵי הַמְּשֻׁפָּחָה וְאֲזוּ דוֹאָג, אֲזִי אוֹמְרִים הַמְּקוֹם"ם דִּיקָא, שֶׁהוּא הַנְּוִי"ה בְּהַסְתַּרְהָ וְכוּ', יְנַח"ם אוֹתְךָ.

ובענין בגדי שבת שקנה לך האב, בוודאי זה שלך ואין להיורשים חלק בזה, וכן ראיתי בשאלות ותשובות "קרני רא"ם" מהגאון רבי רפאל אנקאווא ז"ל, שהיה מגדולי רבני מרוקו, שפסק בן בפרוש בסימן פ"ו, ומאריך שם; אבל היוצא מדינא, מה שעשה האב להבין וזכה בו הבן, אין להיורשים שום זכות בזה.

לא פדאי לריב בשביל ירשה, מה ששייך לך ממילא לא יוכלו לקחת ממך, זה יחזור אליך, אפה צריך רק להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך.

וכן לא פדאי להיות בכעס וכו' עם האחים ואחיות, הגיסים והגיסות וכו', חבל שהמשפחה היקרה תתפרק, תהיה ותרן ומה ששייך אליך לא יוכלו לקחת ממך כלל, וזה אצלי ברור.

הרגל עצמך מהיום להיות מישב בדעתך, ותרכה בשיחה בינך לבין קונך, ואז תראה ישועות גדולות.

הדורש שלומך באהבה רבה...

י"ט תקמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להיות סבלן, פי בנה העולם צריכים הרבה סבלנות. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן קנה), אשר להגיע אל מדת ארך אפים, שהיא מדת הסבלנות, אי אפשר להגיע אליה, אלא על ידי תקוף האמונה, להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, לידע שכל מה שעובר עליו בגשמיות וברוחניות, זה הכל ממנו יתברך, ולכן אסור להכנס בלחץ — זה הדחק, ואסור להיות עצבני ולאבד את עצמו ונתינו.

ולכן איני יודע למה אתה כותב, שאתה נמצא בלחץ תמידי וכו', ואתה מלא פחדים וכו', הרי זה לא יביא אותך לשום דבר, רק להתעצבן יותר ויותר, ולהפגס בלחץ יותר גדול, ועל-כן ראיה לבקש הרבה ממנו יתברך על אמונה, כי ברגע שתהיה לך אמונה ברורה ומזככת בו יתברך, שכל מה שעובר עליך, זהו בחשבון צדק, אזי לא תשבר ולא תפגס בלחץ, אלא תהיה מישב בדעתך.

יש רק עצה אחת לתת לך — להיות רגיל לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשטות גמורה, כאשר ידבר איש אל רעהו.

הדורש שלומך באהבה רבה...

י"ט תקמז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין שמבזים אותך וכו', דע לך, שרפנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ו'): עקר התשובה — לשמע בזיונו ידם וישתק וכו', לא צריכים לענות לכל מי שמבזה אותך וכו', תקבל הכל באהבה לכפרת עוונות וכו', ואם תזכה לזה, אזי תתעלה בתכלית העליה, עד שתהיה נעשה אדם היושב על הפס"א, הינו הפס"א עולה כמספר אלקיים — הטב"ע, הינו כי רב בני-אדם חושבים שהכל טבע, מקרה ומזל, ולכן עובר עליהם מה שעובר, מאחר שתולין הכל במקרה, ונדמה להם שכל דאלים גבר, וכך אחד יכול לעשות מה שהוא רוצה וכו', ומזה בא שיש לבני-אדם פל-כף הרבה צער ועגמת נפש וחלישות הדעת וכו', אבל תכף-ומיד כשאדם יושב ודומם, ואינו משיב למחרפי ולמבזי נפשו, כי הוא יודע שהכל לכל משגח בהשגחתו הפרטית, אזי נעשה בסוד אדם, שהוא הו"ה במלוי אלפין כזה: יו"ד ה"א ו"א ה"א [העולה

בְּמִסְפֵּר אֲדָם], וְנִמְשַׁכֶּת עָלָיו הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרִטִית, וְאָז יֵשׁ לְכָל אוֹיְבָיו וְשׁוֹנְאֵי נַפְשׁוֹ מַפְלָה גְּדוֹלָה, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִכָּל רָע, וְשׁוֹם מִשְׁחִית וְרָשָׁע אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוֹם דְּבָר.

וְלִכֵּן אֵי־עֲצָף וַיְהִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמָּךְ, הַרְגֵּל עֲצָמָךְ לֹא לַעֲנוֹת לְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂמֵבְזָה אוֹתָךְ, רַק תִּתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁפַּח מִהַכֵּל וְכוּ', וְכִף שְׂמֵעֵתִי מִהַרְבֵּ הַחֲסִיד ר' לוי יִצְחָק ו"ל, שְׂכַמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים רָאָה דְבָר זֶה אֲצֵל ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ו"ל, שְׂאֲחָד בְּזָה אוֹתוֹ וְלֹא עָנָה לוֹ, רַק הִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה הָיָה דְבָר פְּלֵא, הִנֵּה הוֹלֵךְ עִמּוֹ וְכוּ', וּפְתָאם אֲחָד מִתְּפָרֵץ עָלָיו בְּזִלְזוּלִים וּבְזִיונוֹת וְכוּ', וְהִנֵּה הוּא כְּבָר מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאִלּוּ הוּא בְּאֲמָצֵעַ הַיַּעַר, וְלֹא שָׁם לֵב כָּלֵל מֵהַ קוֹרָה וְכוּ', מִי הַצּוֹעֵק עָלָיו, מִי הַמְּבַזָּה אוֹתוֹ, וְזֶה הָיָה פְּלֵא בְּעֵינַי ר' לוי יִצְחָק ו"ל, אֵיךְ אָדָם יָכוֹל לְהַשְׁתַּנּוֹת בֵּן רַגַע, הִנֵּה הוּא מְדַבֵּר עִמּוֹ כְּאֲחָד הָאָדָם וְכוּ', וְהִנֵּה אֵיךְ שָׂרָק בְּזוֹ אוֹתוֹ, כְּבָר הַסְּתוּבֵב פָּנָיו אֶל הַקִּיר וְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכַבֵּר לֹא מְעַנֵּן אוֹתוֹ שׁוֹם דְּבָר.

מָה אָמַר לָךְ! זֹהִי נִקְרָאת שְׂלֵמוֹת, וְאֵל זֶה הָאָדָם צָרִיף לְהַשְׁתַּוְּקָק וּלְהַגִּיעַ.

מָה אָמַר לָךְ! זֹו דְּגָמָא קִטְנָה מַה זֶה לְשִׁמְעַ בְּזִיוְנוֹ יְדָם וַיִּשְׁתַּק, וְלֹא לְשִׁים לֵב אֶל כָּל מַה שְּׂסָבִיבוּ, וְזֶה הַבְּטוּל הָאָמְתִי — לְהַכְּלֵל בְּכַבוֹד אֱלֹקֵי.

מָה אָמַר לָךְ! הַתּוֹרָה הַזֹּאת (קָרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ) הִיא תּוֹרָה עֲמֻקָּה עַד מְאֹד, וּבַפְּרָט מִי שְׂזוֹכָה גַם לְלַמֵּד עָלֶיהָ כָּל הַהֲלָכוֹת מ"לְקוּטִי" הַלְּכוֹת", וְאָז יִרְאֶה לְפָנָיו סְגִיָּה עֲמֻקָּה בְּהַשְׁגַּת אֱלֹקוֹת, אֵיךְ לְהִיּוֹת בְּטֵל וּמְבֹטֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וַיִּרְגִּישׁ כָּל מִינֵי עֲרֻבוֹת וּנְעִימוֹת וְכוּ', וַיִּתְעַנֵּג בְּזִיו שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ. וּמַה טוֹב וּמַה נְּעִים, אִם תַּעֲנֵן בְּסִפְרֵי "שְׁפַת הַנְּחַל", מַה שְּׂזוֹכְנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה זֹו, וְתִרְאֶה נִפְלְאוֹת רַבּוֹת.

תַּאֲמִין לִי, שְׂרְאוּי לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שְּׂזוֹכְנֵינוּ לְהַתְּקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ

ו"ל. וכָּבֵר אָמַר (שיחות-הר"ן, סימן קעז): רְאוּי לָכֶם לְשַׁמַּח, שְׂיֵשׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה; וְאָמְרוּ עַל זֶה אֲנָשִׁי שְׁלוּמֵנוּ: אִם לֹא שְׂמֵחִים עִם זֶה, סִימָן שְׂאִין לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים בְּרַבְּנוּ ו"ל. וְלָכֵן רָאָה לְשַׁמַּח עִם רַבְּנוּ ו"ל: "בְּךָ רַבְּנוּ נִגְיֵלָה, בְּךָ רַבְּנוּ וְנִשְׁמַחָה", אֲשֶׁרֵנוּ!

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַמְּכַתֵּב שְׁמֹסֵר לְךָ ...

מָה אָמַר לְךָ! רַבְּנוּ ו"ל מְגַלֵּה לָנוּ (לקוטי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'): הַעֲקָר הוּא אֲמוּנָה, וְצָרִיף לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֶצְמוֹ אֵיף הוּא אוֹחֵז בְּאֲמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוֹבְלֵי חֲלָאִים, שְׁעֵקֶר הַסִּבָּל שְׁלֵהֶם זֶה רַק בְּשִׁבִיל חֲסֵרוֹן אֲמוּנָה, כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי, שְׂמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא חוֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אִזּוּ מִיָּד יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֲנָן (תְּהֵלִים צב, י), וְשׁוּם דְּבָר לֹא יִקְרָה לוֹ, אֲבָל הָאֲמוּנָה צָרִיכָה לְהִיּוֹת בְּרוּרָה וּמְזַכָּכַת לְגַמְרֵי, בְּלִי שׁוּם סִפְקָא וְכוּ'. וּמִסְפָּר, שְׁפַעֵם הַבִּיאוּ סִגֵּי גְהוּר, לֹא עָלִינוּ, אֵל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, וְהִתְחִיל לְבָכוֹת: "רַבִּי, רְאוּ בְּאֵיזָה מַצָּב אָנִי נִמְצָא, אֲבִדְתִּי אֶת הָרְאִיָּה, וּבְבִיתִי מֵר וְצָר לִי עַד מְאֹד, יֵשׁ לִי צָעַר גְּדוֹל בָּנִים וְכוּ', הֵם מְצִיָּקִים וּמְצַעְרִים אוֹתִי וְכוּ', מָה אָנִי עוֹשֶׂה?" אָמַר לוֹ הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע: "תֵּן לִי אֶת יָדְךָ", וְנָתַן לוֹ אֶת יָדוֹ, וְהַכְּנִיסָה הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע יָדוֹ בְּיָדוֹ, וְאָמַר לוֹ: "הִנֵּה הַכְּנִסְתִּי לְךָ מִשְׁהוּ בְּיָד, אֲתָה מֵאֲמִין בְּזֶה?" עָנָה הַסִּגֵּי גְהוּר: "כֵּן, אָנִי מֵאֲמִין", אִזּוּ אָמַר לוֹ הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע: "תִּקַּח אֶת זֶה לְבִיתְךָ, וּתְבַשֵּׁל בְּמִים וְתִשְׁתֶּה, וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה", וְכֵן עָשָׂה. סָגַר אֶת יָדוֹ עַד שֶׁבָּא אֵל בֵּיתוֹ, וּפְתַח יָדוֹ, וְהַכְּנִיסָה בְּמִים, וּבִשַׁל אֶת הַמִּים, וּמֵרַב אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה שֶׁהִיְתָה לוֹ בְּדַבְרֵי הַבְּעַל-שֵׁם-

טוב הקדוש זי"ע, שְׁתֵּה אֶת הַפִּיִּים וּנְתַרְפֵּא, וְהִתְחִיל לְרֹאוֹת כְּאֶחָד
הָאָדָם וּבִאֲמַת לֹא הָיָה בְּיָדוֹ כְּלוּם, רַק כִּף אָמַר לוֹ הַבְּעַל-שֵׁם טוֹב
הַקְדוּשׁ זי"ע, שְׁמַכְנִיס לוֹ מִשְׁהוּ בֵּיד, וְשִׁיחֲזִיק אֶת זֶה עַד שְׁיָבוֹא
אֶל בֵּיתוֹ וְכוּ'), רוֹאִים מְזֶה מֵהִי אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, מֵה זֶה אֲמוּנַת
חֲכָמִים, שְׁכָל-כִּף הָאָמִין בְּדַבְרֵי הַצְּדִיק הַקְדוּשׁ, עַד שֶׁהִתְרַפֵּא לְגַמְרֵי.
וְזֶה מֵה שְׁרַבְנוּ ו"ל אָמַר, שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁסוּבְלִים חֲלָאִים, וְעַקֵּר
הַסֵּבֶל שְׁלָהֶם מִפְּנֵי חֶסְרוֹן אֲמוּנָה.

וְכֵן סִפֵּר הַגָּאוֹן הַצְּדִיק רַבִּי שְׁנִיאֹר וְלָמַן זי"ע בַּעַל "תּוֹרַת
חֶסֶד", שֶׁהָיָה גָּאוֹן עֲצוּם, וְהָיָה תַלְמִידוֹ שֶׁל הַצְּמַח צְדָק זי"ע,
וּבְסוּף יָמָיו זָכָה לְהַעֲלוֹת וּלְהִתְיָשֵׁב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. פַּעַם רָאָה זָקֵן
עוֹלָה עַל הַשִּׁלְחָן וְרוֹקֵד כְּלִיד צְעִיר בְּכַח עֲצוּם: "אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב
חֲלָקְנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ", וְהִזְתָּה פְּלִיאָה בְּעֵינַי כֹּל — מֵה הָיָה לוֹ
לְהִזְקֵן הַזֶּה שְׁכָל-כִּף רוֹקֵד?! וְלָכֵן כְּשֶׁהִפְסִיק, נָגַשׁ אֵלָיו וַיִּשְׁאַל: "תְּגִידוּ לִי
וְלִשְׁמַחָה מֵה זֶה?" עָנָה וְאָמַר לוֹ הַזָּקֵן: "אַתָּם רוֹאִים
אוֹתִי? אֲנִי הֵייתִי עוֹר, וְהוֹלִיכוּ אוֹתִי עַל הַרְחוּב כְּנֶהוּג, וּפְתָאוּם אֲנִי
שׁוֹמֵעַ רַעַשׁ גָּדוֹל אֲנָשִׁים רְצִים וְכוּ', וַיִּשְׁאַלְתִּי אֶת הַמּוֹלִיךְ — מֵה
קוֹרָה שֵׁם? עָנָה וְאָמַר: 'הִנֵּה הַצְּדִיק הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׁלֹמֹה מִקְרָלִין
זי"ע, תַלְמִיד הַמַּגִּיד הַקְדוּשׁ מִמַּעַרְיִט זי"ע הוֹלֵךְ, וְרְצִים אַחֲרָיו
אֲנָשִׁים שְׁיָבְרָךְ אוֹתָם', עֲנִיתִי וְאָמַרְתִּי לְזֶה שְׁמִלְּנָה אוֹתִי: 'תַּעֲשֵׂה
עִמִּי חֶסֶד וְתוֹלִיכְנִי אֵלָיו', וְהִבִּיאֲנִי אֶל הַצְּדִיק, וְהִתְחַלְתִּי לְבָכוֹת,
וְאָמַרְתִּי: 'רַבִּי, מֵה יִהְיֶה עִמָּדִי, אֲנִי סָגִי נְהוּר, וְעוֹלָם חֲשׂוֹף בְּעַדִּי'
וְכוּ' וְכוּ', עָנָה הַצְּדִיק: 'תֹּאמַר לִי, אַתָּה מֵאָמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא
יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת? עֲנִיתִי: 'בְּוַדָּאִי'. וְשׁוֹב שׁוֹאֵל אוֹתִי הַצְּדִיק: 'אַתָּה
מֵאָמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת? עֲנִיתִי וְאָמַרְתִּי: 'בְּוַדָּאִי',
וְהִתְחִיל לְלַטֵּף אֶת פְּנֵי וְאֶת עֵינַי, וּפְתָאֵם הִתְחַלְתִּי לְרֹאוֹת כְּאֶחָד
הָאָדָם, וּבְכָל פַּעַם שְׁאֲנִי נֹזֵר מְזֶה, אֲנִי נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁהִבִּיאֲנִי אֶל צְדִיק קְדוּשׁ כְּזֶה". וְסִיִּים הַזָּקֵן: 'הֵאֵם אֵינִי צָרִיף
לְרִקֵּד?!' רוֹאִים מְזֶה מֵה זֶה צְדִיק! וּמֵה זֶה אֲמוּנַת חֲכָמִים!

וְלָכֵן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזֵק עֲצָמוּ בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיוֹדַע
שֶׁהוּא כֹל יָכוֹל. וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן לג): אֲצַל הָעוֹלָם

הַאֲמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, אַבְל אֲצִלִי אֲמוּנָה הוּא דְבַר גְּדוֹל; וְעַקֵּר הַאֲמוּנָה הוּא בְּתַמִּימוּת וּבַפְּשִׁיטוּת כְּמוֹ שֶׁהֵילָדִים וְהַנְּשִׁים מֵאֲמִינִים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּעֵתִים הַלְלוֹ בְּאֲמוּנַת חֻכְמִים. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח'), שֶׁצָּרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אַחַר הַצְּדִיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי שְׂקָרָנִים, רַמָּאִים וְצַבּוּעִים, שֶׁמְטַעִים אֶת בְּנֵי-אָדָם, וּבְנֵי-אָדָם מְטַעִים עֲצָמָם בָּהֶם וְכוּ' וְכוּ'. וְלִכֵּן צָרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁלֹּא יִטְעוּ אוֹתוֹ בְּנֵי הָעוֹלָם, וְזֶה לֹא בָּא בְּקִלּוֹת לְמַצֵּא אֶת הַצְּדִיק הַגָּאֹן, כִּי כָּל הָעוֹלָם מְבַלְבֵּל וּמְבַהֵל מְאֹד, וּמְטַעִים אֶת בְּנֵי-אָדָם לְגַמְרֵי, וְנִתְקַיְמָה נְבוֹאָת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה ה', כ): "הוֹי הָאוֹמְרִים לְרַע טוֹב" וְכוּ', "שָׁמַיִם אוֹר לְחֹשֶׁךְ" וְכוּ', וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְהַנְּצִל מִקֵּם רַק עַל-יְדֵי תַפְלָה. הַצְּדִיק הַגָּאֹן הוּא הַמְּבַרֵּר אֶת הַאֲמוּנָה הַבְּרוּךְ, שֶׁאָדָם יִרְגִישׁ חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, אִיךָ שֶׁהוּא יִתְבַּרֵּךְ מְחֻדָּשׁ אֶת הַבְּרִיאָה בְּכָל יוֹם, בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ, הִנֵּה אָנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מְחֻדָּשׁ "יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת", הֲאֵם אָנוּ חוֹשְׁבִים מָה אָנוּ אוֹמְרִים? ! הֲרֵי אִם כָּל הָעוֹלָם הִיָּה חֹשֶׁךְ, וְצָרִיכִים לְהִבְיֵא בְּכָל פַּעַם גְּרוֹת, אוֹ לְהַמְשִׁיךְ תְּאוּרָה וְכוּ', כִּמְהַר כִּסֵּף זֶה הִיָּה עוֹלָה? ! כִּמְהַר טְרַחָה הִיָּה צָרִיכִים לְטְרַח? ! וְהִנֵּה פֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאִיר לָנוּ אֶת הָעוֹלָם בְּכָל יוֹם מְחֻדָּשׁ, הֲאֵם יֵשׁ עוֹד חֲדוּשׁ הָעוֹלָם יוֹתֵר מִזֶּה? ! וְזֶה מֶה שֶׁהַצְּדִיק מְכַנֵּס בָּנוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְתַקְרָב אֵלָיו!

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק אֵל תִּפְגַּס בְּלִחְץ, זֶהוּ הַדְּבַר הָאֲחֵרוֹן שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לְהַגִּיעַ אֵלָיו וְכוּ', הַלִּחְץ זֶה הַדְּחָק וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל הַתְּבַטָּא פַּעַם: "אִז עָס

איז גאָהר עַנְק איז מען זיך מְבַטֵּל צום בּוֹרָא כָּל הָעוֹלָמִים" [כְּשֵׁישׁ לְאָדָם דַּחַק גְּדוֹל, אַזִּי מְבַטְלִים עֲצָמָם לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ], וְשָׂאֵל אוֹתוֹ מוֹהַרְנֵת ו"ל: אֵיךְ מְבַטְלִים עֲצָמָם? אָמַר רַבְּנּוּ ו"ל: עַם הַפֶּה וְהַלֵּב, וְסוּגְרִים אֶת הָעֵינַיִם, הִנְנוּ לְסִגוֹר אֶת הָעֵינַיִם מִכָּל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלִדְבַר עֲמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְלֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ כָּלֵל, זֶהוּ הַפְתָּרוֹן.

חָבֵל מְאֹד שְׂאִינְךָ רָגִיל לְדַבֵּר עֲמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת, זֶהוּ הָעֵקֶר בְּדַעַת רַבְּנּוּ ו"ל, וְעַל כָּלֵם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם, רַק שִׂמְחָה, רַק בְּטַחוֹן, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא טוֹב, כְּמוֹ שְׂאוּמֵר רַבְּנּוּ ו"ל (חֲזִי-מוֹהַרְנֵן, סִימָן תנב): גָּאֵט אִיז תְּמִיד גוּט [הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּמִיד טוֹב]; וְלִכֵּן אָסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר.

נָא וְנָא תְּרַחֵם עַל עֲצָמָךְ, וְאַל תִּהְיֶה שְׂבוּר מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, כָּל זְמַן שְׂאִתָּה מַחְזִיק בְּשַׁעֲוֵי תוֹרָה שְׁלָךְ, אִין לָךְ מַה לְהַתְּפַחַד כָּלֵל, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (רִישׁ לְמִי רֵאשׁ הַשְּׁנָה, פֶּרֶק ד', הַלְכָה ח'): כִּיֹּן שְׂקַבְלֵתֶם עַל עֲצָמְכֶם עַל תוֹרָה, מַעֲלָה אָנִי עֲלִיכֶם כְּאֵלוֹ לֹא חֲטַאתֶם מִימֵיכֶם; עֲמַד וּרְאֵה מַה זֶה לְמוּד הַתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲבָל זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּקָבִיעוּת עֲצוּמָה כָּל יוֹם: חֲמֵשׁ וְרִשְׁשִׁי עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבֻעַ, שְׁעוֹר בְּמַשְׁנִיּוֹת כְּפֹה פְּרָקִים, דָּף הַיּוֹמִי גְּמָרָא, וְהָעוֹלָה עַל הַכָּל — הַרְבֵּה שְׁלִחַן עֲרוּךְ, וְעוֹד שְׁעוֹרִים שְׂבוּחֵי חַרִּים לְעֲצָמָם: זֶהר וְתַקּוּנֵים — זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ, סִפְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל — זֶהוּ פְּקוּחַ נַפְשׁ, כִּי בְּלִי זֶה אִין לָנוּ חַיּוֹת כָּלֵל, וְכַתְּבֵי הָאָרִיז"ל — זֶהוּ טוֹב לְנַפְשׁ שְׂמַדְבִּיק אוֹתָהּ אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְיֵשׁ לִי כְּפֹה פְּרוּשִׁים עֲלֵיהֶם (מִי יִתֵּן שְׂאֲזוּכָה פַעַם לְהַדְפִּיסָם).

הַדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ט תקנ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְרַ בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם כֶּסֶף הַפְדִּיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן, וְלֹא יִשְׁמַע עוֹד שׁוֹד וְשׁוֹבֵר בַּגְּבֻלָּךְ כָּלֵל.

בַּעֲנֵן לַמּוֹד רַמְב"ם, אֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹשָׁה לְעֲצֻמוֹ שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּסִפְרֵי הַי"ד הַחֲזָקָה. וְיִדוּעַ, שְׁרַבְנוּ ו'ל אָמַר: כְּשֵׁיבּוֹא מְשִׁיחַ תְּהִיָּה הַלְכָה כְּמוֹ הַרַמְב"ם, וְשִׁיחָה זֶה בְּרוּרָה וְאַמְתִּית, וְשֵׁלֵא יֵאמְרוּ וַיִּסְפְּרוּ אַחֲרַת וְכו'.

שְׁאַלוּ פַּעַם אֶת הַגַּר"א זי"ע: אֵיפֹה מְרַמֵּז הַרַמְב"ם בַּתּוֹרָה, כִּי הָרִי לֵיכָא מִיְלְתָא דְלֹא רְמִיזָא בְּאוּרִיתָא? עֲנָה: בְּפִסּוּק (שְׁמוֹת יא, ט): "רְבוֹת מ'וּפְתִי ב'אֶרֶץ מ'צָרִים", וְיִדוּעַ שְׁהַרַמְב"ם הִיָּה בְּמִצְרַיִם. עַל-כָּל-פָּנִים אִם תּוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לְעֲצֻמְךָ סֻדְר בְּרַמְב"ם — מָה טוֹב וּמָה נָעִים, כִּי זֶהוּ לַמּוֹד מֵתַק לַחֵף, וּפּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם בְּהַרְבֵּה גּוּפֵי תּוֹרָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תקנא.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדְר בַּא, ה' שְׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, שְׁלָנוּ אֵין רַק דְּבָרֵי רַבְנוּ ו'ל, וְאִם הוּא גָּתַן לָנו סֻדְר-דְּרָךְ-הַלְמוּד הַמוּבָא בְּאֶרֶיכוֹת בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן עו, אַזִּי יְכוּלִים כָּלֵם לְקַפֵּץ וְלוֹמַר, שְׁאִינוּ כְּפִשׁוּטוֹ, הַכֵּל הֶבֶל וּרְעוֹת-רוּחַ, דְּבָרֵי רַבְנוּ ו'ל הֵם כְּפִשׁוּטוֹ, בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹקַח אֶת הַשִּׁיחָה הַזֶּה גַּר לְרַגְלָיו, וּמִתְמִיד בַּתּוֹרָה בְּמַקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא וְכו', עַל-פִּי סֻדְר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שְׁל רַבְנוּ ו'ל, בְּלִי שׁוּם חֻכְמוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת כָּלֵל.

תְּהִלָּה לְאֵל, בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" לֹא מְטַעִים אֶת עַצְמָנוּ, אֲדַרְבָּה, כָּל אֵלֹהֵי שְׁחֻלְקִים עָלֵינוּ, עָלֵיהֶם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחומָא בא): וְיֵי לֹו לְבֵית שְׁחֻלוֹנוּ פְּתוּחַ לְתוֹף חֲשָׁף; תְּהִלָּה לְאֵל, לְתַלְמִידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" הַפְּתוּחִים שְׁלָהֶם חֻלוֹנוֹתֵיהֶם פְּתוּחִים לְתוֹף הָאוֹר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תְּקַנֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנֻכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'): הַעֲקָר זֶה אֲמוּנָה, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בְּעַצְמוֹ אִיפֹה מִחֲזִיק בְּאֲמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוּבְלֵי חֲלָאִים, שֶׁכָּל מָה שְּׁסוּבְלִים, זֶה רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן אֲמוּנָה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְהִנֵּה רְאִיתִי בְּסִפֵּר "שִׁפְתֵי אֲמֶת" (וּאֵרָא תַרְל"ד): בְּגָלוֹת זוֹכִינֵי לְאֲמֶת עַל-יְדֵי אֲמוּנָה וְכוּ', כִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁנִקְרָא עֲלֵמָא דְשִׁקְרָא, יֵשׁ הַרְבֵּה שִׁקְרָא לְכָל נִקְדָּה שֶׁל אֲמֶת וְכוּ', כִּי לְכָל נִקְדָּה שֶׁל אֲמֶת, הַשִּׁקְרָא סוּבֵב בְּכָל צֵד, וְעַם כָּל זֹאת עַל-יְדֵי יִגְיעָה נוֹכַל לְמַצֵּא נִקְדָּה שֶׁל אֲמֶת וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

וְהִנֵּה דְבָרִים אֵלֹו יוֹתֵר מוּבְנִים עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'), שְׂאֵי אֲפֻשֶׁר לְהַגִּיעַ אֵל אֲמוּנָה רַק עַל-יְדֵי אֲמֶת, שְׂאֵי אֲפֻשֶׁר לְהַגִּיעַ אֵל זֶה רַק עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֵל הַצְּדִיק, וְכֵן (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קיב), שְׂצָרִיכִים לְדַבֵּר אֲמֶת כְּפִי בְּחִינָתוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקנ"ג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי לך, שאת צריכה לשמר על כבוד בעלך, כי איך שהוא, האשה גם-כן צריכה לכבד את בעלה, כמאמרם ז"ל (פריית כח.): האב קודם לאם בכל מקום, מפני שהוא ואמו חביבים בכבוד אביו, וזה סימן של אשה כשרה. וחכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה; וספר הרב הקדוש רבי אלעזר בן הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע בשבח אמו, שהיתה מעירה את בעלה הקדוש בלשון חן וכו': קום, פמה הרבה נשמות ישראל נמצאות במצוקה, זה בפרנסה, זה בשדוכים וכו', וזה בילדים וכו', ואתה על-ידי תפלתך יכול לפעל אצלו יתברך, ולכן קום גא, בעלי, לתפלה על כלל ישראל, וכה צריכה להתנהג בת ישראל כשרה, אבל לא להתנפל על הבעל בכל יום ובכל שעה וכו', אפלו שהצדק יהיה עמו וכו', עם כל זאת אשה אסור לה להתנפל על בעלה בצורה גסה כמו שאת עושה וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתכניסי בעצמך את ההשגחה פרטית שלו איך שמנהיג את עולמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקנ"ד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֵא תִהְיֶה עֲקָשָׁן עִם אֲשֶׁתְךָ, תִּשְׁתַּדְּל לְוַתֵּר לָהּ וְכוּ', אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהִיא כְּבָר מִתְחַרְטֶט עַל מַעֲשֵׂיָהּ וְכוּ', וְלִכֵּן רָאוּי שֶׁתִּמְחַל לָהּ. אָדָם צָרִיף לִהְיוֹת עָנּוּ בְּבֵיתוֹ יוֹתֵר מִכָּל מְקוֹם, רַק לְהִתְמַיֵּד תָּמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה הַחֲנוּף הַכִּי טוֹב לִילָדִים, שְׂרוּאִים שְׂאֲבִיהֶם תָּמִיד לוֹמֵד תּוֹרָה, וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ בְּטֵל, וְכֵן זֶה טוֹב לְאִשָּׁה, שְׂרוּאָה שֶׁבַעֲלָה הוּא תִלְמִיד־חֶכֶם, וְיוֹשֵׁב תָּמִיד וְלוֹמֵד, וְזֶה יִכְנִיס בָּהּ כְּבוֹד הַתּוֹרָה. מֵה שְׂאִין כֵּן אִם הָאָדָם נוֹהֵג בְּקִלּוֹת רֹאשׁ עִם אִשְׁתּוֹ וְכוּ', עַל־יְדֵי־זֶה הִיא בְּזָה לוֹ בְּלִבָּהּ וְכוּ', וּמִזֶּה יוֹצֵא כָּל הַקְּלוּלִים, שְׂמֻדְבָּרִים כָּל מִינֵי דְבָרִים בְּטָלִים, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת א' ה'): וְאַל תִּרְבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה, שֶׁכָּל הַמִּרְבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה גּוֹרֵם רָעָה לְעֲצָמוֹ, וּבוֹטֵל מִדְּבָרֵי תּוֹרָה, וְסוּפוֹ יוֹרֵשׁ גִּיהֶנָם עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם; כִּי מִתְחִיל רִיב בֵּינֵיהֶם, וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי י, יט): "בְּרִב דְּבָרִים לֹא יִחְדַּל פֶּשַׁע"; וְלִכֵּן רָאֵה מִהִיּוֹם רַק לְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה שְׁעוֹרִים כְּסֻדְרָן: בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בַּהֲרַר וּבַתְּקוּנִים וְכוּ', וְזֶה יִזְכֶּךָ אוֹתְךָ לְגִמְרֵי.

הִנֵּה בְּמָה שֶׁשְּׂאֲלָתָּ מֵה לֹמַר בְּעֵנֶן הַשְּׁעָרוֹת גְּדוּלוֹת, עֵינֵי שִׁיחָה, סְעִיף קָטָן א' (יִוְרָה דְּעָה, סִימָן קעח), דִּלֹּא יִגְדַּל צִיצִית רֹאשׁוֹ הוּא שְׂמֻגְדָּלִין הַשְּׁעָר לְנוֹי וְלִיפֵי כְּמוֹ הַבְּתוּלוֹת, דֶּרֶךְ שִׁחָה וְגִאָּוָה, עֵינֵי שָׁם; וְזֶה מֵה שֶׁהִיּוֹם הוֹלְכִים אֵלּוֹ הַגְּבָרִים עִם שְׁעָרוֹת רֹאשׁ גְּדוּל כְּמוֹ אִשָּׁה, שֶׁזֶה מְנַהֵג גּוֹיִם וּפְחוּתֵי עֲרָף וְכוּ'.

גַּם בְּעֵנֶן בְּגָדִים שְׁחוּרִים וְכוּ', זֶה מוֹבָא שָׁם, סְעִיף קָטָן ג', וְצָבַע הַשְּׁחוּר הוּא דֶּרֶךְ צְנִיעוּת וְהַכְּנָעָה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

הַדְּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה עַד מְאֹד...

י״ט תקנה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד, ואל תתן שהמרה שחורה תתפס אותך וכו', צריכים לעשות כל מיני מאמצים לגרש ממנו את כל הדאגות של הבל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין ק:): לא תעיל דוּיא בלבך, דגברי גיברין קטל דוּיא [לא תכניס דאגה בלבך, כי הרבה אנשים גבורים הרגה הדאגה]; ולכן הדבר הראשון — שצריכים להוציא את כל המחשבות הטורדות וכו', ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן כא): במקום שאדם חושב — שם כל האדם; ולכן מה טוב ומה נעים רק להרגיל עצמו לחשב טוב, ואז תראה איך שיהפך ישתנה לטובה, כי הפל תלוי במח-מחשבה של האדם. ולכן הזהירנו רבנו ז"ל כל-כך על שמירת וקדשת המחשבה.

המאחל לך ברכה והצלחה...

י״ט תקנו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

גא ונא ראה להחדיר בעצמך אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ואין שום טבע, מקרה ומזל כלל, ומה שגדמה לאדם, אשר כל דאלים גבר וכו', זה הפל דמיון אחד גדול וכו', והדמיון הזה הורס את האדם לגמרי, כי נדמה לו, אשר זה יכול לעשות לו

רע וכו', או זה יכול להזיק לו וכו', כל אחד פפי הדמיון שנוכנס בו וכו'. לזאת אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כה): צריך לצאת מהדמיון ולבוא אל השכל, וזה נעשה על-ידי בחינת שמיר שהיא תולעת וכו'. וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא בשלח): ישראל נדמים כתולעת, שגאמר (ישעיה מא, יד): "אל תיראי תולעת יעקב", מה תולעת אין כחה אלא בפיה, כך ישראל אין כחם אלא בפיהם, הינו תפלה והתבודדות, אדם צריך להרגיל עצמו לדבר הרבה עמו תברך, ובוה הוא שובר את לבו האבן, ויוצא מכל הדמיונות, וביא אל המציאות שהוא השכל החיות אלקות המחיה כל דבר, פמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן א'): איש הישראלי צריך להסתכל על השכל שיש בכל דבר, שזה החיות אלקות המחיה כל דבר. נמצא, העקר הוא שיחה בינו לבין קונו, להרגיל עצמו לדבר עמו תברך בלשון שרגיל בה, וזה מקשר ומחבר את הנשמה אליו תברך, ואז רואה איך שהכל זה אלקות, ואלקות זה הכל, והכל תלוי רק בו תברך, ואם אדם צריך משהו, שיבקש רק ממנו תברך, פי הכל תלוי בו. אבל לזאת צריכים אמונה חזקה, שאין בלעדיו תברך כלל, ודומם, צומח, חי, מדבר, שהם לפני מראה עינינו, זה הכל לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, ואז כשהכניס דבר זה בתוך לבו, כל החיים שלו הם פכר חיים אחרים, והוא מלמד בנסיים, שמתנהגים עמו למעלה מהטבע. וזהי מדרגת הצדיקים הגדולים במעלה גוראה ונפלאה מאד, אף שמצד אחד כלם מבזים ומחרפים אותם, ומדברים עליהם כל דבר אסור וכו', ומצד שני הם בטלים ומבטלים לגמרי באין סוף ברוך הוא, עד שאף אחד אינו תופס שהם דבוקים בקביעות בו תברך, ולכן צריכים לשמור מאד מאד לא לזלזל בצדיקים, פי על זה אמרו חכמינו הקדושים (אבות ב, י): והוי זהיר בגחלתן שלא תפנה וכו'. ודבר זה אף אחד אינו תופס שהוא משחק באש שלהבת וכו', ולכן אשרי שגזרה מאד מאד לא להתעסק עם אף אחד, פי לא תדע מי הוא באמת הצדיק הדבוק בו תברך, שכבר כל חיזו דהאי עלמא עבר מלפני עיניו וכו', ומבחוץ אין מכירים את זה כלל, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קטז), שאת הצדיק אי אפשר להפיר מבחוץ כלל, פי הוא נדמה

כְּשֶׁאָר בְּנֵי־אָדָם וְכוּ', אֲבָל הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁלוֹ זֶה עֲגִינֵן אַחַר לְגַמְרֵי וְכוּ'.

עַל־כָּל־פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא, הָעֵקֶר תְּכַנִּיס עֲצָמָךְ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִרְבֶּה בְּתַפְלָה, לְשֹׁבֵר אֶת כַּח הַמְדַמָּה שֶׁלְךָ, עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְהַשְׁכֵּל הָאֲמִתִּי, לִידַע אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם טֹבֵעַ, מְקַרְה וּמְזַל כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְאִז הַחַיִּים שֶׁלְךָ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי מִהַקְצָה אֶל הַקְצָה, וְתִרְגִּישׁ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבַרֵךְ, וְעוֹלָמָךְ תִּרְגִּישׁ בְּחַיִּיךָ.

רְאֵה לְעִינֵי הַרְבֵּה בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָע לְנַפְשְׁךָ, וְתִהְיֶה לְךָ הַתְּחַזְקוֹת עַל כָּל מֵה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תקנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

שָׁמַעְתִּי מֵה שְׁעֵבֵר עָלֶיךָ, שְׁבֹזוֹ אוֹתָךְ כְּאִמְד הַרִיקִים וְכוּ'. מֵה אָמַר לְךָ! אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְדָם וְלִשְׁתַּק לְמַחְרָפֵי וּלְמַבְזֵי נַפְשׁוֹ, כִּי רַבְּנוּ ו'ל אָמַר (לְקוּטִי־מוֹהֲרֵ"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'): עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה — לְשִׁמְעַ בְּזִיוְנוֹ, וַיִּדָּם וַיִּשְׁתַּק; וְזֶה שְׂוֵה יוֹתֵר מִכָּל הַתְּעַנּוּיּוֹת וְהַסְּגוּפִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּמִי שֶׁיְּכֹוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, אֲזִי אֵל רַב טוֹב הַצִּפּוֹן יִזְכֶּה לְהִגִּיעַ, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

וְלָכֵן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה שְׁתַּק שְׁתַּק עַל כָּל הַבְּזִיוּנוֹת שֶׁמַּחְרָפִים וּמַבְזִים אוֹתָךְ, וְאִז תִּזְכֶּה לְהַעֲשׂוֹת אָדָם הַיּוֹשֵׁב עַל הַפֶּסֶא, הֵינּוּ לְהַכְנִיעַ אֶת הַחֹמֶר שֶׁנִּקְרָא הַטֵּב"ע, שֶׁהוּא כְּמִסְפֵּר אֱלֻקִּי"ם, וְתִמְשָׁךְ

פח אָשֶׁר י"ט תקנח — י"ט תקנט בַּנְחַל

עָלִיו הַשְּׁגָחָה שְׁלֵמָה, שֶׁהוּא שֵׁם הַנְּיָה הַנְּיָה הַנְּיָה וְיִהְיֶה, אֲשֶׁרִי לוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בּא, ה' שְׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵינִי מִבִּין לְמָה הַצְּרִיכָה לְהַפְגִּים בְּכּוֹפִים עִם ... הָרִי מוֹהֲרֵנִי וְי"ל אֶמֶר פֶּעַם לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ: דֵּי אֵלֶּע וְוֹאס הָאָבֶן גִּירְעֵדֵט הָאָבֶן זִיף נִישְׁט דָּעֵר הָאֵלְטִין [כָּל אֵלוֹ שְׁנִכְנָסוּ בְּכּוֹפִיִּים עִם הַמְתַּנְגְּדִים לֹא הַחֲזִיקוּ מֵעַמְד], וְלִכֵּן מָה וְלָמָּה צְרִיכִים לְהַפְגִּים עִם הַזִּילֵת בְּכּוֹפִיִּים וְכו', יֵאָחֵז כָּל אֶחָד דִּרְכּוֹ, וְאַנְחֵנוּ גַלְף בְּדֶרֶךְ שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, אֲשֶׁר זֶה נִקְרָאת הַתְּבוּדוֹת, וְיִמִּי שְׁמַרְגִּיל עֲצָמוּ בְּזֶה, הוּא הָאָדָם הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיָּו, אֲשֶׁרִי לוֹ!

וְעַל־כֵּן מָה אַתָּה צְרִיךְ לְהַפְגִּים בְּכּוֹפִיִּים? ! יֵאָחֵז כָּל אֶחָד דִּרְכּוֹ, וְאַנְחֵנוּ נִמְשִׁיךְ בְּדֶרֶךְ הַתָּם שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְנִרְאֶה לְכַסּוֹף דְּבַר מִי יָקוּם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בּא, ה' שְׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ זְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתַי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לָךְ, אֲשֶׁר עֲנִין רוֹחְנֵי הַמִּתְלַבֵּשׁ בְּגַשְׁמִי, זוֹ אַחַת מֵהַפְּלִיאוֹת
הַכִּי גְדוֹלוֹת, שְׁשׂוּכֵל אֲנוּשֵׁי אֵי אֶפְשֶׁר לְהַבִּינָהּ, וְלָכֵן קָשָׁה לְהַשִּׁיג
וְלִתְפֹס מֵהוּ צְדִיק וְכוּ', מִי הוּא צְדִיק וְכוּ', הֲלֹא מִבְּחוּץ הוּא נִרְאֶה
אָדָם כְּשֶׁאֵר בְּנֵי-אָדָם, בְּלִי שׁוּם הַפְּרֵשׁ כָּלֵל, עִם כָּל זֹאת בְּפִנְיֵימִיּוֹתָיו
הוּא עֲנִין אַחַר לְגַמְרֵי, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ יו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב',
סִימָן קט"ז); וְלָכֵן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, שְׁשֵׁם שׁוֹרְהַ הַשְּׂכִינָה, אֵי אֶפְשֶׁר לְהַבִּין
אֶת זֶה, הֲרֵי כְּפִי שֶׁפָּרְשׁוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּמַסְכַּת מִדּוֹת, וְכֵן בְּשֶׁאֵר
חֻלְקֵי קְדוּשִׁים, עֲנִינִים וּמְשֻׁגְּמִים שֶׁל פְּרֻטֵי בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וּפְרֻטֵי הַכְּלִים
וּפְרֻטֵי הַקְּרָבָנוֹת וְכוּ', אֵיךְ כָּלֵם הָיוּ כְּלִים לְהַמְשִׁיךְ רוֹחְנֵיּוֹת לְזֶה
הָעוֹלָם וְכוּ', דְּבָרִים אֵלּוּ קָשָׁה לְהַבִּינֵם בְּשׂוּכֵל אֲנוּשֵׁי, וְכֵן קָשָׁה
לְהַסְבִּירָם, וְזֶהוּ הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁמְגַלֶּה לָנוּ רַבְּנוּ יו"ל בְּתוֹרוֹתָיו
וְשִׁיחוֹתָיו וְסִפּוּרָיו הַנּוֹרְאִים וְהַנְּפֹלְאִים, עַד שֶׁאֶפִּילוּ קִטְגֵי עֶרְוָה
וּפְחוּתִים כְּמוֹנוּ, תִּהְיֶה לָהֶם אִיזוֹ הַשְּׂגָה בְּמְשֻׁגְּמֵי רוֹחְנֵיּים, אֲשֶׁרֵי עֵין
רְאֵתָה זֹאת!

וְהַעֲנִין הוּא, שְׁרוֹחְנֵיּוֹת אֵינּוּ דְּבַר שְׁבַשְׁמִים, עַד שֶׁקָּשָׁה לְהַבִּינּוּ,
אֲדַרְבָּה הַנְּשֻׁמָּה שֶׁל הָאָדָם הִיא חֶלֶק אֱלוֹן מִמַּעַל מִמַּשׁ, עִם כָּל זֹאת
הִיא מְלַבֶּשֶׁת בְּגוּף גַּשְׁמִי וְחִמְרֵי, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם, שֶׁהֵם כָּל-כָּף
מְגַשְׁמִים וּמְזַהְמִים בְּחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
כְּשֶׁנִּחַפֵּשׁ וְנִבְקֵשׁ גַּם אֲצֵלֶם אֶת נִקְדַּת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתָיו? תִּבְרָךְ —
נִמְצְאָנָה, כִּי כְּתִיב (נִחְמָה ט, ו): "וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלֵם", וּבְלִי
אֱלֹקוֹתָיו? תִּבְרָךְ אֵין קִיּוּם לְשׁוּם דְּבַר, וְזֶה מֵה שֶׁגַּלֶּה לָנוּ רַבְּנוּ יו"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב), שֶׁצְּרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַנִּקְדָּה
טוֹבָה שְׁיֵשׁ בְּכָל אֶחָד. וּבְאֵר מוֹהֲרַנ"ת יו"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, הַשְּׂפָמַת הַבְּקָר,
הַלְכָה א'), אֲשֶׁר הַטוֹב הַזֶּה זֶהוּ בְּעֵצְמוֹ אֱלֹקוֹתָיו? תִּבְרָךְ הַנִּמְצָא אֲצֵל
כָּל אֶחָד, כִּי הַטוֹב זֶהוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה,
ט): "טוֹב הַיְיָ לְכָלֵם", וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי אָדָם שְׁזוֹכֶה לְהַתְּבַוֵּן בְּגִדְלָתוֹ
תִּבְרָךְ, וְאֵיךְ שְׁבַכָּל פְּרֻט מִפְּרֻטֵי הַבְּרִיאָה רַק הוּא תִּבְרָךְ מְחַיֶּה אֶת
הַפְּרֻט מִפְּרֻטֵי הַבְּרִיאָה — הֵן יוֹמֵם, הֵן צוּמֵם, הֵן חַי, הֵן מְדַבֵּר,
וּכְכֹל שֶׁהָאָדָם זוֹכֶה לְהַכְנִים אֶת דַּעְתּוֹ בְּדְבָרִים אֵלּוּ, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה

שְׁמֹדֶכָּה נִפְשׁוּ וְגוֹפּוֹ הַגְּשָׁמִי בְּתַכְלִית הַזְּכוּף, עַד שֶׁמֶהֵפֵךְ אֶת הַגְּשָׁמִי לְרוּחָנִי, וְכֵן הוּא בְּעֵת הָאֲכִילָה, שְׁמֵתְבוֹנֵן בְּאֵלְקוּת הַמְּחִיָּה אֶת הַמַּאֲכָל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים ח, ג): "כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם, כִּי אִם עַל מוֹצֵא פִי הַיּוֹנִי" וְגו', הַיְנוּ הַנִּצּוּץ הָאֱלֹקִי שֶׁיֵּשׁ בְּתוֹךְ הַמַּאֲכָל, וְלִכֵּן מַאֲכָל עוֹלָה כְּמִסְפַּר הַיּוֹנִי אֲדֹנָי, שֶׁעַל יְדוֹ מִתְקַשֵּׁר וּמְתִיחַד גְּשָׁמִי וְרוּחָנִי, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב), שֶׁעַל-יְדֵי אֲכִילָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל נִתְיַחַד קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְשְׁכִינְתָא, וְנַעֲשֶׂה הַיַּחֲוּד הַכִּי עֲלִיּוֹן. וְזוֹהִי מַעֲלַת אֲכִילַת הַצְּדִיקִים הַנְּחָשֶׁבֶת כְּהַקְרַבַת הַקְּרַבְנוֹת, וְכְמוֹ שֶׁשְׂרִי הַקִּדְשׁ הִיָּה דְבַר גְּדוֹל, שֶׁקִּדְשׁ וְטַהַר אֶת הַכֹּהֲנִים הָאוֹכְלִים אֶת הַשְּׁלָמִים וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן מִי שֶׁלֹּקֵחַ שִׁירִים מִשְׂרֵי אֲכִילַת הַצְּדִיק, גַּם-כֵּן בְּקִדְשָׁה עֲלֵאִית, וְלֹא רַק אֲכָל שְׁנֵשְׂאָר מֵהַצְּדִיק יֵשׁ בּוֹ קִדְשָׁה מִיַּחַדָּת, אֲלֵא אֶפְלוּ בְּגִדְיוֹ וְחִפְצָיו, יֵשׁ בְּזֶה קִדְשָׁה עֲלִיּוֹנָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנִּס עֲצָמוֹ בְּעִנְיָנִים אֵלוֹ, וּמְתַבּוֹנֵן בְּפָרְטֵי הַבְּרִיאָה, אֵיף שֶׁהַכֹּל זֶה אֵלְקוּת, וְאֵלְקוּת זֶה הַכֹּל, וְנִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וּמֵאִיר בּוֹ עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֵלְקוּתוֹ יִתְבַּרַךְ, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם דְּמֵי הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוֹ מִמֶּךָ כָּל הַדְּיָנִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

אֵינִי יוֹדֵעַ מָה אַתָּה צְרִיף לְהַתְּפַעֵל מֵאִיזָה רִיק וּפּוֹחַז וְכוּ', מִפְּרָסָם שֶׁל שְׁקָר וְכוּ', שְׂיִוצֵא נִגְדָּךְ עַל אֲשֶׁר אַתָּה מְקַרֵּב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבַּרַךְ וְכוּ', מִי הוּא לְגַמְרִי?! בּוֹר וְעַם הָאָרֶץ שֶׁהַתְּלַבֵּשׁ בְּאֵיצֵטְלֵא דְרַבְּנָן וְכוּ', שְׁקוּרָה עֲצָמוֹ "רַבִּי", הָרִי רַבְּנּוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שֶׁהַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר, אֲסוּר לְקְרוֹתָם

רַבֵּי כָּלֵל, כִּי הֵם אֵינָם אֲשֵׁמִים, יֵשׁ לָהֶם תַּאֲוָה לְזוֹה, אָבֵל אֵלֹו שְׁנוֹתָנִים לָהֶם כַּח, הֵם עֲתִידִים לַתֵּן אֶת הַדִּין עַל זֶה שְׁנוֹתָנִים לָהֶם כַּח וּמִמְשָׁלָה וְכוּ'; וְלָכֵן אֵל תִּבְלָבֵל עֲצָמָךְ מֵהֶם, כִּי כָל-כָּף חָבֵל עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּדוֹר הַזֶּה, שְׁנֹלְכָדִים בַּפְּגָם-הַבְּרִית הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה וְכוּ' וְכוּ', רַק עַל-יְדֵי כָּלֵי מִשְׁחִית, שְׂיֵשׁ כְּהִיּוֹם כָּל מִינֵי זְהָמָה וְלִכְלוּף שֶׁל תְּמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ', וְכֹל הַפְּרִיצוֹת וְהַשְׁקוּץ וְכוּ', שְׁהוֹלְכוֹת כְּהִיּוֹם בְּרִישׁ גָּלִי, כָּל הַקְּלָפוֹת הַגּוֹיּוֹת הַמְּזוֹהְמוֹת וְכוּ', אַזִּי מַה יַּעֲשֶׂה הַבֵּן שְׁלֹא יַחֲטֵא, וְאִין שׁוֹם עֲצָה אַחֲרָת — רַק לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר, עוֹד קֹדֶם שְׁנֹפְתָחוּ לָהֶם הַעֵינַיִם וְכוּ', וְלָכֵן אֲשַׁרְיָךְ שְׂאִתָּה מְקַרֵּב אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֵלָיו יְתִבְרָךְ, וְאִתָּה מְחַזְּקִים וּמְאֱמָצִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׁמְחִים, אָשׁר אִין מְצוּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, וְדָבָר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בַּשָּׁמַיִם, וּבְשִׁבִיל כְּמָה שׁוֹטִים מִמֶּשׁ שְׁנֹקְרָאִים רַבֵּי-לָךְ, וְהוֹלְכִים עִם גְּבוּבִים שְׁחוֹרוֹת וְכוּ' וְכוּ', מֵהֶם אִתָּה צָרִיךְ לְהִתְפַּעֵל?! וְלָכֵן חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד בְּעִבּוּדְתָךְ עִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְאַל תִּתְפַּעֵל מֵאֶף אַחַד בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תַּקסא.

בְּעֹרַת הַשָּׁם יְתִבְרָךְ, יוֹם רַבֵּיעִי לְסֹדֵר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדִל שְׁמִחָתִי, שְׁזַכִּיתִי לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ שְׂאִתָּה מְשַׁמַּחַת וּמְחַזְּקַת אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְכֵן צָרִיךְ לְהִיּוֹת. וּבַפֶּרֶט בְּנִקְדַת הָאֲמוּנָה, אֵל תִּשְׁבְּרִי מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם, וְהוּא בְּרָא אֶת עוֹלָמוֹ וְהוּא מְנַהֵיגוֹ, וְהַכֹּל מִמֶּנּוּ, וְעַל-כֵּן כָּל מַה שְׂאִתָּה צָרִיכָה תִפְנִי רַק אֵלָיו, וְתַהֲיִי רְגִילָה לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יְתִבְרָךְ, כִּי אֲצִלוּ יְתִבְרָךְ מְאֹד יִקְרָה כָּל תְּפִלָּה וְתִפְלָה שְׁעוֹלָה מֵעוֹלָם הַעֲשִׂיָה, וּבַפֶּרֶט תְּפִלַת אִשָּׁה, כִּי אִשָּׁה — דְּמַעוֹתֶיהָ מְצוּיּוֹת (בְּבֹא מְצִיעָא נט.),

וְאָצְלוּ יתְבַרְךָ מְאֹד מְאֹד יָקָר תְּפִלוֹת עִם דְּמָעוֹת, כְּשֶׁאָדָם בָּא וְשׁוֹפֵף שִׁיחַ וּתְפִלָּה אֵלָיו יתְבַרְךָ, וּבֹכָה וּמְבַכָּה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: "אֲנִי הַיְוָנִי" הַיְוֹשִׁיעָה נָא, אֲנִי הַיְוָנִי הַצְּלִיכָה נָא", וּבֹכָה וּמִתְחַנֵּן, שְׂאֵז הוּא יְכוּל לְהַפִּיךְ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ'. וּכְבָר מְצִינֵנו שֶׁהָאִמָּהוּת הִי עֶקְרוֹת, וְעַל-יְדֵי תְּפִלוֹת זְכוּ לְמָה שְׂזָכוּ — לְהַעֲמִיד אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים לֹוּמְדִים כָּל הַלְכוֹת תְּפִלָּה מִתְּפִלוֹתֶיהָ שֶׁל חֲנָה (בְּרֻכּוֹת ל.א.), שֶׁפֶל-כֶּף הַרְבֵּתָהּ לְהַתְּפַלֵּל, עַד שֶׁנִּתְּנָה לָהּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא מִתְּנָה בֵּן כְּזֶה, שֶׁשָּׂשַׁח אֶת הַמֶּלֶךְ הַרְאֵשׁוֹן וְאֶת הַמֶּלֶךְ הָאֲחֵרוֹן, שֶׁהוּא שְׂאוֹל הַמֶּלֶךְ וְדוֹר הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יוֹצֵא מְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ. וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּעִינִית ה.): שֶׁקוֹל שְׂמוּאֵל כְּמִשָּׁה וְאֶהְרֹן, וְלִכְלֵל זֶה זִכְתָּהּ חֲנָה לְבֵן כְּזֶה, רַק עַל-יְדֵי תְּפִלָּה, שֶׁהַרְבֵּתָהּ לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו יתְבַרְךָ, וְעַל-כֵּן גַּם אֶת תְּשֻׁתְּדֵלִי לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו יתְבַרְךָ, וְתַרְגִּילִי אֶת עֲצָמָי לְשׁוֹחַ וְלִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְךָ אֵלָיו יתְבַרְךָ, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ אִמֶץ וְחִזּוּק נֶגֶד כָּל הַקָּמִים עֲלֶיךָ. וְאֲדַרְבֵּה זֶה יִכְנִיס בְּךָ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי לֹא לְפַחַד מֵאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאֵף אֶחָד כָּלֵל. וְאֲדַרְבֵּה, שֶׁיְהִי לְךָ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ גְּדוֹלִים לְחִזּוֹק אֶת שְׂאֵר נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד נִצְרְכוֹת לְחִזּוֹק, תְּדַבְּרֵי עִמָּהֶן מֵאֲמוּנָה וְהַשְּׂמָחָה פְּרֻטִית, וְאִיךָ שֶׁהַכֵּל תְּלוּי רַק בִּיְדֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים שֶׁאֲנוּ סוֹבְלִים מֵהַסֵּמֶךְ-יָמֵם זֶה רַק בְּשִׁבִיל הַנְּסִיוֹן, לְנִסּוֹת אוֹתָנוּ אִיךָ נְחִיזִיק מֵעַמֵּד.

מְאֹד מְאֹד תְּתַאֲזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת עִם בְּעֵלְךָ, כִּי אֶת רוּאָה שֶׁתִּהְיֶה לָּאֵל, הוּא חֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה עַד עֲכָשׁוּ, וַיַּעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁיִּתְעַלֶּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּמַעֲלוֹת הַתּוֹרָה. צְרִיכִים רַק סְבָלָנוּת וּתְפִלָּה, וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׂעָה, וְאֵז תִּרְאִי אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לְךָ עִם בָּנִים חַיִּים וְקָמִים. רַק תְּשֻׁתְּדֵלִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמָחָה הִיא הַיְסוּד בַּחַיִּים, וְאֵף שֶׁאֶת צוֹדְקַת שְׂמִצָּד בְּעֵלְךָ לֹא בָּאָה הַשְּׂמָחָה, אֲלֵא אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַמְּשֻׁמַּחַת בְּבֵית וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי יֵשׁ טְפוּסֵי אֲנָשִׁים כְּאֵלֶּה, שֶׁהָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהַתְּחִיל וְכוּ', וְעַל-כֵּן מֵה בְּכָךְ וְכוּ', אֲדַרְבֵּה "אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר" וְכוּ' (וַיִּקְרָא ב, ב), אִם הֵתְעוֹרְרוּת בָּאָה מֵהָאִשָּׁה, אֵז יוֹלְדֵת בָּנִים זָכָרִים

וכו', ועל-פּן אל תשכרי למה ההתעוררות צריכה להיות רק ממך
 וכו', אדרבה ראי לחזק את בעלך ולאהב אותו יותר ויותר, וזה
 יקרבך יותר להקדוש-ברוך-הוא, וזה יחזירו בתשובה שלמה. ותהלה
 לאל, אתם זוג מתאים, ובעלך הוא בחור נפלא עם לב טוב ומדות
 יקרות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שיפנס יותר בתורה, ועל-ידי-זה
 תצליחו את דרככם תמיד.

נא ונא לא להשכר משום דבר שבעולם, רק תרגילי את עצמך
 לדבר עם נשות אנשי שלומנו, שהן צריכות חזוק, וזה יועיל לך
 וגם להן, העקר לא לפל בדכאון, חס ושלום, ולהשתדל להוציא את
 כל הנשים מהדכאון, פי מחלת הדכאון, זוהי מחלה מאוד מאוד
 ממארת ורצינית, רחמנא לישזבן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתך
 שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי את דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקסב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידי ה'קדוש לי
 מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל התענוג ומשיבת נפש ששאבתי
 ממכתבך, אין לתאר ואין לשער כלל, שעדין אתה מחזיק בתמוך
 למשך את עצמך אליו יתברך למדרגה זו, אשר אין ערך אליה, פי
 סוף כל סוף אין לנו בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, ועל-פּן
 אשרי ואשרי מי שזוכה להחזיק את עצמו היטב בתוך האמונה
 הקדושה. וצריכים תמיד לחפש ולבקש אחריו יתברך, וכמו
 שהזכירנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'), אשר צריך תמיד
 לחפש ולבקש היכן הוא עומד באמונה, פי העקר הוא אמונה, ויש

בְּנֵי-אָדָם שְׂסוּבְלִים חֲלָאִים, וְאִי אֶפְשָׁר לְרַפְאוֹתָם, כִּי כָּל סִבּוֹת
הַמַּחֲלָה הוּא מַחֲמַת חֶסְרוֹן הָאֱמוּנָה, כַּמּוּבָא שָׁם בְּאַרְיֵכוֹת. וַיֵּשׁ
לוֹמֵר שֶׁהַמַּחֲלָה הַזֹּאת הִיא מַחֲלַת הַדְּפָאוֹן, שֶׁהִיא הַמַּחֲלָה הַהוֹרֶסֶת אֶת
הָאָדָם לְגַמְרֵי, כִּי כָּל חוּלָה יָכוֹל לְהִתְרַפְּאוֹת, אֲבָל אֵצֶל כָּל חוּלָה
נִטְפָּלֶת אֵלָיו גַּם מַחֲלַת הַדְּפָאוֹן; כִּי לְמַשָּׁל חוּלָה הַסְּרִטָן (הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ יִשְׁמַר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִזֶּה), אִם אָדָם הָיָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמוֹ
בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, הָיָה יָכוֹל לְהִמְשִׁיךְ כָּךְ שָׁנִים וְלַחֲיֹת, אֲךָ
תַּכְּף-וּמְיָד כְּשִׁמְגָלִים לְאָדָם, שְׂאִיִן לוֹ רְפוּאָה לְמַחֲלָתוֹ, הוּא נוֹפֵל
לְדַפְאוֹן, וְהַדְּפָאוֹן כְּבָר הוֹרֵס לוֹ אֶת כָּל הַחַיִּים, כִּי הַגּוּף שָׁלוֹ כְּבָר
אֵינּוּ יָכוֹל לְהִתְמוּדָד עִם מַצְבוֹ, וְכֵן הוּא בְּכָל מַחֲלָה וּמַחֲלָה, בְּרָגַע
שֶׁאָדָם בָּא לְדַפְאוֹן, זֶה הוֹרֵס לוֹ אֶת הַחַיִּים לְגַמְרֵי. וְעַל-כֵּן הֶעֱקָר
מֵה שְׂצָרִיכִים לְעֵבֶד הוּא עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְשִׂמְחָה תְלוּיָה בְּאֱמוּנָה,
וּכְכֹל שֶׁאָדָם זוֹכֵה לְאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כֵּן הוּא שְׂמִיחַ,
כִּי מֵה יֵשׁ לוֹ לְאַבֵּד בְּזֵה הָעוֹלָם, מֵאַחַר שֶׁסוּף כָּל סוּף מְמִילָא אֲנִי
צָרִיף לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן מֵה לִי לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת
וּבְדַפְאוֹן, אֲנִי כְּבָר חוֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּשֶׁעֲדִין אֲנִי מְסֻתָּבֵב עִם גּוּפִי
הַגִּשְׁמִי בְּזֵה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמֵרִי, אֲנִי כְּבָר חוֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וּמֵה אֲכַפֵּת לִי אִם עֲכָשׁוּ פֹה, וְאַחֲרֵי-כֵן אֶהְיֶה שֵׁם וְכוּ' וְכוּ', אֲצַלִּי
הַכֹּל שְׂוֵה, אִתָּה הוּא קָדָם שֶׁבְּרֵאת הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא מְשַׁבְּרֵאת
הָעוֹלָם, אִתָּה הוּא קָדָם הַבְּרִיאָה, וְאַתָּה הוּא אַחֵר הַבְּרִיאָה, שְׂוֵהוּ
עָקֵר הָאֱמֶת, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ"א):
וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְהִגִּיעַ לְמַדְרַגָּה זוֹ, אִזּוֹ הוּא תָּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחַת, וּמְשַׂמַּח
גַּם אֶת אַחֲרִים, וּבוֹרַח מִכָּל מִינֵי מַחֲלָקֶת וּמְרִיבוֹת, וּבְכַפְרֵט עִם אִשְׁתּוֹ
וּיְלָדָיו, אֲדַרְבֵּה הוּא מְשַׁתְּדֵל לְאַהֲבָה אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו, וְלְאַהֲבָה
אֶת הַשְּׂכֵנִים וְהַחֲבֵרִים, וּמְחַזְּקֵם וּמְעוֹדְדֵם, וּמְכַנְּיָם בְּהֵם תְּקוּהָ,
וְאִשְׁרֵי מִי שְׂוֹכֵה לְהִגִּיעַ לְמַדְרַגָּה זוֹ.

מֵה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הִיָּקָר! הָאָדָם צָרִיף לְהִיּוֹת תָּמִיד נִיחָא, שְׂוֵה
סוּד "וְנַח מְצָא חֵן בְּעֵינֵי הַנְּי"ה" (בְּרֵאשִׁית ו, ח), וּמוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ
ו'ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה שְׂוֹכֵימִים לְקַשֵּׁר
אֶת הַחֲכָמָה עֲלֵאָה לְהַחֲכָמָה תַּתְּאָה, שְׂוֵה בְּחִינַת ח' וּבְחִינַת נ',

וּכְשֶׁנִּתְחַבְּרִים יחד נַעֲשֶׂה חֵן, הִינּוּ אֹרֶךְ הַלְּבָנָה נַעֲשֶׂה כְּאֹרֶךְ הַחִמָּה;
 הַעוֹלָם הַזֶּה נִקְרָא לְבָנָה, וְהַעוֹלָם הַבָּא נִקְרָא שְׁמַשׁ, וְצָרִיכִים לְחַבְּרָם
 יחד, שְׁנֵיהֶם הַחִמָּה עִם הַמְּלָכוֹת, גְּלוּי הַקְּלִיטוֹת עִם הַצְּמִצּוֹם, אֹרֶךְ
 יֶשֶׁר וְאֹרֶךְ חוֹזֵר, וְעַל-כֵּן נַח, עַל-יְדֵי שְׁהִיָּה נִיחָא בְּמַחְשַׁבְתּוֹ, תָּמִיד
 הִיָּה דְבוּק בּוֹ יְתַבְּרֵךְ, אִזְּ בְּרִצּוֹא — זֶה נַח, וְשׁוּב — זֶה חֵן, שְׁנֵיהֶם
 סוּד אֹרֶךְ יֶשֶׁר וְאֹרֶךְ חוֹזֵר; מִצַּד אֹרֶךְ יֶשֶׁר הוּא נִקְרָא נַח — קִדְּם הַנְּיָ,
 שֶׁהוּא הַצְּמִצּוֹם — הַמְּלָכוֹת, וְאַחֲרֵי-כֵן הַח', שֶׁהוּא הַחִמָּה עֲלִיּוֹנָה,
 וּמִצַּד הָאֹרֶךְ חוֹזֵר נַעֲשֶׂה חֵן, קִדְּם הַח' — הַחִמָּה הַעֲלִיּוֹנָה,
 וְאַחֲרֵי-כֵן הַנְּיָ — שֶׁהִיא הַמְּלָכוֹת, הִינּוּ אֶתְעָרוּתָא דְלִתְתָּא וְאֶתְעָרוּתָא
 דְלַעֲיָלָא, שְׁנֵיהֶם כָּל סוּד נַח, וְנַח לְעִילָא וְנַח לְתַתָּא; כִּי הַצְּדִיק הָאָמֵת
 הַזּוֹכֶה לְהִיּוֹת דְבוּק בּוֹ יְתַבְּרֵךְ בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ, וְאִינוּ רוֹאֶה וְאִינוּ שׁוֹמֵעַ
 וְאִינוּ מַרְגִּישׁ מִשׁוּם דְּבָר רַק אֵת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יְתַבְּרֵךְ, הוּא תָּמִיד
 בְּנִיחָא, וְאִף פַּעַם לֹא רַב עִם אִף אֶחָד, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ
 חֵן גְּדוֹל. וְאִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לָזֶה, כִּי אִם עַל-יְדֵי שִׂיחָה בֵּינּוּ לְבִין
 קוֹנּוֹ, לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יְתַבְּרֵךְ, וְלִלְמַד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלְדַבֵּר עִם
 אַחֲיוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלַעֲוֹרְרָם וְלַחְזֹקֵם וְלִאֲמָצֵם. וְזֶה עֵקֶר הַתַּעֲנוּג
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכֶה לְהַגִּיעַ לָזֶה.

מְאֹד מְאֹד רְצִינִי שֶׁתִּקַּח לְעֲצָמְךָ אֵיזֶה חֵבֵר טוֹב, לְלַמֵּד עִמּוֹ
 אֵיזוֹ מִסְכָּתָא בְּעִיּוֹן, הִינּוּ מְלַבֵּד הַשְּׁעוּרִים שְׁלָךְ שְׁיִשׁ לָךְ בְּמִקְרָא,
 מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרַשׁ, שְׁלַחַן עָרוּף, זֶה־רֵךְ וְתַקוּנִים וְכוּ' וְכוּ', שֶׁתִּקְבַּע
 לְעֲצָמְךָ לְלַמֵּד עִם חֵבֵר דֵּף גְּמָרָא, וְעַל-כָּל-פָּנִים עִם פְּרוּשׁ רַש"י בְּכָל
 יוֹם, כְּדֵי שֶׁתּוֹכְלוּ לְהַתְחַזֵּק יחד. וְכֵן טוֹב שֶׁתְּדַבֵּר מִפַּעַם בְּפַעַם עִם
 אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית, וְלַחְזֹקֵם וְלַעֲוֹדְדָם, כִּי
 אָנוּ צָרִיכִים לְחַזֹּק גְּדוֹל, כִּי הַסְּמ"ך-מ"ם אֹרֵב עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד
 בְּכָל נְכָלֵי עֲרַמְמִיּוֹת, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֵת אַחֲרֵים,
 וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שַׁבּוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲנִינֵי.

גַּם רְאֵה לְמַסֵּר לְאִשְׁתְּךָ, שְׁגַם הִיא תְּכַתֵּב מִכְתָּב, וְתִשְׁתַּדֵּל גַּם-כֵּן
 לְדַבֵּר עִם נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְחַזֹּקֵן וְלִאֲמָצֵן וְלַעֲוֹדְדֵן, וְהַקְּדוּשׁ-

ברוך-הוא יֵעֹזֵר, שְׁנוֹזְכָה כְּלָנוּ לְהִתְחַזֵּק. וְהַעֲוֹלָה עַל הַכֹּל — אֲנִי
מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּתְפַּלְּלוּ בְּעַדִּי, שְׁאֲזוּכָה לָבוֹא לְגֹוֵר כְּכֹר לְצִמִּיתוֹת
בְּיַבְנָאֵל.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה כְּכֹר דִּבְרַתִּי עִמָּכֶם בְּהִיּוֹתִי שָׁם, שְׁתִּפְסִיקוּ עִם הַשְּׁגֵעוֹנוֹת
שֶׁל הַקְּלָלוֹת, וּבְכַפְרֵט אֲשַׁתֵּךְ הַבְּטִיחָה לִּי, שְׁלֵא תִקְלַל יוֹתֵר, וְהִנֵּה
הַפְּרַתֶּם אֶת הַשְּׁבוּעָה, וְעַל-כֵּן הִגְנִי נוֹתֵן לָכֶם אֶת הָאֲזוּהָרָה הָאַחֲרוֹנָה,
אִם לֹא תִפְסִיקוּ עִם הַקְּלָלוֹת וְהַזְלוּזִילִים, יִהְיֶה לָכֶם מֵר מְאֹד מְאֹד,
כִּי מִי שְׁמַקְלֵל אֶת זוּלָתוֹ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, הַקְּלָלוֹת נִהְפְּכוֹת עָלָיו
וְעַל יְלָדָיו, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְרַבְּנֵנוּ וְ"ל מְבִיא בְּ"סִפְרָה-הַמִּדּוֹת", אוֹת
קְלָלָה, כִּי מִי שְׁרָגִיל בְּקְלָלָה, בָּא מֵעוֹלָם הַתְּהוֹ, וְזֶה מֵרָאָה אֶת רַע
מִדּוֹתָיו. וְעַל-כֵּן הִיָּה לָנוּ כְּכֹר מִסְפִּיק מִפֶּם, וְרָקוּ אֶתְכֶם מ... וְעַכְשָׁו
בְּאַתֶּם לָנוּ פֹה לְיַבְנָאֵל, וְאִין לָנוּ עֵסֶק עִם אִף אֶחָד רַק אֶתְכֶם, אֶתֶם
מְקַלְלִים יוֹמָם וְלַיְלָה אֲנָשִׁים חַפִּים מִפֶּשַׁע, וְעַל-כֵּן אֲנִי עוֹד פֶּעַם
מְזַהֵיר אֶתְכֶם, אִם לֹא תִפְסִיקוּ אֶת הַקְּלָלוֹת וְהַזְלוּזִילִים, לֹא רַק שְׁאֲנִי
אֲגַרֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁבַכְלָל לֹא תְבוֹאוּ בַתְּחוּמֵי לְגַמְרִי, אֲלֵא תְרָאוּ אִיךָ
סוּף מֵר יִהְיֶה לָכֶם, אִיזוּ דְרָךְ זֶה שְׁאַדָּם יְהוּדִי יִקְלַל אַחֲרֵים, אִם אֶתֶה
לֹא מִשְׁתַּוְּהָ אֶתוֹ, לָךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת אַחֵר, אֲבָל לְעַמֵּד לְפָנַי הַדְּלֵת
וְלְצַרַח, זֶה סִימָן שְׁיֵשׁ פֹּה רוּחַ שְׁטוּת וְשְׁגֵעוֹן גְּכֶנֶס בְּכֶם, וּמָה גַם
שְׁהַקְלָפוֹת מְסוּבְבוֹת אֶתְכֶם; כִּי אִי אֶפְשָׁר לְקַלֵּל רַק מִי שְׁמִסְכָּב עִם
קְלָפוֹת וְסִטְרָא אַחֲרָא. וְעַל-כֵּן אֲנִי מְזַהֵיר אֶתְכֶם שׁוֹב וְשׁוֹב, זֶה הַפֶּעַם
הָאַחֲרוֹנָה אִם לֹא תִתְּנֵנוּ לִי בְּכַתֵּב דְרָךְ פִּקֵּס שְׁאַתֶּם מִפְּסִיקִים לְקַלֵּל,
אֲנִי מְגַרֵשׁ אֶתְכֶם לְגַמְרִי, וְשְׁלֵא תְבוֹאוּ יוֹתֵר בְּפָנַי.

הַכֹּפֵל הָאֲזוּהָרָה אִם אֶתֶם לֹא כּוֹתְבִים לִי בְּכַתֵּב דְרָךְ פִּקֵּס דְאֵר,

שְׁאַתֶּם מִפְּסִיקִים עִם הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁלְכֶם, אֲזַי אֵין לִי שׁוּם עֶסֶק אֶתְכֶם, וְאֵנִי אֲזַהִיר אֶת אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ, שְׁיִנְתְּקוּ כָּל מִינֵי קְשָׁרִים אֶתְכֶם, כִּי אַתֶּם מִתְּנַהֲגִים כְּמַשְׁגָּעִים וּמְטַרְפִּים, כִּי כָּל הַתְּנַהֲגוּתְכֶם זֶהוּ בְּזִיוּן לֹא רַק לְבִרְסָלָב, אֲלֵא לַיהוּדִים דְּתַיִים, אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִקּוּם חִלּוּנִי, וְהֵם מְסַתְּפָלִים אִיךְ נִרְאֶה יְהוּדִי עִם זָקֵן וּפְאוֹת, וְהִנֵּה אִשָּׁה חֲרָדִית עוֹמֶדֶת וּמְקַלְלֶת יוֹמָם וְלַיְלָה, אֵיזוֹ דְרָךְ הִיא זֹ! אֲצַל יְהוּדִים אֲף פַּעַם לֹא קָלְלוּ, וְאִם מְקַלְלִים, כְּנִרְאֶה שֵׁישׁ פֹּה אֵיזוֹ קִלְפָּה בִּינֵיכֶם, וְעַל-כֵּן תְּבַעְרוּ אֶת הַקִּלְפָּה הַזֹּאת כָּל זְמַן שְׁיִכּוּלִים לְבַעֲרָה, וְאֵנִי שׁוֹב וְשׁוֹב מְזַהִיר אֶתְכֶם, תְּכַף-וּמִיד תִּשְׁלַחוּ לִי פִקֵּס בְּחַתִּימַת יָדְכֶם — אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ, שֶׁתְּפַסִּיקוּ מִלְקַלֵּל, וְאִם לֹא, אֵין לְכֶם שׁוּם עֶסֶק אִתִּי יוֹתֵר.

וּבְכָלֵל כָּל הָעֶסֶק עִם אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ, הַחֲנוּף שֶׁלָּהֶם וְהַנְּהֲגָה שֶׁלָּהֶם זֶה מְטַל עָלַי וְלֹא עָלֵיכֶם, אֵל תְּכַנְּסוּ אֶת אַפְכֶם, וְלֹא אֲכַפֶּת לְכֶם אִיךְ הֵם מִתְּנַהֲגִים, וְאִם אַתֶּם מִתְּחִילִים אַתֶּם, אַתֶּם מִתְּחִילִים אִתִּי וְלֹא אַתֶּם, כִּי הֵם כָּלֵם מִתְּנַהֲגִים כְּפִי רְצוֹנִי, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, כָּל אֶחָד מִתְּנַהֲג כְּפִי רְצוֹנִי, רַק אַתֶּם הוֹלְכִים נְגִדִי וְנִגֵּד רְצוֹנִי, וְעַל-כֵּן שׁוֹב פַּעַם אֵנִי מְזַהִיר אֶתְכֶם, כִּי עֲנוּשׁ תַּעֲנִשׁוּ מִן הַשָּׁמַיִם, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקִשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּחֲזְרוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אֲצַלּוּ יִתְבָּרַךְ יְכוּלִים תְּמִיד לְחַזֵּר בַתְּשׁוּבָה, אֲבָל בְּרַגַע שְׁעוֹמְדִים וּמְקַלְלִים יְהוּדִים יוֹמָם וְלַיְלָה, תִּדְעוּ שֶׁחֲרוֹן אֲף ה' יִפֹּל עָלֵיכֶם.

אֵנִי מְקַנֶּה, שֶׁתִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי, וְתַכְּף-וּמִיד תַּחֲתָמוּ לִי עַל הַמְּכַתֵּב, וְתִשְׁלַחוּ לִי בְּפִקֵּס שְׁאַתֶּם מִתְּחַרְטִים.

הַמְּחַכֶּה לְתְּשׁוּבָה מִהִירָה...

י"ט תקסד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר בֵּא, ה' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

את מכתבך קבלתי, איך אוכל להשפיע על ... שיגמור, והאם באמת לא כדאי לגמור את התאורה, הלא הרצפים לא יוכלו לעבוד בקלי אור, ואם-כן זה מספן. האם לקחת בחשבון גם את המדרגות של העזרת נשים!?

בענין הפרסומים שמפרסמים על... זה דבר מאד מאד מספן, ואף אחד אינו תופס, כי משחקים באש שורפת ממש, ויכולה להסתים בשואה רוחנית, רחמנא לצלן... על-כל-פנים בין כך מתפרסם דבר רבנו ז"ל, שהוא אמונה פשוטה בו תברך, ותפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו. יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיתהפך הכל לטובה.

נא לכתב לי בענין הנ"ל, אולי בכל זאת יגמור התאורה, כך ... יעבוד והרצף יגמר לרצף.

המחכה לתשובה...

י"ט תקסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בא, ה' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

עכשו ברגע זה ממש קבלתי את הספר "אוצר הקונטרסים", זה יוצא מהפלה בפיי והדור, בפאר ובשכלול, לא יאמן כי יספר, אני בטוח שהסדרה "אוצר הקונטרסים" תעשה רעש ופעלה גדולה בעולם, ממש הפלא ופלא. ובעצם כל הרעיון ללקט את הקונטרסים בכרך אחד, זה משהו נפלא, פלאי פלאים, ובודאי הקונטרסים האלו הם הם הגאולה האמתית, כי בהתגלות אור רבנו ז"ל, בזה התגלה מלכות שדי בעולם, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתוכל להמשיך להוציא כרך אחר כרך, אין מלים להסביר לך אילו פעלות זה יעשה בעולם, פי אני רואה, בעונותינו הרבים, "משבר גדול שהולך

לקרות לעם ישראל, רחמנא ליצלן", על-ידי כל הפרסומות של הבל
 הבלי הבלים, ופלא שאין מי שיתפס באיזו אש משחקים כאן, אבל
 עלינו לישב בשקט עכשו מפמה טעמים, אבל לבסוף אלו הספרים
 יעשו את הפעלה, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו
 יתברך. ובפרט, אתם שיש לכם חלק בזה, אשרינו ואשריכם!

הקדוש-ברוך-הוא ישמר את עם ישראל, ותתגלה דעת רבנו
 ז"ל בעולם, אשר אין עוד נעם והתחזקות כמו אצל רבנו ז"ל,
 שרוצה לגלות רק את הקדוש-ברוך-הוא, והאדם יחזר רק אליו
 יתברך.

נא ונא אל תעשה כפי שכתבת, מוטב שנהיה מהנרדפים ולא
 מהרודפים, והקדוש-ברוך-הוא עומד על ימינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

את דף חשבון הבנק לא קבלתי, אולי תשלח לי עוד הפעם,
 כי נחויץ לי מאד מאד.

י"ט תקסו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ו' שבט ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע בשורות
 טובות, איך שאת מחזקת את נשות אנשי שלומנו בהרצאת שעורים
 מענייני עצות רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה. כי באמת עליך
 לדעת, אשר על כל אחד ואחד בזה העולם עוברים כל מיני צרות
 ויסורים ובעיות, ועקר הבעיה מפני שאין אדם מכיר את מקומו, כי
 הקדוש-ברוך-הוא ברא את כל בריותיו על מנת שכל אחד ואחד
 יגדל ויצמח, ויוציא פרות ופרי פרות פדגמת אילן, כי האדם עץ
 השדה. האדם נדמה כמו עץ שנוטעים גרעין וכו', ואחר-כך יוצא

עץ, וְהַעֵץ מוֹצִיא עֲנָפִים, וְהָעֲנָפִים עֲלִים, וְעֲלֵיהֶם גְּדִלִים וְצוּמְחִים פְּרוֹת נִפְלְאִים, אֲשֶׁר הַפְּרוֹת הָאֵלוֹ אַחֲר־כֵּן עִם הַגְּרָעִינִים יְכוּלִים לְהִצְמִיחַ עוֹד הַרְבֵּה אֵילָנוֹת. וְזֶה כָּלֵל כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֵׁישׁ בְּכֹל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד יְכוּל לְהַפְּךָ אֶת כָּל הָעוֹלָם וְלְהִבְיֹאוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ. וְעַל-כֵּן הִזְהִירָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵר"ו, חֵלֶק א', סִימָן ה'), שְׂצָרִיף כָּל אֶחָד לוֹמֵר: 'בְּשִׁבְלִי נִבְרָא הָעוֹלָם, וְאִם הָעוֹלָם נִבְרָא בְּשִׁבְלִי, עָלִי לְרֹאוֹת וְלַעֲיֵן בְּכֹל עֵת בְּתַקּוּן הָעוֹלָם, וְלִמְלֵא חֶסֶד וְחֶסֶד הָעוֹלָם, וְלְהַתְּפַלֵּל בְּעִבְרוֹם. וּמִזֶּה אִף אֶחָד אֵינוֹ יְכוּל לְהִתְחַמֵּק, כִּי הַלְּשׁוֹן שֶׁם בְּגִמְרָא הִיא: 'חַיִּב כָּל אָדָם לוֹמֵר בְּשִׁבְלִי נִבְרָא הָעוֹלָם'. זֶה חוֹב עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לוֹמֵר, שֶׁכָּל הָעוֹלָם נִבְרָא בְּשִׁבְלִי, וְאִם הָעוֹלָם נִבְרָא בְּשִׁבְלִי, נִמְצָא, שֵׁישׁ לִי כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ יוֹצְאִים מִן הַכָּלָל לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָם. אִף מַה הַחֲסָרוֹן? שְׂאִין לְאָדָם אִמּוֹן בְּעִצְמוֹ, עַד שֶׁכָּל-כֵּן מִתְרַשֵּׁל, עַד שֶׁאֲפִלוּ מַה שֶׁהוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת, הוּא גַם-כֵּן אֵינוֹ עוֹשֶׂה, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים הַרְבֵּה לְדַבֵּר עַל בְּטָחוֹן עֲצָמִי. וְקִדְּם צְרִיכִים לְהִתְחִיל עִם עֲצָמוֹ, וְעַל-כֵּן רָאִי לְדַעַת מַכַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שֵׁישׁ בָּהּ, וְאֵל תִּתְּבַיְשִׁי לְתַת הַרְצָאוֹת לְנִשְׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ, אֲדַרְבֵּה, תִּתְחִילִי עִם חֲמֵשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּבְּאֲנֶה עֲשֶׂר, וְאַחֲר־כֵּן עֲשָׂרִים וְכוּ' וְכוּ', הַעֲקֹר לֹא לְהִתְפַּחַד לַעֲמֹד לְפָנֵי הַצְּבוּר וְלְדַבֵּר, וְכֵן הַדְּבָר אִם אַתְּ יְכוּלָה לְתַרֵּם לְהִיּוֹת מוֹרָה, אֲדַרְבֵּה, כִּי זֶה מַחְקֵי הַבְּחִירָה, שֶׁהָאָדָם יוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפֶּעַל אֶת רְצוֹנוֹ. וּבְאֵמֶת יֵשׁ לָכֶם כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד, הֵן אַתְּ וְהֵן בְּעֵלְךָ, אִף אִף פֶּעַם לֹא נִצְלַתְּם אֶת זֶה, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְקַחַת אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַדֵּיכֶם. הֵן אֵמֶת כִּי אֵין בְּיַבְנָאֵל עֲדִין הַכֹּל טָרִי, וְעֲדִין יֵשׁ לָנוּ עוֹד הַמּוֹן עֲבוּדָה שֶׁל חֲרִישָׁה וְזָרִיעָה, אֲבָל הַסּוּף יִהְיֶה שֵׁיִצְמַחוּ פֹה פְּרוֹת נִפְלְאִים מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי כְּשֶׁלְעֲצָמִי, עֵינִי וְלִבִּי שְׁבוּרִים כָּל הַיָּמִים, כִּי אֲנִי רוֹצֶה כְּבָר לְצַאֵת מִהַגְּלוּת הַמֶּרֶה הַזֶּה, וְלָבוֹא וְלְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, אִף מִכַּמָּה טַעֲמִים וְסִבּוֹת, עֲדִין נִבְצָר מִמֶּנִּי וְאוֹלֵי אֲנִי צְרִיף עוֹד הַרְבֵּה הַרְבֵּה תְּפִלוֹת. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיעֲזֹר לִי, וְיִחְזֹר וְיַעֲזֹר לִי כָּל יְמֵי חַיִּי.

כָּל מַה שְׁאֲנִי לֹמֵד, אֲנִי רַק מַגִּילָה אֶת דַּעַת רַבְּנֵנוּ וְי"ל, לִי לֹא אֶכְפַּת שׁוּם דְּבָר, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה שׁוּם דְּבָר, רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנֵנוּ וְי"ל בְּעוֹלָם, וְעַל קֶטֶב זֶה כָּל דְּבוּרֵי. וּמִי יִתֶּן, שְׂאֻזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה תְּמִיד, וְאִז טוֹב לִי לְנִצַּח. כִּי בְּאַמַּת הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ וְי"ל יָכוֹל לְהַצִּיל אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁשָּׂם שְׂכָמוֹ לְסֹבֵל וְכוּ', וּמִטָּה שְׂכָם לַעֲזוֹר לָזֶה, וְאִז שְׂכָרוֹ יִהְיֶה כְּפוּל וּמְכָפֵל בְּשָׂמִים, וּבְפָרֵט בְּדוֹר הַזֶּה, שְׂאֻנְחָנוּ רוֹאִים מַה שְׂקוּרָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׂעוֹבָרִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְעַל עֵצָם הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה נִלְחָמִים, עַל פְּשֻׁטוֹת הָאֲמוּנָה צְרִיכִים מִלְחָמָה גְּדוּלָה לְהַשְׂאֵר בָּהּ, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהַפְיֵץ אֶת זֶה עִם כָּל הַכַּחוֹת.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂמְחֵי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאֵל תִּתְבַּיְשֵׁי מֵאַף אֶחָד, אִם רַק תִּהְיֶה לָךְ הַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינָךְ לְבֵין קוֹנֵךְ, לְדַבֵּר וּלְשׁוּחַ לְפָנֵי הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, אִז יִכְנַס בָּךְ אֲמִץ וּבִטְחוֹן עֲצָמִי, וְתוֹכְלִי לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְיִרְוַח לְכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְהַפֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

רְאֵי לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ וּמִמָּשׁ תְּחַיֵּינִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֹד, צְמוּד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

רָאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁפָעוּלָם לְהִיּוֹת
 בְּשִׁמְחָה. וּלְדַעֲתִי, יֵשׁ בְּךָ כַּחוֹת הַנְּפֶשׁ מִיַּחַדִּים, הִיִּיתִי מְצִיעַ לְךָ,
 הִיּוֹת שֶׁהַתְּלַמִּידִים שֶׁל כְּתָה ב' מִיִּשְׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה", תְּלַמִּידִים שֶׁל
 ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, מְשַׁעָה אַרְבַּע עַד אַחַר עֶרְבִית, אֵין עֲלֵיהֶם שׁוּם
 פְּקוּחַ, אוֹלֵי הָיָה טוֹב מְאֹד שְׁאַתָּה תִּקַּח אֶת הַפְּקוּחַ עֲלֵיהֶם, וְתִתְחַיֵּל
 לְלַמֵּד אוֹתָם דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְתִטְבֵּל אֶת זֶה עִם סְפוּרֵי-מַעֲשֵׂיּוֹת שֶׁל
 צִדִּיקִים, וְדְבָרֵי מוֹסֵר וְהִתְחַזְּקוֹת וּבְדִרְךָ אֲרָץ. וַיְמַה גַּם, שְׁתִּקַּח אוֹתָם
 לְהִתְבּוֹדְדוֹת, וְכָךְ שִׁיְהִי תַחַת הַשְּׂגָחָה. וְזֶה יִהְיֶה גַם-כֵּן טוֹב לְךָ, כִּי
 כָּךְ תּוּכַל לְאֵט לְאֵט לְהוֹצִיא אֶת כַּחוֹת הַנְּפֶשׁ שְׁבָךְ, כִּי אַתָּה מְפַחֵד,
 וְאֵין לְךָ שׁוּם אִמָּץ וּבִטְחוֹן עֲצָמִי לְלַמֵּד עִם מְבַגְרִים, וְעַל-כֵּן לְדַעֲתִי,
 תִּתְחַיֵּל עִם הַכְּתָה הַזֹּאת לְדַבֵּר אִתָּם, וְלִסְפֹּר סְפוּרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה
 לְהוֹצִיא אֶת כָּל הַטּוֹב הַגָּנוּז בְּךָ, וְתִשְׁקִיעַ אֶת זֶה בְּיַלְדִים, כִּי מְשַׁעָה
 אַרְבַּע עַד אַחַר עֶרְבִית אֵין עֲלֵיהֶם הַשְּׂגָחָה, וְאַתָּה תִּשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם.
 וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ בְּמִשְׁיְמָה הַזֹּאת, וְזֶה
 יִהְיֶה תּוֹעֶלֶת — הֵן לְךָ, וְהֵן לְיַלְדִים, וְהֵן לְהוֹרִים, וְהֵן לְכֻלָּם.

כְּתִבְתִּי מִכְּתָב לְאִשְׁתְּךָ, לְדַעֲתִי, זֶה גַם נוֹגֵעַ לְךָ, כִּי יֵשׁ לְשִׁנְיָכֶם
 כַּחוֹת עֲצוּמִים, וְאַתָּם יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת זֶה פֶּה בְּיַבְנָאֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

כְּפִי הַנִּרְאָה אֲנִי חוֹזֵר בְּיוֹם שְׁנֵי בְּלִילָה, וְתִכְתָּב לִי מָה אוֹדוֹת
 בְּנֶךְ.

מָאד מָאד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לְסַדֵּר לִי אֶת הַשַּׁעַר
בְּכַנִּיּוֹת לְבֵיתִי, לְהַגְבִּיחַ אֶת זֶה, כִּי אַתָּה מְסַגֵּר טוֹב, וְזוֹ הִיְתָה
עֲבוּדְתְךָ פֶּל הַשָּׁנִים, וּבְכֵן אִם אַתָּה יְכוּל לְסַדֵּר לִי אֶת זֶה, אֶהְיֶה לְךָ
אָסִיר תּוֹרָה מָאד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִפְתַּח לָנוּ אֶת שַׁעַר
הַשָּׁמַיִם, וְתַתְּקַבְּלֵנָה תְּפִלוֹתֵינוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן, וְנִזְכֶּה כְּבָר לְהִיּוֹת
אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים. אָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר
בְּיִשְׁיבָה, וְתִרְוָה רַב גַּחַת מִשְׁנֵי יְלָדֶיךָ ... וְ... שְׂיִחִיו, וְכֵן תִּרְוָה רַב
גַּחַת מִפֶּל יְלָדֶיךָ.

אַקְנֶה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ בְּקִרְוֹב.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תַּקְסֵט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסַדֵּר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גִּירוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, אִם תּוּכַל לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ אֵיזָה שַׁעוֹר,
אֲפִלוּ שַׁעוֹר קָטָן עִם אַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הִנֵּה טוֹב מָאד, כִּי אֲפִלוּ
שְׁלוֹמֵדִים רַק חֲצִי שָׁעָה בַּיּוֹם תּוֹרָה, אֵין לְמַעֲלָה מְזָה, כִּי לְמַעֲלָה
בַּשָּׁמַיִם מָאד מָאד חָשׁוּב לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן אִם אֶפְשָׁר
לְלַמֵּד עִם יְדִידֵינוּ ... אֲפִלוּ חֲצִי שָׁעָה — הִנֵּה טוֹב מָאד, כִּי לְמוֹד
הַתּוֹרָה מַעֲשֶׂר אֶת הָאָדָם.

מָאד מָאד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לְהַרְכִּיב אֶת הַפְּלוֹרוֹסֶנְט
לְמַעֲלָה בַּמִּטְבַּחוֹן וּבַכֶּפֶתָה, בְּאִפְן שְׂיִהְיֶה אוֹר, שְׂיִוְכַלּוּ לְרַצֵּף כְּבָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמִיעַ לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מִמֶּךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִבְּנֶךָ, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִהְיֶה בְּרִיא, וְתִרְוָה לֵב נִחַת מִמֶּנּוּ
וּמְכֹל הַיְלָדִים, וְכֵן אֲשַׁתָּף תִּהְיֶה בְּרִיאָה, וְתַעֲבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת,
אוֹדוֹת הַקְּלָלוֹת וְהַבְּזִיוֹנוֹת, הַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין שְׁקִבְלָתֶם, תִּקְחוּ אֶת
זֶה לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, אֲנִי כָּבֵר סִדְרָתִי שְׂיִהְיֶה בְּשֶׁקֶט, עִם כָּל זֹאת אֶף
פַּעַם לֹא יְכוּלִים לְדַעַת מְאִיפָה זֶה יִצְמַח, וְעַל-כֵּן תִּקְבְּלוּ אֶת זֶה
לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, וְגַם אוֹתִי מְחַרְפִּים וּמְגַדְפִּים, וְאֲנִי שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, כִּי
תִּהְיֶה לְאֵל, אֲנִי צָרִיף לְהִתְעַנּוֹת עַל עֲוֹנוֹתִי, שְׂיִהְיֶה לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת
הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַחֲרוּפִין וְהַגְּדוּפִין.

אוֹדוֹת הַחֹב, מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצַטְעֵר עַל זֶה, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵל בְּכֹל
מִיָּנִי אֲפָנִים לְהִטִּיף לוֹ מוֹסֵר — אֵיךְ הוּא עוֹשֶׂה דָבָר כֵּזֶה.

מֵה טוֹב מֵה נְעִים, אִם תִּקַּח אֶת יְדֵינִי הַיָּקָר ... וְתִלְמַד עִמּוֹ
חֲצִי שָׁעָה בַּיּוֹם דְּבָרֵי אֲגָדָה, כְּגוֹן: 'עֵינַי יַעֲקֹב' וְהִלְכָה מִבֶּן אִישׁ חַי',
וּמִמֶּשׁ תִּקְנִים בְּזֶה מִצְוָה — הֵן לָךְ לְעִצְמָךְ, שְׂתִהְיֶה לָךְ חֲבֵרוֹתָא
בְּלִמּוּד 'בֶּן אִישׁ חַי' וְ'עֵינַי יַעֲקֹב' וְאֲגָדוֹת חֲזו"ל, שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (סְפָרֵי פִרְשַׁת עֲקֵב): רְצוֹנָךְ לְהַכִּיר אֶת קוֹנֵךְ — הַתְּמִיד
בְּאֲגָדָה; וְהֵן שְׂיִהְיֶה טוֹב לוֹ, כִּי פֶשׁוּט הוּא צָרִיף עֲדוּד וְחֲזוּק, כִּי
הוּא אֶף פַּעַם לֹא לְמַד, וּבְזֶה שְׂתִלְמַד עִמּוֹ, מִמֶּשׁ תִּקְנִים מִצְוָה גְּדוּלָה
מְאֹד, כִּי הוּא נִשְׁמָה מְאֹד טוֹבָה; וְעַל-כֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם
אִתָּה יְכוּל לְקַבֵּעַ חֲצִי שָׁעָה בַּיּוֹם לְלַמַּד אִתּוֹ, אֵימָתִי שְׁנוֹחַ לְשִׁנְיֹכֶם,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ בְּזִכּוֹת הַקְּבִיעוֹת עִתִּים לְתוֹרָה, שְׂשִׁשְׁפַע

אֲשֶׁר י"ט תקעא בנחל קה

עליך שפע ברכה והצלחה, ותבשר לי רק בשורות משמחות, ותהיה תמיד עמי בקשר בעולם הזה ובעולם הבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקעא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בא, ו' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מך. ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תהיה
שבור משום דבר כלל, יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, סוף כל
סוף תראה את הנסים נגלים שיעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא; כי
באמת אנחנו חיים רק בנסים, ורואים רק את הטובות והחסדים
שהקדוש-ברוך-הוא עושה עמנו, כי הוא מלא חסד, מלא רחמים.
ימשיך הקדוש-ברוך-הוא עלינו את החסדים והרחמים גמורים
תמיד.

אודות סדר הישיבה, לדעתי, אם הם מתחילים ללמד בעשר
וגמרים באחת, לא צריכים בכלל הפסקה, כי מעשר עד אחת —
זה סף הכל שלש שעות, ולמה הם צריכים הפסקה?! וכן אחר
הצהרים, אם בשעור שלך מתחילים בשעה שלש, הם גם-כן לא
צריכים הפסקה עד מנחה, וזה יפתר הרבה בעיות. ובפרט שבני
השעור שלך כבר יותר גדולים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא,
שנוכל לבצע את זה.

רק חזק ואמץ, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך. ועל
זה צריכים להיות מאד מאד חזק.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת, וְתִכְתֵּב לִי מִכְתָּב דְּרָךְ הַדָּאָר בְּאַרְיֵכוֹת, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּתַחֲלַת הַשָּׁבוּעַ שֶׁלַחְתִּי לָךְ צ'ק בְּעֵבוֹר חֹדֶשׁ שָׁבָט, אֲנִי מְקַנְהָה
שֶׁתּוֹךְ יוֹם יוֹמִים תִּקְבַּל אֶת זֶה בְּתִבְתּוֹת הַדָּאָר שְׁלָךְ.

י"ט תקעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בּא, ו' שָׁבָט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיָּקָר לִי
מְאֹד, ר' ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדֵּר, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה. הֵן אֲמַת שְׁעֵדִין הַיְלָדִים הֵם קָשִׁים, וְצָרִיכִים הַרְבֵּה פְחוֹת
לְהַכְנִיֵס בָּהֶם, אֲבָל זֶה מְשַׁתְּלֵם, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם יִגְדְּלוּ תַלְמִידֵי
חַכְמִים גְּדוֹלִים, צָרִיכִים רַק לְתַפֵּס אוֹתָם בְּיָדַיִם הַיָּטִב הַיָּטִב.

לְדַעֲתִי, אִם הֵם מִתְחִילִים לְלַמֵּד בְּעֵשֶׂר וּגּוֹמְרִים בְּאַחַת, לֹא
צָרִיכִים בְּכָלֵל הַפְּסָקָה, כִּי שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת לֹא צָרִיכִים הַפְּסָקָה, וְכֵן אִם
הֵם חוֹזְרִים בְּשָׁעָה שְׁתַּיִם, אֲזַי עַד שְׁלֹשׁ הֵם לֹא צָרִיכִים הַפְּסָקָה,
וּבְשֹׁלֵשׁ הֵם מִתְפַּלְלִים מְנַחֵה, וְזֶה לּוֹקֵחַ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל עַד שְׁעוֹלִים חֲצִי
שָׁעָה, וְאַתָּם לוֹמְדִים אִתָּם עוֹד חֲצִי שָׁעָה, וּבְשָׁעָה אַרְבַּע יְכַנֵּס יְדֵיךָ
... וְיִתְפַּס אוֹתָם עַד אַחַר עֶרְבִית, וּבְנֵה יִהְיוּ הַיְלָדִים עֲסוּקִים, כִּי אֲנִי
לֹא רוֹצֶה שְׁיִסְתַּוְּכְבוּ לְגַמְרֵי בְּרַחוּבוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד עִם
הַתְּלִמִּידִים, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, רַק תִּהְיֶה

אָשֶׁר י"ט תקעג — י"ט תקעד בַּנְחַל קז

בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂיחָה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׂנֵהֲיָהּ תָּמִיד מְסַבְּבִים עִם שִׂמְחָה.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקעג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבוֹךְ.

אֵל תִּירָאִי וְאֵל תִּפְחָדִי כָּלֵל, רַק תִּמְשִׁיכֵי עִם הַכַּדוּרִים,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִתְבַּטֵּל הַגְּדוּל לְגַמְרִי, וְתַפְטְרֵי מִמֶּנּוּ
לְגַמְרִי, וְתַהֲיֵי בְּרִיאָה.

אוֹדוֹת הַבַּת, כְּנֵאִי לְקַחַת אוֹתָהּ אֶל רוֹפֵא שְׂיִבְדֵק אוֹתָהּ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאַנִּי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ וּבְעֵד הַבַּת, שְׂתַהֲיֵינָה שְׂתִיכֵן בְּרִיאוֹת, וְתַרְוִי
רַב נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים, וְתַהֲיֵי אִמָּא בְּרִיאָה וְסַבְּתָא בְּרִיאָה, וְתַהֲיֵי רַק
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּבֵיתְכֶם.

הִנֵּה טוֹב מְאֹד לְבַדֵּק אֶת הַמְזוּזָה בְּכַנִּיסָה הָרֵאשִׁית מֵהַבֵּית.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקעד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְדַעֲתִי, רְאֵה לְעֵמֶד חֲזָק מְאֹד עַל ... שְׂיִגְמַר גַּם אֶת הַמְדַרְגּוֹת,
וְאֵף שֶׁהוּא מִבְּקֵשׁ עַל זֶה תְּשִׁלוֹם מִיַּחַד, תִּגִּיד שְׂבָאֲמַת זֶה לֹא כְּלוּל

בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אָבֵל שְׁיִגְמֹר אֶת זֶה עֲכָשׁוּ, כִּי אִם מִתְחִילִים לְדַחֹת אֶת
זֶה מִיּוֹם לְיוֹם וּמִשְׁבּוּעַ לְשִׁבּוּעַ, אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֵף פֶּעַם לֹא תִחְזוּר
אוֹתוֹ, וְלָכֵן תִּלְחֹץ עָלָיו שְׁיִגְמֹר עִמָּה, וְכֵן לְהַגְבִּיחַ קִצְתָּ אֶת שְׁנֵי
הַעֲמוּדִים מִצַּד יְמִין.

רַק רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד, וּבִעֵת שְׁיִשׁ לָךְ הַרְצָאָה, לָךְ בְּכַחֲךָ
זֶה וְהוֹשֵׁעַ אֶת יִשְׂרָאֵל, וּתְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית.
וְאוֹדוֹת מֵה שְׁדַבְּרָנוּ דְרָךְ הַטְּלָפוֹן בְּעֵנֶן ... וְכוּ', אַתָּה יָכוֹל לְהַגִּיד
לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ אֶת דַּעְתִּי, אָבֵל לֹא בְּכַתָּב, אָבֵל עִם עֲתוּנָאִים בְּכָלֵל
לֹא כְּדָאִי לְהִתְעַסֵּק, כִּי הֵם סֵתָם רִיקִים וּפּוֹחֲזִים, וְאַפְלוּ שְׁיִבְטִיחוּ לָךְ
מֵה שְׁיִבְטִיחוּ, שְׁלֹא יִלְכְּלוּ וְכוּ', לֹא כְּדָאִי בְּכָלֵל לְהִתְעַסֵּק אִתָּם,
עָלֵינוּ רַק לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר שְׁנִצְלִיחַ בְּדַרְכָּנוּ.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם אִם יְכוּלִים לְסַדֵּר מִשְׁהוּ לְסַגֵּר
בְּבֵית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא" אֶת הַמִּרְתֵּף מֵה שְׁיִוֹתֵר מֵהָר, מֵה טוֹב וּמֵה
נָעִים, וְטוֹב לְקַחַת פּוֹעֵל לְיוֹם, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם אֶת זֶה, כִּי הִיא לֹא מוֹכֵנָה
לְעִשׂוֹת אֶת זֶה, וְגַם לְכַסּוֹת אֶת הַצְּנוּר שֶׁל הַבֵּיּוֹב שְׁעֵשִׂיתֶם, וְחָבֵל
עַל כָּל יוֹם, כִּי דַבְּרָתִי עִם ... וְאוֹמְרָת שְׁבָרְגַע שְׁזֵה גְמוּרָה, אֲנַחְנוּ
יְכוּלִים לְקַבֵּל רְשִׁיוֹן, וְחָבֵל עַל מְמוֹן יִשְׂרָאֵל.

רְאֵה לְדַחֵק עַל ... יַעַן שְׁשַׁלְּמֵת לוֹ, וּבִעֲוַרְתוֹ יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ הַצֶּקֶק
יַעֲבֹר, שְׁיָבִיא אֶת הַבְּלָטוֹת מֵה שְׁיִוֹתֵר מֵהָר, כְּדִי שְׁנוּכַל לְהִתְחַיֵּל
לְרִצָּף שְׁהִילָדִים יוּכְלוּ לְאָכוֹל שְׁמָה.

פֹּה תִקְבַּל כְּמָה מְכַתְּבִים, וְתִמְסֹר אוֹתָם לְיַעֲדָם, רְצִיתִי מְאֹד
לְגַמֵּר עִם הַמְטָבְחוֹן וְעִם הַשְּׁרוּתִים, בְּאִפְּן שְׁהִילָדִים בְּכָלֵל לֹא יִצְאוּ
מֵהַבִּנְיָן, כִּי עֲשִׂיתִי אֶת הַחֲשָׁבוֹן, אֲשֶׁר הֵם בְּכָלֵל לֹא צְרִיכִים הַפְּסָקוֹת
מִעֲשֹׂר עַד אַחַת לֹא צְרִיכִים הַפְּסָקוֹת, וּמִשְׁעָה שְׁתִּים עַד שְׁלֹשׁ גַּם-כֵּן
לֹא צְרִיכִים, וְאַחַר-כֵּן גַּם-כֵּן לֹא צְרִיכִים, וְאֲנִי מְקַוֶּה שֶׁ... יִרְצֶה

לְשׁמֹר אוֹתָם מִשְׁעָה אַרְבַּע עַד אַחַר עֶרְבִית, וְזוֹ תְהִיָּה תוֹעֵלַת גְּדוּלָּה,
שְׁיִלְמַד אוֹתָם וַיִּסְפֹּר לָהֶם סְפוּרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְדוֹת.

י"ט תקעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּא, ו' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלִמִּידֵי "בֵּית
שְׁלֹמֹה" בְּתֵּה ב', הַפֶּתַח שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד הַסָּסְתִּי אִם לִפְתּוֹחַ אֶת הַיְשִׁיבָה אוֹ לֹא, אֲכַל אַחֲרֵי
שֶׁהַהוֹרִים וְשֶׁאֲרָ אֲנִשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְחָפוּ אוֹתִי לְזֶה, פְּתַחְתִּיהָ שׁוֹב. אֲכַל
הַהֲכָרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁזוֹ הִיָּתָה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָּה בְּשִׁבְלִי, כִּי
לְהַחְזִיק יְשִׁיבָה — זֶה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָּה מְאֹד. וְהִנֵּה כָּל כְּוִנָּתִי
שְׁלִבְסוּף תִּזְכּוּ לְהִיּוֹת צְדִיקִים יְרֵאִים וְשְׁלֵמִים, לְזֹאת אֲנִי מְצִיעַ, הִיּוֹת
שְׁאֲתֶם בָּאִים לְתַפְלָה בְּשִׁעָה שְׁמוֹנָה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שְׁאֲתֶם מְתַפְלָלִים מִתּוֹךְ הַסְּדוּר וּבִיְרֵאת שָׁמַיִם, וְאַחֲרֵי הַתַּפְלָה אַתֶּם
הוֹלְכִים לְאָכֹל, וְעַד שְׁאֲתֶם מִתְחִילִים, כְּבָר גַּעֲשֵׂה הַשְּׁעָה עֲשׂוּ,
עַל-כֵּן מִשְׁעָה עֲשׂוּ עַד אַחַת, שְׁאֲתֶם הוֹלְכִים לְאָכֹל אַרְוַחַת צְהָרִים,
אַתֶּם לֹא צְרִיכִים הַפְּסָקָה, כִּי לְשֵׁלֶשׁ שְׁעוֹת לֹא צְרִיכִים הַפְּסָקָה
לְגַמְרֵי, וְאַחֲרֵי-כֵן כְּשֶׁאַתֶּם חוֹזְרִים מִשְׁעָה שְׁתִּים אַחֲרֵי אַרְוַחַת צְהָרִים,
שְׁבִדְרוּ כָּל לֹקַח עֲשָׂרִים דְּקוֹת וַיֵּשׁ לָכֶם זְמַן גַּם-כֵּן לְהַתְאַוָּר, אֲזוֹ
תְּלִמְדוֹ עַד שְׁעָה שְׁלֹשׁ עִם הַרְבֵּי שְׁלָכֶם וְכֵן תְּתַפְלְלוּ מִנְחָה, וְעַד
שְׁמִסְתוֹבְבִים זֶה כְּבָר חֲצִי שְׁעָה, וְתַעֲלוּ לְמַעְלָה בְּשִׁעָה שְׁלֹשׁ וְחֲצִי
וְתִלְמְדוֹ עִם הַרְבֵּי שְׁלָכֶם עַד שְׁעָה אַרְבַּע, וּבְשִׁעָה אַרְבַּע יִכְנֹס אֲצִלְכֶם
ר' ... וְהוּא יְהִיָּה אֲתַכֶּם עַד תְּפִלַּת עֶרְבִית, וַיְדַבֵּר עִמָּכֶם דְּבוּרֵי חֲזוּקָה,
וַיִּלְמַד עִמָּכֶם סְפָרֵי רַבְּנוֹ ו"ל, וְזוֹ תְהִיָּה הַצְּלִיחָה גְּדוּלָּה לָכֶם. וּמְאֹד
מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם שֶׁתְּשַׁתְּפוּ פְּעֵלָה עִמוֹ. וְכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ

וּמִזְהִיר אֶת כָּל אֶחָד מֵהַתְּלִמִּידִים, שְׁלֹא יִסְתַּכְּבוּ בְּרַחוּבוֹת כָּלֵל, וּמִכָּל שֶׁפֶן לֹא לְהִפְגֵּס לְאִיזוֹ מַכְלֵת אוֹ לְאִיזוֹ חַנוּת אַחֲרֶת, וְאֵל תְּבוֹאוּ עִם אוֹפָנִים אֶל הַיְשִׁיבָה, וּבְזֶה תִּצְלִיחוּ.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצִּיתוּ אוֹתִי, וְאֲנִי בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרְךְ שְׁמוֹ, אֶקְנֶה לָכֶם מַתְּנוֹת יְקָרוֹת מֵה שְׁתַּרְצוּ, הָעֵקֶר תַּתְּחִילוּ לְהִיּוֹת יְלָדִים רְצִינָיִים וְלִלְמֹד, וְשִׂיחֵיהֶם לָכֶם דְּרוֹךְ אֶרֶץ, וְלָרֵב טוֹב תִּזְכוּ.

וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד מְעַט בְּעֶרְףְּ שְׁבוּעִים, יִהְיֶה גָמוֹר הַרְצוּף לְמַעֲלָה, וְתוֹכְלוּ כְּבָר לְאָכֵל בְּמַטְבְּחוֹן, כִּי לֹא רְצִיתִי שְׁתַּעֲזְבוּ אֶת הַבְּנִין בְּכָלֵל, אֶלֶּא תִהְיוּ בְּתוֹף הַבְּנִין.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצִּיחוּ בְּלִמּוּדֵיכֶם וּבְמִדּוֹתֵיכֶם, וְתִקְנּוּ מִדּוֹת טוֹבוֹת. וְהָעֵקֶר שְׁתַּצִּיתוּ אוֹתִי חַד מִשְׁמַעִית אֶל כָּל מֵה שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אֲשֶׁר הַכֵּל הוּא רַק לְטוֹבְתְּכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקעו.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרׁ בֵּא, ז' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקְדוּשׁ", הַגְּרָיִם בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אָפָנִים שְׁבָעוּלָם לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, כִּי מְאֹד מְאֹד הִזְהִירֵנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל דְּבַר זֶה. וְכִשְׁיִצָּא מֵעִיר בְּרֶסֶלֶב לְנִסְעַ אֶל עִיר אוֹמֵן לְהִסְתַּלַּק לְעֵילָא וְלְעֵילָא, עָנָה וְאָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "אִם

תְּחִיבֵנוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, עוֹד תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי אֲלֵיכֶם"; וְזֶה אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל, בְּיַדְעוּ לְבִטּוּחַ שֶׁהוּא נוֹסֵעַ לְהַסְתַּלַּק בְּאוֹמֵן, כְּיַדְעוּ אֲצִלְנוּ.

רוֹאִים מִזֶּה, אִיךָ אִם אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מִחִזְיָקִים אֶת עֲצֻמָּם בְּיַחַד, הָרִי מִמְשִׁיכִים אֶת אוֹר נְשֻׁמַּת רַבֵּנוּ ו"ל בִּינְנוּ. וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד נֶגֶד הַסְּתֵת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרוֹצֵה לְנַתֵּק אוֹתָנוּ מִשְׁרַשׁ חַיּוּתָנוּ, וְלְהַכְנִיס פְּרוּדִים בִּינְנוּ. וְעַקֵּר בְּטוּל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הוּא דִּיקָא עַל-יְדֵי הָאֲהָבָה וְאֲחֻדוּת שְׁיֵשׁ בֵּין נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְכַשְׁעָה שְׁנֻשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִחִזְיָקִים אֶת עֲצֻמָּם בְּיַחַד, עַל-יְדֵי-זֶה אֵין שׁוּם אִמָּה וְלִשׁוֹן יְכוּלִים לָהֶם. וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם יוֹדֵעַ זֹאת, וְעַל-כֵּן הוּא עוֹשֶׂה כָּל פְּעַם פְּרוּדִים בֵּין נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לְאִמּוֹת הָעוֹלָם שְׁלִיטָה עָלֵינוּ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהַתְּחִיל מִעֲצֻמָּנוּ, לְרִאוּת שְׁעַל-כָּל-פָּנִים אֲצִלְנוּ תְהִיָּה אֲהָבָה וְאֲחֻוּה וְרַעוּת, וְאֶחָד יְדוֹן אֶת חֲבֵרוֹ לְכַף זְכוּת. וְצָרִיכִים לְהַשְׁקוֹת אֶת כָּל אֵילָן וְאֵילָן, שֶׁהוּא נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (דְּבָרִים כ, טו): "כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׁדָה". וְהַחֲכָם הַנִּיחַ צְנוּאָה לְבָנָיו, שֶׁהַעֲבָדָא שְׁלָכֶם יְהִיָּה לְהַשְׁקוֹת אֵילָנוֹת; אַתֶּם יְכוּלִים לַעֲסֹק בְּפִרְנָסוֹת אַחֲרוֹת גַּם-כֵּן, אֲבָל עַקֵּר הַפִּרְנָסָה שְׁלָכֶם יְהִיָּה לְהַשְׁקוֹת אֵילָנוֹת (עֵין סְפִירוֹת-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה ג' מִהַחֲזָר), אֲשֶׁר הַחֲכָם הַזֶּה סוֹבֵב עַל רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁהַזְּהִיר אֶת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁאַתֶּם יְכוּלִים לַעֲסֹק גַּם בְּפִרְנָסוֹת אַחֲרוֹת, אֲבָל עַקֵּר הַפִּרְנָסָה שְׁלָכֶם יְהִיָּה לְהַשְׁקוֹת אֵילָנוֹת, הֵינּוּ לְהַשְׁקוֹת אֶת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהַתְּדִיר בְּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ תְבַרְךָ, וְלִקְרָבֶם אֵלָיו תְּבַרְךָ, אֲשֶׁר זֶה הִיְסוּד וְהַעֲקָר. וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה גְדֻלָּים וְצוּמְחִים נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. אִךְ הַשְּׂדִים וְהַרוֹחוֹת שְׁלוּחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֵינָם מְנִיחִים לְהַשְׁקוֹת אֶת הָאֵילָנוֹת, וְאֵין שׁוּם עֲצָה אֶלָּא לַעֲשׂוֹת עֲגוּל סָבִיב, בְּכַחֲנִיַת (תְּהִלִּים פט, ט): "וְאֲמוּנָתְךָ סָבִיבוֹתֶיךָ", שְׁצָרִיכִים לַעֲשׂוֹת עֲגוּל סָבִיב, שֶׁהִיא חוֹמָה בְּצוּרָה סָבִיבָנוּ, שְׁלֹא יוּכַל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְהַכְנִיס בִּינְנוּ. וְלְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלַחֲזֹק אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ, וְעַל-יְדֵי שְׁנֵהִיָּה בְּעֲצֻמָּנוּ חִזְקִים בְּאֲמוּנָה, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא יוּכְלוּ לָנוּ שׁוּם שְׂדִים

ורוחות כָּלֵל. וְאֶדְרָבָה, נִזְכָּה לְהִשְׁקוֹת אֶת הָאֵילָנוֹת, וּלְגַדְלָם וּלְטַפְחָם, עַד שֶׁכָּל אֵילָן וְאֵילָן יוֹצֵיא פְּרוֹת מְתוּקִים וְנִעְמִים מְאֹד מְאֹד, שֶׁכָּל זֶה סוֹכֵב עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּשִׁזְזוּכִים לְהִשְׁקוֹת אוֹתָם, וּלְהַחְדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה, עַל-יְדֵי-זֶה גַם הֵם גִּדְּלוּ וְצוּמְחִים וְנִעְשִׂים אֵילָנוֹת רַבְרָבִין. וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲבוֹדַתְנוּ, וּבִפְרָט בְּדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר כָּל מִינֵי שְׁגֵעוֹנוֹת שֶׁנִּדְבְּקוּ בָּאָדָם, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְבַטְלָם, כִּי אִם עַל-יְדֵי הָאֲמוּנָה אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הִסְמִיךְ-מ"ם מְדַבֵּיק בָּאָדָם כָּל מִינֵי שְׁגֵעוֹנוֹת, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְהַפְטִיר מֵהֶם, רַק עַל-יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה, לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֹקוֹת גְּמוּרָה הוּא, אֲשֶׁר מִי שִׁזְזָה לְעַסֵּק בְּעַסֵּק הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה לְהִשְׁקוֹת אֶת הָאֵילָנוֹת, שֶׁהֵם כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִתְחַדֵּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר הַכֵּל אֱלֹקוֹת וְהָאֱלֹקוֹת הוּא הַכֵּל, וְאֵין שׁוֹם עֲצָה אַחֲרַת בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק לְבָרוּחַ אֱלֹהֵי יִתְבַּרְךָ, וּלְדַבֵּר וּלְשׁוֹת אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֱלֹהֵי יִתְבַּרְךָ, וְרַק זֶה בֵּית מְנוּסָה שֶׁלָּנוּ, אֲשֶׁר מִי שֶׁחֲזַק בְּעֲבוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקעז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, מוֹצֵאֵי-שַׁבַּת-קִיב לְסֵדֶר בֵּא, ח' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל מֵר וּמֵרַת ...
שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּב חֲתוּנָכֶם.

וְהִנֵּה מֵאַחַר שֶׁכָּלְכֶם מִתְעַקְשִׁים לְגַמֵּר אֶת הַשְּׂדוּף, וּלְפִי דְבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים קִיב): בְּתֵף בְּגֵרָה — שֶׁחָרַר עֲבָדְךָ וְתָן לָהּ; כָּל-כֶּף הִחְמִירוּ עַל זֶה לְהַשִּׂיא אֶת בֵּתוֹ, עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁיִּשְׁחַרַר אֶת עַבְדּוֹ וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן כָּאֵן אַתֶּם אוֹמְרִים, שֶׁהַכֵּל הוּא רַק לְשׁוֹן-הָרַע וְהוֹצֵאת דָּבָה וּשְׁקָרִים שֶׁהוֹצִיאוּ עַל הַבְּחוּר וְכוּ'. וְלָכֵן אִם שְׁנִיָּהֶם רּוֹצִים זֶה אֶת זֶה, וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶם שִׁפָּה מְשֻׁתֶּפֶת, וְאַתֶּם בְּתוֹר הוֹרִים

רואים שהכל בסדר, ועל-כן וצויתי את ברכתי, שתתברכו ממעון הברכות בסימן טוב ובמזל טוב, ותגמרו את השדוף בכי טוב, ותבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקעח.

בעזרת השם ותפריך, יום ראשון לסדר בשלח, ט' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל הקדוש", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר במדת אהבה, אחנה ורעות, ותשתדלו ביותר, שתשרה ביניכם אהבה, כי כשיש אהבה, יש שם השראת השכינה. ועל-כן עקר עבודת הסמ"ך-מ"ם היא רק לעשות פרודים בין נשמות ישראל, כי הוא יודע, שאם הייתה שרויה אהבה אחנה ורעות בין נשמות ישראל, ובפרט בין תלמידי הצדיק, היו מבטלים ועוקרים אותו לגמרי, כי כל ענין הצדיק הוא רק גלוי אלקות בתכלית המדרגה העליונה — לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו ותפריך. וככל שמתגדל ונתרבה כבודו ותפריך, כמו-כן געלם ונסתור ונתכסה ונתבטל ונתעקר הסמ"ך-מ"ם לגמרי, כי כל כחו הוא דיקא להעלים ולהסתיר ולכסות את אמתת מציאותו ותפריך, ועל-כן זה לעמת זה כשזוכה לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו ותפריך, על-ידי-זה הוא מתבטל לגמרי. אבל אי אפשר להוריד את השכינה לזה העולם, אלא על-ידי מדת אהבה, שהיא מדתו של אברהם אבינו. ועל-כן החדיר אברהם אבינו מדת אהבה בין אנשיו שקרב להקדוש-ברוך-הוא, עד שעל-ידי-זה נקלטה בהם אלקותו ותפריך. וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (ספרי

ואַתְּחַנֵּן: "וְאַהֲבַת אֶת הַנְּיָה אֶלְקִיךָ", אַהֲבָהּוּ עַל כָּל הַבְּרִיּוֹת
 כְּאַבְרָהָם אַבִּיךָ; כִּי אַבְרָהָם אָבִינוּ הַחֲדִיר מִדַּת אַהֲבָה בְּעוֹלָם,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה אַהֲבּוּ כָּלֵם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי בְּאַמַּת הַמַּאֲמִין
 הָאֲמִתִּי בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל
 תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְהוּא בְּטַל וּמְבַטֵּל לְגַמְרֵי אֵל
 אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, הוּא תְּמִיד יֵאָהֵב אֶת כָּל הַבְּרִיּוֹת, מֵאַחַר שֶׁהֵם
 נִבְרָאוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמֵה שֶׁיְּךְ בְּכָלֵל לְהִיּוֹת בְּאִיזוֹ שְׁנֵאָה וּפְרוּד, שְׁנֵה
 הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִּיקוֹרְסוֹת. וְעַל-כֵּן כָּל עֲבוֹדָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי,
 שֶׁהוּא בְּחִינַת אַבְרָהָם, הוּא רַק לְהַחֲדִיר אַהֲבָה בֵּין הַבְּרִיּוֹת,
 שְׁעַל-יְדֵי-זֶה מְמִילָא מוֹרִידִים אֶת הַשְּׂכִינָה. וְזֶה לְעַמַּת זֶה הַסֵּמְיָךְ-
 מ"ם מְעֵלִים וּמְסֻתִיר וּמְכַסֶּה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה
 הוּא גוֹרֵם פְּרוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל כַּחוֹ הוּא רַק "הַפְּרִד
 וּמְשַׁל", כִּי בְּזֶה הוּא מְצַלִּיחַ לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִיר וּלְכַסּוֹת אֶת אֲמַתַּת
 מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בּוֹ בְּרַגַע שֶׁמְפָרִידִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּאֵלוֹ
 רַק אֲצִלִי שְׁרוּיָה הָאֲמִתִּי, וְאַצֵּל אַחֲרִים הוּא הַשֶּׁקֶר, זֶה מְגַלֶּה שְׁאֲנִי
 רוֹצֶה לְמְשַׁל, וְאַיֶךְ אֲנִי מוֹשֵׁל? דִּיקָא עַל-יְדֵי שְׁאֲנִי מְפָרִיד בֵּין
 נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַחֲרִים, וְזוֹ זוֹ עֲבוֹדַת הַסֵּמְיָךְ-מ"ם וּשְׁלִיחֵי —
 לְעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא עוֹקֵר אוֹתָם
 מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ מֵאֵד עַל נִקְדָּה
 זוֹ, שְׁתַּהֲיָה אַהֲבָה, אַחְנָה וְרַעוּת בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְדִיקָא
 עַל-יְדֵי-זֶה נוֹכַח לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם. וְזֶה כָּל הַלְּמוּד שֶׁל
 רַבְּנוּ ז"ל — לְהַחֲדִיר רַק אֶת הָאֲמוּנָה הַפְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְהַמְלִיךְ
 רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם. וְאַיֶךְ זוֹכִים לְזֶה?
 עַל-יְדֵי שֵׁישׁ אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל אֲמִתִּית, הֵינּוּ לְאַהֲבָה כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְצַד
 נְשָׁמָתוֹ, וְלֹא מְצַד שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתִי וְכוּ', רַק מְצַד שֶׁהוּא עֵצָם חַיּוֹת
 אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָק כו):
 כֶּף אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל: בְּנִי, מָה אֲנִי מְבַקֵּשׁ
 מִכֶּם? אֵלֹא שְׁתַּהֲיִי אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה, וּמְכַבְּדִים זֶה אֶת זֶה, כִּי בְּזֶה
 שְׁאוּהֲבִים וּמְכַבְּדִים אֶת עֵצָמָם נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה בְּעֵצָמוֹ
 מוֹרִידִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם. וְזוֹ כָּל עֲבוֹדַת רַבְּנוּ ז"ל — לְהוֹרִיד
 אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם. וְאַנּוּ תְּלַמִּידֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁזַכִּינוּ לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו,

מִנְחָה הַחֹבֵב הַזֶּה — לְמִסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ וְ"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם. וְהַדְּבָר הֵרָאשׁוֹן צָרִיף לְהִיּוֹת אֶצְלָנוּ, שְׂאָנוּ צָרִיכִים לְהַכְנִיס בְּעֶצְמָנוּ אֶת אֹר רַבְּנוּ וְ"ל הֵיטֵב הֵיטֵב, וְאַיִךְ? עַל-יְדֵי שְׂמִתָּאֶחָד בְּעֶצְמָנוּ, וְנִהְיֶה מְאַחֲדִים בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ לְהַחֲדִיר אֶת אֹר רַבְּנוּ וְ"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִתְאַסֵּף בְּכָל שַׁבַּת יַחַד, וְתִדְבְּרוּ מַעֲצוּתֵי הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל — הֵן בְּלֵיל שַׁבַּת, שְׂאֵז הַפְּלִיג רַבְּנוּ וְ"ל מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, הַזֹּכֶה לְהִתְאַסֵּף יַחַד עִם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִדְבַר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּלֵיל שַׁבַּת מְאִירָה הָאָרֶץ נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְגַם יֵשׁ אֵז הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בְּעוֹלָם. כְּמוֹ-כֵן בְּשַׁבַּת בְּבִקְרָא אַחֵר הַתְּפִלָּה, גַּם-כֵּן צָרִיכִים לְהִתְאַסֵּף וְלִדְבַר מִסְּפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת עֵתִיק וְרִזִּין דְּרִזִּין וְסִתְרֵי נִסְתָּרוֹת, אֲשֶׁר הַמּוֹסֵר הַשֶּׁבֶל שְׂיוֹצֵא מִפְּשׁוּטָן שֶׁל דְּבָרִים, הוּא מְאֹד מְאֹד נִפְלֵא. וּבִיּוֹתֵר צָרִיכִים לְהִתְאַסֵּף בְּעַת רַעוּא דְרַעוּיִן סַעֲדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, שְׂאֵז מְאִיר בְּעוֹלָם רְצוֹן שֶׁבְּרַצוֹנוֹת, וְכִדְאִי לְהִתְאַסֵּף יַחַד אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְלִדְבַר אֵז מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, וְאַיִשׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֲזוּק, וְיִוצִיאֵהוּ לְעֶצְמָם עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שְׂצָרִיכִים בְּחַיִּים, וְעַל-יְדֵי שְׂמִתָּאֶחָדִים בְּיַחַד בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לָהֶם כַּח לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשִׁשַּׁת יְמֵי הַחֹל; כִּי בְּאֵמַת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְכִשְׂזוֹכִים לְהִתְאַסֵּף בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְלִקְבֹּל כָּל אֶחָד אֶת נִקְדַּת חֲבָרוֹ, עַל-יְדֵי נִקְדַּת הַרֵב, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְעוֹרְרַת גַּם נִקְדַּת עֲצָמוֹ, כְּמוֹבָא (לְקוּטִי-מִזְהַרְ"ן, חֶלֶק א', סִימָן לר): מֵהַשְּׁלֵשׁ נִקְדוֹת שְׂיֵשׁ: נִקְדַּת הַרֵב, נִקְדַּת הַחֲבֵר וְנִקְדַּת עֲצָמוֹ. וְדִיְקָא עַל-יְדֵי הַשְּׁלֵשׁ נִקְדוֹת הָאֵלוֹ, מְבַטְלִים כָּל הַחֲרָפוֹת הַשְּׂרִיּוֹת עַל לְבוֹ. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזוּקִים בְּדְבַר זֶה — לְהִתְאַסֵּף בְּכָל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וּמִי שְׂאִינוּ יְכוּל לְהִתְאַסֵּף בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ, כְּגוֹן: שְׂגַר רְחוֹק מִקְבוּצַת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, עַל-כָּל-פָּנִים יִשְׁתַּדֵּל שְׂיַעֲשׂוּ קְבוּצָה בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ בְּסַעֲדַת מְלוּחַ-מְלִכָּה, כִּי רְצוֹנֵי מְאֹד מְאֹד, שֶׁכָּל תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-

הקדש" תאספו בכל עיר ועיר בשבת-קדש, ועל-כל-פנים במוצאי-שבת-קדש, ויעשו מלוג-מלגה, וידברו הרבה מדברי רבנו ז"ל, וזה מחזק ומאמץ את הלב לכל השבוע; פי באמת עובר על כל אחד ואחד מה שעובר, והוא צריך התחזקות על כל השבוע, וכשרק מתאספים יחד ומדברים יחד, אז יש דבורים לכל השבוע. וכן טוב מאד שכל אחד מאנשי שלומנו, שיש בכחו לתן הרצאה או לדבר עם אחרים, שימסר את נפשו בעבור זה, פי את אור רבנו ז"ל צריכים לגלות ולפרסם לכל העולם פלו, ולא להתפעל משום בריה שבעולם, פי עלינו נפלה חובת היום. אמת, שאני יודע, שהסמ"ך-מ"ם אורב עלינו מאד מאד על כל בחינה ובחינה, פי מי שרק רוצה לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, עוברים עליו כל מיני צרות ויסורים, מחלקת וקטרוגים, חרופים וגדופים, עם כל זאת עלינו לדעת, שזו מלחמה, וצריכים להיות מוכנים במלחמה הזו, וכשאדם חזק מאד מאד באמץ הלב, אז הוא מנצח במלחמה. והעקר תלוי כפי אמץ הלב והחזוק שיש באדם למסר את נפשו על נקדה זו, ואז יצליח; פי העקר תלוי באמץ לב ובמסירות נפש. ועל-כן ראו פלכם לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל, ומי שאור רבנו ז"ל חשוב בקרבנו, שישתדל להפיץ את אורו ז"ל בעולם, ויטפס עצות איך להתחייב את העסק הקדוש והנורא הזה, ואם הוא יכול לתן הרצאה — מה טוב ומה נעים שישע מקבוצ אל קבוצ, וממושב אל מושב, ומעיר לעיר, ומשכונה לשכונה וכו' וכו', העקר לדרש ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, ועל-ידי-זה תגדל ויתקדש שמה רבא, פי כל ענין של רבנו ז"ל הוא רק לגלות את אמתת מציאותו ותברך, ואיך שאין שום תכלית בזה העולם, רק לדבר עמו ותברך, אשרי מי שזוכה להחזיר את זה בין נשמות ישראל, ואז טוב לו כל הימים.

בליל שבת קדש זו דברנו הרבה על-פי התורה בלקוטי-מותר"ן, חלק א', סימן ל"ח, שאדם צריך לפשפש בעצמו בכל עת, אם הוא דבוק בהשם ותברך; פי באמת עקר התכלית בזה העולם להדביק את עצמו בו ותברך, לידע ולהודיע ולהודע, שאין שום

מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וצריכים לחפש ולבקש בעצמו תמיד היכן הוא אוחז בדבקות הבורא יתברך שמו, ופן ואולי הוא מטעה את עצמו, כי בזה העולם יכולים להטעות את עצמו מאד מאד. ועקר הטעות הוא בענין הדבקות בו יתברך, הינו שלא יטעה את עצמו כאלו הוא כבר דבוק בו יתברך, וכאלו כבר הגיע לאיזו מדרגה, אלא ידע בכל פעם, שעדין לא יודעים כלל. ועל-פן צריכים תמיד לחפש ולבקש ולפשפש בעצמו, אם הוא דבוק בהשם יתברך. והסימן של דבקות הוא תפלין; הינו כי אמרו חכמינו הקדושים (שבת יב.): חֵיב אָדָם לְמַשְׁמֵשׁ בַּתְּפִלִּין כָּל שָׁעָה וְשָׁעָה קָל וְחֹמֶר מְצִיץ, מֵה צִיץ — שָׁאִין בּוֹ אֵלָא אֲזַכְרָה אַחַת, אֲמָרָה תּוֹרָה: "וְהִיָּה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד", שְׁלֹא נְסִיחַ דַּעְתּוֹ מִמֶּנּוּ, תְּפִלִּין — שֵׁישׁ בָּהֶן אֲזַכְרוֹת הַרְבֵּה — עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה; כִּי הִכְהִין גְּדוֹל הָיָה מְלַבֵּשׁ עִם צִיץ, וְהִיָּה כְּתוּב עַל זֶה: "קִדְשׁ לַהֲנוּיָהּ", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: "וְהִיָּה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד", שְׁלֹא נְסִיחַ דַּעְתּוֹ מִמָּה שִׁמְנַח עַל מִצְחוֹ, הִיָּנוּ שֵׁם הַנוּיָהּ בְּרוּךְ הוּא, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם תְּפִלִּין, אָסוּר לוֹ לְהִסִּיחַ דַּעַת. וְהַתְּפִלִּין הֵם סוּד הַמַּחֲזִין, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבֵת כַּג.): "וְשִׁמֵּן עַל רֹאשׁוֹ אֶל יַחְסֹר" — אֵלּוּ תְּפִלִּין, וְשִׁמֵּן הוּא סוּד הַדַּעַת, וְאִיךָ זוֹכֶה לְהִגִּיעַ לַמַּחֲזִין כְּאֵלּוּ, שֶׁהוּא מַחֲזִין שֶׁל הַתְּפִלִּין, שְׁלֹא נְסִיחַ דַּעְתּוֹ מִמֶּנּוּ יתברך, אלא תמיד יפשפש וימשמש אם הוא מניח תפלין, ואם זכה לדבקות? אי אפשר לבוא לזה, אלא על-ידי שיעלה את הדבור ויתקנהו, הינו כשאדם מרגיל את עצמו לקדש ולטהר את דבורו, ואינו מדבר כל העולה על רוחו, ומכל שפן שנוהר לא לדבר לשון-הרע ורכילות וליצנות, זה סימן שהשכינה שורה עליו; כי בזה נמדדת גדלת בר ישראל — כשזוכה לדם ולשתק למחרפו ולמבזו וכי, וזוכה לשתק מכל הבלי עולם הזה, ואינו מדבר שום דברים בטלים, שאין בהם שום תועלת, זה סימן שאור השכינה מסבב אותו, שזה סוד התפלין, שהוא המחזין. ועל-פן בר ישראל שזוכה לקדשת הדבור, סימן שהתפלין והמחזין עליו, לא-כן מי שהוא מסטרא דקין, שהוא תמיד מחפש חובות על בני-אדם, הוא מבחינת 'קץ כל בשר', שרוצה לעשות קץ וסוף לכל בשר, כי כל

הצרות והיסורים והמלשינות והרעות שבאים על האדם, הוא רק מחמת שהפקיר את עצמו לדבר תמיד על כל בר ישראל, ומחפש תמיד רק את הרע עליהם, ואינו דן את אף אחד לכף זכות, שזה היה חטאו של קין, שהוא חפש תמיד אחר הרע של כל בר ישראל, ועל-ידי-זה לא האיר בו התפלין, שזה מה שכתוב בקין (בראשית ד, טז): "וישב בארץ לוט קדמת עדן", פרוש שלא זכה לעדן על-ידי שפגם באור התפלין, וזה ק'ד'מ'ת' ראשי תבות: ק'רקפתא ד'לא מ'נח ת'פלין (ראש השנה יז), כי הוא הביא את הפסלת, וראה חוב לכל אחד, ועל-כן כל בר ישראל שרוצה לזכות שיאיר לו המוח בבחינת תפלין, שתמיד יהיה דבוק בו בתברך, עליו לשמר את דבורו. וזה סימן לדבקות — אם הוא שומר את דבורו, ואינו מדבר רק דבורי תורה ויראת שמים. ואף שקשה לו מאד מאד, ועוברות עליו קטנות וירידות וחלישות הדעת ונפילות מצד עצמו, עם כל זאת הוא מדבר עם אחרים דבורי אמונה, זה בעצמו מורה ומגלה שיש לו אמונה ברורה ומזככת בו בתברך, ומחו מאיר באור התפלין. והדבור בא מחמש הגבורות, שהן כנגד חמשת מוצאות הפה, שהן חמש אצבעות שביד שמאל, שזה סוד (תהלים קו, ב): "מי ימלל גבורות ה'", שעל-ידי גבורות נעשה הדבור, כמו שכתוב (שם קמה, יא): "ויגבורתך ידברו", כי הדבור בא מהגבורות, שהיא בחינת יד שמאל, חמש אצבעין כנגד ה' מוצאות הפה, ובשכיל זה פתיב בארבע פרשיות של תפלין (שמות יג, ט): "והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת הונ"ה בפיד" וגו'; קדם צריך להיות אות על ידך, שהן חמש אצבעין שביד שמאל, שהן כנגד החמש גבורות, שהן נגד חמשת מוצאות הפה, אשר משם יוצא הדבור. וכשזוכה לזה שהוא בחינת: "והיה לאות על ידך", אז "ולזכרון בין עיניך", וזכה לזכר תמיד את אמתת מציאותו בתברך, שהוא סוד התפלין. אבל העקר לדבר תמיד מתורתו בתברך, שזה "למען תהיה תורת הונ"ה בפיד", שתמיד ידבר עם כל אחד ואחד דבורי תורה ויראת שמים, וזה הסימן שהאדם דבוק בו בתברך — אם מדבר תמיד רק ממנו בתברך, ועוסק בתורה, ומלמד את התורה לאחרים, שכל זה כתוב בפירשת "קדש", וכן בפירשת "והיה כי

בִּיאָדָּךְ כְּתוּב (שם): "וְהָיוּ לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ" וְגו', גַּם-כֵּן קָדַם צָרִיךְ לְתַקֵּן אֶת הַדְּבוּר, שֶׁהוּא אוֹת עַל יָדְךָ — חֲמֵשׁ אֲצָבְעֵין שֶׁל יָד שְׂמָאל, וְאַחֲר־כֵּן יִזְכֶּה לְמַחִין. וְכֵן הוּא בְּפִרְשַׁת "שְׂמַע" (דְּבָרִים ו, ח): "וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ", קָדַם צָרִיכִים לְתַקֵּן אֶת הַדְּבוּר, וְאַחֲר־כֵּן זוֹכִים אֶל הַמַּחִין. וְכֵן הוּא בְּפִרְשַׁת "וְהָיָה אִם שְׂמוּעַ" (דְּבָרִים יא, יח): "וְשִׁמַּתָּם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל לְבַבְכֶם וְעַל גַּפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתָּם אוֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם", הֵינּוּ תָּמִיד צָרִיכִים קָדַם לְקַשֵּׁר אוֹת עַל יָדְכֶם, הֵינּוּ הַדְּבוּר, שֶׁהֵם חֲמֵשֶׁת מוֹצְאוֹת הַפֶּה, כְּנֶגֶד חֲמֵשׁ גְּבוּרוֹת שְׂבִיד שְׂמָאל, וְאַחֲר־כֵּן זוֹכִין "לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ", שֶׁהֵם סוּד הַתְּפִלִּין; כְּפִי שְׂאָדָם מְקַדֵּשׁ וּמְטַהֵר אֶת דְּבוּרוֹ, כֵּן זוֹכֶה לְדַבְּקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל גְּמֻלָּה זוֹ — לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת הַדְּבוּר, וְשִׁיְהִיָּה רְגִיל לְדַבֵּר רַק מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ אוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ בְּגִי-אָדָם יִדְּבֵרוּ רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִגְלֶה לָהֶם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא בְּעֶצְמוֹ יִדְּבֵר תָּמִיד רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זוֹהַ יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל סוּד הַמַּחִין שֶׁהוּא הַתְּפִלִּין, וְיִהְיֶה תָּמִיד דְּבוּק רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. (וְעוֹד הֵיחָת אַרְיִכוֹת גְּדוּלָּה כְּדַרְכֵּנוּ, וְנִדְפַס בְּסִפֵּר "תוֹרַת הַנַּחַל").

בְּבַקֵּר בְּקַדוּשָׁא רַבָּא בַּעַת "סְפֹרֵי מַעֲשִׂיּוֹת", דְּבַרְנֵנוּ הַרְבֵּה מִהַסּוּף שֶׁל הַסְּפוּר מְבַעֲרֵגִיר וְעֵנִי (מַעֲשֵׂה י'), שֶׁשָּׁם מְדַבֵּר רַבְּנֵנוּ ו'ל מִנוֹרְאוֹת גְּפִלְאוֹת גְּלוּי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, כַּמּוּבָן לְמַעַין שָׁם: "אַחֲר־כֵּן אָמַר אוֹתוֹ הַבַּחוּר, לָמָּה לִי הַכְּתָב הַיֵּכֶן אֲמַצְאָהּ? כִּי בְּהִכְרַח הִיא עֲכָשׁוּ אֲצֶל אֵיזָה מְלָךְ, וְלָמָּה לִי זֹאת? אֲבָלָה כָּאֵן יְמֵי חַיֵּי. וְהַשִּׁיב לָהּ הַכְּתָב וְאָמַר לָהּ: הֵא לָךְ הַכְּתָב וְתִלְךְ וְתִשְׁאַנְהָ", הֵינּוּ שֶׁהַבַּחוּר מְרַמֵּז עַל כָּלֵל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁאֵף שֶׁהֵם כְּבֹר קְרוּבִים מְאֹד מְאֹד אֶל הַסּוּף, וְהֵם מְדַבְּרִים עִם הַבַּת קִיסָר בְּעֶצְמָה, וְיֵשׁ לָהֶם כְּבֹר אֶת הַכְּתָב בְּיָד, עִם כָּל זֹאת מְרַב חֲלִישוֹת הַדַּעַת, לֹא רוֹאִים וְלֹא מְבִינִים עִם מֵי מְדַבְּרִים, וְנוֹפְלִים בְּיִאוּשׁ כְּזֶה, עַד שֶׁמַּחֲזִירִים לָהּ אֶת הַכְּתָב, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה. כִּי רוֹאִים בְּחוּשׁ בְּגִי-אָדָם לֹא מְאֲמִינִים בְּעֶצְמָם, כִּי אֵין לָהֶם בְּשִׁחוּן עֲצָמֵי, וְזֶה אֲשֶׁר הוֹרֵס אוֹתָם וּמְרַחֵקֵם מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ,

כי אם היה כל בר ישראל חזק ואמיץ בדעתו, והיה יודע אשר יש
 בו כחות הנפש יוצאים מן הכלל, ויכול גם-כן להתקרב אליו ותברך
 וללמד תורה, אז היה מתעקש על זה מאד מאד, ולא היה מחזיר
 לה את הכתב, ואדרבה היה מוסר את נפשו לרוץ אחר התורה
 הקדושה ואחריו ותברך, כי כן צריך להיות אצל כל בר ישראל,
 שיהיה עקשן גדול, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותו, ואפלו
 שנמצא במצבים הכי קשים בעולם, לא יעזב את עצמו, אלא אדרבה
 ישתדל בכל מיני אפנים שבעולם ללמד תורה הקדושה, ואפלו
 שאינו מבין, ילמד כפי הבנתו, וכן הוא בשיחה בינו לבין קונו,
 שכל-כף ימסר את נפשו לחפש ולבקש אחריו ותברך, ואפלו
 שרואה שאין צריכים אותו, עם כל זאת לא יחזיר בשום פנים ואפן
 את הכתב, אלא אדרבה ימשיך בדרכו, ואז אם יש לו עקשנות כזו,
 הוא בודאי יבוא אל ענינו. וזה סובב בכלליות ובפרטיות ובפרטי
 פרטיות, וכשאדם חזק ואמיץ על כל מה שעובר עליו, אז הוא יכול
 להגאל בגאלה שלמה, גאלה כללית וגאלה פרטית, וישא את הבת
 קיסר שהיא השכינה. וכשסים רבנו ז"ל את הספור הנורא והנפלא
 הזה, דבר הרבה רמזים מהגאלה, כמובא בסוף הספור, איך שלכל
 אחד נתגלה בצורה אחרת וכו', ומשם יצאו כל הקלוקלים בעולם,
 שהם כלל המשיחי שקר, שגרמו בעולם מה שגרמו חרבן גדול וכו'
 וכו', עין שם; ענה ואמר רבנו ז"ל: "משיח יגיד לישראל כל מה
 שעבר על ישראל בכל יום ויום על כל אחד ואחד מישראל בפרט";
 והיו אנשי שלומנו רגילים לומר, הדבר הראשון שישאלו את משיח
 צדקנו כשבא יבוא: מה עובר עלי וכו', ואם אינו יכול לתן לי עצות
 איך לצאת מהבור והחשך שנפלתי לשם, סימן שהוא אינו משיח,
 שזה סתם שקר וכו', ומהרנ"ת ז"ל היה רגיל לומר, אם רבנו ז"ל
 אמר, שמשיח יגיד לישראל כל מה שעבר על כל אחד ואחד בכל
 יום בפרטי פרטיות, סימן שעובר על כל אחד ואחד מה שעובר,
 ובודאי אשר אצל משיח האמתי ישנם כל מיני עצות על כל פרט
 ופרט ממה שעובר על כל אחד, ויש לו דבורים להחיות נפש כל
 חי (ועוד היתה אריכות גדולה בדרכנו, ונדפס בספר "תוף הנחל").

בסעודה שלישית דברנו הרבה על-פי התורה בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ד, ששם מדבר רבנו ו"ל מפרשת השבוע "בא אל פרעה, פי אני הכבדתי את לבו", פי השם יתברך מחמת רחמנותו ברא את העולם, פי רצה לגלות רחמנותו, ואם לא היה בריאת העולם, על מי היה מראה רחמנותו; פי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כָּלֵל, והוא יתברך מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַכֹּל לַכֹּל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְלֵא חֶסֶד, מְלֵא רַחֲמִים, וְכֹל מֵה שֶׁנֶּאֱרָע עִם הָאָדָם, הוּא רַק חֶסֶד וְרַחֲמִים, אִךְ הָאָדָם אֵינוֹ זוֹכֵה לָזֶה, פִּי בְּאֵמֶת בְּשַׁעַת הַבְּרִיאָה הָיָה כֵּלּוּ אֵין סוּף, וּבְמָקוֹם שֵׁישׁ רַק אוֹר, לֹא שֵׁיף לְבָרָא שֵׁם שׁוּם דָּבָר, פִּי הַכֹּל אוֹר אֵין סוּף, וְעַל-כֵּן צִמְצַם אֶת עֲצָמוֹ, וְעָשָׂה אֶת הַחֲלָל הַפְּנוּי, וְשֵׁם הַיְתָה הַבְּרִיאָה, וְהִתְכַרַח לֹאמַר יֵשׁ וְאֵין, הֵינּוּ פִּי בְּאֵמֶת אֵין בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְלֹא שֵׁיף בְּכֹלֵל לֹאמַר שֵׁישׁ מְקוֹם שֵׁשׁ לֹא נִמְצָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזֶה בְּחִינַת 'יֵשׁ' — שֵׁישׁ בְּכֹל מְקוֹם אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִךְ מִחֲמַת הַצִּמְצוּם שֶׁל הַחֲלָל הַפְּנוּי, צְרִיכִים לֹאמַר בְּמָקוֹמוֹת מְסִימִים בְּחִינַת 'אֵין' — שֵׁשׁ אֵין אֱלֻקוֹת וְכוּ', וּבְאֵמֶת אִיךְ יְכוּלִים לְהַגִּיד דָּבָר כֵּזֶה, פִּי הֵלֵא אֵין בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן מִהַחֲלָל הַפְּנוּי הַזֶּה, מִשֵּׁם נִמְשָׁכִים כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַמְּרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם, פִּי בְּאֵמֶת אִם הָאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הָיָה עוֹבֵר עַל הַכֹּל. וּבְשִׁבִיל זֶה עִם יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים עֲבָרִיִּים, שֶׁהֵם עוֹבְרִים עַל-יְדֵי אֲמוּנָה אֶת כָּל הַחֲלָל הַפְּנוּי, וְזוֹכִים לְדַעַת, פִּי בְּתוֹךְ הָאֵין שֵׁם נִמְצָא הַיֵּשׁ, פִּי אֵין בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְאֵין לָהֶם שׁוּם קְשִׁיּוֹת וְסִפְקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְאֶפְלוּ שְׁעוֹבְרֵי עֲלֵיהֶם דֵּינִים וְצָרוֹת וְיִסּוּרִים, עִם כָּל זֹאת גַּם שֵׁם נִמְצָא אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם. שְׁזוֹ מַעֲלַת עִם יִשְׂרָאֵל, שְׁאֵינָם שׁוֹאֲלִים שׁוּם קְשִׁיּוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֶפְלוּ שְׁרוּאִים שֶׁהוֹלֵךְ לָהֶם בְּדִיּוֹק הַפּוּף מְרֻצָּנָם, עִם כָּל זֹאת הֵם יוֹדְעִים, שֶׁהַכֹּל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהָאֱלֻקוֹת הוּא הַכֹּל, פִּי אֵין בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל. וְעַל-כֵּן מֵה שֵׁיף אֶפְלוּ לְשֵׁאל שְׁאֵלוֹת, אֵין קֶשֶׁה עִמּוֹ כָּלֵל, וְאִךְ שְׁמַתְנַהֲגִים עִמּוֹ לְהַפּוּף לְגַמְרִי, שְׁאֵז מִהַפְּכִים אֶת הַחֲלָל הַפְּנוּי, וְרוֹאִים שְׁגָם שֵׁם יֵשׁ אֱלֻקוֹת, לֹא-כֵן הַמֵּינִים וְהָאֶפִּיקוֹרְסִים, שְׁאֵינָם

משיגים ואינם מבינים את הדעת הזו, ועל-כֵּן שואלים כל מיני קשיות וספקות עליו ותברך, ומשם הם נופלים ובאים לידי כפירות גמורות, רחמנא לישזבן, שהן מרבות את הקלפות בעולם, אשר משם נמשכות כל המחלקת והמריבות בין כל אחד ואחד; כי באמת הנה ראוי להיות שלום ואהבה ואחדות בכל העולם כלו, כי הרי הקדוש-ברוך-הוא ברא את כל העולם כלו, ומהנה ומקנים את זה, והוא יתברך מלבש בדומם, צומח, חי, מדבר, ועל-כֵּן מה שיף שתהינה אילו מלחמות, מחלקת ומריבות, אין זה אלא מצד החלל הפנוי, ומכל שכן וכל שכן בין נשמות ישראל, בודאי צריכה להיות אהבה, אחוה ורעות, ולא היו צריכים להיות בכלל שום פרודים ומחלקת. ומאין באים כל אלו החלוקי דעות, עד שנופלים בכפירות ואפיקורסות, פרודים, מחלקת ומריבות ואי הבנות וכו'? הכל נעשה על-ידי החלל הפנוי. ועל-כֵּן מי רוצה לעבר את זה העולם בשלום, ושלא יתפס בחלל הפנוי הזה, שלא יהיו אצלו אילו ספקות או קשיות, עליו להתקרב אל הצדיק האמת, שהוא בחינת משה, שהוא יכול להפגס בתוך החלל הפנוי, שהיא קלפת פרעה — פה-רע, הדבור הרע; כי באמת מי שמאמין שהכל אלקות גמור הוא, הוא ישמר מאד מאד על דבורי פיו, ואף פעם לא ידבר שום רע, ותכף-ומיד כשמדבר רע, הוא בורא בעצמו את החלל הפנוי, כי מה שיף לדבר רע כשהקדוש-ברוך-הוא נמצא; ועל-כֵּן אם מדבר רע, סימן שהוא מלא קשיות וספקות עליו ותברך, שזה פה-רע מלך מצרים, ועל-כֵּן אמר הקדוש-ברוך-הוא אל משה: "בא אל פרעה", ודקדקו המפרשים: למה לא כתיב: "לך אל פרעה"? אלא אמר לו הקדוש-ברוך-הוא: בהחלל הפנוי אתה צריך לבוא עמדי ביחד, שזה בחינת "בא אל פרעה" — בא ביחד עמי, כי אי אפשר לעבר את החלל הפנוי רק כשהולכים עם הקדוש-ברוך-הוא, ואותו הדבר אי אפשר לעבר את זה העולם, כי אם כשזוכים להיות דבוקים בו ותברך, אשר אי אפשר להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, אלא על-ידי צדיק אמת, בחינת משה (ועוד היתה אריכות גדולה בדרךכנו, וידפס בספר "תוף הנחל").

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ותחזקו את דבורינו אלו היטב בלבבכם, ותדעו אשר יכולים להרחיב עוד מאה עמודים ממה שדברנו בשבת אחת, כי דברי רבנו ז"ל הם עמקים, עמק עמק מי ימצאנו, וכל תורה היא מרשם אחר, ועל-כן אשרי ואשרי מי שיכניס את עצמו בתוך דברי רבנו ז"ל, וילמד הן עם עצמו והן עם אחרים, ועל-ידי-זה תהינה לו עצות איך לעבור את זה העולם בשלום. והעקר להחזיר את אור רבנו ז"ל בעולם במסירות נפש הכי גדולה. ואל תתפעלו משום בריה שבעולם, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, אשרי מי שמכניס את דבורים אלו בתוך לבו ודעתו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקעט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו ויחדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריכים לשמור מאד מאד לא לדבר על אף אחר, ומכל שפן עליהם, שבאמת עשו במשך כל השנים דברים טובים, אף לבסוף נכנס בהם דמיון ורוח שטות ממש. וכמו שאמר רבנו ז"ל, ש'לפעמים מדביק היצר הרע לאיש כשר רוח שטות ושגעון וכו', הכל הוא שגעון ורעות-רוח, "משיח יבא בענין אחר לגמרי", ודבר זה ידוע וברור למי שראה את המגלת סתרים. ועל-כן חבל אפלו להגיב על זה, כששפור הולך צריכים לעזב אותו, הוא ממילא יפל, כן אמרו חכמינו הקדושים (שבת לב.), אתה צריך להחיות עצמך בזה שאתה מדפיס את ספרי רבנו ז"ל, עוד תראה נפלאות שיצא מכל זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקפ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך
הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, עם כל זאת עלי
ליעץ אותך, כי אין זו דרך להמשיך את עצמך כל-כך אל הצער,
כי כל הנמשך אחר הצער — הצער נמשך אחריו (עין רש"י מועד קטן
כו); ועל-כן צריכים לראות לברח מהצער, ואי אפשר כי אם על-ידי
העצה הנוראה והנפלאה שגלה לנו רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א',
סימן קצה), על פסוק: "בצר הרחבת לי", שאפלו בתוך הצרות
צריכים למצא לעצמו הרחבות; ובאמת מי שמרגיל את עצמו בדרך
זו, איזי יראה נסים ונפלאות שעושה עמו הקדוש-ברוך-הוא, כי
השם יתברך עושה נסים ונפלאות עם כל אחד ואחד בכל יום ויום,
כמו שאנו אומרים שלש פעמים בתפלה: "ועל נסיה שבכל יום
עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל עת ערב ובקר וצהרים, הטוב
כי לא כלו רחמיה והמרחם כי לא תמו חסדיה, כי מעולם קוינו
לך", ובאמת כשרק מתבוננים מה שקורה בזה העולם, שמסתובבים
בחורים בעלי כשרונות ובעלי יחוס וכו' וכו', ואף-על-פי-כן אינם
מוצאים את זיוגם, ומרים להם החיים מאד מאד, וכן מסתובבים
אברכים שהתחתנו כבר עשר או חמש-עשרה שנה ואין להם ילדים
וכו' וכו', והחיים שלהם זה גיהנם ממש וכו' וכו', ולבסוף מי
שבאמת זכה למצא את בת זוגו, והקדוש-ברוך-הוא נתן לו ילדים,
הוא אינו יכול להעריך את זה. הן אמת, שעובר על האדם מהילדים
מה שעובר, עם כל זאת יכולים למצא בתוך הצרות גם-כן הרחבות,

כִּי סוּף כָּל סוּף פְּשֵׁה־יְלָדִים יִגְדְּלוּ הַכֹּל יְתִהפֶף, בְּוִדְאֵי צְרִיכִים הַרְבֵּה
 הַרְבֵּה תַפְלוּת עַל הַצְלַחַת הַיְלָדִים, וְאֲנִי מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שֶׁהַיְלָדִים שֶׁלָּךְ שָׁהִם עֲכָשׁוּ שׁוֹבְבִים גְּדוּלִים, יְתִהפְכוּ לְטוֹבָה, וְעוֹד
 יִכְנִיסוּ אֶת כָּל הַמְרִץ שֶׁלָּהֶם בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, אֲךָ מֵה שְׂאֵמָה צָרִיךְ
 לַעֲשׂוֹת הוּא לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת רַק עַל הַיְלָדִים, לְקַחַת אֶת
 הַשְּׁעוֹן בְּיָדְךָ, וְלַצַּעֲק חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָּה: "רְבוּנוּ שְׁלֵ
 עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי שִׁיְהִי לִי יְלָדִים יִרְאֵי הַשֵּׁם, נוֹטְרֵי הַבְּרִית, קְדוּשִׁים
 וְטְהוּרִים, לּוֹמְדֵי תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּעַלֵּי דֶרֶךְ אֲרָץ, בְּעַלֵּי מִדּוֹת
 טוֹבוֹת" וְכוּ' וְכוּ', כִּי תִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָּה,
 וּבְמִשָּׁף הַיּוֹם תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה כַּמָּה פְּעָמִים, וְאֲז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים
 שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל בְּשִׁבִיל
 יְלָדָיו, הִיא מְאֹד מְאֹד מְקַבֶּלֶת בְּשָׂמַיִם. וְכִבֵּר סִפְרוֹ לָנוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים (תָּנָא דְּבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה, פְּרָק יח): מַעֲשֶׂה בְכַהֵן אֶחָד, שֶׁהָיָה יִרְאֵ
 שָׁמַיִם בְּסִתְרָה, וְכָל מַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה, הָיָה עוֹשֶׂה בְּסִתְרָה,
 וְהָיָה לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים מֵאִשָּׁה אַחַת — שֶׁשָּׂה זְכָרִים וְאַרְבַּע נְקִבוֹת,
 וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה מִתְפַּלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח, וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים, וּמְלַחֵף
 בְּלִשׁוֹנוֹ עִפְרָה, כִּדִּי שְׁלֵא יָבוֹא אֶחָד מֵהֶם לְיָדֵי עֲבָרָה וְלִידֵי דְבָר
 מְכַעַר. וְאָמְרוּ: לֹא יִצְתָה אוֹתָהּ שְׁעָה וְלֹא שְׁנֵיָה וְלֹא שְׁלִישִׁית, עַד
 שֶׁבָּא עֲזָרָא, וְהִעֲלָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל יָדוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּבָל,
 וְאוֹתוֹ הִכְהִין עִמָּהֶם, וְלֹא נִכְנַס הַכְּהֵן הַהוּא לְעוֹלָמוֹ, עַד שֶׁרְאָה כַּהֲנִים
 גְּדוּלִים וּפְרָחִי כַּהֲנֵי מִבְּנֵי וּמִבְּנֵי בְּנָיו עַד חֲמָשִׁים שָׁנָה, וְאַחֲרֵי-כֵן
 נִכְנַס אוֹתוֹ לְכַהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ, וְעַלֵּיו הִפְתּוּב אוֹמֵר (תְּהִלִּים לז, ג): "בְּטַח
 בַּהֲנִי"ה וַעֲשֶׂה טוֹב", וּכְתִיב (ישעיה כו, ד): "בְּטַחוּ בַּהֲנִי"ה עַדִּי עַד"
 — בְּשָׁנֵי הַעוֹלָמוֹת שְׁלוֹ, שְׁנַאֲמַר: "כִּי בָיָה הַנְּנִי"ה צוֹר עוֹלָמִים",
 וְכָל הַבּוֹטְחִין בְּשָׂמוֹ בְּאַמַּת לֹא יִבוֹשׁוּ לְעוֹלָם, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (יְרֵמִיָּה
 יז, ז): "בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּהֲנִי"ה" וְגו', וְעַל-כֵּן רָאָה לְבַקֵּשׁ
 בְּכָל יוֹם וְיוֹם עַל יְלָדֶיךָ, וְהַתְּפִלָּה שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל עַל הַיְלָדִים, מְאֹד
 מְאֹד מְסֻגֶּלֶת בְּהַצְלַחַתוֹ, וְאֵל יִהְיֶה בְּנִקְל לָךְ דְּבָר זֶה כָּלֵל.

רָאָה, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּזֶה
 הָעוֹלָם צְרִיכִים חִזּוּק חֲדָשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבְכַפְרָט מֵה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל

אָחַד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם — צָרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, הֵן מֵעֲצָמוֹ וְהֵן מֵאַחֲרִים וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה הָאָדָם נִשְׁבֵּר כְּחָרִס הַנִּשְׁבֵּר וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע-עוֹלָם לְחִזּוֹק וְלֵאמֹץ אֶת עֲצָמוֹ. וְעַקֵּר הַחִזּוֹק הוּא לְחִזּוֹק וְלֵאמֹץ אֶת אַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לוֹ גַם-כֵּן חִזּוֹק. וְכִמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִוֶּהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו) עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים לב, א): "אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל", מִי שֶׁנּוֹפֵל בְּקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין, הַעֲצָה — שִׁישְׁפִּיל אֶת אַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם הוּא יָבוֹא לְהִתְחַזְּקוֹת. וְעַל-כֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּתְוַעַד עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, וְתִדְבֵּר עִמָּם הַרְבֵּה מֵעַנְיָן עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וְתִחַזַּק אוֹתָם, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָּךְ גַם-כֵּן חִזּוֹק.

רֹאה לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְלִמְצָא בְּעֲצָמְךָ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתְּךָ, עִמְךָ וְאֶצְלֶךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמֶת תִּצָּא מִכָּף חוֹב לְכַף זְכוּת, כַּמּוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִוֶּהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב); וְאָמְרוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, שֶׁבְּגִשְׁמִיּוֹת צָרִיכִים לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם הַתּוֹרָה "בְּצֹר הַרְחַבְתָּ לִּי", וּבְרוּחַנִּיּוֹת צָרִיכִים לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמוֹ עִם הַתּוֹרָה "אֲזַמְרָה לְאֱלֹקֵי בְּעוֹדִי", וְאִם מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם בְּשִׁתֵּי הַתּוֹרוֹת הָאֵלוּ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִּיּוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לְאָדָם חִזּוֹק.

רֹאה לְהַרְבּוֹת בְּאֵמִירַת זֵהָר וְתִקְוִנִים, אֲשֶׁר מְזַכֶּכֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְתַעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת עֲצוּמָה, שֶׁכָּל יוֹם וְיוֹם כְּשֶׁאֲתָה קָם, תֹּאמֶר בְּרַכַּת הַתּוֹרָה, וְתֹאמֶר פָּרַק אֶחָד מִמְּסַכַּת אָבוֹת, הֵינּוּ בְיוֹם רֵאשׁוֹן פָּרַק א', וּבְיוֹם שְׁנֵי פָּרַק ב', וּבְיוֹם שְׁלִישִׁי, פָּרַק ג' וְכוּ', שֶׁשָּׂה פָּרָקִים כְּנֻגַד הַשִּׁשָּׁה יָמִים, וְאַחֲרֵי-כֵן תֹּאמֶר דָּף זֵהָר, וּבְזֶה תַעֲשֶׂה חֶק קְבוּעַ בְּכָל יוֹם, וְאִזּוּ יֵאִיר לָּךְ הַיּוֹם בְּצוּרָה אֲחֵרַת לְגִמְרֵי. וְקֹדֶם הַשְּׁנָה אַחֲרֵי שְׁאֲמַרְתָּ כְּבָר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, תֹּאמֶר דָּף תִּקְוִנִים, שֶׁהוּא שְׁמִירָה לְהָאָדָם, שְׁלֵא יִפְשֵׁל, חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ', וְאִם תִּתְנַהֵג כֵּן בְּקְבִיעוֹת — לוֹמֵר בְּבִקְרָה דָּף זֵהָר וּבְלִילָה דָּף תִּקְוִנִים, אִזּוּ בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן תִּרְגִּישׁ הָאֲרָה גְדוּלָה בְּנִפְשְׁךָ. וּמְלַבֵּד זֹאת כְּדֹאֵי לָּךְ לַעֲשׂוֹת עוֹד שְׁעוֹר פְּסֻדָּן בְּזֵהָר, כִּי הַלְמוּד בְּזֵהָר מְעוֹרָר מִהַשְּׁנָה. וְרַבְנּוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בְּלְמוּד הַזֵּהָר הַמְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ,

אֲשֶׁר י"ט תקפא בנחל קכז
וְהָאֲרָמִי וְ"ל גַּתְּנָן תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה, שְׂיֵאמֶר בְּכָל יוֹם תְּמַשֶּׁה דְּפִים
זֶהֱר.

אָקוּהָ לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה עַל פְּרִשְׁת יִתְרוֹ, וּמָאד מָאד
רְצִיתִי שְׁתָּבוֹא וְתִתְאַכְסֵן אֶצְלִי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקפא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלַח, י' שְׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת הַיְלָדִים שֶׁהֵם שׁוֹכְבִים וְכוּ', מַה טוֹב וַיְמַה נְעִים, אִם
תְּבַקְשׁוּ בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁאַתָּה מְדַלֶּקֶה נְרוֹת לְכַבוֹד שְׁבֵת-קִדְשׁ עַל
הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְתַפְּלֶלֶת עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים,
מָאד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים, וְעַל-כֵּן תַּעֲשִׂי לְעֶצְמֶךָ חֶק קְבוּעַ לְעַמֵּד
בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, וְלְהַאֲרִיךְ בַּתְּפִלָּה עַל הַיְלָדִים, וּבַפְּרָט כְּשִׁזְזוּכִים
לְבָכוֹת אֲזַז גַּם כֵּן, תְּפִלָּה זוֹ שׁוֹכֵרֶת אֶת כָּל הַמְחַצּוֹת וְהַחֲמוֹמוֹת שֶׁל
בְּרוּל. וְרַבְּנוּ וְ"ל הַפְּלִיג מָאד מָאד בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנָּשִׁים, שֶׁהִיא
מָאד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים. וְעַל-כֵּן עָשִׂי זֹאת מִהַשְּׁבוּעַ, לְבָכוֹת
בְּכָל פַּעַם בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, וּבְמִשְׁךְ הַזְּמַן
תִּרְאִי שְׁנוּי לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ וּבְעֵד הַיְלָדִים, שֶׁתְּהִיּוּ כְּלַכֶּם בְּרִיאִים, וְתִהְיֶה
לְכֶם פְּרוּסָה בְּשִׁפְעַ.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תְּקֵפָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בְּשִׁלְחַ, י' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

לְדַעֲתִי, רֵאֵה לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, וְאַל תַּעֲשֵׂה שׁוֹם בְּעֵינֹת,
כְּמוֹ שְׁדַבְּרָנוּ בְּטֵלְפוֹן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְבָנוֹת
בֵּית גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי חֹפֵץ, שֶׁתִּשְׁבּוֹת אֲצִלִּי בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת יְתֵרוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תְּקֵפָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר בְּשִׁלְחַ, י' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מָאֵד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי כָּבֵד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים אֶת מִכְתָּבְךָ, וּבְכָל פַּעַם אֲנִי
רוֹצֵה לְכַתֵּב לָךְ, אֶף מֵרֵב טְרֵדוֹתֵי הָרַבּוֹת אֵינּוּ עוֹלָה בְּיָדִי.

מֵה אִמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל
הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם יְדִידָנוּ ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁאַתָּה מְבִיא לוֹ
תוֹרָמִים שֶׁיִּתְרָמוּ בְּעִבּוּר הַדְּפֻסֹת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, וּבְכַרְט
הַקּוֹנְטְרָסִים, כִּי בַדּוֹר הַזֶּה עוֹבֵר, רַחֲמָנָא לִישְׁבּוֹן, עַל עַם יִשְׂרָאֵל מֵה

שְׁעוֹבֵר, מִמֶּשׁ דוֹר הַמְבוּל וְדוֹר הַהִפְלָגָה בְּלִי שׁוּם הַגְזָמָה כָּלֵל. דוֹר הַמְבוּל כָּל הָעוֹלָם מָלֵא נְאוּף, עַד שֶׁנִּעְרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִכְשָׁלִים בְּמָה שֶׁנִּכְשָׁלִים, וְאֶפְלוּ בֵּין הַחֲרָדִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן וְכוּ', וְדוֹר הַהִפְלָגָה כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ מִלֵּא כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, עַד שֶׁאִין מִתְבַּיְשִׁים לְדַבֵּר נֶגְדַּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּגִלּוּי רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְמָסוֹר אֶת נַפְשָׁנוּ בְּכָל מִיּוֹ אֶפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, אֲף אַתָּה יוֹדֵעַ, שֶׁיְדִידְנוּ ר' ... מִמֶּשׁ מוֹסֵר נַפְשׁוֹ עַל הַדְּפָסָה, וְצָרִיכִים לַעֲזוֹר לוֹ בְּכָל מִיּוֹ אֶפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי. בְּגִשְׁמִי — לְהַתְרִים אֲנָשִׁים לְהוֹרֵאת קִבְעָה, וְכֵן אֲנָשִׁים אֲשֶׁר מְנַדְּבִים לְהַדְפִּיס סִפְרִים, כִּי כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה זֶה לְצַרְךָ גְבוּהָ, כְּמוֹ שֶׁאַתָּה בַּעֲצָמְךָ יוֹדֵעַ.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְתִקְבַּע שְׁעוּרִים קְבוּעִים עִם אֲנָשִׁים לְדַבֵּר עִמָּהֶם מִרַבְּנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי יֵשׁ עַל זֶה מְנִיעוֹת, כִּי כָּל דָּבָר קָטָן שָׂרָק תְּלוּי וְקָשׁוּר עִם רַבְּנוּ ז"ל, בְּאוֹת עַל זֶה מְנִיעוֹת רַבּוֹת הֵן מִבֵּית וְהֵן מִבְּחוּץ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְמָסוֹר אֶת נַפְשְׁךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לְךָ שְׁתַּצְלִיחַ, כִּי כָּל דָּבָר קָטָן שְׁעוֹשִׂים בְּשָׂבִיל רַבְּנוּ ז"ל, הוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּשָׁמַיִם, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שׁוֹנֵא מְאֹד מְאֹד אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְעוֹד קִדְּם יִצִּיאָתוֹ לְעוֹלָם, כְּבָר קָטְרַג וְאָמַר: אִם הַנְּשָׂמָה הַזֹּאת תִּצָּא, אִין לִי מָה לַעֲשׂוֹת, וְעַל-כֵּן אָמְרוּ לוֹ: הַנְּשָׂמָה הַזֹּאת מְכַרְחָה לְרַדְתָּ, וְאַתָּה צָא וּמְצָא לְעֲצָמְךָ עֲצָה וְכוּ', כְּמוֹכָא כָּל זֶה בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת (מַעֲשֵׂה ז', מִהַזְּבוּב וְהַעֲפָבִישׁ), עֵינֵי שָׁם; וְעַל-כֵּן אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר אֶת גְּדֻלַּת הָעֲנִיָּן שֶׁאַתָּה לוֹמֵד בְּרַבִּים סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְשִׁכְרָךְ כְּפוֹל בְּשָׁמַיִם, כִּי מַעֲלַת לְמוֹד תּוֹרָה בְּרַבִּים אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעֵר כָּלֵל, עַד שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְגִלָּה ו.), שְׁדוּחָה גַם בְּנִין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. עֲמַד וּרְאֵה וְהַשְׁתּוֹמֵם, כְּלָנוּ מְחַפִּים לְבָנִין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, עִם כָּל זֹאת כְּשִׁיּוֹשְׁבִים וְלוֹמְדִים תּוֹרָה בְּרַבִּים, זֶה עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְאִין צָרִיכִים לְלַכֵּת לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. עֲמַד וְהַשְׁתּוֹמֵם עַל דְּבָרִים אֵלּוּ.

נא ונא אל תפל ביאוש כלל, כי אם, חס ושלום, אתה נשבר, עליך לדעת שהכל מלמעלה, כי הרבה פעמים טובה גדולה להאדם כשבא לו עת שהוא מתנאש עצמו באמת מהעולם הזה ומהעולם הבא, כי בעולם הזה יש לו צרות רבות המחלישים דעתו מאד, ועל-ידי-זה מתנאש גם מעולם הבא, ורואה שאין גרוע בעולם כמותו, ובודאי כבר לא יהיה לו עולם הבא, ואז אם הוא בר דעת באמת, יכול לבוא אז להתפשטות הגשמיות, להיות בטל במציאות מגדל אור הקדוש-ברוך-הוא שמאיר עליו, כי דיקא מי שמבטל את עצמו לגמרי, עד שבא לבחינת אין, אז מאיר עליו אין העליון, בסוד (תהלים קכא, א): "מאין יבוא עזרי", וממש מתייחד אז עם השכינה, וכל זה כשהוא באמונה שלמה, שאין שום מציאות בלתי השם ותברך, והוא שופך נפשו להשם ותברך, וכל נפשו לשם שמים, והוא יכול לבוא למדרגה זאת. ועל-כן ראה, אהובי, ידידי היקר! לקחת את עצמך בנדיך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, כי אלו הנסיונות שמנסים את האדם בזה העולם. ועל-כן חזק ואמץ מכל מה שעובר עליך, ואל תפל בדעתך כלל, רק תשתדל שיהיה שלום ואהבה בינך ובין אשתך, פי כשיש אהבה ואחנה בבית, אז השכינה שורה בבית, בסוד (סוטה יז): 'איש ואשה שכינה שרויה ביניהם', בסוד י"ה; ועל-כן ראה לעשות כל מיני מאמצים שיהיה רק שלום ביניכם, ועל-ידי-זה סוף כל סוף תהיה בן חורין לגלות את דעת רבנו ז"ל בעולם.

ראה לקבץ לעצמך שעורים בסדרן במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש, ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא אל תעזב עצמך פרגע, אלא ראה ללמד עם אחרים דעת רבנו ז"ל, ואז טוב לך גם-כן. ואם היית יודע אילו ספורים אני שומע בכל יום, היית נבהל ונשתומם מה שקורה בזה העולם בעוונותינו הרבים, ואיך הדור ירוד לגמרי לגמרי, ובפרט עכשו, שמבלבלים את בני האדם בכל מיני בלבולים ודמיונות וכו' וכו', ועל-כן זה לעמת זה אנו צריכים להפיץ את אור רבנו ז"ל במסירות נפש הכי גדולה, ודיקא על-ידי-זה נצליח את דרכנו.

אֲשֶׁר י"ט תְּקֵפֵד — י"ט תְּקֵפָה בַּנְּחָל קֵלָא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעִדָּךְ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּרַכָּךְ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִנִי.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תְּקֵפֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַ, י' שָׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְגִבּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ עִם אֲשֶׁתְּךָ, עִם כָּל זֹאת לְדַעְתִּי, אִם תִּלְךָ בְּדַרְךָ שֶׁל אֶהְיֶה וְקָרוֹב לְבָבוֹת, וְתִדְוֶנָה לְכַף זְכוּת, אֲזוּ תִפְעַל יוֹתֵר, כִּי כְּשֶׁהוֹלְכִים עִם הָאִשָּׁה בְּדַרְךָ אֶהְיֶה וְהִבְנָה הַדְּדִית, פּוֹעֲלִים יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁהוֹלְכִים בְּכַעַס וּרְצִיחָה, שְׂאֲזוּ נִכְשָׁלִים רַק בְּעוֹנוֹת חֲמוּרִים. וְעַל-כֵּן, לְדַעְתִּי, רְאֵה לְלַכֵּת עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּדַרְכֵי נֵעַם, וּבּוֹדְאֵי תִפְעַל בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן, הַעֲקֹר סְבָלְנוֹת, וְאֲזוּ הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תְּקֵפָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַ, י' שָׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֶה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ מִגְדָּל הַהִסְתָּרוֹת וְהַקְטָנוֹת שְׁעוֹבָרִים עַל כָּל אָדָם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּסְפָקוֹת וּכְלָבוּלִים, וְאִינוּ יוֹדְעֵי אֵיךְ לְהִתְנַהֵג. וּבְאִמַּת רַבֵּנוּ ז"ל

מגלה לנו את הנקדה הפנימית שבזה העולם, איך שגם בכל
ההסתרות והקטנות והעניות והיסורים, הכל משגח מרצון המשגיח,
ואין שום דבר קטן וגדול מקרה חלילה, אלא הכל ממנו יתברך,
וכשםגלים את ההסתרה, אז מוצאים תורה, כמובא (לקוטי-מוהר"ן,
חלק א', סימן נו); ואת ההסתרה הזו זוכים לגלות רק על-ידי דעת
רבנו ז"ל, שהיא המגלה את אמתת מציאותו יתברך, לידע באמונה
ברורה ומזככת, שאין שום תנועה מקרה, ודבר גדול ודבר קטן —
הכל ממנו יתברך. ועל-כך, לדעתי, אין לה מה להתבלבל ולהיות
בספקות. הקדוש-ברוך-הוא יעזר לה, שתזכה להפיל לגמרי באין
סוף ברוך הוא, וכל רצונה יהיה רק רצון אחד — איך להשיג את
רצון הקדוש-ברוך-הוא, ולא תרצה שום רצון אחר מבלעדי רצונו
יתברך. בטל רצונה מפני רצונו, כדי שייבטל רצון אחרים לרצונה
(אבות ב, ד). ואז כשתהיה בטל ומבטל באין סוף ברוך הוא, ולא
תרצה שום רצון אחר, תבוא אל הרצון העליון.

והנני חונן בדברי שפכר כתבתי לה ודברתי עמה כמה וכמה
פעמים — מקומה הוא ביבנאל, לישב בפנה שקטה וללמד תורה
הקדושה בהתמדה רבה, וכן ללמד תורה הקדושה לאחרים, פי
תורת חסד הוא זה שלומד תורה על מנת ללמדה (סוטה מט:), וזה
מאד מאד חשוב אצלו יתברך — פשוטים ללמד תורה לאחרים.
וכאן ביבנאל תזכה לשדה חרוש ונרוע, וצריכים רק להשקותו, ואז
תראה איך שייגדלו צמחים ופרות גפלאים.

אין לי שום פונה אחרת, אני רוצה לבנות עיר על שם רבנו
ז"ל, ואני יודע מהנסיון של שלשים שנה בפעילות ובמסירות נפש
הכי גדולה, שכל דבר קטן שרק צריכים לעשות בשביל רבנו ז"ל,
באות על זה מניעות כחומות ברזל וכו' וכו', וגדל הספקות שעובר
— אין לתאר ואין לשער כלל, בבחינת: 'הוסיף משה יום אחד
מדעתו' וכו' וכו', שגלה לנו רבנו ז"ל, שזה הנסיון של הצדיקים
(עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ); העקר ראה לבטל את עצמה לגמרי
אל האין סוף ברוך הוא, ושלא יהיה לה רצונות אחרים כלל, ואז
תצליח דרכך בתיך; פי מי שמבטל את עצמו לגמרי בו יתברך,

שום דבר שבעולם לא יוכל לבלבלו, והוא הולך על הרף בטוח, לא-כן אם עדין יש לו רצונות אחרים, בודאי יהיה מבקל ומבלבל וכו' וכו', ועל-כן ראה לבטל את עצמה לגמרי. ומובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נב): איך זוכים לבטל את עצמו לגמרי, עד שיהיה בטל ומבטל לגמרי באין סוף ברוך הוא? והוא על-ידי רבוי תפלה והתבודדות, לצעק אליו ותברך. אשרי מי שמקיים את זה, ואשרי ואשרי מי שמקיים כל הנאמר שם, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שסוף כל סוף תצית אותי ולא תתחרט, ותראה איך שתזכה לבוא לענייך, העקר בין כך אל תפל בדעתך כלל, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקפו.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויךדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה לחזק את עצמה בכל מיני אפנים שבעולם, ותמיד יהיו לפניה הדבורים שזכית לשמע אצלנו כמה וכמה שנים, ותבקש הרבה ממנו ותברך, שלא תתרחק מ"היכל-הקדש", וטוב מאד שתלמד את התורה הנוראה והנפלאה הזאת "היכל-הקדש", ששם מרבה רבנו ז"ל לדבר אילו פחות צריכים להשאר ב"היכל-הקדש", ולבל תרחק, חס ושלום (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נט); וטוב לך ללמד את התורה הזאת לכל הפחות פעם אחת בשבוע, ולומר עליה התפלה מ"לקוטי-תפלות", ואז תרגיש בה כל מיני טעמים ערכים ומתוקים; כי באמת מי שמרגיל את עצמו ללמד ספרי רבנו ז"ל, מרגיש חיים אמתיים

וּנְצַחִים, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמֵרְבָה לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ו"ל, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת מְסֻדָּר — הֵן עִם הַקְּיָמָה, וְהֵן עִם הַשְּׁנָה, וְהֵן עִם הָאֲכִילָה, וְהֵן עִם הַדְּבִיר עִם בְּנֵי-אָדָם, וְהֵן עִם הַשְּׁעוּרִים כְּסֻדְרָן שְׁלֵף, שְׁתַּקְבַּע לְעֲצָמָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ; וְאִם תִּהְיֶה חֲזַק וְאִמִּין בְּעֵינֵי הַסֻּדָּר, אִזּוּ תִּצְלִיחַ דִּרְכָּךְ, כִּי אֵין עוֹד הַצְּלָחָה בְּחַיֵּי הָאָדָם כְּמִי שְׁמֻסְדָּר, וְאִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְסֻדָּר רַק עַל-יְדֵי תַּפְלָה וּבִקְשָׁה, שְׁצָרִיכִים הַרְּבָה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁיִזְכֶּה לְהִיּוֹת מְסֻדָּר, כִּי הַסֻּדָּר בָּא עַל-יְדֵי יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְאִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְיֵשׁוּב הַדַּעַת, כִּי אִם עַל-יְדֵי רַבּוּי תַּפְלָה וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֵתְבוֹדֵד עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם אֱלִיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקפז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר בְּשִׁלְחָה, י" שְׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, עֲמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַצֶּק בְּסֻף מְאֵה דוֹלָר, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְיִתְבַטְּלוּ מִמֶּךָ כָּל הַצְּרוּת, וְתִזְכֶּה לְהַצְּלִיחַ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְתִגְדֵּל אֶת יְלָדֶיךָ עַל-פִּי דַרְכֵי הַתּוֹרָה וְהַחֲסִידוּת, וְתִרְנֶה מֵהֶם הַרְּבָה נַחַת.

הַעֲקָר רְאֵה לְחֲזַק אֶת עֲצָמָךְ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה, כִּי הָאִמוּנָה שְׂאָדָם מֵאִמִּין, שְׂאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִתֵּי הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, וְכָל דְּבַר קָטָן וְגָדוֹל אֵף הַיְסוּרִים שְׁמַצְעֵר אוֹתוֹ בַּעַל בְּחִירָה — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁרוּדָךְ אַחַר פְּרִנְסוֹתוֹ, וְיִוָּרֵד לְאִמְנוּתוֹ, וְעוֹשֶׂה מִשָּׂא וּמִתָּן שְׁלוֹ, וְלוֹקַח הַסּוֹחָרִים שְׁלוֹ, שְׁלֵא עַל-פִּי תוֹרָה, וְכִשְׁמֵאִמִּין שְׁגָם כְּבַעַל

בְּחִירָה — שֵׁם הוּא רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם לֹא שְׂיֵצֵא מִפִּיּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִי אֶפְשֶׁר לְשׁוּם נִכְרָא שְׂיֵצֵעַר אוֹתוֹ — לֹא בְּדָבָר קָטָן וְלֹא בְּדָבָר גָּדוֹל, וְיִקְבַּל בְּאַהֲבָה, וְיִתְבַטֵּל לְגַמְרֵי אֵל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְיִוָּדֵה לְשִׁמוֹ הַגָּדוֹל שְׁמוֹ לְעַד וּלְנִצְחַת נְצָחִים, אֲזַי יִמְתָּקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים, וְיִמְלֹךְ עַלְיוֹן יִשְׂרָהּ עָלָיו נְעִימוֹת וְזִיו אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְכֵן בְּרוּחָנִיּוֹת כָּל מֵה שְׂעוֹבֵר עָלָיו יִדַּע שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. עַל־כֵּן מִי שְׂמַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹהִים, עַל־יְדִי־וְהָ נִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים, וּמֵאִיר עָלָיו אוֹר הַהַצְלָחָה, כִּי הָאֱמוּנָה הַבְּרוּרָה וְהַמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה עֶקֶר הַהַצְלָחָה הָאֲדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַכְנִיס בְּעַצְמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹהִים, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּרוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקפ"ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּשִׁלְחַת, י' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר בּוֹ אֶתָּה שׁוֹפֵף אֶת לְבָבְךָ הַפֶּה מִכָּל מֵה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ'.

וְהִנֵּה לְהַשִּׁיבְךָ — יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת, וּכְבֹר הַדְּפָסְתִי כַּמָּה סְפָרִים יִקְרִי עִרְךָ, הַמְדַבְּרִים מֵעֲנִינִים אֱלוֹהִים וְכוּ', וּכְדָאֵי לְךָ לְעֵינַי בְּהֵם הַרְבֵּה, וְזֶה יַעֲזוֹר לְךָ, וּבִפְרָטִיּוֹת הַסֵּפֶר הַנִּפְלָא: "אֶרֶץ אֲפִים", שְׂמַדְבֹּר מִכָּל הַעֲנִינִים שֶׁל סְבֻלָּנוֹת, וְהַסֵּפֶר הַזֶּה נִכְתָּב בְּדֶרֶךְ פִּלְא, וְעַד עַכְשָׁו גִּדְפַס כְּבֹר בְּרַבּוֹת עֲתָקִים, וְנִתְפַּשֵּׁט בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִחְזוֹר וְיִדְפִּיסוֹ, וְאִז אֵל רַב טוֹב יִזְכֶּה. וְכֵן הַסֵּפֶר "קִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל", שְׂנִתְיַסַּד עַל־פִּי סֵדֶר אֶלְה־בֵּית, עֲצוֹת נִפְלְאוֹת אֵיךְ לְצַאת מִפְּגַם הַבְּרִית. וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל סְפָרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר כָּל מִי

שִׁדְרָפִים כָּרָךְ אֶחָד בְּעַת צָרָה, חֵס וְשָׁלוֹם, יִרְאֶה יְשׁוּעָה, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה נִתְחַבֵּר בְּחֹסֶד עֲלִיוֹן, עַל-יְדֵי גִדְל הַכְּסוּפִין שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים.

הַעֲקָר רָאָה לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", אֲשֶׁר רַק מוֹהֲרֵנוּ"ת ו"ל הַבֵּינן אֶת רַבְּנוּ ו"ל, עַד הָאֵט אַרְוִיס גִּיהָאט דָּעם הַיִּלְיָגֶען רַבִּין, וְאֵין צָרִיךְ לֹאמַר שְׁצָרִיכִים לִהְיוֹת בְּקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, לְחַזֵּר הַרְבֵּה מְאֹד עַל "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵנוּ", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיֹת", "סִפְרֵי-הַמְּדוּת", "שִׁיחוֹת-הַרְ"ן", "חַיֵּי-מוֹהֲרֵנוּ", עַד שִׁיהִיָּה שְׂגוּר עַל לְשׁוֹנוֹ מִמַּשׁ, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ חֶשֶׁק וְרִצּוֹן גָּדוֹל לְכָל הַלְמוּדִים: תַּנ"ךְ, שִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, ש"ס — בְּבִלִי, יְרוּשָׁלַּמִי, תּוֹסֵפְתָא, כָּל הַמְדַרְשִׁים, וְסִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, וְכָל סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים: רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עָרוּף וְכוּ' וְכוּ'.

וְדַע לָךְ, שְׂאִין שׁוֹם תְּכָלִית בְּנֵה הָעוֹלָם — רַק תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְשִׁמְחַת קִיּוֹם מְצוּוֹת מַעֲשִׂיֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקפ"ט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַ, י" שְׁבֻט הַיְּתוּשָׁנִים.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רָאָה לְחַזֵּק עֲצָמֶיךָ בְּמַדַּת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹף אֵלֶיךָ, כִּי שְׂמִיחָה זוֹהִי הַקְּדוּשָׁה, וְעֲצָבוּת זוֹהִי הַטְּמָאָה, וְלִכֵּן הַבּוֹחֵר יִבְחַר, מִי שֵׁשׁ לוֹ שְׂכָל וְרוּצָה לִהְיוֹת תְּמִיד בְּהַקְּדוּשָׁה, אֲזִי הוּא תְּמִיד שְׂמִחַ וּמְשִׂמַח אֶת אֲחֵרִים, וּמִי שֶׁהוּא מְסִבֵּן, וְשׁוֹרֵה בְּטְמָאָה, אֲזִי הוּא מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא וְכוּ', וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תְּבַחֵר בְּשְׂמִיחָה, וְאֲזִי אַתָּה כְּבֹר בְּתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא צָרִיכִים אֵלָא לְחַיֵּךְ וּלְהִיּוֹת בְּאַנְפִּין נְהוּרִין, שְׂאֲזִי יִתְרָאוּ בְּפָנֶיךָ פְּנֵי הַצְּדִיק, כַּמּוּבָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵנוּ, חֵלֵק א', סִימָן קנ"ג), שְׁעַל-יְדֵי אַנְפִּין נְהוּרִין (פְּגִימִים)

אָשֶׁר   י"ט תקצ   בַּנְחָל   קלז

שׁוֹחֲקוֹת) נִתְרָאִים בְּפָנָיו פְּנֵי הַצַּדִּיק, כִּי הָרִי הַצַּדִּיק הוּא נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵינוֹ מְסִיחַ דַּעְתּוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּרַגַע, אֲשֶׁרִי מִי שְׁשִׁמַח תָּמִיד, וְכֵן זֹכָה לְשִׁמַח אֶת הַזּוּלָת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תקצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, י' שָׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ וְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לְךָ! הַחַיִּים לֹא קָלִים וְכו', כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר מָה שְׁעוֹבֵר וְכו', וּמְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ וְכו', לְרֵאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה בַּעַת צָרְתּוֹ.

הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מְרִימָנוּב זי"ע, בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁפָּתַח לֹאמַר תּוֹרָה, הִתְחִיל עִם הַפְּסוּק (מִשְׁלֵי לֹא, כ"ט): "פִּיָּה פְתַחַה בְּחֻכְמָה וְתוֹרַת חֹסֵד עַל לְשׁוֹנָה", וְאַחֲרֵי-כֵן אָמַר דְּבָרֵי תּוֹרָה כְּגַחְלֵי אֵשׁ, עַד שֶׁמִּי שֶׁהָיָה שׁוֹמֵעַ דְּבָרָיו, נִתְלַהֵב גַּם-בֶּן אֱלִיו יִתְבָּרַךְ.

וְעַלֶּיךָ לְהַבִּין, אֲשֶׁר צַדִּיק הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ אוֹמֵר תּוֹרָה כְּפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ, כְּפִי מְדַרְגָּתוֹ וְכו', כְּפִי שְׁאוּחַז בְּזֵה, וְלִכֵּן דְּבָרָיו עוֹשִׂים רוּשִׁם בְּלִבּוֹת הַשׁוֹמְעִים דְּבָרָיו, וְזֵה סִימָן שֶׁהוּא דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּשֶׁדְּבָרָיו נִשְׁמָעִים וְנִכְנָסִים בְּתוֹךְ לִבּוֹת הַשׁוֹמְעִים דְּבָרָיו.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תקצא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הפּלל, שאסור להשבר משום דבר, רק ראה לגרס הרבה משניות וגמרא וזהר ותקונים פסדרן דיקא, ואז תהיה תמיד עסוק, כי הבטלה מביאה לידי שעמום (שגעון), ואדם משתגע מרב שעמום, שאינו עושה שום דבר.

אם אתה עיף — לך לישון, כי רבנו ז"ל הזהירנו מאד לשמר על זמני השנה, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן קי): ביותר מועילה השנה לאמונה, כי אם אדם ישן טוב, אזי המחין שלו בניהא, ואז יכול ללמד תורה בהתמדה רבה ובתשוקה עצומה, ואם המחין שלו מבלבלים וכו', אזי אינו יכול לעשות דבר. ולכן ראה ללכת לישון כשאתה מרגיש עיפות וכו'. רק תשמר שלא יהיה מצד עצלות או שעמום וכו'.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

י"ט תקצב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם כסף הפדיון, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שימחקו ממך כל הדינים על-ידי פלא עליון.

רבנו ז"ל אמר (ת"י-מוהר"ן, סימן תקלט): אם היה לו למי לתן פדיון, היה נותן בכל יום ויום, כי באמת עובר על כל אחד בזה

העולם מה שעובר, ואדם נמצא בזה העולם בספנה גדולה, ולכן הוא נצרך לרחמים מרבים, ולכן ראוי לו לתן בכל יום כסף לפדיון, ויתפלל לפניו יתברך שיצילהו. כי עקר הספנה היא ברוחניות, שלא תפנס בו איזו מחשבה של כפירות ואפיקורסות, שעכשו כל העולם מלא מזה בעוונותינו הרבים, כמעט כלם נתפסו ברעיונות ובמחשבות של מינות "כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה" (דברים ח, יז), ועוקרים עצמם ממנו יתברך, כאלו הכל טבע, מקרה ומזל, וכל דאלים גבר וכו', ובשביל זה מולזלים בתפלה, ועוד חולקים על תפלה, כאלו אף אחד אינו שומע אותך וכו', וכו', אשר כל זה כפירה גמורה, כי הוא יתברך שומע תפלת כל פה, וכל תפלה ויתחנה שאדם מתפלל ומתחנן אליו יתברך — נשמעת ונתקבלת, פעם תכף-ומיד ופעם צריכים לחכות וכו', הכל כפי התקונים שושמתו צריכה לתקן, אבל זה ברור, שרק תפלה פועלת ורק תפלה מצלת, ומתיכן באה כפירות ואפיקורסות? מנאופ, רחמנא לצלן, אדם ששטוף בזמה וכו', בו נכנסה מינות וכפירות ואפיקורסות, ולכן כל העולם פלו היום מלא נאוף ושחץ, כל הרחובות מלאים פריצות וזהמא, הסמ"ך-מ"ם רואה שעוד מעט הגיע קצו וכו', ולכן מוציא את כל זהמתו וכחו וכו', כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רמב): כנגד אריף אנפין דקדושה, יש אריף אנפין דסטרא אחרא, הינו אריף אנפין דקדושה כל מקום שרק מסתובב רואה אלקות, אמתת מציאותו יתברך, מה שאין כן אנפין דסטרא אחרא, כל מקום שמסתכל רואה רק נאוף, ולכן בעת הגאולה יתגלה לכלם סוד יחידה דיחידה וכו', לא יראו רק אלקות, פנימיות הבריאה, אבל עכשו קדם הגאולה רואים רק אנפין דסטרא אחרא, כל מקום שאמה פונה אמה רק רואה פריצות וזהמת נאוף, רחמנא לצלן, ובגני-אדם נכשלין בראיות אסורות, ועל-ידי-זה באים לכפירות ואפיקורסות, כמאמרם ז"ל (ברכות יב:) על פסוק (במדבר טו, ט): "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", "אחרי לבבכם" — זו מינות, "ואחרי עיניכם" — זה נאוף, כי זה תלוי בזה, ולכן צריכים בכל יום ויום רחמים חדשים, שלא יכשל לא בנאוף ולא בכפירות ואפיקורסות. ולתן בכל יום על פדיון, שימתקו ממנו כל

קמ אָשֶׁר י"ט תקצג — י"ט תקצד בַּנְחָל

הדינים. ורבונו ז"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רסה), שְׁצַדְקָה זֶה תְּקוּן לְגֵאוּף, כִּי הוּא הַמְּשִׁיף אֶת הַקְּדוּשָׁה לַחוּץ וְכוּ', וְעַכְשָׁו צְרִיף לְהַמְּשִׁיף אֶת הַקְּדוּשָׁה בְּפָנִים, עֵינֵי שָׁם; וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק בְּכֹל יוֹם לִתֵּן ק"ס פְּרוּטוֹת עַל פְּדִיוֹן, הַעוֹלָה ק"ן וְעוֹד עֶשֶׂר לְכֹל קוֹמָה עֶשֶׂר סְפִירוֹת שְׁנִמְצָאוֹת בּוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיף עָלָיו הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִית, וַיִּצַּל מִכָּל מִינֵי מַשְׁחִיתִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תקצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, י" שְׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

גַּא וְנָא אֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאי סוּף כֹּל סוּף אַחַר הַרְעָה יָבוֹא הַטּוֹב וְכוּ', וְהַבְּעַל-שָׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע לְמַד אוֹתָנוּ, שְׁצַרִּיכִים לְהַפְּךָ אֶת הַרְעָה, שְׁיִהְיֶה נְעֻשָׁה כְּפִסָּא לְהַטּוֹב, כִּי בְּאַמַּת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻסָּד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן צְדָקָה, וְצַרִּיכִים רַק דְּבָר אַחַד — לְשַׁפֵּךְ לְבוֹ כַּמִּים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ תָּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, י" שְׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לָךְ, מִי שְׁיִצְטָרֶךְ לָךְ יָבוֹא אֵלֶיךָ וְכוּ', אַתָּה אֵל תְּרוּץ אַחַר

אף אחד, כסף וזהב יש להקדוש-ברוך-הוא מספיק, כמו שכתוב (חגי ב, ח): "לי הכסף ולי הזהב נאם הוי"ה צבאות". ולכן איני יודע למה אתה צריך להיות כל-כף מבהל ומבלבל מכל דבר וכו', מה ששיך אליך יבוא אליך בכבוד גדול.

אתה ברח לה רק אליו יתברך, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי כפי שאדם מבטל עצמו אליו יתברך, כמו-כן הוא יתברך ממשיך לאדם חזרה ישועה.

הדורש שלומך באהבה רבה...

י"ט תקצה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בשלח, י' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמן מאד, כי גדול אדונינו רב להושיע.

זכור וגם תזכור, כי הקדוש-ברוך-הוא הוא בעל-הבית של העולם, ואין מה לפחד כלל, רק מה שצריכים זה להתפלל אליו יתברך, כי מה שתפלה פועלת, שום דבר בעולם אינו פועל, וצריכים להיות עקשן גדול על ענין התפלה, לא לעזב עצמו כרגע, רק לבקש ולהתחנן בכל מיני בקשות ותחנונות וכו', ולא להתיאש אפלו שבין כף לא רואים כלום וכו', עליך לדעת, אשר כל שיחה ותפלה עושה רשם גדול בכל העולמות, ואם היה האדם יודע מה התפלות שלו פועלות, לא היה מפסיק מלהתפלל, כי האדם אפלו שיהיה הכי גרוע וכו', ועשה כבר מה שעשה וכו', אם אינו מתיאש מתפלה ובקשה, שמבקש ברחמים ותחנונים על נפשו, אין לו משג מה זה פועל למעלה בשמים, וממתיק ממנו כל הדינים.

ולכן אשרי האיש שמציית את רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות,

וּמִתְבוֹרֵד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְשׁוֹפֵף אֶת כָּל מָה שֶׁמַּעִיק לוֹ לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר מָה זֶה גֹרֵם לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וּבִלְבָד שִׁיְהִיָּה בְּלֵב אֲמַת, לֵב נְכוֹן, בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה כְּמוֹ יֶלֶד קָטָן שְׂבוּכָה וּמְבַקֵּשׁ אֶת אָבִיו שִׁיעֲשֵׂה רְצוֹנוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בְּשֵׁלַח, י"א שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיְזַרַח.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ בְּיִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, תָּמִיד תִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ, אֲשֶׁר הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, וְהוּא צוּפָה וּמַבִּיט עֲלֶיךָ, וְרוֹאֶה אֶת מַעֲשֵׂיךָ, וְשׁוֹמֵעַ אֶת דְּבוּרְךָ, וּמַבִּיט עַל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ, כִּי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ אִי אֶפְשָׁר לְהִסְתִּיר שׁוֹם דְּבָר, וְאִזּוֹ אִם תִּכְנִיס אֶת זֶה תָּמִיד בְּדַעְתְּךָ, אִזִּי תִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְמִדְרָגוֹת רַמּוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, וְתִכְיִן אֶת כָּל הַרְמְזִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַמֵּז לְךָ, וְזֶה מָה שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל מְגַלֵּה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק א', סִימָן נד), אֲשֶׁר צָרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל הַזְּכוּר, וְהַעֲקָר לְזִכֹּר בְּעֵלְמָא דְאֵתִי, אִיךָ שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת, כִּי אֵתָּה קֹדֶם שֶׁבְּרֵאתָ הָעוֹלָם, וְאֵתָּה אַחַר שֶׁבְּרֵאתָ הָעוֹלָם, הַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת, וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמֵּם עֲצָמוֹ מֵאִין סוּף עַד אִין תְּכֻלִּית, וְשׁוֹלַח לְאָדָם רְמְזִים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, כִּי כְּכֹחַ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמֵּם עֲצָמוֹ בְּמַחְשְׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה לְכָל אָדָם כְּפִי בְּחִינָתוֹ, וּמְרַמֵּז לוֹ רְמְזִים וְכוּ', שְׁזֶה סוּד הַגְּבוּיָה וְהַרְוֵחַ-הַקֶּדֶשׁ, שֶׁיְכוּלִים לְזַכּוֹת גַּם עֲכָשׁוּ, אִם רַק מְדַבְּקִים עֲצָמָם לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמַבְטֵל אֶת כָּל מַהוּתוֹ וַיִּשׁוּתוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, אִזּוֹ הוּא רוֹאֶה וְשׁוֹמֵעַ וּמְרַגֵּשׁ אֲמַתָּת מְצִיאֹתוֹ עַל כָּל שֶׁעַל וְשַׁעַל, עַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה. וַיְדוּעַ שְׁזוּהִי מְדַרְגַת הַצְּדִיקִים הַגְּבוּיָהִים, שֶׁהֵם לְגַמְרֵי בְטָלִים וּמַבְטָלִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְהַצְּדִיק הָאֲמַת

שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, רוֹצֵה לְזַכּוֹת גַּם לְקַטְנִים וְלַפְחוּתֵי עַרְךָ כְּמוֹנוּ, שְׂגָם אֲנַחְנוּ נִזְכָּה לְגִלּוּיִים וּמְדַרְגּוֹת כְּאֵלוֹ. וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהִתְמַיֵּד הַרְבֵּה בְּסִפְרוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, עַד שִׁיְהִיָּה שְׂגוּר עַל פִּינוּ מִמֶּשׁ, וּבְכִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר סִפְרוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" הוּא אֲתַחֲלָתָא דְגְּאֵלָה, וּמֵאַחַר שֶׁכָּבַר נִמְצָא בְּעוֹלָם, הוּא חִפֵּץ שְׁנִלְמַד בְּזֶה הַרְבֵּה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׂם לֵב אֶל דְּבָרִים אֵלוֹ, וּמְכַנִּיס בְּעִצְמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשׂוֹקֵד עַל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז אֶל רַב טוֹב הַנִּצְחֵי יִזְכָּה לְהַגִּיעַ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תְּקִצּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּשֵׁלַח, י"ב שְׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לָךְ, שֶׁהַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן שֶׁצָּרִיכִים לְלַמֵּד עִם בַּחוּרֵי בֵּר-מִצְוָה הַרְבֵּה שְׁלֶחַן עֲרוּךְ לְעַבְדָּא וּלְמַעֲשֵׂה, קִדְּם כֹּל שִׁיְהִיּוּ בְּקִיָּאִים הַיֵּטֵב בְּהַלְכוֹת תְּפִלִּין, כִּי אֵת זֶה יִצְטָרְכוּ כֹּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, וְאַחֲרֵי-כֵן רְאוּי שִׁילְמָדוֹ שֶׁאֵר הַהַלְכוֹת שֶׁל יוֹם יוֹם, בְּנִדְאֵי לְפָנֵי הַבֵּר-מִצְוָה רְאוּי לָהֶם לְלַמֵּד הַרְבֵּה "קִצּוֹר שְׁלֶחַן עֲרוּךְ", עוֹד מְגִיל צְעִיר, כְּדֵי שִׁיִּדְעוּ אִיךָ מִתְּנַהֵג יְהוּדִי, וְזֶה עוֹד יוֹתֵר נַחוּץ מִלְּלַמֵּד עִמָּהֶם שְׁנֵי דְפִים גְּמָרָא רַש"י וְתוֹסְפוֹת, כִּי מֵה שֶׁמְחַדִּירִים לְקַטְנִים, זֶה נִשְׁאָר לָהֶם כֹּל יְמֵי חַיֵּיהֶם, וְזֶה בְּרוּר.

בְּעִנְיַן נִטְלַת יָדַיִם לְסַעֲדָה, עֵינַי בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אַרְח חַיִּים, סִימָן קִנַּח, סַעֲיָה ט'): צָרִיךְ לְהִזְהַר בְּנִטְלַת יָדַיִם, שֶׁכֹּל הַמְּזוּלָזֵל בְּנִטְלַת יָדַיִם חַיֵּב נִדְוִי (עֵינַי עֲדִיּוֹת, פָּרָק ה', מִשְׁנֵה ו'); וּבֵא לִידֵי עֲנִיּוֹת (עֵינַי שְׁבַת סב.), וְנִעְקָר מִן הָעוֹלָם (עֵינַי סוּטָה ד:); וְדָבָר זֶה כֹּל יְהוּדֵי צָרִיךְ כֹּל יוֹם וְיוֹם מִיְמֵי חַיָּו, וְזֶה כֹּל-כֵּף חֲמוּר, וּמֵה גַּם שֶׁכֹּל הַמְּזוּלָזֵל בְּנִטְלַת יָדַיִם נִעֲשֵׂה

עני, ודורשי רשומות דרשו: על נטלת ידים — ראשי תבות: עני, אם מזלזלים בזה — נעשה עני, ובני הנעורים מזלזלים בזה מאד, כי אם לא למדו את חמר נטלת ידים, מהיכן ידעו, ובעיני ראיתי בחורים בגיל שש-עשרה שבע-עשרה, שהיה קל בעיניהם נטלת ידים, שנה דבר יסודי ביהדות, ובשיבה למדו עמהם מסכת פלים, וכשהערתי למנהל מה זה צריך להיות, למה לא ללמד עמהם קדם איך להיות יהודי, ענה לי בחצפה: מה אתם רוצים, שאני אגדל בשיבה סבתות... בשיבה שלי צריכים להיות לומדים עצומים... אוי לצחוק מכאיב בזה...

ולכן לדעתי כדאי ללמד עם בחורי ישיבה אפלו רק עמוד אחד גמרא רש"י ותוספות בשבוע, ושאר הזמן להרבות בלמוד שלחן ערוך, כדי שידעו הלכה איך צריך להיות יהודי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תקצח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בשלח, י"ב שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק אל תפגס בלחץ משום דבר, כי גדול אדונינו ורב להושיע. חכמינו הקדושים אמרו (אבות ג, ד): ואל תאמר כשאפנה אשנה, שמה לא תפנה; ופרשו שמה לא תפנה — אולי אתה נשמה כזאת, שתמיד ירדפונה, ויעבר עליה מה שיעבר וכו', ועל-ידי-זה לא יהיה לך אף פעם פנאי ללמד, ולכן תצטרך לחטף כל יום ויום מה שאתה יכול לחטף מתוך טרדות הרבים, וכמו שפרש רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפד) על-פי מאמרם ז"ל (שבת לא), ששואלין את האדם: 'קבעת עתים לתורה', קבע הוא לשון גזלה, כמו שכתוב (משלי כב, כג): 'וקבע את קביעהם נפש', הינו ששואלין את האדם

אם גזל מן הזמן שהיה טרוד בעסקיו, אם גזל מהן עתים לתורה, פי מתוך כל הטרדות צריכים לחטף טוב אמתי ונצחי, פי לכל אדם יש תרופים שונים על כל יום וכו', עם כל זאת צריכים לזכר, "שְׁמָא לֹא תִפְנֶה", אולי אתה אדם כזה שאף פעם לא תפנה, ולא יועיל לך שום דבר, רק בהכרח מתוך הדחק תחטף אינה תורה, קצת מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה וכו' וכו'.

הדורש שלומך באהבה רבה...

י"ט תְּקַצֵּט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בשלח, י"ג שבט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא ראיתי אותך כבר זמן רב, מה קורה אתכם? צריכים בזה העולם כל-כף הרבה להתחזק בשמחה, ורק על-ידי-זה נביא את הגאולה, ואם אתם לא באים אלי, זה סימן שחסרה לכם השמחה, אחרת הייתם באים אלי, פי מה אנחנו ומה חיינו, רק את הקדוש-ברוך-הוא אנחנו צריכים וחיים אתו, ונושמים אותו, ושמה רק שמח, כמו שכתוב (דברי הימים-א' טז, כז): "עוֹ וְחַדְוָה בְּמִקְוֹמוֹ", אצל הקדוש-ברוך-הוא נמצאת רק שמחה, ולכן תתחזקו ותחזקו את כל התלמידים להיות רק בשמחה, וכן כתיב (ישעיה נה, יב): "כִּי בְשִׂמְחָה תִצְאוּ, אֲנַחְנוּ נִצָּא מֵהַגְלוֹת רַק עַל-יְדֵי שִׂמְחָה, עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עֲכָשׁוּ בְּעֵלְפוֹן, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעוֹרֵר אוֹתָם, וְאִיךָ? עַל-יְדֵי שִׂמְחָה, מֵה קוֹרָה, שְׂאֲתֶם לֹא בָּאִים יוֹתֵר, וְלֹא רוֹאִים אֶתְכֶם, וְלֹא שׁוֹמְעִים מִכֶּם, אֲבָל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סֵבֵב סְבוֹת לְטוֹבָה, שְׂאֲתֶם תִּהְיוּ בְּקִשׁוֹר אֲתִי, כְּתִבְתִּי עֲכָשׁוּ מִכְּתָב בְּעִנְיַן הַבֵּן, אֲנִי הֵייתִי מְצִיעַ שְׂתַקְחוּ אוֹתוֹ, כִּי פְּשׁוּט צְרִיכִים לְהַצִּיל גִּפְשׁ יְהוּדִי, שְׁלֹא יִשְׂאֵר בְּבֵית-סֵהֵר, וְחָבֵל מְאֹד, הַלּוֹאִי שְׁנוֹזֵפָה לְעֶסֶק בְּפִדְיוֹן שְׁבוּיִים. הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מִשֶּׁה לֵיב מִסְּאִסּוֹב זִי"ע עֶסֶק כֹּל יְמֵוֹ בְּפִדְיוֹן שְׁבוּיִים,

עם כל זאת מספר, שבכל יום בבקר כשאמר את הברכה: "שלא עשני גוי", רקד כל היום, ואמר: "אני לא צריך כבר פלוס". ושאלו אותו: "רבי, ורק זה יש לכם?" אמר: "כן, כן, אני מסתובב בין הגויים, ואני רואה אילו אכזריים הם, אז אני רוקד בכל יום, ואומר את הברכה: "שלא עשני גוי" בשמחה עצומה", וכך ימיו היה עוסק בפדיון שבויים. ולכן אם אתם יכולים לעשות חסד לקחת את הבחור הזה ולשמח אותו, העקר שמחה, כי אם הוא לא היה כל-כך ממרמר ומדבא, לא היה באות לו את השטויות שלו. הוא ילד טוב, נשמה טובה, אבל מסכן, הסתבף, ולכן תקחו אותו אצלכם, והקדוש-ברוך-הוא ישמח אתכם. מספר על הצדיק הקדוש רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע, שהוא נקרא אצל רבנו ז"ל: 'פאר הדור', התפלין של הקדוש-ברוך-הוא, ורכו היתה, שהיה מתפלל כחזון לפני העמוד, ופעם החסיר את הברכה: "שלא עשני גוי". כשגמר את הברכות, נגש אליו יהודי פשוט, ואמר: "רבי, החסרתם ברכה". ושאל: "איזו ברכה החסרת?" ענה ואמר: "שלא עשני גוי". ענה ואמר: "היום בבקר כשקמתי קדם אור היום, הייתי מאד מאד שבור, ונדמה לי כאלו אבד מנוס ותקנה ממני, עד שקפצתי ואמרתי את הברכה 'שלא עשני גוי' וזו כל החיות שלי, ולכן לא החסרתי, אמרתי את זה כשקמתי"; רואים מזה, אם צדיק קדוש כמו רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע, אשר הצדיק הקדוש הצמח צדק זי"ע אמר שהוא בנה בשמים היכל חדש, היכל הזכות, אין לו פמה להחיות את עצמו רק עם הברכה "שלא עשני גוי", על אחת כמה וכמה קטני ערך כמונו, צריכים להתחזק כל יום ויום: "שלא עשני גוי", שתהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא בראנו מזרע ישראל, ולא עשנו גוי כגויי הארצות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שכבר תתבטל קלפת עשו וישמעאל, ויתגלה היפי של עם ישראל.

הקדוש-ברוך-הוא ימשיך לכם שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ולא יחסר לכם שום דבר, וירבה גבולכם בתלמידים.

אני מכרח להגיד לכם, בזכות זה שתקרבנו יהודים להקדוש-ברוך-הוא, הקדוש-ברוך-הוא יקרב את הילדים שלכם חזרה, כי

אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ בְּנֵי וּבְנוֹת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם מְחֻזְרִים אֶת הַיְלָדִים
 שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶל הָאָבָא שְׂבַשְׁמִים, אִזּוּ הוּא מְחֻזֵּר לָנוּ אֶת
 הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ אֲלֵינוּ, וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְקַרְבֵּי מַה שְׂיִוְתֵר וְיִוְתֵר תִּלְמִידִים,
 וְלִהְפִיץ אֲמוּנָה, כִּי הֵעָקֵר זֶה אֲמוּנָה. וְרַבְנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן,
 חֶלֶק ב', סִימָן ה'): הֵעָקֵר הוּא אֲמוּנָה, וְצָרִיכִים תְּמִיד לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ
 בְּעֵצְמוֹ אֵיפֹה אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים בְּאֲמוּנָה, כִּי אִם אָדָם הֵיזָה מְאֲמִין,
 שְׂמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, תְּמִיד
 הֵיזָה שְׂמִיחַ, כִּי מַה יֵּשׁ לָנוּ לְהַפְסִיד בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲנַחְנוּ מְהַפְכִים אֶת
 הָעוֹלָם הַזֶּה, וְעוֹשִׂים אֶת זֶה גַּם-כֵּן עוֹלָם הַבָּא, כִּי בְּאֵמַת הַכֹּל אֶחָד,
 כְּמוֹ שְׂאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּכָל בִּקְרָה בַתְּפִלָּה: "אֲתָה קֹדֶם שְׂפָרְאֵת הָעוֹלָם
 וְאֲתָה מְשַׁבְּרָאֵת הָעוֹלָם", הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדְּיָנִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תר.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יִתְרוֹ, ט"ז שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּתְּחִזְקִי לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲנִי מִבִּין אֶת
 הַצָּעֵר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיֵשׁ לָךְ, אֶת הַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שְׂיֵשׁ לָךְ, אֲבָל
 תִּזְכְּרִי, אֲשֶׁר אִם תִּרְגְּלִי אֶת עֵצְמֶךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, זֶה יִפְתַּח לָךְ אֶת הַמֶּחַ וְאֶת הַלֵּב, וְכֵן תִּרְגְּלִי אֶת עֵצְמֶךָ לְהַגִּיד
 'יוֹם תְּהִלִּים', כִּי תִהְיֶה לִי גִחְלֻקִים לְשִׁבְעָה חֲלָקִים כְּמוֹ שְׂבַעַת יְמֵי
 הַשָּׁבוּעַ, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂאוֹמֵר כָּל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', וּמְסִיִּם כָּל
 שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְזֶה יִמְשִׁיךְ לָךְ כָּל-כָּף הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּתְּחִזְקִי, אַף שֶׁזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד,
 וְלִי כּוֹאֵב יוֹתֵר מִמָּה שְׂכוֹאֵב לָךְ, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הַצָּעֵר שֶׁלָּךְ, עִם
 כָּל זֹאת זֶה הַגּוֹרֵל וְכוּ', מִי יוֹדֵעַ אֵילוּ תִקְוִנִים אֶת הַצְּרִכָתָ לְעֵבֵר,

אני מברך אותך, שהקדוש־ברוך־הוא ישלים לך את החסרון, ויהיה לך זיוג טוב מהשמים, בעל שיעריך אותך ושיאהב את הילדים, והכל יסתדר על הצד הכי טוב, רק אל תפחד, ותהיי רגילה לבקש את הקדוש־ברוך־הוא בשפת האם שלך. ועל כלם — להיות רק בשמחה, ותכניסי את זה היטב היטב בלבך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר יתרו, ט"ז שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ו"ל אומר (לקויט־מוהר"ן, חלק א', סימן ז'): סגלה לחולה להסתפל על הציצית. נשאלת השאלה: אם אני אסתפל על הציצית שלי, בזה תהיה לי רפואה? אלא הפרוש הוא ככה: רבנו ו"ל אומר (לקויט־מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שגם חכמי הרופאים אומרים, שכל המחלות והחלאים רעים שבאים לאדם, זה רק מחמת עצבות, כי אם אדם היה תמיד שמח, אף פעם לא הייתה לו שום מחלה, ברגע שאדם נכנס בדפאון, בעצבות ובמרירות, אז תופסות אותו כל המחלות. ולכן כשיהודי זוכה להסתפל על הציצית, ואומר לעצמו: במה אני מלבש פה? במצוות של הקדוש־ברוך־הוא, שכתוב על זה (במדבר טו, לט): "וראייתם אותו" ודורשים על זה חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות, פ"ק א', הלכה ב'): אותו זו השכינה, וראיתם אותו, תסתפל על הקדוש־ברוך־הוא, אז אדם שמח: ברוך השם, אני יהודי, הולך עם ציצית, והשמחה הזו מרפאת אותו. ולכן אני מאד מבקש אותך תמיד, שתסתפל על הציצית, ותלך עם ציצית, והקדוש־ברוך־הוא ישלח לך רפואה שלמה. אני בטוח לגמרי, שאין לך כלום, הבלוטה תלך ממך, ואתה לא צריך שום כימותרפיה וכו',

אתה לא צריך שום תרופות וכו', אתה תהיה בריא לגמרי, רק תקח את עצמך בידך ואל תתיאש.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שבאמת תהיה בריא, עוד תהיה אבא בריא, וסבא בריא, רק אל תדאג, ושאף מטמטם שקורא את עצמו רופא, שלא יחליש את דעתך, ולכל יפחידו אותך, אתה לא צריך לשים לב אל מה שהם אומרים, ובכלל צריכים להתרחק מהם. רבנו ז"ל אמר, שהיה פעם מלך, שבכל המדינה הוא חסל את הרופאים שייאשו בני-אדם. ולכן אתה צריך להתחזק, ולא להסתפל על אף אחד. והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתלמד כל יום יעין יעקב, כמו שאמרת לך כבר כמה פעמים, וזה יביא רפואה בגשמיות וברוחניות, רק תהיה שמח.

זה בודאי יעבר שלא ישאר לך שום זכר. אל תפחד, לא צריך אשפוז, תהיה לך רפואה שלמה ככה, רק תתחזק, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, ותהיה רק שמח, ואל תסתפל על אף אחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר יתרו, י"ז שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! בזה העולם צריכים רק התחזקות, להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ולא לתן שהסמ"ך-מ"ם ישבר אותך.

מה אמר לך! אין לתאר את גדל הזכות של האדם, שזוכה לגרס הרבה פרקים משניות, שזה מזכך את הנשמה מכל מיני חלדה. ורבנו ז"ל נתן תקון לכמה מאנשי שלומנו, שייגרסו ויאמרו

ח"י פּרָקִים מְשֻׁנוּת בְּכָל יוֹם (עֵינֵי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קפ"ה), וְלִכְּנֵן תְּכַנִּיס גַּם אֶתָּה אֶת הָרֹאשׁ שְׁלֶךְ וְתִהְיֶה מִהַכְּפָה הָאֵלּוּ, וְאִז טוֹב לֶךְ כָּל הַיָּמִים.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאֵל תִּתֵּן שֶׁהַעֲצָבוֹת תִּכְבַּשׁ אוֹתָךְ, הָעֵקֶר תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מִיֵּשֵׁב בְּדַעְתָּךְ. וְזֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי שִׁיחָה בִּינְךָ לְבֵין קוֹנֵךְ, לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּשִׁפְתֵי הָאֵם שְׁלוֹ, וְזוֹ הַמַּתְנָה שֶׁקִּבַּלְנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּקְבַּל אֶת הַמַּתְנָה הַזֹּאת!

מָה טוֹב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָק אַבּוֹת אַחַר אֲמִירַת בְּרַפְתֵי הַתּוֹרָה, וְכֵךְ יֵצֵא חוֹבְתוֹ בְּלִמּוּד מוֹסֵר, כִּי אֵין עוֹד מוֹסֵר כְּמוֹ מוֹסְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, וְכֵן טוֹב לְלַמֵּד פָּרָק מְשָׁלִי כְּפִי סֵדֵר הַחֹדֶשׁ, כְּדֵי שְׂיִסִּים כָּל שְׁבוּעַ מִסְּכַת אַבּוֹת, וּבְכָל חֹדֶשׁ סִפֵּר מְשָׁלִי, וְזֶה יְכַנִּיס בּוֹ הַתְּחִלָּה וְהַתְּעוֹרְרוֹת, וּבַפֶּרֶט כְּשִׁזְנֶכָה לְפָרְשׁוֹ עַל-פִּי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁקִּבַּלְנוּ מִהַנְּחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה זי"ע.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ט תרג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר יִתְרוֹ, י"ז שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חִזַּק וְאַמֵץ מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. הָעֵקֶר אֲצֵל רְבֵנוּ ז"ל הוּא שְׂמִחָה, כִּי בְּרַגַע שְׁאֵדָם שְׂמִחַת, כְּבָר לֹא חָסַר לוֹ שׁוֹם דְּבָר. וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא תָּמִיד שֶׁשׁ וְשְׂמִחַת, וְאֵינוֹ נוֹתֵן שֶׁהַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן יִתְפָּסוּ אוֹתוֹ.

כָּלֵל זֶה תִּקַּח בְּיָדְךָ: "עֲצָבוֹת" זֶהוּ הַסְּטָרָא אַחְרָא, "שְׂמִחָה" זֶהוּ הַקְּדוּשָׁה, וְלִכְּנֵן בְּזֶה תִּבְחַן בְּאִיזָה צַד אֶתָּה נִמְצָא, אוֹ בְּקִדְשָׁה אוֹ לְהַפּוֹךְ וְכוּ', בּוֹעֲרוֹת בְּךָ תִּאָּוֹת גְּאוּף, אֵין עֲצָה רַק אֲמוּנָה, כְּמוֹ

שְׁאֵמֵר רַבְּנוּ ו'ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לו): אֲמִירַת שְׁמ"ע
 יִשְׂרָאֵל הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַיְיָ אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד, וּמְבָאֵר מוֹהַר"ן ו'ל (לקוטי-תְּלֻכוֹת, קְרִיאַת שְׁמַע, הִלְכָּה
 ה'), שֶׁזוֹ אֲמוּנָה, אִם אָדָם מִתְחַזֵּק תָּמִיד בְּאֲמוּנָה, הֲרִי זֶה יִהְיֶה גָּדוֹל
 מִכָּל רֶכֶב וְשָׁל נְאוּף, שְׁעוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ. וְזָכוֹר גַּם תִּזְכֹּר,
 תְּכַף-וּמִיד כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְכַנִּים בְּעֵצְמוֹ אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָיו יִתְבַּרֵּךְ
 כָּלֵל, אֲזִי גִצַּל מֵהַכֵּל. וְלִכֵּן רַק תִּתְחַזֵּק, וְתִרְגֵּל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר הַרְבֵּה
 עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ לְקַבֵּר
 אֶת תְּבַעֲרַת נְאוּף שְׁבוּעֵרַת בְּךָ.

וְעַל כָּלֵם — בְּרַח לְךָ אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּמַצָּב שְׁלֵף
 שְׁחָטָתָה כְּבֹר כָּל-כָּף הַרְבֵּה וְכו', תְּסַיֵּם מִסְכַּת "תְּעַנִּית" מֵאָה
 פְּעָמִים וְאַחַת אֶפְלוּ בְּדַרְךָ אֲמִירָה וּבְגִרְסָה, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מִכָּל
 הַזָּכָל וְהַלְכָלוֹף שְׁגוֹדְבָקוּ בְּךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

י"ט תרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר יִתְרוֹ, י"ז שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְגַנְזוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְתָמִיד תִּצְיֵר בְּתוֹךְ וַעֲתֵךְ, אֵיךְ שְׁאֵין שׁוֹם
 מִצִּיאוֹת בְּלִעְדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְכִפִּי תִקֵּף מִחֲשַׁבְתֵּךְ בְּדַבֵּר זֶה, כֵּן יֵאִיר
 עֲלֶיךָ מְלֶךְ הַכְּבוֹד, וְתִרְאֶה גְּדוּלִים שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה
 עִמָּךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תרה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ח שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּלֵל זֶה קִחַ בְּיַדְךָ, אִם אַתָּה עֵינֶךָ — לֵךְ לִישׁוֹן, כְּמֵאֲמָרִים ו"ל
(בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ט', סִימָן ו') עַל פְּסוּק (בְּרֵאשִׁית א, לא): "וְהִנֵּה טוֹב
מְאֹד", זֶה הַשָּׁנָה, וְכִי שָׁנָה טוֹבָה הִיא, הֲרֵי אָמְרוּ (סְנֵהֲדִין ע"א): שָׁנָה
— טוֹב לְרָשָׁעִים וְטוֹב לְעוֹלָם, אֲלֵא מִתּוֹךְ שְׂאֲדָם מִתִּיגַע וְיִשָּׁן,
עַל-יְדֵי-זֶה הוּא קָם וְיִכּוֹל לְלַמֵּד הַרְבֵּה תוֹרָה, וְלִכֵּן אֵין זֶה עֲצָה לְסַגֵּף
עֲצָמוֹ עִם שָׁנָה, שְׂאֵז מְסִתּוֹבֵב כְּמוֹ סוֹס, שְׂגָם-כֵּן מְמַעֵט בְּשָׁנָה.
וְעַל-כֵּן קִחַ עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ, תִּכְרַךְ שְׂאֵתָה מִתִּיגַע — לֵךְ לְנוּחַ, וְאֵז
תִּקּוּם עִם מַחִין חֲדָשִׁים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, אוֹת ק'): בְּיוֹתֵר
מוֹעִיל הַשָּׁנָה לְבָנוֹת אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שָׁלוֹ, כִּיּוֹן שְׂיִשָּׁן,
עַל-יְדֵי-זֶה נִתְחַדְּשֶׁת אֲצִלוֹ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. תְּצִיֵּת אוֹתִי וְלֹא
תִתְחַרֵּט, כִּי אַתָּה צְרִיךְ לְשַׁמֵּר עַל הָעֲצָבִים שְׁלֶךְ, וּמִחֲמַת מַעוּט שָׁנָה
הָעֲצָבִים שָׁלוֹ מִתּוֹחִים מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תרו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ח שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, שְׂרַבֵּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל יְאוּשׁ, וְאָמַר
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ע"ח): אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל; וְהִנֵּה

מוֹבָא (לקוּטֵי-תוֹרָה אָמַר, מִהִבְעַל הַתְּנָא זי"ע): דְּכָל הַגְּבוּהָ בְּיוֹתֵר — יוֹרֵד לְמַטָּה יוֹתֵר, דְּמִי שְׁגוּפּוֹ עָכוּר, יוֹתֵר בְּכַעַס וּבְמַדּוּת רְעוּת הַבָּאוֹת מִצַּד הַגּוּף וְכוּ', הָרִי עֵצָם נִשְׁמְתוּ גְבוּהָהּ יוֹתֵר וְכוּ', נִמְצָא, מֵאַחַר שְׁעוֹכְרוֹת עָלֶיךָ יְרִידוֹת כְּאֵלוֹ וְכוּ', שְׂאֵתָה שְׁקוּעַ כָּל-כָּף בְּרַע, סִימָן שֶׁנִּשְׁמְתָךְ גְּבוּהָהּ מְאֹד, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׁהִסְמִי"ךְ-מ"ם בַּעֲצָמוֹ רוֹצֵה לְבַלַּע אוֹתָךְ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְלִכֵּן חֲזוּק וְאַמֶּץ לְכַסְף וְלֹהֵשֶׁתוֹקֵק לְחִזּוֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ עַד מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, שְׁתִּהְיֶה רְגִיל לֹא יִתְבַּרְךָ שְׂאֵתָה מוֹכֵן לְמִסֵּר נֶפֶשׁךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי בְּאַמֶּת כְּפִי הָאֶרֶת יִחִידָה שְׁבַנְפֶּשׁ הוּא לְיַחֲדוֹ יִתְבַּרְךָ גַּם בַּעֲנִינִים גְּשָׁמִיִּים, עַל-יְדֵי כַח הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁגוּז אֶצֶל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, כִּי מִצַּד נִשְׁמְתוּ אֵינּוּ יָכוֹל לְהִיּוֹת נִפְרָד מֵאַלְקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, וְאֵל תִּכְנֹס בְּלַחֲץ כָּלֵל.

הַעֲקָר אֵל תִּקְנָא בְּשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֶפְלוּ זֶה שְׁנַדְמָה לָךְ שֶׁהוּא יוֹתֵר גְּדוֹל מִמֶּךָ, וּכְבֹר זָכָה לְמַדְרַגוֹת גְּבוּהוֹת וְכוּ', כָּל זֶה דְּמִיּוֹן גְּדוֹל, כִּי כָּל אֶחָד נוֹלָד כְּפִי שְׁרָשׁוּ בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְהוּא צָרִיךְ לְהוֹצִיא אֶת נַקְדָּתוֹ דִּיקָא, וְלֹא לְהַסְתַּפֵּל עַל הַזּוּלָת, וּמִי שְׁזוֹכָה לָזֶה, הָרִי הוּא נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין לְשׁוּם בְּרִיָּה רְשׁוּת לַגַּע בּוֹ, וְזֶה בְּרוּר לִי עַד מְאֹד. וְלִכֵּן חֲזוּק וְאַמֶּץ מְאֹד לְמַצָּא אֶת הָאֲלֻקוֹת שְׁבַתוּף הָאֲרִצִּיּוֹת, וְזֶה פְּרוּשׁ "אַהֲבַת עוֹלָם", הֵינּוּ הָאֲהָבָה בְּאֲלֻקוֹת שְׁלֻקוּחָה מַעֲנִינֵי עוֹלָם, אֵף שְׁמִלְבָּשׁ בְּגוּף וּבְלָבוּשׁ וְכוּ', הַמַּעֲלִים וּמְסַתִּיר אֶת אֲלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, הַכֹּל דְּמִיּוֹן גְּדוֹל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תרז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ט שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, שְׂאֵסוֹר לְקַנָּא בְּשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי כָף אָמַר

הַתָּנָא הַקְדוּשׁ (אבות ו, ה): 'וְאֵל תִּתְּנָהּ לְשִׁלְחָנָם שֶׁל שָׂרִים, כִּי שִׁלְחָנָהּ גְדוּל מִשִּׁלְחָנָם', כָּל אֶחָד מִמְּחֵדֵשׁ כָּפִי כַחוֹ, כָּפִי שֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, כָּפִי יִרְדָּתוֹ אֶל זֶה הָעוֹלָם הַשָּׁפֵל, וְכָפִי מִסֵּפֶר הַנְּשִׁמוֹת הַתְּלוּיוֹת בּוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן אֵין לְקַנָּא בְּשׁוּם בְּעַל מְחַבֵּר סֵפֶר, אוֹ בְּעַל מְחֵדֵשׁ חֲדוּשִׁים, כָּל אֶחָד צָרִיף לְחֵדֵשׁ כָּפִי בְּחִינָתוֹ, וְלֹא יִתְבַּלְבֵּל מִהַזִּילַת כָּלָל, רַק יִשְׁמַח עִם חֲדוּשָׁיו, אֲפֹלוּ שֶׁנִּרְאָה כְּדַבְּרִים פְּשׁוּטִים, מַה בְּכָף? זֶהוּ שֶׁלוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שֶׁלוֹמָף בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

י"ט תרח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ט שְׁבֵט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבָךְ.

רַק חִזּוּק וְאַמִּץ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְתִשְׁתַּדֵּל לְשִׂמְחַת אַחֲרִים, כִּי אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלְּשִׂמְחַת יְהוּדִים אַחֲרִים, וּבִזְכוּת זֶה גַּם לָךְ תִּהְיֶה שִׁמְחָה. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹחֲבָרִין, חֵלֶק א'), סִימָן קפד), שִׁישׁ אֹר יֵשֶׁר וְאוֹר חוֹזֵר, בְּזֶה שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַזִּילַת, אֲזַי הַדְּבוּרִים חוֹזְרִים אֵלָיו. וְלִכֵּן תָּמִיד תִּחְזַק אֶת אַחֲרִים, וְזוֹ מִצְוָה רַבָּה מְאֹד, בְּפִרְטוּיֹת בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלוֹ, שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם מַה שְׁעוֹבֵר, וַיֵּשׁ לְכֹלָם עֲצָבִים חֲלָשִׁים וְכוּ', וְלִכֵּן מִצְוָה רַבָּה לְחִזּוֹק אֶת הַזִּילַת, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל מַה שֶׁאַחֲרִים אוֹמְרִים אוֹ חוֹשְׁבִים וְכוּ', וְכָל פְּנוּתָךְ צָרִיכָה לְהִיּוֹת רַק לְשֵׁם שָׁמַיִם, לְבִרְךְ יְהוּדִים, לְשִׂמְחַת יְהוּדִים, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: "לְהַחֲיוֹת יְהוּדֵי אֵין זֶה דְּבָר פְּשׁוּט", וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁעוֹסֵק בְּזֶה תָּמִיד, וְזִכּוֹתוֹ תִּגְדֵּל בְּשָׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, י"ט שְׁבֹט ה'תשנ"ג.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ זְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זְכוֹר וְגַם זָכָר, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לַחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ הַתְּכָלִית שֶׁבְשִׁבִילָהּ יֵרְדֶה נִשְׁמָתוֹ אֶל זֶה הָעוֹלָם, לְהַפְּךָ אֶת כָּל הַנְּשִׁמְיּוֹת אֶל רוּחַנִיּוֹת, שֶׁזֶה כָּלֵל הַמְצֻוֹת שֵׁישׁ בְּדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, לִידַע שֶׁאֵין דְּבָר בְּלִעְדֵיּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵין שׁוֹם דְּבָר נִפְרָד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל מָה שֶׁאֵתָּה רוֹאֶה וְשׁוֹמֵעַ וְכוּ', זֶה לְבוֹשׁ לְגִבֵּי עֵצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ הַמְּלַבֵּשׁ בְּתוֹךְ זֶה הַדְּבָר, וְכִכֵּל שֶׁהָאָדָם מְכַנִּים עֲצָמוֹ בְּזֶה, כְּמוֹ-כֵן הוּא בָּא אֶל תְּכָלִיתוֹ הַנְּצָחִית, שֶׁבְשִׁבִיל זֶה יֵרְדֶה נִשְׁמָתוֹ, וְכֵן זוֹכֶה לְהַעֲלוֹת וּלְהַגְבִּיֵה אֶת חֶלְקוֹ מִחֶלְקֵי הָעוֹלָם הַשֵּׁיף לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, וְגוֹרָם יְחוּד וְזוּוּג עֲלִיוֹן. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁבָּא אֶל מְדַרְגָּה זוֹ, וְכֵן עַל-כָּל-פְּנִים כּוֹסֵף לְהַגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּה זוֹ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א): כְּדֵי שֵׁישְׁפַע עָלָיו שְׁפַע אֱלֹקֵי, שֵׁיִרְגִישׁ תָּמִיד אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל זֶה צָרִיכִים לְקַדֵּשׁ אֶת הַשְּׂבָעָה גְרוֹת: הָעֵינִים, הָאָזְנוֹים, הַחֻטָּם וְהַפֶּה, שֶׁהֵם כְּלֵי הַמַּחֲזִין, וְהֵם כְּנֶגֶד הָאֲרֻבָּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה, וְהֵם תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, הָאָדָם צָרִיךְ לַעֲבֹד וּלְהַתְיַגֵּעַ הַרְבֵּה עַל שְׁמִירַת הַדְּבוּר, שֶׁזֶה נֶגֶד עוֹלָם הָעֲשִׂיָה, נֶגֶד הַמְּלָכוֹת שְׂבָה עוֹבְרִים כָּל הַסְּפִירוֹת וְכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִכֵּן הַדְּבוּר זֶהוּ הַתְּנָאֵי הָרֵאשׁוֹן בְּהַשְׁגַּת הַחֻכְמָה הָעֲלִיוֹנָה, וְזֶה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְאָדָם לְשֹׁמֵר, כִּי הָאָדָם נִמְצָא בֵּין בְּנֵי-אָדָם, וְהַהֲכָרַח לוֹ לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם אַחֵרִים כְּמוֹ אֲשֶׁתּוֹ וַיִּלְדֵיּוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן קָשָׁה מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַדְּבוּר, וְזֶה (מְשַׁלֵּי יח, כ"א): "מִוֹת וְחַיִּים בְּיַד הַלְּשׁוֹן", כִּי הַכָּל תְּלוּי כְּפִי הַדְּבוּר. וְזֶה שֶׁאָמַר הַתְּנָא (אָבוֹת ה, כ"ב): "לְפוּם צַעֲרָא אֲגָרָא"; הֵינּוּ לְפוּם — כְּפִי פִּיּוֹ, כֵּן הַצַּעַר וְכֵן הַשְּׂכָר, אִם מְדַבֵּר דְּבוּרִים שֶׁל מָה בְּכָף.

מכל שפן דבורים אסורים: לשון־הרע, רכילות, ליצנות, גבול פה וכו', גורם לעצמו צרות ורעות רבות וכו', מה שאין פן כשמדבר דבורי אמונה עם הזולת, הוא מאיר סביבו אורו ותברך, ומזכה גם את אחרים וכו', ומכל שפן פשוטה לדבר דבורי תורה ותפלה, שעל־די־זה נעשה כלי להמשכת זיו שכנית עזו ותברך, ומאיר על עצמו ועל סביבו אורו ותברך. ולכן היסוד הכי גדול בהשגת החכמה העליונה — דבקות הבורא ותברך שמו, תלוי בהדבור, שבו תלוי כפר הכל.

הדבר השני שאדם צריך לשמר על זה — זהו החטם, שהוא נגד עולם היצירה, זעיר אנפין, והוא פעם וקפדות ורציחה וכו', שזה גם־כן יסוד גדול בהשגת החכמה העליונה — להיות סבלן גדול ולהאריך אפו על כל מה שעובר עליו, ולקבל הכל באהבה, לידע שאין בלעדיו ותברך פלל, כי דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וכשידע אדם דבר זה, אז אף פעם לא יפגס בלחץ, ולא יהיה בכעס ובעצבנות וכו', אלא תמיד יחיה ויקבל עליו הכל בשמחה, ויהיה שרוי באנפין נהורין, פנים שמחות ועליונות, וישא חן בעיני כל רואיו, וכשיזכה לשמר עצמו מפגם הדבור, לא לדבר כל העולה על רוחו, וכן לא יהיה בכעס, אלא יהיה סבלן גדול על כל אשר עובר עליו, אזי דיקא יזכה שישמע את קול הפנימי מכל פרט מפרטי הבריאה, איה שהכל קורא אותו לשוב אליו ותברך, ויתגלו לו רזין דרזין וסתרי נסתרות. וכמו שאומר רבנו ז"ל (שיחות־הר"ן, סימן נב): מכל הדברים צועק כבוד השם ותברך, וקורא את האדם אליו ותברך, והוא ותברך מגלה נוראות נפלאות סתרי נסתרות אל הזוכה לזה.

ואחר־כך הוא זוכה שעניו רואות רק את אמתת אלקותו ותברך, ודבר זה נעלם ונסתר מעין כל, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן רנד): העינים רואות תמיד דברים עליונים מאד, אף זה הולך במהירות כל־כך, עד שאין מי שיתפס מה שרואה וכו', רק אלו שנותנים להם רשות וכו', ולכן אשרי מי שמתחיל עם קדשת הדבור, ומדבר תמיד רק דבורי אמונה, אפלו שצריך לדבר

בְּעֵינַי עֶסְקִיו וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הוּא תָּמִיד מְעַרְב בֵּין דְּבָרָיו דְּבוּרֵי אַמוּנָה, וּמּוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה, וּמְכַנֵּס הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה בְּאֲנָשִׁים שְׂשׁוּמְעִים דְּבָרָיו, אֶפְלוּ גּוֹיִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים צו, ג): "סִפְרוּ בַגּוֹיִים כְּבוֹדוֹ", וְכֵן כְּשׁוֹזְכָה לְקִדְשֵׁי הַדְּבַר, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא אֵף פֶּעַם לֹא יִהְיֶה כְּכַעַס וּבְקַפְדוּת וְכוּ', וְתִהְיֶה לוֹ אַרְיכוּת אֲפִים, וּמְכַל דָּבָר יַעֲשֶׂה צָחוּק וּבְדִיחָה, וְיִהְיֶה בְּדִיחָה דַּעְתוֹ, וְתָמִיד יִהְיֶה חַיּוּף עַל פְּנָיו אֲנָפִין נְהוּרִין, וְאֵז דִּיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכָּה לְקֶשֶׁר רוּחַנִיּוֹת אֶל גְּשָׁמִיּוֹת, וְיִגְרַם יַחֲוֵד עֲלִיּוֹן בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

וְאֵל תִּחְשַׁב שְׁזוֹ הַמְּדַרְגָּה הִיא עַל מְנַת שְׁתַּעֲלֶה לְרַקִּיעַ וְכוּ', כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל שָׂרָק מְצִית אֶת הַצְּדִיק הָאֲמֵת, וּמְקַיֵּם דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, הוּא יְכוֹל לְזַכּוֹת לְכָל זֶה.

מָה אָמַר לָךְ! אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּקַבִּיעוֹת, שְׁזוֹ נִקְרָאת הַתְּבוּדוּת וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, אֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כה), שְׁזוֹ מַעֲלָה עֲלִיּוֹנָה מִהַכֵּל, וְגוֹרֵם שְׂעִשׁוּעִים גְּדוֹלִים כְּאֵלוֹ, שְׂעֵדִין לֹא עָלוּ שְׂעִשׁוּעִים כְּאֵלוֹ מִימּוֹת עוֹלָם. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ק), שְׂכָל גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים לֹא זָכוּ לְהִגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּתָם, אֲלֵא עַל-יְדֵי עֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת. וְכֵן אָמַר עַל עֲצָמוֹ, שֶׁהוּא זָכָה לְמָה שְׁזָכָה וְכוּ', רַק עַל-יְדֵי עֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת — לְשִׁיחַ וּלְדַבֵּר תָּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר: אִם הִנֵּה יוֹדֵעַ בְּצַעֲרֵירוֹתוֹ אֵל מָה יְכוֹלִים לְזַכּוֹת עַל-יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוּת וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, לֹא הִיָּה מְסַגֵּף עֲצָמוֹ בְּסִגּוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', שֶׁסִּגַּף עֲצָמוֹ בִּימֵי נַעֲרוּתוֹ, וְלֹא הִיָּה מְעַנֶּה אֶת גּוּפוֹ עִם צוּמוֹת וְתַעֲנִיּוֹת. וְלָכֵן הִזְהִירָנוּ מְאֹד לֹא לְקַבֵּל עַל עֲצָמֵנוּ שׁוֹם תַּעֲנִיּוֹת מְלַבֵּד אֵלּוֹ שֶׁתִּקְנֵנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, הִנֵּנוּ הָאֲרַבַּע צוּמוֹת.

מָה אָמַר לָךְ! רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ, שְׁזָכִינוּ לִפְלֵ בְּחֶלְקוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל. וְלָכֵן עֲלִינוּ לְצִית אוֹתוֹ, וְלִהְתַּמִּיד בְּיוֹתֵר בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים: "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", "סִפְּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְּוּרֵי-הַמְּדוּת", וְשִׂיחוֹתֵינוּ הַקְּדוּשׁוֹת אֲשֶׁר בְּסִפְרָיו: "שִׂיחוֹת-הַרְ"ן"

ו"חיי-מוהר"ן", ועל פלם — צריכים להתמיד בספרי "לקוטי-הלכות", כי רק מוהרנ"ת ז"ל הבין את רבנו ז"ל, ורק הוא יודע לפרש את דבריו הקדושים, ולהחדיר בנו את עצותיו הקדושות לעבדא ולמעשה, עד שנוזפה אל רב טוב הגנוז והצפון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרי.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר יתרו, כ' שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הצרות שעוברות עליך וכו', למה לא תציג את רבנו ז"ל, שאמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמט): תצות זה כמו פדיון, הינו להרגיל עצמו לומר בכל לילה סדר תקון תצות, וזה מועיל כמו פדיון, ולא עוד שזה פדיון הכי גדול, כי אז פתוח הפתח של הבית דין העליון הפולל בו כל הכ"ד בתי דינים (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רטו), ויכולים לפעל הכל; ועל-כן אל תהיה בטלן! מהלילה הזה ראה להרגיל עצמך לומר את סדר תקון תצות, ותוריד דמעות על גלות נפשך ועל גלות השכינה, על צרות ישראל וכו', ואז יבקע פשח אורך, ויאיר עליך מלך הכבוד בעצמו, וימתקו ממך כל הדינים.

והנה זה פל-כף קל, אבל בנגי-אדם מולזלים בזה וכו', פי אם היו יודעים מעלתה בשמים, היה כל אחד מרגיל עצמו לומר את זה.

ר' אברהם בר' נחמן ז"ל (בעל המספר ספר 'באור הלקוטים'), היה תמיד מעורר את תלמידיו ואת שומעי לקחו, שיאמרו בכל לילה תצות. ואמר על עצמו: כל תצות שאני חוטף בזה העולם, זה החיות שלי, זה חלקי הנצחי, זו תקנותי. והפליג תמיד במעלת

הַזֹּכֶה לומר בְּכָל לַיְלָה אֶת סֵדֶר תְּקוּנַת חֲצוֹת, וְדִיקָא אֲזוּ הוּא הַזְמַן
הַכִּי יִקָּר לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל־יְשׁוּבִים, וְיִכּוּלִים לְבַטֵּל עֲצָמָם
אֲזוּ בְשִׁלְמוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק
א', סימן נב), וְאֲזוּ דִיקָא הַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת לְמַטָּה, בְּסוּד (אִיכָּה ב, יט):
"שִׁפְכִי כַּמִּים לְבָרֶךְ נִכַח פְּנֵי הַנִּי"ה", כִּי אֲזוּ הוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא נִכַח
הָאָדָם דִּיקָא, וּמֵאִיר שֵׁם הַנִּי"ה בְּרוּךְ הוּא בְּגִלּוּי רַב מְאֹד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרי"א.

בְּעֶנְתַּת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ, כ' שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי שְׁפִתְכֶם וְכוּ', לְדַעֲתִי, אֵין עֲצָה אַחֲרֵת, רַק לְצֵאת עֲכָשׁוּ
עִם הַפָּצָה גְּדוּלָּה עִם קוּנְטְרָסִים הַמְדַּבְּרִים מִקְדָּשַׁת הַשָּׁבֶת. יְדוּעַ,
שֶׁהַקּוּנְטְרָסִים שׁוֹפְנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עָשׂוּ מִהַפְּכָה רוּחַנִית,
וְרִכְבוֹת בְּנֵי-אָדָם קָבְלוּ מִשָּׁם הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה. וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי
שִׁיעֵסֶק בְּהַפְּצָתוֹ לְמַעַן זְכוּי הַרְבֵּים, אֲשֶׁר זֶה הִיְתָה צְוֹאת מוֹהַרְנ"ת
ו"ל כְּמָה יָמִים לְפָנַי הִסְתַּלְקוּתוֹ לְעֵילָא וְלְעֵילָא, וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן
לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁעָמְדוּ לְפָנַי מִטָּתוֹ: "הַעֲבֹדָה שְׁלִכְם צָרִיף
לְהִיּוֹת — יְפִיצוּ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה", וְלִכֵּן מֵאַחַר שִׁישׁ הַתְּרַשְׁלוֹת כְּזוֹ
בְּעֵינַי שָׁבֶת, רְאוּי וְנִכּוֹן לְהַתְּחִיל לְהַפִּיץ אֶת כָּל הַקּוּנְטְרָסִים
הַמְדַּבְּרִים מִקְדָּשַׁת שָׁבֶת, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזַנְפָּה לְקַבֵּץ
עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם קוּנְטְרָסִים עַל-פִּי סֵדֶר הָאֶלְף-בֵּית, וְלִקְרֹא אֶת זֶה
"אוּצֵר הַשָּׁבֶת", וְלְהַדְפִּיסָם וְלְהַפִּיץָם בְּכָל שְׁכָבוֹת הָעָם. אַתָּה צָרִיף
לְדַעֲתַת, שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, אֲבָל חֲסָרוֹן הַיְדִיעָה
מִמַּעַלְתַּת עֲצָם קִדְּשַׁת הַשָּׁבֶת, זֶה מֵה שְׁמֵרְשָׁל אוֹתָם מְלַשְׁמֵר שָׁבֶת,

ולכן עזר לי להדפיס עכשו קונטרסים חדשים מקדשת השבת, ותנקה להיות ממוזכי הרבים, אשר זכות הרבים תהיה תלויה בך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תריב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתזכר, אשר חכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין ק:): אל תכניס דאגה בלבך, כי אנשים גבורים הרגה הדאגה. אדם צריך להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, וזה יוריד ממנו כל הפחד והדאגות, כי מי שחזק באמונה בו יתברך, זה מכניס בו בטחון עצמי, וממילא כבר אינו מתפחד מאף אחד.

מה טוב ומה נעים, שתלמד ותעין בספר המדות, אות פחד, ותקיים כל מה שתוכל לקיים, והן עצות והשגות גבוהות שהשיג רבנו ז"ל איך להוריד את הפחד מהאדם. וצריך שתדע, ש"ספר-המדות" זה לא סתם לקוט, אלא ספר מלא השגות גבוהות שהשיג רבנו ז"ל במקום שהשיג. ותהלה לאל, יש לי פרוש רחב על כל "ספר-המדות", יתן הקדוש-ברוך-הוא שאזכה להוציאו לאור פעם, ונקראו "באורי המדות", להרחיב את הדבור על כל מדה. ולכן ראה לחזר כמה וכמה פעמים על אות פחד, ותבקש ממנו יתברך על כל מדה ומדה שתזכה לקימה, ועל-ידי-נה תוריד את הפחד ממך.

והנה מובא שם (ספר-המדות, אות פחד, סימן לב): על-ידי למוד תורה על השלחן בשעת סעודה — נצל מפחד; ולכן תעשה לעצמך קביעות ללמד או לעיין באיזה ספר בעת אכילה, ועל-ידי-נה תנצל מפחד. המהר"ם שיק ז"ל היה לומר "עיין יעקב" בעת הסעודה, וכך זכה לסיים בכל שנה את כל ספר "עיין יעקב", כי בכל סעודה היה

לומד קטע או שנים, ואני הרגלתי עצמי בכל סעדה לעין בספר על התורה מבעל מחבר אחר, הן מספרי חסידות, והן מספרי מוסר, וכך במשך השנים זכיתי לעבר על הרבה ספרים, יאחז כל אחד דרכו, וכדאי ללמד ולעין באיזה ספר בעת הסעדה, וכך יתבטל ממנו הפחד.

עם כל זאת תמיד תזכר מה שכתוב (שם, חלק ב', סימן ג'): מי שבורח מן הצרה — הוא פקח; פי צריכים להתחמק לא להיות מערב בשום עסק ביש, ועל-ידי-זה לא יצטרף לפחד כלל, ודו"ק.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תריג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משפטים, כ"ג שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע, שרבנו ו"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מט), שעקר התשובה השלמה היא — פשאדם עובר עוד פעם באלו המקומות שהיה שם בתחלה וכו', ואינו חוזר לעשות את השטיות שעשה עד עכשו וכו', זהו עקר התשובה וכו'. ולכן תחזיק מעמד, ואל תשבר משום דבר שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואם אדם חוזר בתשובה באמת, ומקבל על עצמו לא לחזור לעשות את השטיות שעשה, אזי הקדוש-ברוך-הוא מקבלו.

וזכור, שעקר התשובה זה ודוי דברים, והתודו את עוונם, אמר הקדוש-ברוך-הוא, שמיד שמתודים מיד אני מקבלם (עין תורת פהגים בחקמי); ולכן הרגל עצמך להתודות לפניו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא ימחל לך על כל העבר שלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תריד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך, שאל תכנס בלחץ, ושום דבר שבעולם שלא יוכל להלחץ אותך, הלחץ זה הדחק, כשאין לאדם אמונה, רחמנא לצלן, אז הוא נכנס בלחץ תמידי, אבל תכף-ומיד כשאדם מכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, ויודע ועד, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל בהשגחה פרטי פרטית, פי דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, אז כל החיים שלו הולכים כבר בצורה אחרת, ויש לו ישוב הדעת, ואינו נלחץ משום דבר, וכל מה שקורה עמו, הוא בא רק אליו יתברך, ומשיח את כל לבבו רק אליו יתברך, ומספר את כל אשר עובר עליו בפרטי פרטיות לפניו יתברך, כמו מי שמספר לחבר טוב, ובאמת הכל דמיון גדול, כי אין לאדם אף אחד רק את השם יתברך, אשרי מי שמכניס דבר זה בלבבו, ואז כל החיים שלו ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרטו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך עם כל הצעקות והבקיות שלך, על כל מה שעובר עליך וכו'.

מה אמר לך! תקבע לעצמך שעור בשו"ת "אשר בנחל", ותעין בכל יום בהרבה מכתבים, וזה יתן לך עצה והדרכה איך לצאת מהפח יקוש שגפלת אליו.

העקר לא להמשיך עצמו אל העצבות והמרירות והדכאון, תמיד תבקש רק על נקודת השמחה, אשר אין ערוך אליה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

י"ט תרטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יום שני לסדר משפטים, כ"ד שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לקחת את הכל בקלות, ורק להיות בשמחה עצומה על נעם חלקך, שאמה יודע מרבי כנה, אשר יש בכחו לחזק ולאמץ כל הירודים והנפולים, ולהעלותם עד רום גבהי מרומים, ולכן ראוי לך לשמח, שאינך מתנגד לרבי כנה, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על זה.

ידוע, שרבנו ז"ל הפליג מאד במעלת הספר הקדוש "נעם אלימלך", ואמר, שאף שהספר כלו מדרגות, אבל בעל המחבר הזה הרבה יותר גדול מהספר. וידוע שדברי תורתו כתב בנו רבי אלעזר זי"ע, ופעם אחר שבת כשכתב מה שאמר אביו, והניחו על השלחן, וראה הרבי רבי אלימלך זי"ע את הכתבים, ושאל את בנו לאזשא (כך כנהו מחבה): ווער האט דאס גיזאגט? (מי אמר זאת), ענה ואמר: אפה, אבי, אמרת זאת בשבת. ענה אביו הרבי: חשבתי שמלאכים ושרפים אמרו זאת. ואז הבין רבי אלעזר זי"ע, שפון לדעת אביו. ובאמת הספר הזה מלא מדרגות הצדיקים, וכמו שכתב הרב הקדוש רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע בספרו (נתיב מצוותיך, שביל התורה, אות לב): ספר "נעם אלימלך" אין מי שישגיגנו, כי הוא

כלו מדרגות גדולות, אף-על-פי-כן כל אחד טעם לפי מעשיו, וכן הוא בספרו (היכל הברכה בראשית) ספר הקדוש "נעם אלימלך" כלו אור צח הצחצחות, עמק עמק עד למאד, אם תזכו להבין דבר אחד מדבריו, עין שם; ולכן טוב מאד, שתעין בו מדי פעם, ותקח קטע אחד ותתבודד על זה, ותפרשו על-פי ההקדמות של רבנו ז"ל, ואז יאיר לך מאד מאד, ותבין ותשכיל מה זה מדרגת צדיק, ואל מה צריכה השאיפה של בר ישראל.

ולכן קח את עצמך בידיך, וצא מעצמך, ואל תהיה כל-כף ירוד ונפול בדעתך, זיי נישט אזוי גיפאלין ביי זיך, כי העקר בזה העולם הוא הדבקות, ופשנופלים מהדבקות צריך לשתק, כמו שפרשו הצדיקים את הפסוק (תהלים קלא, ב): "אם לא שויתי ודוממתי", אם לא מחזיקים במדרגה זו לחשב ממנו יתברך — "שויתי לנגדי תמיד", אזי צריכים לשתק, כדי שלא יפל מדרגתו.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ט תריז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר משפטים, כ"ה שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק אל תפל בדעתך משום דבר, חזק ואמץ באמונה פשוטה בו יתברך, ואז טוב לך כל הימים, פי (משלי כח, כ): "איש אמונות רב ברכות", על-ידי אמונה ממשיכים על עצמו כל הברכות. ורבנו ז"ל הזהירנו הרבה על אמונה פשוטה, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן לג): אצל בני העולם האמונה הוא דבר קטן, אבל אצלי העקר הוא האמונה; ועקר אמונה — להאמין בפשיטות בלי שום חכמות והשפלות כלל, כמו שהילדים והנשים מאמינים, פשוט בתכלית

הפשיטות. ודע לך, אֲשֶׁר על-ידי אַמוּנָה זוכים להגיע לְכָל המדרגות שְׂבֻעוֹלָם, כִּי הַכֹּל צָרִיף לְעֵבֶר הַרְף מִדַּת הַמְּלָכוּת, שֶׁהִיא שֶׁעַר הַאֲמוּנָה, וּמוֹהַרְנֵת ו"ל אָמַר, שְׁגַם הַנְּבִיאִים לֹא נִכְנסוּ אֶל הַנְּבוּאָה אֶלָּא עַל יְדֵי הַאֲמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יחזקאל א, א): "נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וְיֵאָרְאֶה מִרְאוֹת אֲלֵקִים", רֵאשִׁי תְבוֹת אֲמִי'וֹנֵה', שְׁזָה הַשֶּׁעַר הַפּוֹתַח הַכֹּל.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

י"ט תריח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים, כ"ו שְׁבֻט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה עֲכָשׁוּ אֲנִי הוֹלֵךְ לְהַדְפִּיס אֶת "הַלְקוּטֵי-מוֹהַרְנֵת", אֵף שְׁזִכִּיתִי כְּבֹר לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר לְמַעַלָּה מֵעֵשֶׂר פְּעָמִים, עִם כָּל זֹאת יַעַן שֶׁרַבְנּוֹ ו"ל רָצָה מְאֹד, שֶׁהַסֵּפֶר שֶׁלוֹ יִדְפָּס וַיִּחְזֹר וַיִּדְפָּס, וְאָמַר, שֶׁהַלְמוּד בְּסִפְרוֹ זֶהוּ אֶתְחַלְתָּא דְגַאֲלָה, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה לְהַדְפִּיסוֹ עוֹד פַּעַם, וְהַפַּעַם בְּכַרְיָכָה רַבָּה, כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה טוֹב לְבַחוּרִים שֶׁיִּהְיֶה עִמָּהֶם תְּמִיד, וְכֵן זֶה מִחֻלְק לִימֵי הַחֹדֶשׁ כְּמִנְהַגְנוּ לְסִיִּים אֶת "הַלְקוּטֵי-מוֹהַרְנֵת" כָּל חֹדֶשׁ, וְלִהְיֶשֶׁף עַל עֲצָמָנוּ אִוְרוֹ הַגְּנוּז שֶׁל רַבְנּוֹ ו"ל, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַרְנֵת, חֵלֵק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּנּוּ, שְׁכָלוּ וְנִשְׁמְתוּ גְנוּזִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, וְצָרִיכִים לְחֹזֵר בְּזֶה הַרְבֵּה עַד שֶׁיִּהְיֶה שְׁגוּר בְּעַל-פֶּה. וְרָצִיתִי שֶׁתְּעֹזֵר לִי לְהַדְפִּיסוֹ, כִּי הִיא זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תריט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים, כ"ו שְׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ, שְׁפָל מִי שֶׁנִּמְצָא בְּעֵת בְּרִית מִלָּה, וְנִמְחָל לּוֹ כָּל עוֹנוֹתָיו, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת נוֹכַח בְּעֵת בְּרִית מִלָּה, שָׂאז אֲלֵיהֶו הַנְּבִיא, שֶׁהוּא מֵלֶאֱד הַבְּרִית — גִּמְצָא, וְנִמְחָל לּוֹ הַכֹּל, וְאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גָּדוֹל בְּשָׂמִים, וַיְכֻלִּים לְפַעַל הַכֹּל, וּבְפִרְטִיּוֹת רְפוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר לְבוֹא בְּעֵת בְּרִית מִלָּה.

וְהִנֵּה בְּעֵנִין שֶׁהַסֵּנְדֵק יֵנִיחַ תְּפִלִּין, יֵשׁ פּוֹסְקִים לְכָאן וּלְכָאן, יֵשׁ צְדִיקִים שֶׁהֵיוּ מְאֹד מְקַפִּידִים לֹא לְהִיּוֹת עִם תְּפִלִּין בְּעֵת בְּרִית מִלָּה, כְּדִי לֹא לְפָגֵם בְּאוֹת תְּפִלִּין, כִּי הָרִי עֲכָשׁוּ מְאִיר אוֹת בְּרִית, וַיֵּשׁ שְׂלֵא הַקְּפִידוֹ, וְלָכֵן אֵינִן לַעֲשׂוֹת עַל זֶה מְרִיבוֹת, אֲנִי אִישִׁית מוֹרִיד אֶת הַתְּפִלִּין, כִּי אֲנַחְנוּ נְכַדִי הַרְבֵּי מוֹיֶדְטְשׁוֹב זי"ע בַּעַל "עֲטֶרֶת צְבִי", וְהוּא הָיָה מְקַפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, שְׂלֵא לְהִיּוֹת סֵנְדֵק עִם תְּפִלִּין. וְשׁוֹב פָּעַם אֲנִי כּוֹתֵב לְךָ, לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מְדַבְּרִים כְּאֵלוֹ, יֵשׁ לְכֹל שִׁיטָה עַל מֵה לְסַמֵּךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

י"ט תרכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְשֻׁפָּטִים, כ"ו שְׁבֹט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵה אִמַּר לְךָ! זְכַר מֵה שֶׁאָמְרוּ לְךָ: "אֵינִן לְאָדָם תְּבָרִים", אָסוּר

להאמין באף אחד בעולם, מילא אחד רוצה לחזק אותך, אין למעלה מזה, אבל לא יותר מזה, אסור לבטח בשום בן אדם, וכמו שקלל ירמיה הנביא, ואמר (ירמיה יז, ה): "ארור הגבר אשר יבטח באדם" וגו', ולכן צריכים מאוד מאוד לשמר לא לבטח בשום בן אדם, פי (תהלים ס, יג): "שוא תשועת אדם", אסור לגלות סודות פרטיים לשום בן אדם יהיה מי שיהיה, פי מחר יוכל להתהפך עליך, ויגלה את הכל לכלם, וכבר יהיה מאחר, כשאתה מדבר על הטלפון, אתה צריך לקחת בחשבון שמקליטים אותך, ויהיה מענת שלא יוכל לתקן. ולכן שמר מאוד מאוד על כל פרט מחייך, וכך תצליח בדרךך.

הרגל עצמך רק לדבר עמו יתברך, וכל דבר קטן שאתה צריך, תתייעץ עמו יתברך, ואז תלך בטוח על דרךך.

הדורש שלומך באהבה רבה מאוד...

י"ט תרכא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר משפטים, כ"ז שבט ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה מכרח להתחזק, ולא להשבר משום דבר שבועולם, וזה הלמוד העמק שקבלנו מרבנו ז"ל — איך להתמודד עם כל הקשיים בחיים; פי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, פי דומם, צומח, חי, מדבר, זה לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, וזהו אורות וכלים, האור האין סוף מלבש בכלים שנקראים דומם, צומח, חי, מדבר, וצריכים לקשרם יחד, שזהו "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ", שזה שם של בריאת העולם איהויה, העולה כמספר טוב, פי זהו עקר הטוב — כשמקשרים רוחניות וגשמיות גם יחד, הינו שמגלים את הרוחניות הטמונה ונגנוזה בתוך הגשמיות, שזה חבור אורות בכלים,

וּכְמוֹ-כֵן הוּא גּוֹף הָאָדָם, שֶׁהוּא לְבוּשׁ לְנִשְׁמָתוֹ, וְצָרִיכִים לְהַפִּיר אֶת הַנִּשְׁמָה מִתּוֹף הַגּוֹף דִּיקָא, שֶׁזֶה סוּד (אִיּוֹב יט, כו): "מִבְּשָׂרֵי אֲחֻזָּה אֵלּוֹק", שֶׁדִּיקָא מִבְּשָׂר הַגּוֹף יוֹכְלוּ לְרְאוֹת וּלְהַרְגִישׁ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, שֶׁזֶה (יְשַׁעְיָה נח, ז): "וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלֵּם", כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כב), שֶׁמִּהַנִּשְׁמָתוֹת צָרִיכִים לְרְאוֹת רוּחַנִיּוֹת, וְזֶה סוּד 'נַעֲשֵׂה וְנִשְׁמַע', נַעֲשֵׂה זֶה נִגְלָה, וְנִשְׁמַע זֶה נִסְתָּר, שֶׁבְּכָל דְּבַר יֵשׁ נִגְלָה וְיֵשׁ נִסְתָּר, וְעַל זֶה אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), שֶׁצָּרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשֶּׁכֶל שֵׁיִשׁ בְּכָל דְּבַר, הֵינּוּ הַחֶלֶק אֵלּוֹק שֵׁיִשׁ בְּכָל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, שֶׁזֶה חֲבוּר וְקָשׁוּר בֵּין הַחַי"ת לְבֵין הַנּוּ"ן, הֵינּוּ הַחֲכָמָה וּבֵין הַמַּלְכוּת, הַמַּחְמֶשֶׁב אֶל הַדְּבִוּר, בְּקִשָּׁר אֲמִיץ וְחֻזֵק, וְאִזּוּ יִמְשָׁף עָלָיו חֵן. וְזֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סֵפֶה מַט): כָּל מִי שֵׁיִשׁ לוֹ חֵן, בְּיָדוּעַ שֵׁיִשׁ לוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם, כִּי מִקְשָׁר רוּחַנִיּוֹת אֶל גִּשְׁמִיּוֹת, וּמִוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה עַל עֲצָמוֹ, וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֲשַׁרֵּי לוֹ!

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ז שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּנְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנֵי ז"ל מְאֹד מְאֹד הִזְהִירוּנוּ בְּכַמָּה וּכְכַמָּה תּוֹרוֹת שֶׁנִּגְלָה, לְשָׁמֵר עֲצָמוֹ מִהֲרָהוּר, כִּי הַמַּחְשָׁבָה גְּבוּהָה מְאֹד, וְהִיא לְבוּשׁ לְנִשְׁמָתוֹ, וְלָכֵן צָרִיכִים לְשָׁמֵר עֲצָמוֹ מִהֲרָהוּרִים רָעִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, שֶׁזֶה עוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִשְׁרָשׁוֹ הָעֲלִיּוֹן, וּפּוֹגֵם מְאֹד מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כא): בְּמִקּוּם שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב — שֶׁם כָּל הָאָדָם; וְלָכֵן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל מַח מַחְשַׁבְתּוֹ, וְלִחְשֹׁב רַק מִנֵּנוּ יִתְבַּרַךְ, וְכֵן יִזְכֶּה לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ יִתְבַּרַךְ. וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מט): מַחְשַׁבוֹת טוֹבוֹת הֵן הַיָּצֵר טוֹב, וּמַחְשַׁבוֹת רָעוֹת הֵן

הַיֵּצֵר הָרַע, כִּי הַפֶּל תְּלוּי כְּפִי מַח־מַחֲשָׁבָתוֹ; וְלִכְן גָּלָה לָנוּ
 (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן לו'), שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא אֹר פְּשׁוּט, כִּי
 מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא תֵצֵא הָרְעוֹת וְהַטּוֹב, רַק הָאָדָם הוּא הַצֵּיר, אִם
 הָאָדָם מְצִיר אֶת כָּל חַיָּיו בְּטוֹב וּבִבְנֵי־יָמָיו, וְתָמִיד מִסְתַּכֵּל עַל יְפֵי
 הָעוֹלָם, וְעַל רַחֲמָיו וְחֶסְדָּיו יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדִי־זוֹה הַחַיִּים שְׁלוֹ מְאֹד
 יָפִים, וְלִהְפּוֹךְ אִם מְצִיר אֶת הָעוֹלָם שְׁחֹר מִשְׁחֹר, וְרַק מִסְתַּכֵּל עַל
 הָרַע, אֲזִי כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ רָעִים וְחַטָּאִים. וְלִכְן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים (יְלִקוּט דְּבָרִים, רָמֵז תַּתְקַמַּב) עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ב, ז): "וַיֵּצֵר
 אֶת הָאָדָם", לְשׁוֹן צֵיר, הֵינּוּ הָאָדָם הוּא הַצֵּיר, נוֹתְנִים לוֹ מִכְחוּל
 וּצְבָעִים, וְתִצְבַּע אֶת חַיָּךְ, אִם הוּא אוֹחֵז בְּתַקוּן הַבְּרִית, שְׂאִינוּ
 מְהַרְהֵר הַרְהוּרִים רָעִים, אֲזִי מְצִיר אֶת חַיָּיו בְּטוֹב וּבִבְנֵי־יָמָיו, וְהוּא
 חַי אֶת יְמֵי חַיָּי הַבְּלוּ בְנֵעַם, אֲבָל אִם הוּא פָּגוּם בְּבְרִית, מִכָּל שְׂכָן
 כְּשִׁפּוּגִים בְּבְרִית, אֲזִי תִמַּח שְׁלוֹ מִבְּהֵל וּמִבְּלָבָל, אֲזִי מְצִיר אֶת יְמֵי
 חַיָּי הַבְּלוּ בְּצַעַר וּבְצָרוֹת, וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים מְאֹד מְאֹד, כִּי הַפֶּל תְּלוּי
 כְּפִי צִיּוֹר הָאוֹר. וְלִכְן רָאֵה לְשֹׁמֵר עֲצֻמָּךְ מִהַרְהוּרִים רָעִים, וְאַל תִּבְיֵא
 עֲצֻמָּךְ אֶל שׁוּם הַרְהוּר רַע, חַס וְשָׁלוֹם, שְׁזֵה פּוֹגֵם אֶת נִשְׁמַתְךָ,
 וּמִמְשִׁיף עָלֶיךָ חֲשֵׁךְ גָּדוֹל, וְאֲז כָּל יְמֵי חַיָּי הַבְּלָךְ הֵם רָעִים וּמְרִים
 עַד מְאֹד, וְכָל־כֶּךָ תִּבָּל לָךְ, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד קָצְבוּ
 לוֹ כֶּךָ וְכֶךָ שָׁנִים וְכוּ', אִם יֵשׁ לוֹ שֶׁכֶּל, אֲזִי מִבְּלָה אֶת יְמָיו וּשְׁנוֹתָיו
 בְּטוֹב וּבִבְנֵי־יָמָיו, וְאִין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה (עֲבוּדָה זָרָה יט:), שְׁמַתְמִיד
 בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וּמְדַבֵּיק אֶת נִשְׁמַתוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא חַי
 בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּדַגְמַת הָעוֹלָם הַבָּא, וְאֲז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִשְׁפָּטִים, כ"ז שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! לדעתי, אפה בעצמך חייב בכל מה שעובר עליך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ת.): אין יצר הרע שולט אלא במה שעניו רואות; ואמרו (ירושלמי ברכות, פק א', הלכה ה'): ליבא ועינא תרי סרסורין דחטא, ומובא (טור סימן א'): העיני רואה והלב חומד, וכלי המעשה גומרים וכו'; מי מבקש אותך שתלך להסתפל במקומות המטנפים או בספרי גאון וכו', אשר על-ידי זה אפה מגביר עליך את היצר הרע, ובא לידי פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה וכו', הרי שמירת העינים הם יסוד הטהרה, שהאדם צריך לשמר על עיניו מאד מאד, ולהזהר להשמר לא להסתפל על שום דבר שמחמם אותו לעברה, ולכן בלך מהנזבל והלכלוך הזה וכו' וכו', ואז תראה איך שתהיה שמור מעברות חמורות של הוצאת זרע לבטלה, שאמרו חכמינו הקדושים (נדה יג.): כל המוציא זרע לבטלה — חייב מיתה, כי הורג את בניו ובנותיו, כי מכל טפה יכול להוצר ולד. וזה רואים בכל טפה של זרע עם זכוית מגדלת, איך שיש שם ולד שלם עם ראש גוף וידיים ורגלים וכו', ולכן כשמוציא זרע לבטלה, הוא הורג את ילדיו, והוא פשוט רוצח וחייב מיתה, וזו רציחה גמורה, רחמנא לצלן. וכל זה בא לאדם על-ידי שמסתפל בתמונות תועבה וכו', ומתחמם בשרו וכו', עד שבא לידי הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קמא), שאלו פגמי הברית הטפות שהוציא לבטלה, מיצרים קלפות ומשחיתים, והם מסבכים אותו והולכים אחריו אחר מטתו — כשיוציא מזה העולם, וגדל הבושות שיש לו וכו', זה אי אפשר לשער ולתאר קלל וכו'. וחכמינו הקדושים אמרו (ברכות ו.): אלמלא נתנה רשות לעין לראות, איך שהקלפות מסבכות אותו מימינו רבבות, ומשמאלו אלפי קלפות ומשחיתים, לא היה יכול לעמד בפניהם, ורואים בני אדם מסתובכים בגאון ובכזיב בלי שום בושא וכו', ועוד מחציפים פניהם לדבר נגד צדיקים הדבוקים בו יתברך, והם בעצמם אינם יודעים כמה רבבות רבבות קלפות ומשחיתים מסבכים אותם, פי על-ידי החטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, בורא קלפות ומשחיתים לרב, רחמנא לצלן, וסימן לבעל עברה מי שפגם ופוגם בברית — אם הוא עז פנים, כמו שכתוב

אָשֶׁר י"ט תּרַכַּד בְּנַחַל קַעֵא

(תהלים נה, כא): "שֶׁלַח יָדְיוֹ בְּשַׁלְמֵי־חַלְל בְּרִיתוֹ", וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תענית ז): כָּל מִי שֵׁיִשׁ בּוֹ עֲזוֹת פָּנִים, בְּיָדוּעַ שָׁבָא עַל אִשֶׁת אִישׁ; וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשׁוֹמֵר עַל עֵינָיו, וְאִינוֹ בָּא לִיְדֵי חַמוּם, וְלֹא יוֹצִיא זָרַע לְבִטְלָה וְכוּ', וְלֹא יִפְגַּם בְּבְרִיתוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה עָנּוּ, וְלֹא יִלָּךְ בְּגְדוּלוֹת וְכוּ'. וְדַע לָךְ, כִּי כָּל אֱלוֹ שֶׁפָּגְמוּ בְּבְרִית, הֵם גְּאוּתָנִים גְּדוּלִים וְכוּ', וְרִיחַ הַגְּאוּה נוֹטֵף מֵהֶם וְכוּ', עַד שֶׁהֵם פָּשׁוּט מְשַׁנְעִים וּמְטַרְפִּים מְרַב גְּאוּתָם הַסְרוּחָה. וְאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע, שֶׁאֵין אָדָם מְשַׁתַּנֵּעַ, אֲלֵא עַל-יְדֵי גְאוּה וְכוּ', וְלָכֵן קָדָם כַּלָּף מְלַהֶסְתֵּפֵל בְּזָבֵל וְלִכְלוּף וּתְמוּנוֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה תּוֹכָה לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית, וְתִהְיֶה עָנּוּ, וְאִזּוֹ כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִלְכוּ כְּבָר בְּאִפֶּן אַחַר אַחַר לְגַמְרֵי.

תְּכַנֵּס בְּלִבְךָ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה, וְאִזּוֹ תוֹדָה עַל הָאֱמֶת, אִם אֵין אֲנִי צוֹדֵק.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תּרַכַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְשַׁפְּטִים, כ"ז שְׁבַט ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

דַּע לָךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוּל מְלֵמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַד כְּדֵי כָּף, שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ירושלמי ראש השנה, פֶּרֶק ד', הַלָּכָה ח'): כִּי־נֹן שֶׁקַּבְלָתָם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה, מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כִּי־לֹא תִטְאֵתֶם מִמֵּיכֶם; וְלָכֵן קַח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִקְבַּע לְעֲצֻמְךָ קְבִיעוֹת תּוֹזָה לְלִמּוּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר שַׁעוֹר בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, שְׁזָהוּ עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (שִׁבְתָּ ק.כ.): וּבֵיתִי רִיקָם, שֶׁאֵין בּוֹ לֹא לֶחֶם וְשִׁמְלָה, זֶה שֶׁאֵין בְּיָדוֹ מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא; וְכֵן אָמְרוּ (עֲבוּדָה וְנָה יט): לְעוֹלָם יִשְׁלַשׁ אָדָם אֶת יָמָיו

— שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא, שְׁלִישׁ בְּמִשְׁנָה, שְׁלִישׁ בְּגִמְרָא; וְלִכֵּן אֲשַׁרִי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, חֲמֵשׁ וְרִשׁוֹ מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שִׁיטִים בְּכָל שְׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם, שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשֵׁי־תוֹ עִם הַצְּבוּר, שְׁפָל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשֵׁי־תוֹ עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וְשִׁנּוּתָיו, וְזוֹ סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים; וּבְנֵי אָדָם מְזוֹלְזָלִים בְּזָה, וְלִכֵּן קוֹרִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת, לֹא עָלִינוּ, שְׁאַנְשִׁים צְעִירִים נַחֲטָפִים מִהָעוֹלָם בְּלֹא עֵתָם וְזִמְנָם, וּכְבָר נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אַרְח חַיִּים, סִימָן רפח, סעיף ג'): מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאַיִלֶּךְ נִקְרָא עִם הַצְּבוּר, וְכָתַב הַמִּשְׁנָה בְּרוּרָה (שָׁם), שְׁכָף הָיָה נוֹהֵג הַגֵּר"א, וְזֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, וּמִסְגָּל גַּם לִירֵאת שָׁמַיִם וְלִירוּחַ-הַקֹּדֶשׁ. וְכֵן אֲשַׁרִי מִי שֶׁעוֹשֶׂה לְעֲצוּמוֹ שְׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת, בְּכָל יוֹם פֶּרֶק אֶחָד בְּעִיּוֹן עִם פְּרוּשׁ הַרֵב בְּרִטְנוֹרָא אוֹ הַרְמַב"ם, וְשְׁעוֹר אֶחָד לְגֵרָם כְּסוּדָרֵן הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְאַשְׁרִי מִי שִׁיזְכֶּה לֵאמֹר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שְׂזָה תְקוּן לְהַנְשָׁמָה, וְרַבְנוּ ז"ל גָּתַן תְּקוּן לְכַמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוּמָנוּ וּבְתוֹכָם לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל — לֵאמֹר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת (עֵינ שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קפה), וְאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְּכוֹת לְהַנְשָׁמָה שֶׁל זֶה שְׁגוּרָס בְּכָל יוֹם נְיוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְצָרִיכִים לְהַרְגִיל עֲצוּמוֹ עוֹד בִּימֵי נְעוּרָיו עַל זֶה, וְכָף יִמְשִׁיף כָּל יְמֵי חַיָּיו, אֲפִלּוּ שְׁכָבֵר יִהְיֶה עֶסוּק בְּעֶסְקֵי פְּרִנְסָה וְכוּ', וְשָׂאֵר מֵיְנֵי בְטוּלִים וְכוּ', גַּם אִז לֹא יִפְסִיק מִזֶּה. וְרוֹאִים כְּשָׂאֵדָם מִתְבַּגֵּר, אִזִּי נוֹפֵל לוֹ כָּל הַחֶשֶׁק וְכוּ', וּמִסְתּוֹבֵב מִשְׁעֲמָם וְכוּ', אֲבָל בְּזֶה שִׁיִּרְגִיל עֲצוּמוֹ שִׁיִּהְיֶה רְגִיל לְחַטֵּף ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, אִזִּי תִמִּיד יִהְיֶה עֶסוּק בְּעַת שְׁעוֹת הַפְּנָאִי שְׁלוֹ, וְזֶה יִתֵּן לוֹ סְפוּק נְפִשִׁי, כִּי הַנְּשָׁמָה רַעְבָה וְצִמְאָה, וְגַם לָהּ צָרִיכִים לְתַת, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כג): אֲשַׁרִי מִי שְׂאוּכַל בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְשׁוֹתָה אַחַר-כָּף כְּמָה מְזִמּוֹרֵי תַהֲלִים, וּמִתְלַבֵּשׁ עֲצוּמוֹ בְּמִצּוֹת, וְעַל כָּלֵם — אֲשַׁרִי וְאַשְׁרִי מִי שֶׁזוֹכֶה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם עִם פְּרוּשׁ רִשׁוֹ וְתוֹסְפוֹת וְכוּ', שְׂאֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּמוֹבָא בְּסִפֵּר "וְנִי הָעֲמוּדִים", שְׁפָל בַּר יִשְׂרָאֵל מִחֵיב לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא בְּיוֹם כְּחִיּוֹב הַנְּחַת תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וְזֶה דְבַר גְּדוֹל לְהַצְטַרֵּף בְּסִגְלַת חִבּוּרַת לִוְמָדֵי דָּף הַיּוֹמִי, שְׁכָף יִהְיֶה עָלָיו חִיּוֹב לְסַיֵּם בְּכָל יוֹם נְיוֹם

דף גמרא, פי כל יום יש בו כפר דף אחר, וזה דבר נפלא ונורא מאד, ומלבד זאת פדאי לגרס כסדרן בש"ס כסדרן למען בקיאות, ועוד לקחת לעצמו מסכת, ולחזור עליה מאה פעמים ואחת, שזה נקרא "עולם הבא מסכת". ועל כלם — צריך ללמד בכל יום שעור בהלכה, וראוי ללמד שעור אחד פשוט כסדרן ארבעה חלקי שלחן ערוך מחבר רמ"א, ושעור אחד בעיון טור בית יוסף והשלחן ערוך עם המגנים: 'מגן אברהם' ו'טורי זהב' ו'מחצית השקל'. מה אמר לך! אם תלמד כן, עולמך תראה בחייה, יכולים לומר לאדם מהו טוב, יכולים להסביר לאדם דבר זה וכו', אבל אי אפשר להכניס באדם שכל ודעת, פי אין שום תכלית אחרת מבלעדי תורה, ועוד פעם תורה, וכבר לא מדברים אם האדם זוכה לחטף בכל יום שעור בזהר ובתקונים, שהאריז"ל נתן תקון לבעל תשובה לומר בכל יום ויום חמשה דפים תקוני זהר וזהר, אשרי מי שזוכה לקימם, ועל כלם לקבע לעצמו שעור בספרי רבנו ז"ל, שאין למעלה מזה, ויחזור עליהם עד שיהיה שגור על פיו, הן ה"לקוטי-מוהר"ן" וה"ספורי-מעשיות" ו"ספר-המדות", והן שיחותיו הקדושות שב"שיחות-הר"ן" וב"חיי-מוהר"ן", והן ב"לקוטי-הלכות", אשר מי שבקי בהם טועם טעם עולם הבא בעולם הזה, אשר אין טוב מהם, וראוי לנו לשמח מאד מאד, שזכינו להתנדע ולהתקרב אל רבנו ז"ל, אבל לא להיות בטלן, ומוהר"ן ת"ו"ל התבטא, שתמיד נותן תודה להקדוש-ברוך-הוא, שרבנו ז"ל נתן לו כל-כך הרבה שעורים בתורה, עד שאין לו זמן להתנכח עם מתנגדיו, ואין לו זמן אפלו לחשב מהם.

מה אמר לך! מי שמקיים זאת, זה נקרא 'ברסלבר חסיד' אמתי, וכמוכן אשר יסוד היסודות הוא להרגיל עצמו לדבר עמו ותברך באשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו בתמימות ובפשיטות גמורה, וכל מה שצריך, יבקש רק ממנו ותברך, ומתרגע שפוקח את עיניו בבקר השכם מהשנה, עד שהולך לישן, יהיה רגיל רק לדבר עמו ותברך בלי שום חכמות והשכלות כלל, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כה), ששהתבודדות היא מעלה גדולה מהכל, ובזה שאדם מדבר עמו ותברך, מעלה שעשועים גדולים בכל

העולמות, שעדין לא עלו שעשועים פאלו מימות עולם. ואמר
(לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק'), שכל הצדיקים ספרו, שלא הגיעו אל
מדרגתם הגבוהה — רק על-ידי הנהגה זו.

ולכן אל תהיה בטלן! תרגיל עצמך בעבודה הקדושה הזו,
אשר אין ערך אליה, ובכל מקום שרק תלך ותסע בזה העולם, תדבר
עמו ותברך, וכה תהיה תמיד דבוק בו ותברך, ואין צריך לומר,
שצריכים להיות חזק להתפלל את השלש תפלות: שחרית, מנחה,
מעריב — במנין דיקא, ולקשר מחשבתו אל דבורו ומתוך הסדור
דיקא, וכן לחטף בכל ליגה סדר תקון חצות, שאז הוא עת רצון
גדול בשמים, וכן אשרי מי שמרבה בתפלות ואמירת תהלים
שמסגל לתשובה, כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עג): אמירת
תהלים מסגלת לתשובה, ומקשרת את האדם אל השער ואל האות
השיכים לשרש נשמתו.

מה אמר לך! הלואי שיהיה לך שכל, ותקיים את כל זאת, כי
ימינו כצל עובר, ועוד מעט אנחנו עוזבים את זה העולם, ואז יראו
מה ההפרש בין מי שקיים כל זאת ובין מי שלא וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרכה.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לראות איך שאתה מתקדם בלמודים, יעזר
הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להכניס את עצמך היטב בלמוד ותצליח.

העקר ראה להתמיד ביותר בלמוד משניות, וכן תתעמק
בהלמוד וכל מה שיקשה עליך, תשאל את הרבי, ועל-ידי-זה
תצליח.

אֲשֶׁר י"ט תרכו – י"ט תרכו בנחל קעה
רְאֵה לְכַתֵּב לִי.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד, וְתַכְנִיִּס אֶת עֲצֻמָּךְ בְּתוֹךְ הַלַּמּוּד, כִּי יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְוּרְדָא (שְׁבַת קַנָּב), עֵקֶר יִפִּי הַפְּרִיחַ הוּא כְּשֶׁעֲדִין בְּגִיל צְעִיר; וְעַל-כֵּן עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן שֶׁתַּכְנִיִּס אֶת עֲצֻמָּךְ בְּלַמּוּד, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ. וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְפַּלֵּל בְּכַוְנָה מִתּוֹךְ הַסֵּדוּר דִּיקָא, וּלְבַל תִּדְבַּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיטִי שֶׁתִּתְקַן אֶת מַדוּתִיךָ, וְתִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי יֵשׁ לְךָ רֵאשׁ טוֹב, וְאַתָּה רַק צְרִיךְ לְהַכְנִיִּס אֶת עֲצֻמָּךְ בְּתוֹךְ הַלַּמּוּד, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ אֶת דְּרַבְּךָ. וְכֵן תִּתְפַּלֵּל בְּכַוְנָה מִתּוֹךְ הַסֵּדוּר דִּיקָא, וְהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

קעו אָשר י"ט תרכח — י"ט תרכט בַּנחל

י"ט תרכח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּתוֹךְ הַלְמוּד, וְתִתְמַיֵּד בְּיֹתֵר בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, וְכֵן הַלְמוּד שְׂאֵתָם לְיֹמְדִים בְּיֹשִׁיבָה תָּזוּר תָּזוּר הַרְבֵּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ. כִּי עֵקֶר הַהֲצִלָּחָה בְּלִמּוּד הוּא עַל-יְדֵי רַבּוּי הַחֲזָרָה. כְּמוֹ-כֵן תִּתְפַּלֵּל בְּכֹנֶנָה מִתּוֹךְ הַסֵּדוּר דִּיקָא, וְאֵל תְּדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהֲצִלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרכט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּתוֹךְ הַלְמוּד, וְתִשְׁמֹר אֶת עֲצָמְךָ מֵאֵד מֵאֵד לֹא לְהַתְקוּטֵט עִם אֶף אֶחָד, בַּק תִּהְיֶה סְבֻלָּן, וְתִמְחַל לְחַבְרִיךָ, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסֵּדוּר דִּיקָא, וְאֵל תְּדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה. וְרְאֵה לְכַתֵּב לִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהֲצִלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, וְכֵן תִּחְזֹר הַרְבֵּה עַל הַלְמוּדִים שְׂאֵתָה לְיֹמֵד בְּיֹשִׁיבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, כִּי עֵקֶר הַהֲצִלָּחָה

אֲשֶׁר י"ט תרלא — י"ט תרלב בַּנְחַל קעז

היא כפי רבוי החזרה, ותשתדל להתפלל בכונה מתוך הסדור.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרלא.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה ובלמוד משניות יהיה חלקך תמיד, פי הלמוד משניות מזכך ומטהר את הלב, ותתפלל בכונה מתוך הסדור, ותרגיש אחר לגמרי, ותשמר את עצמך לא לדבר באמצע התפלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרלב.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד שמחתי לראות אצלך שנוי לטובה, יעזר הקדוש ברוך-הוא, שתעלה תמיד מעלה מעלה, ותלמד הרבה משניות, כדי שתזכה להיות איש כשר. וכן תתפלל מתוך הסדור דיקא, ולא תדבר באמצע התפלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרלג.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי

מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב פל הימים ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה ובפרט בחדש השמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך, שבזכות השמחה, יתרחב לך לבך ודעתך, ותזכה להצליח עם התלמידים; פי באמת אין מחזקים אלא למחזקים, מי שמחזק את אחרים, הוא צריך בעצמו חזוק, ובפרט עם תלמידים, שהם שובכים, צריכים הרבה חזוק, ובפרט כאן ביבנאל אפה יודע שזה קשה מאד, עם כל זאת תסתכל תמיד רק על הנקודות טובות, איך שאתה מצליח עמם, פי הם היו קדם שבאו לכאן כלום וכו', ועכשו תהלה לאל, יש להם הרבה ידיעות, ואף שבין כך יש לך מהם חלישות הדעת, אבל תאמין לי, שסוף כל סוף תראה מהם הרבה נחת, פי אני מסתכל מבחוץ, אני רואה את גדל ההצלחה וההשקעה שהשקעת בהם.

העקר ראה לדבק את עצמך בו יתברך. ועקר הדבקות הוא רק על-ידי שמחה, שתעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ד'): כשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, זה בחינת עולם הבא; הינו כשאדם מקבל את כל הבא עליו לטובה, הוא ממש מרגיש את העולם הבא בעולם הזה, וכל מה שאדם מותר עצמו יותר אליו יתברך, ומזכיר אליו יתברך כל מה שעובר עליו, על-ידי-זה מצליח דרכו. על-כן ראה להסכים עם כל מה שעובר עליך, ותדע שהוא ממנו יתברך, ועל-ידי-זה תרגיש עולם הבא בעולם הזה.

נא ונא ראה לשמח ולשמח את התלמידים, ותשיר עמם נגונים המשמחים, ותדבר עמם הרבה ביראת שמים ודבורי רבנו ז"ל, וכן תדבר עם אנשי שלומנו, ותקבל נקדת החבר, ועל-ידי-זה תצליח דרכך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך.

שלחתי לך היום חמש-מאות שקל בעבור חדש אדר.

אָשֶׁר י"ט תרלד - י"ט תרלה בַּנְחַל קעט

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-החדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיַּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ר' ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַדוֹ"חַ
מֵהַתְּלַמִּידִים. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצְלִיחַ עִמָּהֶם בְּיֹתֵר.
וּבְאֵמַת אַתָּה צוֹדֵק שְׂפָךְ צְרִיכִים לְלַכֵּת עִם הַתְּלַמִּידִים - לְהַסְתַּכֵּל
רַק עַל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בָּהֶם, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל הֵם בְּאִים מִמֶּשׁ
מֵאִפְס, וְהַיּוֹם יֵשׁ לָהֶם הַרְבֵּה יְדִיעוֹת, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ עֲבוֹדָתְךָ
עֲבוֹדַת הַקְּדוֹשׁ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְהַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

רְאֵה לְשִׂמְחַת מֵאֵד בְּחֻדְשׁ הַשְּׂמִיחָה, שְׂמַח אֶת הַתְּלַמִּידִים,
וְתִשְׁתַּדֵּל לְרְאוֹת שְׂתַהֲיֶה רַק אֲוִיָּרָה שֶׁל שְׂמִיחָה וְסִבְלָנוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שְׂתִזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל צְרוּחֶיךָ וְחֻבוֹתֶיךָ,
וּלְהַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה - תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרלה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה א' דראש-החדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיַּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך, ידידי הנקר! בנה העולם אין שום עצה אחרת, רק לשמח את עצמו, כי כפי כל הצרות והמרידות והיסורים וההרפתקאות שעוברים על האדם, אי אפשר להתקיים כלל אלא על-ידי תקף השמחה, ואף שקשה וכבד לך להיות בשמחה מרב צרותיך ויסוריך ובלבולך — הן מעצמך והן מאשפתך והן מילדיך והן מחבריך והן משכניך וכו' וכו', ועל כל אחד ואחד עובר צרות כאלו, עם כל זאת עליך לדעת אם אתה רוצה להתקיים בנה העולם, זה רק על-ידי מדת השמחה, שתעשה את עצמך כאלו שאתה שמח, ועל-ידי זה תבוא באמת לשמחה, וזו עצה גדולה שגלה לנו רבנו ז"ל, שאדם צריך לעשות את עצמו כאלו הוא בשמחה, ועל-ידי זה יבוא לשמחה אמיתית, כי אין זו עצה למשך את עצמו כל-כך אל הצער, כי כל הנמשך אחר — הצער הצער נמשך אחריו (רש"י מועד קטן כז); ועל-כן מה לך כל-כך להיות ממרמר, הן אמת שעובר עליך מה שעובר וכו' וכו', עם כל זאת אין זו עצה להמשיך את עצמך אל הצער, כי על-ידי זה תכלה את כל חייך, ועל-כן עשה זאת להיות רק בשמחה, ותשתדל שבביתך יהיה תמיד כלי זמר, והיום יכולים להשיג את זה בקלות על-ידי טיפ שכלול מהרבה כלי זמר, ותשתדל שתהיה בתוך ביתך אוריה של שמחה, וזה באמת יעלה ויגביה את מחך ודעתך, שתצא מהמיצר שסבב אותך. ובאמת רבנו ז"ל מאד מאד הזהירנו על מדת השמחה, ואמר שהוא יסוד גדול בחיי האדם הן בגשמיות והן ברוחניות — להיות בשמחה, וצריכים למסור את נפשו על מדת השמחה, ולדבר תמיד עם כל אחד ואחד על מדת השמחה, וכן יבקש ממנו יתברך שיזכה לשמחה, ועל-ידי זה באמת יגיע לידי שמחה, כי צריכים הרבה לדבר מענין שמחה, ובפרט בעתים הללו שעובר על בני-אדם מה שעובר — כל מיני צרות ויסורים, ירידות ומכאובים, אשר אי אפשר לעבור את זה העולם, כי אם על-ידי תקף השמחה. ועל-כן עשה זאת, ותברח מעצמך, ותתחיל לשמח, ותשתתף עם אנשי שלומנו היקרים, ואף שיש לך קשיות וספקות עליהם וכו' וכו', תדע שגם זה בא לך ממדת העצבות והעצלות שסבב אותך. כי אם היית שמח, היית דן את כל אחד ואחד לכף זכות, וטוב שתצא מעצמך, ותשתתף ביחד

עם אנשי שלומנו, וביחד תשמחו, כי בנה העולם צריכים דבר זה להתאחד ביחד, ולשמוח יחד, ובשביל זה תקנו אנשי שלומנו היקרים, אשר בכל יום ויום אחר פל תפלה מהשלה תפלות: שחרית, מנחה, מעריב, הולכים ברקוד ביחד, ורבונו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן י'), שעל-ידי רקודין והמחאת פנים ממתיקים דינים; ועל-פן תשתדל לבוא לבית-הפנסת להתפלל השלה תפלות, ולרקוד ביחד עם אנשי שלומנו, ועל-ידי-זה ימתקו ממך הדינים. העקר הוא שמחה, ותשתדל להיות בשמחה, וכל מה שתהיה בשמחה, על-ידי-זה אף אחד לא יוכל לך. וכל הקשיות והספקות והמרירות שעוברים עליך, הוא רק מחמת העצבות והדכאון שסבב אותך, ועל-כן אם אתה רוצה להנצל מכל צרותיך, ראה רק להיות בשמחה, ותדבק את עצמך בו יתברך, אשר אי אפשר להגיע לזה, רק על-ידי שמחה, ותשתדל להיות רק בשמחה, ועל-ידי-זה באמת תנצל מכל צרותיך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך, ותצא מכל צרותיך ומרירותך, ותגיע אל מדת השמחה באמת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד התרגשתי מדברך, אף שאמה כל-כף משתוקק לחזור אליו יתברך על-פי הדרך של רבונו ז"ל.

מה אמר לך, ידי היקר! באמת אחר ישוב הדעת אמת רואים, שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות

גמור הוא, מי שִׁמְרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, הוּא בְּעֲצָמוֹ רוֹאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל לְכָל הַכֹּל, וְאֵין שׁוּם טָבַע כָּלֵל, וּמֵה שִׁחֻשׁבִּים שֶׁזֶה טָבַע, זֶהוּ רַק מַחֲמַת הַקְּלָפָה וְהַסְטָרָא אַחֲרָא שֶׁמְכַסֶּה אֶת הַבְּרִיאָה, כִּי כִּף בְּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַבְּרִיאָה, שֶׁיְהִי גְלוּי וְסָתוּם, הִינּוּ מֵצַד אֶחָד תִּהְיֶה גְלוּיָה אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמֵצַד אֶחָד תִּהְיֶה סָתוּמָה וְנִעְלָמָת וְנִסְתָּרָת בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, וְעַל-יַדֵּי שְׂאֲדָם לֹאֲמַד אֶת תּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה, וּמְקַיֵּם אֶת מְצֻוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ, עַל-יַדֵּי-זֶה לֹאֲט לֹאֲט הוּא מוֹרִיד מֵעֲצָמוֹ אֶת הַכְּסוּיִים וְהַנְּעֻלְמוֹת וְהַסְתָּרוֹת, עַד שֶׁבָּא אֵל הַגְּלוּיִים, שֶׁהוּא אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְזֶה כָּלֵל הַמְּצֻוֹת לְהַגִּיעַ עַל יָדָן אֶל תַּקְּוֵה הָאֲמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קיט, פו): "כָּל מְצֻוֹתֶיךָ אֲמוּנָה"; כָּל הַמְּצֻוֹת צְרִיכִים לְהִבְיֵא אֶת הָאֲדָם אֶל אֲמוּנָה, וְתַקְּוֵה וּמִיד כְּשִׁישׁ לֹאֲדָם אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אִזּוֹ כָּבֵר אֵין דְּרָכִים, יֵשׁ רַק דְּרָךְ אַחַת, וְהִיא הַדְּרָךְ לִילָךְ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעַל-כֵּן זֶה שֶׁמְבַטֵּל דְּרָכִים אֵלוֹ אוֹ דְּרָכִים אֵלוֹ וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל הַכֹּל וְרַעוּת-רוּחַ, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵךְ לֹא שֶׁיֵּךְ דְּרָכִים, יֵשׁ רַק דְּרָךְ אַחַת, וְהִיא — דְּרָךְ הַתּוֹרָה, וְהִיא דְּרָךְ קָלָה וְנִעִימָה. וְלָכֵן מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַכְּנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּלַמּוּד שְׁלֶחֶן עָרוּף, זוֹכֶה לְהַגִּיעַ לִירְאַת שָׁמַיִם, וְכָל מֵה שְׁלוּמֵד יוֹתֵר שְׁלֶחֶן עָרוּף, זוֹכֶה לְהַגִּיעַ לִידֵי יְרָאָה. וְעַל קֶטֶב זֶה סוֹכְבֶת חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב — לְדַקְדַק מְאֹד עַל לַמּוּד שְׁלֶחֶן עָרוּף, וּלְקַיֵּם אֶת הַשְּׁלֶחֶן עָרוּף בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ שִׁיזְכֶה לְקַיֵּם כָּל סִימָן וְסִימָן. וְתַקְּוֵה-וּמִיד כְּשֶׁאֲדָם זוֹכֶה לְקַיֵּם אֶת הַשְּׁלֶחֶן עָרוּף, אִזּוֹ הוּא רוֹאֶה שֶׁכָּל הַדְּרָכִים הֵן דְּרָךְ אַחַת, רַק אִיךָ לְהַשִּׁיג אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְעֵבֵר אֶת הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. וְעַל-כֵּן רֵאָה, יְדִידֵי הַיְקָר! לְהַכְּנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּלַמּוּד שְׁלֶחֶן עָרוּף, וְתַלְמֵד הַרְבֵּה שְׁלֶחֶן עָרוּף, עַד שֶׁתּוֹזְכֶה לְקַיֵּם אֶת כָּל מֵה שֶׁאֲתָה לֹאֲמַד. כִּי עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא לְלַמֵּד וּלְשֹׁמֵר וּלְעֹשׂוֹת וּלְקַיֵּם.

וְעַל כֵּלָם — תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד בְּשִׁמְחָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְּרִירוֹת וְהַהֲרַפְתָּקָאוֹת שֶׁעוֹבְרִים עַל הָאֲדָם, וּבְכַפְרֵט מִי שֶׁנִּשְׁכַּח לְכָבֵד בְּפָגַם הַבְּרִית וְהַסְתַּכְּלִיּוֹת רָעוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה מִמְּשִׁיךְ

אותו אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת. וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּכְשֶׁאֲדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה עוֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ שְׂיִזְכֶּה אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַשְׂמֵחָה בְּבֵית הַיָּשָׁרָאֵת הַשְּׂכִינָה, "עֲזוּ וְחַדְוָה בְּמִקְוָמוֹ" (דְּבָרֵי הַיָּמִים-א' טז, כז), וְכָל מָה שֶׁהָאָדָם שִׂמַּח יוֹתֵר, עַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵא מִתְּסַפְּקוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַבְּלָבוּלִים שֶׁמְבַהֲלִים וּמְבַלְבְּלִים אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ'. וְעַל-כֵּן רְאֵה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַשְׂמֵחָה תִּרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת וְהַלֵּב, וְתִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל מָה שֶׁאֲתָה צָרִיךָ, תִּבְקֶשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְכִפִּי שֶׁאֲדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מִזְדַּבֵּק לְבוֹ, וְזוֹכֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה הִיא מְחַמֵּת הַדְּבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְאִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְזֶה אֲלָא עַל-יְדֵי רַבּוֹי שִׂיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, שֶׁתְּהִיָּה רְגִיל בְּזֶה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אִם תְּהִיָּה בְּקֶשְׁרִי, אֶכְתֹּב לְךָ עוֹד, כִּי עֲכָשׁוּ הַהֶכְרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרל"ז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח גִּיָּעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב

ממך.

ראה לחזק את עצמך ביותר במדת הסבלנות, כי הסבלנות היא היסוד והעקר בדעת רבנו ז"ל ובחיי האדם, כי בזה העולם עובר על כל אחד ואחד כל מיני ירידות ונפילות וחלישות הדעת בכל יום ויום, וצריכים לחזק את עצמו ביותר במדת הסבלנות, ועל-כֵּן ראה לחזק את עצמך ביותר במדת הסבלנות, ובזכות זה תעבר על הכל.

ראה להפיץ את אור רבנו ז"ל, ואל תסתפל על שום מונע ומעכב, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי בזכות שמקרבים יהודים אליו יתברך, הקדוש-ברוך-הוא מקרב אותו אליו, ועל-כֵּן אשרי ואשרי מי שעוסק בהפצת מעינות החכמה חוצה.

ראה לדבר בכל יום עם אחד מאנשי שלומנו לחזקו ולאמצו, ועל-ידי-זה יהיה טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרלח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תרומה, א' דראש-חודש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש" די בכל אטר ואטר, הנו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר להיות בשמחה, ובכפרט בחדש הזה שהוא חודש השמחה, כי השמחה היא עולם החרות, וצריכים למסר את נפשו ביותר על מדת השמחה, לעשות בכל פעם התחלה חדשה, ולא להסתפל על העבר כלל, כי

כָּל הַצָּרוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם, הֵן רַק מַחֲמַת שֶׁהוּא זוֹכֵר אֶת הָעֶבֶר שְׁלוֹ, וְתַמִּיד רַק חוֹשֵׁב מֵהַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁמִּסְבָּכִים אוֹתוֹ, שֶׁכָּל זֶה הוּא חֵלֶק מֵהַגְּלוּת, אָבֵל תַּכְּף-וּמִיד כִּשְׂאֵדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְח בְּשִׂמְחָה אֵין סוֹפִית, וּמִסְתַּפֵּל רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מַצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי. וְלִכֵּן רָאוּ לְשַׁכַּח אֶת כָּל הָעֶבֶר שֶׁלָּכֶם, וְתַעֲשׂוּ בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תַצְלִיחוּ. וּבִאֲמַת גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּשְׁטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'):

כִּשְׂאֵדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מְאֻרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא; כִּי אֵין לָכֶם עוֹד עוֹלָם הַבָּא יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה שֶׁאָדָם יוֹדֵעַ וְעַד, אֲשֶׁר כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְצָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּא עָלָיו בְּשִׂמְחָה וּבִטּוֹב לִבָּב, וְלִידֵעַ אֲשֶׁר מֵאִתּוֹ יִתְבַּרֵךְ לֹא יֵצֵא הָרַע כָּלָל, רַק בּוֹדְאֵי בְּכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו שֶׁם גָּנוּז אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם וְהַכֹּל לְטוֹבָתוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנִּים בְּעַצְמוֹ יְדִיעָה זוֹ, לִידֵעַ אֲשֶׁר הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִף שֶׁעֲכָשׁוּ מֵרַב צָרוֹת וּמְרִירוֹת וְיִסוּרִים וְהִרְפַּתְקָאוֹת נִדְמָה לוֹ כְּאִלּוּ אֶבֶד מְנוּס וְתַקְנָה מִמְּנוֹ, וּכְאִלּוּ כָּבֵר לֹא יִרְאֶה אוֹר בְּחַיָּיו מֵרַב צַעַר וּמְכַאוּבִים, עִם כָּל זֹאת עָלָיו לִידֵעַ שֶׁאֵין בִּלְעָדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלָל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִסוּר לְהַתְיַאֵשׁ אֶפְלוּ בְּמַצְבֵּים הַכִּי גְרוּעִים, רַק לְהַשְׁתַּדֵּל לְשִׂמְחָה מְאֹד, וְלִשְׁמַע כְּלִי זָמֵר, וְלִשְׁמַח אֶת עַצְמוֹ וְאֶת אַחֲרָיִם, וְלְהַמְשִׁיךְ אֶת אֲמַתּוֹ מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּתוֹךְ צָרוֹתָיו וְיִסוּרָיו, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְצִאָת לְחַרוֹת. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחוֹקֵק דְּבוּרִים אֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבּוֹ, וְשׁוֹכַח אֶת כָּל הָעֶבֶר שְׁלוֹ, וְעוֹשֶׂה בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְגַדְלוֹת הַמַּחֲזִין, וְיֵאִיר עָלָיו מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן בְּהַאֲרָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֹא!

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת הַרוּמָה, א' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל — בֵּינָם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵינָם
בְּרוּחַנִיּוֹת, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂשִׂמַח תָּמִיד, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַדְּבֹר שְׂמַדְבְּרִים עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ מִקְשֶׁר אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׂיִישׁ לִי,
שְׂשִׂמְעָתִי שְׂאִתָּה לְקַחְתָּ לְעֲצָמְךָ חֲבֵרוֹתָא אֶת ... גֵּרוּ יְאִיר. וְאַתָּם
לוֹמְדִים בְּיַחַד, זֶה שְׂמַחְתִּי וְזֶה חֵיוֹתִי, כִּי אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר אֶת
גְּדֹל הָאֵהָבָה שְׂיִישׁ לִי אֵלֶיךָ, וְתָמִיד צְפִיתִי וְחִפִּיתִי, שְׂיִהְיֶה לְךָ אֵינְזָה
חֶבֶר טוֹב, שְׂתוּכַל לְלַמֵּד עִמּוֹ עַל מְנַת שְׂתַתְּעֵלָה בְּרוּחַנִיּוֹת; כִּי בְּאַמַּת
יֵשׁ לְךָ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ עֲצוּמִים. וְכֵן שְׂמַחְתִּי מְאֹד לְשִׁמְעַת, שְׂכַבְר
הַתַּחֲלָפָה לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת וְתִיקִין, אֲשֶׁר מִי שְׂמַתְּפַלֵּל וְתִיקִין
מְבֹטָח לוֹ שְׂתִהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה בְּגִלְגַּל, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעֵבֹדָה
הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה — לְקוֹם בְּכֹל בְּקָר לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת וְתִיקִין, וְתִרְאֶה
הַנֶּפֶסִים וְנִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֵר רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעְעוֹלָם, וְאַנִּי

אֲשֶׁר י"ט תרמא – י"ט תרמב בַּנְחַל קפז
מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִוצִיא אוֹתָךְ מִכָּל הַמִּצַּר שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ,
וְעוֹד יִתְרַחֵב לָךְ, וְתִרְוָה רַב נַחַת מִלְדָּיֶךָ.
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עָלֶיךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּרוּמָה, א' דְּרֵאשִׁיחֵדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, וּבִפְרֹט שִׁשְׁמַעְתִּי שְׁבַעֲלָךְ, תְּהִלָּה לְאֵל, מִתְחִיל לְהַשְׁתַּנּוֹת
לְטוֹבָה, וּמָה גַם שֶׁהוּא לוֹמֵד בְּחִבְרוּתָא, וְכֵן מִתְפַּלֵּל וְתִיקֵן,
אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם. וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא עוֹד
יִהְיֶה תַלְמִיד חֶכֶם גָּדוֹל, וְתִרְוֵה הַרְבֵּה נַחַת מִתְּלִידִים, וְתִהְיֶה לְכֶם
פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְעָה. הַעֲקָר רְאֵי לְחִזְקוֹ, כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנָא
דְּבִי אֵלֵיהּוּ רַבְהַ, פְּרָק ט'): אֵיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בַּעֲלָהּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ אֶת דְּרָכְכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרֵאשִׁיחֵדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי, שְׂאֵתָה נִמְצָא

חֲזָרָה בְּיַבְנָאֵל, וּתְהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ שָׂכָל, וְאֵין יְכוּלִים לְהַטְעוֹתָךְ; כִּי בְּאֲמַת הַגֵּיעַ הַזְּמַן שֶׁתְּהִיָּה עֲצָמָא, כָּל הַחַיִּים עֲבָדוּ עֲלֶיךָ, וְהָיִיתָ תַּחַת שְׁלִיטָה שֶׁל אַחַר, עֲכָשׁוּ הַגֵּיעַ הַזְּמַן שֶׁכָּבֵר תְּהִיָּה עֲצָמָא. וְזֶה כָּל הַלְמוּד שֶׁל הַתְּבוּדוֹת, שְׂאָדָם יָדַע שְׂאֵין לוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם אֶף אֶחָד רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְכָל מֶה שֶׁהוּא צָרִיךְ יִבְקֹשׁ רַק מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי בְּרַגַע שְׂאָדָם בּוֹטֵחַ בְּזוּלָתוֹ, הוּא נִמְצָא בְּמִצְבַּ קֶשֶׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי נִדְמָה לוֹ שִׁיְכוּלִים לַעֲזוֹר לוֹ, וְחַס וְשָׁלוֹם, לְקַלְקֵל לוֹ, וּבְאֲמַת הַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְזוֹ הַגְּאֻלָּה, הֵינּוּ כְּשֶׁמִּתְגַּלֶּה לְאָדָם הַדַּעַת הַזֶּה, שְׂאֵין לוֹ רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה נִגְאָל מִכָּל צָרוֹתָיו. וּבְכִלְלִיּוֹת כְּשֶׁכָּל הָעוֹלָם כָּלוּ יִקְבְּלוּ אֶת הַדַּעַת הַזֶּה, שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ מְלֶךְ וּמְלֻכּוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, זֶה תְּהִיָּה הַגְּאֻלָּה, עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ, שֶׁבָּא יְבוֹא וְיִגְאֻלְנוּ, וְכָל זְמַן שְׂאֵין הָעֲנִיָּן הֵיזָה חֲקוּק בְּדַעַת הָאָדָם, עַדִּין הוּא נִמְצָא בְּגִלוּת, כִּי בְּכָל פַּעַם אַחַר יְכוּל לַעֲבֹד עֲלָיו. וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי שֶׁלְקַחְתָּ אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְאַתָּה נִמְצָא חֲזָרָה בְּיַבְנָאֵל. וְאֵנִי מִקְנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכָּל הַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתְהִיָּה לָךְ וְיִלָּה מְשָׁלָךְ, וּבִיתְךָ יְהִיָּה בֵּית וְעַד לְחַכְמִים, וְתַעֲשֶׂה בְּכָל פַּעַם 'עֲנֵג שִׁבְת' בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, כִּי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוֹהֲבִים אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד.

וּבְאֲמַת אוֹדוֹת כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל עֵין הָרַע, כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמִחֲבִיא אֶת עֲצָמוֹ רַק אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא שִׁיף בְּכָלֵל עֵין הָרַע, כִּי עֵין הָרַע הוּא רַק מִי שְׂאֵינוּ מְסַתְּפֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲבָל תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מְסַתְּפֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אִזּוֹ בְּכָלֵל לֹא שִׁיף עֵין הָרַע עֲלָיו. וְכֵן מוּבָא בְּאִיֶּדְרָא רַבָּא, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵךְ יֵשׁ לוֹ, כְּבִיכּוּל, רַק עֵין אַחַת, עֵינָא דִּרְחֻמָּא, שֶׁהוּא סוּד עֲתִיקָא קְדִישָׁא, שְׁשֵׁם אֵין שׁוּם דִּין כָּלֵל, הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵינוּ מְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, רַק בּוֹטֵחַ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אִזּוֹ שׁוּם בְּרִיָּה לֹא תוּכַל לַעֲשׂוֹת לוֹ הָרַע וְהַטּוֹב.

אוֹדוֹת אֲשֶׁתְּךָ, לְדַעַתִּי, הֵיזָה טוֹב מְאֹד שֶׁתַּקַּח עֲכָשׁוּ זְמַן לְנוֹחַ

אחר שארע מה שארע, והקדוש־ברוך־הוא באמת ישלח לה רפואה שלמה, ותהיה בריאה.

הכפל הדבר, ראה להיות בשמחה, כי השמחה הוא רפואה לכל, ותשמח את אשתך.

ועל כלם — ראה ללמד עם ידידנו היקר ... גרו יאיר, אשר אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל המעלה הזו, שאתה לומד עמו, כי הוא אמר לי בפרוש, שמאז שלמד אצלך שבועים, לא למד כמה שנים, הרי שלך לפניך, מה זה נקרא זכוי הרבים, שאתה לומד עם אחר. ועל־כן ראה להמשיך ללמד עמו בכל יום, ותעשה טובה לך וכן לו, והקדוש־ברוך־הוא יעזר לך, שתהיה לך פרנסה בשפע, ולא תצטרך לבריות, העקר שלא תהיה תחת שליטה של שום ברִיה, הינו שאף אחד לא ישלט עליך, רק הקדוש־ברוך־הוא בעצמו. וזה כל הלמוד שאני לומד עם כל תלמידי, שצריכים לדעת, שאין לנו רק הקדוש־ברוך־הוא בעצמו, וברגע שאדם בא אל ידיעה והכרה זו, אז נגאל מפל צרותיו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרמג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, ב' דראש־חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד הצטערתי לשמע מה שקרה לך, אני מקווה להקדוש־ברוך־הוא שתנוחי עכשו הרבה, ותתחזק בריאותך, והכל יעבר בשלום, וסוף כל סוף יהיה לך בית דירה משלכם, ממש וילה, ותוכלו לארח הרבה מאנשי שלומנו, ולעשות שמחות בביתך, ולא תבלבלי את עצמך משום ברִיה שבעולם. לדעתי, הגיע הזמן שלא תבלבלי את עצמך משום ברִיה שבעולם, רק לידע תמיד, שיש לכם דרך משלכם, ואתם לא צריכים להיות תחת השפעת זרים המוליקים

אַתְּכֶם שׁוֹלֵל, כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַדָּרֶךְ שְׁלוֹ, וְאִם אַתֶּם כָּל-כָּף מְרַצִים פֹּה, מַה לָּכֶם לְהִתְבַּלְבֵּל מִמְקוֹמוֹת אַחֲרִים?! אֲדַרְבֶּה, כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מְאֹד שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת בְּחִבְרַתְךָ, וְעַם מִי שָׂרָק דְּבַרְתִּי, הֵן מְאֹד מְאֹד מְעַרִיכוֹת אוֹתְךָ, וְעַל-כֵּן מַה וְלָמָּה לָךְ לְלַכֵּת לְמִקּוֹם שְׂמֵשְׁפִילִים אוֹתְךָ וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֹא מְעַרִיכִים אוֹתְךָ וְכוּ', יוֹתֵר טוֹב לְהִיּוֹת בְּמִקּוֹם שְׂמֵסְתַּכְלִים עֲלֶיךָ כְּדַגְמָא בְּהִנְהַגַת הַבַּיִת וּמְעַרִיכִים אוֹתְךָ מְאֹד.

רְאֵי לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, שְׂאִין בַּלְעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וּמִי יוֹדֵעַ מַה וּמִי וְאִימַת הָיִית צְרִיכָה לְתַקֵּן. וְעַל-כֵּן רְאֵי לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר, וְאֵל תִּהְיֶי שְׁבוּרָה, כִּי עַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא בְּשִׂמְחָה, וּבְפֻרְט עֲכָשׁוּ בְּחֻדְשׁ הַשְׂמֵחָה, וְרַבְנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר הַשְׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר, וְתִהְיֶי עֲכָשׁוּ בְּרִיאָה וּשְׁלֵמָה, וְתוֹכֵי לְרַב נַחַת מֵהִילָדִים, וְהִילָדִים יִגְדְּלוּ וְיִצְמַחוּ וְיִצְלִיחוּ בְּדַרְכֵיהֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרמד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, ב' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְּלֵ שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּמִּיד תּוֹכְלִי לְבִשֵׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשִׂמְחוֹת.

רְאֵי לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר, וְאֵל תַּפְּלִי בְּדַעַתְךָ מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוּלָם יִהְיֶה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה, וְיִהְיֶה מַה שְׂיִהְיֶה וְכוּ', הַעֲקֵר רְאֵי לְהִיּוֹת חֻזְקָה בְּיַהֲדוּת, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְלִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵי אֶפְשָׁר לְחִיּוֹת, כִּי הֵם חַיִּינוּ וְאֶרְךָ יְמֵינוּ,

וְעַל-כֵּן כָּל מֵה שְׁאַתָּה תַעֲשִׂי, שְׁלֵא יִהְיֶה חֵס וְשְׁלוֹם עַל חֻשְׁבוֹן הַיְהוּדוֹת, אֲדַרְבֵּה רְאִי לְהַצְלִיחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהַכְנִיֵס אֶת עֲצֻמְךָ לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתַי וְתִבְרָךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִזְכְּרִי לְהַתְעַלּוֹת תָּמִיד.

בְּעִנְיַן הַבְּחוּר, אִם הַכַּל הוּלָךְ כְּסֹדֵר, וַיֵּשׁ לָכֶם שָׁפָה מִשְׁתַּפֵּת אָחֵד עִם הַשְּׂנִי, תִרְאוּ לְגַמֵּר אֶת זֶה בְּכִי טוֹב, הַעֲקֹר רְאִי לְבֹדֵק אֶת הַמְדוֹת שְׁלוֹ, כִּי עֲקֹר הָאָדָם הוּא הַמְדוֹת, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְהַתְחַזֵּק בְּיוֹתֵר עִם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ וְתִבְרָךְ, וְאַל תִּנְיָחִי אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרַגַע, וְדַיְקָא עַל-יְדֵי-זֶה תַצְלִיחִי, כִּי בְּזֶה שְׁאָדָם חִזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ וְתִבְרָךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מַצְלִיחַ תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ כָּל טוֹב, וְתַצְלִיחִי בְּחַיִּיךָ, וְתָמִיד תִּהְיֶי שְׂמֵחָה וְעַלְיָנָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרמה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם וְתִבְרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִדּוֹת שְׁנִתְעוֹרֵר לְאַחֲרוֹנָה לְהַעֲבִיר אֶת רַבְּנוּ ו"ל לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה וְכוּ', כְּכֹר יְדוּעַ שְׂרִצוֹנוּ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל הִנֵּה לְהַטְמִין רַק בְּאוּמָן, וְעַל-כֵּן אֵין מֵה לְהַתּוֹכַח בְּזֶה, וּבְפֶרֶט שְׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים, שְׁעַל רַבְּנוּ ו"ל נֶאֱמַר: "הָאָרוֹן נוֹשָׂא אֶת נוֹשְׂאָיו", מִמֵּילָא יִהְיֶה כְּמוֹ שְׂרַבְּנוּ ו"ל רוֹצֵה, וְלֹא תוּכַל לוֹ שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם. עֲלִינוּ רַק לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דְּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבַל מִשׁוּם דְּבָר וּמִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצֻמְךָ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ וְתִבְרָךְ, אֲשֶׁר זֶה הִיסוֹד

בדעת רבנו ז"ל, וצריכים להכניס את עצמו ביותר בתפלה והתבודדות, וכפי שאדם מתבודד עצמו עמו יתברך, כן זוכה לקבל מרבנו ז"ל, אשרי מי שזוכה להתבודד עצמו בכל יום, ואז טוב לה כל הימים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרמו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, ב' דראש-יחדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שפטרנו אותך וכו', יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה באמת בן חורין, ולא תצטרך להגיע לידי מתנת בשר נדם. העקר ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, ותשמח את עצמך עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל.

מה טוב ומה נעים, אם היית לומד בחברותא על-כל-פנים שעה אחת עם ... גרו יאיר, כי ללמד בחברותא זה מאד מאד טוב בין בגשמי ובין ברוחני.

העקר רק לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא יסוד גדול בדעת רבנו ז"ל.

ועל כלם — ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, אשר אין למעלה מזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח כל מי חייך, וסוף כל סוף תהיה לה דירה משלך, ולא תצטרך לגור בשכנות.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרמז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, ב' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

והנני מצוה את ברכתי לרגל הלדת הבן למזל-טוב, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתזכו לגדלו ולחנכו ולהתכימו בתורתו יתברך, ויהיה צדיק ונוטר הברית ולמדן, וכן אחיו יהיה צדיק ונוטר הברית ולמדן גדול.

נא ונא תשמרו את עצמכם מאד מאד ממריבות, כי בבית שיש מריבות שם הסטרא אחרא, ועל-כן צריכים לעשות למענו יתברך לא לריב ולהיות ותן אחר להשני, ובזכות זה תבוא לכם פרנסה בשפע; כי עקר הפרנסה באה לאדם רק בזכות השלום, ולא מצא הקדוש-ברוך-הוא כלי המתזיק ברכה אלא השלום' (עקצין ג), תשתדלי לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות אף ורק בשלום, ואז טוב לכם כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ורפכם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרמח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תרומה, ב' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

רָאָה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, כִּי לִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת מְטַהֵר וּמוֹפְקֵי
מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְתַהֲיֶיהָ חֲזֵק וְאַמִּיץ בְּזָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רָאָה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַדְּבֹר שְׂמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ מוֹפְקֵי וּמְטַהֵר אֶת
הַנְּשִׁמָּה, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ מִמַּחֲלָקָת, שְׁלִבֵּל תְּרִיב לֹא בְּבִיתְךָ וְלֹא
בִּישִׁיבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ, וְתַהֲיֶיהָ יָרָא שָׁמַיִם גְּדוֹל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּרוּמָה, ב' דְּרֵאשִׁיחֵי דְשׁ אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל דִּידִי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רָאָה לְחֲזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתְרָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבְכִפְרֵי בְּחֻדְשׁ
הַשִּׁמְחָה, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד אֲצִל
רַבְּנֵי ו"ל. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁבְּאַמַּת תּוֹנְפָה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב
אֵל רַבְּנֵי ו"ל בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלֵל, כִּי עֲקָר הַהִתְקַרְבוּת לְרַבְּנֵי ו"ל
הִיא רַק בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים, וְכֵן
לְהַתְּבַדֵּד עֲצָמוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וְלְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלְחֲזֵק אֶת אַחֲרֵים,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי-חַיִּים.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְכִפְרֵי
עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְעַל זֶה תִּכְנִיס אֶת כָּל הַכַּחוֹת שְׁלָךְ, כִּי חָבֵל מְאֹד
שֶׁהֵם יִלְכוּ בְּטָל, בְּאֲשֶׁר הֵם כָּלִים טוֹבִים לְקַבֵּל אֶת דַּעַת רַבְּנֵי ו"ל,
כִּי הֵם תְּמִימִים, וְרַבְּנֵי ו"ל מְאֹד מְאֹד הַפְּלִיג בְּמַעֲלַת בְּנֵי הַנְּעוּרִים,
וְעַל-כֵּן רָאָה לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּכָל יוֹם, וְתִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרִים,
וְתַחַנְּכֵם עַל-פִּי דַּעַת רַבְּנֵי ו"ל, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֲשֶׁר י"ט תרנ — י"ט תרנא בנחל קצה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וְתוֹכָה לְגִדּוֹל גְּדוּד שְׁלֹם
לְרַבְּנוּ ו"ל.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַעֲוֹרְרֵי אוֹתָן
וְתַחֲזִקֵי וְתִאֲמָצֵי אוֹתָן, וְתַחֲדִירֵי בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר
זֶה הַיְסוּד בְּדַעַת רַבְּנוּ ו"ל — אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה. וּכְכֹל שְׂאֵדָם חֲזָק
בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, זֶה עֵקֶר הַחַיִּים, כִּי אֵין חַיִּים אַחֲרֵים יוֹתֵר טוֹבִים
מֵאֲמוּנָה, כִּי מִי שְׂמַכְנִים אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה — חַיָּו חַיִּים. וְעַל-כֵּן
רְאֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּתוֹךְ נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְתַחֲזִקֵי וְתִאֲמָצֵי אוֹתָן, וְזֶה יוֹעִיל גַּם לְךָ וְגַם לְהֵן; כִּי בְּאֲמַת הֵן
צָרִיכוֹת חֲזוּק גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אַחַת וְאַחַת מֵה
שְׂעוּבֵר, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂיִכּוֹל לְתַרֵּם לָזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

רְאֵי לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְּתָבְךָ.

עֲלִיף לומר לְבַעֲלָהּ, שְׁקֵשָׁה לָךְ מְאֹד שְׁבִנוּ מְחַלֵּל שַׁבֵּת, כִּי בְּאֵמֶת כָּל הַצָּרוֹת שְׁבָאוֹת לְאָדָם הֵן רַק עַל-יְדֵי חֲלוּל שַׁבֵּת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת גְּדֹל הָעֲנֹשׁ שְׁמַגִּיעַ מִחֲלוּל שַׁבֵּת, הָיוּ גֹרְעָדִים וְנִפְחָדִים מְאִימַת הַדִּין, כִּי סוּף כָּל סוּף מְקַבְּלִים אֶת הָעֲנֹשׁ עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן אֶת צָרִיכָה לְהַגִּיד חֵד מִשְׁמַעִית לְבַעֲלָהּ, שְׁקֵשָׁה לָךְ מְאֹד שְׁבִנוּ מְחַלֵּל שַׁבֵּת בְּבֵיתְךָ.

רְאֵי לְהִרְבוֹת בְּהַדְלָקַת גִּירוֹת לְכָבוֹד שַׁבֵּת-קִדְשׁ, וּבַעֲת הַדְלָקַת הַגִּירוֹת תִּבְקָשִׁי הִרְבָּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל יְלָדִים, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בַּעֲת הַדְלָקַת הַגִּירוֹת, מְאֹד מְקַבְּלוֹת וּמְרַצוֹת בְּשָׁמַיִם.

פֹּה תִקְבְּלִי רְצוּף שְׁנֵי סְפָרִים הַמְכִילִים שְׁלֹשִׁים קוּנְטָרְסִים, וְתִרְאִי לְשִׁלַּח תְּמוּנֹתֶם כֶּסֶף לְצִדְקָה, וּבִזְכוּת הַצְּדָקָה יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרנב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים.

הַיִּיתִי מִנְעֵץ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, שְׁלַבֵּל תִּסְתַּבֵּךְ עִם הַחֹק, כִּי יְכוּלִים לְשַׁבֵּת בְּבֵית-סֵהֶר בְּלִי רַחֲמָנוּת, וּבִפְרָט כָּאֵן בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וְעַל-כֵּן אִם אִתָּה יְכוּל לְהִסְתַּדֵּר בְּבֵית-הַמְּשָׁפֵט — מֵה טוֹב וּמֵה גַעִים, וְאִם לֹא אֲזוֹ תִשְׁנֶה אֶת תְּכֵנִיתְךָ, כִּי לֹא כְּדָאִי לְהִסְתַּבֵּךְ עִם הַחֹק, וְזֶה בְּרוּר. וְרַבְּנוּ ו'ל הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִסְתַּבֵּךְ עִם הַחֹק.

רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִצֵּא מֵעֲצָמָךְ, וְתִרְכָּה בְּצִדְקָה, כְּדֵי שְׂנוּזָכָה לְהִדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלְהַפִּיצֵם בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

רָאָה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד מְסַכֵּת תַּעֲנִית, כִּי מִי שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת, טוֹב לוֹ לְלַמֵּד מְסַכֵּת תַּעֲנִית, כִּי בְּדוֹרוֹת אֱלוֹ אֵין לָנוּ כַּחוֹת לְהִתְעַנּוֹת, וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים מִי שְׂנוּזָכָה לְהִתְמַיֵּד בְּמְסַכֵּת תַּעֲנִית.

רָאָה לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ חַק וְלֹא יַעֲבֹר עַל-כָּל-פָּנִים עֹשְׂרִים דְּקוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ.

וְכֵן רָאָה לְהִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' דְּרֵאשִׁי-חֹדֶשׁ אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה נְגִיעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שֶׁנִּרְמַת לִי בְּזֶה שְׁלֻקְחָתָּ אֶת עֲצָמָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עִם ... כִּי בְּאַמַּת הוּא נֶפֶשׁ יִקְרָה מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אַף אֶחָד אֵינּוּ לוֹמֵד אִתּוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיַדֵּי שְׁעֵמוֹם (כְּתוּבוֹת נט:), וְעַל-כֵּן אֵין לָךְ מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה שְׁלֻקְחָתָּ אוֹתוֹ בְּיַדְךָ, וְאַתָּה לוֹמֵד עִמּוֹ בְּכָל יוֹם, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּזַכֶּה לְהַצְּלִיחַ עִמּוֹ בְּלִמּוּדֵי, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׁנֵיכֶם לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם תְּפִלַּת הַנְּתִיקִין, אֲשֶׁר מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּכָל

יום ותיקין, יש לו אריכות ימים, כי כל יום ויום ארץ, ועל-כן ראה להמשיך ללמד עמו, וכן מדי פעם בפעם תצאו ביחד להפצה, ואז יבנס לכם גם שפע בגשמיות, ומכל שכן שפע ברוחניות, שתזכו לדבר עם אחרים מענין עבודת השם ותברך וגלוי אמונה, כי עצות רבנו ז"ל הן תרופה לכל העולם כולו, וצריכים לגלות את דעת רבנו ז"ל בכל העולם כולו, ולא להתפעל משום בריה שבעולם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שתצליחו דרככם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרנד.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר תרומה, ב' דראש-חדש אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

ראי לחזק את עצמך ביותר להמשיך בענין בית-הספר, ואין מלים בפני לפרש ולגלות לך את גדל הענין הזה, ומעט מזה את בעצמך תביני מרחוק, כי סוף כל סוף אין מי שייעזר לנו, ואנחנו רואים, שעינינו תלויות רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן אנחנו צריכים להתחזק מאד מאד בענין זה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנופה להרחיב את גבולי הקדשה, ונופה גם להקים בשנה הבאה תלמוד תורה לכל הגילאים.

העקר אל תפחדו משום בריה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ועינינו תלויות רק אליו ותברך, כי רק הוא ותברך יכול לעזר לנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה צוֹקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וַהֲצִלְתָּהּ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רָאוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עֲכָשׁוּ בְּחֻדְשׁ הַשְּׂמִיחָה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְרַקֵּד בְּכֹל יוֹם, וְתִרְחִיקוּ מִכֶּם אֶת כָּל הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת וְהַמְרִירוֹת, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִרְאוּ אִיךָ שִׁיעֲשֵׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִסִּים נִגְלִים בְּכֹל פֶּרֶט וּפְרֶט, וּבַפֶּרֶט בְּחֻדְשׁ הַזֶּה, חֻדְשׁ הַשְּׂמִיחָה וְהַנְּסִים, חֻדְשׁ יְשׁוּעָתָן וְהַצְּלָחָתָם שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה. הֵן אָמַת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה — לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרֵים, אֲשֶׁר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל; כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב בְּשִׁבְרֵי יִשְׂרָאֵל זוֹכָה לְחִזּוֹק אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל. כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וַיִּסּוּרִים, מְרִירוֹת וְהַרְפָּתָקָאוֹת, וְכֹל אֶחָד שׁוֹרָה בְּדַכְּאוֹן וּבְמְרִירוֹת גְּדוּלָה, וְאֵין לָהּ עוֹד מַצְנָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו — מִלְּשִׂמְחָה וּמִלְּחִזּוֹק אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְּדוּלָה, בְּשַׁעַת שְׂרוּאִים אֵיזָה בְּרֵי יִשְׂרָאֵל שְׂרוּי בְּדַכְּאוֹן וּבְעֲצָבוֹן, צָרִיכִים לְשִׂמְחוֹ וּלְחִזּוֹקוֹ וּלְעוֹדוֹ, וְזֶה מְאֹד חֲשׁוֹב אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ.

וְעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה הוּא עַל-יְדֵי שְׂזוּכִים לְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבֵּה, פָּרָשָׁה ל', סִימָן ב'): "שְׁבַע שְׂמִחוֹת" — שְׁבַענֵנוּ בְּחֻמְשׁ שְׂמִחוֹת: מִקְרָא, מִשְׁנָה, תְּלַמוּד, תּוֹסֵפֶתָא וְאֲגוּדוֹת; כִּי אֵין לָהּ עוֹד שְׂמִיחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו, שְׂאָדָם זוֹכָה לְהִתְמַיֵּד בְּלַמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׂאָר מִהָאָדָם שׁוֹם דְּבָר, רַק לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִתְמַיֵּד בְּיוֹתֵר בְּלַמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֹל

אָחַד וְאָחַד יִקְבַּע לְעֲצָמוֹ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בְּשִׁלְחַן עָרוּף, בְּסִפְרֵי רַבְנֵי ו"ל, וּבִזְהַר וּבִתְקוּנִים, מְכַל שְׁעוּר וְשְׁעוּר אֶפְלוֹ קֶצֶת דְּקֶצֶת, וְסוּף כָּל סוּף זֶה מֵה שִׁישְׁאָר מֵאֲתָנוּ. וְהַעֲקָר שִׁיְהִיָּה רַק בְּשִׁמְחָה. וְזָכְרוּ הַיֵּטֵב מֵאֲמָרָם ו"ל (מִדְרָשׁ פְּנִיחִימָא, פְּרַשְׁת שְׁמִינִי): אֵין הַשְּׁמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׁמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר; וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִחִים וְעַל-יָזִים, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת הַנּוֹתִיקִין כְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל רַבְנֵי ו"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לָכֶם אַרְיכוּת יָמִים, הֵינּוּ שְׂכָל יוֹם וַיּוֹם יִהְיֶה לָכֶם יוֹם אַרְף מְאֹד, כִּי כְּשִׁזְכוּיִם לְהִתְפַּלֵּל מֵה שִׁיּוֹתֵר מִקְדָּם, אֲזִי יֵשׁ לוֹ יוֹם אַרְף לְלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִשְׂמִחַת וְלַעֲסַק בְּעִסְקֵינוּ, הַעֲקָר וְהַכֵּלֵל לֹא לְהִתְפַּחַד מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוּלָם, כִּי הַפַּחַד שׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵי, וּכְשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, נִכְנָס בּוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, שְׂאִינוּ מִפַּחַד וְאִינוּ מִתְיָרָא מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם הֵן בְּמִדַּת הַשְּׁמִחָה, לְהִיּוֹת רַק שְׂמִחַת וְלִשְׂמִחַת אֶת אַחֲרִים, וְהֵן בְּעִנְיַן תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוּת — לְהַרְבוֹת בְּתְפִלָּה וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה אַף אָחַד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לָכֶם, וְהֵן בְּהִתְמַדַּת הַלְּמוּד — לְלַמַּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהִתְמַדָּה וּבְשִׁקִּידָה רַבָּה, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשִׁיכוּ עַל עֲצָמְכֶם אֹרֶךְ הָאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא חֻקְמָתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּכְשֶׁאָדָם לוֹמַד תּוֹרָה, מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹף חֻקְמָתוֹ יִתְבַּרְךָ. אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִקִּים אֶת כָּל זֹאת, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

י"ט תרנו.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב

ממך. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהַיְיָה לְךָ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, רַפּוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאֵת הַגּוּף, וַיִּתְרַחֵב לְךָ בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְבָרִיּוֹת. הַעֲקֹר שְׁתִּזְכֶּה לַחֲזוֹר מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר לַיַּבְנָאֵל, כִּי אַתָּה חֹסֵר לָנוּ מְאֹד מְאֹד. כִּי תִהְיֶה לְאֵל, כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו חֲפָצִים מְאֹד מְאֹד שְׁתַּחֲזֹר, כִּי אֵת גְּדֹל רַחֲמֵינוּךָ שְׁהִיְתָה לְךָ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׁעֹרֶת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, זֶה עֲדִין לְשֵׁם דְּבָר, וּכְבֹר אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בִּיצָה לֵב): כָּל הַמְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא מוֹרְעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ; יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפְּעַל חֲפָצָךָ וּרְצוֹנָךָ, וְלַחֲזוֹר מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוּק אֵת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ הַנְּסִיווֹת שְׁלוֹ, כִּי מְנַסִּים אֵת כָּל אֶחָד וְאֶחָד עִם נְסִיווֹת אַחֲרִים, לְרְאוֹת אֵל מִי יִפְנֶה בְּעַת צָרָתוֹ, וְאִם הָאָדָם זוֹכֵה מִתּוֹךְ דַּחְקוֹתָיו וּמְרִירוֹתָיו לְהַמְשִׁיךְ אֵת עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲזַי אֵינוֹ זֶז מִשֵּׁם עַד שְׁעוֹזְרִים לוֹ; כִּי הַעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם לְבִטּוֹל אֵת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, לִידַע אֲשֶׁר כָּל עַנְיָנֵי תְלוּי רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ. וְזֶה שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת סג): כָּל הַמְשַׁתֵּף שֵׁם שָׁמַיִם בְּצַעֲרוֹ, כּוֹפְלִים לוֹ פְּרִנְסָתוֹ; הֵינּוּ בְּשַׁעֲה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם דַּחְקוֹת וְצָרוֹת בְּפְרִנְסָתוֹ, וְהַחֹבוֹת מְעִיקִים לוֹ מְאֹד מְאֹד, וְהוּא מִמְשִׁיךְ בְּתוֹךְ תּוֹכוֹ אֵת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְשַׁתֵּף שֵׁם שָׁמַיִם בְּצַעֲרוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה בְּעֲצָמוֹ כּוֹפְלִים לוֹ פְּרִנְסָתוֹ; כִּי הַמְּאַמֵּין הָאֲמַתִּי, שְׁאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֵׁם אֵלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, דִּיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁפַּע עָלָיו שְׁפַע גְּדוֹל עַד מְאֹד.

וְלִכְּנֵן רְאֵה לְבְרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּפְּלִיחַ דְּרַבְּךָ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְלֹא יַחֲסֹר לְךָ שׁוּם דְּבָר.

נָא וְנָא תַחֲזִק אֵת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבְכַפְרֵי עַכְשָׁו בְּחַדְשׁ הַשְׁמִיחָה, וְתַהַיְיָה חִזּוּק מְאֹד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל-כָּל-פְּנִים דִּף זֶהר בְּבִקּוּר כְּשִׁאֲתָה קָם, וְדִף תִּקְוִי זֶהר לְפָנֵי שְׁאֲתָה הוֹלֵךְ לִישׁוֹן, קָצַת חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, פֶּרֶק אֶחָד מְשִׁנִּיּוֹת, וְדִף גְּמֵרָא,

וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, כְּמֵאמָרָם ו'ל (מְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא, פְּרֻשֶׁת כִּי תִשָּׂא): כָּל הָעוֹסֵק בִּתְרוּרָה — פְּרֻנְסָתוֹ מִן הַתְּרוּרָה, וּמִתְעַשֵּׂר וּמִצְלִיחַ; וְרַבְּנוּ ו'ל הִבְטִיחַ לְכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: אִם תִּתְמַיְדוּ בַלְמוּד תְּרוּרָה הַקְדוּשָׁה, תִּהְיוּ נֹעֲשִׂים עֲשִׂירִים; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְצִיחַ אֶת רַבְּנוּ ו'ל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַחַיּוֹת וְהַמְּשִׁיבַת נֶפֶשׁ שֶׁהַכֹּנֶסֶת בִּי, שֶׁשָּׁלַחַתָּ לִי מִכְתָּב, כִּי גַם אֲנִי נִמְצָא עֹכְשׁוֹ מִצָּנַן עִם חֵם, יִשְׁלַח לִי הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלַחַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תַּרְנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ב' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

אוֹדוֹת הַסֵּמ"ך-מ"ם, תֵּאֱמִין לִי, מַה שָּׂרַק יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כְּדֵי לְהַפִּילוֹ, זֶה טְמָאָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. מִי מְלַל וּמִי פֹלֵל שֶׁיַּעֲשׂוּ עוֹוֹת הַדִּין כְּזֶה, מִמֶּשׁ גָּנֵב לְאוֹר יוֹם מִקְּבֵל הַתֵּר מִבֵּית-דִּין, וּבְלִי בּוֹשָׁה כָּלֵל לֹא הוֹצִיאוּ שׁוּם פֶּסֶק דִּין, רַק דָּחוּ אוֹתָנוּ בְּקֶשׁ... וּכְשִׁיצְטָרְכוּ אִז יִקְרְאוּ לָנוּ עוֹד פַּעַם, וּיִקְבַּל גְּזִיפָה וּפֶסֶק דִּין גְּגִדְנוּ. תֵּאֱמִין לִי, יְדִידֵי הַיָּקָר! לֹא הֵאֱמַנְתִּי שֶׁיֵּשׁ שְׁחִיתוֹת כְּזוֹ, וְעֹכְשׁוֹ הָאֵם פֹּלֵא שֶׁנִּהְרָגִין, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, בְּכָל יוֹם יְהוּדִים חַפִּים מִפִּשְׁעוֹ, וּמִחִפְּשִׁים בְּשִׁבִּיל מַה הָעוֹן וְהַעֲנֹשׁ הַגְּדוֹל הַזֶּה, בְּשִׁעָה שֶׁבִּפְרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֻמְיֵינוּ הַקְדוּשִׁים, וְאָמְרוּ (אֲבוֹת ה, ח): חֲרֹב בָּאָה לְעוֹלָם עַל עֲנוּי הַדִּין וְעַל עוֹוֹת הַדִּין; וְכֵן אָמְרוּ (שִׁבְתָּ ל.ג.): בְּעוֹן עֲנוּי הַדִּין וְעוֹוֹת הַדִּין וְקַלְקוּל הַדִּין חֲרֹב וּבִזְזָה רַבָּה וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלָּן; וְעַל-כֵּן מַה שָּׂרַק יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לְהַפִּילוֹ — מַה טוֹב וַיֵּמָה נֹעִים.

האם יש איזה אפן לדחות את ... שִׁיחֲזִיק אֶת הַצִּיק, עַד שְׁאֲבִיא לוֹ מְזֻמָּן, כִּי זֶה כַּמָּה יָמִים, שְׁאֲנִי שׁוֹכֵב עִם חֵם, וְלֹא הָיָה לִי הַפְּנֹאֵי לְהַשִּׁיג אֶת הַכֶּסֶף, וְהַכִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, וְלֹא הִתְשׁוּעָה, כְּמוֹ שֶׁלֹּא עֲזַב אוֹתִי עַד עֲכָשׁוּ, כֵּן לֹא יַעֲזֹבֵנִי גַם לְהַבֵּא.

האם לא פִּדְאֵי לְרַצֵּף כְּבָר אֶת כָּל הַקּוֹמָה לְמַעֲלָה, כִּי אִם יִגְמְרוּ אֶת הַפְּתוּחַ, וְאֶחָר־כֶּף יִבִּיאוּ מִשְׁאִית עִם חוֹל וְכוּ', עוֹד הַפַּעַם יִתְחִיל לְהַפְגִּס אֶבֶק וְעַפְרָ בְּכָל מְקוֹם, וְחֻבֵּל שְׁתַּתְּלַכְלִכְנָה הָאֲבָנִים הַמְּשֻׁתְּלָבוֹת, וְכֶךְ גְּמַרְנוּ אֶת הַכֹּל.

הַמְקוֹנָה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

י"ט תרנח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ג' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי שֶׁהִלַּכְתֶּם לְהַשְׁתַּלְּמוֹת בְּעִנְיַן טְהַרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה מְלַעֲזָרֵר עוֹד נְשִׁים, שְׁתַּהֲיִינָה נִזְהָרוֹת בְּטְהַרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, אִךְ מֵה לַעֲשׂוֹת, יֵשׁ לָנוּ כְּאֵן בְּיַבְנָאֵל מִסִּית וּמִדִּיחַ, שֶׁהוּא יִסִּית וְיַדִּיחַ אֶת הַנְּשִׁים לֹא לִילֵךְ לְמַקְנָה, וְזֶה בְּרוּר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אוֹי לָנוּ מִרְשָׁע כְּזֶה, דְּבָר כְּזֶה לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, אֶחָד הַנִּקְרָא "רַב", וְיֵשׁ לוֹ גַב מְכַל מִיַּנִּי גוֹרְמִים וּבְתִי דִינִין, וְיַדְקָא הוּא יִפְרִיעַ אֶת נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִטְהַרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, וְאִם הָיָה דְבָר זֶה מְפָרְסֵם בְּעוֹלָם, הָיָה רַעַשׁ גְּדוֹל, אִךְ מֵה לַעֲשׂוֹת, כֶּךְ הוּא הַמְצַב עֲכָשׁוּ. שְׁמוֹ שְׁמִים! עַל גְּדֹל חִלּוֹל שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, הַמְּתַחַלֵּל עַל-יַדֵּי רַשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּקְרָאִים רַע־בְּנִים, וְאֵינִי מִתְפַּחַד לְפָרְסֵם שְׁחִיתוֹת וְגַב כְּזֶה.

אוֹדוֹת שְׁאֵת מְבַקֶּשֶׁת לְחַבֵּר קִנְטְרֵס "טְהַרַת-הַבֵּית" בְּשָׂבִיל טְהַרַת הַמְּשֻׁפָּחָה, בְּאֵמַת רְצִיתִי כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים לְחַבֵּר כַּמָּה קוֹנְטְרָסִים כְּאֵלוֹ, עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ו"ל, אִךְ יַעֲן שֶׁהַקּוֹנְטְרָסִים שְׁלָנוּ

הולכים לכל מקום, ומגיעים גם לבני הנעורים, ודבר זה אינו צנוע, לכן מנעתי עצמי מכל זה, אבל עכשו על-ידי ההתעוררות שלך, אשתדל לחברם, וימסרו את זה רק לנשים להפיץ, וזה הינה קונטרס צנוע רק לנשים שכל אחת תפיץ בין שכנותיה ותברותיה וכו', העקר ראוי לחזק עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, וכן לחזק את נשות אנשי שלומנו, אני רואה עתיד גדול כאן ביבנאל, שתהיה לנו קהלה גדולה להפליא. צריכים רק לחזק את נשות אנשי שלומנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרנט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, ג' אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד אני מצטער, אשר עדין לא סדר ענין הרשיון לבית-הספר, חבל על כל יום, ובפרט שהינה מתקרב הראשון לחדש, וצריכים לשלם שוב פעם משכורות.

אודות חוג בית לטהרת המשפחה, אין דבר גדול מזה, אף בעוונותינו הרבים, הסמ"ך-מ"ם מסית ומדיח את תושבי המקום נגדנו, ולו לא אכפת כלל שהם לא יחזיקו טהרת המשפחה, העקר שלא תבאנה אלינו, רחמנא לצלן, זוהי המציאות. מה לעשות?! יבוא בעל הפרם ויכלה את קוציו.

אודות משלוח מנות, איך יכולים לבצע את זה, וכמה זה צריך לעלות?!

העקר ראוי לחזק עצמך מאד, פי כל עניננו הוא ממש דבר נסי, למעלה מדרך הטבע, הקדוש-ברוך-הוא משגיח עלינו ומוליכנו ממש באפן נסי, כמו עם ישראל במדבר, הלא זו המציאות, ששום

גורם אינו רוצה לעזור לנו, אדרבה עומדים כנגדנו כחומות ברזל בלי יוצא מן הכלל, וככלם הם רק מונעים ומעכבים וכו', ואף-על-פי-כן אנו ממשיכים במסירות נפש הכי גדולה, והקדוש-ברוך-הוא עוזר לנו פסיעה אחר פסיעה, ממש נסים נגלים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזור לנו, שנצליח דרכנו תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרס.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תרומה, ג' אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה ה'תקון הכללי' צריך להיות צ"ו — 96 עמודים, ועל-כן איני מבין מה אתה צריך יותר, זה בדיוק כמספר הזה, ועל-כן ראה לכתב לי עוד פעם מה אתה צריך.

מה אמר לך! אין מלים בפי לפרש את גדל הענין של עסק הדפסה, אף שעכשו הכל בשפלות ובדחקות, אבל יבוא היום שתתפרסם דעת רבנו ז"ל מאד בעולם, ויעשה רעש גדול עד מאד, כמו שאמר רבנו ז"ל בפרוש, אשר "הספר שלי יעשה שבר גדול בעולם" (ת"י-מוהר"ן, סימן שנב), הינו שישבר את החשך והקפאון והקר הנורא וכו' השורה עכשו בעולם. ורואים בחוש, אף שלאט לאט העולם משתוקקים אחרי הספרים, ממש צמאון כזה, שלא ראו הרבה דורות, פי בעונותינו הרבים, עובר על כל אחד מה שעובר וכו', והספרים הם כמים קרים על נפש עיפה, ועל-כן צריכין רק התחזקות עצומה עכשו עד יעבר זעם וכו'. והקדוש-ברוך-הוא ימלא את החסרונות שלו.

ראה להתקשר אל ... ולקחת דו"ח מהנעשה, ואם אפשר לחשב

על כּוּוּן לְרַצֵּף אֶת הָאוּלָם לְמַעַלָה, כִּי כְשֵׁיַעֲשׂוּ אֶת הָאֲבָנִים מִשְׁתַּלְבּוֹת בַּחוּץ, חָבַל לְלַכְלֶכֶן עוֹד פַּעַם עִם מִשְׁאִית חוֹל וְעָפָר, תִּשְׁאֵל לוֹ וּתְדַוּחַ.

עֲדִינָן לֹא קִבְּלִיתִי אֶת הַתְּמוּנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ג' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל תַּלְמִידֵי יִשְׁיבַת "בֵּית שְׁלֵמָה" בִּיבְנֵאֵל שִׁיחִיו.

עֲכָשׁוּ הוּא חֲדָשׁ הַשְּׂמֻחָה. רְאוּ לְנֹצֵל אֶת הַחֲדָשׁ תְּזֶה לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, שְׂזַכִּינוּ עַל אֵף כָּל הַצְּרוֹת וְהִסְוִירִים שְׁסִבּוּנוּ מִהַסְמִ"ף-מ"ם לְהַקִּים יִשְׁיבָה קְדוֹשָׁה, בְּמָקוֹם שְׂאֵף פַּעַם לֹא הִיְתָה יִשְׁיבָה, וְלוֹמְדִים תּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים. כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד חָשׁוּב לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, עַד שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים בָּה, פְּרָשָׁה ו', סִימָן יז): כָּל מָקוֹם שֶׁהַשְּׂרָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תּוֹרָתוֹ — הַשְּׂרָה שְׂכִינָתוֹ; וְלִכֵּן רְאוּ לְהַתְמִיד עֲכָשׁוּ בִּיּוֹתֵר בְּלִמּוּד הַלְכוֹת פּוּרִים וּמַגִּלָּה, עַד שְׁתַּהֲיוּ בְּקִיָּאִים בְּהַלְכָה, וְכֵן תִּרְבּוּ בְּלִמּוּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מַגִּלָּה כח:): כָּל הַשּׁוֹנֶה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם, מְבַטֵּחַ לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא; וְרַבְּנּוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ בִּיּוֹתֵר עַל לְמוּד הַלְכָה יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תְּרוּמָה, ה' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגֵּרִים בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוֹנִיָּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיְצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם עֲכָשׁוּ בַּחֲדָשׁ אָדָר, חֲדָשׁ הַמָּלֵא יְשׁוּעוֹת וְנֹסִים, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַחֲדָשׁ הַזֶּה נִקְרָא חֲדָשׁ הַשִּׁמְחָה, אֲשֶׁר בּוֹ הִצִּילֵנוּ הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מִהַמָּן הַרָּשָׁע, שֶׁרָצָה לְכַלּוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וַיְמַה שֶּׁרָצָה לַעֲשׂוֹת לָהֶם — עָשׂוּ לוֹ, כְּמוֹ־כֵן הוּא בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, כְּשֶׁקָּם אֵיזָה צוּרֵר לַעֲשׂוֹת רַע לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַסּוּף — שִׁמְחָתֶפֶף עַל רֵאשׁוֹ, וְנִכְחַד מִן הָעוֹלָם. וְדָבָר זֶה רְאִינוּ בְּמִשְׁן כָּל הַדּוֹרוֹת, כָּל אֱלוֹי שִׁקְמוּ עַל עַם יִשְׂרָאֵל — בֵּין רַבִּים בֵּין יַחֲדִיד, לְבִסּוּף נִפְלְאוּ מִפְּלֵה כְּזוֹ, שֶׁלֹּא יָכֻלוּ לָקוּם. וְהַפֶּל הוּא עַל־יְדֵי שֶׁהִתְאַחֲדוּ נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּיַחַד, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְהָ אֲסֹתֵר הַמִּלְכָּה: "לֹךְ כְּנֹס אֶת כָּל הַיְהוּדִים" (אֲסֹתֵר ד, טז), הֵינּוּ שֶׁגִּלְתָּה אֲסֹתֵר הַמִּלְכָּה שֶׁהִיא בַּחֲנִינֵת הַשְּׁכִינָה, הַנִּמְצָאֵת בַּתּוֹךְ הַסִּתְרָה שֶׁבַּתּוֹךְ הַסִּתְרָה (לְקוּי־מוֹתֵרֵן, חֶלֶק א', סִימָן נו), שֶׁאֵי אֶפְשָׁר שֶׁתִּתְגַּלֶּה אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, אֲלֵא עַל־יְדֵי שֶׁיִּתְאַחֲדוּ יַחַד נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי תִכְף־וּמְיָד כְּשֶׁנַּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִתְאַחֲדוֹת יַחַד, עַל־יְדֵי־זֶה שׁוֹם אָמָה וְלָשׁוֹן לֹא יְכוּלִים לָהֶם. וְזֶה מַה שֶׁהִיְתָה לְהַמָּן הַרָּשָׁע מִפְּלֵה כָּל־כָּף גְּדוּלָה, דִּיקָא עַל־יְדֵי שֶׁשְׁמַעוּ בְּקוֹל אֲסֹתֵר, שֶׁהִיא הַשְּׁכִינָה — הַמִּלְכוּת, שֶׁהִתְאַחֲדוּ יַחַד, וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה יְכוּל מְרַדְּכֵי הַצְּדִיק הָאָמֵת לְהַכְנִיעַ וּלְהַפִּיל אֶת הַמָּן הַצּוּרֵר. וְלִכֵּן רְאוּ, אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֻזַּק, וְלָדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה לֹא יוּכַל לָכֶם הַסְּמִיךְ־מ"ם כָּלֵל, כִּי כְּשֵׁי אֲחֻדוֹת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲזוֹ לֹא תוּכַל לָהֶם שׁוֹם קִלְפָה וְהַסְּטָרָא אֲחֻרָא

להכניעם ולהפילם. ולכן בָּזָה שִׁתְּשַׁדְּדוּהוּ לְאֶחָד עֲצָמְכֶם, בָּזָה תִּצְלִיחוּ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלֹא תוּכַל לָכֶם שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, שְׁכָל זֶה הִיא מִצְוֹת "מְשֻׁלּוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְנֹות לְאֶבְיוֹנִים" (אֶסְתֵּר ט, כב), לְהוֹרוֹת אֶת גְּדֹל הַחֲבָה וְהָאֶהָבָה, שְׁצָרִיכָה לְהִיּוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁזֶה יִתֵּן מְנָתוֹ לָזֶה, וְזֶה יִתֵּן מְנָתוֹ לָזֶה (מַגְלָה ז), זֶה מוֹרָה עַל גְּדֹל הָאֶהָבָה בֵּינֵיהֶם, שֶׁהַפִּילָה אֶת כָּל הַמְּחִיצוֹת בְּלִי שׁוּם הַפָּרֶשׁ וּמְחִיצָה בֵּינֵיהֶם, וְדִיְקָא עַל־יְדֵי־זֶה יוֹרֵד עֲלֵיהֶם אוֹר הַחֲכָמָה הַעֲלִיּוֹנָה וְנִתְבַּטַּל הַמֶּן־עַמְלָק לְגַמְרִי. רוֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֹל מַעֲלַת הָאֶהָבָה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אִם מְחִזְקִים אֶת עֲצָמָם בַּיַּחַד, אִזּוֹ אֵף אֶחָד אֵינּוּ יָכוֹל לְהַכְנִיעַם וְלִהְפִּילָם, אֲדַרְבָּה הִיא נִתְלָה עַל הָעֵץ, וְכָלֶם רוֹאִים מִפְּלִתוֹ. וְלָכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּקוּנַיִזְהָר, תְּקוּן כ"א): פּוֹרִים הוּא יוֹם כְּפּוֹרִים, הֵינּוּ שְׁמַדְמָה אֶת אוֹר חַג הַפּוֹרִים לְאוֹר יוֹם הַכְּפּוֹרִים, אֲשֶׁר אָנוּ יוֹדְעִים שְׁאֵז הוּא הַיּוֹם הַמְּבַחֵר שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, כִּי בַיּוֹם הַזֶּה אֵין לְהַשְׁטֵן שׁוּם רְשׁוֹת לְקַטְרֵג עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל (יוֹמָא כ.), כְּמוֹ־כֵן בַּיּוֹם הַפּוֹרִים אֵין רְשׁוֹת לְהַשְׁטֵן לְקַטְרֵג, וְהוּא עַל דְּרָף יוֹם הַכְּפּוֹרִים, שְׁאֵז מְאִירָה הַבֵּינָה, שְׁאֵדָם זוֹכָה לְהַתְּבוֹנֵן עֲצָמוֹ בְּאִמְתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי אֵז מִתְּעַנֵּים כָּל הַיּוֹם, וְאֵין לוֹ שׁוּם שְׂיִכוֹת אֶל עוֹלָם הַזֶּה, וְהוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים, וְנִדְמִים כְּמַלְאָכִים מְשֻׁשׁ, כָּל הַיּוֹם יוֹשְׁבִים רַק בְּבֵית־הַמְּדַרְשׁ, אִזּוֹ מְאִיר עֲלֵיהֶם סוֹד הַבֵּינָה, עוֹלָם הַחֲרוּת, מֵה שְׁאֵין כֵּן בַּיּוֹם הַפּוֹרִים, אִזּוֹ מְאִיר אוֹר הַחֲכָמָה, כִּי אֵז מִתֵּר בְּאֶכְלִיָּה וּשְׁתִּיָּה וּבְשִׁכְרוּת, אֵף מְרַב אוֹר וּדְבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ זוֹכִים לְהַגִּיעַ אֶל מַדְרַגַּת הַבְּטוּל, עַד דְּלֹא יָדַע בֵּין אֲרוּר הַמֶּן לְבְרוּךְ מְרֻדְכִי, כִּי אֵז עַל־יְדֵי גְדֹל אֶהָבָה שֵׁשׁ בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד כְּדֵי כִּף שְׁאֶחָד נוֹתֵן לְחֲבֵרוֹ מִתְּנֹות וּמְשֻׁלּוֹחַ מְנוֹת וּמִתְנֹות לְאֶבְיוֹנִים אִישׁ לְרַעְהוּ, עַל־יְדֵי גְדֹל אֶהָבָה וְאֶחָדוֹת שֵׁשׁ בֵּינֵיהֶם, עַל־יְדֵי־זֶה מְאִיר עֲלֵיהֶם אוֹר הַחֲכָמָה, וְגַם־כֵּן זוֹכִים לְהַגִּיעַ אֶל אוֹתָהּ הַמַּדְרַגָּה שְׁבָאִים בַּיּוֹם הַכְּפּוֹרִים.

ועל־כֵּן רָאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, שִׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם רַק אֶהָבָה, אֶחָוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזוּק, וְתִדְוִנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְתִקְבְּלוּ אֶת יוֹם הַפּוֹרִים בְּשִׂמְחָה רַבָּה,

וּתְשַׁמְחוּ אֶת כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, וּתְקַיְמוּ מִצְוֹת "מְשֻׁלּוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ" וּמִתְנוֹת לְאֶבְיוֹנִים", וְדִקְא עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְמַחֹת אֶת הַמֶּן-עַמְלָק — הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְיֵאִיר עֲלֵינוּ הָאוֹר הַגָּנוּז, שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת תָּמִיד דְּבָקִים בּוֹ יְתָרְךָ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתָרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ה' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר. לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לְךָ! תּוֹדָה רַבָּה עַל הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁאַתָּה מַחְזִיקֵנוּ בְּעֶזְרַת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, אִךְ מִצַּד שְׁנֵי מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר, אֲשֶׁר עַדִּין הַקְּנָאָה וְהַשְׁנָאָה חָנַם כָּל-כֶּף חֲזָקִים, עַד שֶׁמְסִיתִים וּמְדִיחִים אֶת אַחֵרִים לֹא לְהַסְתַּכֵּל בְּסְפָרִים הַקְּדוּשִׁים. מְתִי כְּבֹר יִפְתָּחוּ אֶת הָעֵינַיִם בְּגִי-אָדָם, וְיִשְׁתַּדְּלוּ לְרֵאוֹת וּלְהִבִּין מַה קוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁבְּכָל יוֹם נִתְפָּסִים לְאַלְפִים וְלָרַבּוֹת סְפָרֵי פְסוּלִים, עֲתוּנֵי שְׁקוּץ תְּעוּב זֵהוּם עֲרֵם, וְתַמוּנוֹת תּוֹעֵבָה וּכְפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וְכוּ', וְעַל זֶה אֵין אִךְ אֶחָד שֶׁיְדַבֵּר, כִּי כָּל הָעֲתוּנִים מְלֵאִים מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, וְאֵין עַל זֶה פּוֹצֵה פֶּה וּמִצְפָּצֵף, וְרַק עַל סְפָרִים שֶׁמְדַבְּרִים דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, עַל זֶה נוֹבְחִים כְּכֻלָּבִים, וּמְדַבְּרִים וּמְסִיתִים לֹא לְהַסְתַּכֵּל בָּהֶם, בְּשַׁעֲה שֶׁהַטְּמָאָה וְהַזְּהָמָה סוֹרַחַת מֵהֶם. וְתִמְחַל לִי עַל הַבְּטוּי הַזֶּה, כִּי בְּאֵמֶת מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַתְּבוּדָּוֹת, וּמִתְבוּדָּד עֲצָמוֹ עִמּוֹ יְתָרְךָ, אִזּוֹ לֹא שֵׁיף לְשׁוּם בְּרָיָה שֶׁתּוֹכַל לְמַנֵּעַ אוֹתוֹ מֵאִיזָה דְּבָר, כִּי הַהִתְבוּדָּוֹת מְכַנְּסֶה בְּאָדָם יָשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, וּמְזַכֶּכֶת אֶת מַחוֹ וְדַעַתוֹ, וְנַעֲשֶׂה אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל אֲמַתִּי, שֶׁאוֹהֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּלִי יוֹצֵא מִהַכָּלֵל, כִּי הַהִתְבוּדָּוֹת מְדַבְּקַת אֶת הָאָדָם אֵלָיו יְתָרְךָ, וְתַכְף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מִתְבוּדָּד עֲצָמוֹ עִמּוֹ יְתָרְךָ, הוּא יוֹצֵא מֵהַקְּטָנוֹת

והצמצומים וכו' וכו', שנטבעו באדם וכו' וכו', כי על-פי-רב האדם מלא אנוכיות, וכל מחשבתו היא איך להוציא מאחרים כסף וכבוד וכו' וכו', ולא אכפת לו מזולתו כלום, ועליו הראייה, שאומר לו: כֹּאֵן תֵּלֵךְ וְכֹאֵן לֹא תֵּלֵךְ, כֹּאֵן תִּלְמַד וְכֹאֵן לֹא תִלְמַד, אֵת זֶה כֹּן תִּלְמַד, וְאֵת זֶה לֹא תִלְמַד וְכֹו' וְכֹו', שְׁכַל זֶה בָּא מְקַטְנוֹת וְצַמְצוּם הַמַּחֲזִין, שְׁאֵדָם רוֹצֵה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל זולתו, כִּי מִי שְׁדָבִיב בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֵין לוֹ שׁוּם מַחְשָׁבָה אַחֲרֵת, אֲלֵא לְהַפְלִל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, הוּא אוֹהֵב אֵת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְרוֹצֵה לְקַרֵּב אֵת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְכִבֵּר לֹא אֲכַפֵּת לוֹ מְאִילוֹ סְפָרִים הוּא לוֹמַד, וּבְאִיזוֹ דְרָךְ הוּא הוֹלֵךְ, וּבְאִיזוֹ מְקוֹם הוּא הוֹלֵךְ, הַעֲקָר הוּא רַק לְדַבֵּק אֵת עֲצֻמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִלְמַד וְלִלְמַד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִקְנוֹת יְדִיעוֹת בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִזּוֹ כִּבֵּר אֵין לוֹ שׁוּם צַמְצוּם וְקַטְנוֹת הַמַּחֲזִין, שֶׁרַק אֲצֵלֵי הַמְּקוֹם הַנִּכּוֹן, וּמְקוֹמוֹת אַחֲרֵים הֵם שְׁקָרִים וְזֶה בְּרוּר. וְזוֹ כָּל דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל, שְׁמַעוֹרֵר וּמַחֲזִק וּמְאֲמִץ אֵת כָּל מְקַרְבֵּיו, שִׁיתְּבוֹדְדוּ עֲצָמָם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. וְעַל-כֵּן מִי שְׁזוֹכָה לְהַתְּבוֹדְדוֹת אֲמִתִּית וְנִצְחִית, הֵינּוּ שֶׁתְּמִיד חוֹשֵׁב עַל תְּכֵלִיתוֹ הַנִּצְחִית, הוּא אֵינוֹ מְצַמְצָם בְּמְקוֹם אֶחָד, אֲדַרְבֵּה הוּא מְסַתְּפֵל עַל הַטּוֹב שְׁאֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְתַכְף-וּמְיָד אִם הוּא רוֹאֵה אֲצֵל מְקוֹם אֶחָד רַע, אִזּוֹ אוֹ שֶׁהוּא מְאִיר לוֹ אֵת הָרַע, אוֹ שֶׁנִּסְתַּלַּק מֵהָרַע, אֲבָל לִלְכֵת וּלְחַפֵּשׂ רַע אֲצֵל אַחֲרֵים, זֶה בָּא, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, מְקַטְנוֹת הַדַּעַת וּמְצַמְצוּם הַמַּחֲזִין, וּמֵהַאֲנוּכִיּוֹת שְׁרוּצָה רַק לְהַשְׁתַּלֵּט, וְרוֹצֵה רַק אֵת הַכֶּסֶף, זֶה לְגַמְרֵי הַפּוֹךְ דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל, וּמִשֵּׁם נוֹבַע הַגְּלוּת הַפֶּר וְהָאָרֶךְ הַזֶּה, שְׁאֵנוּ סוֹבְלִים זֶה אֲלֵפִים שָׁנָה, שְׁכַל אֶחָד רוֹצֵה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל זולתו. הַעֲקָר תְּהִיָּה אֲצֵלֵי, וְלֹא אֲצֵל אַחֲרֵים וְזֶה שְׁקָר גְּמוּר, כִּי הַעֲקָר צְרִיכִים לְהִיֹּת אֲצֵל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן קָבַל אֵת הָאֲמֵת מִמִּי שְׁאֲמָרָה.

נָא וְנָא מֵאַחַר שְׁזִכִּיתָ לְהַתְּקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל, רְאֵה לְנִצֵּל אֵת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלָּךְ, וְתִרְגִּיל אֵת עֲצָמְךָ לְהַתְּבוֹדֵד עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּתְפָרֵשׁ אֵת כָּל שִׁיחַתְךָ, וְכָל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכָּה בְּאֵמֶת לְהַפְלִל בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוֹ תִרְאֶה שְׁכַל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים

הַמְדַבְּרִים מֵאֲמוּנָה וּמִיָּרֵאת שָׁמַיִם וּמִתּוֹרָה וּמִתְפִּלָּה מוֹלִיכוֹת אֶל דֶּרֶךְ אַחַת, וְעַל-כֵּן סֵפֶר רַבְּנוּ ז"ל הוּא מִפְּתַח לְהַבִּין וּלְהַשְׁפִּיל בְּכָל הַסְּפָרִים שְׁבַע עוֹלָם, וּמִי שִׁיִּסִּית אוֹתָךְ — אֵל תִּלְמַד סֵפֶר זֶה אוֹ סֵפֶר זֶה, תִּדְעַ שְׁכָבוֹד עֲצָמוֹ הוּא דוֹרֵשׁ. וְאִם תִּעֲיֵן הֵיטֵב הֵיטֵב בְּמַעֲשָׂיו, תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁכָּל מַהוּתוֹ הִיא רַק כְּסֵף וְעוֹד פֶּעַם כְּסֵף, וְעוֹד פֶּעַם כְּסֵף — לְגַנֵּב וְלְגֹזֵל כְּסָפִים מִנְּשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּלְבִסּוֹף יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם בְּלֹא כְלוּם; כִּי הֵמָּת נִקְבַּר בְּתַכְרִיכִים בְּלִי כִּיסִים... וְעַל-כֵּן בְּאֵילוֹ פָּנִים הוּא שֶׁמְטָעִים אֶת הַבְּרִיּוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וּלְבִסּוֹף מְאוּמָה אֵין בָּהֶם כְּלוּם וְכוּ' וְכוּ'.

וְלָכֵן, יְדִידֵי הַיָּקָר! מֵאַחַר שֶׁזִּכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְאַתָּה יוֹדֵעַ מְרַבֵּי אֵמֶת בְּזֶה, מִנּוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת גְּלוּיִים כְּאֵלוֹ, מַה לָּךְ לְהִתְבַּלְבֵּל; רְאֵה מַעֲתָה רַק לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִתְמַיד בְּיוֹתֵר בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְ"סְפוּרֵי-מַעֲשֵׂיֹת", וְ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת" וְשִׁיחוּתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, עַד שֶׁתִּהְיֶה בְּקִי בָהֶם מִמֶּשׁ, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהִקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, אֶלָּא כִּשְׁהוּא בְּקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעַל-פִּה מִמֶּשׁ, וְאִז אֵף אֶחָד אֵינוֹ יְכוֹל לְבַלְבֵּל אוֹתוֹ, כִּי כָּל זָמַן שֶׁאֵין הָאָדָם בְּקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, יְכוֹלִים לְהַטְעוֹתוֹ וּלְהַפִּילוֹ וּלְהַשְׁלִיכוֹ וּלְרַחֲקוֹ לְגַמְרֵי, אֲבָל כִּשְׁאָדָם בְּקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אִז הוּא זוֹכֵה לְרְאוֹת אֶת הָאֵמֶת. וּמַהי הָאֵמֶת? רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וְתַכְף-וּמִיד כִּשְׁאָחַד רוֹצֵה לְמַנַּע אוֹתוֹ מִלְּהִתְקַרֵּב לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יִדַּע שֶׁהוּא שֶׁקֶרֶן וְהוּא רוּפָא אֱלִיל וְכוּ' וְכוּ', וְדַבֵּר זֶה תְּלוּי מְאֹד מְאֹד בְּאָדָם בְּעֲצָמוֹ, מִי שֶׁזוֹכֵה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, לֹא שִׁיף לְצַמְצָמוֹ בְּמָקוֹם אֶחָד, אֶלָּא אֲדַרְבֵּה, הוּא יְכוֹל לְקַבֵּל מִהֲרַבָּה מְקוֹמוֹת, הַעֲקָר הִיא הִנְקָדָה הַפְּנִימִית, לְהִתְקַרֵּב אֶל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּלְהַשְׁתַּדֵּל רַק לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שֶׁזִּכִּיתָ לְצִאת מַעֲצָמְךָ, וְנִפְתַּח מַחֲךָ, עַד שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב לִי דְבוּרִים אֵלוֹ, אַתָּה צָרִיף לְתַן תּוֹדָה וְהוֹדָא לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי יְכוֹלִים לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם שְׁבַעִים שָׁנָה בְּקִטְנוּת הַמַּחֲזִין, וְהֵהוּא יִשְׁתַּלֵּט עָלַי, וְיִחַשֵּׁב שָׁגַם אֲנִי אֵלָךְ אַחֲרָיו כְּעוֹר הַזֶּה שֶׁהוּלָךְ אַחַר הַמַּקָּל וְכוּ' וְכוּ', וְכָל דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל הוּא בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ מִזֶּה, כִּי עַנְיָן רַבְּנוּ ז"ל הִיא

הגאולה בעצמה, לפתח את העינים, ולפתח את הלב להבין ולהשכיל בהארת האין סוף ברוך הוא. ותכף-ומיד פשוזוכים לדבק את עצמו לגמרי באין סוף ברוך הוא, אז אוהבים כל בר ישראל, וברגע שרק אחד רוצה להשתלט עלי, וחושב שרק אצלו האמת, אני יודע שאין לך שקרן יותר גדול ממנו, ועל-כן ראה, ידידי היקר! לעזוב פבר את כל השטיות, ותתחיל ללמד בהתמדה רבה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות, בריתות ותוספות, נגלה ונסתר כסדרן דיקא, ותתבודד עצמך עמו יתברך, ותהיה שש וששמח ותשמח את כל בר ישראל, ובפרט את אשתך וילדיך, ועל-ידי-זה תצליח דרכך בזה העולם, ותעבר את העולם הזה פדגמת העולם הבא, אשרי מי שזוכה להתמיד בספרי רבנו ז"ל, ובורת מכל מיני מחלקת, שאלו השקרנים והרשעים פורסים מצודה תחת רגליו (פמובא בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן טו), שאלו הרשעים הם מתפארים בעצמם בהתפארות שאין בהם כלל וכו' וכו'.

תמחל לי, שכתבתי לך כל-כף חריף, פי לבי נשבר בקרבי מאד מאד, שעדין נמצאים רשעים מסיתים ומדיחים את בר ישראל, שיתרחקו מספרים המגלים את אמתת מציאותו יתברך, אין זה אלא רע מעלליהם ומעשיהם וכו' וכו'.

ראה להיות בשמחה בכל יום, ותתבודד עצמך עמו יתברך, ואז תראה שאין כאן שום מחלקת, אדרבה, זה שדבוק בחי החיים בו יתברך, הוא אינו חולק על אף אחד, הוא רק מגן עצמו מהחולקים עליו, אבל הוא בעצמו אינו חולק על אף אחד, אדרבה הוא אוהב את כל בר ישראל, אלא אלו שחולקים עליו כל מחשבתם היא אנוכיות, פי אם תשאל אותם: מה ולמה אתם רבים? ולמה ולמה ואיך ואימת וכו' וכו', האם אתם מפירים אותו וכו' וכו', ומה יש לכם אתו וכו' וכו', אז פשתשמעו את התרועים שלהם, תראו איך שהכל שקר, וזה יורד רק לכסף ולכבוד, "אנא אמלוך", המובא בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פ"ב, אבל מי שבטל ומבטל באין סוף ברוך הוא, ואינו רוצה שום דבר, הוא אינו מפחד שפן יבואו אצלו או שלא יבואו אצלו, שפן ילמדו ספריו או שלא ילמדו

סְפָרִיו, מָה אֲכַפֵּת לוֹ, הוּא רוֹצֵה רַק לְגַלוֹת אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ
 יִתְבַּרֵךְ לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

וְעַל-כֵּן רְאֵה, יְדִידִי הַיְקָר! מַה לְפָנֶיךָ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵם יִהְיֶה לְךָ יְשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, עַל-יְדֵי הַרְבֵּה תְּפִלָּה
 וְהַתְּבוּדוֹת וְשִׁקִּינָה רַבָּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲזוּ תִרְאֶה וְתִשְׁכִּיל הֵיכָן
 הָאֲמַת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ה' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. וְכַתְּבָתִי עִכְשָׁו מִכְתָּב לְבַעֲלֶךָ, הַגֵּם
 שֶׁהוּא קִצֵּת חֲרִיף, אֲבָל מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, אִיךָ שְׁעֵדִין נִמְצָאִים
 מְסִיתִים וּמְדִיחִים לְדַבֵּר מִזֶּה עַל זֶה וּמִזֶּה עַל זֶה, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה גּוֹרֵם
 אֶת אַרְיִכוֹת הַגְּלוּת; כִּי בְּאֲמַת כָּל דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל הִיא לְגַלוּת אֶת
 אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּתַכְלִית הַגְּלוּי, וְלֹא לְגַלוּת אֶת הָאָדָם
 הַפְּרָטִי, שְׁכָל זֶה הוּא שִׁקָּר, כִּי הָאָדָם חַי בְּזֶה הָעוֹלָם רַק שְׁבָעִים
 שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה (תְּהִלִּים ז, י), וְאַחֲרֵיכֶן הִתְקַרַּח לוֹ
 לְהִסְתַּלֵּק מִזֶּה הָעוֹלָם וְזֶה בְּרוּר. וְעַל-כֵּן מַה שִּׁיךְ לְגַדֵּל וּלְפָרֵס אֵיזָה
 אָדָם, בְּשַׁעַה שֶׁהוּא לְבַטַח יְמוּת, וּמַה שִּׁיךְ לַעֲשׂוֹת מִמֶּנּוּ אֶלֶּיִל,
 וְעַל-כֵּן כָּל דָּבַר רַבְּנוּ ו"ל הוּא לְגַלוּת וּלְפָרֵס רַק אֶת אֲמַתּוֹת
 מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתַחֲף-וּמִיד כְּשִׁמְגִלִים וּמְפָרְסִים אֶת אֲמַתּוֹת
 מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲזוּ כָּל הַחַיִּים כְּבָר חַיִּים אַחֲרִים לְגַמְרִי, כִּי אֲנִי
 אוֹהֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי רוֹצֵה לְקַרֵּב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל אֵלָיו
 יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא אֶל בְּשׂוֹר וְנָדָם, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרִּיכֶם וְאֲשַׁרִּי חֲלִקְכֶם, שְׁכָל
 מִגְּמַתְכֶם הִיא רַק לְחַפֵּשׂ אַחַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אודות השאלות שאת שואלת וכו', התבודדות שיכת גם

לאשה, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים, אשר תפלה היא חובה לאשה, שהאשה תיבת להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, וזה לא צריך להיות שעה, אלא אפלו תפלה אחת, ובכל פעם מה שהיא צריכה היא תבקש מהקדוש-ברוך-הוא, אשר זה עקר שלמות התפלה וההתבודדות, שאדם יבוא ויבקש אליו יתברך כל מה שהוא צריך כדגמת בן הפא לבקש מאביו, אשר אז מעורר את רחמיו אצל אביו, ואביו נותן לו מה שהוא מבקש, כמו-כן ויותר מכן באין ערוך כלל, כשבר ישראל בא אל הקדוש-ברוך-הוא ומדבר אליו, ומבקש ממנו שיתן לו, הקדוש-ברוך-הוא עוזר לו ונותן לו כל מה שהוא מבקש. וזה שכן גם לאשה, ובפרט שרבנו ז"ל הפליג מאד מאד במעלת תפלת הנשים, ואמר, שתפלת האשה מאד מקבלת ומרצה בשמים. ועל-כן תפלה והתבודדות גם שייכת לאשה.

ואודות ששאלת, שהילד רוצה לישן עם ההורים וכו', תדעו שרבנו ז"ל גלה לנו דרך נפלאה איך לגדל ולחנך ילדים, ומי שיכול לקחת בדרך זו של רבנו ז"ל, הוא מצליח מאד מאד עם ילדיו, הינו אסור להפנות את ילדיו, אבל אסור גם לנשק אותם ולפנקם, כמאמר רבנו ז"ל: גישט קיין קוש און גישט קיין פאטש ולא נשיקה ולא סטיירה], ובאמת זה תלוי בזה, כפי שנושקים ומפנקים את הילד, הילד מתפרע, ואז צריכים כבר להרביץ לו, אבל אם לא מנשקים אותו ולא מפנקים אותו, אז לא צריך להרביץ לו, כמו-כן הילד צריך לדעת, שיש לו המטה שלו, ושמה יישן, ולא עם ההורים, ועל-ידי-זה יגדל ילד בריא.

אודות השאלה ששאלת מהרע הפנימי וכו', צריכים לדון את עצמו תמיד לכף זכות, ולמצא בעצמו תמיד רק נקודות טובות. וכמו שצריכים למצא נקודות טובות באחרים, כן צריכים למצא נקודות טובות בעצמו, וכמו שצריכים לאהב את בר ישראל, כן צריכים לאהב את עצמו.

ואודות שאת שואלת בענין כסוי ראש עם מטפחת וכו', הענין הוא כך: הזהר הקדוש (ח"ג קכה:) מאד מקפיד על אשה שנגרעה

שְׁעָרָה לַחוּץ, עַד שְׁאָמְרוּ בְּפִרוּשׁ: קָלְלָה תְּבוּאָה עַל הָאִשָּׁה שֶׁנִּרְאוּת שְׁעָרוֹתֶיהָ בַּחוּץ, וְהִיא פְּרִיצוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד. וְלִכְּן אֶצֶל הָאֲשֶׁכְּנָזִיּוֹת יֵשׁ שְׁנוּהַגוֹת לְהִסְתַּפֵּר, וְהֵן הוֹלְכוֹת עִם מְטַפַּחַת, וּבְאִפֶּן כְּזֶה אֵין רוֹאִים הַשְּׁעָר כָּלֵל, אֶפְלוּ שְׂתִּיגְלָה הָרֹאשׁ, אֵין רוֹאִים שְׁעָרוֹת כָּלֵל, וַיֵּשׁ שְׁנוּהַגוֹת מִהָאֲשֶׁכְּנָזִיּוֹת לִילֵךְ עִם פָּאָה, אֲבָל אֶצֶל הַסְּפָרְדִּיּוֹת שֶׁהֵן הוֹלְכוֹת עִם צְעִיף, לֹא יִמְלֹט שֶׁהַמְטַפַּחַת תַּחְלִיק מִהַשְּׁעָרוֹת, כִּי הַמְטַפַּחַת הִיא מְשִׁי וּמִחְלִיקָה מִהַשְּׁעָרוֹת, וְאִזּוּ רוֹאִים אֶת הַשְּׁעָרוֹת בַּחוּץ. וְעַל-כֵּן אֵלוֹ הַשְּׁנוּהַגוֹת לְלַכֵּת עִם פָּאָה נְכָרִית, בַּמְקָרָה הַזֶּה עֲדִיף, כִּי פָּאָה נְכָרִית הִיא כְּמוֹ כּוֹבֵעַ עַל הַשְּׁעָרוֹת, שֶׁמְכַסֶּה אֶת הַשְּׁעָרוֹת לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן אֵין שׁוּם אִסּוּר לְלַכֵּת עִם פָּאָה נְכָרִית, אֲדַרְבָּה הַפָּאָה נְכָרִית מְכַסֶּה אֶת הַשְּׁעָרוֹת לְגַמְרִי, שְׁלֹא רוֹאִים אֶת הַשְּׁעָרוֹת בַּחוּץ, אֲשֶׁר לְפִי דְבָרֵי הַיְהִיר הַקְּדוּשׁ, זֹהֵי קָלְלָה גְּדוּלָּה לְאִשָּׁה שֶׁנִּרְאוּת שְׁעָרוֹתֶיהָ בַּחוּץ. וְעַל-כֵּן אֵין שׁוּם אִסּוּר לְלַכֵּת עִם פָּאָה נְכָרִית וְזֶה בְּרוּר.

וְאוֹדוֹת שֶׁשְׂאֵלָתָּ בְּעֵינֵי חַמּוּתָּךְ, הָאֵם בְּעַלְפֵךְ יִלְךְ לְבַקֵּר אֶת אִמּוֹ, אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי הֵבֵן שֶׁהוֹלֵךְ לְבַקֵּר אֶת אִמּוֹ, וּבְפִרְט כְּשֶׁהִיא אֶלְמָנָה, תִּתְאַרִי לְעֲצֻמָּךְ אִשָּׁה גְּלַמּוּדָה, יוֹשֶׁבֶת לְבַד, וּמַחְכָּה וּמִצְפָּה שֶׁפַּעַם תִּשְׁמַע מִבְּנָהּ. וְעַל-כֵּן מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, שְׂיִטְלֶפֶן בְּכָל יוֹם, וּבְזֶה יִקְיִם מְצוֹת כְּבוֹד אִם, וּמִפַּעַם לְפַעַם יִסַּע לְבַקֵּר אֶת אִמּוֹ, וְעַל-כָּל-פְּנִים טְלֶפֶן אֶחָד יַעֲשֶׂה בְּכָל יוֹם, וְהִיא מְצוּהָ גְּדוּלָּה שֶׁל כְּבוֹד אִם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכְּוּ בְּאַמֶּת לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ וְלֵל, וְתִהְיֶה דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִתְּקַבְּלוּ אֶת כָּל בְּרַי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא תִשְׁמְעוּ שׁוּם רִיב וּמִחְלָקָת וּמְדוּן עַל שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, רַק לְקַרֵּב נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדָשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ה' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד
וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבָּנוּ ו'ל, וּכְפִי שְׂאֵדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, כֵּן זוֹכָה לְהַצְלִיחַ
אֶת דְּרָכּוֹ, כִּי עֲקָר הַהַצְלָחָה שֶׁל הָאָדָם תְּלוּיָהּ כְּפִי מִדַּת הַשְּׂמִיחָה
שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ
הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו'): אִשָּׁה בַּעֲלָהּ מְשִׂמְחָה; וְעַל־כֵּן תַּעֲשֶׂה
כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׂבַע־עוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂימְחֵה אֶת אֲשֶׁתְּךָ.

הִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ תָּמִיד דְּרָכְךָ, וְלֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם
דְּבָר.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדָשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ה' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּבְפָרֵט שְׂזָכִית לְלֶדֶת בַּת. יַעֲזֹר הִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִהְיֶה
בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, וְתִגְדְּלֵי אוֹתָהּ בְּנִקְלָה. אֵין אֶת וּבַעֲלֶיךָ יְכוּלִים
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ אַתָּם חֲקוּקִים בְּתוֹךְ לְבָבִי מִמָּשׁ כִּילָדִים וְיֹתֵר

מְזֶה, כִּי סוּף כָּל הַשָּׁנִים מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּעִבּוּרְכֶם, פְּשׁוּטוֹ
כְּמִשְׁמָעוֹ, עַד שְׂרָאִיתִי שֶׁהִתְחַתְּנֶתֶם בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב. וְנָתַן
לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנֵי יְלָדִים בְּרִיאִים, וְעַל-כֵּן אַתֶּם כָּל
שְׂמֵחָתִי, לְכֵן רְאוּ לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד, וְאַל תַּחֲשׁבוּ כִּרְגַע שֶׁשְׂכַּחְתִּי
מִכֶּם, אֲדַרְבֶּה אֲנִי תָמִיד מִתְּפַלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲלֵיכֶם,
שֶׁתַּצְּלִיחוּ בְּדַרְכְּכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם.

רְאוּ לְשִׂמְחַת מְאֹד, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַבְּרִיאוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּקָרוֹב לְהַכְנִס לְדִירָה שְׁלֹכֶם, וְתַצְּלִיחוּ דַרְכְּכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּרוּמָה, ה' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לְקִרְאָתְךָ
זֶה בְּלִיל שַׁבַּת בְּעֵת 'עֶנְג שַׁבַּת', אֵין לָךְ מִשְׁגַּ מְגַדֵּל הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת
וְהַצָּעַר שֵׁשׁ לִי מִכָּל הָעֶסֶק, אֵיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת עֲוֹת דִּין כְּזֶה, עַד
שֶׁהֲרָשַׁע יֵצֵא זַכָּאִי, בְּשַׁעַה שֶׁמִּכְשִׁיל אֶת הַרְבִּים בְּחִלּוֹל שַׁבַּת הַחֲמוּר,
וְכֵן בְּכַשְׁרוֹת, שֶׁמֵּאֲכִיל טְרַפּוֹת וְכוּ', וְכֻלָּם נוֹתְנִים לוֹ אֶת הַצָּדֵק. יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁכָּבֵר נִזְכָּה לְשִׁמְעַע בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנִזְכָּה
לְגוֹר בְּיַחַד, וְלִבְנוֹת "עִיר בְּרֶסֶלַב" בְּשִׁלְמוֹת עִם כָּל הַמוֹסְדוֹת.

פֶּה תִקְבֵּל הָעֵתֶק מִכְּתָב שֶׁשְׁלַחְתִּי לְבִנְךָ, וְאִם תּוּכַל לְדַבֵּר עִם
מְנַהֵל הַבִּנְיָן, שְׁלֵא יַחְזִיר לִי אֶת הַצָּק שֶׁל ... כִּי בְיוֹם שְׁנֵי אֲכָנִיס
עוֹד כֶּסֶף וְאֶשְׁלַח לוֹ קְבֵלָה, כִּי כָּאֵן הַחֵק שֶׁאַסוּר לְהַפְקִיד מִזְמַן יוֹתֵר
מֵעֲשָׂרַת אֲלָפִים דּוֹלָר, וְעַל-כֵּן הֲצַרְכְּתִי לְחַלְקוֹ לְשְׁנֵי חֻלְקִים, וּבְיוֹם
רֵאשׁוֹן הַכֵּל סְגוּר כָּאֵן, וְעַל-כֵּן נָא לְבַקֵּשׁ שְׁלֵא יַחְזֹר הַצָּק, שְׁלֵא
יִהְיֶה חִלּוֹל ה', חֵס וְשְׁלוֹם, עֲשִׂיתִי עִכְשָׁו דְּבַר שֶׁל מְסִירוֹת נַפְשׁ, מֵה

לְעֵשׂוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה כָּבֵד לְצֵאת מֵהַגְלוֹת הַמֶּרְהֵה.

נָא לְהַשְׁתַּדֵּל לְקַבֵּל אֶת הַרְשִׁיזוֹן לְבֵית-סֹפֵר, כִּי צְרִיכִים לְשֵׁלֵם מִשְׁכּוּרוֹת לַמּוֹרוֹת, וְכֵן תִּקְנֶה הַיּוֹם אֶצֶל ... בְּשִׁבִיל הַרְצוּף לְמַעֲלָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר הַצִּיּוּן, ז' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרְכֶם מִמָּה שְׁחֹשְׁדִים בְּכֶם וְאִין בְּכֶם וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אָמַר לָכֶם! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי כָּל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר, יֵשׁ עָלָיו כָּל מִינֵי חַשְׁדוֹת וּפְטָפוּטִים וְכוּ' וְכוּ', וּמְדַבְּרִים עֲלֵיהֶם כָּל דְּבַר אָסוּר וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָסוּר לְהִתְפַּעֵל בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן מֵאִף אֶחָד בְּעוֹלָם, כִּי מִי שְׁחֹוֹגֵר מִתְּנִיּוֹ לְעֵסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה, הוּא צָרִיף לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַד הַסּוּף. תְּאַמִּינוּ לִי, שֶׁעָלִי כָּבֵד עָבְרוּ צָרוֹת וְיִסוּרִים, מִשְׁבְּרִים וְגַלִּים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, וְאִם הִיִּיתִי שֵׁם לֵב לְכָל הַדְּבוּרִים וְהַפְּטָפוּטִים שֶׁדְּבָרוּ עָלַי, לֹא הִיִּיתִי מִצְלִיחַ כִּי הוּא זֶה וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי דְרָף, שְׂאִין לִי רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם אֲנִי רוֹצֵה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל אִיזָה דְּבַר בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ ז"ל, אָסוּר לִי לְהִתְחַשֵּׁב עִם אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם, רַק עָלִי לְעֵשׂוֹת כְּפִי שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ וּמְבִין וְכוּ' וְכוּ', וְנִכְנַס בְּדַעַתִּי אַחֵר הַתְּבוּדוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, מֵאַחֵר שֶׁלְקַחְתֶּם עַל עֲצָמְכֶם לְעֵסֵק בְּצַרְכֵי הַפּוֹלָל, אָסוּר לָכֶם לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וּבִפְרָט זֶה שֶׁתְּמִיד מִפְּטָט נִגְדְּכֶם, יֵשׁ לוֹ עֵסֵק עִם כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְיָבוֹא הַיּוֹם, שְׂאֲנִי אֶעְמִיד אוֹתוֹ עַל הַמְּקוֹם. וְעַל-פִּן אָסוּר שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת כְּרָגַע מִשׁוֹם

בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, אַתֶּם צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁכֶם לְהַמְשִׁיךְ לְעַסֵּק בְּפַעֲלֵתְכֶם, בְּעֵנֵן הַכּוֹלֵל בְּוִדְאֵי אֲנִי אֲשַׁמְדֵּל לְכַתֵּב תְּקַנּוֹן, וּמִי שֶׁלֹּא יוּכַל לְעַמֵּד בְּזֶה, שְׂיֵצֵא מִהַכּוֹלֵל, הוּא אֵינוֹ מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכּוֹלֵל, אִם אֵינוֹ יְכוֹל לְעַמֵּד בְּלוֹחַ הַזְּמַנִּים, וְאִם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי קוֹנֵצִים, שֶׁלֹּא יִלְמַד בְּכּוֹלֵל, הוּא אֵינוֹ עוֹשֶׂה טוֹבָה לְאַף אַחַד רַק לְעַצְמוֹ. וּבְכּוֹלֵל רְצִיתִי מְאֹד לְהִבִּיאַ אֵיזֶה רֹאשׁ כּוֹלֵל רְצִינִי בְּכּוֹלֵל, בְּאַפֵּן שֶׁיִּלְמַד עִם הַתְּלֻמִּידִים כָּל הַיּוֹם, וְעַל-כֵּן אֵל תִּשְׁבְּרוּ, חַס וְשְׁלוֹם, אֲדַרְבֶּה זֶה זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד שֶׁעֲשִׂיתֶם, שֶׁהַקְּמַתֶּם כּוֹלֵל כָּל-כֶּף יָפֵה, וְזֶה בְּעַצְמוֹ תּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁאִמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וְרוּשְׁלֵמֵי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ה', הַלְכָה א'): כָּל הַעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר כְּעוֹסֵק בַּתּוֹרָה; הֵינּוּ בְּזֶה שֶׁאַתֶּם עוֹסְקִים בְּצַרְכֵי צְבוּר, זֶה בְּעַצְמוֹ תּוֹרָה. וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁהַצַּרְכֵי צְבוּר שֶׁלְכֶם זֶה בְּשִׁבִיל הַתּוֹרָה, הֵינּוּ שֶׁאַתֶּם הַקְּמַתֶּם כּוֹלֵל כָּל-כֶּף יָפֵה, בְּוִדְאֵי שֶׁבְּהַתְחַלָּה יֵשׁ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וּבְעִיּוֹת, אֲבָל סוּף כָּל סוּף נִתְגַּבֵּר עַל זֶה, כִּי לְהַסְמִיךְ-מ"ם תִּהְיֶה מִפְּלֵה גְּדוֹלָה סוּף כָּל סוּף.

נָא וְנָא אֵל תִּבְלָבְלוּ אֶת עַצְמְכֶם כָּלֵל, וְאֵל תִּפְסִיקוּ עִם הַכּוֹלֵל, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכּוֹלֵל שֶׁלָּנוּ עוֹד יִפְרַח. אֲנִי אֲשַׁמְדֵּל לְכַתֵּב מִכְּתָב כָּלְלִי לְתְּלֻמִּידֵי הַכּוֹלֵל, וּבְזִמַּן הַבָּא הֵינּוּ זְמַן הַקִּיץ, וְנַעֲשֶׂה תְּקַנּוֹן, וְכָל אַחַד שְׂרוּצָה לְלַמֵּד בְּכּוֹלֵל, יִצְטָרֵף לְחַתֵּם עַל זֶה, וְלֹא שֶׁיְהִי לּוֹ אַחֲר־כֶּף טְעֵנוֹת וּמַעֲנוֹת, אֲבָל אֲסוּר לְכֶם לְהַשְׁבֵּר מִזֶּה שֶׁיֵּשׁ לְבִנְי-אָדָם עֲלֵיכֶם, כִּי כֶּף אִמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה א', סִימָן ח'): מִשְׁאוּי שֶׁל צְבוּר קָשָׁה, וְאֵין אָדָם יְחִיד יְכוֹל לִישֹׂא מִשְׁאוּי שֶׁל צְבוּר בְּעַצְמוֹ; תִּדְעוּ לְכֶם, שֶׁהָרִי מִשֶּׁה רַבְּנוּ רַבֵּן שֶׁל כָּל הַנְּבִיאִים, לֹא הָיָה יְכוֹל לְשֹׂאת מִשְׁאוּי שֶׁל צְבוּר בְּעַצְמוֹ וְכוּ', עֵינֵן שָׁם; וְהַיּוֹם הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא רַבָּא שֶׁל מִשֶּׁה רַבְּנוּ, וּבְדִיוּק הַיּוֹם קִבְּלָתִי מִכֶּם אֶת הַמְּכַתֵּב שֶׁאַתֶּם רוֹצִים לְהַתְּפִיט מִהַנְּהַגַּת הַכּוֹלֵל, תִּסְתַּפְּלוּ עַל מִשֶּׁה רַבֵּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, זְכָה וְזָפָה אֶת הַרְבִּים, מִשֶּׁה שֶׁדַּבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פָּנִים בְּפָנִים, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הָיָה יְכוֹל לִישֹׂא מִשְׁאוּי שֶׁל צְבוּר, וְאַנּוּן יְתִמִּי דִּיתְמִי עֶפֶר וְאַפֵּר מִמֶּשׁ, הִיעֲלָה עַל הַדַּעַת שֶׁאַנְחָנוּ בֵּן נוֹכַח, וְעַל-כֵּן עִם כָּל זֹאת מֵאֲחֵר שֶׁהַתְּחַלְּנוּ כְּבָר בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ ז"ל, עֲלֵינוּ לְלַכֵּת קְדִימָה, וְלֹא לְהַתְּפִיעַל

משום בְּרִיָּה שְׁפָעוּלָם, וְלִכֵּן תּוֹצִיאוּ אֶת הַמַּחְשָׁבָה הַזֹּאת מִדַּעְתְּכֶם, אֲדַרְבָּה תַעֲסִקוּ בְּצַרְכֵי צָבוּר בְּאֲמוּנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדַּאי יִשְׁלַם לָכֶם אֶת שְׂכָרְכֶם, וְכִמּוֹ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אָבוֹת ב, ב): וְכָל הַעֲמִלִים עִם הַצָּבוּר, יְהִיוּ עֲמִלִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם; וְתַכְף-וּמִיד מִי שְׁעוֹסֵק לְשֵׁם שָׁמַיִם, עוֹזֵר לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאֲנִי בְטוֹחַ, שְׁפוּף כָּל סוּף תִּצְאוּ מִחוּבוֹתֵיכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דַרְכְּכֶם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וּתְבַשְׂרוּ לִי רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרסט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר הַצִּנּוּחַ, ז' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתֶה מִיָּמֵי הַנַּחֵל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רָאָה, אֶהוּבִי, יְדִידֵי הַיָּקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁפָעוּלָם. כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, מִי שְׁמַקְרֵב בְּאֲמַת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, עוֹבְרִים עָלָיו כָּל מִינֵי חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת — הֵן מַעֲצָמוֹ וְהֵן מֵאַחֲרִים, שְׁמִשְׁתַּדְּלִים לְשִׁבֵּר אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ'; כִּי בְּאֲמַת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל הוּא אוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר לוֹלֵי מוֹהֲרַנְיָת ז"ל, הִזָּה נֶעְלַם לְגַמְרֵי הָאוֹר הַזֶּה מִכָּל הָעוֹלָם... (מֵה מְאֹד גְּדֻלָּה הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, הִנֵּה אֲנִי אוֹחֵז כְּאֵן בְּכַתִּיבַת הַמִּכְתָּב, וְהִנֵּה צֹלְצֵלְתָּ אֵלַי, וְכִבֵּר דִּבְרָתִי עִמָּךְ מֵה שְׁדַבְּרָתִי, וְאִינִי יוֹדֵעַ מֵה יֵשׁ לְהוֹסִיף לְכַתֵּב לָךְ, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְרוּץ עוֹד כְּמֵה שׁוֹרוֹת, כְּדִי שְׁיִשְׁאַר חֲקוּק אֲצִלָּךְ תָּמִיד וְכֵן לְדוֹרוֹת...), דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל הוּא לְבָנוֹת "הַיְכָל-הַקְדוּשׁ", כְּמוֹכָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן (חֵלֶק א', סִימָן נט), אֶף צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁלֵא יִפִּיל אוֹתוֹ הַרְעַ שֶׁל אֵלוֹ הַאֲנָשִׁים שְׁמַקְרֵב,

וְדַבֵּר זֶה בְּרוּר, שֶׁהֵיכֵן שָׂרַק לֹא יִהְיֶה, יִהְיֶה גַם רַע, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ וי"ל (לקוטי-מוהר"ן, סימן ה'), אֲשֶׁר צָבוּר הוּא רָאשֵׁי תְּבוּת: צִדִּיקִים בִּינּוּנִים וְרַשְׁעִים, הֵיכֵן שָׂרַק יֵשׁ צָבוּר, הֵם נְחָלָקִים לְשִׁלְשָׁה חֻלְקִים הָאֵלוּ, וְעַל-כֵּן לֹא שָׂרַף לְזֶרֶק אֶת אֵלוּ, וְלִהְיוֹת רַק אֶת אֵלוּ, כִּי זֶה לֹא נִקְרָא צָבוּר, כִּי עָקַר שְׁלֵמוֹת הַצָּבוּר — כְּשֶׁמִּתְיַחֲדִים יַחַד צִדִּיקִים בִּינּוּנִים וְרַשְׁעִים, וְעַל-כֵּן כָּל תְּפִלָּה שְׂאִין בָּהּ מִתְּפִלַּת פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, אִין תְּפִלְתּוֹ תְּפִלָּה, וְכֵן אֶצֶל הַקְּטָרֶת, שֶׁהִיא הָעֲבוּדָה הַכִּי גְדוּלָּה בַּמִּקְדָּשׁ, הִנֵּה בִּינֵיהֶם חֻלְבָּנָה, וּבְלֵי חֻלְבָּנָה הַקְּטָרֶת לֹא הִיְתָה קְטָרֶת, וְעַל-כֵּן אֲסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם, אֲדַרְבָּה אִם אִוֵּר רַבְּנּוּ וי"ל הוּא אִוֵּר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וּמוֹהַרְנ"ת וי"ל מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְגִלוּת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנּוּ וי"ל, גַּם אִתָּה צָרִיף לְהִתְחִיל לְבָנוֹת הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ, לְדַבֵּר עִם אַחֵרִים בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְאִתָּה צָרִיף לְקַחַת אֶת הַיְלָדִים, וּלְדַבֵּר אִתָּם דְּבוּרֵי רַבְּנּוּ וי"ל, וּלְסַפֵּר לָהֶם סְפּוּרִים, כִּי הַסְּפּוּרִים מִמְּשִׁיכִים אֶת הַלֵּב אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא. וְגַם רַבְּנּוּ וי"ל אָמַר, שֶׁהוּא הַתְּקַרְב אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא רַק עַל-יְדֵי סְפּוּרִים שֶׁשָּׁמַע סְפּוּרֵי צִדִּיקִים, וְכֵן תִּתְפַּס אֲנָשִׁים רְצִינִיִּים, וּתְדַבֵּר עִמָּהֶם מִעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אֲשַׁתֵּף שְׂתַמְסֹר אֶת נַפְשָׁה לְדַבֵּר עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רַק מִעֲבוּדַת הַשֵּׁם וְיִרְאֵת שְׂמִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ. וְאֲסוּר לָכֶם לִפְלַל בְּדַעַת מִשּׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם, אֲדַרְבָּה אִתָּם צָרִיכִים לְבָנוֹת סְבִיבוֹתֵיכֶם חוּג כְּזֶה, שָׂרַק רוֹצִים עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְדִקָּא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַקָּרָה! הִיִּיתִי יָכוֹל לְהַאַרִיף לָךְ מֵאוֹת עֲמוּדִים, אִף אִין הַזְּמַן בְּיַדִּי, וּכְבָר הַאַרְכָּתִי אִתָּךְ בְּטִלְפוֹן מָה שֵׁיִשׁ לְהַאַרִיף, וְרַק בְּאִתִּי בְּכַתִּיבָה. אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹד הַרְבֵּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ סוּבְלִים מִהַבְּעִיָּה הַזֹּאת שֵׁיִשׁ לָכֶם, וְגַם אֲנִי בְּעֶצְמִי סְבִלְתִּי מִזֶּה הַרְבֵּה מְאֹד, עַד שֶׁפַּעַם אַחַת שָׁמַעְתִּי בְּפִרוּשׁ מֵר' לִוִי יִצְחָק וי"ל, שֶׁאָמַר לִי, אֲשֶׁר בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת ב... שֵׁם הוּא גֵן הַחַיּוֹת מִמֶּשׁ — כֶּף הַתְּבַטָּא לְפָנָי, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן, סִיִּים: אֲנִי עוֹמֵד וּמְדַבֵּר שֵׁם עִם רַבְּנּוּ וי"ל, וְאִף שֶׁהִנֵּה קָם עָלַי אֲרִי, קָם עָלַי דִּב, קָם עָלַי גִּמֵר וְכוּ' וְכוּ', וְאָמַר אֲזוּ, הֵן לֹא אֲגִיד לָךְ אֶת הַשְּׂמוֹת, אֲבָל אֲנִי אוֹמֵר לָךְ שֶׁכֶּף הוּא בְּמִצִּיאוֹת

— גַּן הַחַיּוֹת, שֶׁקָּמוּ עָלַי בְּכָל פֶּעַם אָרִי וְנֹמֵר וְדָב וְכוּ' וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אָנִי עוֹמֵד וְדוֹרֵשׁ דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְכָךְ הוּא תָּמִיד. וּמֵאֵז הַתְּחִלָּה מְאֹד מְאֹד לְקַבֵּל אֶת הַנִּקְדָּה הַזֹּאת — לֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם וּמִשׁוּם לֵץ, עָלַי רַק לְמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי לְדַבֵּר מִרַבְּנוּ ו"ל, וְאִם הַתְּחִלָּתִי אֵיזָה דְּבָר, אָנִי צָרִיף לְסִימּוֹ עַד הַסּוּף, וְזֶה לֹא יוֹעִיל לְסֵמ"ך-מ"ם שׁוּם דְּבָר. הֵן אָמַת מְאֹד כּוֹאֵב לִי, שֶׁעֲדִין אָנִי בְּגָלוּת, וְאִי אֶפְשָׁר לִי בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן עֲדִין לְבוֹא, אֶף אָנִי מְקַיֵּם (בְּרֵאשִׁית כב, ד): "וַיֵּרָא אֶת הַמָּקוֹם מִרְחוֹק", שֶׁאָנִי רוֹאֶה מִרְחוֹק, שֶׁסּוּף כָּל סוּף יָבוֹא גַם יוֹם יְשׁוּעָתִי, שֶׁאֲזַכֶּה לְצֵאת מִהַגְּלוּת הַפֶּמֶר הַזֶּה, וְאֲזַכֶּה לְבוֹא וּלְהִתְיַשֵּׁב בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְנִזְכֶּה לְבָנוֹת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל וּבִנְיָן לְתַלְמוּד תּוֹרָה וּבִנְיָן לְבֵית-סֵפֶר, וְעוֹד מוֹסְדוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד, וְלַעֲת עֵתָה צְרִיכִים לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְעַל-כֵּן רְאֵה, יְדִידֵי הַיְקָר, לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, אֲדַרְבָּה, רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שֶׁאָנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הַצִּוּוֹת, ז' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדַל שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק מְאֹד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וּבִכְפָּרֵט שֶׁלֹּאט לֹאט אַתָּה מְקַיֵּם גְּדוּד שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ. הֵן אָמַת שֶׁעֲכָשׁוּ אַתָּה לֹא רוֹאֶה אֶת גְּדַל הַתּוֹעֵלֶת שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה, כִּי אַתָּה בְּתוֹךְ הַעֲנִינִים, וּמִי שֶׁבְּתוֹךְ הַעֲנִינִים, קָשָׁה לוֹ לְרְאוֹת אֶת הַמְּצִיאוֹת, אֲבָל מִי שֶׁעוֹמֵד בַּחוּץ, הוּא רוֹאֶה אֶת הַפְּעִילוֹת.

וּבְאֵמֶת תִּדְעַ, שְׁהִילָדִים הָאֵלֹו אָף פֻּעַם לֹא הִיָּתָה לָהֶם שְׁמִירָה כָּל-כָּף
 חֻזְקָה, וּבְכַרְט שְׁיִלְמָדוּ אוֹתָם דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל. וְעַל-כֵּן תִּדְעַ לָךְ,
 שְׁאֵתָה פּוֹעֵל וּפּוֹעֵל וּפּוֹעֵל וְכוּ' וְכוּ' אֲצֻלֶם הַרְבֵּה מְאֹד, צְרִיכִים רַק
 לְדַבֵּר עִמָּהֶם מְדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל, וּבְיַדָּאֵי תַצְלִיחַ. הֶעֱקַר לְדַבֵּר עִמָּהֶם
 הַרְבֵּה הַרְבֵּה מֵעַנְיָן תַּפְּלָה וְהַתְּבוּדָּוִת וְשִׁמְחָה וְדַרְךְ אַרְצָן, אִיף
 שְׁאֲצֻל רַבְּנוּ ז"ל הִנֵּה הַיְסוּד דַּרְךְ אַרְצָן, וְאִיף שְׁאֲצֻל רַבְּנוּ ז"ל אָף
 פֻּעַם לֹא חִטְפוּ שִׁירִים, רַק כָּל אֶחָד עֵבֶר וְלִקְחָ קֶצֶת בְּדַרְךְ אַרְצָן גְּדוּל
 מְאֹד מְאֹד, וְכֵן כָּל הַעַנְיָן שֶׁל תַּפְּלָה וְהַתְּבוּדָּוִת, שֶׁהוּא יֵשׁוּב הַדַּעַת
 אֲמִתִּי, שְׁאָדָם מֵיֵשֵׁב אֶת עֲצָמוֹ הֵיכֵן הוּא בְּעוֹלָם, וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי-זָה
 מַצְלִיחִים. וְצְרִיף לְהִיּוֹת חֻזַּק וְאֲמִיץ מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה
 הַזֶּה, וּבְיַדָּאֵי עוֹד תִּרְאֶה אֲצֻלֶם נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת. הֶעֱקַר שְׁיִמְשִׁיכוּ
 לְכַתֵּב אֶת הַחֲדוּשִׁים, כִּי טוֹב מְאֹד שְׁתִּהְיֶה לָכֶם מַחְבֵּרֶת שֶׁל כְּתִיבָה,
 שְׁיִכְתְּבוּ עַל הַהֲלָכוֹת שְׁלוֹמִדִים, וְזֶה יַחְזִיק אוֹתָם עֲסוּקִים, כִּי בְּזַמַּן
 שְׁיִכְתְּבוּ הַהֲלָכוֹת, לֹא יִהְיוּ שׁוֹכְבִים. וְכֵן כְּדָאֵי שְׁתַּתֵּן לָהֶם לְכַתֵּב אֶת
 הַתַּמְצִית שֶׁל הַשְּׁעוֹר, וְכֵן יִהְיוּ עֲסוּקִים, וּמָה גַם שְׁיִלְמָדוּ כְּתִיבָה,
 אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד רָצָה מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יוּכְלוּ לְכַתֵּב,
 כִּי זֶה דְּבַר שְׁצְרִיכִים אַחַר כָּף לְחֻזַּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה מְאֹד עַל נַעֲם חֲלֻקָה, שְׁבֵאתָ פֹה לִיבְנָאֵל,
 וְאָף שְׁעַכְשׁוֹ עַדִּין הוּא מְדַבֵּר שְׁמָם, אֲבָל סוּף כָּל סוּף יַעֲזוֹר לָךְ
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְבֵית דִּיָּרָה שְׁלָךְ, וְלֹא תַצְטַרְךְ לְגוֹר
 בְּשִׁכְנוֹת וּבְשִׁכִירוֹת, רַק בְּבֵיתְךָ, וְתִזְכֶּה לְהַרְבוֹת בְּתַלְמִידִים, כִּי אֲנִי
 מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִפְתַּח פֹּה פְּנִימְיָה, וְנִכְנִיס עוֹד הַרְבֵּה
 תַּלְמִידִים, וְיִהְיֶה מְבַצֵּר חֻזַּק לְדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל. צְרִיכִים רַק סְבָלָנוֹת,
 וְעַל-יְדֵי-זָה נִצְלִיחַ דְּרַבְּנוּ.

רְאֵה לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, וּבְכַרְט שְׁאֵתָה מְדַבֵּר
 עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּרְאֶה לְהַתְּמִיד בְּזָה, לְלַמֵּד בְּכָל שַׁבַּת-קִדְשׁ
 "לְקוּיֵי-הֲלָכוֹת" בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה עִם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן תִּדְבֵּר
 בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, וְתִקְבַּל אֶת
 נִקְדָּתוֹ, וְהוּא יִקְבַּל אֶת נִקְדָּתְךָ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַקִּים עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ
 ז"ל, וְאָף שְׁנֵה נִרְאֶה כְּמוֹ חֲלוֹם, אֲבָל תַּאֲמִין לִי, שְׁסוּף כָּל סוּף

החלום? תגשם, אנחנו צריכים רק להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותנו, ועל-ידי-זה נצליח דרכנו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדה, שתצליח דרכך, ותזכה להקים הרבה תלמידים, גדוד שלם לרבנו ז"ל, ועוד תראה שהתלמידים האלו יצאו בכל לילה להתבודד עצמם, ויתמידו בלמוד התורה הקדושה, וסדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו ותברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב בכל פעם, וממש תחיני.

י"ט תרעא.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר תצוה, ח' אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אף ... גרו יאיר.

ראה לחזק עצמך מאד, וכן ראה לזרז את גמר הבנין מה שיותר מהר, תהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא עושה נסים נגלים לכל עם ישראל בכלליות ולי בפרטיות. היום הפקדתי בפנק עוד חמשת אלפים דולר כדי לכסות את הצ'ק של ... יעזר לי הקדוש-ברוך-הוא שאצא מכל החובות. התוכניות של בתי הפנסיות ששלחת, זה משהו נפלא, ואני רואה ש... אינו מתמצא בבניית בתי פנסיות, וחבל על כל הכסף שיירד לטמיון, והכל בעטיו של הסמ"ך-מ"ם הרשע. תאמין לי, שעדיין אני מזעזע עד פנימיות נפשי בעבור עונת הדין, וחבל שלא יכולים לפרסם דבר זה בעתון, שלכל הפחות תהיה שיחת היום ביבנאל, שהסמ"ך-מ"ם עושה ארבעים אלף דולר בעבור המוסדות שלו ביבנאל... תאמין לי שפואב לי מאד מאד

הלב, היום נרצחו שני יהודים חפים מפשע ושמונה אחרים נפצעו קשה מאיזה ערבי, ימח שמו, וכל אחד מחפש בשביל מה הביא הקדוש-ברוך-הוא את הרע הזה, ושוכחים מאמר חז"ל מפרש (שבת קלט): "אם ראינו דור שצרות רבות באות עליו, צא ובלק בדיני ישראל, שכל פרענות שבאה לעולם, לא באה אלא בשביל דיני ישראל"; בלי שום פלפולים ופשטים, גמרא מפרשת, לא יאמן פי יספר, בית דין שצריך להיות יראי השם, שיעונו כל-כף את הדין. תאמין לי, שפואב לי דבר זה מאד מאד, ואני לא יכול לנחם עצמי, מילא אם הייתי רוצה כסף וכו', או כבוד וכו', היו יכולים לומר אני נוגע בדבר, אבל סתם יהדות: טהרת המשפחה, פשרות, חנוף ושמירת שבת, דברים שחייב כל רב בישראל להעמיד על תלם, ולמסור נפשו בעבור זה, והוא עושה בדיוק ההפך, ונותנים לו את הצדק, זה ממש עוות הדין, שצועק עד לשמים, ובשביל זה נשפך דם ישראל כמים, בעוונותינו הרבים, שומעים לאחרונה כל-כף הרבה אנשים צעירים מתים, ואף אחד אינו שם לב בשביל מי בא הרע הזה, עושים פנוסים להתעוררות בתשובה, אומרים תהלים ובוכים ומתחננים להקדוש-ברוך-הוא, ואף אחד אינו שם לב בשביל מי נגע הצרעת הזו — דיני ישראל מפקרים, שמעונו את הדין, בשבילם באות כל הצרות, כמו שאמרו חכמינו הקדושים. ויש בודעתי עכשו לחבר קונטרס בעבור זה, כי בעוונותינו הרבים, לאחרונה מתים אנשים צעירים, ואתמול לבד היו בשכונתנו ארבע לניות, רחמנא לצלן, לא עלינו, מאנשים צעירים שהניחו בתים מלאים ילדים, וכל אחד שואל: בשביל מי באה הצרה המרה הזו? ואף אחד אינו שם על לב — מחמת עוות הדין שיש בישראל, חכמינו הקדושים אמרו (שבת קלט): "כי פפיכם נגאלו בדם" — אלו הדינים, "ואצבעותיכם בעון" — אלו סופרי הדינים, "שפתותיכם דברו שקר" — אלו עורכי הדינים.

מה אמר לך! אני יכול למלא קונטרס שלם ממאמרי חז"ל בגמרא ומדרשים וזהר הקדוש, מה גורמים אלו הדינים; ולכן עלינו רק לבנות ולבנות ולהגדיל תורה ולהאדירה, וכשזה קם — זה

נופל, כְּשֶׁתִּגְלֶה מַלְכוּת דְּקַדְשָׁה, תִּפְּל מַלְכוּת דְּסִטְרָא אַחְרָא, יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבְנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

רֵאה לְקִנּוּת אֶת הַתְּאוּרָה וְלִהְרַכִּיב אֶת זֶה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

י"ט תרעב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת תְּצִיחָה, ח' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדֵיךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

אוֹדוֹת ה'תְּקוֹן הַכְּלָלִי, שְׁחִסְרִים עֲשָׂרָה דְּפִים, בְּלִילָה אֲשֶׁלַח לְךָ קוֹנְטֵרס: "עֲשָׂרָה מִיָּנִי נְגִינָה" לְצִרְפוֹ, וְאֶפִּילוֹ שְׂיָצֵא אוֹתִיּוֹת קִטְנּוֹת תַּכְנִיס אֶת זֶה בְּעֲשָׂרָה עֲמוּדִים.

רק חֲזוּק וְאֶמֶץ מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדֵי הַדְּפִסַּת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל תְּסַתְּפֵל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף מִי שְׁחֹגֵר מִתְּנִי לְהַדְּפִיס סִפְרִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ, הַמְּגַלִּים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, בּוֹדֵאֵי שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם לֹא יִשְׁקֹט, וְיַעֲשֶׂה מַה שְׂיַעֲשֶׂה לְמִנְעַ וְלַעֲכָב — הֵן בְּחֵלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְהֵן בְּעִנְיֹת וּבְדַחְקוֹת וְכוּ', הֵן בְּמַחְלֻקוֹת וּבְמַרְיבוֹת וְכוּ', הֵן בְּבִקְרָת, יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר יָפֵה... וְכַדוּמָה כָּל מִיָּנִי מְגִיעוֹת וְעַכּוּבִים, וְכֹל מִיָּנִי הֶסְתוֹת וּפְתוּיִים שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת. אֲסוּר לְהֶסְתַּפֵּל עַל זֶה כָּלֵל, תְּהִלָּה לְאֵל, דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל הוּא נִחְלַת הַכְּלָל, וְלֹא שִׁיף לְשׁוֹם יְחִיד, וְעַל-כֵּן אֲסוּר לְהַתְּפַעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מַה שְׂיִהְיֶה, עֲלֵינוּ נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאֲסוּר לָנוּ לְהַתְּפַעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה, אִף מֵאֵלוֹ הַמַּתְקַרְאִים עֲצָמָם בְּשֵׁם בְּרִסְלָבֵר, מַה לָּנוּ וְלָהֶם; רוֹאִים בְּחוּשׁ, אִיךָ שְׂעִינִי הַסְמִ"ךְ-מ"ם לְטַשׁ

וְשָׁנָיו חָרַק עָלֵינוּ בְּקִנְיָהּ וּבְשִׁנְיָהּ כְּבוֹשָׁה, וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה לְהַתְּפִיעַל.

חֹזֵק חֹזֵק וְתִמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתְּךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ. הַסְּפָרִים יוֹצְאִים כָּל-כָּף יָפָה בְּהִדּוּר רַב מִמֶּשׁ פָּאָר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ. רַק חֹזֵק וְאַמֵץ, וְאֵל תִּיבָרָא וְאֵל תַּחַת, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרעג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַצִּוּוּה, ט' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם רַפּוּאוֹת וְיִשׁוּעוֹת, וְתִבְשְׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַעֲקֹר שְׂיַהֲיוּ לָכֶם כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְהַדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי רַבָּנוּ וְ"ל בְּהִדּוּר רַב. שְׁלַחְתִּי לְךָ עוֹד רְשִׁימָה שֶׁל עוֹד שְׁלֹשָׁה פְּרָכִים "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים", וּמָה שְׂחָסֵר — אֲשֶׁלִּים אֶת זֶה. לְדַעְתִּי, אִם תּוּכַל לְהַדְפִּיס אֶת ה'תְּקוּנָה הַפְּלִי' כֶּף בְּלִי הוֹסְפוֹת — מָה טוֹב וּמָה נֶעֱעִים, וְאִם צְרִיכִים לְהוֹסִיף כְּמָה עֲמוּדִים, תִּכְנִּס אֶת "הַנְּהַגוֹת יִשְׂרוּת", וְכֵן אֶת הַתּוֹרָה מִלְּקוֹטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קמ"א; וְעַלֶּיהָ הַתְּפִלָּה מִלְּקוֹטֵי-תְּפִלוֹת, תְּפִלָּה פ"ה; אֲשֶׁר הֵם מְדַבְּרִים מִתְּקוּנָה הַבְּרִית, וְאִם יִחָסֵר עוֹד מְקוֹם, אֲצַרְךָ אֵל זֶה אֶת ה'שִׁפְתַּת הַנַּחֲל' לְתוֹרָה זוֹ, כִּי הַקּוֹנְטְרָס "עֲשָׂרָה מִיָּנִי נִגְיָנָה" יִכְנֹס כְּבָר בְּ"אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים".

הָאִם הַדְפִּיסוּ כְּבָר אֶת "אוֹר יִבְנָאֵל"? ! רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם ... וְיִמְסֹר אֶת כָּל בְּרַכָּת "מְזֵל טוֹב" לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ מֵאֲשֶׁדוּד וְכֵן מִיִּבְנָאֵל, כְּדֵי לְמָסֹר לְעוֹרְךָ הַעֲתוּן. כִּי רְצִיתִי שְׂיַהֲיָה קֶשֶׁר לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ עִם הַעֲתוּן.

רכח אָשׁר י"ט תרעד - י"ט תרעה בנחל

רק חזק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד לְהִדְפִּים וּלְהִדְפִּים וְכוּ', וְלֹא לְהִתְפַּעֵל
מֵאַף בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם.

המאחל לְכֶם בְּרִיאוֹת וְשִׂמְחָה...

נא לכתב לי בְּעִנְיַן ה'תקוּן הַכֶּלְלִי.

י"ט תרעד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַצְּנוּה, ט' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יְעֹזֵר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּנְפִּי לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְגָךְ הַשֵּׁיף
לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמַתְךָ, וְלֹא תִהְיֶי בְּרַגְנִית.

רְאֵי לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קִדְשׁ, וְאַזּוֹ הַשְּׁבַת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, כִּי הַשְּׁבַת הִיא
זִוְגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה י"א, סִימָן ח'), וְעַל-כֵּן מִי שְׁזוּכָה
לְשִׁמּוֹר שְׁבַת-קִדְשׁ בְּשִׂמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה מוֹצֵא אֶת בֵּת זִוְגוֹ בְּנִקְלָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׁתַּצְּלִיחֵי, וּתְבַשְׂרֵי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

המאחל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ט תרעה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַצְּנוּה, ט' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תִּהְיֶי עֲצוּבָה כָּלֵל, וּבִזְכוּת הַשִּׁמְחָה תִּזְכֵּי לְמִצַּא אֶת בֶּן זִוְגָךְ.

רְאֵי לְשָׁמֵר שַׁבַּת-קִדְּשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, כִּי הַשַּׁבָּת הִיא בֵּת זִוְגָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי שְׁמִירַת שַׁבָּת, זֹכִים לְמִצַּא אֶת הַזִּוּוּג. וְעַל-כֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁפָעוּלָם לְשָׁמֵר שַׁבַּת-קִדְּשׁ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וְתִזְכֵּי לְמִצַּא אֶת בֶּן זִוְגָךְ.

הַקִּדְוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי לְמִצַּא מַה שְּׁיִוָּתֵר מֵהָר אֶת בֶּן זִוְגָךְ. הַעֲקֹר אֵל תִּהְיֶי בְּרוּרִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרעו.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, ט' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְאִזּוּ הַתְּפִלִּין יִשְׁמְרוּ אוֹתְךָ מִכָּל רָע, וְתִצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת — זֹכֵה לְחַיִּים (מְנַחוֹת מ.ד.), וְנִמְשָׁכֵת עָלָיו בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָת, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכִפִּי שֶׁתְּכַנִּיס בְּדַעְתְּךָ אֶת הָעֵנָן הַזֶּה, כֵּן תִּהְיֶה בֶּן חוּרִין מִמֶּשׁ. הַעֲקֹר אֶל תִּפְסַח מֵאַרְףְּ אַחַד, וְאִזּוּ תִרְאֶה בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ח' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רָאָה לְהֵיוֹת סְבֵלָן, וְהַסְבְּלָנוֹת הִיא עֶקֶר בְּחַיִּים, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ.

רָאָה לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, וְשֵׁם תְּמַצָּא מְרֻגָּע לְנַפְשְׁךָ.

גַּא וְנָא רָאָה לְהַתְבּוֹדֵד עֲצֻמָּךְ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם עֲמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַח אֶת דְּרָכְךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, אֲשֶׁר־י מִי שְׂזוּכָה לְהַתְבּוֹדֵד עֲצֻמוֹ בְּכֹל יוֹם, וְאִז טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, ט' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הִנֵּה אֲנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם בְּרֶפֶת "מְזֹל טוֹב" לְרַגְלֵי הַנְּשׂוֹאִין, יַעֲזוֹר לְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַהֲיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמְזֹל טוֹב, וְתִבְנוּ בַּיִת גְּאָמֵן בְּיִשְׂרָאֵל, וְשִׁתְּזַכּוּ לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנִי בְּנִים צְדִיקִים חַכְמִים וַיִּרְאֵי הַשֵּׁם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַצִּוּוּה, ט' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, יֵשׁ לָךְ עוֹד זְמַן לְחִפּוֹת, כִּי אַתָּה עֲדִין דֵּי צְעִירָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן שֶׁתִּבְגְּרִי, וְאִז תִּתְחַתֵּנוּ בְּסִימָן טוֹב וּבְמַזָּל טוֹב.

עֲלִיךָ לְדוֹן אֶת הַהוֹרִים לְכַף זְכוּת, וְכֵן לְהַשְׁתַּדֵּל לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד תָּשׁוּב כְּבוֹד אָב וְאִם, שֶׁהוּא מִהַחֲמוּרָה שְׁבַח־מִוֹרוֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ו', סִימָן ב').

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּהְיֶי תְּמִיד שְׂמִיחָה וְעֵלְיָזָה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר הַצִּוּוּה, י' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, הַתְּמוּנוֹת שִׁיְהִיו מְקַצָּה אֶל הַקְצָּה, וְהַאֲוִתִּיּוֹת עַל הַתְּמוּנָה זֶה רַעִיוֹן גַּפְּלָא, וְאֲנִי מִקְנֶה שֶׁיֵּצֵא יָפָה מְאֹד. אֵינְךָ צָרִיךְ לְהוֹסִיף צְדָקָה, רַק זֶה יֵשׁ לָהֶם בְּרֹאשׁ אֵיךְ לְהוֹצִיא מִבְּנֵי אָדָם כֶּסֶף, מִי שֶׁבָּא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, מִמִּילָא כְּבָר יִתֵּן צְדָקָה. תְּהִלָּה לְאֵל, כֹּל הָרֹאשׁ שְׁלָנוּ — אֵיךְ לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו'ל, וְאֵף שֶׁבֵּין כָּךְ סוּבְלִים חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין מְאִינְשֵׁי דְלָא מְעֵלֵי וְכוּ', וּבְפִרְט עֲלֵי, שֶׁשׁוֹפְכִין דְּמֵי כַּמִּים וְכוּ', עִם כֹּל זֹאת זֹו כֹּל גִּחְמָתִי,

שְׁאִין לִי שׁוּם כְּוִנָּה אַחֲרֵת, רַק לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל
בְּעוֹלָם, וְרַק זֶה כָּל מַגְמָתִי.

מָה אָמַר לָךְ! רְאוּי לָכֶם לְרַקֵּד כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה מְרֵב שְׂמִתָּה
בְּמָה שְׂאַתֶּם זֹכִים לְהַדְפִּיס, כִּי סוּף כָּל סוּף יַעֲבְרוּ לָנוּ הַיָּמִים
וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְכוּ', וּכְבָר נִהְיָה לְמַעֲלָה, וְהַסְפָּרִים הָאֵלוּ
שֶׁהִשְׁקַעְתֶּם בְּזֶה כָּל־כֶּף הַרְבֵּה כַּחוֹת, גִּדְפְסוּ וַיִּחְזְרוּ וַיִּדְפְּסוּ פְּעָמִים
אֵין מִסְפָּר, וַיִּחְיוּ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְהַיּוֹם טֹלְפָן אֵלַי אֵיזָה
פְּסִיכִיאָטָר גָּדוֹל, וּבִקֵּשׁ וְהִתְחַנֵּן לִפְנֵי, שְׂאַדְפִּיס אֶת הַקּוֹנְטָרַס "שְׁלוֹם
בְּבִיתְךָ" בְּשׂוֹפָה אֲנִגְלִית, כִּי הוּא מְרַפָּא מְאוֹת חוֹלִים עִם הַקּוֹנְטָרַס
הַזֶּה, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׂכַף גַּם כָּל הַסְפָּרִים עוֹזְרִים לְבִנְי־אָדָם. אֶף מִחֲמַת
הַבְּחִינָה וְהַנְּסִיוֹן, הַכֹּל נַעֲלָם וְנִסְתָּר. וְלָכֵן רְאוּ לְחֻזַּק עֲצָמְכֶם עַל נַעַם
חֻלְקָכֶם, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאוּ דְבָרִים נִפְלְאִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

אֲנִי מְקַוֶּה לְשָׁבוֹת בְּשֶׁבֶת פְּרִשֵׁת וַיִּקְרָא בִּבְנֵינָאֵל.

נָא וְנָא רַק לְחֻזַּק עֲצָמְךָ, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְשׁוּם בְּרִיָּה
שְׂבְּעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

תֵּאמֵר לִי, הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְהַבְּזִיוּנוֹת וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ שְׂסוּבְלִין,
זֶה אֵין לְתֹאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, אֶף מִצַּד אַחֵר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה
נִסִּים נִגְלִים מִמֶּשׁ, הִנֵּה גִדְפֶס עוֹד סִפָּר וְעוֹד סִפָּר בְּעֵנִיּוֹת וּבְדַחֲקוֹת
כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, חוֹבוֹת וּבִלְבוּלִים וְכוּ'. לָכֵן חֻזְקוּ
וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד, כִּי בֵּא תְּבוֹאוּ עַל שְׂכַרְכֶּם, וְאַשְׁתַּף תּוֹכֵל עוֹד
לְהַכִּין הַמוֹן סְפָרִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

הָאֵם ... הַתְּקַשֶּׁר אוֹדוֹת הַמְּכַתֵּב בְּאַנְגְלִית, כִּי זֶה נַחוּץ לוֹ, בְּרַגַע
שְׂיִצְאוּ מִהַדְפּוֹס הַתְּמוּנוֹת — תִּשְׁלַח אֵלַי, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַדְפִּיס
אַנְגְלִית כָּאֵן. הָאֵם הַכְּנִסְתָּ שְׂמוֹ שֶׁל ... כִּי הוּא הַבְּטִיחַ לִי סְכוּם הַגּוֹן
לְתַן לָךְ, וְאֵם גִּדְפֶס, אֲזַי יִתֵּן לָךְ אֶת הַכֶּסֶף בְּעֵבֹר 'תְּקוּן הַכָּלְלִי'.

י"ט תרפ"א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י' אָדָר ה'תשנ"ג.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּאֵמַת הַסְתַּפְּלָתִי בַּהֲקַדְמָה שֶׁל הַסֵּפֶר, וְהֵם דְּבָרִים נִפְלְאִים, אֶף
אִי אֶפְשֶׁר לְהַדְפִּיסָם, כִּי לֹא כָּל דְּבַר אֶפְשֶׁר לְהַדְפִּיס. וּבַפָּרֶט גְּלוּיִים
כְּאֵלוֹ, פְּשׁוּט סִפְנָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (אָבוֹת ג, ט): כָּל שֶׁמַּעֲשִׂיו מְרַבִּים
מִחֲכָמָתוֹ — חֲכָמָתוֹ מִתְקַיְמָת, וְכֹל שֶׁחֲכָמָתוֹ מְרַבָּה מִמַּעֲשָׂיו —
אֵין חֲכָמָתוֹ מִתְקַיְמָת; וְהַסֵּפֶר הוּא בְּחִינַת חֲכָמָתוֹ מְרַבָּה מִמַּעֲשָׂיו.
וְעַל-כֵּן זֶה מַה שֶׁמִּפִּיל אוֹתְךָ בְּדַפְאוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן חָדַל לְךָ
מִזֶּה, רַק רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים, וּמִרְחֹק תִּבִּין
וְתִשְׁפִּיל מַה שְּׂאֲנִי סוֹבֵל, וּמַה שֶׁעוֹבֵר עָלַי בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת,
מִחֲלָקַת וּמְרִיבוֹת, צְרוּת וְיִסוּרִים, עִם כָּל זֹאת אֵינִי מִתְפַּעֵל מִשׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

רָאָה לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּבְלָבֵל
אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלָל, רַק תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד
דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ אֶת דִּרְכְּךָ, כִּי בְּזֶה
שֶׁמִּדְּבָרִים עִם אֲחֵרִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, בְּזֶה מַצְלִיחִים
בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְאֵין לְךָ לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דִּרְכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּשָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲנִינִי.

י"ט תרפב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצנה, י' אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטַעֵר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת עָלִי לְהוֹדִיעֶךָ, שְׂרָאוֹי לָךְ
לְתַן תּוֹנָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזָכִיתָ לְחַתֵּן אֶת בְּתוּךָ
בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתּוֹכֶה לְחַתֵּן
אֶת כָּל יְלָדֶיךָ.

אודות הדברים, אֲתָה לֹא צָרִיךְ לְהִתְפַּעֵל מֵהֶם, אִם אֵינָם רוֹצִים
לְתַקֵּן מֶה שֶׁצָּרִיכִים לְתַקֵּן, אֵל תִּשְׁלַם לָהֶם, כִּי בְּאַמַּת אֲסוּר לָךְ
לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאֲסוּר לָךְ לִפְלֵ-כָּף בְּדַעֲתְךָ,
אֲדוּרְבָה רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּשְׁבֹּר
מִשׁוּם דְּבָר, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים גְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים,
וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד. וְאֲסוּר לָךְ לַעֲזוֹב אֶת עֲצָמְךָ כְּרָגַע,
כִּי בְּזֶה שֶׁתַּעֲזוֹב אֶת עֲצָמְךָ, תִּפּוֹל לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא, וְעַל-כֵּן
תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאִז
תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

נֹא וְנֹא רְאֵה לַעֲזִין בְּסִפְרִים הַקְדוּשִׁים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָךְ חֲזוּק
תָּמִיד, וְתוֹנָה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ רַק אֵל הַשְּׂמִחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה
הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקֹר בְּדַעַת רַבְּנוּ ו"ל, וְצָרִיכִים כָּל-כָּף לְמַסֵּר אֶת עֲצָמוֹ
עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, עַד שִׁיְהִיָּה תָּמִיד מְלֵא שְׂמִחָה. וּמוֹהַרְנ"ת ו"ל
אָמַר פַּעַם לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ: שְׂמַעְתִּי שְׂאֲתָה רַק בִּירְאָה,
שְׂקוּרָאִים פְּרוּם, אֲנִי לֹא כָּף קִבְלָתִי מִרַבְּנוּ ו"ל, אֲלֵא הָעֲקֹר הוּא
לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, נֹא רַפְּיִילָאךְ אוֹן פְּרוּם אוּיָךְ, כִּי הָעֲקֹר הוּא שְׂמִחָה,

אָשֶׁר י"ט תרפג בַּנְחָל רְלָה

כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם כָּל־כָּף מְרִים מִפְּגְעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, עַד שְׂאִין עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְשִׁמְחָה, וּמִי שְׂזוּכָה לְשִׁמְחָה, הוּא מַצְלִיחַ בַּחַיִּים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוֹ מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כִּלְלֵל, וּמְחַיֶּה וּמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִחִי, שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וְיִהְיֶה לְךָ אִךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי ד' לְסֵדֶר הַצִּוּוּת, " אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַל תִּמְשָׁךְ אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַעֲצָבוֹת, כִּי הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת הוֹרְסוֹת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, הֵן אָמַת שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוֹבִים, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ רַק אֶל מִדַּת הַשִּׁמְחָה, וְאֵז תַּצְלִיחַ אֶת דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְחֻזֵר לְיִבְנָאֵל מַה שְּׂיֹתֵר מֵהֵר, כִּי אֲנַחְנוּ צָרִיכִים אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, וְכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אִשְׁתְּךָ ... תַּחֲיֶה, תִשְׁתַּדְּלִי לְחֻזֵר לְיִבְנָאֵל מַה שְּׂיֹתֵר מֵהֵר, כִּי אֲנַחְנוּ צָרִיכִים אֶתְכֶם שֵׁם מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא וּבְמִדְרָשׁ, כִּי הָאֲרַבְּעָה שְׁעוּרִים אֵלֵינוּ הֵם כְּנִגְדֵי אֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת, כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְלַמְדָם, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְחַיּוֹת וְזִיו מִהָאֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת.

לְמַעַן טוֹבְתָךְ הַנְּצַחִית, רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף זֶהר כְּשֶׁאַתָּה
 קָם וְדָף תִּקְוִינִים כְּשֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ לִישׁוֹן, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רָע.
 הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּצִיחָה, י' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה אֲנִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב עַל הַלְדָת בְּנֶךָ.
 יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְחַנּוּכָה וּלְגִדּוּלוֹ וְלְהַחְפִּימוֹ בְּקִלּוֹת,
 וְתִרְוָה מִמֶּנּוּ רַב גַּחַת וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִסְתַּכַּל תְּמִיד עַל הַחַיּוֹת
 אֱלֹקוֹת שְׂיִשׁ בְּכָל דְּבָר, כִּי בְּאַמַּת צִוָּה אוֹתְנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
 חֵלֵק א', סִימָן א'), שֶׁנִּדְבָּר עֲצֻמְנוּ לְהִסְתַּכַּל עַל כָּל דְּבָר עַל הַחַיּוֹת שְׂיִשׁ
 בְּכָל דְּבָר, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְחַיֶּה וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלֵה,
 וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה,
 וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

עֲכָשׁוּ בָּאִים יְמֵי הַפּוֹרִים הַקְּדוֹשִׁים, וְעַלִּינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד,
 וְלְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמֵנוּ אוֹר הַחֲכָמָה עֲלֵאָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה וְצִלִּיחַ דְּרַפְּנוּ
 בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵי.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שֶׁלִּבְל
 יִחַסֵּר לְךָ יוֹם אֶחָד מִלַּמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, אֲשֶׁר
 הָאֲרַבְעָה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם כְּנִגְדֵי הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת,
 בְּרִיאָה, יְצִיָּה, עֲשִׂיָּה, וּכְשֶׁאַדָּם לומֵד שְׁעוֹר אֶחָד מֵאֲרַבְעָה שְׁעוֹרִים

הָאֱלוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר נִפְלָא עַד מָאד, וְנוֹתֵן כַּח
 לְהִיָּצֵר טוֹב לְשִׁבְרֵךְ אֶת הַיָּצֵר הָרַע שָׁבוּ, כַּמּוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'), כִּי בַעַל עֵבְרָה הוּא מְשַׁעֵב, וְכִשְׁאָדָם
 לוֹמֵד תּוֹרָה הוּא שׁוֹבֵר אֶת הַשְּׂגְעוֹנוֹת שְׁלוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְמַיֵּד
 בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבּוֹרֵחַ רַק אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵין לָךְ
 שִׁיּוֹר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
 שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ בְּכָל יוֹם, וְתַבְשֹׁר לִי
 תַמִּיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצִיָּה, י' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שֶׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת
 בְּשִׁמְחָה, וְתַבְקֵשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
 וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁבְּזִכּוֹת הַשִּׁמְחָה תִּזְכֶּה לְרַפּוּאָה
 שְׁלֵמָה, רַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאָת הַגּוּף, וְכֵן אֲשַׁתֵּךְ תִּזְכֶּה לְרַפּוּאָה
 שְׁלֵמָה בְּאִיבֹרֶיהָ וּגְיֻדֶיהָ וּבְכָל טַפֵּי דָמֶיהָ, וְתִזְכֶּה לְרוּחוֹת רַב גַּחַת
 מִלְדִּיךְ.

נָא וְנָא, יְדִידֵי הַיָּקָר! תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם וְתִיקֵן, כִּי אֵין
 עוֹד טוֹב מִתְּפִלַּת הַוְּתִיקֵן, כִּי כִשְׁאָדָם מִתְּפַלֵּל וְתִיקֵן, עַל-יְדֵי-זֶה
 יֵשׁ לוֹ אַרְיִכוֹת יָמִים, הֵינּוּ שְׁכָל יוֹם וַיּוֹם אַרְךָ לוֹ. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל
 מָאד מָאד לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם וְתִיקֵן, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ,
 שֶׁבְּזִכּוֹת זֶה תִּזְכֶּה, שְׁלֵא תִפְסַק אֶצְלֶךָ שִׁמְחָה כָּל הַיּוֹם, כַּמְּאֲמָרִם ז"ל

רלח אָשֶׁר י"ט תרפו בַּנְחָל

(בְּרִכּוֹת ט:) מִי שֶׁסָּמַךְ גְּאֵלָה לְתַפְלָה, לֹא פָסַק חוֹכָא מִפּוֹמִיָּה כָּל הַיּוֹם.

רֹאה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְקַבֵּעַ עֲתִים לְתוֹרָה, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּקַּח לְעֲצָמָךְ אֵיזָה חֶבֶר טוֹב לְלַמֵּד עִמּוֹ בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר פְּסֻדָּרְן, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ בַּעֲדָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְרוּחַ רַב נַחַת מִלְּדִידְךָ, וְתִזְכֶּה לְחַתָּנִים בְּגִיל צָעִיר, וְתִרְוָה מֵהֵם רַב נַחַת.

גַּא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּךְ זֵהר כְּשֶׁאַתָּה קָם בַּבֶּקֶר, וְדָךְ תִּקְוִינִים לְפָנֶי שְׂאַתָּה הוֹלֵךְ לִישׁוֹן, וְתַתְּחִיל מִהַתְּחִלָּה, וְהוּא יְסוּד גְּדוֹל לְשִׁמְרַת הָאָדָם, שֶׁיְהִיָּה לוֹ שְׁמִירָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְתַתְּחִיל מִהַתְּחִלָּה, וְכֵן תִּמְשִׁיךְ מֵדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ דָּךְ גְּמָרָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֻדְרַת הַצְּנוּה, י" אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רֹאה לְהִיּוֹת סִבְלָן גְּדוֹל, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, אֲלֵא תִבְטַל אֶת עֲצָמָךְ לְגַמְרֵי אֵל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

רְאוּי לְנוֹ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד, שְׂזַכִּינוּ לְהַתְּוֹדַע מִרְבְּנוּ ז"ל. וְעַל

כָּלֵם — שְׁאֲנוּ זֹכִים לְבָנוֹת כָּאֵן עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן רָאָה לְשַׁמַּח עִם זֶה מְאֹד מְאֹד, וּכְדַאי לָךְ לְקַבֵּעַ שְׁעוֹר עִם אֵיזָה אַבְרָהָם מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּקַּח אֶת יְדִידְנוּ הַיָּקָר ... וְתִלְמַד עִמּוֹ בְּכָל יוֹם חֲצִי שָׁעָה אֵיזָה שְׁעוֹר אִו בְּהִלָּכָה אִו בְּעֵיִן יַעֲקֹב, וְזוֹ תִהְיֶה טוֹבָה לְשִׁנְיָכֶם. וּבְכֻלָּל טוֹב לָךְ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחַד מְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֻלַּת הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁהֲלוֹיִתָּ לִי אֶת הַכֶּסֶף לְשֵׁלֵם אֶת הַתְּאוּרָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיֵאִיר לָךְ בְּבֵית תְּמִיד, וְרָאָה לְכַבֵּד וּלְיַקָּר מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי הִיא נְשִׁמָּה קְדוֹשָׁה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לָךְ מִתְּנָה יְקָרָה, וְאַתָּה צָרִיךְ לְהַחֲזִיק מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֶת הַמִּתְּנָה הַזֹּאת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִית שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּצוּהָ, י" אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

רְאִי לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁבְּזָכוֹת הַשִּׁמְחָה תִּהְיֶי בְּרִיאָה, כִּי הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא שִׁמְחָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּהְיֶינָה רַק שְׂמֵחוֹת בְּבֵיתְכֶם, וְתוּכְלִי לְחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּקִלּוֹת, וְתַצְלִיחֵי בְּדַרְכְּךָ, וְתִשְׂאֵי חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצוה, י' אדר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם בְּתָךְ, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל עָלֶיךָ,
שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְחוּס וַיִּרְחַם עָלֶיכֶם, וַתְּרוּוּ רַב גִּחַת מִכָּל
יְלָדֵיכֶם, וַתְּסַפְּרוּ לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף, כִּי
לֹא לְעוֹלָם יִהְיֶה לָּךְ כָּל כֶּף חֲשֵׁף וְנֹמֵר בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַ חַיִּיּוֹת, כִּי סוּף
כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וַיִּתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תרפט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תצוה, י' אדר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לְרְאוֹת אֶת כְּתָב יְדְךָ, וַתְּסַפֵּר לִי אֵיךְ
עוֹבֵר עָלֶיךָ. אֵינְךָ אֲתָה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי,
שֶׁאֲתָה קָם לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת הַיְּתִיבִי, כִּי אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הִיְתָה תְּפִלַּת
הַיְּתִיבִי דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְרָצָה שְׁאֲנִישִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִתְפַּלְּלוּ וַתִּיְקִין.
וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּקְבַּע לְעֲצָמֶךָ שְׁעוֹר לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם עִם
אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי תִּכַּל עַל הַיָּמִים הַטּוֹבִים שְׁעוֹבְרִים בְּלִי

למוד התורה הקדושה, כי כל יום ויום שעובר בלי למוד התורה הקדושה, הוא אבדה נצחית, אבדה כזו, שאי אפשר להשיבה בשום פנים ואופן, כי כל יום ויום הוא יום, וצריכים לנצל את היום הזה — הן בשיחה בינו לבין קונו, לדבר עמו ותברך, אשר היא תרבו של משיח, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ב'), והן להתמיד בלמוד התורה הקדושה, אשר התורה היא מזון הנשמה, מזונא דנשמתא, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח'); ועל-כן ראה לקבץ לעצמו שיעור פסדן — הן עם עצמו, שתלמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, מכל אחד שיעור חק ולא יעבר, אפלו קצת דקצת, והן שתקבץ לעצמו ללמד עם אחד מאנשי שלומנו, ותדבר עמו בעבודת השם ותברך, ותראה את הנסים נגלים שעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא, שנתן לך אשה יקרה כזו, ממש מתנה טובה מן השמים נתנו לך, ועל-כן ראה לנצל מאד מאד את המתנה הזו לתורה וליראת שמים, כי פשאדם מתחתן, אזי יש לו כבר מחשבות קדושות וטהורות, ויכול ללמד תורה בטוהרה. ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה לנצל את השנה הראשונה אחר החתונה, ולהתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא ראה לכתב לי, וממש תחניני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תרצ.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר תצנה, י' אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל תלמידי "בית שלמה" שיהיו נצח.

ראו להכין עצמכם אל חג הפורים, שרבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עד), שהיום כל ההתחלות מפורים, עין שם, ותשתדלו לשמץ בשבת פרשת "זכור את אשר עשה לך

עמלק", אָשֶׁר היא מצות עשה מדאורייתא, וכן תשמעו קריאת המגלה בליקה וביום, אָשֶׁר מובא מצדיקים: "פדאי לרדת אל זה העולם בשביל לשמע פעם אחת בחיים קריאת מגלה בפורים"; כל-כף גבוהה ועצומה מעלת קריאת המגלה, וביותר תזהרו לקיים מצות "משלוח מנות איש לרעהו", אָשֶׁר הוא חוב גם לילדים, ומכל שכן בני בר-מצוה. ועל כלם — תשמחו מאד מאד בְּחַג הפורים, שהוא יום פורים וזמן קבלת התורה מאהבה, ותהלה לאל, זכותם שעבר זמן החורף, והיתה לכם ישיבה כאן ביבנאל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיתרבה גבולנו בתלמידים, ויגמר הבנין לפאר וליפי, שתלמדו בהרחבת הדעת.

המאחל לכם שבת שלום ופורים שמח...

י"ט תרצא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, י"א אדר ה'תשנ"ג.

שלום אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני שמח, שאתה משתדל לבוא להתפלל תפלת התיקין, אָשֶׁר אין למעלה מזה, כי על-ידי תפלת ותיקין זוכים לאריכת ימים, שכל יום הוא ארוך ביותר, וזוכים למחין זפים.

ועל כלם — השמחה אצלי שזכית לקבץ קביעות בלמוד רמב"ם ברבים, אָשֶׁר זה עולה על הכל, כי מעלת למוד הלכה ברבים — זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי הוא גדול יותר מבנין בית-המקדש, עד כדי כף גדולה מעלת למוד התורה ברבים.

מה טוב ומה נעים, שתשתדל לרוץ אחר ידידנו ... כי זכאה מאן דרדיף בתר חיבא וכו' (והר חלק ב' קכח), לקרבו לחזקו ולאמצו, כי הוא נפש יקרה מאד מאד, אף עובר עליו מה שעובר וכו', והוא צריך הרבה חזוק, ועל-פן המתחיל במצוה אומרים לו גמר, ויעזר

אֲשֶׁר י"ט תרצב בַּנְחַל רמג

לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת זֶה, שֶׁתִּלְמַד עִמּוֹ בַּיַּחַד, שֶׁיִּתְרַחֵב לְךָ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּפְּוִרִים שְׂמֵחַ...

י"ט תרצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּצִוָּה, י"א אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רַק חֻזַק וְאַמֶּץ לְהִדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְתוֹצִיא כָּרֶךְ
אֲחֵר כָּרֶךְ מַסְפְּרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְכֵן מַסְפְּרֵי "אוֹצֵר
הַקּוֹנְטְרָסִים", אֲשֶׁר הוּא אוֹצֵר הַמְּנַצֵּר מְכַל טוֹב, וְעֵכָשׁוּ אֲנִי גוֹמֵר
אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים שֶׁל "אוֹצֵר הַחַיִּים", וְאֶשְׁתַּדֵּל לְהַשְׁלִים גַּם עוֹד
כַּמָּה קוֹנְטְרָסִים, לְמַעַן יִהְיֶה "אוֹצֵר הַמּוֹעֲדִים". יִתֵּן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁנוּכַל לְהִדְפִּיס עוֹד כָּרֶךְ "דְּרָשׁוֹת מוֹהֲרָא"ש", אֲקַוֶּה שֶׁ... גָּמַר
כָּבֵד רַב הַסֵּפֶר, הַעֲקָר חֻזַק וְאַמֶּץ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, וְתִדַּע כִּי הַדְּפִיסַת סְפָרֵי רַבְּנֵי ז"ל, זֶה בְּעֶצְמוֹ מְחִית
עֲמֶלְק, כְּפִי שְׁנוֹרְבָה לְהִדְפִּיס סְפָרֵי רַבְּנֵי ז"ל, כְּמוֹ-כֵן נִזְכָּה לְמַחֹת
אֶת עֲמֶלְק מִהָעוֹלָם וְאֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת וְהַשְּׁקָרִים וְעוֹוֹת הַדִּין מִבְּתֵי
דִּינֵין שְׁפוֹסְקִין כְּעַרְפָּאוֹת הַגּוֹיִים, בְּלִי שׁוּם יְרֵאת שָׁמַיִם כָּלֵל, עֲלִינוּ
רַק לְגַלוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה,
וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ. וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹבֵנוּ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּפְּוִרִים שְׂמֵחַ...

אֶת הַתְּמוּנוֹת לְקוֹנְטְרָסִים, זֶה רְעִיוֹן טוֹב מְאֹד, רְאֵה לְשַׁלַּח לִי
תְּכַף וּמִיד כְּשֵׁיִצֵּא לְאוֹר.

י"ט תרצג.

בעזרת השם ותפילה, יום חמישי לסדר תצוה, י"א אדר תענית אסתר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"בנאל עיר ברסלב",
הזו"ה ושרה עליהם שכינתו, וישמרו ויצילים מפל צרה וצוקה ומפל
נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

אחי ורעי היקרים! ראו לשמח מאד מאד עכשו בשבת זו,
שקוראים פרשת "זכור אשר עשה לך עמלק", כי דיקא כשפר
ישראל שש ושמח והולך קדימה, ואינו מתפעל משום ברקה
שבועולם, בזה בעצמו נמחה זכר עמלק, כי קלפת המן-עמלק היונק
מהסמ"ך-מ"ם, כל ענינו הוא לקרר את האדם, ולהחליש את דעתו
ולהפחידו, ולעשות פרודים מנשמות ישראל, ובזה ששמחים
ועליזים ומתאחדים עצמם יחד, ועושים סעדה ביחד, ואחד עוזר
להשני, דיקא על-ידי-זה נמחית קלפת המן-עמלק, שהוא הסמ"ך-
מ"ם. ועל-כן ראו לשמח כל השבת-קדש, וכן תשמחו כל הפורים,
ותעשו סעדה יחד בבית מדרשנו בשעה שלש תכף-וימיד אחר תפלת
מנחה, ותקיימו בשלמות מאמכם ו"ל (מגלה ז): תיב איניש לבסומי
בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי; הינו שאדם צריך
לבוא אל בטול פנה, לבטל את עצמו לגמרי באין סוף ברוך הוא,
עד שלא יהיה אצלו שום הפרש בין ארור המן לברוך מרדכי, הינו
כי העולם הזה הגשמי והחמרי בשביל הבחירה והנסיגון נתנו כחות
עצומים להסמ"ך-מ"ם, שהוא "ארור המן", ועולם הבא עם גלוי
אלקות בתכלית הגלוי, שהוא "ברוך מרדכי", ואדם צריך להגיע אל
בטול פנה, אשר גם בעולם הזה, בתוך ארור המן, גם שם גנוז
אלופו עולם, כי הכל ממנו ותפילה, פי הקדוש-ברוך-הוא רוצה
לנסות אותנו איך נחזיק מעמד על-ידי רשעות הסמ"ך-מ"ם והמסית
ומדיח וכו', ואם רק נברח אליו ותפילה, דיקא על-ידי-זה תתבטל

טמאת המן-עמלק, שהם הספקות והכפירות והבלבולים והחלישות הדעת, והעצבות והמרירות, ונזכה להכלל באין סוף ברוך הוא.

נא ונא אל תהיו בטלנים! רק תשמחו מאד מאד בשמחה ורקודים ברחובות, ואל תתבישו משום בריה שבעולם, אדרבא ודרבא, אין לנו ממה להתביש, שיתביש המן-עמלק הסמ"ך-מ"ם. וגם אל תשכחו שבפורים הוא עת רצון עליון ונורא מאד מאד, עד שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי מגלה, פרק א', הלכה ד'): כל מי שפוישט ידו לטל — נותנים לו; ופרשו הצדיקים, שבפורים, כל מה שבר ישראל שואל ומבקש ומתחנן ממנו יתברך — מקבל; ועל-כן אל תהיו בטלנים! תשתדלו גם לעסק בתפלה ובקשה, ובפרט בלילה עוד קדם אור היום, כי התפלה שהאדם מתפלל ביום הפורים — נשמעת ונתקבלת, ומקבל כל מה שמבקש. ועל-כן גם בזה אל תניחו את ידיכם לבקש ולהתפלל ולהתחנן אליו יתברך, ולהעביר את רעת המן הרשע, שהוא הסמ"ך-מ"ם, ויתבטל לגמרי. וכן לרקד מרב שמחה, ולשמח אחד את השני, ובזכות התפלה והשמחה, נזכה להגאל בגאלת עולם, ולהמשיך עלינו ערכות נעימות ידידות ויו חיות אלקותו יתברך.

המאחל לכם שבת שלום ומבךך ופורים שמח...

י"ט תרצד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תצוה, י"א אדר ה'תשנ"ג.

שלום ל... גרו יאיר.

פה תקבל מכתב כללי, ראה לתלותו על לוח המודעות דיקא, כדי שיקראו את זה כל אנשי שלומנו מדי בואם אל המקוה, כי כלם צריכין התחזקות, ותבקש מאד את אנשי שלומנו, שיתפללו בעדי, כי אני הולך על חבל דק מאד, לזה כספים וצריכים לשלם, אך איזה פח ומרץ ריחני דוחף אותי לא לעצור, רק לבנות "עיר ברסלב"! ואף שזה נראה כחלום, אבל אני מאמין באמונה ברוחה

וּמְזַכֶּכֶת, שֶׁהַחֲלוּם יִתְגַּשֵּׁם בְּמַהֲרָה. רַק סִבְלָנוּת וְקַדִּימָה צָעֵד —
לְעוֹרֵר אֶת מְשֻׁפְּחוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיכְנָסוּ לְגוֹר שָׁם.

וְכֵן אַתָּה רְאֵה לְעֵמֹד עַל הַמְּשָׁמֵר, שִׁיזְדָּרוּ בְּעִבּוּדָה, וְאֲנִי מְקַנְהָה
שֶׁעַד פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא יִגְמַר כְּבָר הַפֶּל, לְרַבּוֹת אֶת הַרְצוּף לְמַעְלָה, כְּדִי
שְׁנוּכַל לְהַתְאַסֵּף לְמַעְלָה.

אִם תִּהְיֶה לָךְ אֲפֻשְׁרוֹת לְקַנּוֹת אֶת מוֹצְרֵי הָאֱלֵקְטְרוֹנִיקָה מֵהַ
שִׁיּוֹתֵר מְקַדָּם — מֵהַ טוֹב וּמֵהַ נְעִים.

מִי הָאֲמִין בְּיוֹם הַפּוֹרִים שֶׁעָבַר, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם יֵשֵׁב מִחוּץ
לְיִבְנָאֵל, וְהַבְּנִין שְׁלֵנוּ יִהְיֶה כְּבָר בְּנוֹי עַל תְּלוֹ בִּיפִי וּבַהֲדוֹר.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם וּפּוֹרִים שְׂמַח...

י"ט תרצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדֵּר תְּצִוָּה, י"ב אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: שְׁלֵשִׁים יוֹם קָדָם הֵחָג הַדּוֹרְשִׁין
בְּהִלְכוֹת הֵחָג, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְעֵשׂוֹת רְשִׁימָה מְדִיֶּקֶת מִכָּל אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ — כַּמָּה מִצּוֹת הֵם צְרִיכִים: הֵן שְׁמוּרָה וְהֵן פְּשׁוּטָה, כִּי אֲנִי
צָרִיף לְהַזְמִינֵם כְּבָר, וְכֵן בְּעֵנִין זֵין לְפִסַּח. וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לָנוּ לְקַבֵּל אֶת יְמֵי הַפּוֹרִים בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שֶׁהִיא הַכְּנָה לְפִסַּח,
כַּמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵין, חֶלֶק ב', סִימָן עד); גַּא וְנָא לְעוֹרֵר
אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיתְפַּלְלוּ בְּעַדִּי, כִּי אֲנִי צָרִיף לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, תַּעֲשֶׂה תַכְף-וּמְיָד עוֹד בְּיוֹם הַפּוֹרִים רְשִׁימָה כַּמָּה
מִצּוֹת צְרִיכִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזָרֵנוּ, שִׁיִּקְיָמוּ בְּנוֹ דִבְרֵי רַבֵּנוּ
ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵין, חֶלֶק א', סִימָן יא): מ'צ'ת' רְאֵשֵׁי תְבוֹת: צְיָדָקָה
תִּצִּיל מ'מְנוֹת, שֶׁהוּא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם; כִּי לֹא דָבָר רִיק מֵהַ שְׁקוּרָה
בְּיִבְנָאֵל, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְכַנּוֹת שָׁם "עִיר בְּרִסְלָב", עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ

אֲשֶׁר י"ט תרצו בַּנְחָל רמז

ז"ל, וְהַסְמֵךְ-מ"ם בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ עוֹמֵד וְלוֹחֵם. יְעוֹר הַקְדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזְכָה לְהַכְנִיעוֹ לְמַעֲלָה, וְאֵז מִמִּילָא יִפֹּל לְמַטָּה.

הַמֵּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּפּוּרִים שְׂמֵחָ...

י"ט תרצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשִׁוֹן, פּוּרִים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

וּבְיַדָּי צַר וּמַר לִי מְאֹד מְאֹד, שֶׁהִגְעַנּוּ לְמַצֵּב כְּזֶה, שְׂאִין מִי
שֶׁיְעוֹר לָנוּ, אִךְ מֵצַד שְׁנֵי עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי דִיקָא עֲכָשׁוּ יִהְיוּ לָנוּ נִסִּים
נְגָלִים; כִּי כְּשֶׁאֲדָם בָּא אֶל מַצֵּב כְּזֶה, עַד שְׂאִין מִי שְׁרוּצָה לְעוֹר לוֹ,
וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלּוּ אֲבַד מִמֶּנּוּ מְנוּס וְתַקְנָה, דִּיקָא אֵז הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא
מֵרַחֵם, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בַּעַת שֶׁהַתְּגַבֵּר הַמֶּן-עַמְלַק הַסְמֵךְ-מ"ם, וְרָצָה
לַעֲשׂוֹת מַה שֶׁרָצָה לַעֲשׂוֹת וְכוּ', וְהַכֹּל נִתְהַפֵּךְ עַל רֵאשׁוֹ, כְּמוֹ-כֵן
יִקְרִים אֶצְלָנוּ, דִּיקָא עֲכָשׁוּ כְּשֶׁצַּר וּמַר לָנוּ, דִּיקָא עֲכָשׁוּ הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ
לְטוֹבָה, "כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה", יִשׁוּבוּ הֵמָּה
אֵלֵינוּ, וְאִנְחָנוּ לֹא נִשׁוּב אֲלֵיהֶם, וְהַסְמֵךְ-מ"ם שֶׁהִיָּה לָנוּ לְמוֹנֵעַ
וְלְמַעֲכָב, מִסִּית וּמַדִּיחַ, יִסְפַּג מִפְּלָה אַחַר מִפְּלָה, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח
לְבַנּוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ, הַיּוֹם הַזֶּה הוּא יוֹם יִשׁוּעוֹת, יוֹם רַחֲמִים
וְחִסְדִּים מְרַבִּים, יִשְׁפִיעַ הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא עָלֵינוּ שְׁפַע, שְׁנוֹכַל
לְשֵׁלֵם לְכָל הַמּוֹרוֹת מַה שֶׁמְגִיעַ לָהֶן, וְתִתְרַחַב לָנוּ הַקְדֻשָּׁה, שְׁנוֹזְכָה
לְמַכְנֶה מִשְׁלָנוּ בְּשִׁבִיל בֵּית-הַסֵּפֶר וּבְשִׁבִיל הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה, שֶׁלֹּא
נִצְטַרֵּךְ לְשֵׁלֵם שְׁכִירוֹת, וְיִהְיֶה אֶצְלָנוּ שְׁפַע דְּקֻדְשָׁה.

הַמֵּאַחַל לָךְ פּוּרִים שְׂמֵחָ...

רַק חֲזָקִי וְאַמְצִי, וְעוֹד תִּרְאִי נִסִּים וְיִשׁוּעוֹת, שֶׁיַּעֲשֶׂה הַקְדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא.

י"ט תרצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן פּוּרִים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

שְׁמַחַת פּוּרִים. יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַשְּׂמֵחָה שֶׁל
פּוּרִים תִּמְשָׁךְ עֲלֶיךָ כָּל הַשָּׁנָה.

הִנֵּה שְׁלֹשִׁים יוֹם קָדָם הֵחָג שׁוֹאֲלִים וְדוֹרְשִׁים בְּהִלְכוֹת הַחֵג,
לְזֹאת רְצִיתִי שֶׁתַּעֲשֶׂה חֶשְׁבוֹן כַּמָּה בְּשָׂר צָרִיכִים אָנֹשִׁי שְׁלוֹמִנוּ עַל
כָּל הַחֵג דִּיקָא, אֵל תְּקַמֵּץ, רַק תִּשְׁתַּדֵּל שֶׁיִּהְיֶה בְּשָׂר לְכֹל אָנֹשִׁי
שְׁלוֹמִנוּ, תַּעֲשֶׂה רְשִׁימָה בֵּין אָנֹשִׁי שְׁלוֹמִנוּ, שֶׁכָּל אֶחָד יִזְמִין אֶת
הַזְּמַנְתּוֹ, וְאָנִי מְשַׁלֵּם אֶת כָּל הַבְּשָׂר, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שֶׁתִּהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה וְשִׁפְעָה כָּל הַשָּׁנָה. הַעֲקָר אֵל תִּדְאָג מִהַסֵּמ"ך-מ"ם,
הַמִּזְעָמְלֵק, תִּתְהַיֶּה לוֹ מִפְּלָה עִם כָּל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, וְכֹל תּוֹשְׁבֵי
יְבֻנָּאֵל יַחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה; כִּי תִכְף-וּמְיָד כְּשֹׁנְכַנְעִים הַזֹּדִים, קָמִים
הַצַּדִּיקִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוּרִים שְׂמֵחָה...

דַּעַת לְנִבּוֹן, שֶׁתְּכַלֵּל בְּרְשִׁימָה אֶת כָּל אֱלוֹ שְׂמֵת־פְּלָלִים אֲצִלְנוּ,
וּבְתוֹכָם ... וְהַבֵּן.

י"ט תרחצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן, פּוּרִים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

שְׂמַחַת פּוּרִים. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהַיֵּה לְךָ שְׂמֵחָה כָּל הַשָּׁנָה. הִנֵּה שְׁלֹשִׁים יוֹם קִדְּם הַחֵג שׁוֹאֲלִים וְדוֹרְשִׁים בְּהִלְכוֹת הַחֵג. לְזֹאת רְצִיתִי שְׁתַּעֲשֶׂה לִּי חֶשְׁבוֹן בְּדִיּוּק כַּמָּה מִצּוֹת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צְרִיף, וְכֵן כַּמָּה יֵין צְרִיף כָּל אֶחָד, וְתַכְּף-וּמְיָד תִּשְׁלַח לִּי אֶת הַרְשִׁימָה.

הַעֲקָר אֶל תְּדַאֵג מִכָּל הַמְלָשִׁינוֹת שֶׁל הַסַּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, הַמְנַעֲמֶלֶק, תַּהַיֵּה לוֹ מִפְּלֵה עִם כָּל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, וְכָל תּוֹשְׁבֵי יִבְנֵאֵל יַחֲזְרוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וַיֵּשׁ לִי הַרְגָּשָׁה, שֶׁעוֹד יָבוֹא הַיּוֹם, שְׁכָל הַתּוֹשְׁבִים יַחֲזְרוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי מִיָּד כְּשִׁיתְבַּטֵּל כַּח הַדּוֹחָה הַמַּסִּית וּמַדִּיחַ, תַּכְּף-וּמְיָד יִתְגַּבֵּר כַּח הַמוֹשֵׁף.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוּרִים שְׂמֵחָה...

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּזִרְיוֹת, כִּי אֲנִי צְרִיף לְדַעַת כַּמָּה לְאַרְגֵּן.

י"ט תרצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן, פּוּרִים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּשְׁתַּדֵּל תַּכְּף-וּמְיָד לְזַרְזֹת אֶת הַמְּלָאכָה.

דְּבַרְתִּי עִם ... וְהוּא מְאַרְגֵּן אֶת כָּל הַכֹּסֶף בְּעִבוּר הַתְּאוּרָה לְמַעַלָּה בְּאוּלָם, וְתַכְּף-וּמְיָד כְּשִׁיבִיא לְךָ אֶת הַכֹּסֶף, תִּקְנֶה אֶת הַמוֹצְרִים, וְתַכְּף-וּמְיָד יִתְחִיל ... לְהַרְפִּיב אֶת הַכֹּל. וְכֵן רְאֵה לְהַכִּין עֶפֶר בְּשִׁבִיל הַרְצוּף, כִּי יָפֵה שְׁעָה אַחַת קִדְּם, כִּי הַמְּלָאכָה מְרַבֶּה וְהַזְמַן קָצָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוּרִים שְׂמֵחָה...

ותשמח את כל אנשי שלומנו, ותשתדל שיהיה רק שלום
ושמחה בין אנשי שלומנו, ושיהיה אחד דן את חברו לכף זכות.
וכן תמסר את שני המכתבים, כי הם מאד נחוצים.

י"ט תש.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתברך, יום ראשון, פורים ה'תשנ"ג.

שלום אַל. . . וְאַל ... שִׁיחִיו.

ראו לשמח על נעם חלקכם, ותמשיכו להדפיס כרך אחר כרך
"אֶשֶׁר בנחל", והקדוש-ברוך-הוא ימלא משאלות לבכם לטובה
בבריאות ובשמחה, ותבשרו לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לכם פורים שמח...

י"ט תשא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יתברך, יום ראשון, פורים ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

ראה להמשיך לעשות את ההגהות על "אֶשֶׁר בנחל" ובזכות
זה תזכה לזרע של קיימא. תכניס את כל המראה מקומות, וכן תגיה
את יתר הספרים, ובפרט הקונטרסים, ותכניס מראה מקומות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך עם פורים שמח, ותמשך השמחה
על כל השנה.

המאחל לך פורים שמח...

י"ט תשב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תשא, שושן פורים ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לתדש בספרי רבנו ו"ל, ותכניס את עצמך היטב היטב בספרי רבנו ו"ל, אשר אין לה טוב מזה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ו"ל, אשר החדושים שמחדשים הם תקוין לפגם הברית, כי כנגד זה שחשב מחשבות לא טובות, כנגד זה יכניס את עצמו במחשבות קדושות. ועל-כן ראה להכניס את עצמך בדברי רבנו ו"ל, ותחדש חדושים אמתיים, ואז טוב לה כל הימים.

ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך על כל פנים חמש דקות, ותהיה חזק בזה מאד מאד, ואחר כמה שעות תתעורר לדבר עוד חמש דקות, וכן כמה פעמים ביום, עד שתזכה לצרף שעה שלמה לדבר אליו יתברך, אשר אין למעלה מזה, וכשזוכים לדבר עמו יתברך, זה עקר תקוין הברית.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תשא, שושן פורים ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא מרירות ממה שעובר עליך בענין פגם הברית וכו', ובענין מה שעובר עליך עם דמיונות וכו' וכו'. מה אמר לה, ידידי היקר! החיים של האדם מלאים

נסיונות קשים ומרים, והיה טוב מאד, שתלמד בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ב, ותאמר התפלה עליה, וכך תהיה רגיל בזה, כדי שתזכה לטהר ולקדש את מחשבתך, ולצאת מכל הדמיונות שלך, וכן טוב מאד שתלמד בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ה, והתפלה עליה המדברת מענין דמיונות, שהיום היצר הרע הוא דמיון גדול, כי זה בעצמו היצר הרע, שמכניס באדם דמיונות.

ועל כולם — ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו יתברך, פי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ולשער כלל, כי בזה שאדם מדבר עמו יתברך, על-ידי-זה מופך ומטהר את מחשבתו, ויוצא מכל הדמיונות שלו, כי בזה שאדם זוכה לחשב רק ממנו יתברך, אז אין לו שום דמיונות, כי חושב רק ממנו יתברך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה שאתה מפיץ את אור רבנו ו"ל, אין לתאר ואין לשער את מעלתך וגדלתך, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו רק זה שאנחנו זוכים לחדש עצמנו בכל יום בחדוש חדש, לגלות ולפרסם את אור רבנו ו"ל בעולם, אשרי ואשרי מי שזוכה להפיץ בכל יום את אור רבנו ו"ל בעולם, ועל-ידי-זה הוא ממשיך את האור הגנוז הזה לכל העולם כלו, ובזה תלויה גאלתנו. ואף שאנחנו יודעים שהסמ"ך-מ"ם אורב עלינו מאד מאד למנע ולעכב, עם כל זאת עלינו נפלה חובת היום, ואסור לנו להתפעל משום בריה כלל, ולעשות כל מיני מאמצים שבעולם רק להפיץ את אור רבנו ו"ל, ודיקא על-ידי-זה נצליח.

אודות מציאת הזיוג, היה טוב מאד שתרגיל את עצמך לבקש בכל יום ממנו יתברך רק על מציאת הזיוג: "אנא הוי"ה ברוך הוא יתברך שמו, חוס ורחם עלי, ונכני להתחתן ולבנות בית נאמן בישראל, ושאנצל מפגמי הברית", וכך תאריך בתפלה ובקשה ממנו יתברך, כי מה שתפלה פועלת, שום דבר שבעולם אינו יכול לפעל, וצריכים להיות חזק ואמיץ בעבודת התפלה, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, שושן פורים ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תוכל לְבָשֶׁר לי בשורות משמחות, העקר אל תפל בדעתך כלל, ואל תשים אל לבך מה שקורה סביבותיך, אמה ראה להדביק את עצמך רק בו יתברך, ותדע ותאמין שהכל ממנו יתברך, ומבלעדיו יתברך לא יוכל לעשות לך אדם הרע והטוב, כי הכל ממנו יתברך, ועל-כן תן תודה להקדוש-ברוך-הוא, שזכית לחתן את בתך, ותבקש על להבא, שתוכל לחתן את כל ילדיך בקלות, ותצא מכל צרותיך וחובותיך.

נא ונא תעשה כל מיני פעלות שבעולם להתחזק ולהיות בשמחה, ותשיר לעצמך נגונים של שמחה, אפלו בינך לבין עצמך, העקר אל תפל בעצמך במרירות ובעצבות, אשר זה הורס את האדם לגמרי, כי עצבות מנגסת באדם פחדים, שהוא מפחד מהצל שלו וכו' וכו', ועל-כן ראה לשמח, כדי שיתרחב לבך ודעתך, ולא תתפעל משום בריה שבעולם.

ראה להמשיך ללמד בכל יום תורה הקדושה, כי אין לך טוב מלמוד התורה הקדושה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תשא, שושן פורים ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב, כי
זה כמה נכסף נכספתי לשמע הטוב ממך, ולא זכיתי לשמע עד
עכשו.

ראה לחזק את עצמך במדת הסבלנות, כי הסבלנות היא היסוד
והעקר בחיים, כי עובר על כל אחד ואחד מה שעובר — צרות
ויסורים, קטנות וחלישות הדעת, ולולא מדת הסבלנות, היה האדם
מתאש לגמרי, ונופל ומתאבד, חס ושלום, עד פדי פך, כפי רבוי
הצרות והיסורים שעוברים על בני-אדם, היה האדם מתאבד, השם
ישמר, וזה מה שאנחנו שומעים בכל יום ספורים אחרים, והעקר
— שאין להם מדת הסבלנות, ולעקר מדת הסבלנות, גלה לנו רבנו
ז"ל, לא זוכים, אלא על-ידי תקף האמונה, כי כשאדם מאמין בו
יתברך, ויודע אשר הוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריא
כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו
יתברך, על-ידי-זה יש לו כח הגדל וכח הצומח, ויכול לעבר על
הכל, פמוכא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנ"ה.

ראה לחזק את עצמך ביותר במדת הסבלנות, ואז תראה נסים
נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ובפרט בכיתך עם אשתך.

נא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי אין
זו עצה לפל כל-כך בדעתך, ותשתדל להיות בשמחה עצומה, ותדון
את אשתך לכף זכות, וכן תדון את עצמך לכף זכות, ותדון את
הוריה לכף זכות, ובכלל תחיה במצב כזה לדון תמיד את עצמך
ואת זולתך לכף זכות, ואז טוב לך כל הימים; כי העקר הוא למוד

זכות, כי בלי למוד זכות, האדם יכול להתאבד, כי תמיד מרגיש את עצמו הכי גרוע והכי אשם, ועל-כן ראה לחזק את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה ובאמונה, להאמין בו יתברך אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ותרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה פזו, שאין לתאר ולשער כלל, וכן תמשיך ללמד מדי יום ביומו שעורים כסדרן בתורה הקדושה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, חק ולא יעבר, ועל-ידי-זה תצליח בדרך.

ועל פלם — ראה לדבר עמו יתברך על-כל-פנים כמה דבורים חמש דקות מדי פעם בפעם, ותהיה חזק בזה מאד מאד, ועל-ידי-זה תצליח בדרך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, שושן פורים ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, ומי יתן שנהיה מקשרים תמיד בעולם הזה ובעולם הבא.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה יוצא בכל פעם להתבודד עצמך אל החר, אשר אין למעלה מזה, כי אצל רבנו ז"ל הנה עקר גדול להתבודד עצמו עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתו אליו יתברך, ובפרט חוץ לישוב, וכאן ביבנאל זכינו שיש לנו בית ושהה וחר המובא בלקוטי-מזהר"ן, חלק א', סימן י'. ואשרי מי שזוכה לקיים את זה בשלמות. הנה הוא יוצא מהבית והוא כבר בשדה, וכבר יכול להתחיל לדבר עמו יתברך, עד שמגיע

אֶל הַהָר, וְשָׁם יָכוֹל לִרְאוֹת אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַרֵךְ עַל הַנוֹף
הַנֶּפֶלֶא, אִיךָ שָׂרָק רוֹאִים אֱלֻקוֹת, וַיְכֻלִּים לְשַׁפֵּךְ אֶת הַלֵּב וְהַנֶּפֶשׁ
אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. רְאֵה לְהַתְמִיד בְּזֶה, וְאִז תִּרְגִּישׁ
עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַרֵךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמֶיךָ קְבִיעוֹת גְּדוּלָּה לְדַבֵּר עִם אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכֹל יוֹם רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, כִּי זֶה הַעֲקָר, כִּי
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֹרֵב עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, שִׁיְהִיו פְּרוּדִים בִּינֵנוּ, וְאֶחָד יְדוֹן
אֶת חֲבֵרוֹ לְכַף חוֹב, חֵס וְחִלְיָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְפַּס אוֹתָנוּ. וְעַל-כֵּן
עָלֵינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית,
דְּבוּרֵי אֲהָבָה אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה נְצֻלִיחַ דְּרַכְנֵנוּ.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה,
כִּי כָּל לְמוּד וְלְמוּד, הוּא הַצְּלָחָה נְצֻחִית. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל
(סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת לְמוּד, סִימָן י'): כָּל יְדִיעָה וְיְדִיעָה מִמְשַׁפְּטֵי הַתּוֹרָה,
הֵן מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֲבֵרוֹ, הֵן מְצוּוֹת שְׁבִין אָדָם לְקוּנּוֹ, הַיְדִיעָה
הַזֹּאת בְּעֲצָמָה הִיא הַצְּלָחַת הַנֶּפֶשׁ, הַצְּלָחָה נְצֻחִית, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנִּיס
אֶת עֲצָמוֹ בַּתּוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת בְּזֶה שֶׁאֲתָה מְנַקֶּה אֶת
בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, כִּי בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ הוּא מְשַׁכְּנֵן הַשְּׂכִינָה, וּמִי שֶׁזוֹכֶה
לְנֻקּוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, הוּא מְשַׁרְהַ שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַרֵךְ בַּתּוֹךְ
בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלֻקָּה, שְׂזוּכִית לָזֶה, וְתֹאמִין לִי,
שֶׁעָבְרוּ כַּמָּה שָׁנִים, שֶׁבְּכֹל פֶּעַם נִקְיִיתִי אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ עַל שֵׁם רַבְּנֵנוּ
ז"ל, וְאִף אֶחָד לֹא יָדַע מִי עָשָׂה אֶת זֶה, וְעַבְדְּתִי עַל זֶה מְאֹד,
וְהַתְנַצְעֵתִי בְּזֶה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנִי, שֶׁנִּקְיִיתִי אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ,
וְאֵינִי מִתְחַרֵּט עַל זֶה, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁלַם לִי חֲזָרָה מִתְּנֻנּוֹת
טוֹבוֹת בְּעֵבֹר זֶה, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה קְדוּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם, וּמְרַחֵיב אֶת
הַדַּעַת, וְלֹדְעֵתִי, אֲתָה יָכוֹל לְצַרְרָךְ גַּם אֶת הַיְלָדִים, שֶׁגַּם-כֵּן יָכּוּ
לְמַצּוֹה הַזֶּה.

נא וְנא רֵאָה לְשִׁמְחָה וּתְשִׁמַּח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאָז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, שׁוֹשֵׁן פּוֹרִים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... יָרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׂמּוּעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רֵאָה לְהִזְהָר לְהִתְפַּלֵּל עָרֵב וּבִקְרָה וְצִהְרִים בְּמִנְיָן דִּיקָא, שְׁחִרִית, מְנַחָה, מְעָרִיב, תְּתַפַּלֵּל דִּיקָא בְּמִנְיָן, כִּי מַעֲלַת תְּפִלָּה בְּצַבּוֹר עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי כְּשֶׁהַצַּבּוֹר מִתְפַּלְּלִים, אִזּוּ נִמְחָלִים כָּל הָעוֹוֹנוֹת, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת עָרֵב וּבִקְרָה, וְאָז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רֵאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, וּתְשִׁתְּדַלּוּ שְׂיִהְיָה בִּינֵיכֶם אֲהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְתִדּוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וּבִיחַד תִּכְנוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל. וּבַפְּרָט שְׁעַכְשׁוֹ אַתָּה עוֹד בַּחֲדָשׁ הִרְאִשׁוֹן שֶׁל חֲתֻנְתְּךָ, אַתָּה צָרִיף לְכַבֵּד מְאֹד מְאֹד אֶת אִשְׁתְּךָ, וְכָף תִּתְנַהֵג כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְעַשְׂרוּ]; וּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹתְרָן, חֶלֶק א', סִימָן ט), אֲשֶׁר עָקַר הָעֲשִׁירוֹת בָּאָה לְאָדָם בְּזָכוֹת אִשְׁתּוֹ, וּבְזָה שְׂמֵכְבָּדִים אֶת אִשְׁתּוֹ, עַל-יְדֵי-זָה בָּאָה לוֹ עֲשִׁירוֹת, וְזָה בְדוּק וּמְנַסָּה. כִּי כָּל בֵּית שְׂאָדָם אֵינוֹ מְכַנֵּס אִימָה יִתְרָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ — אִזּוּ מְצַלִּיחַ. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ, וּבְזָה מְקַיֵּם אֶת רְצוֹן רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֻת-הַרְבֵּן, שִׁיחָה רַסג, רַסד), וְעַל-יְדֵי-זָה יִהְיֶה לָךְ טוֹב.

רֵאָה לְכַתֵּב לִי מַכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי.

אני מקווה להיות בארצנו הקדושה בפרשת ויקרא שאשבות אז.
ומאד רציתי לראותך על שבת-קדש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשח.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר כי תשא, שושן פורים ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל
הימים.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לנו לשמח מאד מאד, שאנו
זוכים לדעת מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, רבי המלמדנו
עצות איך להתחזק ולעבר את זה העולם בשלום.

אודות אשתך וכו', עליך ללמד עכשו בשיחות-הר"ן, סימן
רסג, ורסד, שמאד מאד הזהירנו רבנו ו"ל לכבד וליקר את אשתו.
ובפרוש אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט): אוקירו לנשיכו כי
היכי דתתעתרו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו];
ומוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סט), אשר
העשירות של האדם באה בזכות אשתו, כי כשאדם מכבד את אשתו
על-ידי-זה יש לו פרנסה בשפע. ועל-פן תעשה כל מיני פעולות
שבעולם לכבד וליקר את אשתך, כי היא המתנה שנתן לך
הקדוש-ברוך-הוא. ובאמת למעלה בשמים הייתם שניכם נשמה
אחת, וכשירדתם לזה העולם נתפצלתם, זה בא מזוג הורים אלו,
וזה בא מזוג הורים אחרים, והקדוש-ברוך-הוא מחברם ומיחדם,
ובאמת הם נשמה אחת למעלה, ועל-פן צריכים לכבד וליקר מאד
מאד את אשתו, ואז תהיה לו הצלחה בכל הענינים.

אודות לעבר ולגור ביבנאל, תאמין לי, שאין לך עוד מקום

יָפָה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ יִבְנָאֵל, שֶׁהוּא מְקוּם גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־כֵּן לֹא בַחֲנָם הַסֵּמ"ךְ־מ"ם אוֹרֵב עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנַעֲבֹר גַּם עַל מְנִיעָה זוֹ, וְיִכְנָסוּ לְגוֹר שֵׁם מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְנִזְכֶּה לְעַבֵּד אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כְּרִצוֹן רַבֵּנוּ ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשֵׁיטוֹת. וּבְכַרְט בְּעֵינַי תִּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, הוּא מְקוּם נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, הַרִים וּגְבָעוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְגוֹר בְּיִבְנָאֵל וְלַהַתְּבוּדָה עֲצָמוֹ שֵׁם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אודות דירה, צריכים הרבה לבקש את הקדוש־ברוך־הוא, תאמין לי, שכל מי שוכנס לגור ביבנאל, העקר היה על־ידי תפלה ובקשה, ועל־כן ראה להתפלל הרבה, והקדוש־ברוך־הוא בודאי לא יעזב אותך.

אודות פרנסה, אמנות הסופרות היא אמנות נקייה ונקלה, ומי שמכניס את עצמו בזה, מצליח מאוד מאוד, ועל־כן אם יש לך חוש לזה, תכניס את עצמך בזה ותצליח.

העקר ראה לשמח תמיד ולשמח את אשתך, כי 'אשה בעלה משמחה' (ראש השנה ו:), ותשתדל שתהיה תמיד אוירה של שמחה בתוך ביתך, והשמחה מביאה את השכינה, כי במקום שכינה — שם הוא השראת השכינה. וכשהשכינה בבית, אז כל הפרכות מצויות.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, ותפרש את כל שיחתך וכל אשר עם לבבך אליו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שתצליח דרכך, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תש"ט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, שׁוֹשֵׁן פּוֹרִים ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ, הַגָּרִים
בְּבִנְאֵל, הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁמְרֵם וַיִּצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נִגְעַ
וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדוֹל
הַצַּחַת-רֵוִח' שְׁגֵרְמַתֶּם לִי בְּזֶה שְׁהֵייתֶם שְׂמַחִים וְעַל־יָזִים בְּחַג הַקְּדוּשׁ
וְהַנּוֹרָא חַג הַפּוֹרִים, אֲשֶׁר לְפִי דְבָרֵי הַתְּקוּנִים (צ"ד נ"ז) הוּא יוֹם
כַּפּוֹרִים, וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ע"ט) אֲשֶׁר יוֹם
כַּפּוֹרִים הוּא לְמַעַלָּה מִהַמָּקוֹם וּלְמַעַלָּה מִהַזְּמַן, וְאֵז זוֹכִים לְהַעֲלוֹת
וּלְהַגְבִּיֵה אֶת הַזְּמַן וְהַמָּקוֹם אֶל לְמַעַלָּה מִהַמָּקוֹם וּלְמַעַלָּה מִהַזְּמַן,
אוֹתוֹ דְּבַר עַל-יְדֵי שְׂמַחַת פּוֹרִים, וְעַל-כֵּן יַעֲזוֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁבֻזְכוֹת הַשְּׂמַחָה שְׁהֵייתָה לָכֶם בְּחַג הַפּוֹרִים הַזֶּה, תִּזְכּוּ
לְהַתְּעַלּוֹת בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזוּק,
כִּי אֲנוּ צְרִיכִים חֲזוּק חֲדָשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, וְעַקֵּר הַהַתְּחַזְּקוֹת
הוּא שְׂמַחָה. וּבִאֲמַת רָאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, שְׂזַכֵּינוּ לִידַע מִרְבְּנוּ
ז"ל, אֲשֶׁר הִיִּדְעָה מִרְבְּנוּ ז"ל בְּעַצְמָהּ הוּא כָּבֵד עֲנִין גְּדוֹל וְנוֹרָא
מְאֹד מְאֹד, וּמִכָּל שְׂכַן כְּשִׂזְזוּכִים גַּם לְצִיַּת אוֹתוֹ וּלְהַתְּבוּדָד עֲצָמוּ עִמּוֹ
יִתְבַּרֵךְ, שְׁזֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי בְּלִי הַתְּבוּדוֹת, הָאָדָם מְבַהֵל
וּמְבַלְבֵּל, וְהוּא מְלֵא דְמִיּוֹנוֹת, כְּמוֹ שְׁנֵהוּג עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, בְּעוֹנוֹתֵינוּ
הַרְבִּים, מִי שְׂאִין לוֹ הַתְּבוּדוֹת אֲמַתִּית, וְאֵינוּ מִיִּשֵׁב אֶת דַּעְתּוֹ,
יְכוּלִים לְעַבֵּד עָלָיו מְאֹד מְאֹד, בְּכָל מִינֵי שְׂטִיּוֹת וְדְמִיּוֹנוֹת, וּלְבַלְבֵּל
אוֹתוֹ וּלְעַקְרוֹ מִשְׂרָשׁוֹ, עַד שְׂיִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת מִהָאָדָם, רַחֲמָנָא
לִישְׁזַבֵּן, אֶלְקוֹת, וְהַכֹּל מִרַב הַדְּמִיּוֹנוֹת. וּבִאֲמַת רַבְּנוּ ז"ל בָּא לְעַקֵּר
דְּבַר זֶה, כִּי הַחֲדִיר בְּנוּ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ
אֲשֶׁר אֵין לָאָדָם רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ, שְׂכָל זֶה הוּא עֲנִין
הַהַתְּבוּדוֹת, שְׂיִדַע הָאָדָם שְׂאִין לוֹ אֶלָּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ,

וּגַם הַצַּדִּיק הוּא הַצֵּלִם אֱלֹקִים שֶׁל הַדּוֹר (ספֿר־הַמִּדּוֹת, סִימָן קא); וְעַקֵּר
 עֲבוֹדַת הַצַּדִּיק הוּא רַק לְהַעֲלוֹת וּלְהַגְבִּיחַ אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ. וְעַל־כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מִוֶּהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן קגד):
 עַל־יְדֵי אַמוּנָה בְּהַצַּדִּיק בְּעֶצְמוֹ יְכוּלִים לִפְלֹא, אָבָל כְּשֶׁמְאַמְיֵנִים
 בְּהַצַּדִּיק עִם דַּעַת אֵי אֶפְשֶׁר לִפְלֹא; הֵינּוּ שְׂצָרִיכִים לִידַע בִּידְעָה
 מַחֲלֻטָּת, כִּי עַקֵּר הַצַּדִּיק הוּא הַמְּגַבִּיחַ וּמַעֲלֶה וּמְרִים אֶת נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לַעֲשׂוֹת מְצִיאוֹת מֵהַצַּדִּיק בְּעֶצְמוֹ, כִּי זֶה
 תְּכִלִּית הַהַפּוּף; כִּי עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַצַּדִּיק — כְּשֶׁבֹא אֵל בְּטוֹל כְּזֶה,
 עַד שֶׁהוּא בְּטֹל וּמְבֹטֵל בְּעֵינָיו עֶצְמוֹ לְגַמְרֵי, וְאֵינֶם רוֹאִים אוֹתוֹ כְּלָל,
 כִּי הוּא כָּל־כֶּף נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁלֹּא רוֹאִים וְלֹא מְבִינִים אוֹתוֹ
 כְּלָל, אִךְ דְּבַר אֶחָד יוֹדְעִים, שֶׁכָּל לְמוּדוֹ הוּא רַק אִיךְ לְהִתְקַרֵּב
 לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִיךְ שֶׁכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יְכוּל לְהַגִּיעַ לְזֶה, וְעַל
 יְדִיעָה זֹאת בְּגִדְלַת הַצַּדִּיק וּבְצִרוּף אַמוּנַת חֲכָמִים יְכוּל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל
 גַּם־כֵּן לְהַגִּיעַ אֵל מַדְרָגָה זֹאת, לְהַתְעַלּוֹת בְּתְכִלִּית הָעֲלוּי, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי
 וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂאֹז תִּפְתַּחְנָה לוֹ עֵינָיו,
 וְיִרְאֶה וְיִבִּין וְיִשְׁכִּיל אֶת אֲשֶׁר לְפָנָיו, וְלֹא יִטְעֶה אֶת עֶצְמוֹ כְּלָל, כְּמוֹ
 שֶׁיֵּשׁ עִכְשָׁו כָּל מִינֵי טְעוּיֹת בְּעוֹלָם, שְׂעוּשִׁים מְהֻרְבִּי מְצִיאוֹת וְכוּ',
 וּמֵה יִהְיֶה כְּשֶׁהֻרְבִּי יָמוּת וְכוּ', לֹא־כֵן רַבֵּנוּ ז"ל מְגַלֶּה לָנוּ רַק אֶת
 אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִיךְ שְׂאִין לָנוּ כְּתַבַּת אַחֲרֵת, רַק לְפָנוֹת אֵל
 הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְעַל־כֵּן דְּבַר רַבֵּנוּ ז"ל קָזַם לְנִצַּח, כִּי דְבַר זֶה
 הוּא נִצְחִי, וְדְבַר זֶה צְרִיכִים לְהִתְדַיֵּר אֲצֵל כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְעַל
 קֹטֵב זֶה נִבְּנָה "עִיר בְּרִסְלָב" עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח
 לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וּלְמַעַן טוֹבַחְתֶּם הַנּוֹצְחִית, רְאוּ לְהַחְזִיק אֶת עֶצְמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ
 אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֵר חֹזֵק, וְתְדוּנּוֹ אֶחָד אֶת תְּבִירוֹ לְכַף זְכוּת, אֲנִי מְקַוֶּה
 לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהִיּוֹת בְּעוֹד שְׁבוּעִים בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וּלְשִׁבוֹת
 בְּפָרֶשֶׁת וַיִּקְרָא עִמָּכֶם בְּיַחַד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשי

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תשא, שושן פורים ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל, ובפרט שאתה זוכה ומזכה את הרבים
בהפצת מעינות החכמה חוצה, אשר זו כל שמחתי, כי באמת אין
לי רק דבר זה — לגלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל בעולם, וזה
כל חשקי ורצוני וכסופי כל ימי חיי, ומה גם שאני כוסף ומשתוקק
להקים חבריא קדישא של אנשי שלומנו היקרים, שיגלו ויפרסמו
את דברי רבנו ו"ל בעולם, כי מה ישאר מאתנו, אם לא נגלה
ונפרסם את דעת רבנו ו"ל. ואני יודע, שבשביל זה הסמ"ך-מ"ם
אורב עלי מאד מאד, ומדבר עלי כל דבר אסור וכו' וכו', אך לא
יועיל לו שום דבר, אני את נפשי אשים בכפי, ונגלה ונפרסם את
דעת רבנו ו"ל בעולם בלי שום חכמות כלל.

נא ונא ראה לשמח מאד על נעם חלקך, אשר בנחל שם גורלך,
ותדבר בכל יום עם האברכים בעבודת השם יתברך, ואל תתפעל
משום בריה שבעולם, אתה רק תדבר עמהם מאמונה והשגחה
פרטית, ואני מקוה להקדוש-ברוך-הוא, שנוכל עכשו להוציא סדרת
דרשות על כל ה"ספורי-מעשיות" שדברתי ברבים, ותוכל להפיצם
בין חבריך, כי תהלה לאל, הם דבורים יקרים מאד מאד, דבורים
נפלאים שנתחדשו בעת למוד "ספורי-מעשיות" ברבים בלשון-
הקדש.

נא ונא ראה להתמיד בתפלה והתבודדות, ותהיה רגיל בשיחה
בינה לבין קונך, ובכל פעם כשאתה הולך בדרך, תדבר הרבה עמו
יתברך, ועל-ידי-זה תצליח בדרך תמיד.

אָפֿער י"ט תשי"א — י"ט תשיב בנחל רסג

התמד בלמוד התורה הקדושה שעורים פסדרן, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשי"א.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום ל... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

מה אמר לך! אין עוד דבר יפה כמו "אוצר הקונטרסים", ויבא יום, שילמדו בהם סדר מוסר ביישיבות, אני מקנה להקדוש-ברוך הוא, שתוכל להדפיס ספר אחר ספר, וזה יצא מאד מאד יפה, לכך ה' נצרך שני קונטרסים אחרים, וגם נשלח מחר בלילה את הפתגמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ב'תקון הכללי' אם אתה יכול, תוסיף את תפלת-הדרך, ואם לא גם-כן טוב, העקר שיהיה שמו של ... שהוא מנדב את ההדפסה, וכשאבוא אביא לך את הכסף. למעשה כמה עמודים זה יוצא?

אודות המצות, כמה זה צריך לעלות, אני מכרח לדעת את זה לפני שאתה מזמין, כי זה מאד נחוץ לי לדעת.

י"ט תשיב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב בְּעֵבוֹר אֲשֶׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְחִזְקָה וּלְאַמְצָה בְּכָל מִינֵי אָפְנִים, כִּי כָפִי הַנִּרְאָה הַדְּבוּרִים שֶׁל הַגִּיס עוֹשִׂים רָשָׁם, וּבְאַמַּת אַתָּם כָּבֵר צְרִיכִים לְהִיּוֹת עֲצָמָאִים, וְלֹא לִפְל תַּחַת עַל שֶׁל בְּשׂוֹר וְדָם, אֲשֶׁר מִתְנַתֵּם מְעוּטָה וּבְשֶׁתָּם מְרַבָּה, וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ דֶרֶךְ לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהִיּוֹת תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים עַל חֶסֶד שׁוֹם בְּעַל בְּחִירָה.

אוֹדוֹת זֶה שֶׁהַשְּׁפִיר אֶת הַדִּירָה שְׁלָכֶם, אִם לֹא יִשְׁלַם תּוֹצִיאֻ אוֹתוֹ דֶּרֶךְ הַמְשֻׁטָּרָה, אִין הַפְּקָר בְּעוֹלָם וְעוֹנוֹת הַדִּין, זֶה אִים וְנוֹרָא, אֲשֶׁר מִשָּׁם סוֹבְלִים כָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזְק עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִדִּין עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עִם הַחֲבֵרוֹתָא שְׁלָךְ, כִּי זֶה עֲנִין גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד וְטוֹבָה לְשִׁנִּיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכְּרוּ לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשיג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

אַחֲרֵי שֶׁדִּבַּרְתִּי עִם ... רְצִיתִי לְדַבֵּר גַּם אִתְּךָ, אָךְ אָמַר לִי, שְׂכַבְר הַלְכָתָּ, וְהִנֵּה לִי צַעַר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי ... תַּחֲוִיָּה סִפְרָה לִי אֶת גְּדוֹל הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שֶׁהִיָּתָה לָךְ הַיּוֹם, וּבְפִרְט בְּעֲנִין הַדִּיר שְׂשׂוֹכֵר אֶת הַדִּירָה שְׁלָכֶם, וְאֵינִי רוֹצֵה לְשַׁלֵּם שְׂכָר דִּירָה. לְדַעַתִּי, אֵל תַּחֲכּוּ כָּלֵל, רַק תַּכְּף-וּמְיָד לְהַזְהִירוֹ, וְאִם לֹא יִשְׁמַע וְלֹא יִשְׁנֶה דִּרְכּוֹ, תּוֹצִיאֻ אוֹתוֹ עִם הַמְשֻׁטָּרָה, כִּי זֶה לֹא הַפְּקָר.

הַעֲקָר רְאֵי לְחִזְק עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְאֵל תִּמְשִׁיכִי

אֶל הַצֵּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁוֹ, כִּי דָבַר זֶה לֹא חָסַר לְאַף אֶחָד וְכוּ', כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְהַעֲקָר קִבְּלָנוּ מִרְבָּנוּ ז"ל — לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק גַּם אֶת אַחֲרִים, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתוּכְלוּ לְקַנּוֹת אֵינָה בֵּית גַּפְּלָא וְנִהְדָּר וּרְחַב יָדַים, אִם אֵין לָכֶם סִבְלָנוֹת לְחַפּוֹת עַד שְׁתִּבְנֶנוּ, הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשְּׁמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל דָּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹן מִכְתָּב שֶׁשְׁלַחְתִּי לְבִנְךָ, וּבְעוֹד יוֹם יוֹמִים אֲסַדֵּר אֶת שְׂאֵר הַפְּסָף. בְּעֵינַי ... שְׁלֹא יִהְיֶה חֶכֶם, עַד עֲכָשׁוּ שְׁלִמְנוּ לוֹ עַד הַפְּרוּטָה הָאֲחֵרוֹנָה, אֲפִלוּ עַל בְּרֵג מִיָּתֵר שְׁלִמְנוּ לוֹ כֶּסֶף מְלֵא, עַל זְוִית שֶׁל קְרָמִיקָה שְׁלִמְנוּ לוֹ בְּכֶסֶף מְלֵא, כְּאֲשֶׁר אִתָּה זוֹכֵר אִיךָ הִלַּךְ בְּמִקְוֶה, וְעַל-פֶּן אִם מִתְנַהֵג שְׁלֹא כְּשׁוֹרָה, נִקַּח אֶת ... וְהוּא יַעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּזְרִיזוֹת הַכִּי גַפְּלָא, הִנֵּה הַמְרַצְפוֹת יִגִּיעוּ, וּכְבָר צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה עֲבָדָא בְּשִׁטַּח, כִּי אֲנִי רוֹאֶה, שְׂאֵם לֹא נִזְרַז עֲצָמְנוּ, מִי יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה, כִּי אֵינְךָ יוֹדֵעַ, וְאֵינְךָ מֵתָאֵר לַעֲצָמְךָ מַה הַסֵּמ"ך-מ"ם מְבַשֵּׁל תַּחַת הָאֵף שְׁלִנּוּ. וְתֵאמִין לִי, שְׂאֵינִי מִפְּחַד מִמְּנוּ פָּלַל, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְקַדֵּם וְעֲבָדָה בְּשִׁטַּח מַה לַעֲשׂוֹת, כִּךְ הוֹלֵךְ דָּבַר רַבְּנוּ ז"ל, אֶת הַפְּסִיעָה הַרְאִשׁוֹנָה רוֹאִים וְלֹא יוֹתֵר, כִּךְ בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל.

וְהִנֵּה עֲלִיף לְדַעַת, שְׁלֹא כָּל אֶחָד יְכוּל לְהִיּוֹת בְּעִבּוּדָה זוֹ, וּבְכַפְרֵט עַל חֲזִית הַרְאִשׁוֹנָה, כִּי רוֹאִים אֵשׁ ... רוֹאִין שׁוֹנָא ... רוֹאִים דְּבָרִים מִפְּחִידִים ... וּמִי שֵׁישׁ לוֹ אִמְץ לֵב, רַק הוּא יְכוּל לְהִפְגֵּס

בְּקִשְׁרֵי הַמְּלַחְמָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמט): עֵקֶר הַגְּבוּרָה בְּלֵב; כִּי מִי שֶׁלְּבוֹ חֲזָק, וְאִינוֹ מַתְּיָרָא מְשׁוּם אָדָם וּמְשׁוּם דְּבָר, יְכוּל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרְאוֹת וְלִכְבֹּשׁ הַמְּלַחְמוֹת, עַל־יְדֵי חֲזָק הַלֵּב, עֵינֵי שֵׁם; וְזוֹ כֹּל הַהֲצִלָּחָה בַּמְּלַחְמָה. וְאִם ... אֵינָם מַתְּפַחְדִּים עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֲרָף כָּלֵל, שְׂאִין לָנוּ מֵה לְהַתְּפַחֵד, כִּי דְבַר רַבְּנוּ ז"ל יְקוּם, וְיִכְבֹּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, בְּלִי שׁוּם צֶל סִפְק סִפְיָקָא, וְהָעֵינַיִן שֶׁלָּהֶם מִמִּילָא יִתְבַטֵּל, כִּי תִכְתֵּף־וּמִיד כְּשֶׁעוֹשִׂים מְצִיאוֹת מִבֵּין אָדָם הַכֹּל שֶׁקָּר, וְדְבַר רַבְּנוּ ז"ל הוּא רַק גְּלוּי אֱלָקוֹת, וְרַק הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִצְחִי, וּמִי שֶׁנִּכְלָל בּוֹ, גַּם הוּא נִצְחִי, וְאֵין לוֹ מֵה לִירָא וְלִפְחֹד כָּלֵל. וְעַל־כֵּן גַּם בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, שֶׁלֹּא יִקְבְּלוּ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מִמִּישָׁהוּ וְכוּ'. מֵה כְּבָר אָמַר אֲנִי, שֶׁכָּל יְמֵי חַיֵּי הַכֹּל הוֹלֵךְ רַק כְּנִגְדֵי מַמְשׁ, וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן אֲנִי מַתְּקַדֵּם פְּסִיעָה אַחַר פְּסִיעָה, וְהָיָה כְּבָר הַרְּבָה פְּעָמִים, שֶׁכָּלֵם הִלְכוּ כְּנִגְדֵי מַמְשׁ, וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן כָּל עוֹד נִפְשִׁי בְּאֶפֶי, אֲגַלֶּה אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּלִי שׁוּם הַתְּפַעְלוֹת, אֲפִלּוּ מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאֶף שֶׁעוֹבֵר מֵה שֶׁעוֹבֵר, שֶׁהַכֹּל הוֹלֵךְ שֶׁלֹּא כְּסֹדֵר, אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ מִהַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פ"ב, אֲזוֹ נִתְּהַפֵּף הַשְּׁלֵאל כְּסֹדֵר לְכְּסֹדֵר, וְהַכֹּל עוֹבֵר וְהוֹלֵךְ קְדִימָה וְכוּ', וְלִכֵּן עֲלִיד לְדַעַת מֵה לְפָנָיִךְ בְּכָל פֶּרֶט וּפֶרֶט, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּעֵינַיִן כְּזֶה לְבָנוֹת "עִיר בְּרֶסֶלֶב", עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, בְּנֻדָּאֵי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם בְּעֲצָמוֹ יִלְחַם נִגְדָנוּ בְּכָל הַלְּבוּשִׁים מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְעֲלִינוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים עַד הַסּוֹף, וּמִי שֶׁהוּא חֲלָשׁ, וְאִינוֹ יְכוּל לְרוּץ בְּקִשְׁרֵי הַמְּלַחְמָה, יִלָּךְ וְיִשׁוּב אֶל בֵּיתוֹ, וּכְדָאֵי לָךְ לְחֹזֵר דְּבָרִים אֵלּוּ הַרְּבָה — הֵן בֵּינָךְ לְבֵין עֲצָמָךְ, וְהֵן בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, תִּדְעַ שֶׁהַכֹּל צְרִיךְ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל וְכָף מְצַלִּיחִים. וְתִאֲמִין לִי, שְׂאֵם מְשַׁמְשִׁים אֶת רַבְּנוּ ז"ל עִם אֲמֶת וּמְסִירוֹת וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל אִינוֹ מְנִיחַ לְפָל. רַבְּנוּ ז"ל מַחְזִיר כְּפָל כְּפָלִים בְּאֵין עֲרָף, אֲבָל עֲלִי לֹאמַר לָךְ, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְנַסֶּה בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וְכוּ', וְאִם עוֹמְדִים בְּנִסְיוֹן — מְצַלִּיחִים בְּהֲצִלָּחָה מְרַבָּה. אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים בְּר' שְׁמַעוֹן תַּלְמִידוֹ הָרֵאשׁוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁמַּעַל בְּכִסְפֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלִבְסוֹף הַצֶּרֶף לְהִיּוֹת נִשְׁלַח לְכַמָּה שָׁנִים, וּבְסוֹף יְמָיו הִרְגִּיחוּ עֲרָבִים, יִמַּח שְׁמָם, בְּצַפְתָּ. וְאֶף שֶׁהוּא הָיָה אִישׁ צְדִיק גָּמוּר, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הָעִיד

עָלִיו, וְאָמַר, שְׁבַשְׂמוּ מִרְמָז כָּל עֲנִינֵנוּ: שְׁמַעוּ"ן — אוֹתִיּוֹת: מְשַׁעֲוֹן, שְׁכָבָר אֵין לוֹ עֲוֹנוֹת (שיחות-הַר"ן, סימן מד), תִּתְאָר לְעֲצָמָךְ מִי הִיָּה ר' שְׁמַעוֹן, וְאָף-עַל-פִּי-כֵן לְבִסוּף קָרָה לוֹ מֵה שְׁקָרָה, וְכָל זֹאת תְּמִיד לְפָנַי עֵינַי. זֶה לִי שְׁלֵשִׁים שָׁנָה, שְׂאֲנִי עוֹסֵק בְּפָרְסוּם דַּעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְעָבְרוּ עָלַי מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, שְׁלֵא גִתָּן לְכַתֵּב, וְאָף-עַל-פִּי-כֵן אֵינִי מְסַתְּפֵל עַל שׁוּם דְּבָר, וְרוֹאֶה שְׁדָבָר רַבְּנֵנוּ ז"ל יֵצֵא מִפֶּה אֶל הַפֶּעַל בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וּבְפֶרֶט עֲכָשׁוּ, שְׂאֲנִי רוֹצֵה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנֵנוּ ז"ל, מִמָּשׁ הַסֵּמ"ף-מ"ם בְּעֲצָמוֹ לִוְחָם נְגָדִי, וְאָף-עַל-פִּי-כֵן אֵינִי מִתְּפַעֵל מִמֶּנּוּ, כִּי אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁתִּהְיֶה לוֹ מִפְּלָה, וְאִיךָ הִיָּה מוֹהַרְנֵי תְּחוּז תְּמִיד? יִשׁוּבוּ הֵמָּה אֵלֵינוּ, וְאַנְחֵנוּ לֹא נָשׁוּב אֲלֵיהֶם. חֹזֵק וְאַמֵּץ חֹזֵק וְאַמֵּץ, כִּי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עוֹד תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, אִם ... אֵינִי רוֹצֵה, אֲזִי נִקַּח אֶת ... וְהוּא יַעֲשֶׂה תוֹךְ כַּמָּה יָמִים. הָאֵם ... בָּא? תִּזְרְזוּ אוֹתוֹ בְּשִׁבִיל הָאָרוֹן-קִדְשׁ.

הַמְּחַכָּה לְתִשׁוּבָה...

י"ט תשטו

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאֵה מְחַר לְקִנּוֹת אֶת מוֹצְרֵי הַתְּאוּרָה, כְּדֵי שֶׁ... תִּכְרַךְ יִתְחַיֵּל לְהִרְפִּיב אֶת זֶה, כִּי הֵם מִמָּשׁ עָשׂוּ חֶסֶד עִמִּי, וְלוֹו אֶת הַכֶּסֶף בְּעִבּוֹר זֶה.

בְּעֵינַי ... אִם אֲנִי לֹא מְשַׁלֵּם, חַס וְשְׁלוֹם, אֲנִי גֹנֵב, חַס וְשְׁלוֹם, אֲכַל לְכֹלֵם אֲנִי מְשַׁלֵּם עַד הַפְּרוּטָה הָאֲחֻרֹנָה, אִךְ אִתָּה רוֹאֶה אִיךָ שְׁמַנְצָלִים אֶת חִלְשֵׁתְנוּ, ... הַבְּטִיחַ וְהַבְּטִיחַ, וְכִךָ סוֹחֵב אוֹתְנוּ, אֶת הַכֶּסֶף לְקַח כְּבָר עַל הַכֹּל, וְעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים עִם הַלְּשׁוֹן בַּחוּץ... בְּשַׁעַה שְׁלֵא חֲסֻרוֹת לִי צְרוֹת אַחֲרוֹת, מָה אֲנִי עוֹשֶׂה עֲכָשׁוּ בְּעֵינַי

המורות, הן צריכות משפורות, ומאין? וכן מה עושין בענין הפעוטון?! וכל זה הכל בעטיו של הסמ"ד-מ"ם הרשע, שחונק וכו'.

כמה בערך צריך לצאת החשבון של פתוח, אני צריך לכל הפחות בכלליות לידע "בערך", כדי שלא אפגס בלחץ, ומה סדרת עמו בענין הפניסה?! האם ... עדין בביתכם, כי אני רוצה לדבר עמה.

המחכה לתשובה...

האם אתה נמצא עכשו בבית, כי יש לי כמה פרטים לדבר עמך.

י"ט תשטז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל; כי באמת אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, וסוף כל סוף אל תשפח איה שמסרתי את נפשי בעבורך שתזכה להתחתן, ותהלה לאל, קבלת אשה טובה, אשה יפה במעשים טובים ובמדות טובות ובכל המעלות שרק יש לאשה — קבלת, ועל-כן ראוי לך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמך, אחרי שהיית זרוק כל-כך וכו', וכמעט שהיית ביאוש גמור וכו' וכו', ועזר לך הקדוש-ברוך-הוא שקבלת אשה נפלאה, ומה גם דירה משל עצמך, ואתה לא צריך לגור בשכירות ובשכנות, רק יש לך בית ודירה משלך, אתה צריך לתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, כי באמת צריכים להרגיל את עצמו לתן בכל יום תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על החסד

חנּם שְׁעֵשָׂה עֲמָנוּ. וְרַבְּנוּ ו'ל גְּלָה לָנוּ (לקוטי־מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סימָן קצ"ה) הַגְּלוּי עַל הַפְּסוּק: "בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי", הִינּוּ שְׁאָדָם צָרִיךְ לְמַצֵּא הִרְחָבוֹת בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת, וְעַל־יְדִיָּוָה תִּתְּבַטְּלֶנָּה מִמֶּנּוּ לְגַמְרֵי הַצָּרוֹת, וּבְאֵמֶת רוֹאִים אֶת הַיְשׁוּעוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם, כִּי עַקֵּר הַגְּלוּת שֶׁל הָאָדָם הוּא רַק שְׁאִינוּ זוֹכֵה לְהִסְתַּפֵּל עַל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסִדִּים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲדַרְבָּא הוּא בָּא בְּטַעֲנוֹת עֲלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֵלוּ מִי יוֹדֵעַ מַה חַיְבִים לוֹ. וּבְאֵמֶת אֲנַחְנוּ חַיְבִים תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּכָל יוֹם, וְעַל־כֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לַתֵּן בְּכָל יוֹם וַיּוֹם תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁעַל־יְדִיָּוָה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן עַל לְהַבָּא, כִּי כְּשֶׁאָדָם נוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אָז יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל לְהַבָּא.

נָא וְנָא אַל תִּשְׁנֵא אֶת עֲצָמָךְ, כִּי כָּל הַמְּכַתֵּב שֶׁלָּךְ הוּא מְלֵא שְׁנֵאוֹת עַל עֲצָמָךְ. וּבְאֵמֶת יֵשׁ לָאוּ שֶׁל (וַיִּקְרָא יט, יז): "לֹא תִשְׁנֵא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְכֶךָ", וּכְמוֹ שְׁאֲסוּר לְשֵׁנֵא אֶת אַחִיךָ, שְׁאֲסוּר לְשֵׁנֵא שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ־כֵן אֲסוּר לְשֵׁנֵא אֶת עֲצָמוֹ, וְאִין זֹו עֲצָה וְאִין זֹו הִרְךָ לְהַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ כָּל־כָּךְ, וּלְהַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ לְאַפְסֵי וּלְלֵא כְּלוּם, הֵן אֵמֶת שְׁעֵנִיָּה הִיא מְדָה גְּדוּלָּה וְנוֹרָאָה מְאֹד, אִף אִם הָאָדָם בָּא עַל־יְדִיָּוָה לְפַל לְשֵׁאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַתִּיו, זֹו כְּבָר לֹא עֲצָה כְּלָל, אֲדַרְבָּה זֹו עֲצַת הַיִּצָּר, וְעַל־כֵּן רָאָה לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמָךְ לִילָךְ עִם הַגְּלוּי שְׁגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל (לקוטי־מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סימָן רפ"ב), שְׁצָרִיכִים לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ אֶת הַנְּקֻדָּה טוֹבָה שִׁישׁ בּוֹ.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתִּכְנִיס בְּלִבְךָ אֶת דְּבוּרֵי אֵלוֹ, וְאָז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וּבְאֵמֶת הִרְעִיוֹן שְׁאַתָּה רוֹצֶה לְנַטֵּעַ אֵילָנוֹת וְעֲצִים וּפְרָחִים בְּגִנָּה, הוּא רְעִיוֹן טוֹב מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתּוֹכֵה לְהִתְפַּלֵּל אֲלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם שְׁחִרִית, מְנַחֵה, מְעַרִיב, בְּמִגְזֵן דִּיקָא, שְׁעַל־יְדִיָּוָה אֶתָּה שׁוֹתֵל אֵילָנוֹת וּפְרוֹת וּפְרָחִים יָפִים מְאֹד בְּעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו'ל (לקוטי־מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סימָן ס"ה).

נא ונא ראה להיות באהבה, אחוה ורעות עם אנשי שלומנו, ואם תדון את עצמך לכף זכות, על-ידי-זה תוכל לדון את כל אחד לכף זכות, ומאד מאד אתה גורם לי הנאה ושמחת הנפש, שאתה לומד עם ידידנו ... יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתלמדו בכל יום על-כל-פנים שעה אחת, ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא ראה לפרש את שיתוף אליו ותברך, כי אין לך טוב מזה, ודיקא על-ידי-זה אנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע.

י"ט תשיז.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

מדי כתבי מכתב לבעלך, אמרתי לרוץ שורותים אלו גם אליך.

ראי לחזק את עצמך להיות בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתפליחי בכל דברך, ותהיי תמיד שמחה ועליזה, ותרוי רב נחת מביתך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתעברי את ההריון בקלות, העקר תשמרי את עצמך לא לעשן, כי העשון הורס את הבריאות, ורבנו ז"ל הקפיד מאד לא לעשן, וכבר ידוע ומפרסם בעולם מהרופאים, שהעשון מביא כל מיני מחלות, ועל-כן תזרקי את העשון, וזה לא מתאים לבת ישראל, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכי לעשות מצוות ומעשים טובים. והעקר שתדברי עם השכנה שלך, גברת ... תחיה, ותחזקי אותה תמיד. וכזה תקימי מצוה גדולה מאד, כי כמו שיש מצוות צדקה בגשמיות, שעוזרים לאדם, כמו-כן יש מצוות צדקה ברוחניות, לדבר ולחזק את זולתו. ועל-כן אם יש לך שכנה

כָּל־כֶּף טוֹבָה, כְּמוֹ גְבֻרַת ... תַּחֲיָהּ, וְעַל־כֵּן תִּמְשִׁיכִי לְדַבֵּר אֶתְּהָ בְּכָל יוֹם, וְתַעֲזְרִי לָהּ, וּבְיַחַד תִּשְׁמְחוּ עַל נַעַם חֻלְקֵכֶם.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנֻכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי סְבָלָנוּת, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁקִּשָּׁה וְכַבֵּד לָךְ מְאֹד מְאֹד, שְׂאֲתָה בְּטַבְעֶךָ כְּעֶסֶן גְּדוֹל, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם לְהִיּוֹת סְבָלָן, כִּי הַסְּבָלָן יוֹרֵשׁ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, לֹא־כֵן מִי שְׂאִינוֹ סְבָלָן, אֲלֵא מִתְפָּרֵץ, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְאַבֵּד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּפִידוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַכֶּעַס, כַּמּוּבָא (בַּנְּדָרִים כ.ב.) חֲמַר הַכֶּעַס, אִיף שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי. תִּלְמַד אֶת הָעַמּוּד גְּמָרָא הַזֶּה וְתִרְאֶה אֶת חֲמַר הַכֶּעַס, וּבִפְרָט שְׂאֲבַדְתָּ כָּבֵר אֶת אֲשֶׁתְךָ הָרֵאשׁוֹנָה רַק עַל־יְדֵי כֶעַס, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְשֹׁמֵר אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד מְכַעֵס, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ הַרְבֵּה דְבָרִים לֹא נְעִימִים, עִם כָּל זֹאת לֹא בְּכָל פַּעַם צְרִיכִים לְהִיּוֹת צוֹדֵק, יוֹתֵר טוֹב שֶׁהוּא יִהְיֶה צוֹדֵק, וּבֵינֵן כֶּף אֲנִי אֲצַלִּיחַ דְּרָכֶיךָ, מֵאֲשֶׁר אֶהְיֶה בְּצַדֵּק וְאֲאַבֵּד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנָיִם שְׁבַע־עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְעַל־יְדֵי־זֶה תְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְהַדְפִּיס כָּרֶךְ אֶחָד "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים" עַל שֵׁם אֲשֶׁתְּךָ, שְׂתַהֲיֶה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי הַצְדָּקָה לְהַדְפָּסָה עוֹלָה עַל הַכֶּלֶל. וְתִשְׁתַּדֵּל לְתַן לִידֵידֵנוּ לְהַדְפָּסָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשי"ט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! רַבְּנוּ ו'ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּיֵי-מוֹתֵרוֹן, חֶלֶק ב', סִימָן קִיט), אֵיךְ שֶׁכֹּל הָעוֹלָם הִנֵּה מְלֵא יְסוּרִים, וּבְנֵי-אָדָם מְלֵאִים יְסוּרִים, אֵין גַּם אֶחָד שְׂיִהְיֶה לוֹ עוֹלָם הִנֵּה, וְאֶפְלוּ הָעֲשִׁירִים הַגְּדוֹלִים, וְאֶפְלוּ הַשָּׂרִים, אֵין לָהֶם שׁוֹם עוֹלָם הִנֵּה כְּלָל, כִּי כֹל יְמֵיהֶם כַּעַס וּמְכַאוֹבוֹת, וְכֹלָם מְלֵאִים טְרָדוֹת וּדְאָגוֹת, עֲצָבוֹת וְגוֹן וְאֲנָחָה תָּמִיד, וְכֹל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יְסוּרִים מִיְחָדִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֵין עוֹלָם הִנֵּה כְּלָל, אוֹ עוֹלָם תֵּבֵא אוֹ גִּיהֵנוֹם, מִי שְׂזוּכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד מִמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ רַק אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וּבוֹרַח רַק אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וְאֵינוֹ מְסַתְּפֵל בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאֵינוֹ שׁוֹמֵעַ כְּלָל מִה שְׂקוּרָה בְּזֵה הָעוֹלָם, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ שׁוֹם דְּבָר מִמֶּה שְׂקוּרָה בְּזֵה הָעוֹלָם, רַק הוּא דְבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בְּעוֹלָם תֵּבֵא, וּמִי שְׂעוֹקֵר אֶת עֲצָמוֹ מִיְדֵיעוֹת אֵלוֹ, אֲזַי נֹפֵל בְּגִיהֵנוֹם, וְסוֹבֵל אֶת הַגִּיהֵנוֹם בְּזֵה הָעוֹלָם וְכוּ', וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים דְרָכְךָ, שְׂלִקְחָתָּ לְעֲצָמְךָ לֹא לְהַכְנִס בְּשׁוֹם וְכוּתִים, וְאַתָּה מוֹסֵר אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֵלָיו יְתִבְרַךְ, תֵּאֲמִין לִי, יְדֵי הַיָּקָר! כִּי אֵין לָךְ עוֹד דְרָךְ יוֹתֵר טוֹבָה מְזוֹ, כִּי הָעוֹלָם הִנֵּה מְלֵא יְסוּרִים, מְלֵא עֲגָמַת נֶפֶשׁ, מְלֵא צְרוּת, מְלֵא

מְרִירוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁבוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ תָּמִיד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְךָ עוֹד טוֹב מִזֶּה, כִּי כִשְׂאֲדָם מִרְגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אִזִּי יֵשׁ לוֹ הֵיכָן לְכַרְח, וְיִתְתָּאֵר לְעֲצָמְךָ מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו"ל, מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, הֵיכָן הֵינּוּ רָצִים וְהֵיכָן הֵינּוּ בּוֹרְחִים מֵרַב צַעַר וּמְכַאוּבִים שְׁעוֹבְרִים עֲלֵינוּ, וְעַל-כֵּן עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית עַל כָּל הַחֹסֵד חַנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂזַכֵּינוּ לְהַתְּנוּדַע מִרַבְּנוּ ו"ל, וְלָכֵן עֲלֵינוּ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַזֶּקֶר, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ לְדַבֵּר רַק עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ אֶת דְּרַבְּנוּ תָּמִיד.

הֲרַגְל אֶת עֲצָמְךָ רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי רַק הוּא יִתְבַּרֵךְ יַעֲזוֹר לְךָ, וְאִם תִּבְקַשׁ מִמָּנוּ יִתְבַּרֵךְ, אִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְכֵן תִּבְקַשׁ אֶת הַיְלָדִים בְּחֹדֶר שִׂיתְפַּלְלוּ בְּעַדְךָ וְגַם בְּעַדִּי, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַיְשׁוּעוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כָּבֹד כְּתִבְתִּי לְךָ כַּמָּה פְּעָמִים, שֶׁהֵיוּ מְלַמְּדִים מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁהֲצִלִּיחוּ מְאֹד מְאֹד בְּמַלְמְדוֹת, וְכָל בֶּקֶר קֹדֶם אֹר הַיּוֹם הַתְּפַלְלוּ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְהִזְכִּירוּ אֶת כָּל תְּלָמִיד וְתַלְמִיד בְּשֵׁמוֹ, וּבְקִשׁוֹ מִמָּנוּ יִתְבַּרֵךְ שִׁיקְלִט אֶת הַנְּלָמֵד, וְיִהְיֶה יָרָא שְׂמִים, וְיִדְקָא זֶה מַה שֶּׁעוֹר לָהֶם, וְעַל-כֵּן גַּם אַתָּה עֲשֵׂה זֹאת.

מָה אָמַר לְךָ! אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתָאֵר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂמִחָה וְהַחִיוּת וְהַמְּשִׁיבַת נְפֶשׁ שְׂיֵשׁ לִי, שֶׁאַתָּה מִתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם וְתִיקֵין, וְכֵן שְׂיֵשׁ לְךָ שְׁעוֹר עִם יְדִידָנוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, יַעֲזוֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה סוּף כָּל סוּף לְעֵבֶר לְדִירָה יוֹתֵר מִרוּחַת, וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּיד, וְתִצְלִיחַ כָּל יְמֵי חַיִּיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׂמִים...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

י"ט תשכ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אָל ... תְּהִיָּה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אודות שאַת שואלת בענין הלידה, בודאי טוב מאד שתלדי בירושלים, כי שמה הבית חולים יותר מפתח.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתעברי את הלידה בקלות, ולא תצטרכי שום זריקות, רק הרגילי את עצמך לומר שמות הצדיקים, ואז הכל יעבר בשלום, ולא תצטרכי לענות את עצמך עם זריקות.

אודות יבנאל, תאמיני לי שאני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך עוד דירה רחבה וגדולה, ותהיי מסבכת עם נשות אנשי שלומנו, רק חזקי ואמצי להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד והעקר בחיי האדם, וצריכים למסור את הנפש בעבור שמחה, כי באמת עובר על כל אחד ואחד בזה העולם כל מיני צרות ויסורים ומכאובים, וכל אחד חושב שאצל חברו יותר טוב, ואצל חברו יותר קל, ובאמת כל אחד בזה העולם סובל סבל כזה, שאי אפשר לתאר ולשער כלל, ועליך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמך, שאַת בריאה ובעלך בריא והילדים בריאים, וזה העקר, כי מלבד הבריאות הכל הבל ורוח, כסף זה עגול, הנה יש והנה אין, הנה עוד פעם יש, והנה עוד פעם אין וכו', וכו', אכל בריאות, חס וחלילה, אם אין, זה מר מאד מאד, ועל-כן הרגילי את עצמך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמכם עד עכשו, כי יש בני-אדם שאין להם אפלו דירה משלהם, ותהלה לאל, יש לך דירה משלך, ואף שזה עדין קטן, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבודאי תהיה לך דירה יותר גדולה

ומְרוּחַת, וְהַחַיִּים יָבוֹאוּ אֵלֵיכֶם לְבַקֵּר, וְכֵן כָּל הַמְשַׁפָּחָה יָבוֹאוּ לְבַקֵּר אֶצְלָכֶם, כִּי הַמָּקוֹם בְּיַבְנָאֵל הוּא מִמֶּשׁ גֵּן-עֵדֶן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁכַל הַשְּׂכֵנִים יַחֲזְרוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְנִזְכָּה כָּבֵר לְשִׁמְעַתְּמִיד בְּקוֹלוֹ יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלֵי לְשִׁמְחָת אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִזּוּ הַבְּרָכָה תִּהְיֶה מְצוּיָה אֶצְלָךְ תְּמִיד, כִּי כְּשִׁזְכִּים לְשִׁמְחָת וְלִחְזֵק אַחֲרֵיהֶם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִמְּשִׁיב לְאָדָם יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵי לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

י"ט תשכ"א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְאִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי מִכָּל מַה שֶּׁכְּתַבְתָּ לִּי. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּבַשֵּׂר לִי רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אַתָּם כָּל הָאֲחִים צְרִיכִים עֲכָשׁוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלֵאמֹר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלְשַׁמֵּר שְׁלֵא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוּם מְרִיבוֹת וְשׁוּם וְכוּחִים, רַק אֶחָד יִחְזַק אֶת הַשָּׁנִי, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְבְרִיאוֹת הָאָבָא, שֶׁהִילָדִים יִהְיוּ מְאַחֲדִים בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמֶר חֲזֵק, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצַמְכֶם מִקְּנָאָה וְשִׁנְאָה בֵּינֵיכֶם, תִּשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם וְתִדְוְנוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִהָאֲחִים לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשִׁרוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין זֹכֶה לְחַיִּים (מְנַחוֹת מַד.), וְאַתָּם צְרִיכִים

אֵת בְּרַכַּת הַחַיִּים מְאֹד מְאֹד, וְעַל-כֵּן תִּנְיָחוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם תִּפְלִין.

אִתָּה רְאֵה לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׂיוֹתֵר מֵהָר, וְאֵל תִּסְתַּוֵּב כִּף סֶתֶם וְכוּ' וְכוּ', רַק לְהִתְחַתֵּן תִּכְרֶף וּמְיָד לְשֵׁם שָׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלִתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ט תשכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְכֶם.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְאִם לֹא יַעֲשֶׂה לָךְ יוֹתֵר טוֹב, כְּדֹאֵי לָךְ לְקַחַת כְּדוּרֵי הַרְגָּעָה, כִּי בְּאֵמֶת לֹא חֹסֵר לָךְ כָּלֵל, רַק הַמְתַּחֲסִים שְׂעוּבָרִים עָלֶיךָ, זֶה מֵה שֶׁהוֹרֵס לָךְ אֵת הַחַיִּים. וְעַל-כֵּן כְּדֹאֵי לָךְ לְקַחַת כְּדוּרֵי הַרְגָּעָה, וְתִשְׁמֹר אֵת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס וּקְפָדוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְדוּר עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּאַהֲבָה, אֲחֻנָּה וְרַעוּת, וְעַל-יְדֵי זֶה תֵּצֵא מִכָּל צָרוֹתֶיךָ וְיִסּוּרֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְרָכְךָ בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׂעוּרִים כְּסֹדֵר בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא וּבְמִדְרָשׁ, אֲשֶׁר הָאֲרַבְעָה לְמוֹדִים הֵאלוּ הֵם כְּנִגְדַּת הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה.

וְעַל כָּלֵם הַרְגֵל אֵת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר

וְדַבּוּר שְׁמֵד בָּרִים עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כּוֹז, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כָּל דַּבּוּר וְדַבּוּר הוּא כְּלִי הַמְּשִׁיף בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וְגִדְלִי הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיִישׁ לִי מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', אֵינִי לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזוּר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְרַחֵב לְךָ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְתִהְיֶי בְּרִיאָה, וְתוּכְלִי לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים.

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְקַחַת כָּל דְּבַר בְּקִלוֹת וְלֹא בְּקִשִׁי, וְאַף שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵינִי זוֹ עֹצֶה לְהַמְשִׁיף אֶת עֲצֻמְךָ כָּל-כָּף אֶל הַצַּעַר, כִּי כָּל הַנְּמָשֵׁף אַחַר הַצַּעַר הַצַּעַר נִמְשָׁף אַחֲרָיו (מוֹעֵד קָטָן כו:), אֶת עֲשֵׂי מִה שְׁבִינְךָ וּמִה שְׁבִכְחֶךָ רַק לְהִיּוֹת שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, וְהַשְׂמִחָה תְּבִיא לְךָ בְּרָכָה בְּבֵית.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁיִתְרַחֵב לְךָ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחַנִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשכד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה נִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבָקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּשְׁתַּדֵּל לְרַחֵם עַל אִשְׁתִּיךְ, וְתַתֵּן לָהּ
כֶּסֶף בְּעֵבוֹר פְּרִנְסָה, כִּי הִיא מְסַכְנָה, עוֹבֵר עָלֶיךָ צְרוֹת וְיִסוּרִים
וּמְכַאוּבִים, וּבְפָרֵט לְאַחֲרוֹנָה שֶׁהִיא סוֹכֵלֶת מְסַפְרֶת, אֶתָּה צְרִיף לְרַחֵם
עָלֶיךָ, כִּי אֶפְלוּ אִם הִיָּה עֲנִי בְּרַחוּב, שְׂבוּכָה וּמְכַבָּה שְׁמַיִם וְאָרֶץ,
הִיוּ צְרִיכִים לְרַחֵם עָלָיו וְלַעֲזֹר לוֹ לְהַקְל מִמֶּנּוּ אֶת צַעְרוֹ וּמְכַאוּבָיו
וְכוֹי וְכוֹי, וּמִפֶּל שֶׁפֶן שְׁעֲנִיָּה הִזּוּ זוֹ אִשְׁתִּיךְ, שְׂסוֹכֵלֶת מְסַפְרֶת, וְכֵן
יְמֵי חַיֵּיהָ עֲבָדָה וְהִשְׁתַּדֵּלָה לְהַבִּיא פְּרִנְסָה, וְהֵאֲכִילָה אֶת הַיְלָדִים וְכוֹי
וְכוֹי, וְעַכְשָׁיו הַגִּיעָה לְמַצָּב כָּזֶה, שְׁאִין לָהּ מֵה לְתַת אֶכֶל לְהַיְלָדִים,
וְעַל-כֵּן חוֹס וְרַחֵם עַל אִשְׁתִּיךְ וְעַל יְלָדֶיךָ, וְאַל תַּתְּאָכֹזר אִתָּם, אֲדַרְבָּה,
רַחֵם עָלֵיהֶם, וְתַבִּיא לָהֶם אֶכֶל בְּשִׁפְעַע, שְׁלֵא יַחֲסֹר לָהֶם שׁוֹם דְּבָר,
וּבְזָכוֹת זֶה יְרַחֵם עָלֶיךָ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינָיִם.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עָקָר הַעֲבוּדָה בְּזָה הָעוֹלָם הוּא רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְרַבְנוּ ו'ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קי"ז): דִּיקָא
כְּשֶׁאֲדָם גַּכְנֵס בְּקַדְשָׁה גְבוּהָה, אֲזִי מִתְגַּבֵּר עָלָיו יְצִרוֹ מֵאֵד מֵאֵד.
וְעַל-כֵּן אֲסוּר לָךְ לְפַל בְּדַעְתֶּךָ כָּלֵל מִמֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אֲדַרְבָּה
גַּכְנֵסֶת בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה, אֲכַל הָעָקָר הוּא שְׁתִּשְׁתַּדֵּל לַעֲזֹר לְאִשְׁתִּיךְ, כִּי
כָּל מֵה שְׁעוֹלִים לְמַעֲלָה, צְרִיכִים גַּם לִירֵד לְמַטָּה וְכוֹי וְכוֹי, כַּמּוּבָא
בְּדַבְרֵי רַבְנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סח); וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל
לְרַחֵם עַל אִשְׁתִּיךְ, וְלִהְיֶהֱרָ לֹא לְדַקֵּר אוֹתָהּ בְּדַבּוּרִים, וְאִף שְׂכוֹאֵב
לָךְ הַרְבֵּה דְבָרִים וְכוֹי וְכוֹי, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְדָם וְלִשְׁתִּיךְ, וְזֶה
הַנְּסִיּוֹן שְׁלָךְ, אֲכַל תִּשְׁתַּדֵּל לְהַבִּיא פְּרִנְסָה, לְאִשְׁתִּיךְ שְׁלֵא יַחֲסֹר לָהּ
שׁוֹם דְּבָר, יְכוּלִים לְהַבִּיא אֲרָגוֹ יְרַקוֹת וּבִיציִים וּבְשֶׁר לְמִלָּא אֶת
הַמְּקַרֵּר שְׂיִהְיֶה לְיְלָדִים מֵה לְאֶכֶל, הָעָקָר אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן; כִּי מִי

שְׁבִטְלָן בְּרוּחָנִי, הוּא בְּטָלָן בְּגִשְׁמִי, וּמִי שְׁבִטְלָן בְּגִשְׁמִי, הוּא בְּטָלָן בְּרוּחָנִי, וְזֶה תְּלוּי בְּזֶה, וְהָאֶדָם צָרִיף לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת זְרִיז בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, הָעֶקֶר רָאָה לְהִתְחִיל עִם אֲשֶׁתָּךְ, תִּרְחַם עָלֶיךָ וּתִרְחַם עַל יְלָדֶיךָ, וְתָבִיא לָהֶם פְּרֻנְסָה, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּחָהּ-הוּא יִרְחַם עָלֶיךָ, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְרְאוֹת דְּבָרִים נִפְלְאִים מְאֹד מְאֹד מֵהַשְׁקוּרָה בְּזֶה הָעוֹלָם — גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית הַמְּדַרְגָּה הָעֲלִיוֹנָה.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁלִיךְ אֶת דְּבָרֵי אַחַר גְּוֶךְ, אֲלֵא תִקְיָמָם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִנִי.

י"ט תשכה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה.

רְאֵי לְהַדְלִיק לְכָבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ שְׁבָעָה גְּרוֹת, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

בְּיָדָי הַחֲלוּם מְרַמֵּז עַל דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּחָהּ-הוּא נְסִים נִגְלִים, אִךְ אַתֶּם צְרִיכִים לְרְאוֹת, שִׁיְהִיָּה

בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם גְּדוֹל, הֵינּוּ בִּינֵךְ לְבֵין בְּעֵלְךָ, וְאֵל תְּרִיבוּ אִף פַּעַם, וְאִזּוֹ תִּצְלִיחוּ אֶת דְּרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְצִדְקָה לְעֻנֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֶה, שְׁתּוֹפָה לְהַפְּלִל בְּהֵבֵל פִּיהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׂאִין בְּהֶם חֲטָא, כַּמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לוֹ), שֶׁהַצְּדָקָה לְעֻנֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִכְלָלָת בְּהֵבֵל שְׂאִין בְּהֶם חֲטָא.

רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבַר, עֲלִיף רַק לְשֹׁמֵר לֹא לְלַכֵּת נֶגֶד הַחֹק, כִּי בְּדִבְרֵי כַּזֶּה יְכוּלִים לְהִסְתַּבֵּךְ מְאֹד מְאֹד עִם הַחֹק, וְרַבֵּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא לְלַכֵּת נֶגֶד הַחֹק, וּבַפֶּרֶט בְּעֻנֵן חֲטִיפַת יָלֵד, וְעַל-כֵּן אִתָּה צָרִיף שְׁתִּהְיֶה לָךְ סִבְלָנוּת, וְעַד שְׁבִית-הַמִּשְׁפָּט לֹא יוֹצִיא אֶת הַפֶּסֶק דִּין, אֲסוּר לָךְ לְבָרַח, כִּי אִתָּה תִּכְנִים אֶת עֲצָמְךָ בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְצַאת נֶגֶד הַחֹק, כִּי אֲסוּר לְהִסְתַּבֵּךְ כַּזֶּה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן, כִּי יְכוּלִים לְשַׁבֵּת בְּבֵית-סֵהָר, וְאַחֲרֵי-כֵן לְאַבֵּד אֶת הַכֹּל.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא הַצְּלָחַת הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבָעוּלָם שְׁתִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁתּוֹפָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיף לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְּפִים מְסַכֵּת תַּעֲנִית,

בְּאֶפֶן שֶׁתִּזְכֶּה לְסַיֵּם בְּכָל שְׁבוּעַ מִסֵּכֶת תְּעִנִית, וְאִם אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם אֲרַבְּעָה דְפִים, אֲזוּ בְּנִקְל יְסִיִּים בְּכָל שְׁבוּעַ, וְכֵן תִּתְמִיד בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת, שְׁמַטְהוּ וּמְזַכְּרֵי אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְתִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֲרִיב — מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, לְאֵט לְאֵט מְלָה בְּמְלָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמֶךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הִכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבָדִיק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלֶךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפַלֵּל עָרֵב וּבִקְרָב בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְעַל־יְדִי־זוֹה תִּהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵי.

אֵין אֲנִי נוֹהֵג לְכַרְךָ מִטְּבָעוֹת, כִּי לְפִי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּסִפּוּרֵי־מַעֲשֵׂיוֹת, מַעֲשֵׂה י"ב, הַכֶּסֶף יֵשׁ לוֹ רֵיחַ שֶׁל צוּאָה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְעַל־כֵּן מַה שִׁיף שְׁאֲבָרְךָ צוּאָה... הַעֲקֵר רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמֶךָ לֹאמֹר הַרְבֵּה תְּהִלִּים, וְתִשְׁתַּדֵּל לֹאמֹר בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה תְּהִלִּים, וְתִתְחִיל מִהַתְּחִלָּה, וּכְשֶׁתִּסְיֵם סִפֵּר תְּהִלִּים — תִּתְחִיל עוֹד פַּעַם, וְכֵן תִּתְנַהֵג כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לֹאמֹר בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה תְּהִלִּים, וְעַל־יְדִי־זוֹה תִּהְיֶה לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וְיִשׁוּעָה בְּכָל מַעֲשֵׂיךָ, וְאֵין צָרִיכִים בְּרָכָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מֵאֲמִירַת תְּהִלִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשכח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי אַת מכתבך.

ראי להדליק שבֵּעָה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף עוד שני גרות של שמן זית, ותקבלי על עצמך לבקש בכל פעם בעת הדלקת הנרות על ילדים, כי התפלה שהאשה מתפללת ומבקשת בעת הדלקת הנרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים.

נא ונא ראי להשתדל שיהיה שלום בינך לבין בעלך, ותשמרו אַת עצמכם מאד מאד ממריבות וממחלוקת ומוכוחים, ודיקא על-ידי-זה תצליחו להביא ילדים בריאים וקיימים.

נא ונא תשתדלי שבעלך יניח בכל יום תפלין כשרות, כי כל המניח תפלין — זוכה לחיים (מנחות מד.).

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתכנסי להריון מה שיותר מהר, ותלדי בנקל, ותבשרי לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשכט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תשא, ט"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי אַת מכתבך.

ראי לחזק אַת עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא יסוד

בְּחַיֵּי הָאָדָם, וְאָסוּר לָךְ לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמְךָ אֶל הַמְרִירוֹת וְהַעֲצוּבוֹת, וְאִם
שְׂעוּבָר עֲלֶיךָ מֵה שְׂעוּבָר, תִּשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַעוֹלָה עַל
הַכֹּל, תִּשְׁתַּדְּלִי לְחִיּוֹת בְּיַחַד עִם בְּעִלְךָ בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתִכְבְּדוּ
אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְדִיּוּקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, כִּי אִם הַבַּעַל
וְהָאִשָּׁה חַיִּים בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לָהֶם הַצְּלָחָה בְּכָל
דָּבָר. וְאִם, חֵס וְשָׁלוֹם, יֵשׁ מְרִיבוֹת בֵּינֵיהֶם, אֲזִי עַל-יְדֵי-זֶה כָּל הַבַּיִת
נִהְרָס. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שְּׂבִיכְלָתְכֶם, שְׂיִהְיֶה שָׁלוֹם
וְאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בֵּינֵיכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִין
שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן הַרְגִילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲזִי טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְאִי לְהַדְּלִיק אַרְבָּעָה גִּירוֹת לְכָבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׂנִי
גִּירוֹת שֶׁל שְׂמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ בְּעַת הַדְּלָקָת הַגִּירוֹת מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי
הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת הַדְּלָקָת הַגִּירוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה
בְּשָׂמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
מְבַקֶּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחֵי בְּחַיֵּיךָ, וְתִבְשְׂרֵי לִי רַק בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשל.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע אֶת
הַבְּשׁוּרָה מְשֻׁמְחַת. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה כָּל בְּנֵי הַמְּשֻׁפְּחָה
שְׁלָכֶם בְּרִיאִים, וְתִהְיֶה הַצְּלָחָה וּבְרָכָה שְׂרוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

רפד אָפּר י"ט תּשלאַ — י"ט תּשלבּ בּנחל

היָה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּבְּדֶקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תּשלאַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּשאַ, ט"ז אָדָר ה'תּשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

היָה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּבְּדֶק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, וְכֵן תַּבְּדֶק אֶת הַתְּפָלִין שְׁלֶךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַגִּיחַ תְּפָלִין כְּשֵׁרוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי כָּל הַמְּגִיחַ תְּפָלִין — זוֹכָה לְחַיִּים (מְנַחֵחַ מַד.).

גַּם תִּשְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מִמְשָׁקָה הַמְשַׁכֵּר, שְׁלֹא תִשְׁתַּה, חֹס וְשְׁלוֹם, שׁוֹם מְשָׁקָה הַמְשַׁכֵּר, כִּי אִם יֵינּוּ וּמִיָּץ עֲנָבִים לְקַדּוּשׁ וּלְהַבְדִּילָהּ וְלֹא יוֹתֵר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וְתִהְיֶה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה — רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף, וְתִבְשֵׁר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תּשלבּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּשאַ, ט"ז אָדָר ה'תּשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רָע, וְתַעֲבְרֵי אֶת הַכּל בְּשָׁלוֹם, וְתַבְשְׂרֵי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתַרְוֵי רַב נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים.

הִנֵּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּדַלִּיקִי לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ שְׂבָעָה גְרוֹת, וְלִהְיוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת כָּל מָה שֶׁאֵת צְרִיכָה, כִּי בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, אֲזוּ הוּא זְמַן עֵת רְצוֹן לְאִשָּׁה, שֶׁתִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתָה לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁתְּצַלִּיחֵי, וְתַבְשְׂרֵי לִי תָמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתַהֲיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְתַצְאוּ מִכָּל הַחֹבוֹת, וּבְעֶלְךָ יִלְמַד תּוֹרָה בְּהִתְמַדָּה רַבָּה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

הִנֵּה טוֹב מְאֹד לְכַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית, שֶׁהָאֵמָּה תְּדַלִּיק בְּנוֹסֶף עַל הַגְּרוֹת עוֹד שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּמָה שֶׁנִּשְׂאָר מִהַשְּׁמֵן זַיִת, לְהַכְנִיס אֶת זֶה בְּבִקְבוּק לְמוֹצָאֵי שַׁבַּת, וְכָל הַשְּׂבוּעַ לְהַכְנִיס לְבַת לְתוֹךְ הָאֵכֶל, כַּמּוּבָן שֶׁהִיא לֹא תִדַע מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּהֲיֶה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַגִּפְשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְתַבְשְׂרֵי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ט תשלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט״ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד נִצְטַעְרְתִּי בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מְמָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּנִּי אֶפְנִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה דְּבַר מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וּבִפְנֵי כֵּן מְצַבְּךָ, שְׁעִבְרָתְךָ אֲכַזְּבָה כָּל-כֶּף גְּדוּלָה בַּחַיִּים, עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ, וְגְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְיִזְמִין לְךָ אֶת בֶּן זִוְגָךְ הַשֵּׁיף לְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ, הַעֲקֵר אֶל תְּהִי שְׁבוּרָה וְתַחֲזָקִי אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּנִּי אֶפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְתִבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיַחֲוִס וְיִרְחַם עָלֶיךָ, וְאִז תִּרְאֵי נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי בַּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ט תשלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט״ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתְרָה, וְאֶל תְּהִי שְׁבוּרָה כָּל-כֶּף מְכַל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּנֵה הָעוֹלָם עוֹבְרִים כָּל מִיַּנִּי מְרִירוֹת וְיִסוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְעַקֵּר

מעלת גדלת בר ישראל — פְּשׁוּזָכָה לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, וְאִינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוּם דְּבָר, פִּי נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים יֵשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וּלְכָל אֶחָד וְאֶחָד נִדְמָה לוֹ תְּמִיד, שְׁלֹאֲחֵר הוֹלֵךְ יוֹתֵר טוֹב מִמֶּנּוּ, וּבְאֻמַּת זֶה לֹא-כֵן, פִּי לְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַחֲבִילָה שְׁלוֹ, וּצְרִיכִים לְהִתְמוֹדֵד עִם הַחַיִּים, הַעֲקֹר אָסוּר לְשֹׂנְאֵי אֶת עֲצָמוֹ, פִּי כְּמוֹ שְׁאָסוּר לְשֹׂנְאֵי אֶת אַחֵרִים, וְעוֹבְרִים עַל לְאוֹ שֶׁל (וַיִּקְרָא יֵט, יז): "לֹא תִשְׁנֵא אֶת אַחֶיךָ בְּלִבְבְּךָ", כְּמוֹ-כֵן אָסוּר לְשֹׂנְאֵי אֶת עֲצָמוֹ, וְגַם כֵּן עוֹבֵר לְאוֹ, וְלִפְעָמִים הֲלֹאוֹ הוּא יוֹתֵר חֲמוּר לְשֹׂנְאֵי אֶת עֲצָמוֹ מִלְשֹׂנְאֵי אֶת אַחֵר, פִּי מִי שְׁשׁוֹנֵא אֶת עֲצָמוֹ, לְבִסּוֹף בָּאוֹת לוֹ מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבָדוֹת וְשֶׁל אֵי אַכְפָּתִיּוֹת מֵהַחַיִּים, וְעַל-כֵּן רְאִי לְדוֹן אֶת כָּלֵם לְכַף זְכוּת, וְתִסְתַּכְּלִי עַל כָּלֵם בְּעֵינֵי יָפָה, וְכֹךְ גַּם אֶת תּוֹכְלֵי לְהִסְתַּכֵּל עַלֵיךָ בְּעֵינֵי יָפָה, וְלְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, פִּי תִהְלֶה לְאֵל, כָּל אַחַת מִנְּשׁוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ רוֹצֵה בְּחֻבְרַתְךָ, וְרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וְלַעֲזוֹר לָךְ, פִּי כֹךְ צְרִיךְ לְהִיּוֹת, שְׁנִשְׁוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ תַּחֲזוּקְנָה אֶת עֲצָמָן בְּיַחַד, מִמַּשׁ כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת, וְאִשָּׁה תַּעֲזוֹר לְרַעוּתָהּ, וְזוֹ כָּל תִּקְנֹתֵי, שְׁתִּהְיֶה אַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת בֵּין כָּל נִשְׁוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַכְּנוֹ תְּמִיד.

נָא וְנָא רְאִי לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ, וְלְשִׁמַּח אֶת בְּעַלְךָ, וְלְשִׁמַּח אֶת הַיְלָדִים. וּבְכֹלֵל רְאִי שְׁתִּהְיֶה שְׁרוּיָה אֶצְלֶךָ תְּמִיד אֲוִיָּה שֶׁל שְׂמֻחָה, וְאִזּוֹ תִצְלִיחֵי דְרַכְּךָ תְּמִיד.

חֵס וְשְׁלוֹם, אֵין בְּלִבִּי עֲלֵיכֶם שׁוּם דְּבָר, אֲדִרְבָּה אֲנִי תְּמִיד מִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁיִרְחִיב לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִצְאוּ מִכָּל הַמְּצָרִים, וְתִהְיֶה לָכֶם דִּינָה מִשָּׁל עֲצָמְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת וּבִשְׂכָנוֹת, אֶלָּא תִהְיֶה לָכֶם דִּינָה גְדוּלָה וְרַחֲבָה, שְׁיִהְיוּ תְּמִיד שְׂמֻחוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

רְאִי לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמַּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי

רפח אֲשֶׁר י"ט תשלו — י"ט תשלו בנחל

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף, שְׁתַּצְלִיחֵי בְחַיֵּיךָ, וַיְהִיֶה לָכֶם רַק שְׁשׁוֹן
וְשִׁמְחָה כָּל יְמֵי חַיֵּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי־יְהוָה לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

רָאֵה לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לִהְיוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׁתִּהְיֶה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ
תָּמִיד אוֹיֶרָה שֶׁל שִׁמְחָה, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּמָקוֹם שֵׁשׁ שִׁמְחָה — שֵׁם הַשְּׂכִינָה שְׁרוּיָה,
וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה, אִזּוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד
מְאֹד, שְׁתִּהְיֶה אֲצִלְךָ רַק שִׁמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא רָאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת חֻזְקָה לְלַמֵּד בְּחִבְרוּתָא עִם
אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עַל-כָּל-פָּנִים שְׁעָה אַחַת בַּיּוֹם, כִּי מְלַבֵּד שְׁאִתָּה
לוֹמֵד אֶת הַשְּׁעוּרִים שְׁלֶךְ, כְּדָאִי שְׁתִּלְמַד עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בְּחִבְרוּתָא, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּמְצָא חֵבֶר טוֹב לְלַמֵּד
עִמוֹ, וּבְזֶה תִּצְלִיחַ בְּלַמוּדֶיךָ, כִּי שְׁעָה אַחַת בַּיּוֹם כְּדָאִי לְלַמֵּד עִם
חֵבֶר טוֹב, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּשׂא, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

רְאֵי לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ עִם בְּעֵלְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִסְתַּכְּלוּ עַל
הַצַּד הַיָּפֶה שְׁבַחֵיִים, וְעוֹד תִּרְאֵי אוֹר בְּקִצָּה הַמְּנַהֲרָה, אֲף שְׁעַכְשׁוֹ
נִדְמָה לָךְ כְּאֵלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְנָה מִמֶּנּוּ, אֲבָל תִּדְעֵי שֶׁהָאֱלֹקִים גְּדוֹל,
וּבְיָדָאִי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

רְאֵי לְהַדְּלִיק לְכָבוֹד שְׁבַת־קִדְשׁ שְׁבַעַה גְּרוֹת, וּלְבַקֵּשׁ בְּעַת
הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, וְהַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעַת
הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, מֵאֵד מְקַבְּלַת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים. וְעַל־כֵּן תְּבַקְשִׁי הַרְבֵּה
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה רַבָּה, תִּרְאֵי שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כִּי הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁתְּצַלִּיחֵי, וּתְבַשְׂרֵי לִי בְּקָרוֹב בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר תְּשֵׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֵמָה", "חִסְדֵי
בְּרִסְלָב".

מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְּמִידוֹ עִכְשׁוֹ בְּשָׁבוּעוֹת אֵלוֹ
בְּהִלְכוֹת פֶּסַח, שֶׁהֵן הַלְּכוֹת מְרַבּוֹת, וְאֵל תְּבַטְּלוּ אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר
לְהִבָּל וְלָרִיק, כִּי אֲצַל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו לֹא הָיָה דְּבָר כְּזֶה שֶׁל בֵּין
הַזְּמַנִּים, לְמוֹד הַתּוֹרָה הוּא חוֹבַת גְּבָרָא וְחוֹבַת יוֹמָא, כָּל יוֹם וַיּוֹם
צוּעֵק וּמְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן לְכָל אָדָם: "אֲנָא מֵלֵא אוֹתִי עִם מְצוּוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, עִם לְמוֹדֵי תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה". וְעַל־כֵּן תִּמְשִׁיכוּ לְלִמּוּד
כָּל הַזְּמַן, וּבְשַׁעַת הַזְּמַן הַפְּנוּי שְׁלָכֶם רְאוּ לַעֲזוֹר לְהוֹרִיכֶם הַיָּקָרִים

לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים הַקְטָנִים, אוֹ שֶׁתְּעַזְרוּ לְנִקּוֹת לְכַבּוֹד חַג הַפֶּסַח,
וּבְזֶה תִּגְרְמוּ נַחַת גָּדוֹל לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם הַצְלָחָה רַבָּה בְּהַפְל...
...

י"ט תשלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תְּשׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם לְ... גֵרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ קִבַּלְתִּי, וּמֵאֵד מְאֵד שֶׁמִּחֲתִי שֶׁמִּתְקַדְמִים, כִּדְ צָרִיף
לְהִיזוֹת, אֲסוּר לְהִיזוֹת בְּטִלְנִים בְּדַבָּר רַבְנוּ ז"ל, רַק לְהִזְדַּרְזוֹ, וְאֲנִי
אֲכַתֵּב בְּלִילָה פָקֵס לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִתְּלָה אֶת זֶה בְּלִיחַ הַמוֹדְעוֹת
כִּדְי שֶׁיַּעֲזְרוּ לְעֵלוֹת אֶת הַמְרַצְפוֹת, כִּי יִפֶּה שְׁעָה אַחַת קִדְם', וְתֹאמֵר
לְ... שְׁאֲשֵׁלֶם לוֹ עַד הַפְּרוּטָה הָאֲחֵרוֹנָה בְּעוֹד שְׁבוּעִים, רַק תִּכְתֵּב לִי
כִּמְהָ אֲנִי צָרִיף לְשֵׁלֶם לְ... כִּדְי שְׁאֲפָקִיד בְּחֻשְׁבוֹן, אֵל תִּתֵּן לוֹ אֶת
הַפֶּל, רַק עַד שֶׁיִּשְׁלִים אֶת כָּל הַעֲבוּדָה.

בְּעֶזְרַת הַפְּתוּחַ, תִּדְבָּר עִמוֹ, שֶׁהוּא יִגְמַר עִם אֲבָנִים אֶת הַכְּנִיסָה
הַרְאֵשִׁית לְבֵית-הַכְּנִסָּת, אוֹ עִם ... כִּי חָבַל עַל הַזְּמַן, עַד שֶׁיָּבֹא ...
וְעַד שֶׁיִּסְדֹּר, כִּי אֲנִי מֵבִיא עִמִּי אֶת ... וְרָצִיתִי שֶׁהַעֲבוּדָה תִּהְיֶה
גְּמוּרָה.

הַפַּעַם לֹא אוּכַל לְהַשְׁאֵר רַק עַד אַחַר שְׁבֵת, הָאֵם יוֹתֵר טוֹב
שֶׁאֲדַבֵּר אִזְ עִם ... פְּנִים אֶל פְּנִים, וּכְבָר עַל הַמְקוֹם לְהַחֲתִים אוֹתוֹ,
אוֹ כִּדְאֵי כָּבֵר לְדַבֵּר דְּרָף הַטְּלָפוֹן שֶׁיִּכּוֹל לְהִיזוֹת יוֹתֵר בְּוִדְאוֹת
שֶׁיִּתְחַמֵּק. רְאֵה לְהַרְפִּיב אֶת הַחֲלוֹן בְּכֶתֶה שֶׁל ר' ...

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, כִּמְהָ מִגִּיעַ לְ... וְכֵן מֵה לְעֵשׂוֹת בְּעֶזְרַת ... הָאֵם
לְהַתְקַשֵּׁר אֵלָיו עֲכָשׁוּ, אוֹ יוֹתֵר טוֹב פְּנִים אֶל פְּנִים.

הַמְחַפָּה לְתִשׁוּבָה...

י"ט תשמ.

בעזרת השם ותפלה, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל תלמידי "היכל-הקדש", חסידי ברסלב, הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הונ"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר באמונה פשוטה בו ותפלה, כי על-ידי האמונה, שיאמין שהשם ותפלה מלא כל הארץ כבודו, על-ידי-זה הוא מעלה ומנשא רגלי השכינה; כי באמת אין בלעדיו ותפלה כלל, בעולם הזה בכחינת רגלין, כמו בא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נד): על-ידי שמכניסים את עצמם באמונה פשוטה בו ותפלה, לידע ולהודיע ולהודיע, אשר בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ודבר גדול ודבר קטן שם טמון ונגזר הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, על-ידי-זה נתעלות רגלי השכינה, וזוכים לגאולה, כי כפי שאדם זוכה לבטל את עצמו לגמרי אל אין סוף ברוך הוא, כן נמשכת עליו ישועה. ועל-פן צריכים להאמין, אשר כל דבור ודבור שמוציאים מפיו, ומדברים אליו ותפלה, כבר עושים פעולה ברוחניות, ואף שעדין בגשמיות לא רואים ישועה, צריכים להאמין, אשר באותו רגע שדברו עמו ותפלה, כבר נעשה הפעולה ברוחניות, אף צריכים סבלנות לחכות עד שיירד אל גשמיות העולם הזה. ועל-פן ראו לחזק את עצמכם ביותר במדת האמונה הקדושה, ותתפללו אליו ותפלה ושיחה בינכם לבין קונכם, ותצאו אל הדר להתבודד עמו ותפלה, אשר אין למעלה מזה, וכן תשתדלו להתפלל במנין דיקא, כי אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללים' (ברכות ח.); ותשתדלו לבוא להתפלל יחד תפלת שחרית ותפלת מנחה ותפלת מעריב בבית מדרשונו, ותמשך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

אין בפי מלים להודות לָכֶם על החסד חנּם שְעִשִׁיתֶם עִמָּדִי, שְנִקִּיתֶם לְמַעַלָּה הַקּוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית, כְּדִי לְהַכִּין לַעֲשׂוֹת שֵׁם אוֹלָם לְשִׁמְחוֹת וּלְהַתְקַבְּצוֹת וְהַתְּעוּדוֹת יַחַד. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֵם אַתֶּם יְכוּלִים הַיּוֹם מֵה שְׁיֹתֵר מְקַדָּם לְהַעֲלוֹת אֶת הַמְרַצְפוֹת מִהַרְחֹב אֶל הַקּוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית, וְיִפְּהַ שְׁעָה אַחַת קָדָם, כִּי אַתֶּם יוֹדְעִים אִיךָ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֲזַרְבַּ עֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד, וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיִשְׁתַּדְּלוּ לַעֲזֹר הַיּוֹם לְהַרִים וּלְהַגְבִּיֵה אֶת הַמְרַצְפוֹת, וּלְהַבִּיא אֶת זֶה לְקוֹמָה הַשְּׁלִישִׁית, כְּדִי שְׁנוּכַל לְרַצֵּף אֶת כָּל הַקּוֹמָה, וְאַהֲיָה לָכֶם אֶסִּיר תּוֹדָה עַל כֶּךָ מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּרַכְכֶם, וְתִתְבָּרְכוּ בְּשִׁפְעַ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂאִתָּה צְרִיךְ, וְתִאֲמִין בְּאַמוּנָה אֲמִתִּית, אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, שְׁכָל תְּפִלָּה וְתַפְלָה שְׂאִתָּה מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּוִדְאֵי נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וְאִךָ שְׁנִדְמָה לָךְ שְׁנֵה לֹקֵחַ זְמַן, וְהַפֵּל הוֹלֵךְ לְאֵט, עִם כָּל זֹאת אִם תִּרְבֶּה בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוּדוֹת, אֲזוּ תִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵן עִם הַיְלָדִים וְהֵן עִם הָאִשָּׁה וְהֵן עִם עֲצָמְךָ, כִּי מֵה שֶׁתְּפַלָּה פּוֹעֵלֶת, שׁוּם דְּבָר שְׁבָעוּלָם אֵינוּ יְכוּל לִפְעֹל. וְעַל-כֵּן תִּמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אַחַר תְּפִלַּת שְׁמוּנָה-עֶשְׂרֵה, וְתִרְחִיב אֶת הַדְּבִיר, וְכֵן מִדֵּי פַעַם בְּפַעַם בְּאֲמִצַּע

היום תתפלל להקדוש-ברוך-הוא בלשון שאתה רגיל בה, ותאמר לו יתברך שירחם עליך, ותבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, כמו בן המבקש מאביו, בן המתאמץ ומבקש מאביו שיעזור לו, בן תעשה גם אתה.

נא ונא ראה לבדק את התפלין אם הן כשרות, כי כל המניח תפלין — זוכה לחיים (מנחות מד.).

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ודרככם כל ימי חייכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשמב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שיתקוו ממך כל הדינים על-ידי פלא עליון, בזכות הצדקה ששלחת.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, ותדבר בכל יום עם חבריך וידידיך מרבנו ו"ל דבורי אמונה והשגחה פרטית, ואל תפחד משום בריה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע. אתה תעשה את שלך לדבר בכל יום מרבנו ו"ל, ואתה יכול להלביש את זה בלבושים שונים, שלא ידעו שזה מרבנו ו"ל, כמו שהתבטא פעם רבנו ו"ל ואמר: מה אכפת לי אם מדברים ממני ולא מזכירים את שמי, העקר שזההוא יברך ברפת-הפזון רציני, על-פני ראה לדבר הרבה, ובפרט עם הבחור שבא אליך, ראה לדבר עמו הרבה דבורי אמונה והשגחה פרטית, כי באמת אי אפשר לצאת מפגם-הברית, אלא על-ידי תקף האמונה לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, כמובא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ו; ובלקוטי-הלכות, קריאת שמע, הלכה ד'; ששהתמצית היוצאת משם, שאי

אֶפְשֶׁר לְשַׁבֵּר אֶת תְּאוֹת גְּאוּף, אֲלֵא עַל-יְדֵי תַקְוָה הָאֲמוּנָה, שֶׁהִיא קְרִיאַת שְׁמַע לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רְאֵה לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְהִתְעַלּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם תִּקְנֶה לְעֶצְמְךָ יְדִיעָה חֲדָשָׁה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר כָּל יְדִיעָה וְיְדִיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה, הִיא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כּוֹזֵן, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִנִי.

י"ט תשמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּגְדַל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, שְׂזִכִּיתָ לְהִתְחַתֵּן. יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּבְנֶה בֵּית גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִרְבֶּה בְּצַדִּיקָה, כִּי הַצְּדִיקָה פּוֹתַחַת פֶּתַח אַחֵר פֶּתַח לְהַכְנִס עַל יְדֵיהָ לְקַדְשָׁהּ, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן ד'), וְזֶה סוֹד מַחְצִית הַשָּׁקֶל, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בְּפִרְשַׁת הַשָּׁבוּעַ הַזֶּה, שְׂצָרִיכִים לְהֵן כְּדֵי לְכַפֵּר עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה רְגִיל בְּנִתְיַנַּת צְדִיקָה.

וְהִזֵּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּתְקַשֵּׁר אֵל יְדִידֵינוּ ... גְּרוּ יְאִיר, מְסַפֵּר טְלָפוֹן ... וְתַתֵּן לוֹ סְכוּם כֶּסֶף לְהִדְפִּיס אֵיזָה קְנֻטָרָס לְזִכּוֹתֶיךָ וּלְזִכּוֹת אֲשֶׁתְּךָ, וְיִכְתֹּב אֶת שְׁנֵי הַשְּׂמוֹת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בְּזִכּוֹת זֶה, שִׁיְהִיָּה לָךְ זֶרַע שֶׁל קִימָא, וְתִבְנֶה בֵּית גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, כִּי הוּא עֲנִין

גְּדוּל מָאד לְהַדְפִּיס קִנְטָרס וּלְכַתֵּב אֶת הַשֵּׁם, וְאִם תּוּכַל כַּמָּה קוֹנְטָרְסִים — מָה טוֹב וּמָה נְעִים.

רְאֵה לְלַכֵּת מִדֵּי פַעַם לְשִׁמְעַ שְׁעוֹר שֶׁל תּוֹרָה, וּבִכְפָּרֵט בְּהִלְכוֹת נְדָה, אֲשֶׁר הוּא מָאד מָאד חָמוּר, וְצָרִיכִים לְהִזְהָר בְּזָה מָאד מָאד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תַמִּיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּשֵׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מָאד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַעֲקָר רְאֵה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי אֵל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ תַּמִּיד לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם חֲשֵׁק וְרִצּוֹן אַחֵר, רַק לְהַפְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִנְצֵל מִקְלַפֵּת נִגְהָ, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, יֵשׁ הַיּוֹם כָּל מִינֵי שְׁקָרִים, כַּמָּה רְאשִׁים מֵעַרְב־רֵב וּמִקְלַפֵּת נִגְהָ, וְעַרְב־רֵב אָמְרוּ: נִתְנָה רֵאשׁ, וְיֵשׁ רְאשִׁים הַרְבֵּה מוֹשְׁכִים לְדָרְכִים שׁוֹנִים, וְהֵם מוֹרִידִים הַדְּבָקִים בָּהֶם לְבָאֵר שַׁחַת, וְלִנְוֹקְבֵא דְתַהוֹמָא רַבָּא, וְהַבְּחִירָה חֲפְשִׁית. וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד סְפָרֵי רַבְנּוּ ו"ל, וּלְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁנִזְכֶּה לְצֵאת מִקְלַפֵּת נִגְהָ, שְׁלֵא תִהְיֶה לָנוּ שׁוּם מַחְשְׁבָה אַחֲרַת, רַק לְעֲשׂוֹת רְצוֹנוּ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אַתָּה רְאֵה לְתֵן שְׁעוּרִים לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּתְדַבֵּר עִמָּהֶם מְנַקְדָה זֹאת, וְאֵל תִּפְתַּח כָּלֵל, אֲדַרְבֶּה אִם מְדַבְּרִים מִהַהֲקִדְמוֹת שֶׁל רַבְנּוּ ו"ל, אֵין מָה לְהַתְפַּחַד כָּלֵל. וּכְבֹר יְדוּעַ, שְׂרַבְנּוּ

ו"ל הפליג בַּמַּעֲלַת הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שֶׁל מוֹהֲרֵנ"ף ו"ל. עָנָה וְאָמַר לוֹ מוֹהֲרֵנ"ף ו"ל: הֲלֹא יֵשׁ וְכוּ', עָנָה וְאָמַר לוֹ רַבְּנּוּ ו"ל: אֲבָל הֵיכֵן יֵשׁ לוֹ אֵת הַהִקְדָּמָה שֶׁלֹּף? ! פִּי הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנּוּ ו"ל, הֵן הַהִקְדָּמוֹת אַחֲרוֹת לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי, הַהִקְדָּמוֹת שֶׁמְקַרְבוֹת אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עֲכָשׁוּ בִּלְבוֹל הַדַּעַת גְּדוֹל מְאֹד, וְעוֹשִׂים חֲלוּקִים וּפְרוּדִים בֵּין סִפְרָדִים לְאֲשְׁכַנְזִים, בֵּין לִיטָאִים לְחִסִּידִים וְכוּ' וְגוֹרְמִים לְשׁוֹן־הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, עַד שָׁאִין אֶחָד יוֹדֵעַ הֵיכֵן אֶהְרֵן שְׂרוּי וְהֵיכֵן מִשָּׁה שְׂרוּי, וְזוֹ כָּל הַגְּלוּת הַמְּרָה שֶׁלָּנוּ. וּבְזֶה בַּעֲצָמוֹ מְהַפְּכִים אֶת הַיּוֹצְרוֹת, וְאָנוּ אִין לָנוּ אֵלָא דְבָרֵי רַבְּנּוּ ו"ל, לִישָׁב בְּצַד וּלְהַתְּבוּדָד עֲצָמָנוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְפַּלֵּל בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְעַל־כֵּן רָאָה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ עַל נִקְדָּה זוֹ, נִקְדָּת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁמָאֵד מְאֹד הַזֵּהִירָנוּ רַבְּנּוּ ו"ל לְגַלוּת וּלְפָרְסָם אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְשִׁיעֲסִקוּ בַּהֲפָצָה, וְעַל־יְדִי־זֶה נִצְלִיחַ דְּרַבְּנּוּ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַבְּךָ, וְתִרְאֶה לְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַרְבֵּה דְּבוּרֵי הַתְּחִזְקוֹת, כְּמֵאֵמֶר מוֹהֲרֵנ"ף ו"ל: עַל כָּל כְּפִית הַתְּעוּרוֹרוֹת, צְרִיכִים צִלְחַת מְלֵאָה עִם הַתְּחִזְקוֹת, כִּי בַּעֲתִים הִלְלוּ צְרִיכִים רַק הַתְּחִזְקוֹת, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד כָּל־כַּף הַרְבֵּה מִשְׁבְּרִים וּגְלוּתִים, אֲשֶׁר אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַל־כֵּן הֶעֱקַר הוּא הַתְּחִזְקוֹת. יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְנֶה בְּאֲמַת לְהַגִּיעַ לְכָל זֶה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבֵּל מִכְּתָב רְצוּף וְתִמְסֹר לְ...

י"ט תשמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְרֵי כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מה מאד אני מצטער ועגמה נפשי, שלא יכלתי להיות סנדק על הברית של בנה היקר, אך מה לעשות, כבר אמר החכם: ההכרח אם לא ישבח לא יגנה; פי הנה לי ההכרח לחזור לארצות-הברית ולשלם חובות, ויעזר לי הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה לשלם את כל החובות בין בגשמיית ובין ברוחניות.

ראה לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמשיך את עצמך אליו ותברך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך. העקר צריכים לקדש ולטהר את המחשבה שהיא קדש הקדשים, וכשאדם זוכה לקדש את מחשבתו, אזי כל גופו כבר מקדש, פי גופא בתר רישא אזלא, וכתוב בפרשת השבוע (שמות ל, ט): "וקדשת אותם והיו קדש קדשים כל הנוגע בהם יקדש"; פי מבאר בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן כא), אשר צריכים לקדש ולטהר את העינים, האזנים, החטם והפה, ואז יש לו מחין ומחשבות נקיות, פי השבעה גרות האלו הם פלי המחין, ועל-כן בו ברגע "וקדשת אותם", אם אתה מקדש את השבעה גרות, "והיו קדש קדשים", אז יאירו בך מחשבות קדושות, ותהיה דבוק בו ותברך בקדש הקדשים, "וכל הנוגע בהם יקדש"; איזה איבר שרק יהיה מקשר אל המחשבה, כבר ימשך עליו קדשה; פי העקר תלוי כפי המחשבה, וכמוכא בזהר הקדוש (פקודי רנד): כלא במחשבה אתברירו, פי הכל תלוי כפי המחשבה. ועל-כן הרגל את עצמך לחשב טוב, ואז יהיה לך טוב, ובנדאי תפנס בקרוב לדירה שלך, ומי יודע את דרכי המקום ברוך הוא את הברורים והזכוכים שהצרכת לעבר, אני יודע שזה לא היה לך קל, אך תאמין לי, ששומעים בכל יום צרות ישראל מה שעובר על בני אדם — מרירות ויסורים ומכאובים וכו', וכו', ואית מאן דפרע בגופא ואית מאן דפרע בממונא וכו' וכו' (תקוני זהר, דף קמג:), אז כדאי כל העגמת נפש האלה. ואם היו שואלים את האדם: מה אתה רוצה — מחלות ומכאובים, צרות ויסורים, חס ושלום, חס ושלום, או עגמת נפש וחרופין ובזיונות וכו' וכו', תאמין לי, שהאדם הזה בוחר יותר טוב בעגמת נפש וחרופין וגדופין; ועל-כן תאמר לאשתך שתהיה חזקה בשמחה, ובנדאי

בזכות הצער והעגמת נפש שסבלתם, פתרתם לעצמכם הרבה מחלות ויחלאים רעים. ותהלה לאל, יש לכם ילדים בריאים, אשר צריף לתת תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד הנס שעשה עמנו, כי בעוונותינו הרבים, נולדים היום בעלי מומים, השם ישמר את עם ישראל, ועל-כן היה כדאי כל העגמת נפש שסבלתם כל החרף הזה, ותרגיל את עצמך לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה תנצל מכל הצרות שיש בעולם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך תמיד.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להיות בארצנו הקדושה בקרוב, ואשבות בשבת פרשת ויקרא ביבנאל, ומאד רציתי לראותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'יג'ר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב מך — אין לתאר ואין לשער כלל. ובפרט שאתה זוכה ומזכה את הרבים בהפצת מעיינות החכמה חוצה, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לעסק בזה כל ימי חיך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.

העקר ראה לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותכניס בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, וכל מה שהאדם מכניס בעצמו ידיעות אלו, על-ידי-זה נפטר מכל הקלפות, ובפרט קלפת עמלק, שמכניסה ספקות באדם, אשר זה עקר הצרה המרה שעוברת על בני אדם, שיש להם ספקות וקשיות

על הקדוש-ברוך-הוא. אבל על-ידי תקף האמונה, מבטלים את המן-עמלק, שהיא קלפה וזחמה עצומה שהשאיר הסמ"ך-מ"ם בעולם. ועל-פן אשרי ואשרי מי שזוכה להחזיק את עצמו בתוך האמונה הקדושה, בסוד (תהלים לב, ז): "אתה סתר לי מצר תצנני", שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ריג), שהוא ראשי תבות של שמו של הסמ"ך-מ"ם, ודיקא כשאדם מסתיר את עצמו בסתר צל כנפיו ותברך, על-ידי-זה נתבטל הסמ"ך-מ"ם לגמרי. ועל-פן ראה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו ותברך, וכן תדבר עם כל מידעך רק אמונה פשוטה, ואל תפחד משום בריה שבעולם, כי מה עלינו להתבייש עם דברי רבנו ז"ל; כי רואים בעולם, שהולכים עם דמיונות, ועושים מציאות מבני-אדם, והכל הקל ורעות-רוח, סתם שטיות והבלים המבלבלים את האדם, והכל בא מקלפת נגה, ועלינו להתחזק באמונה פשוטה, ולא להתפעל משום בריה שבעולם, ואז נצליח דרבנו.

ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, וכן תדבר עם האברכים רק מעצות רבנו ז"ל, ואל תפגס בוכוחים, ודיקא על-ידי-זה תצליח דרבך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרבך תמיד, וכן תתבודד עצמך עמו ותברך, וכשאתה הולך על הדרך, תראה לדבר עמו ותברך, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו ותברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ולשער כלל.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לשבות בשבת פרשת ויקרא ביבנאל, ומאד רציתי לראותך אז.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחניני.

י"ט תשמז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יָאִיר.

לְנֶכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים, וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה לָךְ שְׁלוֹם-
בֵּית, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם אִשָּׁה צְדָקָת,
וּבָזֶה שֶׁתִּחַזְּקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, תִּגְרְמוּ יַחֲוֹד
עֲלִיּוֹן וְנוֹרָא בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן,
חֶלֶק ב', סִימָן לב); וְרֵאוי לָךְ לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְלוֹמַר עֲלֶיהָ
הַתְּפִלָּה מ' לְקוּטִי-תְּפִלוֹת", וַיַּעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכּוּ שְׂנֵיכֶם
לְהַתְקַדֵּשׁ בְּמַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִשְׁפַּע עֲלֵיכֶם פְּרִנָּסָה
בְּשִׁפְעַע, וְלֹא תִצְטָרְכוּ אֶל הַבְּרִיּוֹת. וְזֶה מָה שֶׁפְּתוּב בַּפְּרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ
(שְׁמוֹת ל, ד): לַחֲשֹׁב מַחְשְׁבוֹת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחָשֶׁת,
תִּכְרֹף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְחוֹשֵׁב רַק
מַחְשְׁבוֹת אֵיךְ לְהַפְלִיל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵינוֹ רוֹצֵה שׁוֹם דְּבַר
רַק אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מִמִּילָא נִשְׁפַּע עָלָיו עַד עוֹלָם
הָעֲשִׂיָּה זָהָב כֶּסֶף וְנַחֲשֶׁת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁרַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינוֹ
חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת אַחֲרוֹת. וְאֵל זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת דִּיקָא עַל-יְדֵי קְדוּשַׁת
וְטָהֳרַת הַדְּבוּר — לֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ; כִּי בְּאֵמַת אָדָם
כָּל-כֶּף רָגִיל לְדַבֵּר כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת, עַד שֶׁעוֹקֵר אֶת מַחוֹ לְגַמְרֵי.
כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כט), שֶׁעַל-יְדֵי פָגַם
הַדְּבוּר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הַמַּחֲזִין נוֹפְלִים אֲצִלוּ, וּבָא לִידֵי נְפִילָה, חֵס
וְשְׁלוֹם, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת הַדְּבוּר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיוּ
לוֹ מַחֲזִין קְדוּשִׁים, מַחֲזִין עֲלִיוֹנִים; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁדְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ.

גַּא וְנָא רָאָה לְהֵיזוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשִׂיחַ אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂתִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, אֲחֻוּהַ וְרַעוּת וְהִבְנָה הַדְּדוּת, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂגַם אֲשֶׁתְּךָ תְּבִין אוֹתְךָ וְתַעְזוֹר לָךְ, וְסוּף כָּל סוּף תִּזְכּוּ לְעֵבֶר לְיִבְנָאֵל, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׂפְעַ וְדִירָה מְשָׁל עֲצָמְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׂכְנוֹת וּבְשִׂכִירוֹת אֲלֵא שְׂתִהְיֶה לָכֶם דִּירָה מְשָׁלְכֶם, וְהִזְלִידִים יִתְחַנְּכוּ עַל טְהָרַת הַקִּדְּשׁ, וְתִזְכּוּ לְהֵיזוֹת שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי יְכוּלִים לְעֵבֶר בְּזֶה הָעוֹלָם מִמֶּשׁ בְּתוֹךְ גִּן-עֲדָן, וּבְרַגַע שְׂאָדָם דְּבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמְרַגֵּשׁ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזֵ הוּא חַי חַיִּי גִן-עֲדָן. אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַגִּיעַ לְמַדְרָגָה זֹה, וְאֲזֵ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁבּוֹת בְּיִבְנָאֵל בְּשִׁבְתַּת פְּרִשְׁתַּת וַיִּקְרָא, וּמֵאֵד מֵאֵד רְצִיטִי שְׂתִבּוּא שָׁם עַל שִׁבְתַּת-קִדְּשׁ זֹה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ז אֲדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקְרָר לִי מֵאֵד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלִי שְׂמִחַתִּי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיִּקְרָר! רָאָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ אֲמוּנַת אֱמֶן בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, הֵינְנִי שְׂתַמְשִׁיף אֶת עֲצָמְךָ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא אוֹר רוּחָנִי, שְׁנֵה סוּד הַקְטָרֶת, שְׂפִתּוֹב בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ זֹה (שְׁמוֹת לֵא, לה): "וְעַשִׂיתְּ אֵתָה קְטָרֶת רִקַח מִעֲשֵׂה רוּקַח מִמֶּלַח טְהוֹר קִדְּשׁ", כִּי הַקְטָרֶת הֵיטָה עֲנִיָן רוּחָנִי עַד מֵאֵד, וְעַל-כֵּן כָּל זֶר לֹא יוּכַל לַגַּע בָּהּ, כִּי עֲנִיָן רוּחָנִי צְרִיכִים לְהֵיזוֹת קִדְּשׁ בְּטַל וּמִבְטָל כְּחָרַס הַנְּשָׁבֵר, אֲזֵ יֵאִיר בּוֹ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל מַה שְׂהֵאָדָם מְכַנְיַע

את עצמו יותר אֵל אין סוף בְּרוּךְ הוא, כֵּן נַעֲשֶׂה כְּלִי שִׁיאִיר בּוֹ
אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת אֱלֹקוֹת, רַק
כְּשִׁזּוֹכִים לְבַטֵּל אֶת יִשׁוּתוֹ לְגַמְרִי, וְהַצְדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים הַדְּבוּקִים
תָּמִיד בּוֹ יִתְבַּרְךָ, הֵם שְׂבוּרִים בְּעֶצְמָם כְּחָרָס הַנֶּשֶׁבֶר, וְאִם זֶה לֹא
מִסְפִּיק, אֲזִי מְקִים עֲלֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם
בְּעֶצְמוֹ, שִׁשׁוּלַח אֶת שְׁלִיחָיו לְשִׁבְרֵי אוֹתָם, כְּדֵי שִׁיְהִיו כְּלִים שְׂבוּרִים
שִׁיאִיר בָּהֶם אֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל
מִינֵי אַפְנִים שְׂבֻעוֹלָם, וְדִיקָא מְכַל מַה שֶּׁעוֹבֵר, עָלֵינוּ רַק לְכַרַח רַק
אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם דְּבַר, וּכְמוֹ הַקְּטָרֶת שֶׁהִיְתָה הָעֵקֶר,
רִיחַ רוּחָנִי, כֵּן צְרִיךְ הָאָדָם לְבַטֵּל אֶת עֶצְמוֹ אֶל הַרוּחָנִיּוּת, וְעַל-כֵּן
כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְבַטֵּל אֶת עֶצְמוֹ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲזִי דִיקָא מֵאִיר עָלָיו
אֹר נוֹרָא וְנִפְלְאָ מְאֹד. וְלִהְיוֹךְ אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע
עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת לֹא, לח): "אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמוֹהוּ לְהַרְיִח בָּהּ וְנִכְרַת
מִעַמּוֹ", הֵינּוּ שְׂאִין כְּנֻנְתּוֹ בְּאֲמַת לְהַרְיִח רוּחָנִיּוּת חִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ
יִתְבַּרְךָ, אֲלֵא לְהַרְיִח בָּהּ שִׁיִּצָּא לוֹ שֵׁם בֵּין הַגְּדוֹלִים, אֲזִי וְנִכְרַת
מִעַמּוֹ, כִּי בְּזֶה גוֹרֵם חֲלִילָה שְׁנִפְגַּם שְׁרָשׁוֹ, שִׁישׁ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל
בְּשִׁבְטֵי יָהּ בְּקַדְשָׁהּ, וְהוּא עַל-יְדֵי גְאוֹת מְנַתְקָם מִהַקְּדוּשָׁה, כְּגוֹן: רְאוּ
בֵּן — הַהִתְבּוֹנְנוּת שְׁלֵי אֵיךְ אֲנִי מַשִּׁיג כָּל-כֶּף בַּתּוֹרָה, שְׁמַעוֹן —
שִׁיִּצָּא לוֹ שֵׁם, שִׁיְהִיָּה שְׁמַעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל הַמְּדִינּוֹת, וְלוֹי — מְלוֹה
לְעֶצְמוֹ אֲנָשִׁים שִׁיְהִיָּה רַב וְרַבִּי וְרַבֵּן וְרֹאשׁ כָּל בְּנֵי הַגּוֹלָה, רַאב"ד
וְגַאב"ד וְכו', יְהוּדָה — לְהוֹדוֹת לוֹ שְׂאִין כְּמוֹהוּ, יִשְׁשׂוּר —
לְהַרְבּוֹת שְׁכָרוֹ, אֹמֵר וְאִינוֹ עוֹשֶׂה, מְבַטֵּיחַ וְלֹא יִתְקַיֵּם, כִּי כָל כְּנֻנְתּוֹ
לְהַרְבּוֹת לוֹ שְׁכָר, שִׁיְתַרְחַב גְּבוּלוֹ וְכַדוּמָה, מִי שֶׁאִינוֹ רוֹצֵה לְבַטֵּל
אֶת עֶצְמוֹ לְגַמְרִי אֵל אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, נוֹפֵל בְּעוֹמְקָא דְתַהוּמָא
רְבָה, שְׂזָה עוֹוֹת הַדִּין מִבְּתֵי הַדִּינִים שִׁישׁ כְּאֵלוֹ, שֶׁהַכֵּל שְׁקָר וְקַלְפַת
נִגְהָ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת קַלְט.): אִם רְאִיתָ צְרוּת רַבּוֹת
שְׂבָאוֹת עַל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, צֵא וּבְדַק בְּדַגְנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמַחֲמַת הַגְּאוֹת
וְהַיִּשׁוּת בָּאִים לְמַה שְׂבָאִים, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְרַחַק מֵהֶם.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַקָּרָא! רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם מְקַרְא, מְשַׁנָּה, גְּמַרְא, מְדַרְשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן

ערוף. וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַע עוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ. וּתְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְתִהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ עַל נַעֲמֵ חִלְקָהּ, שְׂאֵתָה גֵר בְּיַבְנָאֵל, וְתַחֲזֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כָּלֵם צָרִיכִים חֲזוּק, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְחֲזֹק אֶת אַחֲרִים, שְׂאֵז הוּא בְּעֲצָמוֹ יִהְיֶה לוֹ חֲזוּק.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמֵחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְשָׁלוּחַ מְנוֹת, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכֶּה לְחַדָּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים, וְתַתְּפֹר לְבוּשֵׁים יְקָרִים, צִיצִים וּפְרָחִים לְתוֹרַתְנוּ הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר הוּא תִקּוֹן הַמַּחֲזִין וְתִקּוֹן הַבְּרִית. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רָאָה לְהַתְחַתֵּן מִה שְׂיִוְתֵר מִהָר, כִּי אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל הָיָה דְבָר זֶה לְעַקֵּר גְּדוּל, וְאֵתָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לֹא לְהִיּוֹת בְּרִיךְ, רַק תִּכְף-מִיָּד עִם הַהֲצָעָה הַרְאֵנוּ שְׂמִצִּיעִים לְךָ לְהַתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְאֵל תַּחֲלֵשׁ דְּעַתְךָ כָּלֵל, רַק תִּדַּע שְׂאֵלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּתוֹךְ זֶה הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְהַצָּעַר שְׂאֵתָה סוּבָל, וְאֵם תִּקְבֵּל אֶת הַכֹּל בְּאַהֲבָה, אֲזַ תִּזְכֶּה לְהַעֲלוֹת עוֹד מֵאוֹת וְאַלְפִים נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְקַרְבָּם אֵלֶיךָ וְתִתְבָּרַךְ. וְהִנֵּה רְאוּנִי, שְׂתַדְבֵּר עִם חֲבֵרֶיךָ דְבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלַהוֹסִיף נִפְשׁוֹת אֶל הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר רַבֵּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר הוּא תִקּוֹן הַבְּרִית גְּדוּל מֵאֵד מֵאֵד, בְּסוּד (יְרֵמְיָהוּ טו, יט): "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל", כְּמוֹבָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חִלְקֵי א', סִימָן יד), שְׂעַל-יְדֵי שְׂמִקְרָבִים בְּגִי-אָדָם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְתִקּוֹן עֲצָמוֹ. הַעֲקֹר תִּדַּע,

שְׁלִית אֶתֶר פְּנוּי מַגִּיה, אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְכָל הַחֲדוּשִׁים שֶׁלֶךְ צְרִיכִים לְלַכֵּת עַל קֶטֶב זֶה — לְגַלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִז דִּיקָא תּוֹזֵפָה לְהַעֲלוֹת וּלְהַגְבִּיה אֶת הַשְּׂכִינָה מִנְפִילְתָּהּ.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רָאָה לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר, וְאֵל תְּהִיָּה בְּרִיָּן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ. הָעֵקֶר תְּבוֹא אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּלֵב אֲמַת, לֵב נְכוּן, לֵב נִשְׁפָּר, וְתֹאמַר לוֹ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֶה לְהִתְחַתֵּן". וְאִז תִּרְאֶה שְׁיִזְמִין לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זְוֹג טוֹב.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשנ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנְכוּן קִבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב, אֵיךְ שְׂאֵתָה לּוֹמֵד בְּיַחַד עִם יְדִידֵנוּ הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יַעֲזֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּלְמַד עִמּוֹ בְּכָל יוֹם, וְכֵן תִּלְמַד עִם עוֹד כַּמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּדֵי שֶׁתְּהִיָּה לְךָ חֲבֵרוֹתָא, וּבְיַחַד תִּחְזְקוּ אֶת עֲצָמְכֶם, כִּי אֲצַל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה הָעֵקֶר לְלַמַּד בְּיַחַד.

הָעֵקֶר רָאָה לְהַכְנִיס בְּעֲצָמְךָ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִידַע אֵיךְ שֶׁהַכֶּל מְשַׁח מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וּכְשִׁיבּוֹא הַיּוֹם וְהַשָּׁעָה וְהַרְגַע שְׁצְרִיכִים, יְבוֹא תְּכַף-וּמִיד בְּזְרִיזוֹת הַכִּי נִפְלְאָה, וְעַל-כֵּן הָעֵקֶר רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל כָּל הַמְּגִיעוֹת וְהַהִסְתַּרוֹת וְהַכְּסוּיִים וְהַהַעֲלָמוֹת, שְׂמִכְסִים וּמִסְתִּירִים וּמַעֲלִימִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲלֵא לְמַצָּא אֶת אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּתוֹךְ הַהִסְתַּרוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא נּוֹזֵפָה לְהַתְעַלּוֹת תְּמִיד מַעֲלָה מַעֲלָה. כִּי הָעֵקֶר הוּא הַדְּבָקוּת, לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִידַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרֵךְ מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית, וּבּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתֵנוּ, שְׁנִזְנֵפָה עוֹד לְבָנוֹת

אֲשֶׁר י"ט תשנא בַּנְחֵל שֶׁה

בית-הכנסת ענקי על שם רבנו ז"ל, וכן בנין תלמוד תורה לילדינו
ובנין בית-ספר לבנותינו.

אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שאנו מאמינים בו
יתברך, ואין לנו שום אמונות כוזבות הנהיגות עכשו, אלא כל
מגמתנו היא רק להכליל באין סוף ברוך הוא.

הכפל הדבר, ראה ללמד בכל יום עם הנ"ל, וכן תוסיף לה עוד
חברותות ללמד ביחד, ותחזקו את עצמכם, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשנא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לבדק את התפלין שלך אם הן פשרות, ותשתדל להניח
בכל יום תפלין פשרות, כי כל המניח תפלין — זוכה לחיים (מגוחות
מד.), כי התפלין מביאים הצלחה לאדם, ועל-כן תזהר מאד מאד
להניח בכל יום תפלין פשרות.

הרגל את עצמך לומר בכל יום כמה מזמורי תהלים, ותעשה
לעצמך חק קבוע לומר בכל יום כמה מזמורי תהלים, וכשתזכה
לסיים ספר תהלים, תתחיל עוד פעם, וכך תתנהג כל ימי חייך, כי
אמירת תהלים מביאה לישועות לאדם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך בין בגשמי ובין ברוחני.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַפְּדִיּוֹן נֶפֶשׁ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדַּיְנִים, וְתִבְשְׂרֵי לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם בְּעַלְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלֵי בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם, שְׂיִהְיֶה אֲצִלְךָ רַק שְׁלוֹם-בַּיִת, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם
מִמַּחְלָקֶת וּמְרִיבוֹת, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה הוֹרֵס אֶת הַחַיִּים לְגַמְרֵי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְתִרְבוּ בְּנִתְיַנֵּת
צְדָקָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפְתַּח לְכֶם פֶּתַח שָׁל יְשׁוּעוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכֵּי לְהַכְנִס לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׂתִבְדְּקֵי אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן בְּשׁוֹרוֹת, וְאִם
לֹא חֲסָרָה אִיזוֹ אוֹת עַל הַמְּזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שֵׁישׁ בְּבֵיתוֹ
שֶׁל הָאָדָם הֵן רַק כְּשֵׁישׁ לוֹ מְזוּזוֹת פְּסוּלוֹת.

וכן טוב מאד, שבעלך יבדק את התפלין שלו, וישתדל להניח בכל יום תפלין, כי כל המניח תפלין — זוכה לחיים (מנחות מד.).

ראי להדליק לכבוד שבת-קדש שבצה גרות, ולבקש בעת הדלקת הגרות כל מה שאף צריכה, כי התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הגרות, מאד מקובלת ומרצה בשמים.

ראי לשמר מאד על טהרת המשפחה.

ראי לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליכם, ובזכות שמירת שבת-קדש תזכו לעשירות בגשמיות וגם ברוחניות, ותזכו לשלם את כל החובות שלכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו כל ימי חייכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשנ"ד.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר כי תשא, י"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמר שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך, כי השבת מעשרת גם בגשמיות ומכל שכן ברוחניות. ועקר הברכות הנאות להאדם הן בזכות שמירת שבת-קדש, כמובא בזהר הקדוש (חלק ב' פח:). ועל-כן מי שזוכה לשמר שבת-קדש, נשפעות עליו ברכות לששת ימי החל.

נא ונא ראה להניח בכל יום תפלין כשרות, כי כל המניח תפלין — זוכה לחיים (מנחות מד.).

ותשתדל לדון את אשתך לכף זכות, ותשמר את עצמך

ממריבות ומופוחים, ותכבדו זה את זה, ועל-ידי-זה תהינה לכם
הצלחה בכל מעשה ידיכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשנה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ולשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לכבי לטוב כל
הימים.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות
בשמחה, ותדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע אשר אין
שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מטיה ומטהה ומקנים
את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות
חיות אלקותו יתברך, וכפי שאדם מבטל את עצמו אליו יתברך, כן
נמשכים עליו ישועות וחסדים; ועל-כן בזה שתבטל את עצמך
לגמרי אל אין סוף ברוך הוא, תזכה למצא את בית זוגך. העקר אל
תפחד כלל, כי בא יבוא גם יום ישועתך, העקר רק בטל את עצמך
אליו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא ראה להמשיך ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא,
מדרש, אשר הארבעה למודים האלו הם כנגד ארבעה עולמות:
אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, וכשאדם נוהר ללמדם, אז טוב לו
כל הימים, כי ממשיך עליו שפע ודעת וחיים ואריכות ימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַהַזְמָנָה לְחַתֻּנַּת בְּתוּכֶם הַיְקָרָה תַּחֲזֶינָה, וְהַנְּנִי מְצִוָּה אֶת בְּרַכְתֵּי אֲלֵיכֶם, בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב". יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּכְּנִס לְחִפָּה בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמְצַלְחַת, וְיִבְנוּ בֵּית גְּאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתַרְווּ רַב נַחַת מֵהֶם וּמְכַל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם, וּבְקָרוֹב מִמָּשׁ גַּם ... יִתְאַרֵס וְיִתְחַתֵּן בְּקַלּוֹת, וְכֵן הַבֵּן הַקָּטָן יַעֲבֹר הַכֹּל בְּשְׁלוֹם, וְתַרְווּ רַב נַחַת מְכַל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ז אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְּבִיִּים בְּהַפְּצַת מַעֲיִנּוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תַּעֲסֵק בְּזֶה.

הַעֲקָר רְאֵה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְתַדַּע שְׂאֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֵׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּכְכֹל שְׂתַבְּטֵל אֶת עֲצָמְךָ אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, תַּמְשִׁיף עָלֶיךָ יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם. כִּי בְּאֻמַּת אֵין אֵל מִי לְפָנוֹת בְּעַת צָרָה, רַק אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמוֹבָא מֵהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע: מִי שְׂרוּצָה לְהַפְּטֵר מֵהַצָּעַר, וְהוּא בּוֹרַח מִמֶּנּוּ, אֲזִי הַצָּעַר נוֹסֵעַ אַחֲרָיו, מְשַׁל לְאִשָּׁה יוֹלְדַת שְׂהֵלָכָה לְמַקּוֹם צָר לְהַפְּטֵר מִחֲבָלֵי הַלֵּידָה, וְהַצָּעַר

הולך אחריה. והעצה היעוצה — שיתפלל להשם יתברך ויפטר מהצער, וזה שנגאמר (תהלים קיח, ה): "מן המצר קראתי יה ענני במקרב יה"; הינו שהאדם פשוט לו צרה, רוצה לברח מהצרה, ובאמת הצרה רצה אחריו, ואין עצה אחרת רק להתפלל אליו יתברך, שיוריד ממנו הצרה, ויגמרו כבר חבלי לידה, ואז תבוא לו ישועה גדולה מן השמים. ועל-כן ראה להפיץ את הקונטרסים במסירות נפש הכי גדולה, ואל תסתפל על שום מונע ומעכב, כי זו תקנתך לפני יודע תעלומות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך כל ימי חייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשנח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ז אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גייעו וירדפו אף ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע אף שלקחת את עצמך בידיך, והתחלת להתמיד בלמוד משניות, אשר הלאמוד הזה מטהר ומזכך את נפש האדם, ועל-כן תהיה רגיל לומר בכל יום כמה פרקים משניות, עד שתזכה לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, שאין למעלה מזה בהריגת היצר הרע, כי אמירה בעלמא במשניות, היא זכוף וטהרת הנפש מכל חלדה.

העקר ראה לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותדון את עצמך לכף זכות, ואל תסתפל על הרע שבך, אלא תדון את עצמך לכף זכות, ותסתפל רק על הטוב שלך.

אודות פגם המקרה וכו', מובא בספר "אוצר החיים", מצוה קי"ד, וזו לשונו: וקבלה בידינו מי שאינו שומר את עצמו מפרישות בשר וחלב, כמו שתקנו חכמינו הקדושים בהמתנת השעות, עלול

אֲשֶׁר י"ט תשנ"ט בַּנְחָל שִׂיא

לְמִקְרָה לִילָה, רַחֲמָנָא לְצַלְן. וְעַל-פֶּן תִּזְהַר מְאֹד מְאֹד לֹא לֶאֱכֹל
מֵאֲכָלִי חֶלֶב, אֲלֵא עַד הַמִּתְנָה שֶׁל שֵׁשׁ שָׁעוֹת אַחַר אֲכִילַת בֶּשָׂר,
וְצָרִיכִים לְהִזְהַר בְּדַבָּר זֶה מְאֹד מְאֹד.

רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.
וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזַּק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכַבֵּד אֶת הוֹרֵיךָ הַיְקָרִים, כִּי מַעֲלַת מַצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם
עוֹלָה עַל הַפֶּל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשנ"ט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

מָה אֵמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל נִסְיָעָה וְנִסְיָעָה
שֶׁאֲדָם נוֹסֵעַ, הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַבֵּב עִם כָּל
אֶחָד וְאֶחָד דְּרָכִים וְנִתִּיבוֹת כְּאֵלוֹ, שֶׁיָּבֹאוּ לְשֵׁם, וְיִגְלֶה וְיִפְרָסֵם אֶת
אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל-פִּי-רֹב בְּגִי-אֲדָם אֵינָם יוֹדְעִים וְאֵינָם
מְבִינִים מָה וְלָמָּה לָהֶם הַנִּסְיָעָה, וְעַל-פֶּן הֵם נוֹסְעִים בְּשִׁבִיל שְׁטִיּוֹת
וְהִבְלִים וְדַמְיוֹנוֹת, שֶׁיִּשְׁיִגּוּ כֶּסֶף וּפְרַגְנָסָה אוֹ עֶסְקִים אַחֲרֵים וְכוּ' וְכוּ',
וְנוֹסְעִים לְמַרְחָקִים, וְלִבְסוּף אֵינָם יוֹדְעִים, שֶׁהַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי

מִהַיְוֵה מַצְעָדֵי גֵבֶר (תהלים לו, כג), כְּדֵי שְׂיֵאמֶר שָׁם אֵיזוֹ בְּרָכָה
 בְּכֹנֶנָה, אֵיזוֹ תְּפִלָּה יִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֵילוֹ פְּסוּפִים וְרִצּוֹנוֹת שְׂיִהְיוּ
 לוֹ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מַעֲלָה נְשָׁמוֹת שֶׁל מֵאָה שָׁנִים וְכוּ' וְכוּ',
 וְזֶה אֶצֶל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמִכָּל שָׁפֵן וְכָל שָׁפֵן אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
 הַזּוֹכֶה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב לְרַבֵּנוּ ז"ל, וַיֵּשׁ לוֹ הַתְּבוּדָדוֹת, הוּא יוֹדֵעַ, אֲשֶׁר
 כָּל נְסִיעָה וְנְסִיעָה הִיא מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ. וְעַל-כֵּן אִם כָּבֵר מִתְגַּלְגֵּל שְׁעָלֵי
 לְנִסְעֵ אֵיזוֹ נְסִיעָה, עָלֵי לְהִבְיֵא כַּמָּה מֵאוֹת קוֹנְטְרָסִים הַמְּגַלִּים אֶת
 אֲמֵת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּדֵי לְזַכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְעוֹרְרָם
 וּלְחַזְקָם וּלְאַמְצָם וּלְעוֹדְדָם וּלְקַרְבָּם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר זֶה תְּכִלִּית
 הַבְּרִיאָה. כִּי בְּאֲמֵת יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְהַפֵּל הַבָּל
 וְרַעוֹת-רוּחַ, כִּי יָמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ פּוֹרְחִים כְּצֵל עוֹבֵר, וּמִי שְׂיֵשׁ לוֹ רַק
 קֶצֶת יָשׁוּב הַדַּעַת, רוֹאֶה אֵיךְ שֶׁהַפֵּל פּוֹרַח. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי
 שְׁמֹנְצֵל אֶת זְמֵנוּ הַיָּקָר, הֵיכֵן שָׂרַק הוֹלֵךְ הוּא מְגַלֵּה וּמְפָרְסֵם אֶת
 אֲמֵת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמְפִיץ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל.

אודות הקלטה שאמה רוצה לעשות, בנדאי היא עצה טובה
 מאד מאד, ובפרט שיהיה בדרך גגון ושיר, אך צריכים לשמר לא
 לפל באיזה גנב ורמאי וכו' וכו', שלא יגנב וירמה אותך, חס
 ושלום, כי בדברים אלו צריכים להזהר מאד מאד.

העקר ראה לחזק את עצמך בשמחה, ותשמח את אנשי
 שלומנו, ותתפלל בכל יום אליו יתברך, שתזכה כבר לצאת מהחשך
 שלך, ותזכה להכלל באין סוף ברוך הוא, אשר אין שום מציאות
 בלעדיו יתברך כלל, ותבקש ותתחנן ממנו יתברך על דבר זה בכל
 יום ויום, אפלו חמש דקות מדי פעם בפעם, וככה יצטרך במשך
 היום שעה אחת של תפלה והתבודדות.

נא ונא ראה לקבוע לעצמך שעורים כסדרן בכל יום במקרא,
 במשנה, בגמרא, במדרש, בשלחן ערוך ובספרי רבנו ז"ל, אפלו
 מעט דמעט, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני

אֲשֶׁר י"ט תשס בנחל שיג

מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשס.

בעזרת השם ותפריך, יום חמישי לסדר פי תשא, י"ח אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אָל ... תחיה.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותגורו באהבה, אחנה ורעות עם בעלך, ותשתדלי שתהיה ביניכם הבנה הדדית, ועליך לדעת כי כל ישעתך תלויה רק בידו ותפריך, ועל-פן הרגילי את עצמך רק לבקש ממנו ותפריך כל מה שאת צריכה, פי אצל רבנו ז"ל היתה תפילת הנשים מאד מאד יקרה, ואמר, שבשמים מאד מאד מתקבלות תפלות הנשים, ועל-פן ראי להרבות בתפלה, שיעזר לך הקדוש-ברוך-הוא לצאת מהפח היקוש הזה ומכל החובות שגלפדתם בזה, ובזכות התפלה באמת תזכו לצאת מזה.

העקר שתשתדלי שיהיה שלום-בית ביניכם — אהבה, אחנה ורעות, והבנה הדדית, ואיש את רעהו יאמר חזק, ובאמת כשיש שלום ואהבה בין איש לאשתו, והאשה מתבטלת לבעלה ועושה רצון בעלה, גורמת נחת-רוח גדול למעלה בכל העולמות אצלו ותפריך, פי אצלו ותפריך מאד מאד חשוב כשיש שלום בבית, פי כשיש שלום-בית, אז השכינה שרויה שם, וכשהשכינה שרויה בבית, אז כל הכרכות מצויות בבית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו כל ימי חייכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְל הַצֵּעֵר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ שֵׁישׁ לִי
מִצְעָרְכֶם — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים,
וְאִסוּר לְהִתְאַבֵּד, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, עַל אֶף כָּל הַמְצָבִים
הַרְעִים שֶׁבָּאִים עַל הָאָדָם.

הַעֲצָה הַיְעוּצָה הִיא רַק לְכַרַח אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וְלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ
לְדַבֵּר אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵת רְגִילָה בָּהּ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל,
וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָק וְאַמִּיץ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּו, וְאִז תִּתְבָּרְכוּ בְּכָל
הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה, וְעַל-כֵּן רְאֵי לֹא לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים
וְאַפֵּן, רַק לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵת רְגִילָה
בָּהּ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךָ, וּתְבַקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׂאֵת צְרִיכָה,
וְתַהֲיִי עֲקֻשְׁנִית גְּדוּלָה עַל דְּבַר זֶה, וְאִז תִּרְאִי נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִסוּר לְהִתְפַּעֵל וְלִפְחֹד מֵאַף אֶחָד, הֵן אֲמַת
שְׁנִפְלֵתָם כְּכַר בַּחֲבוּבוֹת וּבְצָרוֹת, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁבָּא בֵּר יִשְׂרָאֵל אֱלֹוֵי
יִתְבָּרַךְ בְּלֵב אֲמַת, לֵב נִשְׁבָּר וְלֵב נִכּוֹן, וּמִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְסַפֵּר
לוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל מְרִירוֹתָו וְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, אֵינוֹ זֹו מְשִׁם, עַד
שְׂרוּאָה יְשׁוּעָה. וְעַל-כֵּן רְאֵי לְהִיּוֹת חֲזָקָה וְאַמִּיצָה בְּזֶה, וְאִז תִּרְאִי
אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַאוּ מִכָּל צְרוּתֵיכֶם וּמִכָּל חוּבוֹתֵיכֶם,
וְיִתְרַחֵב לְכֶם, וְעוֹד יִהְיֶה לְכֶם בֵּית דִּיְרָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ

לבריות, ותזכו לשלם את כל החובות, ותהיה לכם פרנסה בשפע גדול.

היה טוב מאד, שתדליקו שבועה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף שני גרות של שמן זית, ולבקש בעת הדלקת הגרות כל מה שאת צריכה, כי התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הגרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשסב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תשא, י"ח אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל צערי ועגמת נפש שיש לי שהתגרשת — אין לתאר ואין לשער כלל, ומי יתן אם הייתם יכולים לחזור ולהתחתן, ואז היה הכל מסתדר.

על-כל-פנים איך שהוא עליך לדעת, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והאדם הרוצה לחזור בתשובה שלמה אליו יתברך, ירגיל את עצמו לפתח פיו לדבר עמו יתברך, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו, וכל מה שמעיק לו יספר אליו יתברך. כי צריכים להרגיל את עצמו להתפלל בלשון שרגיל בה, שזו נקראת התבודדות "בד בבר יהיה קדש" (שמות ל, לד), וזה עקר החזרה בתשובה, כשאדם בא ומדבר עמו יתברך, ואף שבהתחלה זה דבר קשה מאד מאד, כי האדם חטא, ונדמה לו כאלו לא צריכים אותו, וכאלו שונאים אותו מלמעלה וכו' וכו', הכל הכל ורעות-רוח, ודמיונות גדולים שנתהנה מרבוץ החטאים והעוונות. ובפרט פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה וכו' וכו', אשר החטאים של פגם-הברית גורמים לאדם, שיהיה מסבב עם שדים ורוחות וקלפות אשר נוקמים בו, ועל-פן מי שרוצה לחזור

בתשובה שלמה, נרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתו אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ולשער כלל.

ראה להניח בכל יום תפלין פשרות, ותשמח בעת הנחת התפלין, שאתה זוכה להלביש עצמך בכתר המלך, כי התפלין הם כתרא דמלכא.

ראה לשמור שבת-קדש, ואז השבת תשמור עליך, והשבת תעשיר אותך בגשמיות וברוחניות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשסג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תשא, י"ח אדר ה'תשנ"ג.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להדליק לכבוד שבת-קדש שבועה גרות, ולהוסיף שני גרות של שמן זית, ולבקש בעת הדלקת הגרות כל מה שאת צריכה, כי התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הגרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים.

הרגילי את עצמך לדון את בעלך לכף זכות, ותבקשי ממנו יתברך, שתתהפך דעתו לדעתך, ואל תהיי פעסנית וקפדנית עליו, וכך יוכל לחזור לבית חזרה בשלמות, כי פעס האשה בתוך הבית, מחריב את הבית, ובדרך כלל הבעל צריך תשומת-לב, אף שגם האשה צריכה תשומת-לב, עם כל זאת תהיי חכמה, ותתני תשומת-לב לבעלך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שישא חן בעיניך,

וְאֵת תְּשׂוּאֵי חַן בְּעֵינָיו, וְתַחֲזֹרוּ לְגוֹר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲנֶה וְרַעוּת.
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׂיִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת אֲמִתִּי וְנֹצֵחִי.
 הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַטּוֹב
 מִמֶּךָ, שְׂזַכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב לְדַרְכֵי רַבְנוּ ז"ל.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י, בְּאִפְּן
 שְׂתִזְכֶּה לְסִיִּם בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י,
 אֲשֶׁר דִּבֶּר זֶה מֵאֵד מֵאֵד מִסְגָּל לִירְאֵת שָׁמַיִם, וְעַל-יְדֵי לְמוּד חֲמֵשׁ
 וְרִשְׁ"י קוֹנִים לְעֲצָמְךָ הַרְבֵּה קְנִיגֵי תוֹרָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלָךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא
 חֲסֵרָה, חֵס וְשְׁלוֹם, אִיזוֹ אוֹת, וְכֵן הַמְזוּזוֹת שְׁלָךְ תְּבַדֵּק, וְתַנִּיחַ בְּכָל
 יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת.

תִּשְׁתַּדֵּל לְהִתְפַּלֵּל עֲרַב וּבִקְרֹ וְצֹהֲרַיִם אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיָן
 דִּיקָא, כִּי מַעֲלַת תְּפִלַּת הַצָּבוּר עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי 'אִימְתִי עַת רְצוֹן?
 בְּשַׁעָה שֶׁהַצָּבוּר מִתְפַּלְלִים' (בְּרִכּוֹת ח.).

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
 שְׂמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצְּלָחָה נֹצֵחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין
 לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשָׁךְ עָלָיו אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדְבִקוּת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׂמוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי

מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת, וְתִהְיֶה סְבֻלָּן
לְאִשְׁתְּךָ וְלִבְנוֹתֶיךָ, וְיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם בְּהִיכָלְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת, כִּי עוֹבֵר
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת
הַדַּעַת, וְאִי אֶפְשָׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם, רַק עַל-יְדֵי סְבֻלָּנוֹת. וְעַל-כֵּן
הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ בְּמִדַּת הַסְבֻּלָּנוֹת, וְאִז תַּעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּקַלּוֹת.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׂמֻדְבָּרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל לְמַעַלָּה, וְאִף שְׂיִכּוֹל לְהִיּוֹת
שְׂאֵדָם מִתְפַּלֵּל וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעֵדִין אֵינּוּ רוֹאֶה שׁוֹם יִשׁוּעָה,
עֲלִיו לְהֶאֱמִין, שְׂכָל דְּבוּר וְדְבוּר עוֹשֶׂה רָשָׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אִף
לוֹקַח זְמַן עַד שְׂיִוָּרֵד לְמַטָּה וְנִתְגַּשֵּׁם בִּישׁוּעָה גְּשֻׁמִית. וְעַל-כֵּן רְאֵה
לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ, וְתַרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוּ יִתְבָּרַךְ הֵן
בְּדֶרֶךְ לְעַבּוּדָה וְהֵן בְּדֶרֶךְ מְהַעֲבֹדָה. וּבְכָלֵל טוֹב שְׂתַצֵּא קִצָּת אֵל
הַשָּׁדָה אוֹ לְמָקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְשָׁם תִּסְתַּבֵּל עַל הַשָּׁמַיִם,
וְתִדְבֹר עִמוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמְךָ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי אֵין עוֹד טוֹב וְעַרְבוּת וְנַעֲיִמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם
יֹתֵר מִתְפַּלָּה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְעַסֵּק בְּתַפְלָה וּבְקִשָּׁה
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשסו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא י"ח אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנֹכַח קְבֻלָּתִי אֶת כָּל מַכְתָּבֶיךָ, וְגִדְל הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִכְנִסְתָּ בְּלִבִּי — אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרֹט שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים בְּגִזְיוֹן בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ, שֶׁהוּא מְשַׁפֵּן הַשְּׂכִינָה. מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי וְעַם כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְיָדָי בָּא תְּבוֹא עַל שְׂכָרְךָ. וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּקַּח עוֹד כְּמָה מִיְלָדֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּתְצַרְרָךְ אֵלֶיךָ, שְׂיִעְזְרוּ לָךְ לְנִקּוֹת אֶת בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ בְּכָל שְׁבוּעַ נְקִיּוֹן יְסוּדִי, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ שְׂיִגְמְרוּ אֶת הַפְּתוּחַ, שְׂיִהְיֶה גַם בְּחוּץ נְקִי, וְיִהְיֶה קְדוֹשׁ שֵׁם שָׁמַיִם, כִּי מִהֲבֵית הַזֶּה תִּצָּא אוֹרָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְדַע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְכָל הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שֶׁל הָאָדָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת רַק אֵיךְ לְהִיּוֹת נְכַלְלִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמִּיד יִחַשֵׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְיִסְתַּכַּל רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְיִדְבֹר רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְיִגְלֶה וּיִפְרֹסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָלֵל עִם יִשְׂרָאֵל. וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדַע, שֶׁהַסְּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עָלַי מְאֹד מְאֹד, וּמִתְנַפֵּל עָלַי לְהַפִּילְנִי בְּפִח יְקוֹשׁ, וְרוֹצֵה רַק לְעַקְרְנֵי מִזֶּה הָעוֹלָם, וּבִפְרֹט מִיְבָנְאֵל אֲשֶׁר הַמְּקוֹם הַזֶּה יִהְיֶה מְקוֹם קְדוֹשׁ וְנוֹרָא מְאֹד, כִּי פֹה מִתְחַבְּרִים שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וְהַמְּקוֹם הַזֶּה הוּא אֲדַמַּת קֹדֶשׁ, חֲלָקוֹ שֶׁל נְפֻתָלִי, שֶׁהוּא עֶזֶר לְאֲבִיו יַעֲקֹב אֲבִינוּ לְהַפִּיץ אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר יַעֲקֹב אֲבִינוּ חִבֵּר אֶלְפֵי סְפָרִים בְּעֵנֵי אֱמוּנָה, וְכָל יְלָדָיו י"ב שְׁבָטֵי יִה, הִפִּיצוּ אֶת הַסְּפָרִים. וּבִיּוֹתֵר זָכָה לָזֶה נְפֻתָלִי, כִּי הוּא הִזָּה קַל בְּרִגְלָיו, וְזָרִיו בְּמַעֲשָׂיו.

ועל-כֵּן הִצְלִיחַ יוֹתֵר מִכָּל אֲחָיו לְהַפְיִץ אֶת הַסְּפָרִים שֶׁחָבַר יַעֲקֹב אֲבִינוּ.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָנוּ בְּזִכּוֹת חַנּוּם לְבוֹא לְגוֹר פֹּה, הֵן אֲמַת שְׁעֵדִין אֲנִי בְּגִלוֹת מְרָה מְאֹד בַּחוּץ לְאַרְץ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה כָּבֵד לְבוֹא לְגוֹר שָׁם, עִם כָּל זֹאת עָלִי לְלַחֵם עִם הַסֵּמ"ך-מ"ם פָּנִים אֶל פָּנִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: כְּשָׁבָא לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, הִתְחַבֵּר אֵלָיו אֵיזָה יִשְׁמְעָאֵלִי וְחִבֵּב אוֹתוֹ וְנִשְׁקוּ, וְאַחֲר־כֵּן בָּא בְּרָצִיחָה גְדוּלָה, וְרָצָה לְהַרְג אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְהִיָּתָה דְרָכּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְסַפֵּר, אֲשֶׁר הִנְשִׂיקִין וְהַחֲבוּב שֶׁל הַיִּשְׁמְעָאֵלִי הִיָּה לוֹ יוֹתֵר צָר וּמְכָאוֹב מִהַדְקִינָה שְׂרָצָה לְדַקֵּר אוֹתוֹ בְּסַפִּין. וְאַחֲר־כֵּן גָּלָה רַבְּנוּ ז"ל, שְׂוָה הִיָּה הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֶצְמוֹ. אוֹתוֹ דָּבָר יֵשׁ לִי פֹה בִּיבְנָאֵל, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֶצְמוֹ שֶׁבְתַחֲבִילוֹת שֶׁל חֲבוּר וְאַחֲבָה וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן הוּא בָּא עִם סַפִּין מִמֶּשׁ לַעֲקֹר אוֹתָנוּ מִשָּׁם, אֲבָל אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁלֵא יוּכַל לָנוּ, כִּי כַחוֹ הַגְּדוֹל שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי כַכְחוֹ אִזּוֹ כֵּן כַחוֹ עֲתָה וְיוֹתֵר וְיוֹתֵר.

נָא וְנָא רְאֵה לְהֵיוֹת דְּבוּק רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכַל בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּמְצָא, תְּדַבֵּר עִמּוֹ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה כָּלֵל, וְיִתְחַזַּק אֶת כָּל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וּכְמוֹ-כֵן תִּחַזַּק אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר פִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְךָ הַקָּצֵר.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֲמִירַת מְשָׁנִיּוֹת, וְתִהְיֶה רְגִיל בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲמִירַת מְשָׁנִיּוֹת, מְזַכֶּכֶת וּמְטַהֶרֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ, וּבִכְרִיט יֵלֵד בְּגִיל צְעִיר, כְּשֶׁמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לומר הַרְבֵּה מְשָׁנִיּוֹת, עַל-יַד-יְיָ הוּא זוֹכֶה לְנִשְׁמָה קְדוּשָׁה. וּכְשֶׁתּוֹזֵפָה לְבוֹא לְגִיל הַמַּצּוּוֹת, אֲזַי יִכְנָס בְּךָ הַיֵּצֵר טוֹב, וְיִהְיֶה לוֹ כְּבֹר מְקוֹם טְהוֹר הַיְכָן לְשֵׁרוֹת בּוֹ, כִּי כְּשֶׁיֵּלֵד מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְשָׁנִיּוֹת, אֲזַי בְּגִיל הַמַּצּוּוֹת יֵשׁ לַיֵּצֵר טוֹב מְשָׁכָן הַיְכָן לְשֵׁרוֹת בּוֹ, כִּי בֵּן עֹשֶׂר לְמִשְׁנָה, אֲזַי הוּא הַגִּיל הַכִּי מִתְאִים לְהַרְבּוֹת בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת. וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אֲלֵא תִזּוּר בְּמִשְׁנִיּוֹת, וְכֵן רְאֵה לְעִזּוֹר לְאַבִּיךָ הַיְקָר לְנִקּוֹת אֶת בֵּית-הַמְדַרְשׁ, שֶׁהוּא מְשָׁכָן הַשְּׂכִינָה. וּבְזִכּוֹת זֶה תּוֹזֵפָה לְהִיּוֹת נָקִי כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְתִתְחַתֵּן עִם כְּתָנֶת נִקְיָה, וְתִהְיֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ נָקִי בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּזִכּוֹת שְׂאֵתָה מְנַקֶּה אֶת בֵּית-הַמְדַרְשׁ נָקִי יְסוּדִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

רְאֵה לְחַדֵּשׁ אִיזָה חֲדוּשׁ, וְתִרְשֵׁם אוֹתוֹ עַל פְּנֵי הַכְּתָב.

הַמְאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּבַדְּקִי אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה עַל אִיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה.

רְאֵי לְשָׁמֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאֲזַי הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת בָּאוֹת לְאָדָם בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת-קִדְשׁ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּקַחִי כְּדוּרִים נֶגֶד עֲצָבִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאת הַנַּפְשׁ וּרְפוּאת הַגּוּף.

נָא וְנָא לְהִשְׁתַּדֵּל לְשִׁמְעַת כְּלֵי זְמַר, שִׁירִים וְנִגּוּנִים, וְשִׁיחָה שְׂמַח בְּבֵית, כִּי הַשְׂמִיחָה מְבִיאָה רְפוּאָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתִּהְיֶה רַק בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשס"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ח אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם וּמֵאֵד מֵאֵד כּוֹאֵב לִי מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַדְלִיק בְּכָל יוֹם גֵּר נִשְׁמָה לְעֲלוּי נִשְׁמַת כָּל הַצְּדִיקִים, וְתִבְקְשׁוּ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיַחֲוּס וְיִרְחַם עֲלֵיכֶם, שְׁהִילְדִים יַחֲזִרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְשִׁיחָה לְכֶם רַק טוֹב, כִּי הַתְּפִלָּה שְׁהֵאֲשָׁה מִבְּקֶשֶׁת וּמִתְפַּלֵּלָת, מֵאֵד מֵאֵד תִּשׁוּבָה בְּשָׁמַיִם.

הַעֲקֵר אֵל תִּתְיַאֲשׁוּ עֲצָמְכֶם מִשׁוֹם דְּבַר שְׁפָעוּלָם, יִהְיֶה מֵה שְׁיַחָה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׁיַחָה, תִּרְאוּ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְעוֹד תִּרְאוּ נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲקֵר רַק תְּפִלָּה — לְהַתְּפַלֵּל אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְדוֹן אֶת יְלָדֵיכֶם לְכַף זְכוּת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם, שְׁיַחָה לְכֶם עוֹד הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם. הַעֲקֵר שְׁבָכָל יוֹם תְּדַלִּיקוּ גֵר נִשְׁמָה לְכָבוֹד כָּל הַצְּדִיקִים, וְתִזְכְּרוּ אֶת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנֵּר, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתְכֶם שְׁתִּבְקְשׁוּ וְתִתְפַּלְלוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל יַד גֵּר דְלוּק, וְאֵז תִּרְאוּ נְסִים נְגִלִים וְשִׁנּוּיִים גְּדוֹלִים שְׁיַחָה

אֲשֶׁר י"ט תשע בנחל שכג

נעשה אצל הילדים, שכלם יתעוררו בתשובה שלמה לחזור אליו ותברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם רק טוב כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשע.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר פי תשא, י"ח אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב, איך שאתה מחזק את עצמך בדרךכי רבנו ז"ל, וכן התחלף להתמיד בלמוד התורה הקדושה, אשר אין למעלה מזה, כי באמת כל ענין רבנו ז"ל הוא רק — איך להתקרב יותר ויותר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואשרי ואשרי מי שזוכה לציית את רבנו ז"ל, כי באמת מי שזוכה לבטל את חכמתו המדמה לגמרי לגבי רבנו ז"ל, יש לו הצלחה גדולה, כי אי אפשר להצליח בדרךכי רבנו ז"ל, אלא כשזוכים להשליף את חכמתו המדמית לגמרי, ולקבל את כל דברי רבנו ז"ל כי הוא זה, כמובא בדבריו הקדושים (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג).

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, על אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, ואנו יודעים מרבי אמת כזה, ואני מקנה שהשעור שלמדנו אתמול בערב, נכנס בלבכם היטב היטב, כי גם אני נתעוררתי מהדבורים שדברנו על-פי התורה צ"ה, שמביא שם רבנו ז"ל: כשמסיר מ'ה' נעשה פ'ה', הינו כשאין האדם רוצה לבטל עצמו אליו ותברך, על-ידי-זה מדברים עליו כל דבר אסור, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתציתו אותי, ולא

כְּדַאי לְעִשׂוֹת רַעַשׁ וּמַחְלָקֶת בְּשִׁבִיל כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת, כִּי זֶה רַק יִגְרֵם עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְצַעַר, וַיִּקְרַר אֶת הָאָדָם מְלֵהֲתִקְרַב אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא.

גַּא וְנָא הַרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְהַתְּפַלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא כָּל הַתְּפִלוֹת, וְאֶפְלוּ "בִּרְכַת-הַמְּזוּן" וַקְּרִיאת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה, תְּרַגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְהַתְּפַלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ; כִּי כְּשֶׁאָדָם מִתְּפַלֵּל תְּפִלוֹתָיו מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְקַשֵּׁר מִחֻשְׁבָּתוֹ אֶל דְּבוּרוֹ, וַיְכוּל לְכוּן יוֹתֵר.

גַּא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה, וְהַשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְתִכְבֵּד אֶת חֲמִידָךְ, כִּי בְּזֶה תִתְּהַדַק הָאֲהָבָה בֵּינְךָ לְבֵין אֲשֶׁתְּךָ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, הָאִשָּׁה מְאֹד מְאֹד נִמְשַׁכֶּת אֶל אַבְיָהּ, וְכִשְׁרוּאָה שְׁהַבְעֵל מְכַבֵּד אֶת אַבְיָהּ, אֹז מְמִילָא הִיא מְכַבֶּדֶת בְּיוֹתֵר אֶת בַּעְלָהּ, וְכֵן כְּשֶׁהִיא רוֹאֶה שְׁבַעְלָהּ אוֹהֵב אֶת אַבְיָהּ, אֹז אֲהַבְתָּה מִתְּגַבְּרַת וּמִתְחַזְּקֶת יוֹתֵר אֶל בַּעְלָהּ.

עַל-כֵּן רְאֵה לְכַבֵּד אֶת חֲמִידָךְ וְחֲמוּתְךָ, כִּי תִאֲמִין לִי, שְׁכָּל הַלְמוּדִים שְׁלוּמֵדִים בְּמִקּוּמוֹת אַחֲרִים, הַכֵּל דְּמִיוֹנוֹת; כִּי הָעֵקֶר הוּא שְׁלוֹם, מֵה טַעַם בְּחַיִּים לְחַיּוֹת בְּמַחְלָקֶת וּבְמַרְיבוּת, יוֹתֵר טוֹב לְחַיּוֹת בְּשְׁלוֹם וּבְאֲהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְלִלְמַד תּוֹרָה בְּהַתְּמָדָה רַבָּה, לְזוֹפוֹת לְסִיִּים מְסַכְתָּא אַחַר מְסַכְתָּא. וּבְכַפְרֵט שְׁתַּלְבִּישׁ אֶת עֲצָמָךְ בְּלִמּוּד שְׁלַחַן עָרוּף, כִּי הַלְמוּד שְׁלַחַן עָרוּף הוּא הַיְסוּד וְהָעֵקֶר בְּדַעַת רַבְּנּוּ ו"ל. וְרַבְּנּוּ ו"ל רָצָה מְאֹד מְאֹד, שְׁכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוּמְנוּ יִקְבְּעוּ לְעֲצָמָם שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּלִמּוּד פּוֹסְקִים, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַרְ"ן, סִימָן כח), שְׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פּוֹסְקִים, וְהוּא תִקּוּן גְּדוֹל לְאָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְמִיד בְּלִמּוּד שְׁלַחַן עָרוּף בְּכָל יוֹם, וְאֹז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ שְׁתִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וְתִבְשֹׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

אֲשֶׁר י"ט תשעא — י"ט תשעב בַּנְחַל שְׂכָה

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִנִי, וְאֲנִי
אֲשַׁתְּדֵל בְּלִי נֶדֶר גַּם-כֵּן לְכַתֵּב לָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ט אָדָר
ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲשַׁתּוּ ...

תִּתְקַשְּׁרוּ דְחוּף לְ... לְהַגִּיד לְהִילָדִים שֶׁהַהוֹרִים נִמְצְאִים בְּבֵית-
חוּלִים, וְאֲשַׁפְּנָה הַבַּת, וְאִינִם יְכוּלִים לְהִתְקַשֵּׁר מִשָּׁם, וְהַכֵּל בְּסֹדֵר,
וְלְהַרְגִיעַ אוֹתָם.

רְאוּ לְהַזְדַּרֵּז בְּזֶה, כִּי זֶה מִצְוָה גְּדוּלָּה, כִּי הִילָדִים מִפְּחָדִים, וְלֹא
שָׁמְעוּ כָּל הַזְמַן מִהַהוֹרִים, וְעַל-כֵּן נָא לְהַרְגִיעֵם.

וּלְמַחֵר בְּעֵת אֲמִירוֹת תְּהִלִּים, שְׁחִבְרַת תְּהִלִּים תִּתְפַּלֵּל לְהַצְלַחַת
הַנְּתוּחַ שֶׁל ... בַּת ... וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל,
יִשְׁמַע בְּתַפְלַתְנוּ, שְׁתַּהֲיֶה לָּהּ בְּאֵמֶת רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

י"ט תשעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... בְּעַל מַפְעַל ...

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲגֻמַּת נֶפֶשׁ שֵׁישׁ לִי, שֶׁהַזְמַנִּי
אֲצִלְכֶם לַעֲשׂוֹת אֶת הָאָרוֹן-קֹדֶשׁ לְבֵית מְדַרְשָׁנוּ, כִּי קִבְּלִיתִי הַמְּלָצוֹת
עַל-יָדֵי אִישׁ הַבְּצוּעַ שְׁלִי בְּאֶרֶץ ... שְׁאַתֶּם הַמְּקַצְוֵעִים מִסֵּפֶר אֶחָד
בְּאֶרֶץ, וְהִרְאָה לִי פְּרוֹסֶפֶקְטִים נִפְלְאִים, וְהִשְׁתַּכְנַעְתִּי בְּדַבְּרִיו, שְׁאֲכֹן

אֲזַמִּין אֲצִלְכֶם אֶת הַשִּׁישׁ, כִּי מֵאֲחֵר שֶׁבַעֲבָר עֲשִׂינוּ אֲצִלְכֶם הַזְּמַנּוֹת
 גְּדוּלוֹת הֵן בְּשִׁישׁ וְהֵן בְּרִצּוֹף, וְהִינּוּ מְאֹד מְרִיצִים מִכֶּם, אֲבָל עַכְשָׁו
 כְּשֶׁהֵגִיעַ הַחֹמֶר בְּשִׁבִיל הָאָרוֹן־קֹדֶשׁ הַכֹּל הַפּוֹף, בְּשִׁישׁ בְּמִקּוֹם לַחֲתוֹף
 אֶת הָאֲרֻבָּעָה חֲלָקִים שֶׁל הַקֶּשֶׁת שֶׁצָּרִיף לַהֲיוֹת בְּאִפֶּן טְבָעֵי הַדְּגְמָאוֹת
 יִשְׁרוֹת, כָּל חֲלָק הוּא מִמֶּשׁ הַפּוֹף מֵהַשְּׁנִי, טְעִיּוֹת מִמְחִיּוֹת, וְכֵן
 בַּהֲמָלִים "פֶּתַח שְׁעָרֵי שָׁמַיִם לַתְּפִלָּתְנוּ", בְּדִיּוּק בְּאֲמֻצֵּעַ הָאוֹת מ'
 חֲתוּף, שְׁזֵה נִרְאָה כְּלִיצָנוֹת, וְכֵן הַסְּטַנְדָּרִים, כָּל רָגֵל הוּא בְּדַמּוֹת
 שׁוֹנֵה מֵהַשְּׁנִי, מִמֶּשׁ עֲבוּדָה שְׁלוּמִיאֵלִית, אֲשֶׁר קָשָׁה לְתֵאָר, שֶׁחֲבָרָה
 כָּל־כָּף רְצִינִית כְּמוֹ שְׁלֹכֶם, שֶׁתִּצָּא טְעוֹת כָּל־כָּף חֲמוּרָה תַּחַת יָדָה.
 וּמִלְכָּד זֹאת הֶעֱגַמְתָּ נֶפֶשׁ שֶׁגִּרְמַתְּ לִי, שְׁלֵא עֲמַדְתָּם בְּזִמְזוֹן, אֲשֶׁר יֵשׁ
 לִי מִזֶּה הַפְּסָדִים גְּדוּלִים, כִּי בְיוֹם הַפּוּרִים הִנֵּה בִּיבְנָאֵל שְׁלִיחַ מִמְּנֵי,
 אִישׁ עֲשִׂיר, וְהִיִּיתִי בְּטוֹחַ שֶׁהָאָרוֹן־קֹדֶשׁ כָּבֵר גָּמוּר לְחִלוּטִין כְּמוֹ
 שֶׁהִבְטַחְתָּם, וּלְכַסּוֹף שׁוּם דְּבָר, רַק הַקֶּשֶׁת הַמְּחַלְקָת לְאֲרֻבָּעָה
 חֲלָקִים, שֶׁכָּל חֲלָק מִנַּח בְּצוּרָה אַחֲרָת. אֲנִי מְאֹד מְצֻטְעָר שֶׁשְׁמַעְתִּי
 בְּקוּלוֹ שֶׁל ... מֵאֲחֵר שֶׁאֲכַזְּבֶתֶם אוֹתִי מְאֹד מְאֹד — הֵן בְּעַמִּידָה
 בְּזִמְזוֹנִים וְהֵן בְּבִצּוּעַ בְּשִׁטָּח, אֲנִי חוֹשֵׁב כָּבֵר לְנִסּוֹת וְלִרְאוֹת בְּחֲבָרָה
 אַחֲרָת שֶׁמִּתְמַחֶה בְּאָרוֹנוֹת קֹדֶשׁ, וְאַתְּכֶם נִתְחַשְׁבֵּן עַל כָּל הַצֶּעֶר
 וְהֶעֱגַמְתָּ נֶפֶשׁ, אֲנִי מִקְנֶה שְׁנֵגִיעַ לְאִיזָה הַסֶּכֶם, כִּי מְאֹד הִתְאַכְזַבְתִּי
 מִכֶּם.

בְּתוֹדָה מֵרֵאשׁ...

י"ט תשעג.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֵׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסִדְרָה כִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל אֶת הַמְּכַתְּבִים שֶׁבִקְשָׁתָּ, וְאַקְנֶה שׁ... יְרָצָה לְתַקֵּן אֶת
 אֲשֶׁר עָוָת.

צָרִיף שֶׁתִּדְעַ, כִּי בְעוֹד שֶׁהָאָדָם הוּא יֵשׁ, וְחוֹשֵׁב אֶת עֲצָמוֹ
 לְמַשְׁהוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, קָשָׁה וְכָבֵד לוֹ לְהַשִּׁיג אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ תְּבָרַךְ,

וְלִכְּנֹן נִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-כֵּן הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, שְׂזָכוּ לְסֵלֶק עֲצָמָם מִהָעוֹלָם הַזֶּה, וְאִין לָהֶם שׁוּם הַסְתַּכְלוּת גְּשָׁמִית בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי נִטַּל מֵהֶם חִיזוֹ דְּהָאֵי עַלמָא, עַל-כֵּן הֵם יְכוּלִים לְגַלוֹת אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוֹי נוֹרָא וְנִפְלְאָא בְּזֶה, עַד שְׁכַל הַשׁוֹמְעִים דְּבִרְיָהֶם בְּאִים לְבָטוּל אֲמִתִּי.

וְהִנֵּה הִרְגַע דְּבִרְתִּי עִם ... וְהוּא עוֹשֶׂה עֲצָמוֹ כְּאִינוּ יוֹדֵעַ שׁוּם דְּבָר, וְאָמַר שִׁיְהִיָּה בְּקֶשֶׁר עִם ... וְאָמַר, שְׂתִרְאָה לְהִיּוֹת אִתּוֹ בְּקֶשֶׁר, הַבְּנִתִּי שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד בְּלַחֲץ, אֲמַרְתִּי לוֹ: תִּרְאָה, הַסְמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה עֲכָשׁוֹ תַעֲמוּלָה גְדוּלָה לְבַחֲוֹר ... וְאָמַר שֶׁהוּא יוֹדֵעַ אֶת זֹאת, כְּנִרְאָה עֲכָשׁוֹ הוּא הַזְּמַן שְׂתִלְחֹץ עָלָיו, וְיָכוּל לְהִיּוֹת בְּקַלּוֹת שֶׁהוּא יִחְתֵּם.

אֲנִי מְקַנְהָ שֶׁ... יִתְחִיל הַיּוֹם אֶת הַרְצוּנָה. וְכֵן יִסְדְּרוּ לְמַעְלָה אֶת הַתְּאוּרָה.

הַמְחַבֵּה לְתִשׁוּבָה...

י"ט תשעד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרָא כִּי תִשָּׂא, כ' אָדָר ה'תשנ"ג.

שְׁלוֹם לְ...

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי, לְפָנַי שְׂאִתָּה עוֹשֶׂה צַעַד דְּרִסְטִי בְּזֶה לְמַכּוֹר רַכֵּב וְכוּ', אִתָּה צָרִיךְ הַבְּטָחַת אֲשֶׁתְּךָ בְּמֵאָה אַחֲוִי, כִּי כְּשֶׁנִּכְנָסִים לְעֶסֶק וְכוּ', צָרִיכִים לְהַכְּנִס רֵאשׁוֹ וְרַבּוֹ, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת אֵיזָה קוּנְצִים — אִין לִי עֲכָשׁוֹ כַּח, אִין לִי עֲכָשׁוֹ זְמַן, אֲנִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּבֵית לַעֲזֹר לְאִשְׁתִּי וְכַדוּמָה, אִתָּה צָרִיךְ לְהַתִּיעֵץ עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְלִקְבֹּל אֶת הַחֲלָטָתָהּ הַמְּלָאָה, אֲזִי בּוֹדְאִי תַעֲלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ט תשעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אֵל ידידי הקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

ראה להכניס את עצמך בתוך האמונה הקדושה בו יתברך,
ותדע שהוא יתברך מחיה ומתנה ומקיים את כל הבריאה כלה.
ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך.
וכפי שתכניס את עצמך בידיעות אלו, על-ידי-זה תוכל לעבר את
כל אשר עובר עליך וכו' וכו'.

כי באמת עובר על כל אחד ואחד בזה העולם כל יום ויום
משברים וגלים, חלישות הדעת וספקות ובלבולים וכו' וכו', עד
שאינו יודע לשית עצה לנפשו. אבל בזה שמכניס בעצמו אמונה
פשוטה בו יתברך, על-ידי-זה יכול לעבר את זה העולם בשלום.

ראוי לה לשמח מאד מאד, שאתה מקרב אל רבנו ז"ל, ולא
עוד אלא שזכית כבר כמה וכמה פעמים להיות על ציון רבנו ז"ל,
ומה גם שזכית את אחרים להיות אצל ציון רבנו ז"ל, ובזה בעצמו
ראוי לה לשמח על נעם חלקך. ובכלל טוב להרגיל את עצמך לתן
תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמך,
כי אם תחפש — תראה, שהקדוש-ברוך-הוא עשה עמך תרבה
חסדים בזה העולם, כי באמת כשאדם נופל בצרה, גדמה לו כאלו
אבר מנוס ותקנה ממנו, וכאלו אף פעם לא יהיה לו טוב, ובאמת
אם נסתכל על האמת, נראה את החסדים והרחמים גמורים
שהקדוש-ברוך-הוא עושה עמנו בכל יום ויום, כי הקדוש-ברוך-
הוא מלא רחמים, ועושה חסד עם האדם בכל יום, ובפרט מי שנכנס

לְבֵית-חֹלִים, וְרוֹאֵה מַה שֶּׁקֹּרֶה שָׁם, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, כָּל מֵינִי
מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רְעִים, וְעַל-פֶּן צָרִיכִים לְחֹזֵק עֲצָמוֹ בְּכָל מֵינִי אֲפָנִים
שֶׁבְעוֹלָם, וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה תְּצַלִּיחַ בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

נָא וְנָא אַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַעֲקֹר רְאֵה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְאַל תִּשִׁים עָלֶיהָ שׁוֹם
לְחֵץ, וּמִכָּל שְׂפָן שְׂאֵל תִּבְקֹר אוֹתָהּ בְּשׁוֹם בְּקִרְתָּ וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֲשֶׁה
קָשָׁה לָּהּ מְאֹד מְאֹד כְּשֶׁעוֹשִׂים עָלֶיהָ בְּקִרְתָּ, וְזֶה שׁוֹבֵר אוֹתָהּ לְגַמְרִי,
וְעַל-פֶּן רְאֵה לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְאִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגִלִים
שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מַה אֲמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֶיךָ, וְאֶת גְּדֹל הַכְּסוּפִים שֶׁיֵּשׁ לִי לְרֵאוֹת בְּטוֹבְתְּךָ
הַנְּצַחִית, שֶׁתְּצַלִּיחַ בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְאֲנִי מִבֵּין הַיֵּטֵב
הַיֵּטֵב אֶת מְכַאוֹבֵי לְבָבְךָ וְנִפְשֶׁךָ וְכוּ' וְכוּ', וּבִכְפָּרְט לְאַחַר־וְנָה אֶת
הַכְּשָׁלוֹנוֹת וְהָאֲכֻזּוֹת שֶׁהָיוּ לָךְ וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי יוֹדֵעַ הַיֵּטֵב אֵיךְ שָׁזָה
שָׁבֵר אוֹתְךָ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ דְּרָךְ וַיֵּשׁ עֲצָה אֵיךְ לְצַאת
מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים הָאֵלוֹ. וְעַל-פֶּן רְאֵה, יְדִידִי הַיְקָר! לְהַחֲזִיק
מִמֶּעַמְד, וְשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאִז תְּצַלִּיחַ אֶת
דְּרָכְךָ בְּזֶה וּבְכָּא לְנִצַּח וְנִצַּחִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְּלָתִי שֶׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ, וּתְבַשֵּׁר לִי תַמִּיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשַׁבּוֹת בְּשַׁבַּת פְּרָשַׁת וַיִּקְרָא
בְּיַבְנָאֵל, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתְּבוֹא וְתִתְאַכְסֵן אֵצְלִי.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲנִינִי.

פה תקבל רצוף כמה מכתבים, ותמסרם לידידנו ... גרו יאיר,
והוא ימסרם ליצדם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ט תשעו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

כבר שמעתי שרצית לבוא אלי כמה פעמים, אף הצרות
והיסורים שעוברים עליך בביתך, זה אשר מנע אותך וכו' וכו'.

מה אמר לך, ידידי היקר! רבנו ו"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק
א, סימן קצא), שאפשר שישב אחד אצל חברו במקום אחד בגן-עדן,
ולזה יהיו כל התענוגים והשעשועים וכל הש"י עולמות, וחברו לא
ירגיש כלום, ולא יהיה לו שום תענוג, ואדרבה הוא מרגיש כל מיני
חשך, כי באמת מובא בדבריו הקדושים (לקוטי מוהר"ן, חלק ב, סימן
ק"ט), אשר אין עולם הזה כלל, כי יש או עולם הבא, שהוא גן-עדן,
או גיהנום, עולם הזה אין, הינו מי שזוכה לדבק את עצמו בו
יתברך, ומכל צרותיו ומארעותיו שעוברים עליו בגשמיות
וברוחניות, הוא בורח רק אליו יתברך, ומרגיל את עצמו לדבר אליו
יתברך, על-ידי-זה יכול להתענג בערכות נעימות ידידות זיו שכנינת
עזו יתברך, כי על-ידי תפלה והתבודדות, שאדם מרגיל את עצמו
לדבר אליו יתברך, על-ידי-זה ממשיך עליו אור וזיו וחיות ודבקות
בהבורא יתברך שמו, אז הוא מרגיש עולם הבא בעולם הזה, ויורש
גן-עדן עוד בזה העולם, לא-כן, חס ושלום, פשרק ממשיך את
עצמו אל הצרות והיסורים, על-ידי-זה מאבד את עולמו הנצחי,
וחמנא לישזבן, ומרגיש גיהנום בזה העולם.

אודות אשְׁתָּף, בּוֹדָאי הַמְצָב הוּא מֵר מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת לְגַרְשׁ אֲשֶׁה, אֵין זֶה שׁוֹם יַעֲזֶה כָּלֵל, כִּי בְּאֶמֶת לְמַעַלְה אַתֶּם שָׂרֵשׁ אַחַד, כַּמּוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר לְמַעַלְה הַנְּשָׁמוֹת הֵן נְשָׁמָה אַחַת, וּכְשִׁינְרִידִים לְזֶה הָעוֹלָם — מִתְפַּצְּלִים, וְעַד שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַחְבְּרֵם יַחַד, וְעַל-כֵּן מֵה שִׁיף לְהַתְגַּרְשׁ מֵאֲשֶׁתָּף אוֹ לְהַפְרֹד מִמֶּנָּה, כְּשֶׁאַתֶּם נְשָׁמָה אַחַת בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים. וְעַל-כֵּן עָקַר הַעֲצָה הוּא רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם הֵזֶה כְּהִרְף עֵינַי, הִנֵּה אֲנִיחֵנוּ פֶּה, וְעוֹד מַעֲט יוֹצֵא מִכָּאן, וּכְפִי שְׁנִכְנִיס בְּעֲצָמֵנוּ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נוֹכַל לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, כִּי יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבַעִים שָׁנָה. וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא), שֶׁהַשְּׁבַעִים שָׁנָה הֵם כְּמוֹ חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת, וְעַל-כֵּן בְּשָׁבִיל חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה דְקוֹת כְּדָאֵי לְהַפְרֹד, אוֹ חֵס וְשָׁלוֹם, לְהַתְגַּרְשׁ מֵאֲשֶׁתָּף? ! הִנֵּה אֲנִי פֶּה, וְעוֹד מַעֲט אֲנִי יוֹצֵא מִפֶּה, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם, וְלָדוֹן אֶת אֲשֶׁתָּף לְכַף זְכוּת, וְלְהַשְׁתַּדֵּל לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלַצַּעֲק בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, הוֹשִׁיעֵנִי וְהַצִּילֵנוּ", וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְנִצְחַת אֶת הַמְּלַחְמָה. וְכֵן כְּדָאֵי לְבָרַח אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְעַל כָּלֵם — לְדַבֵּר עִם חֲבָרִים לְחֻזַק וְלְאַמֵּץ אוֹתָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נוֹכַל לַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם הַמֵּר הֵזֶה, שֶׁהוּא מְלֵא יְרִידוֹת וְנִפְּלוֹת, מְלֵא הַשְּׁלֻכוֹת, מְלֵא בְּלִבוֹלִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּיק מִמֶּדָּה, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָךְ לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲנִינֵי, וְעַל-יְדֵי-זֶה אוֹלֵי תַעֲוֹרֵר גַּם אֲצִלִּי חֶשֶׁק וְרִצּוֹן לְכַתֵּב לָךְ, וּבְיַחַד נִתְחַזַּק. וְתַדַּע, אֲשֶׁר יִסּוּד גְּדוֹל בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל הוּא, שֶׁתַּהֲיֶה נִקְרָאת הַחֲבֵר וְלֹא לְהַשְׁבֵּר, כִּי זֶה יִסּוּד גְּדוֹל.

רְאֵה לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי

מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך, ותבשר לי בשורות משמחות תמיד, ואז טוב לך לנצח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל רצוף שני מכתבים שתמסרם ליעדם.

י"ט תשעז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל-פקודי, כ"א אדר ה'תשנ"ג.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאפה עדין מחזיק את עצמך בדרךי רבנו ז"ל.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם עובר על כל אחד ואחד כל מיני ירידות ונפילות, קטנות וחלישות הדעת, בלבולים וספקות וכו' וכו', ובפרט מי שרוצה לזכות להתקרב אל רבנו ז"ל, עליו נתפשטות הקלפות להרס אותו לגמרי. ועל-כן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, שתשאר אצל רבנו ז"ל, פי בפרוש גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), שדבור האמת שיוצא מפי הצדיק האמת, אפלו במלי דעלמא — יקר, כי בהדבור של הצדיק האמת, אין בו שום תערובות, ומי ששומע דבור מפי הצדיק האמת שדבר אמת, בודאי יחזק ויצטר בו דבורו, ועל-ידי-זה הוא זוכה להיות פמותו. ובאמת בתוך דבורי הצדיק — שם פניו, שכלו וחקמתו, ועל-כן מה טוב ומה נעים, אם תרבה ללמד בספרי רבנו ז"ל, ולא תבלבל את עצמך משום דבר שבעולם. וראוי לך לקבץ לעצמך קביעות גדולה על למוד ספרי רבנו ז"ל, ולא להתבלבל משום בלבול שבעולם, ומה נעים באם תוכל לחזור הרבה ב"ספר-המדות", פי המדות הן היסוד של האדם. וכן תעין הרבה בשיחות-הר"ן

יבְחִי-מוֹהַר"ן, שְׁשָׁם תְּתוּדַע מַגְדֵּלֶת רַבֵּנוּ ו"ל, כִּי מוֹהַרְנ"ת ו"ל
בְּעֶצְמוֹ אָמַר, שְׁלֹא הִיָּתָה לוֹ שׁוּם הַשְׁגָּה בְּרַבֵּנוּ ו"ל, אֲלֹא עַל-יְדֵי
שִׂיחוֹתָיו שְׁדַבֵּר עִמוֹ, וְהֵן הֵן הַשִּׂיחוֹת שֶׁהַדְּפִיס בְּשִׂיחוֹת-הַר"ן
יבְחִי-מוֹהַר"ן.

אוֹדוֹת הַלְמוּדִים, לֹא כְּדַאי לָךְ לְהַתְּבַלְּבֵל כָּלֵל, כִּי אִם הָאָדָם
הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵךְ יֵשֶׁר וּמְסוּדָר בְּדַרְכֵךְ נְכוֹן, אִז מֵה יֵשׁ לְהַתְּבַלְּבֵל. חֲמֵשׁ
וְרִש"י צְרִיכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם, וְעַל-כֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים בְּכָל יוֹם
כְּשׁוֹזוּכִים לְלַמֵּד פֶּרֶשֶׁה חֲמֵשׁ וְרִש"י וְכֵן מְשֻׁנוֹת, טוֹב לְלַמֵּד בְּשִׁבִיל
נִשְׁמָתוֹ, בְּכָל יוֹם פֶּרֶק אוֹ שְׁנֵי פֶרָקִים אוֹ שְׁלֹשֶׁה פֶרָקִים, הַכֹּל כְּפִי
הָאָדָם, וְאוֹתוֹ הַדְּבָר שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּגִמְרָא שִׁיְהִיָּה בְּקִיאוֹת, שְׁעוּר
בְּש"ס שִׁיְהִיָּה לְבְּקִיאוֹת, וְכֵן שְׁעוּר בְּשִׁלְחַן עֲרוּף כְּסֻדְרָן, וְאֵלוֹ
הַשְׁעוּרִים שְׁלֵךְ, שְׁאֵתָה לֹא צְרִיף לְהַתְּנַגֵּעַ בְּזוֹה שְׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם
מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמֵרָא, שִׁלְחַן עֲרוּף, וּמְלַבֵּד זֹאת, תִּלְמַד אֶת הַשְׁעוּר
בִּישִׁיבָה בְּשְׁעוּר עֵינַן, הִיָּנוּ אֶת הַמְּסַכְתָּא שְׁאֵתָה לּוֹמַד עֲכָשׁוּ בִישִׁיבָה,
בְּזוֹה תִּהְיֶה חֲזוּק וְאִמִּין מְאֹד מְאֹד לֹא לְבַלְּבֵל עֲצָמָךְ, וְעַל-יְדֵי-זוֹה
תְּצַלִּיחַ דִּרְכָךְ, וְתַחֲזוֹר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, כִּי זֶה הַשְׁעוּר עֵינַן
שְׁאֵמַר רַבֵּנוּ ו"ל, שְׁצְרִיכִים לְלַמֵּד גַּם שְׁעוּר עֵינַן, וְעַל-כֵּן מֵה לָךְ
לְהַתְּבַלְּבֵל מִכָּל מֵה שְׁעוּבָר עֲלֶיךָ. וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת
מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא וּבְמִגֵּן, וְאִז תְּצַלִּיחַ דִּרְכָךְ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרָא עוֹלָם !

בְּרִיף רַחֲמָנָא, שְׁזַכְּנוּ לְסִיַּם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִף
פ"ח. יְזַכְּנוּ הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ לְסֻדָּר עֲכָשׁוּ לְדְפוּס אֶת כְּרִף פ"ט לְהַגְדִּיל
תוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָּא.

**הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות**

**העניך יצחק בן צבי' פערל
נ"י**

וזוגתו

**רויזא רבקה בת מרים
יהודית תחי'**

**הקדוש ברוך הוא ימשיך עליהם
ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם,
ויהיה להם פרנסה בריווח,
ויתברכו מפי אל עליון בגשמיות
וברוחניות גם יחד.**

תְּכֵן הָעֲנִיִּים

חֵלֶק פ"ח

ג . . . . . פְּתַח דְּבַר . . . . .

ה . . . . . הַקְדָּמָה . . . . .

יא . . . . . י"ט תְּקַא . . . . .

יגלה מעלת השמח ומשמח את אחרים, וינגיל להתבודד אליו ותברך, ובפרט בין הרי יבנאל, וידבר מענין הפצת "אור יבנאל" בין התושבים שם, ולהחזיר אותם בתשובה, וישבח למוד משניות.

יב . . . . . י"ט תְּקַב . . . . .

יחזק ויאמץ את שעובר עליו ביונות וחרופין, וישתתף בצערו, ויספר לו ממה שעבר עליו, ואיך התחזק על-ידי שהיה עקשן לבוא בכל יום אליו ותברך, וכן הבית שבנה ביבנאל — שהוא גם, הפל היה על-ידי תפלה, ויעוררו לעשות כף בשביל שלום ביתו, ויחזק שלא לפל ביאוש.

יד . . . . . י"ט תְּקַג . . . . .

יצוה לכל אנשי שלומנו שיש להם בן בישיבה, שיתאספו באספת הורים למען הצלחת הישיבה ברוחניות.

טו . . . . . י"ט תְּקַד . . . . .

יחזק את אנשי שלומנו על תפלת הותיקין, ורקודין אחר התפלה, וידבר מהחזון שמתגשם, שמקום צחית פנה יהיה שוקק חיים תורניים ויהודיים, וידבר מענין חדש שבט, שהיתה תחלת התקבצותנו בענין רבנו ז"ל, ויעורר מאד על למוד שעורים קבועים בתורה, ויחזק על למוד מסכת מגלה ולסימה עד פורים, ויגלה מעלתה, ומענין שמחה ודבור אליו ותברך.

יח . . . . . י"ט תְּקַה . . . . .

יחזק את העומד בראשות הישיבה אודות שתוף פעולה עם ההורים, וידבר נפלאות ממה שקורה ביבנאל, שמצליח למעלה מן המצפה.

כ . . . . . י"ט תְּקו . . . . .

יחזק את העושה תאורה בבנין המוסדות, ויבטיח הבטחות טובות בזכות העבודה הקדושה הזאת.

י"ט תקז . . . . . כא

יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַיְשִׁיבָה קִטְנָה שֶׁהִתְפַּתְחָה בְּיִבְנָאֵל, וּמִכָּל הַטְּרָחָה וְהִיגִיעָה שֶׁהִיָּתָה לְנִמְעָן, שְׁעוֹד תִּשְׁתַּלֵּם לוֹ, וַיְדַבֵּר מִכַּפָּה עֲנִינִים בְּזֶה.

י"ט תקח . . . . . כב

יְדַבֵּר מֵעֲנִין שֹׁכֵר לְמוֹד לְמַלְמָדִים שֶׁל הַיְשִׁיבָה "בֵּית שְׁלֹמֹה", וּמֵאֲסַפְתֵּי הַהוֹרִים, וַיִּחְזַק עַל עֲנִין נְסִים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

י"ט תקט . . . . . כב

יְדַבֵּר מֵעֲנִין פְּרָטִים הַשִּׁיכִים לְבִנְיָה, וַיְבִיעַ שְׂאִיפָה לְתַקְנָה גְּדוּלָה לַיְשִׁיבָה שְׁלֵנוּ.

י"ט תקי . . . . . כג

יְדַבֵּר בְּקוֹל גְּדוֹל מְאֹד אֹדוֹת הַשִּׁקְרִים שֶׁמִּמְצִיאִים בְּשֵׁמוֹ, וַיִּתְיַחֵס לְעֲנִין שְׂרוּצִים לַעֲשׂוֹת פְּרוּד בֵּינוֹ לְבֵין הַנְּמִעָן, וַיִּמְחָה נִמְרָצוֹת נֶגֶד מֵה שְׂאוּמְרִים בְּשֵׁמוֹ נִגְדוּ וְכוּ', וַיְבִיעַ אֲהַבְתוֹ הָאֵיתָנָה אֵלָיו.

י"ט תקיא . . . . . כה

יְדַבֵּר מֵעֲנִין מִשְׁפָּחָה שֶׁנִּפְלָה בַּפֶּח בְּעֲנִין אִיזוֹ דִּירָה, וַיִּחְזַק שְׁלִפְעָמִים מִחֲלִיפִים בְּשֵׁמִים צְרוּת יוֹתֵר גְּדוּלוֹת, וּבְאַמַּת הָאָדָם מוֹכֵן וּמְזַמֵּן וּמְסַכֵּים לָזֶה, שֶׁיֵּצֵא יְדֵי חוֹבְתוֹ בְּדָבָר קָל וְכוּ'.

י"ט תקיב . . . . . כו

יְדַבֵּר מֵעֲנִין מִחֲלָקֶת וּפְרוּדִים וּמִקְלַפֶּת הַשִּׁקָּר שֶׁהִתְפַּשְּׁטָה אֲזַ בְּעוֹלָם.

י"ט תקיג . . . . . כז

יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁלוֹם-בֵּית שְׁנֹסָה לַעֲשׂוֹת, וּבְעֵבוֹר זֶה חִבֵּר הַקּוֹנְטְרָס "לָמָּה לְהַתְגַּרֵּשׁ", וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׂדוּף מְסִים, וְ"אוֹר יִבְנָאֵל" וְ"דְרָשׁוֹת-מוֹהָרָא שׁ".

י"ט תקיד . . . . . כט

יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁלֵא לְתַן לִילָדִים לְלַכֵּת לְבַד לְמַקְנָה, וּמֵעוֹד כַּמָּה עֲנִינִים טְכְנִיִּים שֶׁל בְּנֵיָה.

י"ט תקטו . . . . . כט

יְדַבֵּר מֵעֲנִין קוֹנְטְרָס "לָמָּה לְהַתְגַּרֵּשׁ", וּמִכַּתִּיבַת סְפָרֵיו הַקְּדוּשִׁים, וְרַק הַסְּפָרִים יִשְׂאָרוּ לְנִצָּח, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין הַהֶעֱלָמָה עַל "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", שֶׁהֵם אוֹצֵר הַמְּנַצֵּר.

תִּכְנֵן הַעֲנִינִים

3

- י"ט תקטז . . . . . ל
- יְדַבֵּר מֵעֵינָיו בְּטוֹל דֵּין, וּבִיאָתוֹ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהִסְפִּיר שְׁמִסְדֵּר לוֹ הַנִּמְצָן.
- י"ט תקיז . . . . . לא
- יְדַבֵּר מֵעֵינָיו הַתְּמוּדָדִיּוֹת שֶׁהָיוּ לוֹ עִם בַּחוּרִים, וּמִסִּבְלָנוֹת שֶׁאָנוּ זֹכִים עַל-יְדֵי רַבְּנוֹ ו'ל, וּמִהַחֲלוֹם שֶׁלוֹ בְּעֵינָיו יִבְנֵאל שֶׁיִּתְגַּשֵּׁם לְגַמְרֵי, כְּמוֹ שֶׁאֵר עֲנִינִים שֶׁלֹּא חָלְמוּ, וְהִתְקַיְמוּ בַּהֲרַחֲבָה.
- י"ט תקיח . . . . . לב
- יְבִיעַ תּוֹדָתוֹ הַעֲמָקָה לְזֶה שֶׁעֲזַר בְּבִנְיַן הַחֲדָר וְכוּ', וַיְגַלֶּה לוֹ אֲסִירוֹת תּוֹדָתוֹ בְּעִבּוּרוֹ, וַיַּעֲזְרוּ לְתַפְלָה בְּמַנְיָן וְהִקְשִׁיבָה לְשַׁעוֹר וְכוּ'.
- י"ט תקיט . . . . . לג
- יַחֲזֹק וַיַּעֲזֹר מְאֹד אֹדוֹת עֵינָיו הַתְּפִלָּה, שֶׁכָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה מִתְקַבֵּל לְמַעְלָה וְכוּ', וַיְגַלֶּה שֶׁאֶפְשֵׁר עַל-יְדֵי תְּפִלָּה לְשַׁנוֹת בְּחִירָתוֹ שֶׁל בְּעַל בְּחִירָה.
- י"ט תקכ . . . . . לה
- יְבָאָר עֵינָיו הַבְּטוּי צְדִיק הָאֵמֶת הַנִּמְצָא בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ו'ל וְתַלְמִידָיו, וַיְגַלֶּה מַעְלַת הַפְּצַת דַּעְתוֹ בְּעוֹלָם, וַיִּרְגֵּיל לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יְתַבְרָךְ, וְכָל דְּבוּר אֵלָיו יְתַבְרָךְ הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוּד מִשְׁנֵיּוֹת.
- י"ט תקכא . . . . . לו
- יַחֲזֹק וַיֵּאֱמָץ מְאֹד עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתַבְרָךְ, וְעַל מַדַּת הַסִּבְלָנוֹת וְאֶרֶץ אִפְיָם, וַיְדַבֵּר מֵעֵינָיו קִדְשֵׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמִמַּעְלַת הַמְּרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה דְּבוּרִים אֵלָיו יְתַבְרָךְ.
- י"ט תקכב . . . . . לט
- יְדַבֵּר מֵעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל שְׁמֹחָה, וּמֵעֵינָיו דְּבוּרִים אֵלָיו יְתַבְרָךְ בְּפִרְטֵי פִּרְטוּיּוֹת, וּמֵעֵינָיו לְמוּד מִשְׁנֵיּוֹת וּמַעְלָתוֹ.
- י"ט תקכג . . . . . מ
- יַחֲזֹק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּהַשְׁגָּחָה פִּרְטִית, וַיְדַבֵּר מֵעֵינָיו לְמוּד שְׁלֹחַן עֲרוּךְ יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וַיֵּאֲרִיף לְתֵאֵר מַעְלַת הַלְמוּד בְּשְׁלֹחַן עֲרוּךְ, וַיְדַבֵּר מֵעֵינָיו דָּף גְּמָרָא, וַיַּחֲזֹק עַל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת וּבְרַפְתֵּי-הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ סְדוּר דִּיקָא, וְלֵהֲתַחֲבֵר אֶל יִרְאֵי ה' דִּיקָא.
- י"ט תקכד . . . . . מב
- יְדַבֵּר מִמַּעְלַת הַהַפְּצָה, שֶׁזִּכּוּי הַרְבִּים עוֹלָה עַל הַפֶּל, וְלְדַבֵּר מֵעֵינָיו רַבְּנוֹ ו'ל בְּלֵי לְהַתְּבַיֵּשׁ כָּלֵל, וַיְדַבֵּר מֵעֵינָיו סְדוּר דְּרוֹךְ הַלְמוּד.

י"ט תקכה . . . . . **מג**
 יְדַבֵּר תּוֹכְחָה חֲרִיפָה לַבְּחוּרִים הַצְעִירִים, שֶׁהִתְנַהֲגוּתָם לֹא הִלְמָה אֶת
 שְׂאִיפָתוֹ.

י"ט תקכו . . . . . **מד**
 יִחְזַק אֶת כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ עַל כְּבוֹד הַדָּרֵי זֶה לְזֶה וְעַל כְּבוֹד וּמוֹרָא
 בֵּית-מִקְדָּשׁ מְעַט — זֶה בֵּית-הַפְּנִסָּת.

י"ט תקכז . . . . . **מו**
 יְדַבֵּר עַל הָאִיוֹם שְׂאִים עַל הַיְלָדִים בְּסִגְרֵת הַמָּקוֹם, וַיִּבְהִיר שְׂצָרֶיךָ
 לְהוֹדִיעַ לַמַּמְנִים, שֶׁלֹּא תִחַלֵּשׁ דַּעְתָּם, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין חוֹבַת הַהוֹרִים לְשֹׁמֵר
 עַל יְלָדֵיהֶם.

י"ט תקכח . . . . . **מז**
 יִחְזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה וּלְבַקֵּשׁ מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, שִׁיזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל מִינֵי
 עַל שֶׁל בְּשָׂר וָדָם.

י"ט תקכט . . . . . **מז**
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין וְעַד הַיְשִׁיבוֹת, וַיַּעֲזֹר לְהַכִּיר אֶת הַכּוֹלָל שֶׁלָּנוּ רְשָׁמִית, כְּדֵי
 שֶׁלֹּא תִהְיֶינָה בְּעִיּוֹת, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין אַבְרָכִים רְצִינִים שִׁילְמָדוֹ בְּכוֹלָל.

י"ט תקל . . . . . **מח**
 יִתֵּן עֲצָה עַל יֶלֶד חוּלָה, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין סֵדֵר בְּקֹהֵלָה בְּעֲנִין מִסִּים, וַיְבִיעַ
 צַעֲרוֹ מְאֻרְעִים חוֹרְגִים, וַיִּחְזַק וַיֵּאמֶץ.

י"ט תקלא . . . . . **מט**
 יִחְזַק מְאֹד הַנִּמְצֵן עַל חֲדוּשָׁיו שֶׁשׁוֹלַח לוֹ, וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת מִמַּעַלַת חֲדוּשָׁיו
 תּוֹרָה, וַיְבַאֵר פְּסוּק בְּפִרְשַׁת שְׁמוֹת עַל עֲנִין שֵׁם אֶהְיֶה, שֶׁהוּא כְּתוּר, הָאֲרַת
 רַעוּא דְרַעוּיָן, וְכֵן עֲנִין אֶסוּר דְּחִיקַת הַשְּׂעָה, וַיִּגְלֶה לְנִמְצֵן מַעַלַת שְׁעוּרָיו,
 וְאִיךָ שֶׁשׁוֹמֵעַ שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת, שֶׁמִּחְזַק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ.

י"ט תקלב . . . . . **נג**
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין בְּטוֹל שְׂדוּף, וַיִּנְמַק טַעֲמוֹ, וַיִּצִיל בַּחוּרָה מִלְּפַל בַּפָּח.

י"ט תקלג . . . . . **נד**
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַחוֹבוֹת שְׁלוֹ, וַיִּשְׁתּוּמֵם עַל קֶצֶר יְדוֹ לְשֵׁלֶם, וַיִּשָּׂא עֵינָיו
 לְמִרוֹם עַל זֶה, וַיְדַבֵּר מִכַּמָּה פְּרָטִים טְכָנִים.

י"ט תקלד . . . . . **נה**
 יִחְזַק מְאֹד אֶת הַנִּמְצֵן עַל צָרְתוֹ הַגְּדוֹלָה מְאֹד, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין הַתְּקַף לֵב

תַּכְּן הַעֲנִינִים

5

אָבִיו הַקְדוֹשׁ זי"ע שֶׁהָיָה אָז, וַיְבִיעַ צַעֲרוֹ עַל זֶה, וַיַּחֲזֵק הַנִּמְעָן מְאֹד מְאֹד עַל הַתְּבוּדָה לְיַד הַיָּם בְּלִילָה וְכוּ', וַיְדַבֵּר עַל זֶה דְּבוּר נִפְלָא עַד מְאֹד, וַיִּתֵּן לוֹ שְׁעוֹר לְלַמֵּד דָּף זֶהר בַּבְּקָר וְדָף תְּקוּנַי זֶהר בְּלִילָה, וַיַּחֲזֵקוּ וַיֵּאֱמְצוּ מְאֹד.

י"ט תקלה . . . . . נח
יַחֲזֵק בְּכַמָּה בְּרִכּוֹת מִפְּלִגְוֹת, וַיְדַבֵּר בְּעֵינָיו הַחֹבֹת שֶׁלְקָחוּ בְּעֵבֹר
הַמִּקְנֵה שְׁבָנָה.

י"ט תקלו . . . . . נח
יְדַבֵּר מֵעֵינָיו "אוֹצֵר הַקּוֹנֵטְרָסִים", חֶלֶק ב' שֵׁיצָא אָז, וַיְבִיעַ שְׁמַחְתּוֹ
הַעֲצוּמָה עַל זֶה, וַיְגַלֶּה שְׁדִיקָא אֵלּוּ הַסְּפָרִים מְצִילִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וְלֹא דְמִיוֹנוֹת שְׁוֹא.

י"ט תקלז . . . . . נט
יְדַבֵּר מֵעֵינָיו שְׁדוּף מְסִים, וַיְבַהֵיר לְעוֹרָף הַעֲתוּן בְּמָה לְהִרְחִיב הַדְּבוּר.

י"ט תקלח . . . . . ס
מִכְּתָב פִּיּוּס לְתַלְמִידִים הַצְּעִירִים שֶׁקָּבְלוּ עַל עֲצָמָם לְהִיטִיב דְּרָפָם, וַיְגַלֶּה
לָהֶם, שֶׁאֲצִלוֹ הַעֵקֶר הוּא לְמוֹד שֶׁל מְדוֹת טוֹבוֹת, וַיֵּאֲרִיף בְּנִקְדָּה זוֹ.

י"ט תקלט . . . . . סב
יַחֲזֵק אֶת הַמְּנַהֵל הַחֲדָשׁ עַל הַיְשִׁיבָה לְצְעִירִים, וַיְגַלֶּה לוֹ הַדְּרָף שֶׁעָלָיו
לְנַהֵג בָּהּ, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת סֵדֵר בְּעֵינֵינִים.

י"ט תקמ . . . . . סג
יַחֲזֵק מְאֹד אֶת כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוֹ עַל נִקְדַּת הַהֲתַקְרְבוֹת לְרַבְּנֵנוּ ו"ל,
וַיְדַבֵּר בְּהַתְּלַחֲבוֹת עַל "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמֶּלֶךְ, וְאֵיךְ שֶׁדַּבֵּר זֶה
הוּא נִפְלָא עַד מְאֹד, וַיַּעֲזֹר לְדוּן לְכַף זְכוּת אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ, וְכֵן הַנְּשִׁים
שֶׁתַּחֲאֲסִפְנָה וְכוּ', וַיַּחֲזֵק מְאֹד.

י"ט תקמא . . . . . סה
יְגַלֶּה מַעֲלַת יְהוּדֵי, שֶׁבְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּמְצָא שָׁם, יֵהִיָּה בְּמְקוֹם שִׁיְהִיָּה, מְדַבֵּר
אֵלָיו יַתְּבַרְךָ, וַיַּחֲזֵק מְאֹד עַל הַפְּצַת סְפָרֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל, וְלַחֲזוֹר הַרְּבָה עַל
פְּרָקֵי מִשְׁנֵיּוֹת.

י"ט תקמב . . . . . סו
יַחֲזֵק נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת אֶת מִי שֶׁהִשְׁקִיעַ בַּחֲנוּת, וְהִצְרִיף לְסַגְרָה, וַיַּחֲזֵקוּ
מְאֹד עַל אֲמוּנַת הַהִשְׁגָּחָה הַפְּרִטִי פְּרִטִית, וַיְדַבֵּר מֵעֵינָיו תּוֹרָה, וְשָׁפַל
הָעוֹלָם הַזֶּה אֵינּוּ שְׁוֵה, כְּדֵי שֵׁיצְטַעְרוּ עָלָיו.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

- י"ט תקמג . . . . . סז**
 יחזק מאד אברך ממשפחה ליטאית שהתקרב לברסלב, ויגלה לו סדר
 למודו לפי שרש נשמתו, וימנעוהו מבטול תורה אף כי פונתו לשמים,
 ויחזקו מאד לעשות שם טוב לענין רבנו ז"ל, ולא פארתם שלא שמשו
 כל צרכן, ויחזק מאד על אהבת אשתו לשם שמים, ויהקים בית של
 תורה, וידבר מלמוד חמש רש"י, ויחזק על עבודת התפלה במנין.
- י"ט תקמד . . . . . ע**
 יחזק מאד על נקדת השמחה בכל מיני אפנים שבועולם, ולדון את אשתו
 וילדיו לכף זכות, ושלא תפגס בו חסר אהבה למשפחתו, ויגלה ענין
 שמכניסים את הקדוש-ברוך-הוא בבית, אז החיים הם ענין אחר לגמרי,
 וידבר מענין חיים נצחיים וכו'.
- י"ט תקמה . . . . . עג**
 ינחם אבלים, ויצטט מאיזה שו"ת בענין ירושה, ויחדש חידוש נאה
 בנסח שאומרים כשמונחמים, ויגלה שעל-ידי אמונה לא שייך לריב על
 ירשה.
- י"ט תקמו . . . . . עד**
 יחזק על סבלנות וארך אפים, שזוכים על-ידי האמונה הקדושה,
 ועל-ידי-נה יוצאים מלחץ.
- י"ט תקמז . . . . . עה**
 יגלה נפלאות ממעלת התשובה שומע בזיונו ידם וישתק, ויספר עבדה
 מר' אברהם בר' נחמן ז"ל על זה, ויעורר לזכות למדה זו.
- י"ט תקמח . . . . . עז**
 יחזק מאד בענין רפואה, שעל-ידי אמונה ברוחה ואמונת חכמים, ויספר
 שני ספורים נוראים מהבעל-שם-טוב הקדוש ומרבי שלמה מקרלין, איך
 שרפאו עורים על-ידי אמונת חכמים.
- י"ט תקמט . . . . . עט**
 יחזק על ענין לחץ זה הדחק, ויגלה נפלאות מענין לדבר אליו יתברך
 תוך כדי "בטול", ויחזק את האדם על שעורין כסדרן ועל הדבור אליו
 יתברך, ובזה לא צריך להלחץ מכלום.
- י"ט תקנ . . . . . פ**
 ידבר נפלאות מענין למוד רמב"ם על-פי דעת רבנו ז"ל, ויביא מדברי
 הגר"א מה שאמר על הרמב"ם, ויעורר על זה מאד.

- י"ט תקנא** . . . . . פא
 ידבר מענין למוד על-פי שיחתו של רבנו ו"ל בסימן ע"ו בפשיטות בלי
 חכמות, ותלמידי "היכל-הקדש" אינם מטעים את עצמם.
- י"ט תקנב** . . . . . פב
 יחזק באמונה פשוטה, ויגלה קטע נפלא מהספר הקדוש "שפת אמת"
 המתאים לדברי רבנו ו"ל, שעקר האמונה הוא על-ידי אמת.
- י"ט תקנג** . . . . . פג
 יחזק אשה שתהיה נזהרת בכבוד בעלה, וגם כשהיא צודקת לפי דעתה,
 שלא תקפיד אלא תעיר בעדינות.
- י"ט תקנד** . . . . . פד
 יחזק בעל שיינהג בענוה בתוך ביתו, ויהיה רחמן ומוחל, ויחזקו שלא
 לילך בטל, רק לעסק בתורה, ועל-ידי-זה ירום כבודו, וידבר מענין
 אסור גדול שער דרך שחץ, ומה מקור לבגדים שחורים.
- י"ט תקנה** . . . . . פה
 יחזק מאד על ענין דאגה, וינרז להוציא מן הלב, ולהרגיל עצמו לחשב
 טוב, ואז הפל ישמנה לטובה.
- י"ט תקנו** . . . . . פח
 יחדיר שאין שום טבע בעולם כלל, ולבטל כל מיני דמיונות, וידבר
 מסוד תולעת יעקב, שהיא הדבקות להקדוש-ברוך-הוא על-ידי הדבור,
 וידבר ממדרגת הצדיקים הגדולים, שהם בטלים ומבטלים בו יתברך,
 ואי אפשר להפירם מבחוץ כלל. ויחזק ויאמץ מאד.
- י"ט תקנז** . . . . . פז
 יגלה מעלת הזוכה לדם ולשתק למבזי ולמחרפי נפשו, ויאמץ מאד על
 זה.
- י"ט תקנח** . . . . . פח
 יחזק מאד שלא להפגס בוכוחים עם המתנגדים, רק לילך בתמתנו,
 ונראה דבר מי יקים.
- י"ט תקנט** . . . . . פח
 ידבר נפלאות מבחינת הנקדה הרוחנית הפנימית ומאור הצדיק שלא
 נתן להשיגו, שהוא ענין פנימי ורוחני לגמרי, וידבר מסוד בית-המקדש
 והקרבת הקרבנות, ויגלה גלוי אלקות פלאי פלאות, איך יכולים לקשר

תָּכֵן הָעֲנִינִים

הַגִּשְׁמִי בְרוּחִנִי, וְלִזְכּוֹף הַכֹּל שִׁיְהִי אֱלֻקוֹת גָּמוּר, אֲשֶׁר־י הַמְכַנִּים דְּבָרִים
אֵלוּ בְתוֹךְ לְבוֹ וְנַפְשׁוֹ.

י"ט תקס . . . . . צ

יִחְזַק מְאֹד אֶת הַמְקַרֵּב רְחוּקִים אֵלָיו יִחְבְּרֶה, וְיִחְזַקוּ שְׁלֵא יִתְפַּעַל מְאִיזָה
מִפְּרָסָם שֶׁל שְׁקָר שִׁיּוּצָא לְחֻלֵּק כְּנֻגְדּוֹ, כִּי אֵין בּוֹ וּבְשִׁכְמוֹתוֹ שׁוּם מִמֶּשׁ
כָּלֵל.

י"ט תקסא . . . . . צא

יִגְלֶה מַעֲלַת אִשָּׁה שְׁזוּכָה לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה בְּדַמְעוֹת, וְיִחְזַקְנָה לְשַׂמַּח אֶת
עַצְמָהּ בְּנִקְדַת הָאֱמוּנָה, וְיִגְלֶה לָּהּ מַעֲלַת הָאִשָּׁה שְׁמַעוּדָת אֶת בַּעֲלָהּ,
וְאִינָה שׁוֹכֵרֶת אוֹתוֹ רַק בְּסִבְלָנוּת עַל הַמְשֻׁף דְּרַכּוֹ בְּתוֹרָה וּבִירְאָה, וְיִחְזַק
וְיֵאֱמָץ מְאֹד.

י"ט תקסב . . . . . צג

יִמְשֻׁף הַלֵּב בְּהַתְעוּרָרוֹת אֲחֵרָיו יִחְבְּרֶה, וְיִדְבֵּר מִהַזְּכָה לְחֻזַּק עַצְמוֹ
בְּאֱמוּנָה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יוּצָא מְכַל מִיְנֵי מַחֲלוֹת, וּבִפְרָט מִמַּחֲלַת הַדְּבָאוֹן,
וְיִדְבֵּר מִעֲנֵן מַחֲלָה זֹאת שֶׁקְשׁוּרָה בְּכֹל הַמַּחֲלוֹת, וְיִחְזַק מְאֹד עַל בְּחִינַת
נִיחָא, לְהִיּוֹת נִיחָא תָּמִיד וְכוּ', וְיַעֲזֹר עַל שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן וְעַל שְׁעוֹר
בְּעִיּוֹן עִם חֲבֵרוֹתָא.

י"ט תקסג . . . . . צו

יִוְכִיחַ מְאֹד זֹגַ שְׁדַרְכָּם לְקַלֵּל אֶת זֹלְתָם בְּחַרִּיפוֹת, וְנִמְשֻׁף מִזֶּה בְּיָוִן
גְּדוֹל וְחִלּוּל ה' עֲצוּם, וְיִגְנֶה מִדָּה רְעָה זֹאת, וְנִפְלִיג לְהוֹכִיחַ וּלְהַזְהִיר
בְּחַרִּיפוֹת גְּדוֹלָה לְחַדֵּל מִנְהַג נִפְסָד זֶה, וְהִזָּה אֶתֶם הַחַיִּים וְהַשְּׁלוּם.

י"ט תקסד . . . . . צז

יַעֲזֹר בְּעֲנֵן כְּמָה סְדוּרִים טְכָנִיִּים בְּבִנְיָה, וְיִגְנֶה פְּרָסוּמֵי הַכֹּל שִׁיְכֹלִים
לְמוֹטֵט אֱמוּנָתָם שֶׁל הַהֶמוֹן, וְיִגְלֶה שֶׁהַעֲקָר לְפָרְסָם דְּבָרוֹ הָאֱמֶת שֶׁל
רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא תַפְלָה וְהַתְּבוּדָה.

י"ט תקסה . . . . . צח

יְדַבֵּר מִעֲנֵן הַיְפִי וְהַפֶּאֶר שֶׁל הַפְּרָךְ "אוֹצֵר-הַקּוֹנֵטְרָסִים" שִׁיּוּצָא, וְיַפְּאֵר
וְיִשְׂבַּח אֶת הַהוֹצָאָה וְהַרְעִיּוֹן, וְיִדְבֵּר מִעֲנֵן הַמְשַׁבֵּר שֶׁהוּלֵךְ לְכֹלֵל
יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי פְּרָסוּמֵי הַכֹּל.

י"ט תקסו . . . . . צט

יִגְלֶה לְאִשָּׁה פְּעֻלַּתְנִית אֶת תַּפְקִידָהּ בְּזֻכּוֹי הַרְבִּים בֵּין נָשׁוֹת יְבֻנָּאֵל, וְיִדְבֵּר
נִפְלְאוֹת מִעֲנֵן רַבְּנוּ ז"ל, וְיִגְלֶה עֲנֵן הַדְּמִיוֹן לְעֵץ הַשְּׂדֵה, וְיִרְוּמֵם אֶת

יכולות ההשפעה שלא ושל בעלה, כדי שתתרום מכשרונה למען הפצת דעת האמונה.

י"ט תקסז . . . . . קא

ידבר מענין השגחה על נערים והשפעה עליהם, וזה יביא את המשפיע ליכולות ברמות גבוהות, ויגלה לו דרך ההשפעה על ילדים.

י"ט תקסח . . . . . קב

יבקש ענין תקון טכני בשער ביתו, ויצרף לזה תקנות לפתיחת שער השמים, ויאחל ויחזק.

י"ט תקסט . . . . . קג

יחזק מאד על למוד התורה עם אחד מאנשי שלומנו.

י"ט תקע . . . . . קד

יחזק על קבלת הביונות באהבה, ויגלה שהוא גם חוטף ושמח על זה, ויעורר ללמד עם איזה איש פשוט בחברותא אגדות חז"ל, וספר 'בן איש חי'.

י"ט תקעא . . . . . קה

יחזק על ענין נסים, ורק כך רואים את חסדי ה' וכו', וידבר מענין סדר הישיבה.

י"ט תקעב . . . . . קו

ידבר עם המנהג על הישיבה קטנה, שאף שהילדים קשים בקטנותם, אף עתידים לגדל לתלמידי חכמים. וידבר מענין שאין צריך הפסקה כשילומדים זמן קצר, וידבר מענין שמחה.

י"ט תקעג . . . . . קז

יחזק ויאמץ בעניני רפואה, ויתן עצה טובה על זה.

י"ט תקעד . . . . . קז

ידבר מענין הפרטים הטכניים הקשורים בבנין, ויעודד הנמצען למסר הרצאות, וילדבר דבורי אמונה.

י"ט תקעה . . . . . קט

ידבר מישורים לתלמידי הישיבה "בית שלמה", ויחזקם על רצינות, ויפרט את סדרי הישיבה, ויבקש להקפיד עליהם.

י"ט תקעו . . . . . קי
 ידבר נפלאות מענין האהבה והלמוד זכות שצריך להיות בין אנשי
 שלומנו, ויאריך לדבר מענין האמונה וחובת עסקנו בזה.

י"ט תקעז . . . . . קיב
 יגלה דעתו המסכמת לגמור איזה שדוך חרף הלשונות הרעות ששמעו.

י"ט תקעה . . . . . קיג
 יחזק את כלליות אנשי שלומנו על אהבה ושלום, ויגלה מענין הגלוי
 של הצדיק, שהוא אמונה, אהבה ואחדות, הפך מענין הפרד ומשל,
 ויעוררם מאד להתאסף ביחד בשבתות, ובמיחד בליל שבת ובסעודה
 שלישית, וכן יעשה כל אחד מאנשי שלומנו, ולילך למסד הרצאות,
 ולעבר מעיר לעיר למלא את כל ארצנו הקדושה בדבורי אמונה וכו',
 ויחזר על מה שדבר בשבת קדש מענין הדבקות והתפלין על-פי התורה
 ל"ח בליל שבת ובבקר בספורי-מעשיות מבערגיר ועני מענין התגלות
 המשיח, שיחזק כל אחד במה שעובר עליו ובסעודה שלישית על-פי
 התורה "בא אל פרעה" וכו', מענין אין ויש, ויחזק מאד מאד.

י"ט תקעט . . . . . קכג
 יזהיר שלא לדבר נגד אלו שטעו, כי עשו גם דברים טובים, וידבר
 מענין שמחה, ומענין הדפסת ספרי רבנו ז"ל.

י"ט תקפ . . . . . קכד
 יחזק מאד את האדם שעובר עליו מילדיו, ויגלה לו עד כמה מאשר
 הוא, שיש לו אשה וילדים, ויחזקו מאד להתפלל על זה, ושלבסוף יזכה
 לראות מהם נחת, וידבר נפלאות מענין המתפלל בעד בניו, וידבר מענין
 התחזקות על-ידי "אומרה", ועל-ידי "בצר הרחבת לי", ויחזק מאד על
 כמה ענינים, ויעורר על למוד משניות וזהר, תכף כשקם בבקר, ויעורר
 ויחזק מאד.

י"ט תקפא . . . . . קכז
 יחזק על מעלת תפלת הנשים, ובפרט בעת הדלקת גרות, והעקר
 להתפלל אז על הצלחת הילדים.

י"ט תקפב . . . . . קכח
 ידבר מענין מהירות בנשואין בלי שום עכוב.

י"ט תקפג . . . . . קכח
 יחזק מאד את העוזר להדפסה, ובפרט מה שעובר כהיום על נשמות

יִשְׂרָאֵל, וְהַסְפָּרִים מִחֻזְקִים אוֹתָם, וַיַּעֲזֹר עַל שְׁעוּרִים שְׁלוֹמֵד בְּרַבִּים
מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיַּחֲזֵק מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְעַל שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן.

י"ט תַּקְפָּד . . . . . קֵלָא
יַחֲזֵק לְהַתְּנַהֵג עִם הָאִשָּׁה בְּדַרְכֵי נַעֲם.

י"ט תַּקְפָּה . . . . . קֵלָא
יֵאָרִיף לְחֻזֵּק וְלֵאמֹן וְלַעֲזֹר אֶת הָאָדָם עַל הַבְּטוּל הַגָּמוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וַיִּגְלַה נִפְלְאוֹת אֵיף שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל — הַמּוֹן מְנִיעוֹת וְכוּ', אֵיף
צָרִיף לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד.

י"ט תַּקְפוּ . . . . . קֵלָג
יַחֲזֵק לְהַמְשִׁיף עִם הַהַקְדָּמוֹת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁלְּמִדְּנוּ בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְאֵיף
שֶׁצָּרִיף לְהַתְּחַזֵּק בְּזֶה, וְלִהְיוֹת מְסֻדָּר, וְלִזְוֶה נֶטָן לְזָכוֹת רַק עַל-יְדֵי שְׁפִיכַת
הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

י"ט תַּקְפוּ . . . . . קֵלֵד
יַחֲזֵק מְאֹד בְּאֵמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלְהַאֲמִין שָׁגַם מֶה שֶׁבָּא לוֹ מִבְּעַל
בַּחֲרִיה הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְחַיִּים עֲרַבִּים וּמְתוּקִים.

י"ט תַּקְפַּח . . . . . קֵלָה
יִדְבַּר מִמִּדַּת הַסְּבִלְנוֹת וּמִסְפָּרָיו הַקְּדוּשִׁים "אָרְף אִפִּים", "אֲשֶׁר בִּנְחַל",
וּ"קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל" וּמַעֲלַת הַמִּדְּפִיס "אֲשֶׁר בִּנְחַל", וַיַּעֲזֹר לְלַמֵּד סְפָרֵי
רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל.

י"ט תַּקְפֹּט . . . . . קֵלו
יַחֲזֵק מְאֹד בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְלִילֵף בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיוּ
נִתְרָאִים בּוֹ פְּנֵי הַצְּדִיק.

י"ט תַּקְצֵ . . . . . קֵלִז
יִגְלַה, שֶׁעַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר לְפִי שָׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, וְהַהֲכָרַח לְהַתְּחַזֵּק, וַיִּדְבַּר
מִעֲנֵן הַתּוֹרָה שֶׁל הַצְּדִיק עַל-פִּי עֲבָדָה עַל הַרֵב הַקְּדוּשׁ מְרִימָנוּב זי"ע.

י"ט תַּקְצֵא . . . . . קֵלַח
יַחֲזֵק אֶחָד שְׁלֵא יִהְיֶה מְשַׁעֲמָם, רַק יִרְגִּיל עֲצָמוֹ לְגִרְסַת הַרְבָּה, וּכְשֶׁחָשׂוּ
עֵינָיו שֶׁיִּלְךָ לִישׁוֹן, וְלֹא יִשְׁחַק עִם הַשְּׂנֵה.

י"ט תַּקְצֵב . . . . . קֵלַח
יִדְבַּר מִסְּגֻלַּת נְתִיבַת הַפְּדִיּוֹן, וַיַּחֲזֵק מְאֹד עַל מֶה שֶׁקּוֹרָה פִּיּוֹם בְּעֵנֵן
הָאָרֶץ אֲנִפִּין דְּקַלְפָּה, וַיִּגְלַה מֵאִין נִמְשָׁף הַמְּצָב הַיְרֹוד שֶׁל הַדּוֹר בְּנֵאוֹף

וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, וַיִּגְלָה גְלוֹי נִפְלָא בְּאוֹר הָאֱמוּנָה וְהִדְבְּקוֹת בּוֹ יִתְבַּרְךָ,
וַיַּעֲזֹר לְתַן עַל פְּדִיּוֹן.

י"ט תקצג . . . . . קמ

יִגְלָה גְלוֹי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב שְׁצַרְיָךְ לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְעָה כִּסָּא לְטוֹב, וַיַּחֲזֵק
עַל-פִּי זֶה מְאֹד.

י"ט תקצד . . . . . קמ

יַחֲזֵק וַיֵּאמֶן מְאֹד אֶת הָאָדָם, שְׁלֹא יִהְיֶה נִבְהַל לְרַדְּף אַחֵר הַצְּלַחְתּוֹ וְכוּ',
כִּי מִה שְׁשִׁיף אֵלָיו בּוֹא יְבוֹא אֵלָיו.

י"ט תקצה . . . . . קמא

בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין לְפָחוּד כָּלֵל רַק לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים כִּבְּן
הַמַּתְחַטֵּא לְפָנָי אָבִיו, וְאִזּוּ בּוֹדָאֵי יַפְעֵל, כִּי כָּל תַּפְלָה עוֹלָה לְמַעְלָה
לְמַעְלָה.

י"ט תקצו . . . . . קמב

יְדַבֵּר מִהִדְבְּקוֹת בּוֹ יִתְבַּרְךָ לְהִיּוֹת בְּטֵל וּמִבְטָל בּוֹ יִתְבַּרְךָ, שְׂזוֹ הִיא
מְדֻרְגַת הַצְּדִיקִים.

י"ט תקצז . . . . . קמג

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִהַחֻבָּה לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מִה שְׂנוּגָע לְמַעֲשֵׂה, וּבְכַרְט
עַם בַּחוּרִים צְעִירִים, שְׁיִשְׂאֵר לָהֶם לְכָל הַחַיִּים הַהִלְכוֹת שְׁלַמְדוֹ בַּחַי
הִיְהוּדֵי בַיּוֹם יוֹם.

י"ט תקצח . . . . . קמד

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מֵעֲנֵן לְגֹזֵל עֵתִים לַתּוֹרָה, וְלִדְעַת שְׂמָא לֹא תַפְנָה, שְׂמָא
נִגְזָר עָלֶיךָ שְׁלֹא תַפְנָה.

י"ט תקצט . . . . . קמה

יְדַבֵּר מִמְּנִיעַת הַשְּׂמִיחָה שְׂגוֹרְמַת שְׁלֹא לְהַתְעוֹד יַחַד, וּמֵעֲנֵן צַרַת הַבֵּן
שֶׁהִסְתַּבֵּר, וּפְדִיּוֹן שְׂבוּיִים, וּמִשְׂמַחַת הַצְּדִיקִים בְּעַת אוֹמְרָם בְּרַכַּת 'שְׁלֹא
עֲשֵׂנִי גוֹי'.

י"ט תר . . . . . קמז

יַחֲזֵק וַיֵּאמֶן מְאֹד אִשָּׁה בְּעַת צַרְתָּהּ, וַיִּרְגְּלָנָה לְקָרָא תְהִלִּים לְפִי חַלּוּקָה
שְׂבוּעִית, וַיִּגְלָה מַעְלַת הָעֲנֵן.

- י"ט תרא** . . . . . קמח
 ידבר מענין הציצית שהיא סגלה לחולה, וממעלת הציצית, ויחזיק
 החולה מטפולים, ויגלה לו ישועתו כי קרובה.
- י"ט תרב** . . . . . קמט
 ידבר ממעלת למוד משניות ולמוד פרק אחד באבות בכל יום ופרק
 במשלי.
- י"ט תרג** . . . . . קנ
 יחזק שלא לפל בעצבות שהיא הסטרא אחרא, וידבר מאמונה
 והתחזקות, ולדבר הרבה אליו יתברך, שזה יקרר את פאות גאוף, ויחזק
 בלמוד התורה, ובפרט מסכת תענית בשביל תקוה.
- י"ט תרד** . . . . . קנא
 יחזק להכניס עצמו באמתת מציאותו יתברך, ואז יראה נסים נגלים.
- י"ט תרה** . . . . . קנב
 יזהיר שלא לסגף את עצמו בשנה כלל, כי זה מביא למתיחת העצבים,
 והשנה הטובה מועילה לישוב הדעת ולאמונה.
- י"ט תרו** . . . . . קנב
 יחזק את האדם שמרגיש נפול כל-כף בדעתו, שאסור להתיאש, ויביא
 מדברי הרב 'פעל התניא' אודות הנשמות הגבוהות שנופלות ביתר,
 ויחזק שלא להתבלבל כלל, רק לדבק עצמו באלקות לפי שרשו וכו'.
- י"ט תרוז** . . . . . קנג
 יגלה שכל אדם מחדש כפי כחו, ואין לקנא ולהתבלבל מאחר.
- י"ט תרח** . . . . . קנד
 יגלה מעלת האדם הזוכה לחזק את אחרים, שזכותו גדולה בשמים.
- י"ט תרט** . . . . . קנה
 ידבר נפלאות ממעלת הזוכה לשמר על קדשת שבעת הנרות, ומזככם
 כראוי, ויגלה מעלת התפלה וההתבודדות, איך שנה בא במקום הרבה
 צומות ותעניות, ויחזק מאד על למוד ספרי רבנו ז"ל.
- י"ט תרי** . . . . . קנח
 ידבר נוראות נפלאות ממעלת מי שזוכה להיות ער בנקדת חצות, ולומר
 אז את סדר התקון, ולהתבודד אז עמו יתברך, כי אל רב טוב הצפון
 יזכה.

- י"ט תריא** . . . . . קנט
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין תְּכֵנִית לְחֹזֵק אֶת הַמּוֹדְעוֹת לְשִׁמִּירַת שְׁבֵת בֵּין כָּל שְׁכֻבוֹת
 הַעַם, עַל-יְדֵי הַפְּצַת קוֹנְטְרָסִים שׁוֹנִים הַמְדַבְּרִים מִקְדָּשֵׁת וּמַעֲלַת הַשְּׁבֵת,
 וַיִּזְרְזוּ הַנִּמְעָן לְעֹזֵר לוֹ בְּזֹאת.
- י"ט תריב** . . . . . קס
 יְדַבֵּר מֵמַעֲלַת כָּל סְעִיף שְׁבַסְפֵּר-הַמַּדּוֹת שְׁאֵינּוּ לְקוֹט, כִּי אִם הַשְּׁגוֹת
 גְּבוּהוֹת וְכוּ', וַיִּזְהֵר שֶׁלֹּא לְהִסְתַּבֵּף בְּעֶסֶק בִּישׁ.
- י"ט תריג** . . . . . קסא
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה שֶׁהִיא שְׁלֵא לְשׁוֹב עַל הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁעָשָׂה,
 וּמֵעֲנִין וְדוּי דְּבָרִים, שְׁאֵז הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמַּחַל לוֹ עַל הָעֶבֶר.
- י"ט תריד** . . . . . קסב
 יִגְלֶה שְׁעַל-יְדֵי אֲמוּנָה אֵין שׁוּם לַחֵץ, וְהַפֵּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית,
 וְהַמְאָמִין בָּא וּמְסַפֵּר כָּל דְּבַר אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, וְאֵינּוּ נִכְנָס בְּשׁוּם לַחֵץ.
- י"ט תרטו** . . . . . קסג
 יְחֻזַּק לְקִרְא בְּכָל יוֹם "אֲשֶׁר בִּנְחַל", וְשֶׁלֹּא לִפְלַע עֲצָבוֹת.
- י"ט תרטז** . . . . . קסד
 יִפְלִיג מְאֹד בְּשִׁבַח הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ: "נֵעַם אֱלִימֶלֶךְ", וּבְהַפְּלֵגַת מַעֲלַת
 מִחְבְּרוֹ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַלּוּמֵד בּוֹ, וּמוֹצִיא חֻזֵּק מִמֶּנּוּ,
 וַיַּעֲזֹר לְקַחַת הַכָּל בְּקִלּוֹת, וְלִזְכוֹת לְדַבְּקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- י"ט תריז** . . . . . קסה
 יְחֻזַּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוֹת, וְגַם הַנְּבִיאִים לֹא
 נִכְנָסוּ לְעֲנִינִים כִּי אִם בְּשִׁעַר הָאֲמוּנָה.
- י"ט תריח** . . . . . קסו
 יְדַבֵּר מֵהַדְּפָסְתּוֹ אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, וּמֵעֲנִין הַדְּפָסְתּוֹ
 בְּכַרְיָכָה רַבָּה, פְּדֵי לְזִכּוֹת הַרְבִּים לְסִימּוֹ בְּכָל חֵדֶשׁ.
- י"ט תריט** . . . . . קסז
 יְדַבֵּר מֵמַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת נוֹכַח בְּעַת קִיּוֹם מִצְוֹת הַפְּרִית, וַיִּגְלֶה
 הַשִּׁיטוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּעֲנִינָן, אִם הַסַּנְדֵּק צָרִיף לְהִיּוֹת עִם תְּפִלִּין בְּשַׁעֲהַ כְּזֹאת,
 וַיֵּשׁ סְמוּכִין לְכָל הַצְּדָדִים, וְהַעֲקָר שֶׁלֹּא תִהְיֶינָה מְרִיבוֹת.
- י"ט תרכ** . . . . . קסח
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁאֵין לְאָדָם חֲבָרִים, וְשׁוֹא תְשׁוּעַת אָדָם, וְאֵין לְסַמֵּךְ עַל אֶף
 אֶחָד, וְהַעֲקָר לְהִתְיַעֵץ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.

י"ט תרכא . . . . . קסז

יְדַבֵּר מִעֲנֵן הַלְמוּד הַעֲמֵק שֶׁקְּבָלְנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל, לְהִתְמוּדָר עִם כָּל הַקְּשָׁיִים, וּמִעֲנֵן אִוְרוֹת וְכָלִים, וְהֵשֵׁם שֶׁל בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְקִשּׁוֹר הַגִּשְׁמִיּוֹת וְהַרוּחָנִיּוֹת.

י"ט תרכב . . . . . קסח

יְדַבֵּר מִקְדָּשַׁת הַמִּחְשָׁבָה וּמִצִּיּוֹר הָאוֹר לְטוֹבָה, וּמִי שְׂזוּכָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית, זוּכָה לְצִיַּת וְלְצַבֵּעַ חַיָּיו בְּאוֹר בְּהִיר וְנֶאֱהָ, וְיִפְלִיג בְּקִדְשַׁת הַתּוֹרָה.

י"ט תרכג . . . . . קסט

יְזַהֵר לְפָרֵשׁ מִהֲלִיכָה בְּדֶרֶךְ חֲתָחִתִּים שֶׁל הַסְּתַפְּלִיּוֹת רְעוֹת, וַיִּחְזַק מְאֹד עַל פְּרִישׁוֹת מִהַחֲטָא הַזֶּה, וּמִעֲנֵן חֲמֹר הָאִסּוּר שֶׁל הוֹצָאָת זֶרַע לְבִשְׁלָה, וַיִּגְלֶה שֶׁכָּל הַפְּגוּמִים הֵם בְּעֲלֵי גְאוּנָה גְדוֹלִים.

י"ט תרכד . . . . . קעא

יִגְלֶה נִפְלְאוֹת בְּאַרְיִכוֹת מִמַּעַלְתַּת הַזּוּכָה לְקַבֵּעַ עֲתִים לְתוֹרָה בְּחֻמֶּשׁ וּבְמִשְׁנֵיּוֹת וּבְגִמְרָא וְכו', וַיִּאֲרִיף לְתַאֵר כָּל מַעַלָּה שֶׁל כָּל שְׁעוֹר, וַיִּחְזַק מְאֹד עַל הַתְּבוּדָדוֹת, וְעַל תַּקּוֹן חֲצוֹת, וַיְכַנִּיס חֶשֶׁק וְחִמְיָדוֹ לְאַסְף הוֹן נִצְחִי אֶל הַתְּכֵלִית הַנִּצְחִית.

י"ט תרכה . . . . . קעד

יִחְזַק בְּקִצְרָה יְלָד עַל הַתְּקַדְמוֹתוֹ בְּלִמּוּדִים.

י"ט תרכו . . . . . קעה

יִחְזַק נֶעֱרַר צִעִיר עַל יְקִרְתַּת יְמֵי הַנְּעוּרִים לְתוֹרָה וְלְתַפְּלָה.

י"ט תרכז . . . . . קעה

יַעֲזֹר עַל תַּקּוֹן הַמִּדּוֹת, וְלְהַכְנִיס רֵאשׁוֹ בְּתוֹךְ הַלְמוּד.

י"ט תרכח . . . . . קעו

יִחְזַק עַל הַתְּמַדַּת הַלְמוּד, וְלְמוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וְרַבּוּי הַחֲזָרָה וְתַפְּלָה בְּכּוֹנְנָה.

י"ט תרכט . . . . . קעו

יַעֲזֹר לְהַכְנִיס עֲצָמוֹ בְּלִמּוּד, וְלְהִיּוֹת סִבְלָן, וְלְהַתְּפַלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא.

י"ט תרל . . . . . קעו

יַעֲזֹר עַל לְמוּד מִשְׁנֵיּוֹת, וְעַל חֲזָרַת הַלְמוּד בְּיִשְׁבָּה.

י"ט תרלא . . . . . קעז
 יחזק על למוד משניות, ועל שמירת הדבור בתפלה.

י"ט תרלב . . . . . קעז
 יעודד על השנוי לטובה, וללמד משניות, ולהתפלל כראוי.

י"ט תרלג . . . . . קעז
 יעודד את הממנה על צעירי הצאן, ויגלה לו מעלת עבודתו, ושלא
 תחלש דעתו, פי בינתיים לא רואים את ההתקדמות, אך ברבות הזמן
 יצליחו, וגם יעשו פרי קדש הלולים לה', ונדריכנו בדרך ישרה, כיצד
 להתנהג עמהם.

י"ט תרלד . . . . . קעט
 יביע קורת רוחו מהדיו"ח של התלמידים, ויעודד את הממנה עליהם
 לילף עמהם בדרך של חפוש ומציאת נקודות טובות, ויעודד לשמחם
 בחדש השמחה.

י"ט תרלה . . . . . קעט
 יגלה נפלאות ממצלת השמחה, ואיך שהכל תלוי בזה, וידבר מענין
 ההתרחקות מאנשי שלומנו, שהוא גם כן על ידי מעוט השמחה, ויבאר
 נפלאות בזה.

י"ט תרלו . . . . . קפא
 יגלה גלוי אלקות ודבורי אמונה במדרגה עליונה, וכך הבחירה היא,
 שהיא נעלמת מאד, וידבר מהדרך היחידה שיש, שהיא רק דבקות
 הבורא על-פי השלחן צרוף, וידבר נפלאות מענין ישוב הדעת ושמחה,
 ולהרגיל עצמו לדבר אליו יתברך ויחזק מאד.

י"ט תרלז . . . . . קפג
 יחזק על מדת הסבלנות, שהיא העקר בחיי האדם, ויזרו להפיץ את אור
 רבנו ו"ל, ולקרב יהודים אליו יתברך.

י"ט תרלח . . . . . קפד
 יחזק את אנשי שלומנו היקרים בענין השמחה, ושלא לחשב מהעבר
 כלל, ולדעת שכל מאורעותיו הם לטובתו.

י"ט תרלט . . . . . קפה
 יחזק להיות בשמחה, כי השמחה היא הרפואה.

י"ט תרמ . . . . . קפו
 יחזק הנמצען על זה שמצא לו חברותא ללמוד, וישבח תפלתו כנותיקין
 שממשכת פרנסה, ועוד כל מיני נסים ונפלאות.

י"ט תרמא . . . . . קפז
 יחזק האשה על התקדמות בעלה בעבודת השם.

י"ט תרמב . . . . . קפז
 ידבר מענין הלמוד של רבנו ז"ל, שאדם יהיה עצמאי, ולא יבטח
 בזולתו, רק ידע שיש לו רק את הקדוש-ברוך-הוא, ורק בו צריך לבטח
 וכו', וידבר מענין פרנסה.

י"ט תרמג . . . . . קפט
 יחזק אשה אחר ארוע שצריכה לניח וכו', ויגלה גלוי אמונה והתחזקות
 בבטחון בו יתברך.

י"ט תרמד . . . . . קצ
 יחזק מתקרבת אחת ליהדות, ויתן עצה בענין ארוסין עם משדף אחד.

י"ט תרמה . . . . . קצא
 ידבר מענין 'הארון נושא את נושאי', שפוכב על מטתו של רבנו ז"ל
 השוכן באומן, וידבר מענין התבודדות.

י"ט תרמו . . . . . קצב
 ידבר מענין השמחה, שלא לקבל מתנת בשר ודם, ומענין למוד
 בחברותא, ולדבר עמו יתברך.

י"ט תרמז . . . . . קצג
 יאחל מזל-טוב להלדת הבן, וידבר נפלאות מענין בית שאין רבים בו,
 ויחזק מאד.

י"ט תרמח . . . . . קצג
 ידבר מענין למוד משניות ולהיות בשמחה, ודבור להשם יתברך,
 ומניעה מהתקוטטות.

י"ט תרמט . . . . . קצד
 ידבר מענין ההתקרבות לרבנו ז"ל על-ידי למוד ספריו הקדושים, ולילף
 בדרכיו, ויעזר הנמצען להשפיע על בני הנעורים לילף בדרכיו
 הקדושים.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- י"ט תרנ . . . . . קצה**
 וַיְגַלֶּה מַעֲלַת הַזֹּזֵכָה לְהַשְׁפִּיעַ לְזוּלָתוֹ מִהַדְּבוּרֵי אַמוּנָה, שֶׁהֵם עֶקֶר הַחַיִּים,
 וְהוּא יִסוֹד דַּעְתוֹ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל.
- י"ט תרנא . . . . . קצה**
 וַיְגַלֶּה חֲמַר הָעֵזוֹן שֶׁל מִי שֶׁמְחַלֵּל שַׁבָּת, וַיִּתֵּן עֵצָה עַל בֶּן חוּרְגַ שֶׁמְחַלֵּל
 שַׁבָּת, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין הַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבָּת, וְהַתְּפִלָּה אֲזוֹ.
- י"ט תרנב . . . . . קצו**
 יִחְזַק מְאֹד שְׁלֵא לְהִסְתַּבֵּף עִם הַחֵק עַל-פִּי דַעַת רַבְנוּ ז"ל, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת
 בְּשִׁמְחָה, וַיְדַבֵּר עַל צְדָקַת הַהַדְּפָסָה וְהַתְּבוּדָּוּת בְּכָל יוֹם עֲשָׂרִים דְּקוֹת,
 וְלַמּוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת.
- י"ט תרנג . . . . . קצז**
 וַיְגַלֶּה מַעֲלַת שְׁנִים מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שֶׁמְתַפְּלִים וְתִיקִין וְלוֹמְדִים
 בְּחִבְרוּתָא, וְאַחַר-כֵּן הוֹלְכִים לְהַפְּצָה, שֶׁהַחַיִּים שְׁלָהֶם מְתוּקִים וְנִעְיָמִים.
- י"ט תרנד . . . . . קצח**
 וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין עֲזָרָה לְבֵית-הַסֵּפֶר לְבָנוֹת שְׁלֵנוֹ, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת הָעֲנָן, וַיְבִיעַ
 תְּקִנְתוֹ לְהַתְּפַחְתּוֹ מְאֹד.
- י"ט תרנה . . . . . קצט**
 יִחְזַק וַיֵּאֱמָץ מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים מְאֹד בְּחֻדְשׁ
 הַשְּׂמִחָה, שֶׁהוּא אֶדְר, וַיְגַלֶּה נְפִלְאוֹת בְּעֲנִין זֶה, וַיַּעֲזֹר מְאֹד לְעֵסֶק
 בַּתוֹרָה, כֹּל אֶחָד לְפֹהַם שִׁיעוּרָא דִּילֵיהּ, וַיְגַלֶּה אֲשֶׁר הַמְּרַגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר
 אֵלָיו תְּבַרְךָ, נִכְנָס בּוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי.
- י"ט תרנו . . . . . ר**
 יֵאָחַל בְּרִיאוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, וַיִּזְרַז הַנִּמְעָן לְחֹזֵר לִיְבָנְאֵל, וַיְגַלֶּה לוֹ אֶהֱבֵל
 אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ אֵלָיו בְּהִיּוֹתוֹ בַּעַל רַחֲמָנוּת וְכוּ', וַיַּחְזִקוּ בְּעֲנִין הַנְּסִיּוֹנוֹת
 שֶׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד, וְצָרִיף לְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֵלָיו תְּבַרְךָ.
- י"ט תרנז . . . . . רב**
 וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין עוֹת הַדִּין הַבְּרוּר, וּבְשִׁבִיל זֶה נַעֲשִׂים אֲסוּנוֹת וְכוּ'.
- י"ט תרנח . . . . . רג**
 יַעֲזוּד פְּעִילוֹת שֶׁל הַחֲדָרַת הַמּוֹדְעוֹת שֶׁל טְהָרַת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל בֵּין שְׂכָבוֹת
 הַצְּבוּר הַרְחֵב בְּיְבָנְאֵל, וַיְדַבֵּר מִקּוּנְטָרַס בְּעֲנִין זֶה.

- י"ט תרנט . . . . . רד
 ידבר מרדיפת הדת ביבנאל, ויגלה שכל ענינונו הוא דבר נסי לגמרי
 למעלה מדרך הטבע.
- י"ט תרס . . . . . רה
 יגלה נפלאות ממעלת ההדפסה, שבודאי יעשה רעש גדול בעולם,
 ויגלה נפלאות מענין זה, וידבר מענין התקדמות הבניה.
- י"ט תרסא . . . . . רו
 ידבר מישרים לישיבת "בית שלמה", ויעוררם על הצלחת הישיבה
 הראשונה ביבנאל, וענין התקרבות חדש אדר, ויעורר מאד על למוד
 הלכה, שעל זה הזהיר רבנו ז"ל יותר מכל הלמודים.
- י"ט תרסב . . . . . רז
 יחזק מאד את אנשי שלומנו לקראת ימי אדר ופורים הקדושים, ויגלה
 מהות הימים הללו, וידבר מקדשת הפורים ומענין משלוח מנות ומתנות
 לאביונים.
- י"ט תרסג . . . . . רט
 יאריך לחזק מקרב חדש בעל ערך המפאר את הספרים הקדושים, ויגלה
 צערו שיש עדין חולקים עליהם, ויגלה שכל מגמתם היא כסף וכבוד,
 לא-כן האדם הדבוק בו יתברך, יש לו אהבת ישראל אמיתית, ואינו
 חולק על שום בריה שבעולם. ויעורר על התקרבות אמיתית לרבנו ז"ל
 בשקידה רבה בספריו הקדושים, והליכה בעצותיו הנפלאות, ולא
 להתבלבל מאף בריה שבעולם, רק להמשך אחר ספרי רבנו ז"ל
 ותלמידיו בלב אמת.
- י"ט תרסד . . . . . ריג
 יחזק אשת הנמצא הנ"ל על ענין ההתקרבות שלהם לדרכי רבנו ז"ל,
 ויגלה לה שענין התפלה והשיחה בינו לבין קונו שיה גם לאשה, וידבר
 מענין רבנו ז"ל ועצותיו הקדושות, ומלמוד זכות עצמי, וכן בענין כסוי
 ראש, והקשר עם החמות.
- י"ט תרסה . . . . . רטז
 יעורר מאד בענין מדת השמחה.
- י"ט תרסו . . . . . רטז
 יחזק בת ישראל על לדת בנה, ויאחל ויברך ברכות ואחולים לרב.

י"ט תרסז . . . . . ריז
 יַדְבַּר מֵעֲנִין עֲוֹת הַדִּין שֶׁנַּעֲשָׂה, וְעֲמִידָתוֹ שֶׁלֹּא יִחְזְרוּ הַצְּאִיקִים, כְּדֵי שֶׁלֹּא
 יִוצַר חֲלוּל הַשֵּׁם, וַיִּדְבַּר מֵעֲנִין הַבְּנִיָּה.

י"ט תרסח . . . . . ריח
 יִחְזַק מְאֹד אֶת הַמִּסְדִּים שֶׁל הַכּוֹלֵל הַמֵּיִחָד בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר מִתְּבַלְבְּלִים
 מִדְּבָרֵי רִיבּוֹת שְׂדוּכָרִים עֲלֵיהֶם כְּדָרְךְ כָּל פֶּעַם שֶׁאֶחָד עוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר,
 שֵׁשׁ עָלָיו מְדַבְּרִים, וַיִּגְלֶה מֵעֲלֵתָם, וְשֶׁלֹּא יִתְבַּלְבְּלוּ כָּלֵל, וַיִּלְמְדוּ מִמַּשָּׂה
 רַעֲיָא מְהִימָנָא, שֶׁהִיָּה מְנַהֵיג יִשְׂרָאֵל, וַיִּדְבַּר מֵעֲנִין הַנְּחִיצוֹת לַעֲשׂוֹת
 תַּקְּנוֹן לַכּוֹלֵל וְכוּ'.

י"ט תרסט . . . . . רכ
 יִחְזַק מְאֹד אֶת הַנְּמַצָּא בִּינְנוּ, וְרוֹאֶה שֶׁלֹּא הַכֹּל כְּסֻדְרָן, וַיִּגְלֶה לוֹ כִּי־צַד
 הוּא הַתְּהֵלִיף שֶׁל בְּנֵית הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ, שְׁבוּנָה רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁמְדַבֵּר בְּקְרוּב
 רְחוּקִים. וְצָרִיף שֶׁלֹּא לְהַתְּפַעֵל כָּלֵל, אֲלֵא לְהַמְשִׁיף לְדָרַשׁ מִרַבְּנוּ ז"ל,
 כְּמוֹ שֶׁאָמַר לוֹ ר' לִוִי יִצְחָק ז"ל.

י"ט תרע . . . . . רכב
 יַדְבַּר נִפְלְאוֹת מִהֶמְמָנָה עַל הַתְּלַמִּידִים, וַיִּחְזְקוּ מְאֹד עַל שְׂמָקִים גְּדוּד
 שְׁלֵם עַל דַּעַת רַבְּנוּ, וְעוֹד יִרְאֶה אִיף שֶׁהֵם יִהְיוּ עוֹבְדֵי ה' גְּדוּלִים, וַיִּהְיֶה
 הַכֹּל כְּדָאֵי, וַיִּגְלֶה לוֹ דְּרַכּוֹ עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ.

י"ט תרעא . . . . . רכד
 יַדְבַּר מֵעוֹוֹת הַדִּין הַנּוֹרָא שֶׁמְזוֹפִים אֶת הַחֵיב שְׁלוּחִם כְּגַדְדַת, וַיִּגְלֶה
 מַה הָרַעָה הַגְּדוּלָּה שֶׁגוֹרְמִים אֵלָיו הַדְּבִיגִים.

י"ט תרעב . . . . . רכו
 יִחְזַק מְאֹד אֶת הַמְּדַפִּיס בְּעֲנִין עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְאִיף שֶׁהָיָה פֶּאֶר וְהָדָר נִפְלֵא
 עַד מְאֹד. וַיִּגְלֶה, שֶׁכָּל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּנָה, הַסְּמִ"ךְ-מ"ם חוֹרֵק עָלָיו שְׁנָיו,
 וַיִּחְזְקוּ מְאֹד.

י"ט תרעג . . . . . רכז
 יִחְזַק מְאֹד עַל הַהֶדְפָּסָה וַיִּשׁוּעָה בְּגִינָה, וַיִּדְבַּר מִפְּמָה עֲנִינִים טְכְנִיִּים
 בַּהֶדְפָּסָה, וַיִּמְעַלֵּת הָעֲנִין.

י"ט תרעד . . . . . רכח
 יַדְבַּר מֵעֲנִין שְׁמִירַת שַׁבָּת, וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת מִמָּה שְׂדוּכָיִם עַל-יְדֵי-זָהָה.

י"ט תרעה . . . . . רכח
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן שְׁמִירַת שְׁבֵת-קֹדֶשׁ הַקָּשׁוּר עִם מְצִיאַת הַזֶּהוּג.

י"ט תרעו . . . . . רכט
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן הַנַּחַת תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת כָּל יוֹם, וְלִמָּה זֹכִים עַל-יְדֵי-זֶה, וַיַּעֲזֹר לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לִפְחֹד מֵאֵף אָחֵד.

י"ט תרעז . . . . . רל
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן סִבְלָנוֹת, וַיַּעֲזֹר לְהִתְבַּוֵּד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

י"ט תרעח . . . . . רל
 יִצְוֶה אֶת בְּרַכְתּוֹ לְרַגְלֵי נְשׂוּאֵינָ, וַיִּרְעִיף אַחֲוֵלִים וּבְרָכוֹת לְרַב.

י"ט תרעט . . . . . רלא
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן לְהַמְתִּין לְנְשׂוּאֵינָ, וְכַבִּיֵּד אֵב וְאֵם.

י"ט תרפ . . . . . רלא
 יְדַבֵּר מִהַחְרוּפִין וְהַגְדוּפִין שְׁסוּבָל, וְכָל חַיּוֹתוֹ הִיא רַק לְהַכְנִיס דַּעַת רַבְּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַהַדְפָּסָה, וַעֲנֵן קוֹנְטְרַס "שְׁלוֹם כְּבִיתְךָ", שְׂאִישׁ מִקְצוֹעַ סֵפֶר לוֹ, שְׁנַעֲזוֹר בְּזֶה רַבּוֹת, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַמְדַפְּסִים סְפָרִים אֱלוֹ.

י"ט תרפא . . . . . רלג
 יְדַבֵּר מֵעֲנֵן הַדְפָּסַת דְּבָרִים שֶׁל חֲכָמָתוֹ מְרַבָּה מִמַּעֲשָׂיו, וַיִּגְלֶה מֵעֲנֵן הַקּוֹנְטְרַסִּים הַקְּדוּשִׁים, וּמַעֲלַת הַמְדַבֵּר עִם אַחֲרִים דְּבוּרֵי אַמוּנָה.

י"ט תרפב . . . . . רלד
 יַחֲזֹק שְׁלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאֱלוֹ שְׁלֹא מַגִּיעַ לָהֶם גּוֹבִים בְּרַמְאוֹת, אֲלֹא לְהִיּוֹת חֲזֹק בְּנִקְדָּתוֹ בְּגִלּוֹי אַמוּנָה, וַיַּעֲזֹר לְהַמְשִׁיף עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂמֻחָה, שֶׁהִיא עֶקֶר גְּדוֹל בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ וְ"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה מַצְלִיחַ בַּחַיִּים.

י"ט תרפג . . . . . רלה
 יַחֲזֹק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְלֹא לְהַמְשִׁף אַחַר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲזָלוֹת, וַיַּעֲזֹר הַנִּמְעָן לְשׁוֹב לִיבְנָאֵל כַּמָּה שְׂיוֹתֵר מֵהַר, וַיַּעֲזֹר עַל שְׂעוּרֵין כְּסִדְרָן וְלַמּוֹד זֶהֲרֵ.

י"ט תרפד . . . . . רלו
 יַעֲזֹר לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלְהִסְתַּכֵּל עַל הַשְּׂכָל שְׂנִישׁ בְּכָל דְּבָר, וַיַּעֲזֹר מְאֹד לְעַסֵּק הַרְבֵּה בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵא כָּל הָרַע שְׁבָאָדָם.

- י"ט תרפה** . . . . . רלז
 יחזק על שמחה, ועל תפלת הנתיקין, ויעורר לקבץ עתים לתורה עם חבר, וללמד זהר הקדוש.
- י"ט תרפו** . . . . . רלח
 ידבר מענין סבלנות, ומזהירות לעשות עיר על שם רבנו ז"ל, ויעורר ללמד בחברותא, ויביע תודתו על הנדבה למאור.
- י"ט תרפז** . . . . . רלט
 יחזק להיות בשמחה, ויאחל הצלחה בחנוף ילדי אנשי שלומנו.
- י"ט תרפח** . . . . . רמ
 ידבר מענין צרת הבת, ויחזק שהכל יתהפך לטובה, כי אחר הרע יבוא הטוב.
- י"ט תרפט** . . . . . רמ
 יביע שמחתו העצומה על שאנשי שלומנו מצליחים להתפלל ותיקין, ויגלה מעלת אברך בשנה הראשונה הזוכה לעסק בתורה הקדושה.
- י"ט תרצ** . . . . . רמא
 ידבר דברי הכנה קצרים לתלמידים הצעירים של ישיבת "בית שלמה", אודות קדשת חג הפורים והמצוות הנוהגות בו, ויחזקם מאד.
- י"ט תרצא** . . . . . רמב
 יחזק את הזוכה להתפלל בכל יום ותיקין, ויגלה מעלתה, וישבח קביעות למור רמב"ם ברבים, ויעורר לחזק וללמד עם אחר.
- י"ט תרצב** . . . . . רמג
 יחזק את המדפיס על הדפסת הספרים, ויגלה שזו היא מחיית העמלק האמתית.
- י"ט תרצג** . . . . . רמד
 יגלה נפלאות במקתב כלי לאנשי שלומנו ממעלת ימי הפורים הקדושים ומחית עמלק, ויבאר ענין עד דלא ידע וכו', ומעלת השמחה והרקודין והתפלה בפורים.
- י"ט תרצד** . . . . . רמה
 ידבר מענין ההתחזקות שצריך כל אחד, ומענין שרוצה שיתפללו עליו כשלוה הרבה להקמת "עיר ברסלב".

- י"ט תרצה . . . . . רמו
 יְדַבֵּר מֵעֲנַן הַקִּמְחָא דְפִסְחָא שְׂרוּצָה לַעֲשׂוֹת לַעֲנַי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ
 בְּ"יִבְנָאל עִיר בְּרִסְלָב", וַיְגַלֶּה הָעֲנָן.
- י"ט תרצו . . . . . רמז
 יְדַבֵּר בְּעֶצֶם יוֹם הַפּוּרִים הַקָּדוֹשׁ עַל הַנְּסִים שֶׁעָתִידִים לִהְיוֹת לָנוּ, כִּי כֵן
 הִדְרָף כְּשֵׁאִין מִי שְׂרוּצָה לַעֲזֹר – עוֹזֵר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
- י"ט תרצז . . . . . רמח
 יְדַבֵּר מֵעֲנַן הַרְשִׁימָה לְצָרְכֵי פֶסַח לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁמִּבְקָשׁ שְׂיִכְיֵנוּ לוֹ
 בְּעֶצֶם יוֹם הַפּוּרִים.
- י"ט תרצח . . . . . רמח
 יְדַבֵּר מֵצָרְכֵי הַפֶּסַח לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וַיְגַלֶּה עֲתִידָם שֶׁל תּוֹשְׁבֵי יִבְנָאל
 לְשׁוּב בְּתִשְׁבָּה.
- י"ט תרצט . . . . . רמט
 יְדַבֵּר מֵעֲנַן הַתְּאוּרָה וְהַרְצוּף, וַיַּעֲזֹר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְדוֹן זֶה אֶת זֶה
 לְכַף זְכוּת.
- י"ט תש . . . . . רנ
 יֵאחָל לְמַדְפִּיס בְּרִכּוֹת פּוּרִים בְּזִכּוֹת הַהַדְפָּסָה שֶׁל "אֲשֶׁר בְּנַחַל".
- י"ט תשא . . . . . רנ
 יֵאחָל ל... בְּרִכּוֹת פּוּרִים וְזָרַע שֶׁל קִימָא וְשִׁמְחָה עַל כָּל הַשָּׁנָה בְּזִכּוֹת
 הַהֶגְהוֹת עַל סִפְרֵי הַקָּדוֹשִׁים.
- י"ט תשב . . . . . רנא
 יְדַבֵּר מֵעֲנַן חֲדוּשֵׁי תוֹרָה עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וַיְגַלֶּה שְׁזָהוּ תַקּוּן
 הַבְּרִית, וְחֲשִׁיבוֹת הַדְּבִוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- י"ט תשג . . . . . רנא
 יְדַבֵּר מֵעֲנַן דְּמִיּוֹנוֹת הַבָּאִים עַל-יְדֵי פְגַם-הַבְּרִית, וַיִּתֵּן עֲצָה מַה לְלַמֵּד
 בְּעִבּוּר זֶה, וַיַּעֲזֹר עַל הַדְּבִוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְעַל הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
 וַיְדַבֵּר מֵעֲנַן מְצִיאַת הַזְּוִיג.
- י"ט תשד . . . . . רנג
 יִחְזַק שְׁלֵא לְשִׁים לֵב לְקוֹרָה, כִּי הַכֹּל בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּחְזַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה
 וְנִגְוִיָּים.

י"ט תשה . . . . . רנד

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת בְּעֵינַי סִבְלָנוֹת, שֶׁהִיא נְחוּצָה בְּיֹתֵר בְּחַיֵּי הָאָדָם, וַיְגַלֶּה
הָעֵינַי הַמְּכַרְחַת שֶׁל לְמוֹד זְכוֹת עַל אַחֲרִים, וְגַם עַל עֲצָמוֹ, וַיַּעֲזֹר מְאֹד
עַל יְקִרַת הַדְּבוּר אֵלָיו יְחַבְּרֶךָ, אֲפִלּוֹ חֵמֶשׁ דְּקוֹת, וְעֵינַי שְׁעוּרֵינִי כְּסִדְרֵךְ.

י"ט תשו . . . . . רנה

יְגַלֶּה מַעֲלַת הַמִּתְבּוֹדֵד עַל הַהֵר, וַיִּשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׂזוּכָה לְזֶה בְּיִבְנָאֵל,
וְעֵינַי הַתְּמַדַּת הַתּוֹרָה, וּמַעֲלַת הַנְּקִיּוֹן שֶׁל בֵּית-הַכְּנֶסֶת, וַיִּסְפֹּר שְׂכָךְ נֶהַג
הוּא.

י"ט תשו . . . . . רנז

יַעֲזֹר עַל תְּפִלָּה בְּמַנְיָן, וַיַּחֲזֵק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה בָּאָה הַעֲשִׂירוֹת.

י"ט תשה . . . . . רנח

יַעֲזֹר עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה בָּאָה עֲשִׂירוֹת, וְעֵינַי מְגוּרִים
בְּיִבְנָאֵל, שֶׁזֶה הַמָּקוֹם הַטוֹב בְּיֹתֵר, וַיַּחֲזֵק מְאֹד אִיךָ לְזְכוֹת לְזֶה, עַל-יְדֵי
תְּפִלָּה, וַיִּמְלִיץ עַל אֲמָנוֹת הַסּוֹפְרוֹת, וְהַשְׂפֵּנֶת אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה בְּבֵית,
וַיַּעֲזֹר לְדַבֵּר אֵלָיו יְחַבְּרֶךָ.

י"ט תשט . . . . . רס

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵעֵינַי שִׂמְחָתָם בְּיַמֵּי הַפּוּרִים
הַקְּדוּשִׁים, וַיַּעֲנֵן סוּד רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא גְלוּי אֱלֻקוֹת חַף מִכָּל מִינֵי
אֲמוֹנוֹת כּוֹזְבִיּוֹת, שְׁעוֹשִׁים מְצִיאוֹת מְמִישֵׁהוּ וְכוּ', וַיְגַלֶּה שְׁעַל זֶה נִבְּנְתָה
כָּל קֵטֵב "עִיר בְּרִסְלָב", וַיְגַלֶּה נִפְלְאוֹת בְּזֶה.

י"ט תשי . . . . . רסב

יְגַלֶּה מַעֲלַת הַזּוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּים לְהַפִּיץ אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּבְיַע
שְׂאִיפְתּוֹ לְהַקִּים חֲבֵרָא שֶׁל פְּרִסוּם אוֹר הַצַּדִּיק בְּעוֹלָם, וַיַּעֲזֹר לְדַבֵּר עִם
הָאֲבָרְכִים בְּעִבּוֹרַת הַשֵּׁם, וְעֵינַי דְּרָשׁוּתָיו עַל הַ"סְּפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת".

י"ט תשיא . . . . . רסג

יְגַלֶּה מַעֲלַת הַסְּדֵרָה שֶׁל "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים", וּמָה יְהִיָּה נַעֲשֶׂה מִזֶּה.

י"ט תשיב . . . . . רסד

יְגַלֶּה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת עֲצָמָי, וְלֹא לִפְלֵ תַחַת עַל שֶׁל בְּשֵׁר וְדָם,
וַיַּחֲזֵק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלָדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוֹת.

- י"ט תשיג** . . . . . רסד
 יחזק על חלישות הדעת בענין דבר שאינו רוצה להתפנות, וירעיף דברי
 התחזקות חמים על כל מה שעובר עליהם.
- י"ט תשיד** . . . . . רסה
 יאריך לדבר מענין שמוש ופרסום דעת רבנו ז"ל, שהוא כמי שגכנס
 בתוך קשרי המלחמה, ואסור לא להתבלבל מרובי המניעות והנסיונות
 הקשים, כי בדבר רבנו ז"ל אין רואים רק את הפסיעה הראשונה, ויחזק
 על פי זה מאד.
- י"ט תשטו** . . . . . רסז
 ידבר מכמה פרטים טכניים ומכמה קשיים המעידים על גדל הקשי
 שהיה לו בעת שבנה את מוסדותינו הקדושים, שהיה לבד לגמרי, ורק
 הערימו לו מהמורות.
- י"ט תשטז** . . . . . רסח
 ידבר נפלאות ממעלת הזוכה להסתכל על החסדים הנפלאים שעשה
 עמו השם יתברך, ויודע להודות עליהם בפרטיות אשה ובנים וכו',
 ויגלה שאין זו שום עצה לאחז בענוה של שקר, שאינו שנה פלום,
 שמכח זה נופל יותר לשאול תחתית. ויחזק מאד על מנין, וידבר מענין
 שתילת עצים בגנותו.
- י"ט תשיז** . . . . . ער
 יזהיר ויזרו לזרק את העשון כדעת רבנו ז"ל, ויגלה מעלת מי שעושה
 צדקה ברוחניות, ומחזק את השכנים בדבורי אמונה.
- י"ט תשיח** . . . . . רעא
 ידבר נפלאות ממעלת השומר את עצמו מכעס, ויגנה מאד מדה רעה
 זו, שהיא אם כל חטאת, ויזכיר מאד הנמנען שפרוץ בה, שיציל את
 נפשו וינצל ממדה זו.
- י"ט תשיט** . . . . . ערב
 יחזק מלמד אחד מאנשי שלומנו, ויגלה לו מענין היסורים שיש לכלל
 העולם בלי יוצא מן הכלל, ועקר התרופה לזה היא הדבקות בו יתברך,
 ועלינו לנצל את הזמן הקר ללבו אליו יתברך, ויספר איך התנהגו
 מלמדים מאנשי שלומנו, וישבח מעלת הזוכה להתפלל ותיקן.
- י"ט תשכ** . . . . . רעג
 יחזק אשה אחת מנשות אנשי שלומנו, ויתן לה כמה עצות וחזוקים

תִּכְן הָעֲנִינִים

בְּעֲנִינָה, וַיִּגְלֶה לָהּ שֶׁצָּרִיף לְהִתְרַגֵּל לַתּוֹדָה וְהוֹדָאָה לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ
עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאֲדָם.

י"ט תשכא . . . . . ערה

יְדַבֵּר מֵהִתְאַחֲדוּת הָאֲחִים לְלֹא קִנְיָה וְשִׁנְאָה, וּמַעֲנִין הַנְּחִת תְּפִלִּין.

י"ט תשכב . . . . . רעו

יְדַבֵּר מַעֲנִין שְׂמֵחָה וְכִדּוּרֵי אַרְגָּעָה מִהַמְּתַח הַגְּדוֹל, וַיַּעֲזֹר עַל שְׁעוּרִים
כְּסֻדְרָן, וַיִּרְגֵּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

י"ט תשכג . . . . . רעז

יִחְזַק מְאֹד בְּעֲנִין הַרְחֵבָה וְכוּ', וַיַּעֲזֹר לְקַחַת כָּל דָּבָר בְּקָלוֹת.

י"ט תשכד . . . . . רעח

יִחְזַק מְאֹד עַל הַחֹב לְהִבְיֵא לְאִשָּׁה אֶכֶל וּפְרֻנְסָה לְבֵיתוֹ, וּבִפְרָט כְּשֶׁהִיא
סוֹכֶלֶת מִמְּחֻלוֹת, וַיִּגְנֶה מִדַּת הָאֲכֻזְרִיּוֹת עַל הָעֲנִיָּה שֶׁזוֹ אִשְׁתּוֹ, וַיִּבְהִיר
שְׂמִי שֶׁבְּטָלָן בְּגִשְׂמִיּוֹת, בְּטָלָן גַּם בְּרוּחַנִיּוֹת, וַעֲקָר הַקְּרֻשָּׁה הִיא לְהִיּוֹת
גַּם לְמִטָּה.

י"ט תשכה . . . . . רעט

יְדַבֵּר מַעֲנִין הַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבָּת, וּמַעֲנִין פְּתוּרֵן חָלוּם וְשְׁלוּם-בֵּיתוֹ.

י"ט תשכו . . . . . רפ

יִגְלֶה מַעֲלַת הַנוֹחַן צְדָקָה לְעַנֵּי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וַיִּזְהִיר שְׁלֹא לְהִסְתַּבֵּךְ עִם
הַחֵק, וּבִפְרָט בְּעֲנִין חֲטִיפַת יָלֵד, וַיְדַבֵּר מַעֲנִין מִסְכַּת תְּעִנִּית וְח"י פְּרָקִים
מְשֻׁנִּיּוֹת, וְחַפְלוֹת בְּמַנְיֵן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר.

י"ט תשכז . . . . . רפא

יְבַאֵר מַדּוּעַ אֵינּוּ נוֹהֵג לְבָרֵךְ מִטְּבָעוֹת, וַיִּגְלֶה שֶׁעָקֵר הַהֲצֻלְחָה וְהִיְשׁוּעָה
הוּא עַל-יְדֵי אֲמִירַת סֵפֶר תְּהִלִּים.

י"ט תשכח . . . . . רפב

יְדַבֵּר מַעֲנִין הַתְּפִלָּה בְּעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבָּת, וּמַעֲנִין הַנְּחִת תְּפִלִּין
וְלִהְשֹׁמֵר מִמְּרִיבוֹת.

י"ט תשכט . . . . . רפג

יְדַבֵּר מִמַּעֲלַת הַשְּׁלוּם בְּבֵיתוֹ, וַיַּעֲזֹר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שֶׁהִיא הַיְסוּד בְּחַיֵּי
הָאֲדָם, וַיִּחְזַק עַל הַדְּבּוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִסְפַּר הַגְּרוֹת בְּעָרֵב שַׁבַּת-קָדֵשׁ.

י"ט תשל . . . . . רפג

יֵאָחַל וַיְבָרֵךְ עַל בְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, וַיַּעֲזֹר בְּקֻצְרָה עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת.

- י"ט תשלא** . . . . . רפד
 ידבר מבדיקת מזוזות והנחת תפלין, ושמירה ממשקה המשפר, ויאחל
 רפואת הנפש ורפואת הגוף.
- י"ט תשלב** . . . . . רפד
 יאחל בשורות משמחות, וידבר מענין תפלה בעת הדלקת גרות, ויחזק
 על פרנסה ברוח ויציאה מן החובות.
- י"ט תשלג** . . . . . רפה
 ידבר מבדיקת מזוזות והדלקת גרות, ויתן עצה פלאית לרפואה, ויאחל
 רפואה שלמה.
- י"ט תשldr** . . . . . רפו
 יחזק להיות בשמחה, וידבר מענין מציאת הזיווג.
- י"ט תשלה** . . . . . רפו
 יגלה מעלת המחזיק מעמד מכל המרירות שעוברת על האדם בזה
 העולם, ולכל אחד נדמה שלאחר יותר טוב, ויגלה מעלת הדן את עצמו
 לכף זכות, ויזרו את קהלת נשות אנשי שלומנו, שפתחוקנה את עצמן
 כמשפחה אחת, ועל-ידי-זה נצליח.
- י"ט תשלו** . . . . . רפה
 יחזק להמשיך בבית אורה של שמחה, כי רק כף יש השראת השכינה,
 ויעורר לקבוע עתים עם חברותא מאנשי שלומנו.
- י"ט תשלז** . . . . . רפה
 יחזק להיות בשמחה, ולהסתכל על האור שבקצה המנהרה, וידבר
 מענין הדלקת גרות שבת-קדש.
- י"ט תשלח** . . . . . רפט
 יחזק את תלמידי ישיבת "בית שלמה" על נצול הזמן ב'בין הזמנים',
 לעזור בבית, וללמוד התורה בתקופת הפסח.
- י"ט תשלט** . . . . . רצ
 יזרו את העוסקים למען רבנו ו"ל, שיעשו הכל בזריזות, וידבר מכמה
 פרטים טכניים.
- י"ט תשמ** . . . . . רצא
 יחזק מאד את כלליות אנשי שלומנו דיבנאל באמונה פשוטה בו ותברך,
 ועל-ידי החזרת ידיעה שהכל ממנו יתברך, כבר נמשכת ישועה. ויעורר

על תפלה במנין ועל ההתבודדות בקר, ויביע תודתו על העזרה הכללית
בנקיון ובכנייה.

י"ט תשמא . . . . . רצב

יחזק על עבודת התפלה, ויאמין באמונה אמתית, שכל תפלה מתקבלת,
ויחזק להמשיך הדבור אחר שמונה-עשרה בכל מה שעובר עליו.

י"ט תשמב . . . . . רצג

יבאר שמטר לדבר ענינים של רבנו ו"ל אף בלי להזכיר את מקורם
כרצונו ו"ל, ויחזק בענין קדשת הברית, שבא רק על-ידי תקף האמונה
בו יתברך, ויגרוז להתמיד בתורה הקדושה.

י"ט תשמג . . . . . רצד

יגלה מעלת הצדקה ובפרט להדפסה, ויעורר על קביעות בשמיעת שעור
בהלכות נדה החמורות.

י"ט תשמד . . . . . רצה

ידבר מהבלבול השורה בעולם, שאנשים טועים מאד בענינים נקים,
ויעורר על למוד ספרי הצדיק האמת, שהם תקון על הכל.

י"ט תשמה . . . . . רצו

ידבר מקדשת המחשבה ומענין תודה והודאה, פי כנגד כל הצרות אולי
הן מחליפות דברים גרועים יותר, ויחזק מאד.

י"ט תשמו . . . . . רחצ

יפליג במעלת ההפצה, ויחזק על אמונה פשוטה בו יתברך, והתמדת
התורה הקדושה והתבודדות.

י"ט תשמז . . . . . ש

יגלה נפלאות ממעלת הזוג הכשר, שזוכה לשלום-בית, ויגלה שהאדם
הזוכה לחשב מחשבות קדושות של דבקות הבורא, הוא זוכה לשפע
גשמי גם-כן.

י"ט תשמה . . . . . שא

ידבר מענין הדבקות בו יתברך, שאדם הרוצה לזכות להתגלות אלקות,
צריך לכתת את עצמו לגמרי, ולזכות לבטול הישות. ויביא מפרושו של
היבצל-שם-טובי הקדוש בענין הרוצים להתגדל ולא לשם שמים,
ויעורר לשעורים כסדרם, שהם עקר ערכות החיים.

- י"ט תשמט** . . . . . שג
 יחזק ויאמץ שלא להיות בדרך, ולהנשא כמה שיותר מהר, ולהעלות
 אלפי נשמות אליו יתברך.
- י"ט תשנ** . . . . . דש
 יחזק ויאמץ את הלמוד המשפתי של שנים מאנשי שלומנו, ויזרו להכניס
 בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו
 בהשגחה פרטית, ויחזק מאד.
- י"ט תשנא** . . . . . שה
 יחזק על הנחת תפלין כשרות, ויעורר על אמירת תהלים בכל יום.
- י"ט תשנב** . . . . . שו
 ידבר מענין שלום-בית, ומעלת נתינת הצדקה, ויאחל ויברך ויחזק מאד.
- י"ט תשנג** . . . . . שו
 יחזק על כמה עקרי יהדות: מזוזות כשרות, תפלין שמירת שבת, וטהרת
 המשפחה.
- י"ט תשנד** . . . . . שז
 יחזק מאד על שמירת שבת, ועל הנחת תפלין כשרות, ולמוד זכות הדידי
 בבית.
- י"ט תשנה** . . . . . שח
 יחזק להיות בשמחה בבטול אליו יתברך, וידבר מענין מציאת הזוג,
 ויעורר על למוד הארבעה למודים כנגד הארבעה עולמות, ויחזק מאד.
- י"ט תשנו** . . . . . שט
 יאחל ברפת "מזל-טוב" לחתנת הבת, ויאחל ויברך ארוסים ונשואין של
 שאר הבנים.
- י"ט תשנז** . . . . . שט
 יחזק מאד כנגד כל הצער והיסורים לבטל עצמו אליו יתברך, ויחזק
 להפיץ את הקונטרסים.
- י"ט תשנח** . . . . . שי
 יחזק מאד על למוד משניות, ובפרט אמירת ח"י פרקים משניות, ויחזק
 ללמד זכות על עצמו, ויגלה חמר ענין של אי המתנה בין בשר לחלב,
 ואיזה פגם זה גורם, ויעורר על כבוד אב.

- י"ט תשנ"ט** . . . . . **שיא**
 ידבר נפלאות מענין נסיעה שמסבב הקדוש-ברוך-הוא, והכל בשביל
 פרסום אלקותו ותברך, וידבר דבורים נוראים מהתכלית הנצחית ומענין
 הפצת הקונטרסים, ושמירה מנוכלות, וידבר מענין שמחה ובקשה
 מהשם ותברך לצאת מהחשך, וקביעות שעורים בסדרן.
- י"ט תשס** . . . . . **שיג**
 ידבר מענין שלום-בית אף שצריך להתחזק ביותר בענין זה, כי זו
 השקראת השכינה, ומביא את כל הברכות והישועות, ויגלה מעלת תפלת
 הנשים על זה.
- י"ט תשסא** . . . . . **שיד**
 יחזק ויאמץ את שנפלו לתוך צרות וחובות, ויגלה מעלת הזוכה לברח
 אליו ותברך בתפלה ובקשה, ואינו מאבד את עצמו כרגע.
- י"ט תשסב** . . . . . **שטו**
 יחזק בעל תשובה, שעקר התשובה היא לבוא אליו ותברך, וימליץ על
 "מחזיר גרושתו", וידבר מענין פגם-הברית, ויעורר על הנחת תפלין
 בשמחה ועל שמירת שבת-קדש כהלכתה.
- י"ט תשסג** . . . . . **שטז**
 ישבח תפלות הנשים, וירגיל לדון את הבעל לכף זכות, ויעורר לחזר
 לגור ביחד באהבה וברעות.
- י"ט תשסד** . . . . . **שיז**
 יחזק על למוד חמש רש"י ותרגום בכל שבוע, וידבר מענין התפלות
 במנין, ויגלה מעלת כל דבור אליו ותברך, ויאחל שלום-בית וסבלנות.
- י"ט תשסה** . . . . . **שיח**
 יגלה מעלת כל דבור ודבור אליו ותברך, ואף שלא תמיד נענים מיד,
 אף-על-פי-כן זה עושה רשם. ויחזק מאד על כך.
- י"ט תשסו** . . . . . **שיט**
 ידבר מנקיון בית-המדרש על-ידי אנשי שלומנו בעזרת הילדים, ויגלה
 מעלת בית-המדרש הקדוש שלנו, וידבר מענין קדושתה של יבנאל
 וענינה הפנימי, ויחזק ויאמץ מאד.
- י"ט תשסז** . . . . . **שכ**
 יחזק נער צעיר על אמירת ולמוד משניות ועל נקוי בית-המדרש.

י"ט תשסח . . . . . **שכא**
 יחזק על בדיקת מזוזות, ושמירת שבת-קדש, וכדורים נגד עצבים, ושמיעת נגונים.

י"ט תשסט . . . . . **שכב**
 יחזק ויאמץ הורים שילדיהם צריכים לחזור בתשובה, וידבר מעגן הדלקת גר לטובת הצדיקים, ויגלה נפלאות בזה.

י"ט תשע . . . . . **שכג**
 יחזק לילך בדרכי רבנו ו"ל ונתמדת התורה הקדושה, ויגלה שאי אפשר להצליח בדרכי רבנו ו"ל, כי אם על-ידי תמימות, וידבר מזה שפשאדם אין מבטל עצמו אליו? תברך, לכן מדברים עליו, ויחזק לומר את כל האמירות הקדושה מתוך הכתוב, ויעורר מאד לכבד את חמותו וכו', וחשיבות למוד מסכת ושלחן ערוך פסדן.

י"ט תשעא . . . . . **שכה**
 ידבר מעגן אשפוז הילדה, ויתן הוראה דחופה להרגיע את הילדים, וידבר מאמירת תהלים.

י"ט תשעב . . . . . **שכה**
 ידבר מאכזבתו מפעל מפעל, שלא עמד בהתחייבות וכטיב לגבי בניית ארון-קדש.

י"ט תשעג . . . . . **שכו**
 ירחיק ממדת הגאון והישות, אשר אז קשה להשיג אמתת מציאותו? תברך.

י"ט תשעד . . . . . **שכז**
 יעץ בעגן איזה עסק.

י"ט תשעה . . . . . **שכח**
 ידבר מעגן האמונה הקדושה, ויגלה שעוברים על כל אחד חלישות הדעת ומשברים, ויחזק לשמח שהוא מקרב אל רבנו ו"ל והיה בציונו הקדוש, ועגן תודה והודאה, ובפרט כשרואים את החולים בבית-חולים וכו'.

י"ט תשעו . . . . . **של**
 יחזק בעגן הדבקות בו? תברך מתוך כל מאורעותיו, ויזהיר שלא לגרש

אֶת אִשְׁתּוֹ, אִף שְׁסוּבֵל הַרְבֵּה צָרוֹת, וַיִּחְזַק מְאֹד עַל הַסְּתַפְלוֹת עַל
הַתְּכֵלִית, שֶׁהִיא מְרַחֵקָה מִחֲשׁוֹבוֹת כְּאֵלוֹ.

י"ט תשעז . . . . . שלב

וַיְדַבֵּר מֵעַנְיַן הַקְּטָנוֹת וְחֵלְיוֹת הַדַּעַת שֶׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְעַנְיַן
הַבוֹרוֹ שֶׁל הַצְּדִיק, וַיִּחְזַק לְלַמֵּד בְּקִבְיּוֹת אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל, וַיְדַבֵּר
מֵעַנְיַן הַשְּׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּקִיאוֹת וּבְעִיּוֹן.

סוד ה' לִירָאֵיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נְאֻה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגָם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלָן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵהֲנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גָּלוּ וְצָנְוּהָ לְפָרְסְמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא אֹר הַגְּנוּזִי וְהַצָּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו גרננה ליהנה גריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות גריע לו: פי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו עלי ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך:
 ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך:
 ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפציי
 ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסוף
 נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
 ה יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלוי לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי:
 ז אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
 כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד פי מימיני
 בל אמוט: ט לכן א שמח לבי ויגל כבודי אף
 בשרי ישפן לבטח: י פי א לא תעזב נפשי לשאול
 לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך
 נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־יֵאָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בִשְׂאֵנְתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבַּד עָלַי יְרֵךְ נְהַפְךָ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבֵּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאֲתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאֲתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵיד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סֵתֵר לִי * מַצֵּר תִּעְרַנֵּי
 רַנִּי פִלֵּט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבַּיִן בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְעַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחִיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכָת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֲתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

* (אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיי'ן בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ-אֶזְנוֹן לֹא יֵצֵא לַחֲוִץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל-שֹׁנְאָי עָלַי | יַחֲשׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
 יַעֲזֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לְקוֹם: י גַּם-אִישׁ
 שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בִּטְחֹתִי בּוֹ אֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי
 עָקַב: יא וְאַתָּה יְהוָה חָנּוּן וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֵמָה לָּהֶם:
 יב בְּזֹאת יִדְעֹתִי כִי-חֲפֹצֶת בִּי כִי לֹא-יִרְיַע אֵיבִי
 עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּת בִּי וְתַשִּׁיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: יד בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי-קָרָח: כ כָּאֵיל תִּעְרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֶּן נֶפֶשׁי תִּעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
 ג עֲמָאָה נֶפֶשׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מָתִי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים: ד הִיִּתְהַלֵּךְ לִי דַמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךָ אֵלֶיךָ: ה אֵלֹהִי
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נֶפֶשׁי כִּי אֶעֱבֹר | בְּסֶדֶךְ
 אֲדִידִים עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ו מֵהַתְּשׁוּחָתִי | נֶפֶשׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֵלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אֲוֹדְנֵנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנִינוּ: ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נֶפֶשׁי תִּשְׁתַּוַּחַח עַל-בֶּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצַעַר: ח תְּהוֹם-אֵל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל עֲנוּרֶיךָ כָּל-מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָד עָלַי עֲבָרוּ:
 ט יוֹמָם | יַעֲזֹה יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סֹלְעֵי לָמָּה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַחֲקֵי אֱלֹהִים בְּלֶחֶץ אוֹיֵב: יא בְּרֵצַח |
 בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶהֶי אֶנְפְּשִׁי וּמַה־תִּתְּהַמֵּי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנִו יִשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְעַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילָנִי
 מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מַמְתְּקוֹמֵמִי תִשְׁנַבְּנִי: ג הַצִּילָנִי
 מִפְּעַלֵּי אֲזֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חַטָּאתַי יְהוּה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוּן וַיִּפְּנֶנּוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וַרְאֵה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן
 כָּל־בְּגֵדֵי אֲזֶן סָלַח: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַּכְּלָב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מוֹשִׁבֵּנִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֹדְמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשָׂרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרַגְם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 תְּנִיעֵמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבּוֹר אֲדֹנָי: יג חַטָּאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגִאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִפִּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהַב בְּחִמָּה כִּלְהַב וַאֲיַנְמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלַח:

טו וַיֵּשְׁבוּ לְעָרְבַי יְהוּמוֹ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הִפְחָה
 יְנִיעוֹן לְאָכַל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֵוָה וְאֲרִינֵן לְבַקֵּר חֲסִדָּךְ כִּי-הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי
 וּמָנוֹס בַּיּוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסִדֶי:

עז * לְמַנְצֵחַ עַל- יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: ב קוּלִי (*
 אֶל-אֱלֹהִים וְאֶעֱעֶקֶה קוּלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרָתִי אֲדַנֶּי דְרָשְׁתִּי יְדִי | לְיִלָּה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעִטְפָה רוּחִי סִלָּה: ה אֲחֹזֵת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינְתִי בַלְיִלָּה
 עַם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ח הֲלֵעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנֶּי וְלֹא-יִסָּף לְרַעוֹת עוֹד: ט הָאֵפֶס לְנֹעַח
 חֲסִדוֹ וְגָמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשְּׁכַח חַנּוּת אֵל
 אִם-קִפֵּץ בְּאֵף רַחֲמָיו סִלָּה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֹאֲדָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ וְרַבָּךְ מִי-אֵל גָּדוֹל
 בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
 עוֹד: טז וְאַלֶּת בְּזָרוּעַ עַמְּךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיִּוְסַף סִלָּה:
 יז רָאוּךְ מַיִם | אֱלֹהִים רָאוּךְ מַיִם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרוך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ח"י יו"ד מ"ם

תְּהַמּוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
 אָף־חֲצֹצְיָהּ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָהּ | בְּגִלְגֵּל הָאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וְתָרַעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיַּם דָּרְכָהּ
 וְשִׁבִּילָהּ בְּמַיִם רַבִּים וְעִקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְעוּ:
 כא נְחִית כְּעֹאן עִמָּה בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמוֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר: ב בְּשָׂרָם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחזִּיל אָרֶץ וְתִבֵּל וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד־דָּפָא וְהֵאמֵר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אָלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָהּ: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כְּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יֶצִיץ וְחֲלָף לָעָרֵב יִמּוּלֵל
 וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאִפְךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְחַלְנוּ:
 ח שִׁתָּה עֹנִיתִינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלָמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיָּךָ: ט כִּי
 כָּל־יָמִינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כָּלִינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
 י יָמֵי־שָׁנוֹתִינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאֹן כִּי־גוֹ חִישׁ וְנִעְפָּה:
 יא מִי־יֹדַע עִז אִפְךָ וּכִי־רֵאתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יָמִינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לְבַב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁפְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסֹדְךָ וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמִינוּ: טו שִׁמַּחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֶה אֵל־
 עֲבֹדֶיךָ כְּעֹלָהּ וְהִדְרֶךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
 עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ זִמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
 נִפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
 מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִּקְשׁוֹ פָּנָיו
 תִּמְדוּ: ה זְכְּרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְּתֵיו
 וּמִשְׁפָּטֵי-פִיו: ו זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
 בְּחֵירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
 מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאַלְפֵי
 דוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
 י וַיַּעֲמִדָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
 יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
 יב בְּהֵיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר כַּמַּעַט וְגֵרִים בְּהֵ:
 יג וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלַכָּה אֶל-עַם אֲחֵר:
 יד לֹא-הִנִּיחַ אֲדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְגַבִּיאי אֶל-תִּרְעוּ:
 טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַ-לָּחֶם שָׁבַר:
 יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נַמְכָר יוֹסֵף: יח עָנוּ
 בְּכָבֵד רָגְלוֹ בְּרִזְל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עֵת
 בֹּא-דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
 וַיִּתִּירָהּ מִשְׁלַ עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן
 לְבֵיתוֹ וּמִשְׁלַ בְּכָל-קִנְיָנוֹ: כב לְאִסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וּזְקֵנֵי יִחְפּוּם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרָיו: כה הִפְךָ לֶבֶם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוּ
בָּם דְּבַרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתִּיּוֹ בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שָׂרִץ אֲרָצָם
עָפְרָדַעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב
בָּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרֶד אִשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנֹם וּתְאֲנָתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרֶבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְּפָר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיֹּצִיאֵם בְּכֶסֶף וּזְהָב וַאֲיִן בְּשַׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֲאֲתָם כִּי-נִפְלַ פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּךְ וְאִשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח עֵזֶר
וַיִּזְוְבוּ מַיִם הִלְכוּ בַּעֲצוֹת נְהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיֹּצֵא עַמּוֹ
בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִיִּם וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֶבֶר | יִשְׁמְרוּ
תִּקְוֵי וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * עַל־נְהַרֹת | בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינוּ
 בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: בַּ עַל־עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ
 בְּנִרְוֹתֵינוּ: גַּ כִּי שָׁם שְׁאַלּוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי־שִׁיר
 וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמַחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: דַּ אִיךָ נָשִׁיר
 אֶת־שִׁיר־יְהוָה עַל אֲדָמַת נֶכֶר: הַ אִם־אֲשַׁכַּח
 יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: וַ תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי | לְחַפֵּי
 אִם־לֹא אֲזָכְרֵכִי אִם־לֹא אֲעֲלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל
 רֹאשׁ שְׂמַחָתִי: זַ זְכֹר יְהוָה | לְבְנֵי אֲדוּם אֵת יוֹם
 יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ:
 חַ בַּת־בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישָׁלֵם־לָךְ אֶת־
 גְּמוּלָךְ שְׂגֻמָּלֶת לָנוּ: טַ אֲשֶׁרִי | שִׁיאַחֲזוּ וְנַפִּץ אֶת־
 עַלְלִיךָ אֶל־הַסַּלַע:

קנ * הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקֶדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
 עִזּוֹ: בַּ הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדָלוֹ:
 גַּ הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר:
 דַּ הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמַחּוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנָּב:
 הַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
 וַ כֹּל הַנְּשָׂמָה תִּתְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו: